ความทรงจำอันศักดิ์สิทธิ์

ผู้อาวุโสเพย์ซิออสแห่งภูเขาอาทอส

คำพูด

เล่มที่ II

การตื่นรู้ทางจิตวิญญาณ

สารบัญ:

คำนำของผู้แปล

พระผู้อาวุโสผู้ศักดิ์สิทธิ์ พระชีว์เพย์ซิออสแห่งภูเขาอาทอส ประสูติที่คัปปาโดเกียในปี ค.ศ. 1924 ท่านเติบโตขึ้นในกรีซ ตั้งแต่ยังเด็กท่านได้ดำเนินชีวิตอย่างเคร่งครัดในความถือศีล ในปี ค.ศ. 1950 ท่านได้บวชเป็นพระ และใช้เวลาส่วนใหญ่บนภูเขาอาทอสรวมถึงที่วัดสโตมิออนในเมืองโคนิตซา และบนภูเขาซีนายท่านได้ปฏิบัติความเคร่งครัดอย่างน่าทึ่ง
และได้รับการประทานพรจากพระเจ้าด้วยพระคุณอันหลากหลาย
ตามการเรียกของพระเจ้า
ท่านได้ให้คำปรึกษาทางจิตวิญญาณแก่ผู้คนนับพัน
และถือเป็นหนึ่งในผู้อาวุโสที่เปี่ยมด้วยพระคุณและมีความเข้าใจลึกซึ้งที่สุดในยุคสมัยใหม่
ท่านได้ล่วงลับในองค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน/12 กรกฎาคม ค.ศ. 1994 และได้รับการฝังศพที่วัดสตรีนักบุญยอห์นผู้เป็นนักเทววิทยาซึ่งท่านเป็นผู้ก่อตั้งขึ้น ในหมู่บ้านซูโรติไม่ไกลจากเมืองเทสซาโลนิกี
ระหว่างปี 1998 ถึง 2001 หนังสือ *Words* ของผู้อาวุโสเพย์ซิออส 3
เล่มแรกได้ออกพิมพ์เป็นภาษากรีก

และได้มีการตัดสินใจเริ่มแปล *Words* เป็นภาษารัสเซียจากเล่มที่ II
เนื่องจากเนื้อหาของเล่มนี้มีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ปัจจุบันเป็นพิเศษ เหตุการณ์ที่น่ากังวลเมื่อเร็วๆนี้ในรัสเซียและทั่วโลกได้ยืนยันอีกครั้งถึงความจริง
ความสำคัญ และความเร่งด่วนของคำพูดของพ่อปายซิออสเราหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ประชาชนรัสเซียตื่นขึ้นจากความเฉยเมยและความสิ้นหวัง
และจะกลายเป็นอาวุธที่ทรงพลังในการต่อต้านความพยายามอันเจ้าเล่ห์ที่จะดึงพวกเขากลับเข้าสู่ความหลับใหลอันเต็มไปด้วยบาปนี้อีกครั้ง
ในคำนำของเล่มที่ 1 แม่ชีฟิลอเทีย
ผู้เป็นที่เคารพนับถืออย่างยิ่ง
ได้อธิบายอย่างละเอียดว่างานการตีพิมพ์ *Words* ของผู้อาวุโสเพย์ซิออส กำลังดำเนินไปอย่างไรเราจะสรุปคำอธิบายของท่านอย่างสั้นๆ
ผู้อาวุโสได้ทำหน้าที่เป็นบิดาทางจิตวิญญาณของวัดนักบุญย
อห์นผู้เป็นนักเทววิทยา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1967 จนกระทั่งท่านถึงแก่กรรมอย่างสงบ
มรดกทางจิตวิญญาณของท่านยังคงอยู่ที่วัด ได้แก่จดหมายถึงแม่ชีทั้งแบบกลุ่มและแบบส่วนตัว; การบันทึกเสียงและบันทึกย่อจากการสนทนาทั่วไปกับท่าน;
รวมถึงบันทึกที่แม่ชีแต่ละท่านได้จดไว้
ซึ่งด้วยพระพรของแม่ชีใหญ่
พวกเธอได้บันทึกเนื้อหาของการสนทนาส่วนตัวกับผู้อาวุโสทันทีหลังการสนทนา
มรดกทางจิตวิญญาณนี้ได้ถูกจัดระเบียบและกำลังถูกตีพิมพ์ในรูปแบบของเล่มแยกตามหัวข้อ ซึ่งถูกรวบรวมไว้ในชุดหนังสือ *The Words* ของผู้อาวุโสเพย์ซิออสแห่งสเวียโตกอร์สค์ เมื่อจำเป็นเนื้อหาจากชุดหนังสือนี้อาจได้รับการเสริมด้วยข้อความตัดตอนจากหนังสือที่ผู้อาวุโสเพย์ซิออสได้เขียนและตีพิมพ์ไว้เมื่อ

ยังมีชีวิตอยู่ (ดูรายชื่อที่ท้ายเล่มนี้)

ดังนั้น ในฉบับภาษากรีก
แต่ละเล่มที่ตามมาไม่ใช่การต่อต่อจากเล่มก่อน
แต่สามารถถือว่าเป็นหนังสือแยกต่างหากได้ ดังนั้นการให้ความสำคัญกับการตีพิมพ์เล่มที่ II ในฉบับแปลภาษารัสเซียก่อน จึงไม่ก่อให้เกิดความยากลำบากใด ๆสำหรับผู้อ่าน หากพระเจ้าทรงประสงค์การแปลเป็นภาษารัสเซียของเล่มที่ I และต่อมาคือเล่มที่ III ของ *คำสอน* ของผู้อาวุโสเพย์ซิออสจะได้รับการตีพิมพ์ในอนาคตอันใกล้ หลังจากนั้น

2

แต่ละเล่มของฉบับภาษารัสเซียจะอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องตามสมควร1
ภาษาในหนังสือ *Words* ของผู้อาวุโส Paissios
มีชีวิตชีวาและเต็มไปด้วยภาพพจน์อย่างน่าทึ่ง
อุดมไปด้วยสำนวนท้องถิ่น วลีที่เป็นสำนวนเฉพาะ คำพังเพยและสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
ในบางกรณี
การแปลเป็นภาษารัสเซียให้คงรูปแบบการเขียนเดิมไว้อย่างครบถ้วนนั้นเป็นไปไม่ได้ นอกจากนี้ ยังควรคำนึงถึงว่าในการรวบรวมหนังสือนี้ ข้อความจากประเภทต่าง ๆ — เช่น จดหมายชีวประวัติของนักบุญ การสนทนาด้วยวาจา และอื่น ๆ — มักถูกรวมไว้ในบริบทเดียวกัน
ซึ่งก่อให้เกิดความท้าทายเพิ่มเติมในการทำงานแปล
ผู้แปลขอแสดงความขอบคุณอย่างลึกซึ้งต่อทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการจัดทำฉบับนี้
และหวังว่าเมล็ดพันธุ์ทางจิตวิญญาณของเอลเดอร์ ปาอิซิโอสจะตกลงบนดินดีและให้ผลอุดมสมบูรณ์ในหัวใจที่เปิดรับของผู้อ่านชาวรัสเซีย ‘ผู้ที่ได้ยินพระวจนะและรับไว้ และให้ผล…’

(มาระโก 4:20) อาเมน
พระคริสต์ทรงฟื้นคืนพระชนม์แล้ว!
พระองค์ได้ฟื้นคืนพระชนม์แล้วจริง ๆ!
พระนักบวช ดอริเมดอนท์. ภูเขาอาทอส. วันอีสเตอร์ ปี 2001.

คำนำ

ตั้งแต่ปี 1980 เป็นต้นไปผู้อาวุโสเพย์ซิออสได้กล่าวกับเราเกี่ยวกับช่วงเวลาที่ยากลำบากที่กำลังจะมาถึง ท่านมักย้ำว่าเราเองก็อาจต้องทนทุกข์กับสิ่งที่ถูกบรรยายไว้ในหนังสือวิวรณ์เป็นจำนวนมาก ผ่านคำสอนของท่านท่านพยายามปลุกเร้าให้เรามีความกังวลอย่างเหมาะสม
เพื่อที่เราจะได้เพิ่มความเข้มข้นในการต่อสู้ทางจิตวิญญาณ
และต้านทานจิตวิญญาณแห่งความเฉยเมย
ซึ่งตามที่ท่านผู้อาวุโสมองเห็น กำลังค่อยๆซึมซาบเข้าสู่หัวใจของชีวิตนักบวช ผ่านการสนทนาของท่าน

1 เล่มที่ I, III, IV และ V ของหนังสือ *Words* ของผู้อาวุโส Paissios ได้ออกพิมพ์แล้วเล่มที่ VI ของ *Words* กำลังอยู่ในขั้นตอนเตรียมการออกพิมพ์ – หมายเหตุของผู้บรรณาธิการ

3

ผู้อาวุโสพยายามช่วยเราให้หลุดพ้นจากความรักตนเองและเอาชนะจุดอ่อนของเรา เพื่อที่การอธิษฐานของเราจะได้มีพลังมากขึ้น “เพราะความอ่อนแอของเรา” ท่านมักกล่าว “ทำให้คำอธิษฐานของเราอ่อนแอลง และเมื่อนั้นเราก็ไม่สามารถช่วยทั้งตัวเองและผู้อื่นได้
ผู้ส่งสัญญาณจึงกลายเป็นไร้ประโยชน์
และหากผู้ส่งสัญญาณไม่ทำงาน ศัตรูก็จะจับนักรบที่เหลือได้”
ในคำนำของเล่มที่ 1 ของ ‘คำสอน’ ของผู้อาวุโสผู้ล่วงลับ
ซึ่งมีชื่อว่า ‘ด้วยความเจ็บปวดและความรักต่อมนุษย์สมัยใหม่’ ได้อธิบายถึงกระบวนการที่เนื้อหาซึ่งก่อร่างสร้างตัวเป็นชุด ‘คำสอน’ ของผู้อาวุโสเพย์ซิออสแห่งสเวียโตกอร์สค์ ได้เกิดขึ้นรวบรวม และจัดระบบอย่างไร เล่มที่สองของ “คำสอน” ที่มีชื่อว่า “การตื่นรู้ทางจิตวิญญาณ” นี้ประกอบด้วยคำสอนของผู้อาวุโสเกี่ยวกับหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับความเป็นจริงในปัจจุบัน
คำสอนเหล่านี้เรียกร้องให้เราตื่นตัวอยู่เสมอ
และเตรียมตัวให้พร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่ยากลำบากที่เราอาจต้องเผชิญ เพราะท้ายที่สุดแล้วเราได้เห็นด้วยตาตนเองแล้วถึงสิ่งที่ผู้อาวุโสมักกล่าวไว้ว่า: ‘เราจะต้องผ่านพายุ—หนึ่งต่อหนึ่งมาตลอดหลายปีที่ผ่านมาสถานการณ์จะเป็นเช่นนี้: ความวุ่นวายทั่วไปทุกหนทุกแห่ง’
เล่มที่สองนี้แบ่งออกเป็นห้าส่วน
ส่วนแรกกล่าวถึงความเฉยเมยและความไม่รับผิดชอบทั่วไปที่แพร่หลายในยุคสมัยของเรา และถึงข้อเท็จจริงว่าในสถานการณ์ปัจจุบัน
หน้าที่ของคริสตชนที่มีจิตสำนึกคือการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยการพัฒนาตนเอง ประพฤติตนอย่างรอบคอบ ยืนยันความเชื่อของตนเองและอธิษฐาน “ผมไม่ได้เรียกร้องให้ท่านถือป้ายประท้วง” ผู้อาวุโสกล่าว “แต่ให้ยกมือขึ้นสู่พระเจ้า” ในส่วนที่สองของหนังสือนี้ คุณพ่อเพย์ซิอุสไม่จำกัดผู้อ่านให้ปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนาเพียงอย่างเดียวแต่จุดประกายความกระตือรือร้นในการแสวงหาทางจิตวิญญาณ
ซึ่งหลังจากนั้น
แต่ละคนจะได้รับการมอบหมายให้ต่อสู้ตามกำลังและความกระตือรือร้นของตนเอง เพื่อมุ่งสู่การดำรงชีวิตในสวรรค์บนดิน— นั่นคือ ชีวิตในพระคริสต์ส่วนที่สามกล่าวถึงการปกครองแบบเผด็จการของปฏิปักษ์พระคริสต์ที่มีอายุสั้น ซึ่งจะมอบโอกาสอันดีให้แก่คริสตชน— อีกครั้งหนึ่งหลังพิธีบัพติศมาศักดิ์สิทธิ์—
เพื่อสารภาพความเชื่อในพระคริสต์อย่างมีสติ
ดำเนินการกระทำอันยิ่งใหญ่แห่งความเชื่อ

4

ยดตั้งแต่หน้าแรกถึงหน้าสุดท้าย
เราควรระมัดระวังเป็นพิเศษเมื่ออ้างอิงคำสอนของผู้อาวุโส
เพราะหากนำคำพูดเหล่านั้นออกจากบริบท
อาจทำให้ผู้ฟังของเราเข้าใจผิดได้
ควรจำไว้ว่าเหตุผลที่พ่อปายซิโอสกล่าวนั้นเสมอมาคือเหตุการณ์หรือคำถามเฉพาะเจาะจง
และคำพูดของท่านผู้อาวุโสนั้นถูกกล่าวถึงบุคคลเฉพาะเจาะจง
ซึ่งการช่วยให้วิญญาณของบุคคลนั้นได้ความรอดคือเป้าหมายสูงสุดของผู้พูด
ผู้ที่เคยรู้จักผู้อาวุโสเพย์ซิอุสจะจำได้ถึงความอ่อนโยน
ที่ผุดขึ้นในใจจากคำพูดของท่าน
แม้บางครั้งคำพูดนั้นจะฟังดูเคร่งครัดเพียงใดก็ตาม
นี่เป็นเพราะเป้าหมายของผู้อาวุโสคือการรักษาความชั่วร้าย
ไม่ใช่เพื่อประณามมันด้วยความอับอาย
ท่านไม่ได้ประณามความหลงใหลของผู้สนทนา
แต่ช่วยเขาให้ปลดปล่อยจิตวิญญาณจากสิ่งนั้น ดังนั้นคำพูดเดียวกันของท่านผู้อาวุโสอาจมีผลที่ต่างออกไป — และอาจไม่ใช่ผลที่เยียวยา — หากถูกแยกออกจากความเชื่อมโยงเดิมกับความเมตตาและความรักที่มาจากใจจริงต่อบุคคลที่ท่านกำลังพูดด้วย
แทนที่จะเป็นความปลอบประโลมจากพระเจ้าและความรู้สึกปลอดภัยคำพูดเหล่านั้นอาจก่อให้เกิดความสงสัยและความกลัวในใจผู้คนหรือนำไปสู่ความสุดโต่ง
แต่ผู้อาวุโสของเราไม่ใช่คนที่มีทัศนคติด้านเดียวหรือสุดโต่ง;
สิ่งที่ท่านห่วงใยคือความดีควรถูกแบ่งปันด้วยวิธีที่อ่อนโยน — เพื่อให้มันก่อให้เกิดประโยชน์ท่านแน่นอนว่าไม่เคยลังเลที่จะพูดความจริงแต่ท่านพูดด้วยความมีเหตุผล;
เมื่อเห็นการลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์
ท่านอาจถูกเปลวเพลิงแห่งความโกรธเกรี้ยวอันศักดิ์สิทธิ์ครอบงำ; ท่านได้ทำนายเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวที่ยังจะเกิดขึ้นแต่ท่าทีของท่านกลับไม่ก่อให้เกิดความกลัวหรือความวิตกกังวลตรงกันข้าม
คำพูดของท่านได้ถ่ายทอดความหวังและความสุขของเทศกาลอีสเตอร์ให้แก่ท่าน; แต่ความสุขนี้คือความสุขที่มาพร้อมกับการเสียสละความสุขที่นำบุคคลมารวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์
หากท่านรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์
หากท่านมีส่วนร่วมในชีวิตทางจิตวิญญาณของคริสตจักรและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ท่านก็ไม่มีอะไรต้องกลัว: ‘ทั้งปีศาจและความทุกข์ทรมาน’
ดังที่ท่านผู้อาวุโสเองได้กล่าวด้วยน้ำเสียงที่สดใสและร่าเร 6

ิงตามปกติของท่านว่า: ‘เมื่อท่านขับไล่ “ตัวตน” ของท่านออกไปพระคริสต์จะรีบเข้ามาในตัวท่าน’ นี่คือเป้าหมายหลักของชีวิตทางจิตวิญญาณทั้งหมด;
นั่นคือเหตุผลที่พ่อปายซิโอสเน้นย้ำเป็นพิเศษถึงหนึ่งในอันตรายที่รอคอยคริสตชน:
หากไม่พัฒนาจิตวิญญาณแห่งการเสียสละตนเองภายในตัว
ก็ไม่อาจมีส่วนร่วมในชีวิตของพระคริสต์ได้
หากไม่มีการเสียสละตนเอง
คนนั้นจะกลายเป็นเพียงคริสตชนในนามเท่านั้น
เป็นบุคคลที่ขาดชีวิตภายใน
ผู้อ่านบางคนอาจรู้สึกประหลาดใจกับความจริงที่ว่า
ในคำเล่าเรื่องของท่านผู้อาวุโส
ท่านมักกล่าวถึงชีวิตของตนเอง
และดูเหมือนว่าท่านจะพูดถึงเหตุการณ์อัศจรรย์ที่ท่านได้ประสบมาได้อย่างสบายๆ และเป็นธรรมชาติ แต่ควรจำไว้ว่าเมื่อบันทึกคำพูดของท่านผู้อาวุโสลงบนกระดาษ
เป็นไปไม่ได้ที่จะถ่ายทอดความยากลำบากที่ท่านต้องเผชิญเมื่อพูดถึงตัวเอง
หรือความกดดันที่ท่านต้องรับมือจากการทำเช่นนั้น
บางครั้งท่านผู้อาวุโสจะเล่าเหตุการณ์เดียวกันให้พี่น้องหญิงต่าง ๆ ฟังเป็นชิ้น ๆ และด้วยรายละเอียดที่แตกต่างกัน; ดังนั้นเมื่อมีโอกาส เราจะพยายามอย่างระมัดระวังเพื่อ ‘ดึง’ ข้อมูลจากท่านมาเติมเต็มช่องว่างในคำเล่าเรื่องของท่าน
ดังนั้น ตลอดระยะเวลา 28 ปีที่ท่านได้ให้คำชี้แนะทางจิตวิญญาณแก่วัด

พระผู้อาวุโสเพย์ซิออสได้เปิดเผยให้เราทราบ (เพื่อช่วยเรา)
ถึงเหตุการณ์อัศจรรย์บางประการในชีวิตของท่าน นี่คือ ‘ของขวัญทางจิตวิญญาณ’ สำหรับเรา ดังนั้นเมื่อไม่เห็นสัญญาณของความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณที่เขาหวังไว้ เขาจึงรู้สึกทุกข์ใจอย่างลึกซึ้ง จนบางครั้งเขาจะกล่าวว่า: ‘ฉันกำลังใส่ปุ๋ยให้ทราย’
เราขอขอบคุณทุกคนที่ด้วยความเคารพต่อคำพูดของท่านผู้อาวุ
โส
ได้อ่านคำสอนต่อไปนี้ก่อนการเผยแพร่และให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับมัน
รวมถึงผู้ที่เน้นย้ำว่าคำสอนของท่านผู้อาวุโสนั้นมุ่งถึงคริสตจักรทั้งหมด
ซึ่งได้ให้แรงบันดาลใจแก่เราให้ดำเนินการต่อจากงานที่เราได้เริ่มไว้
เราอธิษฐานว่า
ผ่านการวิงวอนของพระผู้อาวุโสเปย์ซิออสผู้ได้รับพร

7

□□□

— □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ Geronda?.. □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

จงละทิ้งความปรารถนาอันไม่บริสุทธิ์
เพื่อพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์จะได้มา
และหากความกังวลที่สมเหตุสมผลเกิดขึ้นในใจเรา

(เกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันและสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต)
มันจะช่วยเราอย่างมากในการดำเนินมาตรการที่จำเป็นและเตรียมตัวให้พร้อม ขอให้ชีวิตของเราเป็นไปอย่างพอประมาณมากขึ้นขอให้เราใช้ชีวิตอย่างจิตวิญญาณมากขึ้น เป็นมิตรมากขึ้นช่วยเหลือผู้ที่กำลังทุกข์ทรมาน
และช่วยเหลือผู้ยากไร้ด้วยความรัก ความเมตตา และความกรุณาขอให้เราอธิษฐานเพื่อให้คนดีปรากฏตัวขึ้น

พระเจ้าจะชี้ทางออก
พระเจ้าผู้ทรงความดีจะจัดสรรทุกสิ่งให้ดีที่สุดเท่าที่จะ
เป็นไปได้
แต่จำเป็นต้องมีความอดทนและความระมัดระวังอย่างมาก
เพราะบ่อยครั้ง เมื่อผู้คนเร่งรีบที่จะคลี่คลายปมปัญหาพวกเขากลับทำให้มันพันกันยุ่งเหยิงยิ่งขึ้น
พระเจ้าทรงคลี่คลายมันด้วยความอดทน
สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในขณะนี้จะไม่คงอยู่นานพระเจ้าจะถือไม้กวาดของพระองค์! ในปี ค.ศ. 1830 มีทหารตุรกีจำนวนมากบนภูเขาศักดิ์สิทธิ์
และในช่วงเวลาหนึ่งจึงไม่มีพระภิกษุเหลืออยู่ที่วัดอีวิรอนเลย พระบิดาทั้งหลายได้ออกไปแล้ว — บางองค์นำพระบรมสารีริกธาตุไปด้วย บางองค์ไปช่วยการลุกฮือมีพระภิกษุเพียงรูปเดียวที่เดินทางมาจากที่ไกลเพื่อจุดตะเกียงและกวาดพื้น
ทั้งภายในและภายนอกวัดเต็มไปด้วยทหารตุรกีที่ติดอาวุธ
และพระภิกษุผู้น่าสงสารนี้ ขณะที่กำลังกวาดพื้น ก็กล่าวว่า: ‘พระมารดาของพระเจ้า! “จะเกิดอะไรขึ้นกันแน่?” วันหนึ่งขณะที่เขากำลังสวดอ้อนวอนต่อพระมารดาของพระเจ้าอย่างจริงจังเขาก็เห็นผู้หญิงคนหนึ่งเดินมาหาเขา
ใบหน้าของเธอเปล่งประกายและเจิดจ้า
นั่นคือพระมารดาของพระเจ้าพระองค์รับไม้กวาดจากมือเขาแล้วตรัสว่า:
“เจ้าไม่รู้วิธีกวาดอย่างถูกต้อง ข้าจะกวาดเอง” และท่านก็เริ่มกวาด แล้วหายตัวเข้าไปในแท่นบูชา สามวันต่อมาชาวตุรกีทั้งหมดก็จากไปหมดแล้ว!
พระมารดาของพระเจ้าได้ขับไล่พวกเขาออกไป
สิ่งใดที่ไม่เป็นความจริง พระเจ้าจะขับไล่ออกไปเช่นเดียวกับที่น้ำตาขับไล่ฝุ่นละอองออกจากตา
ปีศาจกำลังทำงานอยู่ แต่พระเจ้าก็กำลังทำงานอยู่เช่นกัน

11

โดยเปลี่ยนความชั่วให้กลายเป็นความดี
เพื่อให้ความดีเกิดขึ้นจากสิ่งนั้นลองเอาแผ่นกระเบื้องเป็นตัวอย่างดู: มันอาจแตกหักแต่พระเจ้าจะสร้างโมเสกที่สวยงามจากเศษกระเบื้องเหล่านั้น
ดังนั้น อย่าเสียใจแม้แต่น้อยเพราะพระเจ้าอยู่เหนือทุกสิ่งและทุกคน;
ผู้ที่ปกครองทุกสิ่งจะนำทุกคนขึ้นศาลเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาได้ทำ และตามนั้นแต่ละคนจะได้รับรางวัลจากพระองค์
ผู้ที่ช่วยสร้างสิ่งดีด้วยวิธีใดก็ตามจะได้รับรางวัล
ส่วนผู้ที่ทำชั่วจะถูกลงโทษ
พระเจ้าจะจัดให้ทุกสิ่งกลับสู่ที่อันควรในที่สุด
แต่แต่ละคนในพวกเราจะต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่ได้ทำมาตลอดช่วงปีที่ยากลำบากนี้
ผ่านคำอธิษฐานและการกระทำที่เต็มไปด้วยความเมตตา
วันนี้ มีผู้พยายามทำลายความเชื่อ
และเพื่อที่จะรื้อถอนโครงสร้างของความเชื่อนั้น
หินก้อนหนึ่งก้อนหนึ่งกำลังถูกนำออกไปอย่างเงียบๆ
อย่างไรก็ตาม เราทุกคนล้วนมีความรับผิดชอบต่อการทำลายนี้: ไม่เพียงแต่ผู้ที่นำหินออกไปและก่อให้เกิดความพังพินาศ

แต่ยังรวมถึงเราผู้เป็นพยานในการทำลาย [ความเชื่อ] นี้และไม่พยายามเสริมสร้างความเชื่อให้มั่นคงขึ้นด้วย
ใครก็ตามที่ยุยงให้เพื่อนบ้านทำชั่ว
จะต้องตอบคำถามต่อพระเจ้าในเรื่องนี้ แต่ผู้ที่ยืนดูเฉยๆในขณะนั้นก็ต้องตอบคำถามเช่นกัน
เพราะพวกเขาก็เห็นว่ามีคนทำชั่วต่อเพื่อนบ้าน
แต่ไม่ทำอะไรเพื่อป้องกัน
ผู้คนมักเชื่อใจคนที่รู้วิธีชักจูง
— ผู้คนครับ เกโรนดา เหมือนสัตว์ร้าย...
— ผมไม่มีข้อตำหนิอะไรเกี่ยวกับสัตว์เลยครับ
เพราะสัตว์ไม่สามารถก่อความชั่วร้ายได้มากนัก
เนื่องจากขาดเหตุผล ส่วนคนที่ห่างไกลจากพระเจ้าไปมากกลับกลายเป็นสิ่งที่เลวร้ายยิ่งกว่าสัตว์ร้ายที่สุดเสียอีก! พวกเขาก่อความชั่วร้ายได้มาก
น้ำส้มสายชูที่เข้มข้นทำจากไวน์เปรี้ยว
ส่วนน้ำส้มสายชูชนิดอื่นที่ทำขึ้นโดยมนุษย์นั้นไม่เข้มข้นเท่า...
มันน่าสะพรึงกลัวยิ่งกว่าเมื่อมารร้ายร่วมมือกับคนเสื่อมทราม; เมื่อนั้นมันจะก่อความชั่วร้ายสองเท่าแก่ผู้อื่นเช่นเดียวกับความคิดทางกามารมณ์ เมื่อร่วมมือกับเนื้อหนังก่อความชั่วร้ายยิ่งใหญ่กว่าแก่เนื้อหนังเอง

12

เพื่อให้มารร้ายร่วมมือกับคนเช่นนั้นมันต้องสามารถพึ่งพาเขาได้;
คนนั้นต้องชอบความชั่วร้ายและเก็บมันไว้ในใจตนเอง
ดังนั้น ขอให้พระเจ้าทรงคุ้มครองเรา ผู้ทำลายเหล่านี้จะ

[จงใจ] สร้างความยากลำบากให้เราและก่อความรบกวนแก่ผู้คนและวัดวาอารามอื่น ๆพวกเขาจะเก็บความแค้นต่อคริสตจักรและชีวิตนักบวช
เพราะได้ขัดขวางแผนการของพวกเขา
สถานการณ์ปัจจุบันสามารถรับมือได้เพียงทางจิตวิญญาณเท่านั้นไม่ใช่ด้วยวิธีทางโลก พายุจะทวีความรุนแรงขึ้นอีกเล็กน้อยพัดกระป๋อง ขยะ และสิ่งสกปรกทุกชนิดขึ้นฝั่งแล้วสถานการณ์จะชัดเจนขึ้น และท่านจะเห็นว่า ในสถานการณ์นี้บางคนจะได้รับรางวัลที่ยุติธรรม ในขณะที่คนอื่นๆจะต้องชำระหนี้ของตน
จะปรากฏว่าความทุกข์ทรมานที่ผู้คนกำลังทนรับอยู่นั้น
จะไม่หนักเกินกว่าที่พวกเขาจะรับมือได้ แม้ว่าแน่นอนว่าพวกเขาจะไม่ได้กล่าวว่า ‘พระสิริจงมีแด่พระองค์ พระเจ้า’ เช่นกัน
พระเจ้ารักเรามากเพียงใด! หากสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นวันนี้5
และสิ่งที่พวกเขากำลังวางแผนจะทำนั้น
ได้เกิดขึ้นเมื่อยี่สิบปีที่แล้ว
เมื่อผู้คนยังอยู่ในความไม่รู้ทางจิตวิญญาณที่ลึกซึ้งกว่านี้ มันคงจะยากลำบากมาก ตอนนี้ผู้คนรู้แล้ว: คริสตจักรได้เติบโตและเข้มแข็งขึ้น พระเจ้ารักมนุษย์— สิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง—และจะจัดหาสิ่งที่จำเป็นให้เขา
เพียงแต่ว่ามนุษย์เองต้องเชื่อและรักษาพระบัญญัติของพระองค์

“ผู้ใดที่ทำงานของพระเจ้าอย่างไม่ระมัดระวัง ก็จะถูกสาป...”6
ในสมัยก่อน
หากมีพระภิกษุผู้เคร่งครัดในศาสนาคนใดใช้เวลาไปกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์ของโลก พวกเขาก็จะถูกขังไว้ในหอคอย7 แต่ปัจจุบันกลับเป็นตรงกันข้าม:
พระภิกษุผู้เคร่งครัดต้องถูกขังไว้ในหอคอย

5 กล่าวขึ้นในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1985 (ต่อไปนี้หมายเหตุจากผู้จัดพิมพ์ชาวกรีกจะถูกนำเสนอโดยไม่ระบุแหล่งอ้างอิง)
6 เยเรมีย์ 48:10.

7 โครงสร้างป้องกันสูงของวัดบนภูเขาศักดิ์สิทธิ์ซึ่งใช้เพื่อป้องกันการโจมตีของโจรสลัด

13

หากเขาไม่สนใจหรือไม่ใส่ใจต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในโลกนี้เพราะในอดีต ผู้ปกครองมีพระเจ้าอยู่ในใจ แต่ปัจจุบันผู้มีอำนาจหลายคนไม่เชื่อในพระองค์ปัจจุบันมีหลายคนที่พยายามทำลายทุกสิ่ง: ครอบครัว เยาวชนและพระศาสนจักร ในยุคสมัยนี้การสนใจและห่วงใยสภาพของประชาชนของเราเป็นการกระทำแห่งความเชื่อ เพราะรัฐกำลังทำสงครามกับกฎหมายของพระเจ้ากฎหมายที่รัฐออกมานั้นมุ่งต่อต้านกฎหมายของพระเจ้า
ยังมีผู้คนอีกกลุ่มที่เฉยเมยจนไม่ยอมรับว่าคริสตจักรเป็น

สถาบัน [จากพระเจ้า] และปฏิบัติต่อประชาชนของตนเองด้วยความหยิ่งยโส;
แต่เพื่อหาข้ออ้างให้ความเกียจคร้านของตนเอง พวกเขากล่าวว่า: ‘อัครทูตเปาโลกล่าวว่าไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับเรื่องทางโลก’—
และยังคงเฉยเมยต่อไป แต่ผู้ส่งสารเปาโลมีเจตนาอื่นอยู่ในใจในขณะนั้น
อำนาจอยู่ในมือของชนชาติที่บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์เทียมเท็จ
บางคนได้แยกตัวออกจากรัฐและเชื่อในพระคริสต์ผู้อัครสาวกเปาโลได้กล่าวกับคนเหล่านั้นว่า: ‘อย่าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องทางโลก’
เพื่อให้พวกเขาแยกตัวออกจากโลกเพราะโลกทั้งใบล้วนเต็มไปด้วยการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์เทียม8 อย่างไรก็ตาม
ตั้งแต่สมัยที่จักรพรรดิคอนสแตนตินมหาราชขึ้นครองราชย์และศาสนาคริสต์ได้รับชัยชนะ ประเพณีคริสเตียนอันยิ่งใหญ่ก็ค่อยๆก่อตัวขึ้น ซึ่งประกอบด้วยคริสตจักร อาราม ศิลปะพิธีกรรมทางศาสนา และอื่นๆ ดังนั้นเราจึงมีหน้าที่รับผิดชอบในการรักษาสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด
และไม่ยอมให้ศัตรูของพระศาสนจักรทำลายมันผมเคยได้ยินผู้เป็นบิดาทางจิตวิญญาณกล่าวว่า: ‘อย่าไปสนใจเรื่องนี้!’
หากท่านเหล่านั้นมีความศักดิ์สิทธิ์อันยิ่งใหญ่
และผ่านการสวดภาวนาได้ถึงขั้นที่ไม่มีสิ่งใดอื่นที่ดึงดูดความสนใจของท่าน ผมจะกราบเท้าท่านแต่ตอนนี้ท่านกลับแสดงความไม่สนใจ
เพราะต้องการรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับทุกคนและใช้ชีวิตอย่างสบายใจ
ความไม่ใส่ใจเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ แม้แต่ในหมู่ฆราวาส
ยิ่งไปกว่านั้นในหมู่ผู้มีจิตวิญญาณ
ผู้มีจิตวิญญาณที่ซื่อสัตย์ต้องไม่ทำสิ่งใดด้วยความไม่ใส่ใจ

8 ดู 2 ทิโมธี 2:4.

14

“ผู้ใดที่ทำงานของพระเจ้าอย่างไม่ระมัดระวัง… ขอให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง”

9
— ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์กล่าวไว้

มาช่วยผู้คนทางจิตวิญญาณกันเถอะ
ในอดีต ผู้คนสิบคนมีหกคนที่ยำเกรงพระเจ้า
สองคนมีท่าทีปานกลาง และสองคนไม่สนใจแต่แม้กลุ่มหลังนี้ก็ยังมีความเชื่ออยู่ในใจ
แต่ปัจจุบันนี้ไม่เป็นเช่นนั้นแล้ว
ผมไม่ทราบว่าสถานการณ์นี้จะดำเนินไปไกลถึงเพียงใด ดังนั้นขอให้เราพยายามช่วยผู้คนทางจิตวิญญาณให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ เพื่อว่า — เช่นเดียวกับในยุคน้ำท่วม ในเรือโนอาห์ — บางคนอาจได้รับการช่วยชีวิตและไม่ถูกทำให้พิการทางจิตวิญญาณสิ่งนี้ต้องการความใส่ใจและการไตร่ตรองอย่างมาก:
เพื่อพิจารณาสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นจากมุมมองต่าง ๆและช่วยเหลือผู้คน
คุณคิดว่าผมจะมีความสุขเมื่อผู้คนมารวมตัวกันหรือว่าผมต้องการเห็นฝูงชนจำนวนมากเช่นนี้หรือ? ไม่แต่ในสถานการณ์ที่เรากำลังเผชิญอยู่
ผู้คนที่น่าสงสารเหล่านี้ต้องการความช่วยเหลือเล็กน้อย
ผมไม่ได้เป็นพระสงฆ์เพื่อที่จะไม่เกี่ยวข้องกับผู้คนเลย
และสุดท้ายผมกลับต้องรับมือกับพวกเขามากยิ่งขึ้น
แต่พระเจ้าทรงรู้จิตใจของผม
และประทานให้ผมมากกว่าที่พระองค์จะประทานให้
หากผมทำตามใจชอบ
กี่ครั้งแล้วที่ฉันได้ขอพระมารดาของพระเจ้าให้หาสถานที่ที่เงียบสงบและห่างไกลให้ฉัน
เพื่อที่ฉันจะได้ไม่เห็นและไม่ได้ยินอะไรเลย
และอธิษฐานเผื่อทั้งโลก แต่พระมารดาไม่ทรงฟังคำขอของฉันส่วนคำขออื่น ๆ ที่ไม่สำคัญ พระมารดากลับทรงฟัง แต่ดูสิแม้ก่อนที่ผู้คนจะมาถึง
พระเจ้าก็ทรงให้ฉันต้องนอนอยู่บนเตียงด้วยโรคบางอย่าง
เพื่อให้ฉันได้พักผ่อน
พระองค์ไม่ประทานความหวานชื่นที่ฉันเคยสัมผัสในการสวดภาวนา
เพราะหากเป็นเช่นนั้น ฉันจะไม่สามารถละทิ้งมันได้ในช่วงเวลานั้น หากมีใครมาที่คาลิวาฉันก็บังคับตัวเองให้หลุดออกจากสภาพจิตวิญญาณนั้น10

9 เยเรมีย์ 48:10.
10
หลังจากที่ผู้อาวุโสได้ผ่านช่วงเวลาแห่งความสั่นสะเทือนทางจิตวิญญาณอย่า

15

ที่นั่น ในคาลิวา ฉันใช้ชีวิตตามตารางเวลาของคนอื่น
ฉันกำลังอ่านหนังสือสดุดีอยู่ข้างใน
ในขณะที่พวกเขากำลังเคาะประตูอย่างดังอยู่ข้างนอก “รอหน่อย” ผมพูด “อีก 15 นาที” และพวกเขาก็ร้องขึ้นว่า “เฮ้ คุณพ่อหยุดสวดเถอะ—พระเจ้าไม่ว่าหรอก!” คุณก็เห็นแล้วใช่ไหมว่าพวกเขาจะไปไกลถึงขนาดไหน?
และมันก็คงไม่เป็นไรถ้าผมถูกขัดจังหวะเพียงชั่วครู่แต่ทันทีที่ผมก้าวออกไปข้างนอก—ก็จบแล้ว
สิ่งที่ผมทำสำเร็จได้จนถึงตอนนั้น ก็คือทั้งหมดที่ผมทำได้ประมาณครึ่งหกโมงครึ่งหรือเจ็ดโมงเช้า เพื่อให้ใจสงบผมต้องเสร็จพิธีเวสเปอร์แล้ว ‘โอแสงอรุณแห่งพระสิริศักดิ์สิทธิ์!’ เมื่อคุณเสร็จพิธีมัททินส์ผมก็กำลังสวดสายประคำสำหรับพิธีเวสเปอร์เสร็จแล้วถ้าผมกินแอนทิโดร์ได้ในตอนเช้าก็ดีแล้ว; หลังจากนั้นไม่ดื่มชาอีกเลย — ผมล้มลงเหมือนศพเคยมีช่วงที่ทั้งในช่วงเทศกาลอีสเตอร์และสัปดาห์สว่างผมจะจัดพิธีชั่วโมงที่เก้าและพิธีสามวัน11
ไม่ว่าคุณจะทำได้หรือไม่ได้ คุณก็ต้องจัดการให้ได้ครั้งหนึ่ง ผมไม่รู้ว่าอะไรทำให้ผู้คนไม่มา— บางทีอาจมีพายุในทะเลและเรือไม่ออกเดินทาง—
แต่ไม่มีใครมาที่คาลิวาเลย อา, ฉันได้ใช้เวลาหนึ่งวันที่ภูเขาซีนายเหมือนอย่างที่ฉันเคยทำในถ้ำของนักบุญเอพิสติเมียเมื่อก่อน! 12 เมื่อมีพายุในทะเล ฉันก็รู้สึกสงบ เมื่อทะเลสงบฉันก็รู้สึกเหมือนมีพายุ
แน่นอนว่า
ผมมีทางเลือกที่จะไปหลบตัวอยู่ที่ใดสักแห่งเพื่อหาความเงียบ

งรุนแรง (เขารู้สึกว่าตัวเองกำลังละลายไปเพราะความรักต่อพระเจ้าและผู้คนเหมือนเทียนที่อยู่ในความอบอุ่น)
เขาได้รับคำเปิดเผยจากเบื้องบนว่าเขาต้องไม่ปฏิเสธที่จะช่วยเหลือผู้คน
ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ท่านได้อุทิศวันเวลาของท่านให้กับผู้ที่มาพบท่านส่วนในยามค่ำคืน ท่านก็อธิษฐานเผื่อปัญหาต่าง ๆ ของโลก อย่างไรก็ตามเมื่อจำนวนผู้แสวงบุญเพิ่มขึ้นอย่างน่าตกใจ
ผู้อาวุโสจึงพิจารณาที่จะถอนตัวไปยังสถานที่ที่ไม่เป็นที่รู้จัก
เพื่ออุทิศเวลาทั้งหมดให้กับการอธิษฐาน แต่แล้วเป็นครั้งที่สอง

เขาได้รับแจ้งว่าเขาควรอยู่ในห้องพักของเขา ‘Panaguda’ และช่วยเหลือผู้คน

11 อดอาหารและน้ำจนถึงเวลา 9 นาฬิกาตามเวลาไบแซนไทน์ (3 นาฬิกาตอนบ่าย)
หรือเป็นเวลาสามวัน

12 ในช่วงปี ค.ศ. 1962–64 ผู้อาวุโสใช้ชีวิตเป็นฤๅษีบนภูเขาซีนายในห้องปฏิบัติธรรมกลางทะเลทรายของนักบุญเอพิสติเมีย

16

สงบ คุณรู้ไหมว่ามีคนกี่คนที่เสนอจะจ่ายค่าเดินทางให้ผมเพื่อที่ผมจะได้ไปแคลิฟอร์เนียหรือแคนาดา? “มาเถอะ” พวกเขาพูด

“เรามี Hesychasteries”13 หากผมได้อยู่ในสถานที่ที่ไม่คุ้นเคยผมจะรู้สึกเหมือนอยู่ในสวรรค์ ไม่มีใครจะรู้จักฉัน; ฉันจะมีกิจวัตรประจำวันของตัวเอง
ชีวิตแบบนักบวชตามที่ฉันต้องการ แต่คุณรู้ไหมการปลดประจำการจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสงครามสิ้นสุดลงเท่านั้น และตอนนี้กำลังมีสงครามอยู่—สงครามทางจิตวิญญาณฉันต้องอยู่แนวหน้า มีมาร์กซิสต์มากมาย สมาชิกฟรีเมสันมากมายผู้บูชาซาตานมากมาย และคนอื่นๆ อีกนานาชนิด! มีวิญญาณที่ถูกครอบงำมากมาย นักอนาธิปไตยและผู้หลงผิดมาหาฉัน เพื่อให้ฉันอวยพรความหลงผิดของพวกเขาและกี่คนถูกส่งมาหาฉันโดยไม่ได้ถูกบังคับให้คิดด้วยตัวเอง; บางคนเพียงเพื่อกำจัดพวกเขาออกไปบางคนเพื่อให้พวกเขาเองไม่ต้องดึงงูออกจากหลุม…
ถ้าคุณรู้ได้บ้างว่าฉันถูกบดขยี้อย่างไร และจากกี่ด้าน! ปากฉันเต็มไปด้วยความขมขื่นจากความทุกข์ทรมานของมนุษย์
แต่ภายในใจฉันกลับรู้สึกสบายใจ หากฉันจะจากไปฉันจะถือว่านั่นคือการทิ้งแนวหน้า การถอยร่นฉันจะถือว่านั่นคือการทรยศ นั่นคือวิธีที่ฉันมองมันนี่คือสิ่งที่ฉันต้องการเมื่อแรกเริ่มก้าวเดินบนเส้นทางนี้หรือบางทีฉันอาจต้องการช่วยเหลือวัดวาอาราม?
ฉันออกเดินทางไปยังที่หนึ่ง แต่ ฉันกลับลงเอยที่อีกแห่งหนึ่งและตอนนี้ฉันกำลังดิ้นรนอย่างหนัก!
และฉันไม่ได้ยินใครอื่นพูดออกมา

[เกี่ยวกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นรอบตัวเรา] พวกเขากำลังทำลายคริสตจักรอยู่หรือ? ‘ไม่เป็นไร’ มีคนจะพูดอย่างนั้น แต่พวกเขากลับเป็นเพื่อนกับทั้งสองฝ่ายเพียงเพื่อหาที่ที่สบายกว่าให้ตัวเอง! และตำแหน่งที่สบายๆนั้นเป็นอย่างไร! ในที่สุด ปีศาจเองจะ ‘จัดการเขา’ นี่เป็นเรื่องน่าอับอาย! หากผมต้องการทำสิ่งที่ทำให้ผมมีความสุข—อาคุณก็รู้ดีว่านั่นจะง่ายเพียงใด!
แต่เป้าหมายไม่ใช่เพื่อทำสิ่งที่เหมาะกับตัวผม
แต่เพื่อทำสิ่งที่ช่วยเหลือผู้อื่น
หากผมคิดถึงวิธีหาตำแหน่งที่สบายๆ ให้ตัวเองผมก็หาได้ในหลายที่ แต่เพื่อจะได้เข้าในสภาของพระเจ้า

13 เฮสิคาสเทอรี (จากภาษากรีก ἡσυχία – ความเงียบ) คือวัดประเภทพิเศษ
ซึ่งมักขึ้นอยู่กับวัดแม่ รวมถึงห้องพักแยกที่ตั้งอยู่ไม่ไกลจากวัดแม่ – หมายเหตุของผู้แปล

17

คนนั้นต้องเป็น ‘ผู้แทน’ ของพระเจ้า ไม่ใช่คนที่หาตำแหน่งสบายๆให้ตัวเอง

ส่วน 1.

ความรับผิดชอบแห่งความรัก

‘คริสตจักรทำงานผ่านความรัก ไม่ใช่เหมือนผู้ยึดมั่นในกฎเกณฑ์คริสตจักรมองทุกสิ่งด้วยความอดทน และพยายามช่วยเหลือทุกคนไม่ว่าพวกเขาจะทำอะไรมาไม่ว่าพวกเขาจะเป็นผู้ทำบาปมากเพียงใด’

บทที่ 1.
รุ่นที่ไม่สนใจ

ความไม่สนใจต่อพระเจ้า นำไปสู่ความไม่สนใจต่อทุกสิ่งอื่น
— เสียงอะไรนั่นอยู่ด้านนั้น?
— เป็นเครื่องบินครับ เกโรนดา
— ปิดหน้าต่างลงเถอะ เพื่อความดีของใจอย่าให้มันบินเข้ามาที่นี่!
เมื่อโลกนี้ถึงขั้นบ้าคลั่งเช่นนี้ก็อาจเกิดเรื่องแบบนั้นได้! ทุกอย่างล้วนพังทลาย: ครอบครัวการศึกษา บริการสาธารณะ… แต่พวกเขากลับไม่สนใจเลย! ในตัวพวกเขาไม่มีอะไรเหลือ…
— เกโรนดา ท่านคิดว่าใครเป็นต้นเหตุที่ทำให้เราถึงสภาพนี้?
— ผมกำลังพูดในภาพรวม:
ผมต้องการเน้นย้ำว่าความไม่สนใจได้ลุกลามไปไกลแค่ไหนแล้ว
ไปโรงเรียนไหนก็ได้ คุณจะเห็นได้ เช่นหากหน้าต่างเปิดอยู่และกระจกสั่นคลอนตามลม
การหาเด็กที่ยินดีไปปิดหน้าต่างเพื่อไม่ให้กระจกแตกนั้นเป็นเรื่องยากมาก พวกเขาจะยืนอยู่เฉยๆ มองดูหน้าต่างสั่นคลอนแล้วเดินผ่านไปเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย ความไม่ใส่ใจ! เจ้าหน้าที่คนหนึ่งที่รับผิดชอบคลังเก็บน้ำมันและน้ำมันหล่อลื่นบอกผมว่า:
“ผมกำลังประสบปัญหาอย่างหนักในการหาทหารที่ดีพอที่จะมาเฝ้าค

18

□□□

เพราะตลอดหลายปีที่ผ่านมา พวกเขาไม่ได้สร้างสรรค์อะไรเลยและด้วยท่าทีที่หย่อนยานนี้ที่ฝังรากลึก
ด้วยความไม่ใส่ใจนี้ ทั้งรัฐจึงตกอยู่ในสภาพย่ำแย่ ฝนกำลังตกและข้าวสาลีที่นวดแล้วกำลังแห้งอยู่บนลานนวด
พวกเขาไม่สนใจเลยแม้แต่น้อย ถึงเวลาต้องไปหรือยัง? พวกเขาก็จากไป ในขณะที่ฝนกำลังทำลายข้าวสาลี
วันถัดไป
พวกเขาจะมาตามเวลาที่กำหนดเพื่อเก็บสิ่งที่เหลืออยู่!
ส่วนถ้าข้าวสาลีของคุณเองกำลังวางอยู่บนลานนวด และฝนเริ่มตก — คุณจะปล่อยให้มันเสียหายได้หรือ? คุณจะไม่นอนเพื่อรักษาข้าวสาลีนั้นไว้ และแล้ว เมื่อหมดแรงคุณจะรู้สึกถึงความสุข ความปีติยินดี
ความไม่สนใจต่อพระเจ้าจะนำไปสู่ความไม่สนใจต่อทุกสิ่งอื่
น ๆ; มันจะนำไปสู่ความล่มสลายความเชื่อในพระเจ้าเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่
คนหนึ่งรับใช้พระเจ้า แล้วจึงรักพ่อแม่ บ้าน ญาติพี่น้อง งานหมู่บ้าน ภูมิภาค ประเทศ และมาตุภูมิของตนผู้ใดที่ไม่รักพระเจ้าหรือครอบครัว ก็ไม่รักอะไรเลยและโดยธรรมชาติแล้ว พวกเขาก็ไม่รักมาตุภูมิเช่นกันเพราะมาตุภูมิคือครอบครัวใหญ่หนึ่งเดียว
สิ่งที่ผมต้องการกล่าวคือ ทุกอย่างเริ่มต้นจากจุดนี้คนที่ไม่เชื่อในพระเจ้า
ในที่สุดก็จะไม่แสดงความเคารพต่อพ่อแม่ ครอบครัว หมู่บ้านหรือมาตุภูมิ นี่คือสิ่งที่พวกเขากำลังพยายามทำลายในขณะนี้ซึ่งเป็นเหตุผลที่พวกเขาส่งเสริมสภาพความหย่อนยานนี้มีตำรวจคนหนึ่งเขียนมาหาผมว่า: “ผมมาไม่ได้เพราะงานล้นมือครับในเขตนี้เหลือเราเพียงสองคน ทั้งที่ควรจะมีแปดคน” คุณเชื่อได้ไหมว่ากำลังเกิดอะไรขึ้น!
พวกเขาสามารถเพิ่มอีกสองคนได้ แต่ไม่ — พวกเขากลับปล่อยให้เหลือเพียงสองคนเท่านั้น!
แต่โชคดีที่มีข้อยกเว้น วันหนึ่งมีพ่อคนหนึ่งมาหาผมและพูดว่า: “โปรดอธิษฐานให้แองเจโลสด้วย18 ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะฆ่าเขา”
ผมรู้จักลูกชายของเขาตั้งแต่เขายังเป็นเด็กเล็ก
และตอนนี้เขากำลังปฏิบัติหน้าที่ทหารตามกฎหมาย “ทำไมครับ” ผมถาม “เกิดอะไรขึ้น?” เขาตอบว่า: “วันหนึ่งเขาเห็นทหารคนอื่น ๆกำลังเล่นไพ่แทนที่จะปฏิบัติหน้าที่ เขาจึงตักเตือนพวกเขาแต่พวกเขาไม่ฟังเขา จากนั้นเขาก็เขียนรายงานร้องเรียนพวกเขา

18 นั่นคือ สำหรับลูกชายของเขา ซึ่งมีชื่อว่า แองเจโลส –หมายเหตุของผู้แปล

20

ซึ่งทำให้หนึ่งในผู้เล่นขู่ว่าจะฆ่าเขา” — “ฟังนะ” ผมกล่าว “เขาคงไม่ฆ่าเขาจริงหรอก
แต่ผมจะอธิษฐานให้แองเจโลสไม่ถูกศาลทหารลงโทษเพียงเพราะไม่เล่นไพ่!”
และเมื่อผมได้ยินเรื่องอีกเหตุการณ์หนึ่ง ผมก็พูดว่า:
“ขอบคุณพระเจ้า ที่ยังมีชาวกรีกที่ห่วงใยบ้านเกิดเมืองนอน” นักบินคนหนึ่ง เมื่อเครื่องบินตุรกีละเมิดเขตแดนได้พยายามบินไปข้างหน้าพวกเขาเล็กน้อยเพื่อถ่ายภาพเป็นหลักฐานว่าพวกเขาละเมิดเขตแดน นักบินอีกคนก็ตะโกนผ่านวิทยุว่า: “ปล่อยเขาไว้!” — แต่เขายังคงพยายามต่อไปอย่างสุดความสามารถ… เครื่องบินของตุรกีใหญ่กว่าและบินเร็วกว่า
และเขากำลังบินต่ำมากจนทำให้นักบินกรีกผู้น่าสงสารนั้นตกลงทะเล!
แล้วก็มีคนบางกลุ่มที่ไม่ทำอะไรเลยนอกจากไปเที่ยวเล่นด้วยเครื่องบิน! นี่แหละคือความแตกต่างระหว่างคนกับคน!
คนต้องเข้าใจความหมายของความดี
และรู้สึกถึงมันว่าเป็นความจำเป็น
มิฉะนั้นจะเหลือแต่ความหย่อนยานอย่างสิ้นเชิงลองส่งใครสักคนไปสงครามภายใต้ความบังคับดูสิ!
เขาจะพยายามหนีจากที่นั่นและหลบหนีจากที่นี่
แต่เมื่อเขาตระหนักถึงความชั่วร้ายที่ศัตรูจะนำมา
เขาจะไปสมัครเป็นอาสาสมัครด้วยตัวเอง

ทุกวันนี้ ผู้คนหมุนเวียนอยู่รอบตัวตัวเองเท่านั้น
ในเมืองบ้านเกิดของผม ที่ฟาราส คนเขาเคยพูดกันว่า:
‘หากมีงานต้องทำ อย่าเลื่อนไปทำวันพรุ่งนี้ หากมีอาหารดีๆให้เก็บไว้สำหรับวันพรุ่งนี้ — อาจมีแขกมา’ แต่ปัจจุบันนี้คนคิดแบบนี้: ‘เราทิ้งงานไว้ก่อนบางทีวันพรุ่งนี้อาจมีใครมาช่วยเรา’ “แต่คืนนี้เรามากินอาหารอร่อยนั้นกันเองดีกว่า!”
คนส่วนใหญ่ในปัจจุบันนี้คิดแต่ถึงตัวเองเท่านั้น
สมมติว่าฝนเริ่มตกหนัก คุณจะเห็นได้ว่า: ส่วนใหญ่ในพวกคุณจะกังวลว่าผ้าที่ตากไว้จะเปียกหรือไม่
แล้วรีบวิ่งไปเก็บมันเข้าบ้าน ไม่มีอะไรผิดกับเรื่องนั้นแต่พวกเขาก็ไม่คิดไปไกลกว่านั้น แม้ผ้าจะเปียกไปก็ยังแห้งได้อีก
แต่แล้วคนที่กำลังนวดข้าวบนลานนวดข้าวในขณะนั้นล่ะ?
คุณรู้สึกสงสารพวกเขาบ้างไหม หรือจะอธิษฐานเผื่อพวกเขา? หรือในช่วงพายุฝนฟ้าคะนอง เมื่อฟ้าแลบคุณอาจสงสัยว่าจะมีคนสักห้าหรือหกคนหรือไม่
ที่จะนึกถึงผู้เคราะห์ร้ายเหล่านั้นที่กำลังทำงานในทุ่งนา
21

หรือผู้ที่ดูแลเรือนกระจก กล่าวอีกนัยหนึ่งคนเราไม่คิดถึงผู้อื่น ไม่ก้าวออกจาก ‘ตัวตนเอง’ แต่หมุนเวียนอยู่รอบตัวตนเองตลอดเวลา อย่างไรก็ตามในขณะที่หมุนเวียนอยู่รอบตัวตนเองนั้น
เขามีตัวตนเองเป็นศูนย์กลาง ไม่ใช่พระคริสต์เขาอยู่นอกแกนที่คือพระคริสต์
หากใครต้องการถึงจุดที่คิดถึงเพื่อนบ้าน จิตใจของเขาต้องถูก

[ตั้งราก] ในพระคริสต์ก่อน จากนั้นเขาจึงคิดถึงเพื่อนบ้านและต่อมาคิดถึงสัตว์และธรรมชาติทั้งหมด ‘วิทยุ’ ของเขาถูกเปิดไว้ และทันทีที่มีสัญญาณเข้ามาเขาก็รีบไปช่วยเหลือทันที
แต่หากจิตใจของเขาไม่อยู่ในพระคริสต์
หัวใจของเขาก็จะไม่ทำงาน และด้วยเหตุนี้เขาจึงไม่รักพระคริสต์ ไม่รักเพื่อนบ้าน และยิ่งไปกว่านั้นก็ไม่รักธรรมชาติ—สัตว์ ต้นไม้ และพืชพรรณหากคุณยังคงประพฤติตัวเช่นนี้ต่อไป
คุณจะหวังได้อย่างไรที่จะเชื่อมต่อกับสัตว์ หรือกับนก?! หากนกตกลงจากหลังคา คุณจะให้อาหารมัน แต่หากมันไม่ตกลงคุณก็จะไม่คิดถึงมันเลย ฉันเห็นนกแล้วก็พูดว่า: ‘เราต้องให้อาหารสัตว์น่าสงสารพวกนั้น!’ — ฉันจึงโปรยเศษขนมปังและวางน้ำไว้ให้พวกมันดื่ม
ฉันเห็นกิ่งไม้ที่ป่วยบนต้นไม้
ก็อยากตัดแต่งทันทีเพื่อไม่ให้มันแพร่เชื้อไปยังกิ่งอื่น
หรือหากประตูหรือหน้าต่างปิดกระแทกอย่างแรง
จิตใจฉันก็มุ่งไปที่นั่นทันที
ผมอาจลืมตัวไปเมื่อต้องการอะไรสักอย่าง
แต่ผมจะตรวจสอบทันทีว่าประตูหรือหน้าต่างมีรอยแตกหรือความเสียหายหรือไม่ ผมคิดถึงตัวเองเพียงชั่วขณะเท่านั้นหากใครสักคนดูแลสิ่งสร้างของพระเจ้าอย่างลึกซึ้งเช่นนี้เขาจะต้องคิดถึงผู้สร้างของเขามากเพียงใด!
แต่หากใครไม่ประพฤติตนเช่นนี้เขาจะเข้ากันได้กับพระเจ้าได้อย่างไร?
และอีกอย่างหนึ่ง: เมื่อคุณออกไปบนถนน ให้มองรอบตัวดูบ้าง
บางทีอาจมีใครสักคน ไม่ว่าจะด้วยความประมาทหรือความมุ่งร้าย

(ผมหวังว่าไม่มีใครก่อความเสียหาย)
ได้ทิ้งสิ่งของลงและก่อให้เกิดไฟไหม้
ดังนั้นจึงควรตรวจสอบดูด้วย
สิ่งนี้ยังใช้ได้กับโลกทางจิตวิญญาณด้วย
เพราะความรักมีอยู่ในพฤติกรรมของการมองนี้เอง
เมื่อผมก้าวออกจากคาลิวา ผมจะมองลงพื้น มองไปที่หลังคาและดมกลิ่นเพื่อดูว่ามีกลิ่นไหม้หรือไม่
แต่หากท่านมีความเชื่อมั่นว่า
22

หากเกิดไฟไหม้ขึ้นและท่านเริ่มสวดมนต์ ไฟนั้นจะดับไปก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง หากท่านไม่มีความเชื่อมั่นนั้น

ท่านก็ต้องกระทำ [ตามวิถีมนุษย์] หรือเมื่อได้ยินเสียงดังกึกก้องจากไกลๆฉันจะฟังดูว่าคืออะไร: เสียงปืนใหญ่ การฝึกทหารหรือการระเบิดอะไรบางอย่าง? จิตใจฉันจะคิดถึงเรื่องนั้นทันทีและเริ่มสวดภาวนาสำหรับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น
ผู้ที่ไม่สนใจตัวเองเพราะรักผู้อื่น
จะได้รับความคุ้มครองอันยิ่งใหญ่จากพระเจ้า
และทุกคนจะดูแลเขา
แต่รุ่นนี้คือรุ่นของความไม่สนใจ!
ส่วนใหญ่เหมาะเพียงสำหรับการเดินขบวนเท่านั้น
หากมีอะไรเกิดขึ้น อย่าบอกพวกเขาว่า ‘ปกป้องตัวเอง!’ ระวังนะทุกวันนี้พวกเขาแม้กระทั่งการเดินขบวนก็ไม่อยากทำแล้ว!
ในอดีต พวกเขาเคยไปเดินขบวน ฟังเพลงมาร์ชและจะมีบางสิ่งบางอย่างที่ก่อให้เกิดความรู้สึกภายในตัวพวกเขา วันนี้ ในหมู่ชาวกรีกของเรา ขาดวินัย แน่นอนว่าชาติอื่น ๆยิ่งแย่กว่า เพราะพวกเขาไม่มีอุดมการณ์ คุณเห็นไหมชาวกรีกมีข้อบกพร่องมากมาย แต่พวกเขาก็มีของขวัญจากพระเจ้า— ความรักในความสนุกและจิตวิญญาณแห่งความกล้าหาญทุกสิ่งสำหรับพวกเขาคือการเฉลิมฉลอง! ชาติอื่น ๆแม้แต่คำศัพท์เช่นนี้ในพจนานุกรมของพวกเขาก็ไม่มี

เราต้องรับผิดชอบ19
มีผู้ไม่เชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริงมาเยี่ยมฉันในกระท่อม
ของฉัน เขาพูดไม่หยุดเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ แล้วประกาศว่า: ‘ฉันคือผู้ทำลายรูปเคารพ’ ดังนั้นเขาจึงเริ่มต้นจากการไม่เชื่อในสิ่งใดเลยและสุดท้ายก็ไปถึงขั้นทำลายรูปเคารพ! “โอ้ เจ้าคนไร้ยศไร้ยศ” ฉันกล่าว “ถ้าเจ้าไม่เชื่อในสิ่งใดเลยแล้วทำไมเจ้าถึงบอกฉันว่าเจ้าเป็นผู้ทำลายรูปเคารพ? ในยุคของการทำลายรูปเคารพ20 คริสเตียนบางคน

19 ส่งมอบในปี 1992.

20 การต่อต้านภาพศักดิ์สิทธิ์ (Iconoclasm) –
นิกายนอกรีตของคริสต์ศาสนาที่สั่นสะเทือนจักรวรรดิไบแซนไทน์เป็นเวลากว่า

หนึ่งร้อยปี (726–843) และสงบลงชั่วคราวหลังการประชุมสภาคริสตจักรสากลครั้งที่เจ็ด (787)
ระยะที่สองของขบวนการต่อต้านภาพศักดิ์สิทธิ์
ซึ่งเริ่มต้นโดยจักรพรรดิเลโอที่ 5 ชาวอาร์เมเนียได้สิ้นสุดลงภายใต้การนำของนักบุญเมโธดิอุส

23

ด้วยความกระตือรือร้นที่มากเกินไป จึงตกอยู่ในความหลงผิดไปถึงอีกขั้วหนึ่ง และจากนั้นคริสตจักรก็แก้ไขทุกอย่างให้ถูกต้องอีกครั้ง “มันไม่ใช่ว่าพวกเขาไม่เชื่อเลย” และโดยบังเอิญผู้ไม่เชื่อในพระเจ้าคนนี้กลับเห็นด้วยกับสถานการณ์ปัจจุบันเราจึงเกิดการโต้เถียงกัน “ได้สิ” ฉันพูด “แล้วเรื่องอะไรกันแน่? ผู้พิพากษากลัวที่จะตัดสินคดี คนๆยื่นฟ้องคดีต่อผู้กระทำผิด แต่แล้วผู้ฟ้องก็ถูกขู่ขดจนต้องถอนคำฟ้องไป และสุดท้ายแล้วใครคือผู้ควบคุมสถานการณ์นี้? คุณชอบเรื่องแบบนี้หรือไม่? คุณเห็นด้วยกับพวกเขาหรือไม่? คุณเองก็เป็นผู้กระทำผิด! นี่คือเหตุผลที่คุณมาที่นี่ใช่ไหม? ไปจากที่นี่เดี๋ยวนี้!” ผมไล่เขาออกไป

— เกโรนดา คุณไม่กลัวที่จะพูดเรื่องแบบนี้หรือ?
— มีอะไรต้องกลัว? ฉันได้ขุดหลุมศพของตัวเองแล้ว
หากยังไม่ได้ขุด ฉันคงจะกังวลว่าคนอื่นต้องเสียเวลาไปขุดมันแต่ตอนนี้สิ่งที่ต้องทำก็แค่โยนดินสักสองสามพลั่วลงบนหลุมเท่านั้น…
ผมรู้ถึงผู้หมิ่นประมาทที่ไร้ศรัทธาอีกคนหนึ่ง
ซึ่งได้รับอนุญาตให้ปรากฏตัวบนโทรทัศน์
ทั้งที่เขาได้กล่าวถ้อยคำหมิ่นประมาทที่สุดต่อพระคริสต์และพระมารดาของพระเจ้า
แต่พระศาสนจักรกลับนิ่งเงียบและไม่ขับไล่ผู้หมิ่นประมาทเหล่านี้ พระศาสนจักรควรขับไล่คนเช่นนี้การขับไล่จากพระศาสนจักรนั้น เป็นเรื่องน่าสงสารหรือ?
— เกโรนดา
ท่านคิดว่าพวกเขาจะเข้าใจอะไรได้บ้างหากถูกขับออกจากศาสนจักร ทั้งที่พวกเขาไม่ยอมรับอะไรเลยอยู่แล้ว?
— อย่างน้อยที่สุด
ก็จะชัดเจนว่าคริสตจักรกำลังแสดงจุดยืนของตน
— เกโรนดาการนิ่งเงียบไม่เท่ากับการยอมรับพฤติกรรมเช่นนี้หรือครับ?
— ใช่ครับ หนึ่งในพวกเขาเขียนคำดูหมิ่นพระมารดาของพระเจ้า
และทุกคนก็เงียบอยู่ ผมจึงพูดกับหนึ่งในพวกเขาว่า:

‘คุณไม่เห็นหรือว่าคนนั้นกำลังเขียนอะไร?’ — ‘อ้อ,’ เขาตอบว่า, ‘คุณจะทำอะไรกับเขาได้ล่ะ?

ผู้เป็นพระสังฆราชแห่งคอนสแตนติโนเปิล ในปี ค.ศ. 843 ผู้ต่อต้านภาพศักดิ์สิทธิ์คือคริสตชนที่ไม่เคารพภาพศักดิ์สิทธิ์

24

คุณจะเจอปัญหาเองถ้าไปยุ่งกับพวกเขา’
พวกเขากลัวที่จะพูดออกมา
— เขากลัวอะไรครับ เกโรนดา?
— เขากลัวว่าอาจมีใครเขียนอะไรเกี่ยวกับเขา
กลัวว่าเขาจะถูกเปิดโปงต่อหน้าทุกคนจึงยอมทนต่อการดูหมิ่นพระมารดาของพระเจ้า!
อย่ารอให้คนอื่นดึงงูออกจากหลุม เพื่อให้เราอยู่ได้อย่างสงบนั่นคือความขาดความรัก
แล้วคนนั้นก็จะเริ่มถูกขับเคลื่อนด้วยผลประโยชน์ส่วนตัวนั่นคือเหตุผลที่จิตวิญญาณเช่นนี้แพร่หลายมากในปัจจุบัน:

‘มาสร้างความสัมพันธ์ [ที่ดี] กับคนนั้นคนนี้เพื่อให้เขาชมเชยเรา และมาเป็นเพื่อนกับคนนั้นคนนี้เพื่อไม่ให้เขาทำให้เราเสียหน้า
เพื่อไม่ให้เราถูกมองว่าเป็นคนโง่เพื่อไม่ให้เราตกเป็นเหยื่อ!’
และบางคนก็เงียบอยู่เพราะความไม่สนใจ ‘ฉันจะเงียบอยู่’ พวกเขาคิด
‘เพื่อไม่ให้พวกเขาเขียนเกี่ยวกับฉันในหนังสือพิมพ์’
หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ส่วนใหญ่ไม่สนใจเลย สิ่งต่างๆเพิ่งเริ่มเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อยในตอนนี้
แต่เป็นเวลานานมากแล้วที่ไม่มีใครเขียนอะไรเลย

เมื่อหลายปีก่อน ฉันเคยตะโกนใส่ [คนหนึ่ง] บนภูเขาศักดิ์สิทธิ์ “คุณมีความรักชาติมากเกินไป” เขาพูดกับผมตอนนั้นและเมื่อเร็วๆ นี้ เขาก็ปรากฏตัวขึ้น หาผมเจอ แล้วเริ่มพูดว่า: “คุณทำลายทุกอย่างแล้ว: ครอบครัวของคุณ การเลี้ยงดูของคุณ...” นั่นคือตอนที่ผมได้ตอบเขาด้วยคำพูดของเขาเอง “ความรักชาติ” ผมพูด “คุณมีความรักชาตินั้นมากเกินไป!”
สถานการณ์ทั้งหมดนี้ได้นำไปสู่ทั้งสิ่งร้ายและสิ่งดี
สิ่งที่ไม่ดีคือ แม้แต่คนที่มีสิ่งดีๆอยู่ในใจก็เริ่มกลายเป็นคนเฉยชา และพูดว่า ‘ฉันจะเปลี่ยนสถานการณ์นี้ได้จริงหรือ?’ ส่วนสิ่งที่ดีคือมีหลายคนที่เริ่มคิดทบทวนและเปลี่ยนแปลงตัวเอง
บางคนมาพบฉันและพยายามหาข้อแก้ตัวสำหรับความผิดที่พวกเขาเคยทำในอดีต นั่นเป็นเพราะพวกเขาเริ่มคิดทบทวนอย่างลึกซึ้งแล้ว — ดังนั้น Geronda เราควรประกาศความเชื่อของเราเสมอหรือไม่?
— เราต้องใช้ดุลยพินิจ
มีบางเวลาที่เราไม่จำเป็นต้องพูดออกมา
และมีบางเวลาที่เราต้องประกาศความเชื่อของเราอย่างกล้าหาญ
เพราะหากเราเงียบอยู่ เราจะแบกรับความรับผิดชอบในช่วงเวลาที่ยากลำบากนี้
แต่ละคนต้องทำในสิ่งที่มนุษย์สามารถทำได้

25

และปล่อยสิ่งที่มนุษย์ทำไม่ได้ไว้ให้ตามพระประสงค์ของพระเจ้า ด้วยวิธีนี้ ใจสำนึกของเราจะสะอาดเพราะเราได้ทำทุกสิ่งที่ทำได้แล้ว
หากเราไม่ลุกขึ้นต่อต้านเรื่องนี้
บรรพบุรุษของเราจะลุกขึ้นจากหลุมศพของพวกเขา
พวกเขาได้ทนทุกข์ทรมานมากมายเพื่อมาตุภูมิแล้วเรากำลังทำอะไรเพื่อมัน?
ชาวกรีกเองกำลังทำสงครามกับเฮลลาสออร์โธดอกซ์ ประเพณี นักบุญและวีรบุรุษของมัน แต่เรากลับนิ่งเงียบ! นี่เป็นเรื่องที่น่าสะเทือนใจอย่างยิ่ง! ผมพูดกับชายคนหนึ่งว่า: “ทำไมคุณถึงเงียบอยู่? คุณจะทนได้อย่างไรกับสิ่งที่คนนั้นกำลังทำ?” เขาตอบว่า: “พูดไปมีประโยชน์อะไร? เขาหลุดจากทางแล้ว” — “ถ้าเขาหลุดจากทางแล้ว ทำไมคุณถึงเงียบอยู่? “ไปด่าเขาให้หนักๆสิ!” แต่ไม่มีอะไรแบบนั้นเลย—พวกเขาปล่อยเขาไว้อย่างนั้น! ผมได้ด่านักการเมืองคนหนึ่งอย่างหนัก “พูดสิ” ผมบอกเขา “ว่า ‘ผมไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้!’ นั่นคือสิ่งที่ควรทำอย่างซื่อสัตย์!
คุณต้องการให้ทุกอย่างสะดวกสบายสำหรับคุณเอง
แต่ปล่อยให้สิ่งอื่นๆ ถูกทำลายไปหมดหรือ?”
หากคริสต์ชนไม่กลายเป็นผู้พลีชีพ

หากพวกเขาไม่ยืนหยัดต่อต้านความชั่วร้าย แล้ว [ผู้ทำลาย] ก็จะยิ่งกล้าทำผิดมากขึ้น
แต่หากคริสต์ชนยืนหยัดต่อต้านพวกเขา
ผู้คนเหล่านั้นก็จะคิดทบทวนอีกครั้ง
แต่แม้คริสต์ชนในปัจจุบันก็ไม่ใช่ผู้ต่อสู้คริสต์ชนยุคแรกเป็นกลุ่มที่แข็งแกร่ง:
พวกเขาได้เปลี่ยนแปลงโลกทั้งใบ และในยุคไบแซนไทน์— แม้จะมีภาพไอคอนเพียงภาพเดียวถูกนำออกจากโบสถ์
ประชาชนก็จะลุกขึ้นต่อต้าน
พระคริสต์ทรงทนทุกข์บนไม้กางเขนเพื่อให้เราได้รับการฟื้นคืนชีพ แต่เรายังคงเฉยเมย! หากพระศาสนจักรยังคงนิ่งเงียบเพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งกับรัฐ
หากผู้ประมุขยังคงนิ่งเงียบเพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับทุกคน — เพราะพวกเขาได้รับการสนับสนุนจากองค์กรมนุษยธรรมและองค์กรอื่น ๆ — และหากแม้แต่พระภิกษุบนภูเขาอาทอสยังคงนิ่งเงียบเพื่อไม่ถูก

26

ตัดความช่วยเหลือทางการเงิน21 แล้วใครจะออกมาพูด? ผมได้พูดกับผู้ดูแลวัดหนึ่งว่า:
“หากพวกเขาบอกคุณว่าพวกเขาจะหยุดการจ่ายเงิน คุณก็ตอบกลับว่าส่วนคุณเองจะหยุดการต้อนรับ22 เพื่อให้พวกเขาต้องคิดหนัก” ผู้สอนวิชาเทววิทยาก็กำลังเก็บตัวเช่นกัน “เรา” พวกเขากล่าว “เป็นข้าราชการ: หากเราเสียเงินเดือน จะใช้ชีวิตต่อไปอย่างไร?” ส่วนวัดต่างๆ ก็ถูกจับได้ในเรื่องเงินบำนาญเช่นกันแล้วทำไมผมถึงไม่ยอมรับเงินบำนาญที่น้อยนิดนี้จากสำนักงานบริหารรัฐส่วนภูมิภาคด้วย?

23

แม้พระจะได้รับการประกันผ่านโครงการของสำนักงานบริหารรัฐส่วนภูมิภาค ก็ยังถือว่าไม่ยุติธรรมหากเขาได้รับการประกันภัยจากหน่วยงานดังกล่าวในฐานะผู้มีรายได้จำกัด — แล้วใช่ครับ นั่นเป็นสิ่งที่น่าชื่นชมแต่การประกันภัยเขาผ่านสำนักงานบริหารรัฐส่วนภูมิภาคนั้นมีประโยชน์อะไร? พระได้สละเงินบำนาญจำนวนมาก ละทิ้งโลกเข้าสู่วัด — แต่กลับยังได้รับเงินบำนาญอยู่! เราจะลงเอยด้วยการทรยศพระคริสต์เพื่อเงินบำนาญ!
— เกโรนดา, แล้วถ้า เช่นกัน มีแม่ชีที่ทำงานเป็นครูมาหลายปีและตอนนี้มีสิทธิ์ได้รับเงินบำนาญล่ะ?
— เรื่องนั้นไม่เลวมากนัก แต่ผมจะบอกคุณอย่างนี้:
หากเธอให้เงินบำนาญนั้นไปให้คนอื่นพระคริสต์จะให้เธอเงินบำนาญที่ดี!

ผมเห็นแล้วว่าอนาคตของเราจะเป็นอย่างไร
และนั่นคือเหตุผลที่ทำให้ผมรู้สึกเจ็บปวด
ปีเดือนผ่านไป และนี่คือปีเดือนที่ยากลำบากเพียงใด!
ความยากลำบากยังไม่จบลง หม้อน้ำกำลังเดือดพล่านและหากใครไม่มั่นคง

21 ผู้อาวุโสกำลังกล่าวถึงการช่วยเหลือทางการเงิน (หรือที่เรียกว่า ‘การจ่ายเงินสำหรับเมโทเชีย’) นั่นคือ
จำนวนเงินที่รัฐกรีกตกลงจะจ่ายเป็นประจำทุกปีให้กับวัดศักดิ์สิทธิ์บนภูเขาอาทอส ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1924 เป็นต้นไป ในช่วงเวลานั้นวัดบนภูเขาอาทอสได้มอบเมโทคิอาของพวกตน — ซึ่งเคยเป็นแหล่งผลิตน้ำมันข้าวสาลี ไวน์ และรายได้อื่น ๆ — ให้แก่ผู้ลี้ภัยชาวกรีกจากเอเชียไมเนอร์

22

วัดชุมชนบนภูเขาอาทอสให้บริการที่พักค้างคืนฟรีแก่ผู้แสวงบุญและนักท่องเที่ยว – หมายเหตุของผู้แปล

23 OGA (Ὀργανισμός Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων) –
องค์กรประกันภัยสำหรับผู้ประกอบกิจกรรมทางการเกษตร – หมายเหตุของผู้แปล

27

จะทำอย่างไรเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบาก?
พระเจ้าไม่ได้สร้างมนุษย์ให้ไม่สามารถประสบความสำเร็จได้
เราต้องปลูกฝังความอดทนภายในตัวเราเอง และหาก— ขอพระเจ้าอย่าให้เกิดขึ้น—ความวุ่นวายจะปะทุขึ้นจะมีกี่คนที่ยังคงยืนหยัดได้? ก่อนสงครามปี 1940 ที่เมืองโคนิกา24 ข้างๆ โรงงานทำไม้ของฉันมีตลาดที่ชาวบ้านจากหมู่บ้านต่างๆ นำข้าวโพด ข้าวสาลีและสิ่งอื่นๆ มาขาย เมื่อชาวนาที่ยากจนนำข้าวโพดมาขายที่ตลาดบางคนในกลุ่ม ‘คนรวย’ — และพวกเขา ‘รวย’ จริงๆ แค่ไหนกัน? เพียงพอที่จะได้รับดอกเบี้ยเล็กน้อยจากธนาคาร — จะใช้เท้าเตะข้าวโพดและถามว่า ‘ราคาเท่าไร?’ เมื่อสงครามเกิดขึ้นและพวกเขาเองต้องขายของทุกอย่างไปหนึ่งในนั้นจะยิ้มและพูดว่า: ‘สวัสดี!’ — ส่วนอีกคนจะถามอย่างสุภาพว่า: ‘มีข้าวโพดไหม?’ ดังนั้นตอนนี้จงขอบคุณพระเจ้าสำหรับทุกสิ่ง พยายามเป็นคนที่กล้าหาญรวบรวมจิตใจตัวเองสักหน่อย ฉันเห็นสิ่งที่รออยู่ข้างหน้าเราและนั่นคือเหตุผลที่ทำให้ฉันเจ็บปวดและคุณรู้ไหมว่าคริสเตียนในประเทศอื่นกำลังเผชิญกับอะไร?

25

ในรัสเซีย — ในค่ายแรงงานบังคับ! ความยากลำบากเช่นนี้! หนังสือทางจิตวิญญาณจะมีให้พูดถึงได้อย่างไร! เรายังไม่นับถึงประเทศแอลเบเนียด้วยซ้ำ! ไม่มีอะไรให้กินเลยพวกเขาไม่เหลือทั้งโบสถ์และอารามไว้เลย
แม้แต่ชื่อของผู้คนก็ถูกเปลี่ยนไป
เพราะพวกเขาไม่ต้องการให้ชื่อคริสเตียนถูกได้ยินแม้แต่ในอเมริกา: มีคริสเตียนออร์โธดอกซ์เพียงไม่กี่คนพวกเขาอยู่กระจัดกระจายตามสถานที่ต่าง ๆและคุณรู้ไหมว่าพวกเขาต้องทนทุกข์อย่างไร?
หากไม่มีชุมชนออร์โธดอกซ์ [ในบริเวณใกล้เคียง] พวกเขาต้องเดินทางด้วยรถไฟหลายชั่วโมงไปยังสถานที่ห่างไกลเพียงเพื่อเข้าร่วมพิธีกรรม เพื่อขอคำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาใด ๆ

พวกเขามาถึงภูเขาศักดิ์สิทธิ์! [นั่นคือเหตุผลที่] จิตวิญญาณที่หย่อนยานซึ่งแพร่หลายในกรีซนี้
เป็นความไม่รู้จักบุญคุณอย่างยิ่ง
พระเจ้าจะทรงยกผู้ศักดิ์สิทธิ์ขึ้นอีกกี่คนในประเทศอดีตคอมมิวนิสต์! ผู้พลีชีพ! พวกเขาพร้อมที่จะตายแม้จะดำรงตำแหน่งสูง

24 โคนิตซา – เมืองเล็กๆ ในภาคตะวันตกเฉียงเหนือของกรีซที่ผู้อาวุโสได้ใช้ชีวิตในวัยเด็กและวัยหนุ่มสาว – หมายเหตุของผู้แปล

25 ส่งมอบในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1987

28

แต่ปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามกฎหมายเมื่อกฎหมายเหล่านั้นขัดแย้ง

กับพระบัญญัติของพระเจ้า ‘ฉันไม่เห็นด้วย; ฆ่าฉันไปหรือจับฉันเข้าคุกก็ได้,’ พวกเขาจะพูดเช่นนั้นเพื่อไม่ให้ผู้อื่นถูกชักจูงให้หลงทาง แต่ที่นี่หลายคนกลับแสดงความไม่สนใจเช่นนี้โดยไม่มีแรงกดดันใดๆ
หากพวกเขารู้ว่าความยากลำบาก สงครามหรือช่วงเวลาที่ยากลำบากนั้นเป็นอย่างไรจริงๆ
พวกเขาก็จะมองสิ่งต่างๆ แตกต่างออกไป เพราะในขณะนี้มันเหมือนว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย
มันเหมือนกับว่าคนคนหนึ่งบินจากออสเตรเลียไปกรีซเพื่อพักผ่อนในช่วงฤดูร้อน แล้วบินกลับมาในฤดูใบไม้ร่วงเมื่อฤดูใบไม้ผลิมาถึงในออสเตรเลีย
จากฤดูใบไม้ผลิถึงฤดูใบไม้ผลิ โดยไม่เคยเห็นฤดูหนาวเลยพวกเขาไม่รู้ด้วยซ้ำว่าฤดูหนาวเป็นอย่างไร;
ไม่รู้อะไรเกี่ยวกับสภาพอากาศที่เลวร้ายหรือสิ่งใดที่คล้ายคลึงกัน
— เกโรนดา ท่านคิดว่าควรช่วยคนที่ไม่ใส่ใจอย่างไร?
— คุณต้องกระตุ้นให้เขาสนใจอย่างนุ่มนวล
ทำให้เขาคิดถึงเรื่องนั้น จนเขาเองอยากช่วยตัวเองการจะให้ใครดื่มน้ำ เขาต้องรู้สึกกระหายก่อนลองบังคับให้คนที่ไม่มีความอยากกินกินดู — เขาจะอาเจียนออกมา

ถ้าคนอื่นไม่ต้องการ [สิ่งใด] แล้วฉันก็ไม่สามารถพรากเสรีภาพหรือเจตจำนงเสรีของเขาได้

ความไม่รู้ไม่มีข้อแก้ตัว
— บางทีครับ เกโรนดาบางคนอาจไม่สนใจเพราะความไม่รู้ใช่ไหมครับ?
— คุณกำลังพูดถึงความไม่รู้แบบไหนกัน! ผมจะเล่าให้คุณฟังเกี่ยวกับความไม่รู้:
นักภาษาศาสตร์จากชาลคิดิกีไม่รู้ว่าภูเขาศักดิ์สิทธิ์คืออะไร!

26

ครูชาวเยอรมันคนหนึ่งเล่าให้เขาฟังเกี่ยวกับภูเขาศักดิ์สิทธ

26 ชัลคิดิกี (Chalkidiki)
เป็นคาบสมุทรและหน่วยการปกครองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของกรีซ มีพื้นที่

2,995 กม.² หนึ่งในสามแหลมของคาบสมุทรชัลคิดิกีคือภูเขาอาทอส (Mount Athos) ต้องใช้เวลาสองชั่วโมงในการขับรถจากปลายด้านหนึ่งของคาลคิดิกีไปยังปลายอีกด้านหนึ่ง; กล่าวอีกนัยหนึ่งความไม่รู้ของนักภาษาศาสตร์กรีกสามารถเปรียบเทียบได้กับความไม่รู้ของนัก

ภาษาศาสตร์จากภูมิภาคมอสโกที่ไม่รู้ว่า Trinity-Sergius Lavra คืออะไร
น่าเสียดายที่กรณีเช่นนี้เกิดขึ้นได้จริง – หมายเหตุของผู้แปล

29

□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

‘เขาเสียสติไปเพราะอ่านพระวรสาร; เขาบ้าแล้ว’ ภรรยาของเขาจึงทิ้งเขาไปไม่นานหลังจากนั้น โดยพาลูกไปด้วยเมื่อภรรยาทิ้งเขาไปเขาทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างที่ตนมีไว้ในหมู่บ้าน: ที่ดินทำกินเครื่องแทรกเตอร์—ทุกสิ่งที่เขามี—
แล้วไปอาศัยอยู่ในถ้ำในฐานะผู้ถือศีลมีผู้ให้คำปรึกษาทางจิตวิญญาณคนหนึ่งบอกเขาว่า:
“คุณต้องหาภรรยาของคุณก่อน จัดการทุกอย่างให้เรียบร้อยกับเธอแล้วจึงตัดสินใจว่าจะทำอย่างไร” ดังนั้นเขาจึงออกเดินทางไปเทสซาโลนิกีเพื่อตามหาภรรยา เขาเชื่อว่าเนื่องจากผู้ให้คำปรึกษาทางจิตวิญญาณได้บอกเขาเช่นนั้น
พระคริสต์จะทรงเปิดเผยให้เขาพบเธอ ในเทสซาโลนิกีพระคริสต์ไม่ได้ทรงเปิดเผยให้เขาพบภรรยาของเขา ระหว่างทางเขาได้พบชาวเยอรมันบางคน สอนความเชื่อให้พวกเขาและหนึ่งในนั้นได้รับการบัพติศมา
ชาวเยอรมันเหล่านี้ซื้อตั๋วให้เขาไปเอเธนส์
แต่ภรรยาของเขาก็ไม่ปรากฏตัวที่นั่นเช่นกัน
ชาวเยอรมันซื้อตั๋วอีกใบให้เขา และเขาเดินทางไปเกาะครีตเขาหางานทำได้ที่นั่นและไปพบพ่อทางจิตวิญญาณ
เมื่อได้ยินปัญหาของเขา พระสงฆ์จึงกล่าวว่า: “ภรรยาและลูกของคุณ มีลักษณะคล้ายกับคนนี้หรือไม่? มีผู้หญิงคนหนึ่งมาเมื่อไม่นานนี้ และกำลังทำงานอยู่แถวนี้” แล้วท่านก็บรรยายลักษณะของภรรยาเขาให้ผู้มาเยือนฟังอย่างละเ
อียด “ต้องเป็นเธอแน่” ชายคนนั้นกล่าว
ผู้ให้คำปรึกษาทางจิตวิญญาณได้แจ้งเรื่องนี้ให้ภรรยาของเขาทราบ ทันทีที่เธอเห็นสามี เธอก็แข็งค้าง “คุณหาฉันเจอแล้ว”
เธอกล่าว “ด้วยเวทมนตร์ คุณเป็นนักเวท”
เธอทิ้งเขาและวิ่งหนีไปก่อนที่เขาจะทันพูดอะไร
และเขาก็สูญเสียเธอไปอีกครั้ง
เขาได้ทราบเรื่องของฉันและมาที่คาลิวาของฉันเขาเคาะประตูครั้งหนึ่งแล้วรออยู่; ขณะที่ฉันกำลังเปิดประตูเขาก้าวไปด้านข้างและก้มหัวคำนับซ้ำแล้วซ้ำเล่า
เสื้อผ้าของเขาขาดวิ่น เขาเล่าทุกอย่างให้ฉันฟังฉันมีมะเดื่อแห้งอยู่ไม่กี่ลูก จึงให้เขา “ฉันไม่มีฟันแล้ว” เขาพูด “ผม,” ผมพูด “ก็ไม่มีเช่นกันครับ” — “แล้วคุณล่ะ,” เขาถาม “มันเจ็บไหมครับ? ผมมันเจ็บครับจากความเจ็บปวดนี้จึงเกิดเป็นความสุขของพระคริสต์” — “ผมจะให้เสื้อยืดหรืออะไรสักอย่างดีไหมครับ?” ผมถาม “ผมมีสองตัวแล้ว,” เขาพูด “เมื่ออากาศอุ่นขึ้นผมจะให้ไปหนึ่งตัว” ผมพูดว่า: “ฟังนะดูแลสุขภาพให้ดีจนกว่าคุณจะจัดการทุกอย่างให้เรียบร้อยและตกลงกับภรรยาได้ เพราะคุณก็ต้องรับผิดชอบต่อลูกด้วย” 31

ความเสียสละตัวเองที่น่าทึ่ง! ความเชื่อมั่นที่น่าทึ่ง! ทั้งที่เขายังไม่ถึงยี่สิบเจ็ดปีด้วยซ้ำแล้วเขาจะเรียนรู้เรื่องชีวิตนักบวชจากที่ไหนได้?
เขาไม่รู้อะไรเลย แต่มีนิสัยดี พระเจ้าช่วยเขาและเขาก็เจริญเติบโตในวิถีที่สอดคล้องกับพระวรสารอย่างลึกซึ้ง
นั่นคือเหตุผลที่ผมกล่าวว่า
ความไม่รู้ในปัจจุบันนี้ไม่ใช่ข้ออ้างสำหรับสิ่งใดทั้งสิ้นมีเพียงผู้พิการทางจิตหรือเด็กเล็กเท่านั้นที่อาจได้รับการยกเว้นจากความไม่รู้ แต่ในปัจจุบันนี้แม้แต่เด็กเล็กก็สามารถเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ในพริบตา! ดังนั้นหากใครต้องการ ก็มีโอกาสมากมายที่จะได้รู้ความจริง

บทที่ 2.
เกี่ยวกับความจริงว่า การมีอยู่ของคริสตชน
นั้นเองก็ถือเป็นการประกาศความเชื่อ

— เกโรนดา,
มีประโยชน์ใดบ้างที่จะได้รับจากขบวนการประท้วงต่าง ๆที่จัดขึ้นโดยคริสเตียน?

—

การปรากฏตัวของคริสเตียนนั้นเองก็ถือเป็นการประกาศความเชื่อแล้ว อาจมีบางคนที่ช่วยได้มากยิ่งขึ้นผ่านการอธิษฐานแต่ความเงียบของพวกเขาจะถูกนำไปใช้ประโยชน์และผู้คนจะกล่าวว่า: ‘คนนั้นไม่ได้แสดงความคัดค้านใดๆดังนั้นเขาจึงอยู่ฝ่ายเรา เขาเห็นด้วยกับเรา’ หากไม่มีใครเริ่มต่อสู้กับความชั่ว — คือเริ่มประณามผู้ที่นำผู้เชื่อให้หลงทาง — ความชั่วก็จะยิ่งทวีความรุนแรงขึ้น แต่ด้วยวิธีนี้ผู้เชื่อจะได้รับกำลังใจบ้าง
และผู้ที่ทำสงครามกับพระศาสนจักรก็จะพบความยากลำบากมากขึ้นพระศาสนจักรไม่ใช่เรือสำราญของพวกเขา
แต่เป็นเรือของพระคริสต์ คนเหล่านี้สมควรถูกประณามความสนใจของพวกเขาเพียงอย่างเดียวคือการมีเงินเดือนสูง
รถยนต์หรู และการไล่ตามความบันเทิง…

แล้วพวกเขาก็ออกกฎหมายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางแพ่ง (civil

32

partnerships)29 และทำให้การทำแท้งถูกกฎหมาย
แน่นอนว่าพระเจ้าจะไม่ยอมให้ความชั่วร้ายชนะ
แต่ประเด็นนี้ไม่ใช่เรื่องนั้น
และพวกเขายังฉายภาพยนตร์ที่หมิ่นประมาทเหล่านี้เพื่อเยาะ
เย้ยพระคริสต์ พวกเขาทำเช่นนี้เพื่อกล่าวว่า:
“ดูสิ นี่คือลักษณะของพระคริสต์! พระเมสสิยาห์กำลังมา!” —
แล้วจึงนำเสนอ “พระเมสสิยาห์” ของพวกเขาเองนั่นคือสิ่งที่พวกเขากำลังมุ่งสู่
— และผู้คนครับ เกโรนดา เชื่อเรื่องนี้และกำลังหลงทาง!
— ผู้ที่เสื่อมทรามก็กำลังเสื่อมทรามยิ่งขึ้น
และพวกเขาเชื่อสิ่งนี้เพราะต้องการหาเหตุผลมาสนับสนุนสิ่งที่ไม่อาจหาเหตุผลได้ และเพื่อปลอบประโลมจิตสำนึกของตนเองผ่านความหมิ่นประมาททั้งหมดนี้
พวกเขาพยายามหาเหตุผลมาสนับสนุนความเสื่อมทรามทางศีลธรรม
พวกเขาได้ข้ามทุกเส้นแบ่งไปแล้ว

ผู้เชื่อได้ยื่นฟ้องคดีเพราะภาพยนตร์ *The Last Temptation of Christ*30
ทำให้ความเชื่อถูกดูหมิ่น แต่ฝ่ายอัยการกลับกล่าวว่า: ‘ไม่ใช่เรื่องใหญ่!’ เราไม่เคยได้ยินเรื่องความหมิ่นประมาทเช่นนี้มาก่อนเลย!
สำหรับเรา
การประท้วงต่อภาพยนตร์ที่หมิ่นประมาทนี้คือการแสดงออกถึงความเชื่อของเรา แต่แน่นอนว่าสิ่งดีบางอย่างก็เกิดขึ้นจากความหมิ่นประมาททั้งหมดนี้: รำถูกแยกออกจากข้าวสาลี;โลกถูกกรอง เหมือนผ่านตะแกรง
— เกโรนดา ท่านคิดว่าในบางกรณี
เราไม่ควรป้องกันตัวเองบ้างหรือไม่
ทั้งแบบส่วนตัวหรือแบบกลุ่ม ในขณะที่ในบางกรณีอื่น ๆเราควรนิ่งเงียบ? เช่น เมื่อท่านถูกเรียกว่าผู้นอกรีต

29 จนถึงกลางทศวรรษ 1980 การแต่งงานในโบสถ์เท่านั้นที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการในกรีซ – หมายเหตุของผู้แปล

30 ภาพยนตร์ที่ดูหมิ่นศาสนา *The Last Temptation of Christ* ของมาร์ติน สกอร์เซซีซึ่งออกฉายในปี 1988 ได้ถูกฉายในโรงภาพยนตร์ที่เอเธนส์เป็นระยะเวลาสั้น ๆและก่อให้เกิดคลื่นการประท้วงอย่างรุนแรงจากผู้ศรัทธาของคริสตจักรกรีก
ซึ่งเรียกร้องให้ห้ามการฉายภาพยนตร์ดังกล่าว
แม้จะกำลังทุกข์ทรมานจากโรคไส้เลื่อนในขณะนั้น
แต่ท่านผู้อาวุโสก็เดินทางร่วมกับพระภิกษุอื่น ๆจากภูเขาอาทอสไปยังเมืองเทสซาโลนิกี ซึ่งท่านได้เข้าร่วมการชุมนุมประท้วงและสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ศรัทธาด้วยการปรากฏตัวของท่านเอง

33

□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□

คุณห้ามพูดว่าจะมีสงครามหรือว่าวันพระเยซูเสด็จกลับมาครั้งที่สองกำลังจะมาถึง และว่าเราจึงต้องเตรียมตัวให้พร้อม; ต้องแน่ใจว่าผู้คนจะไม่ตื่นตระหนกในสถานการณ์ใดก็ตาม!
มันก็เหมือนกับผู้หญิงสูงอายุเหล่านั้น
ที่ร้องไห้คร่ำครวญราวกับว่าความตายไม่ได้รอคอยพวกเธออยู่เลย: ‘อย่าพูดถึงความตายเลยพูดแต่เรื่องวันหยุดและพิธีบัพติศมาเท่านั้น’—
และด้วยเหตุนี้จึงได้สัมผัสกับความสุขที่หลอกลวง
แต่หากพวกเธอได้คิดถึงความจริงว่า ชายชราที่อยู่ใกล้ๆได้เสียชีวิตเมื่อวานนี้
ว่าอีกคนกำลังอยู่บนเตียงมรณะและจะเสียชีวิตเช่นกัน
และว่าวันมะรืนนี้จะมีพิธีรำลึกถึงผู้คนที่อายุน้อยกว่าพวกเ

ธอมาก พวกเธอก็จะคิดถึงความตายและพูดว่า: ‘ฉันต้องไปสารภาพบาป; ฉันต้องเตรียมตัวทางจิตวิญญาณ
เพราะบางทีพระคริสต์อาจเรียกฉันไปสู่ชีวิตถัดไปเร็วๆ นี้’ มิฉะนั้น ความตายจะมาและพาพวกเขาไปโดยไม่ให้ทันตั้งตัวส่วนคนอื่นๆ ด้วยความเมตตาที่ผิดทาง จึงกล่าวว่า: “อย่าบอกพวกนอกรีตว่าพวกเขาผิดเพื่อแสดงความรักของเราต่อพวกเขา” — และด้วยวิธีนี้พวกเขาจึงปฏิบัติต่อทุกสิ่งอย่างเท่าเทียมกัน
หากพวกเขาได้ใช้ชีวิตในยุคแรกเริ่มของคริสต์ศาสนาเราคงไม่มีนักบุญแม้แต่คนเดียว! ในสมัยนั้น คริสตชนถูกบอกให้:
“แค่โยนกำยานลงบนไฟ แต่ไม่ต้องปฏิเสธพระคริสต์”
คริสต์ชนไม่ยอมรับสิ่งนี้ ‘แกล้งทำเป็นโยนมันลงไปก็พอ’ พวกเขาก็ไม่ยอมรับ
‘อย่าพูดถึงพระคริสต์และไปไหนก็ได้ตามใจชอบ เป็นคนอิสระ’ คริสต์ชนก็ไม่ยอมรับสิ่งนี้เช่นกัน
แต่วันนี้คุณเห็นได้ว่าผู้คนถูกเจือจางด้วยน้ำ
ยีสต์ที่ใช้ไม่ใช่ยีสต์ที่ถูกต้อง
— เกโรนดา, เมื่ออัครทูตเปาโลกล่าวว่า: ‘ผลของพระวิญญาณคือความรัก ความชื่นชมยินดี…’32 ท่านหมายความว่าความชื่นชมยินดีเป็นหลักฐานของชีวิตที่ชอบธรรมหรือไม่?
— ใช่ครับ เพราะมีความสุขทางโลกและความสุขทางพระ
เมื่อสิ่งใดไม่เกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณหรือไม่บริสุทธิ์
ก็ไม่อาจมีความสุขหรือความสงบที่แท้จริงในใจได้
ความสุขที่ผู้ที่มีจิตวิญญาณสูงส่งได้สัมผัส
ไม่ใช่ความสุขแบบที่คนสมัยนี้หลายคนกำลังไล่ตาม
เราต้องไม่สับสนระหว่างสิ่งต่าง ๆ

32 กาลาเทีย 5:22.

35

นักบุญทั้งหลายได้สัมผัสความสุขในรูปแบบที่เรากำลังแสวงหาหรือไม่? พระมารดาของพระเจ้าได้สัมผัสความสุขเช่นนั้นหรือไม่? พระคริสต์—พระองค์เคยหัวเราะหรือไม่? นักบุญท่านใดที่ดำเนินชีวิตนี้โดยปราศจากความเจ็บปวด?
นักบุญท่านใดที่มีสุขแบบที่คริสตชนยุคปัจจุบันหลายคนปรารถนา — ผู้ที่ไม่อยากได้ยินเรื่องไม่พึงประสงค์ใดๆเพื่อไม่ให้ตนเองรู้สึกไม่สบายใจหรือสูญเสียความสงบ?
หากผมหลีกเลี่ยงความวุ่นวายเพื่อความสุข
เพื่อไม่ให้ความสงบของผมถูกรบกวน เพื่อความอ่อนโยนแล้วผมก็กำลังแสดงความไม่ใส่ใจ!
ความอ่อนโยนทางจิตวิญญาณเป็นเรื่องหนึ่ง
แต่ความอ่อนโยนที่เกิดจากความเฉยเมยเป็นเรื่องอีกอย่างหนึ่งบางคนกล่าวว่า: ‘ฉันเป็นคริสเตียนดังนั้นจึงต้องมีความสุขและสงบ’
แต่คนเหล่านี้ไม่ใช่คริสเตียน คุณเข้าใจไหม? นี่คือความเฉยเมยนี่คือความสุขทางโลก
ผู้ใดที่มีหลักการทางโลกเหล่านี้อยู่ภายใน
ก็ไม่ใช่ผู้ที่มีจิตวิญญาณคนทางจิตวิญญาณคือผู้ที่เต็มไปด้วยความเจ็บปวด; นั่นคือเขารู้สึกเจ็บปวดกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น
เขารู้สึกเจ็บปวดแทนผู้คน แต่สำหรับความเจ็บปวดนี้เขาได้รับรางวัลเป็นความปลอบประโลมจากพระเจ้า
เขารู้สึกเจ็บปวด แต่ภายในใจเขารู้สึกว่า ‘ ’ และความปลอบประโลมจากพระเจ้า
เพราะพระเจ้าทรงเทพรพรลงสู่จิตวิญญาณของเขาจากสวรรค์
และเขาจึงชื่นชมยินดีในความรักของพระเจ้า นี่คือความสุขความสุขทางจิตวิญญาณ — ที่ไม่อาจบรรยายได้และเติมเต็มหัวใจ

ตัวอย่างนี้พูดแทนตัวมันเอง

— เกโรนดา,
ผู้ที่ดำเนินชีวิตทางจิตวิญญาณในโลกนี้ควรแสดงให้ผู้ไม่เชื่อเห็นว่าพวกเขากำลังถือศีลอดหรือไม่?

—

หากเรากำลังพูดถึงการอดอาหารที่กำหนดโดยคริสตจักรของเรา — วันพุธ วันศุกร์ และการอดอาหารหลายวัน — แล้วพวกเขาควรแสดงให้คนที่ไม่เชื่อเห็น
เพราะนี่คือการประกาศความเชื่อ อย่างไรก็ตาม การอดอาหารอื่น ๆที่ปฏิบัติเป็นการฝึกฝนทางจิตวิญญาณด้วยความรักต่อพระคริสต์หรือเพื่อให้คำอธิษฐานของเราสำหรับเรื่องเฉพาะได้รับการตอบรับ ควรปฏิบัติอย่างลับ ๆ

36

เป้าหมายคือเพื่อใช้ชีวิตตามแบบออร์โธดอกซ์
ไม่ใช่เพียงพูดหรือเขียนตามแบบออร์โธดอกซ์เท่านั้น
นั่นคือเหตุผลที่ท่านจะเห็นว่า
หากผู้เทศน์ขาดประสบการณ์ส่วนตัว
คำเทศน์ของเขาจะไม่สัมผัสใจหรือเปลี่ยนแปลงผู้คนได้

—

แต่หากผู้ฟังหรือผู้อ่านมีจิตใจที่เปิดรับดีแล้วล่ะครับ, เกโรนดา?
— อ้า ในกรณีนั้น พวกเขาก็มีพระคุณแล้ว
และได้รับประโยชน์จากพระคุณนั้นเอง อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่มีใจที่เปิดรับจะเริ่มวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เทศน์พูดและจะไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ เลยการคิดตามแบบออร์โธดอกซ์นั้นง่าย
แต่การดำเนินชีวิตตามแบบออร์โธดอกซ์นั้นต้องใช้ความพยายาม
ครั้งหนึ่ง
นักเทววิทยาคนหนึ่งได้เรียกร้องให้ผู้คนไปบริจาคเลือดในคำเทศนาของเขา เพราะมีความจำเป็น และจริง ๆ แล้ว: หลายคนก็ถูกคำเทศนาของเขาทำให้รู้สึกซาบซึ้งและบริจาคเลือดเป็นจำนวนมาก
แต่ตัวเขาเองกลับไม่บริจาคแม้แต่น้ำเลือดหยดเดียว
ทั้งที่พูดตรง ๆ แล้ว เขามีเลือดมากเกินพอผู้คนจึงถูกนำทางให้หลงผิด “ผม” นักเทววิทยากล่าวกับพวกเขาในขณะนั้น
“ได้ใช้คำเทศนาของผมเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้คนไปบริจาคเลือด และนั่นก็เหมือนกับว่าผมได้บริจาคเลือดมากกว่าใครๆ!” นั่นคือวิธีที่เขาปลอบประโลมจิตสำนึกของตนเอง
แต่จะดีกว่าหากเขาไม่เทศนาแต่ไปบริจาคเลือดเล็กน้อยด้วยตัวเองอย่างเงียบๆ!
สิ่งที่สำคัญคือวิถีชีวิตของบุคคลนั้นเอง
มีชายคนหนึ่งที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับคริสตจักรเลยสักนิดได้พูดกับผมว่า: ‘ผมเป็นหนึ่งใน “คนถนัดขวา”’ — ‘แต่เพราะคุณไม่ทำเครื่องหมายกางเขน แล้วมันมีประโยชน์อะไร?’ — ผมตอบกลับ ‘มือจะถูกเรียกว่า “ถนัดขวา” ได้อย่างไรหากมันไม่ทำเครื่องหมายกางเขน?’ มันต่างจากมือซ้ายที่ไม่ทำเครื่องหมายกางเขนอย่างไร?
เพราะไม่ว่าจะมองอย่างไร
มันก็ไม่ได้ทำเครื่องหมายกางเขนเช่นกัน หากคุณเป็นหนึ่งใน ‘คนถนัดขวา’ แต่ไม่ทำเครื่องหมายกางเขน คุณจะต่างจาก ‘คนถนัดซ้าย’ อย่างไร? จุดสำคัญคือคุณต้องเป็นคนที่มีจิตวิญญาณดำเนินชีวิตใกล้ชิดกับพระคริสต์แล้วคุณก็จะช่วยเหลือผู้อื่นได้เช่นกัน”

37

หากใครใช้ชีวิตอย่างถูกต้อง
การกระทำของเขาจะพูดแทนตัวเขาเอง ในเมืองหนึ่ง
มีผู้เชื่อนิกายโปรเตสแตนต์คนหนึ่งที่วิพากษ์วิจารณ์ทุกคน
ทั้งพระสงฆ์และพระสังฆราช ส่วนในวัดใกล้เคียงมีพระภิกษุรูปหนึ่งที่กำลังอุทิศตนให้กับการปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัด วันหนึ่งผู้ไม่เชื่อในพระเจ้าถามผู้เชื่อนิกายโปรเตสแตนต์ว่า
“ได้ครับ คุณวิพากษ์วิจารณ์พระสังฆราชและพระสงฆ์ทุกคนแต่คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับพระภิกษุรูปนี้?” —
“ส่วนพระภิกษุรูปนี้” เขาตอบ “ผมเคารพท่าน
เพราะท่านไม่เหมือนพวกเขา”
ผู้เชื่อสามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างไร
ไม่ว่าเขาจะอยู่ที่ไหนก็เพียงแต่เขาเองต้องดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม!
ผมจำได้ถึงตำรวจคนหนึ่งที่ผมรู้จัก

ซึ่งประจำการอยู่ที่ชายแดน [กับยูโกสลาเวีย] [ด้านตรงข้าม]
มีคอมมิวนิสต์เซอร์เบีย — และไม่ใช่คอมมิวนิสต์ธรรมดาแต่เป็นกลุ่มที่ไร้ศรัทธาที่สุด
และเป็นสมาชิกที่พรรคไว้วางใจที่สุด
เมื่อพระสงฆ์ข้ามชายแดนมา ตำรวจคนนี้จะจูบมือท่านพวกคอมมิวนิสต์สังเกตเห็นเรื่องนี้ “ตำรวจชาวกรีกแต่เขากลับจูบมือพระสงฆ์ชาวเซอร์เบีย!”
สิ่งนี้สร้างความประทับใจอย่างมากต่อพวกคอมมิวนิสต์
และทำให้พวกเขาคิดถึงเรื่องความเชื่อ
และดูสิว่าผู้ที่ดำรงตำแหน่งความรับผิดชอบในขณะที่ยังคงยึดมั่นในหลักการคริสต์สามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างไร!
นั่นคือเหตุผลที่เมื่อมีบุคคล ‘สำคัญ’ บางคนมาเยือน
ผมจะพยายามพบปะกับพวกเขาเพื่อช่วยเหลือ
เพราะด้วยตัวอย่างของพวกเขา
พวกเขาสามารถสร้างอิทธิพลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้อื่นได้ นี่คือผู้บัญชาการทหารคนหนึ่งที่ผมรู้จัก— เขาเป็นแบบอย่างที่ดี ไม่ว่าเขาจะทำอะไร ก็มาจากภายใน จากใจไม่ใช่จากภาพลักษณ์ภายนอก ผู้อื่นเมื่อเห็นเขาก็จะคิดทบทวนพฤติกรรมของตนเองและปรับปรุงให้ดีขึ้น
และในอดีต
แม้แต่ชนชั้นสูงในท้องถิ่นก็มีหลักการที่ดีและมีความศรัทธาคุณรู้ไหมว่าสตรีผู้สูงศักดิ์ท่านหนึ่งได้พูดอะไรกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเมืองหนึ่ง?
เธอกำลังรับประทานอาหารค่ำกับสามีของเธอ
นั่นเป็นช่วงการถือศีลอดวันพระแม่มารีอาแต่พวกเขากลับเสิร์ฟเนื้อและปลา…

38

พระเจ้าทรงอดทนต่อเรา
ในปัจจุบัน
พระเจ้าทรงยอมให้สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นนั้นเกิดขึ้น
พระเจ้าทรงยอมให้เกิดขึ้นเพื่อไม่ให้คนชั่วสามารถหาข้อแก้ตัวได้ ในบางกรณี พระเจ้าทรงเข้าแทรกแซงด้วยพระองค์เองและทันทีส่วนในบางกรณี พระเจ้าทรงรอคอยและไม่ทรงจัดทางออกให้ทันทีพระเจ้าทรงคาดหวังให้ผู้คนแสดงความอดทน อธิษฐาน และต่อสู้พระเจ้าทรงมีความสูงส่งเพียงใด! ลองดูตัวอย่างอีกคนหนึ่ง: เขาได้สังหารผู้คนไปกี่คนในสงคราม [กลางเมือง]

34

แต่เขายังมีชีวิตอยู่! ในชีวิตถัดไป พระเจ้าจะตรัสกับเขาว่า: ‘เราได้ทรงอนุญาตให้เจ้ามีชีวิตอยู่ยาวนานกว่าผู้ชอบธรรม’
คนเช่นนี้จะไม่ได้รับข้อแก้ตัวใดๆ
— เกโรนดา, ทำไมบางครั้งคนเช่นนี้ แม้จะป่วยหนักก็ยังไม่ตาย?
— ดูเหมือนว่าพวกเขามีบาปหนัก
ซึ่งเป็นเหตุผลที่พวกเขาไม่ตาย
พระเจ้าอาจกำลังรอให้พวกเขาสำนึกผิด
— แต่แล้วคนที่ถูกพวกเขาทรมานล่ะ?
— ผู้ที่ไร้ความผิดแต่ต้องทนทุกข์กำลังสะสมแต้มเข้า ‘บัญชีออมทรัพย์’ ของตนเองส่วนผู้ที่มีความผิดกำลังชำระหนี้ของตน
— เกโรนดา, คำนี้หมายความว่าอย่างไร:
‘แต่คนชั่วและนักเวทมนตร์จะเจริญรุ่งเรืองในความชั่วร้ายของพวกเขา โดยหลอกลวงและถูกหลอกลวง?’35
— ดูสิ: มีคนที่มีความเห็นแก่ตัวในระดับหนึ่ง
และพระเจ้าจะตบหลังหัวพวกเขาเพื่อให้พวกเขากลับมาสู่ความเป็นจริง คนอื่นมีความเห็นแก่ตัวมากกว่าเล็กน้อยและพระเจ้าจะตบหลังหัวพวกเขาเพื่อให้พวกเขากลับมาสู่ความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามพระเจ้าไม่แตะต้องผู้ที่มีความภูมิใจแบบซาตาน
อาจดูเหมือนว่าคนเหล่านี้กำลังเจริญรุ่งเรืองแต่ความเจริญรุ่งเรืองนี้คืออะไร?
มันคือความเจริญรุ่งเรืองที่มืดมิด

34 สงครามกลางเมืองปี 1946–1949 ระหว่างกองทัพรัฐบาลกรีกกับกลุ่มกบฏคอมมิวนิสต์
– หมายเหตุของผู้แปล

35 2 ทิโมธี 3:13.

40

และแล้วพวกเขาก็ไม่เพียงแต่ตกลง แต่ตกลงตรงสู่เหวลึกพระเจ้าอย่าให้เกิดขึ้น!...

การคุ้มครองของผู้ชอบธรรม

— เกโรนดา, สติเชราหนึ่งบทกล่าวว่า: ‘ถูกปลุกเร้าด้วยความโกรธอันชอบธรรม’

36

ความโกรธหรือความโกรธแบบใดคือความโกรธอันชอบธรรมที่สุด?
— การร้องขึ้นและโกรธด้วยความเจ็บปวดที่แท้จริง
เมื่อผู้อื่นถูกทำร้าย — นั่นคือ ‘ความโกรธที่ชอบธรรมที่สุด’ การโกรธเมื่อตัวคุณเองถูกทำร้าย — นั่นคือความโกรธที่ไม่บริสุทธิ์
หากคุณเห็นว่าใครบางคนกำลังทุกข์ทรมานเพื่อความศักดิ์สิทธิ์นั่นหมายความว่าเขามีความกระตือรือร้นต่อพระเจ้า และ ‘ผู้โง่ศักดิ์สิทธิ์เพื่อพระคริสต์’
สามารถถูกระบุได้ด้วยวิธีนี้ ตัวอย่างเช่นหากคุณนำภาพไอคอนมาวางคว่ำหน้าต่อหน้าเขาผู้โง่ศักดิ์สิทธิ์เพื่อพระคริสต์จะลุกขึ้นทันที! นี่คือ ‘การทดสอบ’ ประเภทหนึ่งสำหรับผู้โง่ศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้นจึงมีความโกรธที่ชอบธรรมตามพระเจ้า และความโกรธเช่นนี้เท่านั้นที่ถือว่าชอบธรรมในตัวบุคคล
เมื่อโมเสสเห็นประชาชนกำลังถวายเครื่องบูชาแก่วัวทอง
เขาก็โกรธและโยนแผ่นบัญญัติที่พระเจ้าประทานให้เขาลงพื้นจนแตกเป็นเสี่ยงๆ37 ฟีเนหัส หลานชายของอาโรนมหาปุโรหิตได้ก่อการฆาตกรรมสองครั้ง
แต่พระเจ้ากลับทรงบัญชาว่าปุโรหิตของอิสราเอลต้องมาจากเชื้อสายของเขา! เมื่อฟิเนฮาสเห็นซิมรี ชาวอิสราเอลกำลังกระทำการผิดศีลธรรมกับโคซบี หญิงชาวมีเดียนต่อหน้าโมเสสและชาวอิสราเอลทั้งปวง เขาไม่อาจควบคุมตนเองได้เขาลุกขึ้นจากที่ประชุมและฆ่าทั้งสองคนนั้น
จนความโกรธของพระเจ้าได้สงบลง หากเขาไม่ฆ่าทั้งสองคนนั้นความโกรธของพระเจ้าจะตกลงบนประชาชนอิสราเอลทั้งชาติ38 น่ากลัวเพียงใด! ทุกครั้งที่ฉันอ่านข้อในหนังสือสดุดีว่า

36 สติเชราสำหรับพิธีสรรเสริญบรรดาพระบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์แห่งสภาสังคายนาสากลครั้งแรก

37 ดู อพยพ 32:1–20.

38 ดูหนังสือกันดารวิถี 25:1–15.

41

‘และฟีเนฮาสได้ทำให้พระเจ้าสงบลง และหยุดการฆ่า’

39

ฉันก็จูบชื่อของเขาหลายครั้ง ส่วนพระคริสต์เมื่อพระองค์เห็นวัว แกะ และนกพิราบถูกขายในลานพระวิหารและเห็นผู้แลกเปลี่ยนเงินกำลังแลกเปลี่ยนเงินพระองค์ก็ทรงเอาแส้มาขับไล่พวกเขาออกไป40
เมื่อผู้ที่มีจิตวิญญาณสูงส่ง ในขณะเกิดความโกรธแค้น
พยายามปกป้องตัวเองในเรื่องส่วนตัวนี่คือความเห็นแก่ตัวอย่างยิ่ง; เป็นผลงานของมาร คนเช่นนี้จากมุมมองภายนอก กำลังตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมารหากมีใครถูกทำร้ายหรือถูกเยาะเย้ยผู้อื่นต้องลุกขึ้นปกป้องเขา—
และทำเช่นนั้นเพื่อความยุติธรรม
ไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว
การโต้แย้งเพื่อปกป้องตัวเองนั้นไม่เหมาะสมเลย
แต่การยืนหยัดต่อต้านผู้กระทำผิดเพื่อปกป้องเรื่องทางจิตวิญญาณที่สำคัญ—เรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อของเราคือความเชื่อออร์โธดอกซ์—
นั้นเป็นเรื่องที่ต่างออกไปโดยสิ้นเชิง
นั่นคือหน้าที่ของคุณ
การคิดถึงผู้อื่นและยืนหยัดเพื่อปกป้องพวกเขาเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ เพราะทำด้วยความรัก
เมื่อผมไปภูเขาซีนาย
ผมจะลงไปยังวัดทุกสัปดาห์หรือทุกสองสัปดาห์ครั้งหนึ่งเพื่อรับศีลมหาสนิท41 Dikeos42 เป็นชายคนหนึ่งที่เรียบง่ายมากที่นั่นครั้งหนึ่งเขาพูดกับผมว่า: “ไม่ ไม่ใช่ทุกสัปดาห์นักบวชควรรับศีลมหาสนิทสี่ครั้งต่อปี” ในตอนนั้นเป็นประเพณีของพวกเขาที่จะรับศีลมหาสนิทเพียงเป็นครั้งคราวเ

ท่านั้น ‘และอย่าสวมคุกอลด้วย,’ เขาบอกผมผมเคยสวมคุกอลทับคามลาวคิออนของผม
ส่วนพวกเขาสวมคุกอลเพียงในโอกาสสำคัญเท่านั้น

‘ตามที่คุณต้องการ,’ ผมตอบ และสวมคุกอลพาดบนไหล่เหมือนผ้าพันคอผมไม่ได้คิดถึงเรื่องนี้อีกเลย ท้ายที่สุดแล้วผมควรโต้แย้งเรื่องนี้หรือไม่?

39 สดุดี 105:30.

40 ดู ยอห์น 2:14–15.

41 ดูหมายเหตุ 12.

42 ที่วัดนักบุญแคทรีนบนภูเขาซีนาย คำว่า ‘dikeos’ หมายถึงสมาชิกประธานของสภาผู้อาวุโสศักดิ์สิทธิ์
ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้แทนของอาร์คบิชอปเมื่อท่านไม่อยู่

42

แต่ทุกครั้งผมก็เตรียมตัวรับศีลมหาสนิทและไปโบสถ์เมื่อพระสงฆ์ประกาศว่า: ‘ด้วยความยำเกรงพระเจ้าและความเชื่อจงเข้ามา...’ — ผมก้มศีรษะลงและกล่าวว่า: ‘พระองค์พระคริสต์ของข้าพระองค์
ทรงทราบดีว่าข้าพระองค์ต้องการศีลศักดิ์สิทธิ์อันบริสุทธิ์ยิ่งของพระองค์มากเพียงใด’ และฉันรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลง

[ที่สัมผัสได้] ภายในตัวฉันเองจนไม่สามารถบอกได้อย่างแน่ชัดว่า
หากฉันได้รับศีลมหาสนิทแล้ว
ฉันจะได้สัมผัสประสบการณ์นี้หรือไม่ ผ่านไปไม่กี่เดือนมีชายหนุ่มสี่หรือห้าคนมาที่วัด
หลังจากที่พวกเขาได้พยายามเดินทางมาที่ซีนายเพื่อฉัน
พวกเขาก็ถูกห้ามไม่ให้รับศีลมหาสนิทเช่นกัน
ตอนนั้นฉันจึงได้พูดเรื่องนี้ขึ้น
และเรื่องก็ได้รับการแก้ไข

การเผชิญหน้ากับผู้หมิ่นประมาท

— เกโรนดา, พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์กล่าวว่าการหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นไม่อาจให้อภัยได้43 นี่คือการหมิ่นประมาทประเภทใด?
— การดูหมิ่นพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้น
โดยทั่วไปคือการดูหมิ่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์

(โดยที่บุคคลนั้นต้องมีสติสัมปชัญญะครบถ้วน) ในกรณีนั้น
เขาถือว่ามีความผิด ตัวอย่างเช่นเมื่อมีชายคนหนึ่งพูดกับผมว่า ‘ไปลงนรกไปเลยคุณและพระเจ้าของคุณ…’ — ผมจึงผลักเขาและสั่นตัวเขาอย่างแรงเพราะนั่นคือการดูหมิ่น หรือ เช่นเดียวกันมีชายสองคนเดินผ่านโบสถ์คนหนึ่งทำเครื่องหมายกางเขนและพูดกับอีกคนว่า: ‘เพื่อนของฉันทำเครื่องหมายกางเขนด้วย…’ แต่คนอีกคนตอบกลับว่า: ‘ไปให้พ้นทางไป คุณทำตัวเหมือนคนชอบยุ่งเรื่องชาวบ้านบอกฉันว่าต้องทำเครื่องหมายกางเขนที่ไหน!’
ความดูหมิ่นเช่นนี้คือการหมิ่นประมาท ดังนั้นคนที่เคร่งศาสนาจึงไม่อาจมีความผิดฐานหมิ่นประมาทได้
และความไม่ละอายก็เป็นความผิดฐานดูหมิ่นพระเจ้าเช่นกัน
เพื่อหาข้ออ้างให้กับการตกต่ำของตนเองคนที่ไม่ละอายจะบิดเบือนหรือเหยียบย่ำความจริงบางอย่าง—
เช่น ความจริงจากพระวรสาร เขาไม่เคารพความจริง

43 ดู มัทธิว 12:31.

43

ไม่เคารพความเป็นจริง; เขาจงใจขยำมันจนยับเยิน; เหยียบย่ำสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้จมลงในโคลน และค่อยๆสิ่งนี้กลายเป็นสภาพการเป็นอยู่ของเขาเอง
แล้วพระคุณของพระเจ้าก็ถอนตัวไปจากเขา
และบุคคลนั้นก็ตกเป็นเหยื่อของอิทธิพลจากปีศาจ
และสิ่งนี้จะนำไปสู่ที่ไหน หากเขาไม่กลับใจ!.. ขอพระเจ้าอย่าให้เกิดขึ้น!.. หากใครนั้น ในความโกรธจัดถึงขั้นดูหมิ่นพระวิญญาณบริสุทธิ์
การดูหมิ่นเช่นนี้ไม่ใช่สิ่งที่ไม่อาจให้อภัยได้
เพราะบุคคลนั้นไม่ได้เชื่อในคำดูหมิ่นที่ตนกล่าวออกมา
เขาพูดเช่นนั้นเพราะในขณะนั้น ด้วยความโกรธจัดเขาสูญเสียการควบคุมตนเอง และเขาก็กลับใจทันทีด้วยแต่คนไร้ยางอายจะหาข้ออ้างให้คำโกหกเพื่อแก้ตัวให้กับการตกต่ำของตนเอง ผู้ที่แก้ตัวให้กับการตกต่ำของตนเองก็เท่ากับแก้ตัวให้ปีศาจ

—

แล้วเขาให้เหตุผลเพื่อแก้ตัวสำหรับการตกต่ำของตัวเองอย่างไรครับ เกโรนดา?

—

เขาอาจนึกถึงคำพูดที่ถูกกล่าวขึ้นเมื่อสิบปีที่แล้วในบริบทที่ต่างออกไป และใช้มันเป็นตัวอย่างเพื่อแก้ตัวให้ตัวเองในขณะนั้น แม้แต่ปีศาจ — ผู้แก้ต่างที่เก่งที่สุด — ก็ไม่อาจคิดออกอะไรที่คล้ายคลึงได้เลย
— แล้วคนอย่างนั้นรู้สึกอย่างไร?
— เขารู้สึกอย่างไร? เขาไม่เคยพบความสงบใจเลย
แม้คนนั้นจะอยู่ในฝ่ายที่ถูกต้องและกำลังพยายามแก้ตัว
เขาก็ไม่พบความสงบใจ ยิ่งไปกว่านั้นหากเขาอยู่ในฝ่ายที่ผิดและแก้ตัวด้วยวิธีที่ไร้ยางอายที่สุดดังนั้น
ให้เราพยายามป้องกันความไม่ละอายและความดูหมิ่นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ — ไม่เพียงแต่ต่อพระเจ้าแต่ยังต่อเพื่อนบ้านของเราด้วย
เพราะเพื่อนบ้านของเราคือภาพลักษณ์ของพระเจ้า
ผู้ที่ไม่ละอายอยู่ในขั้นแรกของการหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในขั้นที่สองคือผู้ที่ดูหมิ่นพระเจ้าและในขั้นที่สามคือปีศาจ
— เกโรนดา
ท่านคิดว่าควรทำอย่างไรเมื่อมีผู้พูดวิพากษ์วิจารณ์ต่อคริสตจักรหรือต่อชีวิตนักบวช และเรื่องอื่นๆ?
— ให้เราเริ่มด้วยการกล่าวว่า หากมีใครพูดร้าย เช่น
เกี่ยวกับคุณในฐานะบุคคล ก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่โตอะไร ลองคิดดู:

44

พระคริสต์ ผู้เป็นพระคริสต์เอง ก็ถูกด่าทอ
แต่พระองค์ไม่ตอบโต้ ดังนั้น ฉันผู้เป็นคนบาปจะสมควรได้รับอะไรเล่า?
หากพวกเขาต้องการดูหมิ่นฉันเป็นการส่วนตัว
ฉันก็จะไม่รู้สึกเดือดร้อนเลย
แต่เมื่อผมถูกดูหมิ่นในฐานะนักบวช
สถาบันการบวชทั้งหมดก็ถูกดูหมิ่นด้วย เพราะในฐานะนักบวช
ผมแยกตัวออกจากสถาบันนั้นไม่ได้ ในกรณีนั้น
ผมต้องไม่เงียบอยู่ได้ ในสถานการณ์เช่นนี้ควรปล่อยให้ผู้ดูหมิ่นพูดไปสักพัก
แล้วจึงพูดกับพวกเขาสักสองสามคำ ครั้งหนึ่ง บนรถบัสมีผู้หญิงคนหนึ่งกำลังด่าทอพระสงฆ์อย่างรุนแรง
ผมให้เธอพูดจนจบ แล้วเมื่อเธอพูดเสร็จ ผมจึงกล่าวว่า: ‘เรามีเรื่องไม่พอใจกับพระสงฆ์มากมายแต่พระเจ้าไม่ได้ส่งพวกเขามาจากฟ้าด้วยร่มชูชีพใช่ไหม?
พวกเขาเป็นมนุษย์ที่มีจุดอ่อนของมนุษย์ แต่บอกผมสิ:
แม่อย่างคุณ ที่แต่งหน้าและตัดเล็บยาวเหมือนเล็บนกเหยี่ยวจะให้กำเนิดลูกแบบไหน และจะเลี้ยงดูเขาอย่างไร? “และเขาจะกลายเป็นพระหรือนักบวชแบบไหนหากเขาจะกลายเป็นพระหรือนักบวชเลย?” ผมจำได้อีกตอนหนึ่งเมื่อผมกำลังเดินทางด้วยรถบัสจากเอเธนส์ไปโยอันนินา
มีชายคนหนึ่งใช้เวลาทั้งทางเดินทางเพื่อวิพากษ์วิจารณ์ผู้ประมุข ซึ่งในขณะนั้นได้ทำเรื่องอะไรสักอย่างผมพูดกับเขาสักสองสามคำ แล้วจึงอธิษฐานเขาจึงพูดต่อไปเหมือนเดิม เมื่อถึงโยอันนินาและลงรถผมจึงพาเขาไปข้างๆ แล้วถามว่า: ‘คุณรู้ไหมว่าผมเป็นใคร?’ — ‘ไม่’
เขาตอบ “ถ้าอย่างนั้น,” ผมกล่าว
“ทำไมคุณถึงนั่งอยู่ตรงนั้นและพูดเรื่องแบบนี้?
บางทีผมอาจเลวร้ายกว่าคนที่คุณกำลังด่าทอหลายเท่าหรือบางทีผมอาจเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์?! คุณจะนั่งอยู่หน้าผมและพูดเรื่องไร้สาระแบบนี้ได้อย่างไร— เรื่องที่ผมแม้แต่จะจินตนาการไม่ออกว่าคนธรรมดาจะทำ?
“ลองปรับปรุงตัวให้ดีหน่อยเถอะ เพราะไม่อย่างนั้นคุณอาจถูกพระเจ้าลงโทษอย่างหนักก็ได้!
เพื่อประโยชน์ของคุณเอง แน่นอน”
ผมสังเกตเห็นว่าเขาเริ่มตัวสั่น
แต่คำพูดของผมก็ส่งถึงใจคนอื่นๆ ด้วยซึ่งผมรู้ได้จากความวุ่นวายที่เกิดขึ้นต่อมา

[บางครั้ง] คุณจะเห็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ถูกดูหมิ่น
ในขณะที่คนรอบข้างยังคงนิ่งเงียบ ครั้งหนึ่ง
ขณะที่กำลังออกจากภูเขาศักดิ์สิทธิ์
ฉันได้พบชายน่าสงสารคนหนึ่งบนเรือ
45

ซึ่งเขาได้หนีออกมาจากโรงพยาบาลจิตเวชบนภูเขาศักดิ์สิทธิ์เขาร้องตะโกนและด่าทอทุกคนไม่หยุด: ผู้มีอำนาจในโลกนี้ รัฐบาล

แพทย์… “มาหลายปีแล้ว,” เขาร้องขึ้น “พวกเขาทรมานฉันด้วยไฟฟ้าช็อกและยา แต่พวกคุณดีมาก! พวกคุณมีทุกอย่างที่ต้องการ มีรถด้วย! แต่เมื่อฉันอายุสิบสองปี แม่ส่งฉันไปเกาะแห่งหนึ่งและตั้งแต่นั้นมา—จนถึงตอนนี้ยี่สิบห้าปีแล้ว— ฉันก็ถูกส่งจากโรงพยาบาลจิตเวชแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง!” เขาด่าทอทุกพรรคการเมือง
แล้วเริ่มกล่าวหมิ่นประมาทพระคริสต์และพระมารดาของพระเจ้า
ผมยืนขึ้นและพูดว่า “หยุดเดี๋ยวนี้! ไม่มีตัวแทนจากทางการอยู่ที่นี่สักคนหรือ?” ผมเห็นได้ว่าเพื่อนของเขา—น่าจะเป็นตำรวจ—
เริ่มกระวนกระวายและพยายามควบคุมเขาไว้บ้าง
ชายผู้น่าสงสารคนนั้น ที่กำลังตะโกนและกล่าวหมิ่นประมาทได้ระบายความทุกข์ทรมานทั้งหมดของเขาออกมา
และผมรู้สึกสงสารเขา แล้วเขาก็เดินมาจูบมือผมและผมก็จูบมือเขาด้วย เขาพูดถูก เราทุกคน—บางคนมากบางคนน้อย—ล้วนมีความรับผิดชอบต่อเรื่องนี้
และผมเองก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ชายผู้น่าสงสารนี้กล่าวคำหมิ่นประมาท หากผมเป็นนักบวช ผมคงจะชี้แนะเขาให้ถูกต้องแล้วพวกฟาริสีรู้สึกผิดหวังมากเพียงใด44 เมื่อระหว่างการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น45 ขณะที่พวกเขากำลังล่องเรือไปยังกรีซ!
มีลูกเรือสองคนกำลังทะเลาะกันและกล่าวหมิ่นประมาทพระคริสต์และพระมารดาของพระเจ้า พวกฟาริสีไม่ชอบสิ่งนี้เลย ชาวกรีกชาวคริสต์ — แต่พวกเขากลับดูหมิ่นพระคริสต์และพระมารดาของพระเจ้า!
พวกเขาจับผู้ดูหมิ่นเหล่านั้นและโยนลงทะเล
โชคดีที่พวกเขารู้ว่ายน้ำและรอดชีวิตได้
แม้แต่เมื่อมีใครดูหมิ่นบุคคลธรรมดา
เราก็ยังมีหน้าที่ต้องปกป้องเขา ยิ่งเป็นพระคริสต์แล้วยิ่งต้องปกป้อง!

44 ชาวฟาราส – หมู่บ้านขนาดใหญ่ในแคปปาโดเกีย (เอเชียไมเนอร์ปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของตุรกี)
เป็นสถานที่เกิดของท่านอาร์เซนิอุสผู้เป็นที่เคารพนับถือแห่งแคปปาโดเกียและท่านผู้อาวุโสเปย์ซิออสผู้ได้รับพระพร –หมายเหตุของผู้แปล

45 นี่หมายถึงการแลกเปลี่ยนประชากรในปี ค.ศ. 1924 ซึ่งชาวกรีกจากเอเชียไมเนอร์ได้ย้ายไปตั้งถิ่นฐานใหม่ในกรีซ
ส่วนชาวตุรกีที่อาศัยอยู่ในกรีซได้กลับไปยังตุรกี – หมายเหตุของผู้แปล

46

มีเด็กชายคนหนึ่งมาที่คาลิวาของฉันครั้งหนึ่ง—

เขาเดินกะเผลก แต่ใบหน้าเล็กๆ ของเขายิ้มแย้มแจ่มใส ‘นี่,’ ฉันคิด, ‘ไม่ใช่เรื่องธรรมดาเลย
หากพระคุณของพระเจ้าส่องประกายสว่างไสวเช่นนี้!’ ฉันถามว่า
‘คุณเป็นอย่างไร?’ และเขาเล่าให้ฉันฟังว่าเกิดอะไรขึ้นกับเขาคนร้ายตัวสูงเท่าเพดานกำลังดูหมิ่นพระคริสต์และพระมารดาของพระเจ้า และเด็กชายคนนี้วิ่งเข้าหาเขาเพื่อหยุดเขาคนร้ายนั้นโยนเขาลงพื้น เหยียบย่ำเขา ทำให้ขาเขาพิการและหลังจากนั้น
เด็กชายผู้น่าสงสารก็ต้องเดินกะเผลกไปตลอดชีวิตผู้รับสารภาพบาป!
และผู้รับสารภาพบาปและผู้พลีชีพต้องทนทุกข์ทรมานเพียงใด!
— เกโรนดา, ในกองทัพ
มีหนุ่มสาวผู้เคร่งศาสนาบางคนรู้สึกยากลำบากในการรับมือกับผู้ที่พูดคำหยาบคาย พวกเขาควรทำอย่างไร?
— พวกเขาต้องใช้เหตุผลและความอดทน พระเจ้าจะช่วยได้
ผู้ปฏิบัติการวิทยุคนหนึ่งที่เราร่วมปฏิบัติหน้าที่ด้วย
ซึ่งเคยเป็นแพทย์มาก่อน
เป็นผู้ไม่เชื่อและชอบดูหมิ่นพระเจ้า
ทุกวันเขาจะมาที่กรมบริหารเพื่อล้างสมองผม
เขาจะเล่าให้ผมฟังเกี่ยวกับทฤษฎีของดาร์วินและเรื่องไร้สาระอื่นๆ — ทั้งหมดล้วนเต็มไปด้วยการดูหมิ่นพระเจ้าแต่หลังจากเหตุการณ์หนึ่ง เขาจึงเริ่มเข้าใจบางสิ่งเราไปปฏิบัติภารกิจร่วมกัน
มีลาตัวใหญ่ที่บรรทุกเครื่องวิทยุและเปลหาม
บนทางลงที่ลื่นมาก ผมกำลังจับหางลาไว้ส่วนแพทย์คนนั้นกำลังดึงมันด้วยสายบังเหียน
แล้วในพริบตาเดียว เตียงเคลื่อนที่ก็เฉียดผ่านหูของลาและมัน—ว๊าม!—เตะผมอย่างแรงด้วยกีบหลัง จนผมถูกเหวี่ยงออกไปผมฟื้นตัวขึ้นในไม่ช้าและตระหนักว่าตัวเองกำลังเดินอยู่! สิ่งเดียวที่ผมจำได้คือผมตะโกนว่า: ‘ท่านหญิง!’ และไม่มีอะไรอื่นอีก มีรอยเท้าอยู่บนตัวผม ตรงจุดนี้— หน้าอกผมทั้งใบเป็นสีดำ นั่นคือความแรงที่ลาเตะผมเมื่อแพทย์เห็นผมเดินได้ ดวงตาของเขาเบิกกว้างเราจึงเดินทางต่อไปอีกหน่อย แพทย์สะดุดหิน ล้มลง

และลุกไม่ขึ้น แล้วเขาก็เริ่มร้องขึ้น: ‘ท่านหญิง,
พระคริสต์ของข้า!’ เขากลัวว่าศัตรูจะจับตัวเขาได้: ‘ตอนนี้ทุกคนจะทิ้งข้าไปหมดแล้ว, จบแล้ว, ทุกอย่างจบสิ้นแล้ว, ข้าจะเป็นอย่างไรต่อไป, และใครจะช่วยข้า!’ — ‘อย่ากังวล,’ ข้าพูด, ‘ข้าจะอยู่กับท่าน. “ถ้าพวกเขาจับฉันได้ พวกเขาก็จะจับคุณด้วย”

47

แล้วชายผู้น่าสงสารนั้นก็เริ่มคิดทบทวน: “อาร์เซนี46 ถูกม้าล่อเตะ แต่เขาไม่เป็นอะไรเลยส่วนฉันแค่สะดุดเล็กน้อยก็เดินไม่ได้แล้ว!”
ไม่นานเขาก็ลุกขึ้นได้ แต่เดินกะเผลกและฉันก็ช่วยเขาเดินต่อไป คนอื่นๆ ได้เดินไปก่อนแล้วเขาได้เรียนรู้บทเรียนและกลับมาใช้สติหลังจากนั้น
เขาเคยพูดคำหยาบทุกวัน แต่ทันทีที่อันตรายมาถึงเขาก็เริ่มร้องขึ้นว่า ‘พระแม่เจ้า พระแม่เจ้า!’ เขาจำถึงพระแม่เจ้าได้ทันที
แต่มีชายอีกคนที่เคยเป็นนักขี่มอเตอร์ไซค์ในกองทัพ
เขาเคยหักขาถึงสองครั้ง แต่ยังคงพูดคำหยาบต่อไป

— ท่านไม่พูดอะไรกับเขาเลยหรือครับ,เกโรนดา?
— มีอะไรจะพูดกับเขาได้ล่ะ? ฉันไม่พูดอะไรเลย
แต่เขายังคงพูดคำหยาบต่อพระคริสต์และพระมารดาของพระเจ้า — อย่างจงใจ เพียงเพื่อทำให้ฉันเจ็บใจผมตระหนักถึงเรื่องนี้ในภายหลังและเพียงแต่สวดภาวนาเท่านั้นและดูเถิด — ในขณะที่ก่อนนี้ ทั้งเขาและคนอื่นๆมักจะด่าทอโดยไม่มีเหตุผลใดๆ เลย แต่หลังจากนั้นเมื่อเรื่องไม่เป็นไปตามที่พวกเขาต้องการ
และพวกเขาอยากระบายด้วยการด่าทอเป็นชุดพวกเขากลับกัดลิ้นตัวเอง!
หากคนไร้ยางอายพูดคำหยาบหรือดูหมิ่นพระเจ้า
ควรทำเป็นว่ากำลังยุ่งกับสิ่งอื่นและไม่ได้ยินเขา
ขณะเดียวกันก็อธิษฐานในใจ
เพราะหากเขาตระหนักว่าคุณกำลังจับตามองเขา
เขาอาจพูดคำหยาบไม่หยุด
และคุณเองก็จะกลายเป็นสาเหตุให้เขาถูกวิญญาณชั่วเข้าสิง
อย่างไรก็ตาม หากผู้ที่พูดคำหยาบไม่ใช่คนไร้ยางอายแต่เป็นคนที่ยังมีมโนธรรม
และพูดคำหยาบเพราะเป็นนิสัยที่ไม่ดี คุณอาจพูดอะไรกับเขาได้แต่หากเขามีไม่เพียงมโนธรรม
แต่ยังมีความเห็นแก่ตัวในระดับหนึ่งด้วย ก็จงระมัดระวังอย่าพูดกับเขาอย่างเข้มงวด
แต่ให้พูดด้วยความถ่อมตัวและเศร้าโศกที่สุดเท่าที่จะทำได้นักบุญไอแซคกล่าวว่า:
“จงตักเตือนผู้ที่โต้เถียงกับคุณด้วยพลังแห่งคุณธรรมของคุณ … และทำให้ปากของพวกเขาเงียบลงด้วยความอ่อนน้อมและความสงบจากริมฝีปากของคุณเอง
จงตักเตือนผู้ที่ไม่รู้จักยับยั้งด้วยพฤติกรรมอันดีงามของคุ

46 ชื่อทางโลกของผู้อาวุโส

48

ณ
และผู้ที่ไม่รู้จักละอายต่อกามารมณ์ด้วยการควบคุมสายตาของคุณ”

47

บทที่ 3.
“เพราะทุกสิ่งล้วนบริสุทธิ์สำหรับผู้ที่บริสุทธิ์...”48

ผู้ที่มีจิตวิญญาณคือ ‘ผู้ที่กินไฟเป็นอาหาร’

— เกโรนดา, ในสังคมปัจจุบันนี้
คนเราควรใช้ชีวิตอย่างถูกต้องในฐานะคริสเตียนได้อย่างไรโดยไม่ถูกชักจูงให้หลงทางจากผู้ที่อยู่ห่างไกลจากพระเจ้า?

—

ทำไมคนเราจึงต้องถูกชักจูงให้หลงทางโดยผู้ที่ไม่ได้ใช้ชีวิตใกล้ชิดกับพระเจ้า? หากในครอบครัวที่มีพี่น้องหกหรือแปดคนมีหนึ่งหรือสองคนถูกซาตานชักจูงให้หลงทาง
ชีวิตที่เต็มไปด้วยบาปของพวกเขาจะทำให้คนอื่นๆหลงทางด้วยจริงหรือ?
— ไม่ครับ พวกเขาจะรู้สึกเห็นใจพี่น้องเหล่านั้น
เพราะพวกเขาเป็นพี่น้องกัน
— เห็นไหมล่ะ ความชั่วร้ายนั้นอยู่ภายในตัวเราเอง
เราขาดความรัก
นั่นคือเหตุผลที่เราไม่มองทุกคนเป็นพี่น้องของเรา
และนั่นคือเหตุผลที่เราถูกล่อลวงโดยชีวิตที่เต็มไปด้วยบาปของพวกเขา เราทุกคนเป็นครอบครัวใหญ่เดียวกันและเป็นพี่น้องกันเพราะทุกคนล้วนเป็นลูกของพระเจ้า
หากเราตระหนักอย่างแท้จริงว่าเราเป็นพี่น้องกับทุกคน
เราก็จะรู้สึกเจ็บปวดแทนผู้ที่ใช้ชีวิตในบาป

47 “ด้วยความอ่อนน้อมและคำพูดที่สงบ จงปิดปากผู้ไร้ยางอายและผู้กบฏและทำให้พวกเขาเงียบลง
จงเผชิญหน้ากับผู้ประพฤติผิดศีลธรรมด้วยความสูงส่งของชีวิตท่าน
และผู้ที่มีจิตใจไร้ยางอาย – ด้วยความยับยั้งชั่งใจของสายตาท่าน” ดูเพิ่มเติม: อับบา อิสอัค ชาวซีเรีย ผลงาน เซอร์เกียฟ โพซาด, 1911 คำที่ 56 หน้า 281 48 ทิตัส 1:15.

49

และชีวิตที่เต็มไปด้วยบาปของพวกเขาจะไม่ล่อลวงเรา
แต่เราจะอธิษฐานเผื่อพวกเขา
ดังนั้น หากเราถูกชักจูงให้หลงทาง
ความชั่วร้ายนั้นไม่ได้อยู่ภายนอกเรา แต่อยู่ภายในตัวเราเองเมื่อมีใครชักจูงเราให้หลงทาง ให้เราถามตัวเองว่า: ‘และคุณกำลังชักจูงให้หลงทางกี่คน? และในพระนามของพระเจ้าคุณไม่ยอมรับพี่น้องของคุณหรือ?
“แล้วพระเจ้าจะทนกับคุณได้อย่างไร ด้วยทุกสิ่งที่คุณทำ?”
จงคิดถึงพระเจ้า
ถึงพระมารดาอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้า
ถึงเหล่าทูตสวรรค์ที่มองเห็นทุกคนบนโลกนี้
เหมือนกับว่าพวกเขากำลังยืนอยู่บนระเบียง
มองลงมาที่ลานกว้าง และเห็นทุกคนที่รวมตัวกันอยู่ที่นั่นพวกเขาเห็นว่าบางคนกำลังขโมย บางคนกำลังด่าทอบางคนกำลังทำบาปทางกาย และอื่นๆ อีกมากมายพวกเขาจะทนกับพวกเขาได้อย่างไร?
พวกเขาทนกับทุกความชั่วร้ายและบาปของโลกทั้งใบแต่เรากลับทนกับพี่น้องของเราไม่ได้! นั่นเป็นเรื่องที่น่าสะเทือนใจอย่างยิ่ง!..
— เกโรนดา, คำพูดของอัครสาวกเปาโลว่า
‘เพราะพระเจ้าของเราคือไฟที่เผาผลาญ’มีความหมายอย่างไร?

49

— หากท่านโยนกระดาษหรือขยะลงในเตาเผามันจะไม่ถูกเผาไหม้จนหมดไปหรือ? ก็เช่นเดียวกันกับผู้ที่มีจิตวิญญาณ:
ไม่ว่ามารจะโยนอะไรมาหาเขา มันก็จะถูกเผาไหม้จนหมดไป
‘ไฟที่เผาผลาญ’!
เมื่อเปลวไฟศักดิ์สิทธิ์ถูกจุดขึ้นภายในตัวบุคคล
ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะถูกเผาผลาญจนหมดไป
ความคิดชั่วร้ายจะไม่ติดตัวเขาอีกต่อไป นั่นคือปีศาจไม่หยุดที่จะโยนความคิดชั่วร้ายมาที่เขา
แต่ผู้มีจิตวิญญาณ ‘คือไฟ’ และเผาผลาญมันจนหมดสิ้นแล้วปีศาจก็เหนื่อยล้าและหยุดการโจมตีของเขานั่นคือเหตุผลที่อัครทูตเปาโลกล่าวว่า:
‘สำหรับผู้ที่บริสุทธิ์ ทุกสิ่งล้วนบริสุทธิ์’
สำหรับผู้ที่บริสุทธิ์ ทุกสิ่งล้วนบริสุทธิ์;
ไม่มีสิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์
แม้ผู้ที่บริสุทธิ์จะถูกโยนลงสู่บึงโคลน

49 ฮีบรู 12:29.

50

พวกเขาก็ยังคงบริสุทธิ์อยู่ เหมือนกับแสงแดดซึ่งไม่ว่าจะตกลงบนสิ่งใด ก็ยังคงสว่างและบริสุทธิ์อยู่
ผู้ที่มีจิตวิญญาณจะได้รับการเปลี่ยนแปลงเมื่อสัมผัสกับผ
ู้ศักดิ์สิทธิ์ — ในความหมายที่ดีที่สุดของคำนี้ — แต่จะไม่ถูกจุดไฟเมื่อสัมผัสกับผู้มีจิตเนื้อหนัง
เขาเห็นเขา และทนทุกข์เพื่อเขา แต่ตัวเขาเองไม่ได้รับอันตรายผู้ที่อยู่ในระดับจิตวิญญาณระดับกลางจะได้รับการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นจากผู้มีจิตวิญญาณ
และจะได้รับการเปลี่ยนแปลงจากผู้มีจิตเนื้อหนังด้วย
แต่ไปในทางที่แย่ลง ผู้มีจิตเนื้อหนังไม่เข้าใจนักบุญและถูกผู้มีจิตเนื้อหนังอีกคนทำให้จิตใจปั่นป่วน
ส่วนผู้ที่ถูกผีสิงเมื่อเห็นนักบุญจะหนีไป
แต่ผู้มีจิตเนื้อหนังจะเข้าหานักบุญเพื่อล่อลวงและชักจูงเขาผู้ที่ถึงระดับของชาวโซดอม จะถูกล่อลวงแม้กระทั่งโดยเทวดา50 ผู้ที่มีใจถ่อม แม้จะยังไม่มีประสบการณ์ทางจิตวิญญาณก็สามารถแยกแยะเทวดาของพระเจ้าจากปีศาจได้
เนื่องจากมีความบริสุทธิ์ทางจิตวิญญาณและคล้ายคลึงกับเทวดาแต่คนเห็นแก่ตัวและยึดติดกับเนื้อหนัง
ไม่เพียงแต่ถูกมารเจ้าเล่ห์หลอกลวงได้ง่าย
แต่ยังแพร่กระจายความเจ้าเล่ห์นั้นด้วยตนเอง
โดยปลุกเร้ามันในผู้อื่นผ่านความยึดติดกับเนื้อหนังของตนเองและแพร่เชื้อโรคทางจิตวิญญาณไปยังจิตวิญญาณที่อ่อนแอ
— เกโรนดา,
คนจะบรรลุถึงสภาพที่เห็นทุกสิ่งเป็นความบริสุทธิ์ได้อย่างไร ?
— หัวใจต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์
เพื่อที่พระคุณของพระเจ้าจะได้สถิตอยู่ภายใน ‘พระเจ้าข้าขอทรงสร้างใจที่บริสุทธิ์ในข้าพระองค์…’51

—

นี่ไม่ใช่สิ่งที่บทสดุดีกล่าวไว้หรือ? เมื่อหัวใจ — ไม่ว่าจะเป็นของผู้ชายหรือผู้หญิง — ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ พระคริสต์จะสถิตอยู่ภายในนั้นและเมื่อนั้น ผู้คนจะไม่ล่อลวงหรือถูกล่อลวงแต่จะส่งต่อพระคุณและความเคารพไปยังผู้อื่น
ผู้ที่ระมัดระวังและรักษาความบริสุทธิ์ทางจิตวิญญาณของตนเองก็รักษาพระคุณของพระเจ้าไว้ด้วย;
ไม่เพียงแต่เห็นทุกสิ่งเป็นบริสุทธิ์
แต่ยังใช้สิ่งที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อความดีด้วย

50 ดู ปฐมกาล 19:1–5.

51 สดุดี 50:12.

51

แม้สิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ก็ถูกเปลี่ยนเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ในความพยายามทางจิตวิญญาณอันสูงส่งของพวกเขา
เขาจะนำกระดาษที่ไม่ใช้แล้วมาแปรรูปเป็นผ้าเช็ดปากที่สะอาดกาว และสมุดจด; นำเศษทองสัมฤทธิ์มาทำเป็นเชิงเทียน และอื่นๆอีกมากมาย ในทางตรงกันข้ามผู้ที่ยอมรับการหลอกลวงและคิดอย่างหลอกลวง
จะเปลี่ยนสิ่งดีให้กลายเป็นสิ่งชั่วร้ายเหมือนโรงงานผลิตอาวุธ—
มันจะผลิตลูกกระสุนและปลอกกระสุนจากทองคำด้วย
เพราะนั่นคือวิธีที่เครื่องจักรในโรงงานนั้นถูกออกแบบไว้
หากใครเริ่มยอมแพ้ต่อบาป เขาจะมืดมิดจากภายใน;
ดวงตาของจิตวิญญาณจะมัวหมอง และวิสัยทัศน์จะพร่ามัว

จากนั้นเขาจะ [ถูก] ปนเปื้อนด้วยบาป และบาปจะพันธนาการเขาเขาอาจถึงขั้นมองสิ่งที่บริสุทธิ์ว่าเป็นสิ่งไม่บริสุทธิ์
มีผู้คนบางกลุ่มที่ เช่นไม่สามารถเชื่อได้ว่ามีชายหนุ่มและหญิงสาวที่ดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์และรักษาความบริสุทธิ์ “วันนี้” พวกเขากล่าว “สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้”
วิญญาณที่น่าเวทนาเหล่านี้ได้จมอยู่ในบาปจนมองทุกสิ่งเป็นบาป ผู้ที่คบหากับสัตว์มีเขา52 ไม่สามารถจินตนาการได้เลยว่ามีคนอื่นที่เป็นเพื่อนกับทูตสวรรค์ของพระเจ้า
แต่เราไม่ควรเรียกร้องให้หมูแสดงความเคารพต่อดอกลิลลี่เพราะพระคริสต์เองได้ตรัสว่า:
‘…อย่าโยนไข่มุกของท่านลงต่อหน้าหมูเกรงว่าพวกมันจะเหยียบมันด้วยเท้า…’53 ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่ดำเนินชีวิตทางจิตวิญญาณอย่างบริสุทธิ์
ต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง
ไม่เพียงแต่ไม่ให้ตนเองมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการติดต่อกับคนโลกีย์
แต่ยังต้องป้องกันไม่ให้พวกเขามาแทรกแซงเรื่องทางจิตวิญญาณ
เพื่อไม่ให้ก่อความเสียหายต่อตนเองหรือต่อพวกเขา
เพราะคนโลกีย์มีหลักการปฏิบัติที่ต่างกัน มี ‘คานอนาร์ค’

54

52 Tangalashka (ภาษากรีก: ταγκαλάκι) – นี่คือชื่อเล่นที่ผู้อาวุโสตั้งให้ปีศาจ –
หมายเหตุของผู้แปล

53 ดู มัทธิว 7:6.

54 คานอนาร์ค คือผู้ร้องนำที่ประกาศว่าคณะนักร้องจะร้องเพลงอะไร ในที่นี้ผู้อาวุโสหมายความว่า ‘คานอนาร์ค’ ในเรื่องบาปคือมารซึ่งสั่งให้บุคคลนั้นทำสิ่งที่มันต้องการ

52

ที่ต่างกัน
และพวกเขาไม่สามารถแยกแยะโลกศักดิ์สิทธิ์ออกจากน้ำหอมได้
— เกโรนดา,
ความล่อลวงจากภายนอกสามารถขัดขวางผู้ที่ปรารถนาจะใช้ชีวิตใกล้ชิดกับพระคริสต์ได้หรือไม่?
— ไม่ครับ
มีเพียงชีวิตที่ขาดจิตวิญญาณของเราเท่านั้นที่สามารถแยกเราออกจากพระคริสต์ได้ นั่นคือสิ่งที่ผู้ที่มีเขาทำ — เขาสร้างการล่อลวงและหว่านความชั่วร้าย
ประกาศสงครามกับผู้คน บางครั้งอย่างโหดร้ายบางครั้งอย่างเจ้าเล่ห์
พระคริสต์ทรงรักเรา
และเมื่อเราดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระองค์
พระองค์จะอยู่ใกล้เรา ดังนั้น เมื่อคุณเห็นการล่อลวงเกิดขึ้นอย่ากลัวและอย่าให้ตัวเองตกอยู่ในความตื่นตระหนก
หากใครไม่มองสิ่งที่เกิดขึ้นจากมุมมองทางจิตวิญญาณ
เขาจะไม่ได้สัมผัสความสุขแม้แต่วันเดียว
เพราะมารจะโจมตีจุดอ่อนของเขา
และสร้างการล่อลวงขึ้นมาอย่างต่อเนื่องเพื่อทำให้เขาสับสน — วันนี้หนึ่งครั้ง พรุ่งนี้อีกครั้ง และวันถัดไปอีกครั้ง

อย่าให้เราเองเป็นผู้สร้างการล่อลวง
ขอให้เราใส่ใจให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
และอย่าสร้างโอกาสให้เกิดสถานการณ์ที่ล่อลวงผู้คน
อย่าเปิดช่องว่างให้มารร้าย
เพราะจิตวิญญาณที่มีความคิดเสื่อมทรามจะยิ่งเสื่อมทรามมากขึ้น และจากนั้นจะหาข้ออ้างเพื่อแก้ตัว และในกรณีนี้ด้านหนึ่งเราจะสร้างขึ้น แต่ด้านหนึ่งเราจะทำลายลง
ครั้งหนึ่ง มีชายหนุ่มหลายคน — หนุ่มสมัยใหม่ —
มาที่คาลิวาของฉัน เราได้สนทนากับพวกเขา วันนั้นเองฉันต้องออกจากภูเขาศักดิ์สิทธิ์ เมื่อทราบเรื่องนี้พวกเขาก็เตรียมตัวจะจากไปเช่นกัน บนเรือพวกเขาเดินมาหาฉันและนั่งลงข้างๆ ฉัน ด้วยความสนใจอย่างยิ่งพวกเขาถามผมคำถามทางจิตวิญญาณต่าง ๆ อย่างไรก็ตามผู้โดยสารบางคนที่เดินทางมาด้วยกันได้ตีความสิ่งที่เกิดขึ้นผิดไป และมองเราด้วยความสงสัยอย่างมากหากผมสามารถคาดการณ์ได้ว่าการสนทนาของเราจะถูกเข้าใจผิด
ผมคงจะดำเนินการป้องกันไว้ล่วงหน้าแล้ว
โลกนี้เต็มไปด้วยความหลอกลวง
เราต้องพยายามไม่สร้างสิ่งล่อใจให้เกิดขึ้น

53

บางคนชอบสร้างสิ่งล่อใจ
อย่าเชื่อสิ่งที่ได้ยินเร็วเกินไป
เพราะบางคนพูดเพียงเท่าที่ตนเองเข้าใจ ครั้งหนึ่งมีชายคนหนึ่งมาหาฮัจญ์ เฟนดี55 และกล่าวกับเขาว่า: ‘โปรดอวยพรให้ผมด้วย ฮัจญ์ เฟนดีมีงูร้อยตัวเลื้อยขึ้นไปบนนั้น!’ — ‘งูร้อยตัว!? มาจากไหน?’ — นักบุญอาร์เซนิอุสถามด้วยความประหลาดใจ “อ้อ ไม่ถึงร้อยหรอกแต่ห้าสิบตัวแน่ๆ!” — “ห้าสิบตัว?” — “ก็อย่างน้อยยี่สิบห้าตัว!” — “คุณเคยได้ยินเรื่องงูยี่สิบห้าตัวเลื้อยมาพร้อมกันไหม?” — นักบุญถาม ชายคนนั้นจึงบอกเขาว่ามีสิบตัวแน่ๆ “มาเถอะ,” นักบุญกล่าว, “มันจะประชุมกันจริงหรือที่นั่นจนมีงูสิบตัวเลื้อยขึ้นมาพร้อมกัน? มาเถอะ นั่นเป็นไปไม่ได้!” — “มีห้าตัว,” ชายคนนั้นยืนยัน “ห้าตัว?” — “ได้แหละ มีสองตัว” แล้วนักบุญก็ถามเขาว่า: “คุณเห็นมันไหม?” — “ไม่,” เขาตอบ “แต่ผมได้ยินเสียงมันขู่ในกิ่งไม้: ช-ช-ช!..” ผมหมายความว่าบางทีมันอาจจะเป็นเพียงตัวกิ้งก่าธรรมดาเท่านั้น!
ผมไม่เคยสรุปผลจากสิ่งที่ได้ยินโดยไม่ตรวจสอบก่อนเสมอไป
คนหนึ่งอาจพูดเพื่อประณาม คนหนึ่งอาจพูดไปอย่างนั้นเองและคนที่สามอาจมีวัตถุประสงค์เฉพาะในใจบางคนชอบสร้างสิ่งล่อลวงให้คนอื่นมากเลย! ที่เมืองโคนิตซา
มีเพื่อนสองคน เป็นเพื่อนสนิทกันมากในวันเทศกาลและวันอาทิตย์ พวกเขาไม่เดินเล่นในเมืองแต่จะมาที่วัด ที่สโตมิออน56 และแม้กระทั่งร้องเพลงในคณะนักร้องประสานเสียง
แล้วจึงปีนขึ้นเขา ไปยัง ‘The Camel’57 ครั้งหนึ่งมีคนเลวทรามคนหนึ่งจัดฉากล่อลวงพวกเขาเขาเดินไปหาเพื่อนคนหนึ่งและพูดว่า: ‘คุณรู้ไหมว่าเพื่อนของคุณพูดอะไรเกี่ยวกับคุณ? แบบนี้แบบนั้น.’
แล้วเขาก็เดินไปหาเพื่อนอีกคนและพูดกับเขาว่า: ‘คุณรู้ไหมว่าคนที่คุณเป็นเพื่อนด้วยพูดอะไรเกี่ยวกับคุณ? ‘คนนั้น’
ทั้งสองคนก็โกรธจัดทันทีและเริ่มทะเลาะกันขึ้นทันทีในวัด

55 Hajjefendi –
นี่คือชื่อที่ชาวเมืองฟาราสตั้งให้แก่นักบุญอาร์เซนิอุสแห่งคัปปาโดเกีย

56 ในช่วงปี ค.ศ. 1958–60 ผู้อาวุโสเปอิซิออส ผู้เป็นที่เคารพนับถือได้ใช้ชีวิตเป็นพระภิกษุที่วัดสโตมิออน
ซึ่งตั้งอยู่ไม่ไกลจากเมืองโคนิตซา – หมายเหตุของผู้แปล

57 ยอดเขาปาปิงโก – ทิมฟี – มีรูปร่างคล้ายกับเงาของอูฐตัวเมีย

55

ส่วนคนที่จุดชนวนก็แอบหนีไปในขณะที่ทั้งสองยังคงทะเลาะกันต่อ! ยิ่งไปกว่านั้นคนที่อายุน้อยกว่าก็เริ่มหงุดหงิดและเริ่มด่าทอคนที่อายุมากกว่า
ผมคิดในใจว่า: “ผมควรทำอย่างไรดีล่ะ? ดูสิว่าผู้ก่อเรื่องคนนี้กำลังทำอะไรอยู่!” ดังนั้นผมจึงเดินไปหาผู้พี่และพูดว่า: “ฟังนะ เขาอายุยังน้อยและกำลังเครียดอยู่ด้วย ดังนั้นอย่าโกรธเขา;ไปขอโทษเขาเถอะ” — “พ่อครับ” เขาพูด “มีอะไรต้องขอโทษกันล่ะ? พ่อไม่เห็นหรือว่าเขากำลังด่าผมอยู่? และผมเพิ่งได้ยินเป็นครั้งแรกว่าเขาหาว่าผมทำอะไร” ดังนั้นผมจึงเดินไปหาชายหนุ่มคนนั้นและพูดกับเขาว่า: ‘ฟังนะเขาอายุมากกว่าคุณ
และเรื่องมันไม่ได้เป็นอย่างที่คุณคิดหรอก ไปเลยไปขอโทษเขาเถอะ’ เขาก็โกรธจัดและเริ่มตะโกนว่า: ‘เราจะทะเลาะกับคุณด้วยนะ คุณพ่อ!’ — ‘ถ้าอย่างนั้น,’ ผมพูด, ‘ได้ครับ, แพนเทลิส มาทะเลาะกันเถอะ—ให้ฉันเตรียมตัวสักครู่” ฉันพูดอย่างนั้นแล้วเดินจากไป ประมาณสี่ร้อยเมตรหลังวัดฉันได้เก็บไม้ท่อนใหญ่ๆ ไว้สำหรับทำรั้วสวน ฉันเดินไปที่นั่นหยิบไม้ท่อนยาวประมาณห้าเมตร แล้วลากมันกลับสู่วัดผมลากมันไปด้วยความยากลำบาก แค่เพื่อให้เขาหัวเราะเขาได้ยินเสียงผมลากอะไรบางอย่างแต่คุณเดาได้ไหมว่าผมกำลังทำอะไร?
ผมลากมันเข้าไปในลานวัดและหยุดตรงข้ามทางเข้าโบสถ์ “เฮ้” ผมพูด “แพนเทลิส หยุดทำแบบนี้ซะ ไม่งั้นเราต้องสู้กันแน่” ทั้งสองคนก็หัวเราะลั่นเมื่อเข้าใจว่าทำไมผมถึงต้องใช้เสาอันนั้น นั่นแหละ! ความตึงเครียดก็คลี่คลายลง ปีศาจก็ถูกปราบแล้ว “พวกคุณมีสติบ้างไหม?” ผมถาม “พวกคุณกำลังทำอะไรกันอยู่?” และพวกเขาก็กลับมาเป็นเพื่อนกันอีกครั้ง
— คำสาปนั้นเกิดขึ้นในวันเดียวกันเลยหรือ?
— ใช่ และพวกเขาก็ทะเลาะกันอย่างหนัก! คุณเห็นไหมว่าปีศาจทำอะไร? คนที่สามนั้นคงอิจฉาพวกเขาเพราะพวกเขาสนิทกันเหมือนพี่น้อง
เขาทำให้คนหนึ่งหันมาต่อต้านอีกคนแล้ววิ่งหนีไป
การหว่านความแตกแยกเป็นสิ่งที่เลวร้ายมากนั่นคือเหตุผลที่ศัตรูถูกเรียกว่าปีศาจ58 เขาสร้างความวุ่นวาย: เขาบอกเรื่องหนึ่งกับคนหนึ่ง

58 Διάβολος (ภาษากรีก) – ผู้ใส่ร้าย; διαβάλλω (ภาษากรีก) – ใส่ร้าย,พูดร้าย,แจ้งความ –
หมายเหตุของผู้แปล

56

แล้วบอกเรื่องอื่นกับอีกคน และมันยังสร้างสิ่งล่อลวงด้วย
และวิญญาณที่น่าสงสารเหล่านั้นก็เชื่อมัน
จนสุดท้ายก็มาทะเลาะกัน
— เขาทำอย่างนั้นโดยเจตนาหรือไม่?
— ใช่ เพื่อสร้างช่องว่างระหว่างพวกเขา เขาทำเช่นนั้น
แน่นอนว่า ‘ด้วยความรัก’ — นั่นคือ ด้วยความอิจฉา

การเปิดเผยความผิด
เมื่อเราเห็นสิ่งไม่ดี
เราควรปิดบังมันไว้และไม่เผยแพร่ให้คนอื่นรู้

การที่ข้อบกพร่องทางศีลธรรมถูกเปิดเผย [ให้ทุกคนรู้]
นั้นเป็นสิ่งที่ผิด สมมติว่ามีสิ่งสกปรกอยู่บนถนน
คนที่มีสติสัมปชัญญะ
เมื่อเดินผ่านจะหาสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาปิดมันไว้
เพื่อไม่ให้ผู้คนรู้สึกขยะแขยง ส่วนคนโง่เขลาแทนที่จะปิดมันไว้ กลับขุดมันขึ้นมาทำให้กลิ่นเหม็นยิ่งรุนแรงขึ้น ดังนั้นการเปิดเผยบาปของผู้อื่นอย่างไม่คิดหน้าคิดหลัง
ก็ก่อให้เกิดความเสียหายที่ใหญ่หลวงยิ่งขึ้น

คำกล่าวในพระวรสารที่ว่า ‘ให้แจ้งแก่คริสตจักร’ (

59)
ไม่ได้หมายความว่าทุกสิ่งต้องกลายเป็นความรู้สาธารณะ
เพราะในปัจจุบัน คริสตจักรไม่ใช่ทุกสิ่งคริสตจักรประกอบด้วยผู้เชื่อที่ดำเนินชีวิตตามความประสงค์ของพระคริสต์ ไม่ใช่ผู้ที่ทำสงครามกับคริสตจักรในช่วงต้นของคริสตศาสนา
เมื่อการสารภาพบาปยังทำต่อหน้าสมาชิกทั้งหมดของคริสตจักร
คำพูดของพระเจ้าว่า “บอกคริสตจักร” มีความหมายตามตัวอักษรแต่ในยุคของเราปัจจุบันนี้
เมื่อการสารภาพบาปของทั้งครอบครัวต่อผู้ฟังสารภาพเพียงคนเดียวกลายเป็นเรื่องที่หายากแล้ว
อย่าให้ศัตรูทำให้เราสับสนกับคำพูด “บอกคริสตจักร” นี้เพราะการเปิดเผยต่อสาธารณะ เช่น การละเมิดศีลธรรมบางอย่างเรากำลังประกาศให้ผู้ที่ต่อต้านคริสตจักรได้รับรู้
และให้พวกเขามีข้ออ้างในการทำสงครามกับคริสตจักร
และด้วยวิธีนี้ ความเชื่อในจิตวิญญาณที่อ่อนแอจึงสั่นคลอน
หากแม่มีลูกสาวที่เป็นหญิงโสเภณี
เธอจะไม่ด่าทอหรือทำให้ลูกสาวอับอายต่อหน้าคนอื่น
แต่จะทำทุกวิถีทางเพื่อกู้ชื่อเสียงที่ดีของลูกสาวคืนมา

59 มัทธิว 18:17.

57

เธอจะขายทรัพย์สินทุกอย่างที่ตนมีจนถึงสิ่งสุดท้ายที่ยังเหลืออยู่;
เธอจะพาลูกสาวไปอยู่เมืองอื่น พยายามจัดหาคู่ครองให้ลูกสาวและด้วยวิธีนี้จึงสามารถแก้ไขชีวิตเก่าของลูกสาวให้ถูกต้องได้ พระศาสนจักรก็กระทำในลักษณะเดียวกัน พระเจ้าผู้ทรงดีทรงอดทนต่อเราด้วยความรัก
และไม่ทรงเปิดเผยใครให้ถูกเยาะเย้ย
แม้พระองค์ผู้ทรงรู้ใจมนุษย์
จะทรงทราบถึงความน่าเวทนาของเรา
และนักบุญทั้งหลายไม่เคยดูหมิ่นผู้มีบาปต่อหน้าโลกทั้งใบ
แต่ด้วยความรัก ความละเอียดอ่อนทางจิตวิญญาณและด้วยวิธีที่ลึกลับ ได้ช่วยแก้ไขความชั่วร้าย แต่เราเองซึ่งเป็นผู้มีบาป กลับทำในทางตรงกันข้าม — เราประพฤติตัวเหมือนผู้เสแสร้ง
เราต้องระมัดระวังไม่ให้กลายเป็นเหยื่อของความเข้าใจผิดได้ง่าย และไม่มองสิ่งที่ผู้อื่นทำว่าเป็นความชั่ว
— เกโรนดา
ท่านได้กล่าวถึงเรื่องการเปิดเผยการละเมิดศีลธรรมต่อสาธารณะแต่จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องแจ้งให้ผู้อื่นทราบเกี่ยวกับบาปหรือสภาพที่ไม่ดีในลักษณะอื่น?
— ดูสิ: ผมทำเช่นนี้กับบางคนที่ผมรู้จัก ตัวอย่างเช่น
ผมเห็นใครบางคนประพฤติตัวไม่เหมาะสมและนำคนอื่นให้หลงทางผมให้คำปรึกษาให้เขาปรับปรุงตัว: ครั้งหนึ่ง, ห้าครั้ง, สิบครั้ง, ยี่สิบครั้ง, สามสิบครั้ง แต่เขาไม่ปรับปรุงตัวอย่างไรก็ตาม หลังจากเตือนซ้ำแล้วซ้ำเล่าเขาก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะยังคงประพฤติตัวไม่ดีต่อไป
เพราะคนอื่นกำลังถูกชักจูงให้หลงผิดและเลียนแบบเขา
คุณเห็นไหม ผู้คนมักจะเลียนแบบความชั่วได้ง่ายแต่ไม่เลียนแบบความดี
และดังนั้นจึงมีช่วงเวลาที่ผมถูกบังคับให้ต้องพูดเรื่องนี้กับคนอื่น ๆ ที่เห็นการประพฤติผิดนี้ เพื่อปกป้องพวกเขา
กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมื่อฉันพูดว่า: ‘ฉันไม่ชอบสิ่งที่คนนั้นกำลังทำ’
ฉันพูดเช่นนี้ไม่ใช่เพื่อประณามเขา
เพราะฉันได้บอกเขาด้วยตัวเองแล้วถึงห้าร้อยครั้ง
แต่เพราะคนอื่น ๆ ที่เห็นจุดอ่อนของเขา ถูกอิทธิพลจากมันเลียนแบบเขา และยิ่งไปกว่านั้น ยังพูดว่า: ‘เนื่องจากผู้อาวุโสเพย์ซิออสไม่พูดอะไรกับเขาเลยก็หมายความว่าพฤติกรรมของเขาไม่มีอะไรผิด’
และหากผมไม่แสดงความคิดเห็นว่าผมไม่ชอบสิ่งนี้
มันจะสร้างความเข้าใจผิดว่าผมยอมรับมัน

58

หรือว่าผมก็ชอบมันด้วย และด้วยวิธีนี้ ทุกอย่างจะถูกทำลายเพราะอาจมีใครบางคนตัดสินใจว่ากลยุทธ์ของคนที่ประพฤติตัวผิดนั้นถูกต้อง และเริ่มนำไปใช้เอง แล้วผลจะออกมาอย่างไร? และผู้คนยังคิดว่า ผมไม่ได้พูดกับเขาเพราะพวกเขาไม่รู้ว่าเขาได้ทำให้ผมทุกข์ทรมานมาตลอดเวลานี้มากเพียงใด และมารร้ายก็อยู่ตรงนั้นด้วย โดยกล่าวว่า: “การที่คุณทำเช่นนี้ไม่มีอะไรผิดเลย ดูสิคนอื่นก็ทำสิ่งเดียวกันและผู้อาวุโสเพย์ซิออสก็ไม่ได้พูดอะไรกับเขา” ดังนั้นเมื่อผมเห็นว่าใครนั้นยังคงใช้ชีวิตตาม ‘ทิปิกอน’ ของตัวเอง60 เพื่อทำสิ่งที่ประมาท
ทั้งที่ผมได้แนะนำให้เขาปรับปรุงตัวแล้วผมจึงพูดกับคนที่รู้จักเขาว่า: ‘ผมไม่ชอบสิ่งที่คนนั้นกำลังทำ’
เพื่อป้องกันไม่ให้เขาได้รับอันตราย นี่ไม่ใช่การประณาม; เราต้องไม่สับสนระหว่างเรื่องที่ต่างกันแล้วมีบางคนมาตำหนิผมว่า:
‘ทำไมคุณถึงไปบอกคนอื่นเรื่องนี้? มันเป็นความลับไม่ใช่หรือ?’ — ‘ความลับอะไร?’ ผมตอบ ‘ผมบอกคุณมาพันครั้งแล้วแต่คุณก็ยังไม่ปรับปรุงตัว
คุณไม่มีสิทธิ์ที่จะทำให้คนอื่นเข้าใจผิดว่าผมเห็นด้วยกับสิ่งที่คุณกำลังทำ!’ ราวกับว่าผมยังไม่เงียบพอแล้วเขายังไปทำให้คนอื่นเข้าใจผิดอีก!
โดยเฉพาะเมื่อมีเด็กจากครอบครัวที่ผมรู้จักมา
และผมเห็นได้ว่าพฤติกรรมของเขากำลังทำให้ครอบครัวแตกแยกผมจึงบอกเขาว่า: ‘ฟังนะ ถ้าคุณไม่ปรับปรุงตัวผมจะบอกแม่คุณเรื่องนี้ “ไม่มีใครให้สิทธิ์คุณมาหาผมบอกเรื่องทั้งหมดนี้ แล้วทำตามใจตัวเองต่อไปผมจะบอกแม่คุณเพื่อรักษาครอบครัวของคุณ”
ถ้าเขาแสดงความสำนึกผิด ก็เป็นเรื่องอีกเรื่องแต่ถ้าเขายังคงทำตัวแบบนี้ต่อไป
ผมก็ต้องบอกแม่เขาเกี่ยวกับเรื่องนี้
เพราะผมต้องรับผิดชอบเรื่องนี้

60 Typikon (ภาษากรีก) – กฎระเบียบ, แบบอย่าง; ในที่นี้: วิถีชีวิต, ประเพณี –
หมายเหตุของผู้แปล

59

บทที่ 4.
เกี่ยวกับความจำเป็นในการลงมือทำ
ด้วยความระมัดระวังและความรัก

การพัฒนาตนเอง
หากคุณต้องการช่วยคริสตจักร
ก็จงพยายามปรับปรุงตัวเองแทนที่จะไปปรับปรุงผู้อื่นหากคุณปรับปรุงตัวเอง
ส่วนหนึ่งของคริสตจักรจะได้รับการแก้ไขทันที
และชัดเจนว่าหากทุกคนทำเช่นนี้
คริสตจักรก็จะกลับสู่ความเรียบร้อยที่สมบูรณ์
แต่คนสมัยนี้มักสนใจทุกสิ่งทุกอย่างยกเว้นตัวตนเอง
เพราะการสนใจผู้อื่นนั้นง่าย
ส่วนการพัฒนาตนเองนั้นต้องใช้ความพยายาม
หากเราเริ่มพัฒนาตนเอง
และพึ่งพาความช่วยเหลือจากพระเจ้าเป็นหลัก
โดยหันความสนใจไปยังกิจกรรมภายในมากกว่าการกระทำภายนอก
เราจะสามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้มากขึ้น และได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้เราจะสามารถบรรลุความสงบภายใน
ซึ่งจะช่วยวิญญาณที่เราพบเจอได้อย่างเงียบๆ
เพราะสภาพจิตวิญญาณภายในของเราจะเผยให้เห็นคุณธรรมของเรา
และเปลี่ยนแปลงวิญญาณของผู้อื่น
เมื่อใครนั้นอุทิศตัวให้กับการกระทำภายนอกโดยที่ยังไม่บรรลุถึงสภาพจิตวิญญาณภายในที่บริสุทธิ์
เขาอาจต้องเผชิญกับการต่อสู้ทางจิตวิญญาณบางประการ
แต่ในขณะเดียวกันก็รู้สึกทุกข์ทรมานและกังวลใจ
เขาจะขาดความเชื่อมั่นในพระเจ้า
และมักจะสูญเสียความสงบภายในไป
หากพวกเขาไม่ปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น
พวกเขาก็ไม่อาจอ้างได้ว่าความห่วงใยต่อประโยชน์ส่วนรวมของพวกเขานั้นบริสุทธิ์
เมื่อพวกเขาปลดปล่อยตนเองจากตัวตนเก่าและจากสิ่งทั้งปวงในโลกนี้แล้ว พวกเขาก็จะได้รับพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์แล้ว ดังนั้นเขาเองจะมีความสงบในจิตใจ
และจะสามารถช่วยเหลือผู้คนทุกประเภทได้
แต่หากเขาขาดพระคุณของพระเจ้า เขาจะไม่สามารถควบคุมตนเองได้หรือช่วยเหลือผู้อื่นในวิธีที่พระเจ้าทรงพอพระทัยได้
ก่อนอื่น เขาเองต้องจมอยู่ในพระคุณ

60

และเพียงเมื่อนั้นเท่านั้น พลังของเขาซึ่งได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว
จึงสามารถนำไปใช้เพื่อการช่วยให้ผู้อื่นได้

ความดีต้องทำด้วยวิธีที่ดี
— เกโรนดา ท่านคิดถึงอะไรเมื่อเผชิญกับปัญหา?

—

ผมคิดถึงสิ่งที่สามารถทำได้และสิ่งที่ทำไม่ได้จากมุมมองของมนุษย์ ผมพิจารณาเรื่องนั้นจากทุกมุม: ‘ถ้าผมทำแบบนี้
มันจะส่งผลต่อสถานการณ์นี้และสถานการณ์นั้นอย่างไร? …
สิ่งไม่ดีอะไรอาจเกิดขึ้น และสิ่งดีอะไร? …’
ผมพยายามมองปัญหาจากมุมมองต่าง ๆ เสมอเพื่อให้การตัดสินใจของผมเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพราะความประมาทอาจนำไปสู่ความผิดพลาดมากมายและเมื่อมองย้อนกลับไป คุณจึงตระหนักว่าควรทำอย่างไรแต่ตอนนั้นก็ไม่มีประโยชน์แล้ว — มันสายเกินไปแล้วอย่างที่คนเขาพูดกันว่า “นกบินไปแล้ว!”… สมมติว่ามีคนจุดไฟเผาบ้านโดยไม่ได้ตั้งใจคุณจะทำอะไรได้บ้าง? คุณก็ไม่สามารถประหารเขาได้หรอก แต่ — ความเสียหายก็เกิดขึ้นแล้ว…

[ครั้งหนึ่ง] มีปัญหาบางอย่างเกิดขึ้นในองค์กรหนึ่งผู้จัดการที่นั่นมาหาผมและกล่าวว่า:
“ทุกอย่างเรียบร้อยแล้วครับ ผมไปที่สถานที่นั้น พบคนนั้นคนนี้บอกพวกเขาอย่างนั้นอย่างนี้ และปัญหาก็ได้รับการแก้ไขแล้ว” — “ปัญหานั้น” ผมกล่าว “เพิ่งจะเริ่มต้นเท่านั้นสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ไม่ใช่ปัญหาเลย
ในตอนแรกมีเพียงถ่านไฟสองสามก้อนเท่านั้น มันจะดับไปเองแต่ตอนนี้เปลวไฟได้เริ่มลุกโชนแล้ว”
เขาคิดว่าตัวเองได้แก้ไขทุกอย่างด้วยการกระทำของเขา
และแม้กระทั่งต้องการให้เราชมเชยเขา แต่ในความเป็นจริงการกระทำของเขาได้ก่อให้เกิดความวุ่นวาย
และปัญหาก็ยิ่งซับซ้อนขึ้น
ต้องใช้ความระมัดระวัง ความรอบคอบ และวิจารณญาณที่ดีมาก
เพื่อให้แน่ใจว่าการทำความดีนั้นทำอย่างถูกต้องและก่อให้เกิดประโยชน์ มิฉะนั้น แทนที่จะช่วยก็จะทำให้ผู้อื่นโกรธเคืองได้ และยังมีอีกอย่างหนึ่ง: ดีกว่าที่จะปล่อยให้สิ่งที่คุณวางแผนจะทำนั้นได้ผลสำเร็จ
เพราะหากคุณ ‘รีบ’ ทำสิ่งใดก่อนที่มันจะพร้อม — นั่นคือ
การตัดสินใจอย่างเร่งรีบ —
คุณอาจต้องเผชิญกับความยากลำบากและทุกข์ทรมานในภายหลัง
เมื่อเรื่องสำคัญถูกชะลอไว้เพียงเล็กน้อย
61

มันก็จะถูกดำเนินการอย่างรวดเร็วและถูกต้อง
คุณอาจจะเป็นอัจฉริยะ
แต่หากการกระทำของคุณถูกขับเคลื่อนด้วยความหยิ่งยโสและความเห็นแก่ตัว—ซึ่งคุณอาจไม่รู้ตัวด้วยซ้ำ—
มันก็ยังคงเป็นปัญหาอยู่ดี ตัวอย่างเช่น เมื่อไปล่าสัตว์
หากสุนัขเป็นพันธุ์ผสมแต่ค้นหาอย่างตั้งใจ
มันก็จะพบรอยเท้าของกระต่าย ส่วนสุนัขอีกตัว
ซึ่งเป็นพันธุ์แท้ที่สุด และมีคุณสมบัติของสุนัขที่ดีที่สุดเมื่อมันรีบร้อน
มันจะวิ่งไปมาอย่างสุ่มสี่สุ่มห้าทั้งซ้ายและขวา
แต่ไม่เกิดผลอะไร การกระทำก่อนคิดคือความหยิ่งยโส ดังนั้นเราจึงไม่ควรรีบร้อนลงมือทำ
แต่ต้องพิจารณาทุกสิ่งอย่างรอบคอบและอธิษฐานก่อน
เมื่อการอธิษฐานมาก่อน
สิ่งที่ทำงานอยู่ไม่ใช่ฟองฟู่ของเหตุผลหรือความฟุ้งเฟ้อ
แต่เป็นจิตใจที่บริสุทธิ์
เราในฐานะผู้แสวงหาทางจิตวิญญาณ
มักประพฤติตนราวกับว่าพระเจ้าไม่มีอยู่ — เราไม่ให้พระองค์ได้ทรงกระทำ
แต่พระเจ้ารู้ดีถึงกิจการของพระองค์เอง
สิ่งที่ผมต้องการกล่าวคือ เราต้องการกระทำตามวิถีทางโลกทั้งที่มีวิธีการทางจิตวิญญาณอยู่เพื่อแก้ไขปัญหาด้วยวิธีทา
งจิตวิญญาณ เมื่อผมอยู่บนภูเขาซีนาย มีฮอดจาคนหนึ่ง61
ที่มาที่วัดทุกวันศุกร์ เข้าไปข้างในปีนขึ้นมินาเรตของมัสยิดที่ตั้งอยู่ตรงนั้น แล้วเริ่มตะโกน! และเสียงของเขาช่างดังกึกก้อง!
สามารถได้ยินได้ไกลถึงถ้ำของนักบุญเอพิสติเมียจากนั้นวัดก็หาทางแก้ไข: ทุกวันศุกร์เมื่อฮอดจาท่านมาพวกเขาเริ่มล็อกประตูวัดเพื่อไม่ให้เขาเข้ามาได้
ผมไม่ทราบเรื่องนี้
วันหนึ่งผมลงบันไดมาและเห็นฮอดจาท่านกำลังโกรธจัด

“เดี๋ยวนี้,” เขาพูด, “ฉันจะให้พวกเขาเห็นว่าปิดประตูหน้าฉันอย่างถูกต้องเป็นอย่างไร!..” ฉันพูด: “พวกเขาปิดมัน เพื่อไม่ให้อูฐเข้ามาฉันไม่คิดว่าพวกเขาปิดมันเพื่อห้ามคุณเข้ามา”
แล้วฉันก็เล่าเรื่องนี้ให้พระในวัดฟังหนึ่งในผู้ช่วยเลขานุการพูด: “ฉันจะให้เขาเห็นเลย ฮอดจาคนนั้น! “ฉันจะบอกเขาให้รู้ตัว! ฉันจะเขียนจดหมายถึงรัฐบาลว่าโฮดจาคนนี้กำลังก่อกวนเรา!” —

61 Hodja – ผู้พิพากษาและครูทางศาสนาอิสลาม –หมายเหตุของผู้แปล

62

“ฟังนะ,” ฉันพูดกับเขา “ความเชื่อออร์โธดอกซ์ไม่ใช่ยาเม็ดอะไรทั้งนั้น
มาจัดพิธีสวดภาวนาเพื่อพระบิดาผู้ทรงเกียรติแห่งซีนายและนักบุญแคทเธอรีน และปล่อยเรื่องนี้ไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้าเถิด “ฉันจะขึ้นไปชั้นบนและสวดมนต์ด้วย”
ฉันยังบอกพี่น้องบางคนให้สวดมนต์ด้วยและโฮดญาก็ได้รับบทเรียนที่สมควรแล้ว! เขาเก็บกระเป๋าออกจากวัด และหายตัวไป! และหากพวกเขาล็อกประตูไว้รัฐบาลก็ยังคงรู้ได้ว่าข่าวที่ว่าโฮดญากำลังกดขี่เรานั้นไม่เป็นความจริง และจะเกิดเรื่องอื้อฉาวขึ้นโฮดจาคงจะอ้างว่าประตูถูกปิดไว้เพราะเขามาทุกวันศุกร์
และเขาคงจะก่อความเสียหายให้วัด และก่อนนั้นอีก

[ชายผู้มั่งคั่ง] คนหนึ่งได้เห็น [ภูเขาซีนาย] และต้องการสร้างบ้านพักฤดูร้อนให้ตัวเองบนยอดเขาเซนต์แคทเธอรีน เขาป่วยด้วยโรคบางอย่างและเสียชีวิตไปและเมื่อไม่นานมานี้
มีคนอื่นอีกคนที่ต้องการสร้างสิ่งก่อสร้างที่นั่น — และเขาก็เสียชีวิตเช่นกัน ดังนั้นจึงดีกว่าที่จะไม่พึ่งพาเพียงความพยายามของมนุษย์เราเอง
แต่ควรอธิษฐานและปล่อยให้พระเจ้าทรงดำเนินการ

พฤติกรรมและเหตุผล
— เกโรนดา เมื่อเราเห็นใครนั้นประพฤติตัวไม่ดีเราควรพูดอะไรกับเขาหรือไม่?
— ขึ้นอยู่กับว่าเขาเป็นคนแบบไหน ในยุคสมัยนี้
จำเป็นต้องมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและแสงสว่างจากพระเจ้าเป็นอย่างมาก การตอบคำถามของคุณจึงไม่ใช่เรื่องง่ายผมสังเกตเห็นว่าในทุกกรณี มี ‘กรณีย่อย’ ถึงห้าร้อยกรณีบางคนสามารถปรับปรุงตัวได้ ในขณะที่บางคนไม่ปรับปรุงตัวและอาจตอบสนองอย่างลบต่อคำพูดของเรา
ผู้ที่เห็นแก่ตัวจะตอบสนองอย่างรุนแรงเป็นพิเศษหากความภูมิใจของพวกเขาถูกทำร้าย
แม้พวกเขาจะตระหนักบ่อยครั้งว่าตนเองผิด
แต่คนประเภทนี้ก็ไม่ยอมถอยจากความเห็นแก่ตัวของตนเองและเมื่อเจตนาของเราไม่บริสุทธิ์—กล่าวคือ
เมื่อความห่วงใยต่อผู้อื่นมาพร้อมกับความภูมิใจในตัวเราเองเมื่อความรักของเราไม่บริสุทธิ์—
พวกเขาก็จะต่อต้านอย่างรุนแรง
หากเราตักเตือนใครด้วยความรัก และด้วยความเจ็บปวด
ไม่ว่าเขาจะเข้าใจความรักของเราหรือไม่
ก็ย่อมเกิดการเปลี่ยนแปลงในใจเขา
63

เพราะเราถูกขับเคลื่อนด้วยความรักที่บริสุทธิ์
แต่การตักเตือนโดยปราศจากความรัก ซึ่งทำด้วยความลำเอียงจะทำให้ผู้ที่ถูกตักเตือนกลายเป็นสัตว์ร้าย
เพราะความมุ่งร้ายของเราที่โจมตีความเห็นแก่ตัวของเขา
จะก่อให้เกิดประกายไฟ
เหมือนกับเหล็กในไฟแช็กที่ก่อประกายไฟจากหินเหล็กไฟ
หากเราอดทนต่อพี่น้องด้วยความรัก เขาก็จะเข้าใจสิ่งนี้และเขาก็เข้าใจความร้ายกาจของเราด้วย
แม้มันจะอยู่ภายในและไม่แสดงออกทางภายนอกเลย
เพราะความร้ายกาจของเราทำให้เขารู้สึกกังวล เช่นเดียวกับมารแม้เมื่อปรากฏตัวในรูปของทูตสวรรค์แห่งแสง
ก็ยังก่อให้เกิดความกังวล
ในขณะที่ทูตสวรรค์ที่แท้จริงนำความสุขอันอ่อนโยนและไม่อาจบรรยายได้มาให้
— ดังนั้น เกโรนดา
เมื่อเราพูดอะไรบางอย่างแล้วมีปฏิกิริยาเชิงลบ
นั่นหมายความว่าจุดเริ่มต้นของการกระทำของเราคือความเห็นแก่ตัวหรือไม่?
— มักมีความเข้าใจผิดกันบ่อยครั้ง คนหนึ่งเข้าใจ

[เรื่องนั้น] ในทางหนึ่ง คนอื่นเข้าใจในทางที่ต่างออกไปแต่เราต้องตรวจสอบตัวเองเสมอว่า: ‘ทำไมฉันถึงอยากพูดเรื่องนี้? แรงจูงใจของฉันคืออะไร? “ฉันกำลังรู้สึกเจ็บปวดเพื่อเพื่อนบ้านของฉัน
หรือฉันต้องการพูดสิ่งนี้เพื่อให้ตัวเองดูดี เพื่ออวดตัว?” หากใครได้ชำระจิตใจให้บริสุทธิ์แล้ว แม้จะโกรธ ตะโกนหรือตำหนิใครก็ตาม แรงจูงใจของเขาก็จะบริสุทธิ์และทุกอย่างก็จะดำเนินไปด้วยดี เพราะเขาทำด้วยปัญญาเหตุผลคือความบริสุทธิ์; มันคือความตรัสรู้จากพระเจ้าความชัดเจนทางจิตวิญญาณ; ดังนั้นความเห็นแก่ตัวจะอยู่ร่วมกับมันได้อย่างไรภายในใจ?
และเมื่อเจตนาของบุคคลนั้นบริสุทธิ์ ใจของเขาก็จะสงบด้วยวิธีนี้ คุณจึงสามารถเข้าใจทุกการกระทำของตัวเองได้ — ไม่ว่าจะดีหรือไม่ดีก็ตาม
คุณมักไม่ตระหนักว่าตัวเองกำลังพูดกับคนอื่นด้วยน้ำเสียงที่สั่งการ: ‘เรื่องนี้ต้องทำแบบนี้แบบนั้น’ ความเห็นแก่ตัวเริ่มเข้ามา
และคุณทำให้เพื่อนบ้านของคุณหันมาต่อต้านคุณ
แต่หากเจตนาบริสุทธิ์และมีความถ่อมตัว
คำพูดนั้นก็จะช่วยผู้อื่นได้ มิฉะนั้นความเห็นแก่ตัวจะเข้ามาแทรกแซงและนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ตรงกันข้าม แรงจูงใจเบื้องหลังการกระทำของคุณจะบริสุทธิ์ในทุกด้าน

64

หากคุณกำจัด ‘ตัวตน’ ของคุณ ความเห็นแก่ตัวออกไปพฤติกรรมที่ไม่ฉลาดมักก่อให้เกิดความเสียหายมากกว่าพฤติกรรมของคนบ้า ซึ่งจิตใจไม่ปกติและทุบหัว

[ทั้งของตัวเองและผู้อื่น]
เพราะคนที่ไม่คิดให้รอบคอบจะทำร้ายจิตวิญญาณที่อ่อนไหวด้วยคำพูดที่คมกริบ และมักผลักดันให้พวกเขาตกสู่ความสิ้นหวังจนก่อให้เกิดบาดแผลที่ร้ายแรงถึงชีวิต
และบางคนก็ปฏิบัติกับทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน
แต่คุณไม่สามารถเทปริมาณเท่ากันลงในถ้วยเล็กและถังได้
เช่นเดียวกับที่คุณไม่สามารถบรรทุกสินค้าลงบนวัวได้เท่ากับที่บรรทุกบนม้า วัวมีไว้เพื่อไถนา; มันไม่เหมาะที่จะถูกใส่สายบังเหียนหรือแบกของหนัก
เช่นเดียวกัน ม้าก็ไม่ควรถูกผูกกับไถนาเพราะมันถูกสร้างมาเพื่อแบกของหนัก ตัวหนึ่งมีหน้าที่หนึ่งตัวอีกตัวมีหน้าที่อีกอย่างหนึ่ง
เราไม่ควรพยายามทำให้ทั้งโลกต้องปฏิบัติตามมาตรฐานของตัวเองทุกคนมีวิธีทำสิ่งต่าง ๆ ของตัวเองและหากไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย
ก็สามารถทำเป็นไม่เห็นในบางเรื่องได้
หากทุกคนสามารถบรรลุตำแหน่งที่สมควรในชีวิตนี้
ความไร้ระเบียบทั้งหมดก็จะยุติลง
และสวรรค์บนโลกก็จะเกิดขึ้นเช่นกัน ดังนั้นอย่าเรียกร้องมากเกินไปจากผู้อื่น

ความจริงใจทางจิตวิญญาณมีลักษณะเด่นคือความรัก
สภาพของโลกในปัจจุบันนี้ย่ำแย่ เพราะทุกคนต่างพูด ‘ความจริงอันยิ่งใหญ่’ ซึ่งกลับไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงคำพูดหวานๆ
และความจริงอันยิ่งใหญ่จะมีค่าก็ต่อเมื่อมันออกมาจากริมฝีปากที่จริงใจเท่านั้น
มันจะหยั่งรากได้ก็ต่อเมื่ออยู่ในใจของผู้ที่มีเจตนาดีและจิตใจบริสุทธิ์

— เกโรนดา,มีความจริงใจทางโลกและทางจิตวิญญาณอยู่หรือไม่?
— ใช่ครับ แน่นอน
ความจริงใจทางโลกนั้นเกี่ยวข้องกับการขาดการแยกแยะ

—

นั่นคือเมื่อคนพูดทั้งสิ่งที่เหมาะสมและสิ่งที่ไม่เหมาะสมใช่ไหม?
— ไม่เพียงเท่านั้น ความจริงคือความจริง
แต่หากคุณพูดความจริงโดยไม่ใช้การพิจารณา

65

มันก็ไม่ใช่ความจริงอีกต่อไป ตัวอย่างเช่นความจริงที่ว่าบุคคลหนึ่งมีสติไม่สมบูรณ์นั้นเป็นความจริง
แต่หากคุณพยายามพูดความจริงนี้ออกมา มันก็ไม่มีประโยชน์อะไรอีกคนอาจพูดว่า: ‘เพื่อแสดงความจริงใจฉันจะไปที่ลานกว้างและทำบาปต่อหน้าทุกคน’
นั่นไม่ใช่ความจริงใจ
ผู้ที่มีวิจารณญาณสูงย่อมมีความรักที่กว้างขวาง ความเสียสละและความถ่อมตน
แม้ความจริงที่ขมขื่นจะถูกกล่าวออกมาด้วยความเรียบง่ายอย่างยิ่ง และน้ำใจดีของเขาก็ทำให้ความจริงนั้นหวานขึ้น ผลก็คือด้วยคำพูดที่หวานชื่น มันจะนำมาซึ่งประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าเช่นเดียวกับยาขมที่มีประโยชน์มากขึ้นเมื่อรับประทานร่วมกับน้ำเชื่อมหวาน
ความจริง หากใช้โดยไม่มีความระมัดระวัง
อาจนำไปสู่การกระทำผิด
บางคนกระทำผิดในขณะที่อ้างว่าทำในนามของความจริง
ใครก็ตามที่มีความจริงใจแต่ขาดการพิจารณาอาจก่อให้เกิดความชั่วสองประการ: ประการแรกต่อตัวเองและประการที่สองต่อผู้อื่น
เพราะความจริงใจเช่นนั้นไม่มีความเมตตา
ใครก็ตามที่ต้องการจะเป็นคนจริงใจอย่างแท้จริง
ควรเริ่มต้นด้วยการเป็นจริงใจกับตัวเองก่อนเป็นอันดับแรก
เพราะความจริงใจทางจิตวิญญาณเริ่มต้นจากที่นั่น
หากใครไม่จริงใจกับตัวเอง
เขาจะเพียงแต่ทำให้ตัวเองเสียเปรียบและเยาะเย้ยตัวเองเท่านั้น แต่หากประพฤติไม่จริงใจต่อผู้อื่น เขาจะก่อบาปมหันต์เพราะเขากำลังเยาะเย้ยผู้อื่น
— เกโรนดา, เป็นไปได้หรือไม่ที่จะเป็นเช่นนั้นเพียงเพราะความเรียบง่าย? — ความเรียบง่ายแบบใดที่คุณกำลังพูดถึง! คุณเคยเห็นความเรียบง่ายในคนแบบนั้นที่ไหนบ้าง! หากเป็นเด็กก็ย่อมมีความเรียบง่าย หากเป็นนักบุญ ก็ย่อมมีความเรียบง่ายแต่หากเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่มีปัญหาทางจิตวิญญาณ
แต่กลับประพฤติตัวเช่นนี้ นั่นคือปีศาจ!
— แล้วเขารู้สึกอย่างไร?
— นรกแท้ๆ ความล่อลวงตามมาไม่หยุด
ความล่อลวงที่ไม่มีที่สิ้นสุด

— แต่ Geronda, บอกผมสิ, คนเราไม่ควรประพฤติตนด้วยความตรงไปตรงมาหรือ?
— ความตรงไปตรงมา ในแบบที่หลายคน [เข้าใจและ] ใช้มัน
มีจิตวิญญาณแบบกฎหมายนิยมอยู่ด้วย พวกเขาพูดว่า:

66

‘ฉันเป็นคนตรงไปตรงมา ฉันเทศนา “จากหลังคาบ้าน”

62

—

และพวกเขาดูถูกผู้อื่น แต่สุดท้ายแล้วตัวพวกเขาเองก็กลายเป็นตัวตลก

‘ตัวอักษรของกฎหมายนั้นฆ่าคน’

63

ครั้งหนึ่งผมเคยถามชายคนหนึ่งว่า: ‘คุณเป็นใคร? ทหารของพระคริสต์หรือทหารของมาร? คุณรู้ไหมว่ามารก็มีทหารเช่นกัน?’ คริสเตียนไม่ควรเป็นคนคลั่งศาสนา; เขาต้องมีความรักต่อ ทุกคนผู้ใดที่พูดคำพูดโดยไม่คิดให้รอบคอบ แม้คำพูดนั้นจะถูกต้องก็กำลังทำชั่ว ผมเคยรู้จักนักเขียนคนหนึ่งเขาเป็นชายที่เคร่งครัดในศาสนาอย่างยิ่ง
แต่เมื่อพูดกับคนโลกีย์
เขากลับใช้คำพูดที่รุนแรงจนตัดลึกถึงแก่นวิญญาณของพวกเขา
และทำให้พวกเขาสั่นสะเทือนถึงแก่น ครั้งหนึ่งเขาบอกกับผมว่า: ‘ในงานชุมนุมครั้งหนึ่งผมได้พูดอย่างนี้อย่างนั้นกับผู้หญิงคนหนึ่ง’
แต่เขาพูดด้วยวิธีที่ทำให้เธอรู้สึกถูกทำลาย

เขาดูหมิ่นเธอต่อหน้าทุกคน ‘ฟังฉันหน่อย,’ ฉันพูดกับเขา, ‘คุณกำลังโยนมงกุฎทองที่ประดับด้วยเพชรไปยังผู้คน;
แต่ด้วยการโยนมันด้วยวิธีนี้คุณกำลังทำให้หัวของพวกเขาแตกออก—ไม่เพียงแต่คนอ่อนแอแต่ยังรวมถึงคนแข็งแกร่งด้วย’ อย่าให้เราใช้ ‘วิธีคริสเตียน’ [ในเครื่องหมายคำพูด] มาขว้างก้อนหินใส่ผู้คนใครก็ตามที่ประณามผู้ทำบาปต่อหน้าคนอื่น
หรือพูดด้วยอคติเกี่ยวกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้น
ไม่ได้ถูกขับเคลื่อนโดยพระวิญญาณของพระเจ้า
แต่โดยวิญญาณอื่น คริสตจักรกระทำด้วยความรักไม่ใช่เหมือนที่พวกยึดมั่นในกฎหมายทำ
คริสตจักรมองทุกสิ่งด้วยความอดทน และพยายามช่วยเหลือทุกคนไม่ว่าพวกเขาจะทำอะไรมา
ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นผู้ทำบาปมากเพียงใด
ผมเห็นว่าบางคนมีลักษณะด้วยตรรกะที่แปลกประหลาด
ความเคร่งครัดในความเชื่อของพวกเขาเป็นสิ่งดี
ความโน้มเอียงสู่ความดีก็เป็นสิ่งดีเช่นกัน
แต่การมีวิจารณญาณทางจิตวิญญาณและความเปิดกว้างทางความคิดก็จำเป็นเช่นกัน

62 ดู ลูกา 12:3.

63 ดู 2 โครินธ์ 3:6.

67

ความปรารถนาที่จะทำให้คนอื่นพอใจก็เริ่มเข้ามา
และเราพยายามไม่ให้เสียหน้าในสายตาของผู้อื่น
หากใครทำสิ่งใดด้วยความคิดว่าพระเจ้ากำลังมองเห็นและเฝ้าดูเขาอยู่ แล้วสิ่งที่เขาทำก็ปลอดภัยแต่หากทำเพื่อดูดีในสายตาของผู้อื่น เขาก็จะสูญเสียทุกสิ่ง; เขาจะทิ้งมันไปทั้งหมดโดยเปล่าประโยชน์คนต้องถามตัวเองเกี่ยวกับทุกการกระทำว่า: ‘ได้ค่ะฉันอาจชอบสิ่งที่กำลังทำอยู่ แต่พระเจ้าชอบมันไหม?’ และต้องพิจารณาว่ามันเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าหรือไม่
หากลืมทำสิ่งนี้ ก็จะลืมพระเจ้าไปด้วยในภายหลังนั่นคือเหตุผลที่คนโบราณมักพูดว่า: ‘เพื่อพระเจ้า’ หรือ ‘อ้าเขาเป็นคนไร้พระเจ้า ไม่เกรงกลัวพระเจ้า’’ หรือพวกเขาจะพูดว่า: ‘หากพระเจ้าประสงค์,’ ‘หากพระเจ้าประทาน.’ ผู้สูงอายุรู้สึกถึงการมีอยู่ของพระเจ้าทุกหนทุกแห่ง;
พวกเขาเสมอมีพระเจ้าอยู่เบื้องหน้าและระลึกถึงพระองค์เสมอพวกเขาได้สัมผัสถึงสภาพที่อธิบายไว้ในบทสดุดี: ‘ข้าพเจ้าได้ตั้งพระเจ้าไว้เบื้องหน้าข้าพเจ้าเสมอ... เพื่อข้าพเจ้าจะไม่หวั่นไหว.’64 นั่นคือเหตุผลที่พวกเขา [ไม่สูญเสียความสงบ] แต่ยังคงมั่นคงอยู่แต่ตอนนี้คุณเห็นแล้วว่า ‘ทิปิกอน’ ของยุโรปกำลังค่อยๆกลายเป็นที่นิยม
และหลายคนประพฤติตัวดีเพียงเพราะความเหมาะสมทางโลก
ไม่ว่าคนจะทำสิ่งใด ก็ต้องทำเพื่อพระคริสต์อย่างบริสุทธิ์โดยตระหนักว่าพระคริสต์กำลังมองเห็นและเฝ้าดูแลพวกเขาอยู่
ต้องไม่มีองค์ประกอบของมนุษย์ใดๆ แทรกอยู่เลยพระคริสต์ต้องอยู่ ณ ใจกลางของการกระทำทุกประการของมนุษย์หากเราทำอะไรด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อทำให้คนอื่นพอใจ
มันจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใดๆ แก่เราเลยเราต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง เราต้องตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอว่าแรงจูงใจใดที่ผลักดันให้เราลงมือทำ
เมื่อใดที่ฉันตระหนักว่าตัวเองกำลังถูกผลักดันด้วยความปรารถนาที่จะทำให้คนอื่นพอใจ ฉันต้องหยุดมันทันทีเพราะหากฉันต้องการทำสิ่งที่ดี
แต่ความปรารถนาที่จะทำให้คนอื่นพอใจค่อยๆ แทรกซึมเข้ามา— นั่นก็เหมือนกับการตักน้ำจากบ่อด้วยถังที่มีรูเต็มไปหมด
ความล่อลวงส่วนใหญ่มักเกิดจาก ‘ตัวเราเอง’
เมื่อในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเรามีความรู้สึกว่าตัวเองสำคัญ—นั่นคือ
เมื่อเราถูกขับเคลื่อนด้วยผลประโยชน์ส่วนตัว

64 สดุดี 15:8.

69

เมื่อเราต้องการยกตัวเองขึ้นสูงและแสวงหาความพึงพอใจส่วนตัวเราขึ้นสู่สวรรค์ไม่ใช่ด้วยการก้าวขึ้นทางโลก
แต่ด้วยการก้าวลงทางจิตวิญญาณ ผู้ที่เดินด้วยความถ่อมตัวจะเดินด้วยความมั่นใจเสมอ และไม่ล้มลงเลย ดังนั้นให้เราพยายามขจัดความโอ้อวดทางโลกและความสำเร็จทางโลก
ซึ่งแท้จริงแล้วคือความล้มเหลวทางจิตวิญญาณ
ออกจากภายในตัวเราให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
ขอให้เราเกลียดชังความเห็นแก่ตัวทั้งที่ซ่อนเร้นและที่เปิดเผย รวมถึงความปรารถนาที่จะเอาใจผู้อื่นเพื่อที่เราจะได้รักพระคริสต์อย่างจริงใจ
ยุคสมัยของเราไม่ได้ถูกกำหนดด้วยความเงียบสงบ
แต่ด้วยความตื่นเต้นเร้าใจและเสียงอึกทึกที่ว่างเปล่า
แต่ชีวิตทางจิตวิญญาณนั้นไม่โอ้อวด
จะดีหากเราทำสิ่งที่อยู่ในกำลังของเรา ตามที่ควรทำ: อย่างไม่โอ้อวด
โดยไม่ไล่ตามเป้าหมายที่เกินขีดความสามารถของเรา
เพราะหากไม่เช่นนั้น
เรื่องนี้จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อจิตวิญญาณและร่างกายของเรา และมักก่อให้เกิดความเสียหายต่อพระศาสนจักรด้วย
การรับใช้เพื่อนร่วมมนุษย์อย่างแท้จริงนั้นยังรวมถึงการร
ับใช้พระคริสต์ด้วย นี่คือสิ่งที่เราต้องให้ความสนใจ: วิธีการทำให้การรับใช้เพื่อนร่วมมนุษย์เป็นไปอย่างบริสุทธิ์นั่นคือ วิธีการขจัดความปรารถนาที่จะทำให้ผู้คนพอใจออกไป

เพื่อให้การถวายตัวนี้ (คือการรับใช้เพื่อนร่วมมนุษย์) มุ่งตรงสู่พระคริสต์ หากใครนั้นพยายาม ‘แก้ไข’ ปัญหาของคริสตจักรด้วยวิธีที่อ้างว่าเป็นแบบออร์โธดอกซ์
แต่เป้าหมายที่แท้จริงคือ ‘แก้ไขตัวเอง’ ให้ดีขึ้นเล็กน้อย — นั่นคือ มีผลประโยชน์ส่วนตัวอยู่ในใจ — แล้วคนเช่นนั้นจะได้รับพรจากพระเจ้าได้อย่างไร?
เราต้องใช้ชีวิตให้เข้าใกล้พระเจ้ามากที่สุดเท่าที่จะทำได้เราต้องตรวจสอบใจตนเองอยู่เสมอ
และพยายามปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้า
โดยการปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้า
บุคคลนั้นจะอยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้า และเมื่อนั้นโดยไม่ต้องขอพระเจ้าเลย เขาก็จะได้รับ— เขาจะดึงน้ำจากแหล่งน้ำอย่างไม่ขาดสาย

เราต้องพัฒนาความสามารถในการรับรู้ทางจิตวิญญาณ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ใช่ว่าในทางหนึ่งอยู่ที่หนึ่งและในทางอื่นอยู่ที่อีกที่หนึ่ง;
พระองค์เป็นหนึ่งเดียวและมีของประทานมากมาย
70

พระองค์ไม่ใช่จิตวิญญาณแห่งความสับสน
แต่เป็นพระวิญญาณแห่งความรักและสันติภาพ
เมื่อผู้มีจิตวิญญาณโจมตีกัน
นั่นหมายความว่าพวกเขาอยู่ภายใต้อิทธิพลของจิตวิญญาณอื่น ๆมากมาย ซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องใด ๆ กับพระวิญญาณบริสุทธิ์เลยในอดีต พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้ความสว่างและทรงนำทางช่างเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่! วันนี้พระองค์ไม่พบเหตุผลใดที่จะเสด็จลงมา
หอคอยบาเบลในพันธสัญญาเดิมเป็นเพียงเกมไร้เดียงสา
คุณอาจขอดินเหนียว และพวกเขาจะนำฟางมาให้แต่ตอนนี้เรามีหอคอยบาเบลที่ถูกขับเคลื่อนด้วยความปรารถนา
คุณขอดินเหนียว และพวกเขากลับขว้างก้อนอิฐใส่หัวคุณแต่หากใครสักคนสามารถกำจัด ‘ตัวตน’ ของตนเองออกจากการกระทำทุกอย่าง
และวางความประสงค์ส่วนตัวไว้ข้างทาง
ก็ถือว่ากำลังกระทำอย่างถูกต้อง
คนเช่นนั้นจะได้รับแสงสว่างจากพระเจ้าอย่างแน่นอน
และจะมีความเข้าใจซึ่งกันและกันกับเพื่อนบ้านด้วย
เพราะเมื่อใครสักคนกำจัดความคิดส่วนตัวออกจากตนเอง
ความคิดจากพระเจ้าก็จะมาสู่เขา
เพื่อบรรลุการตรัสรู้จากพระเจ้า
บุคคลต้องพัฒนาความสามารถในการรับรู้ทางจิตวิญญาณ
นี่คือสิ่งพื้นฐานที่ทุกคนต้องทำเพื่อเข้าใจสิ่งใดก็ตาม
โดยเฉพาะในยุคสมัยของเรา
สถานการณ์บังคับให้เราต้องทำเช่นนี้ ลองพิจารณาดู: ในเอเชียไมเนอร์เมื่อครั้งนั้น ในช่วงปีที่ยากลำบากสถานการณ์บังคับให้ชาวกรีกต้องใช้สมอง
ชาวกรีกสองคนสามารถเข้าใจกันได้แม้ถูกล้อมรอบด้วยชาวอาร์เมเนียและชาวตุรกี ในขณะที่กลุ่มหลังไม่เข้าใจอะไรเลยและนี่คือจุดสำคัญอีกประการ: ในวันนี้เมื่อเห็นสภาพชีวิตของเราที่ถึงขั้นนี้แล้ว
ผู้ที่มีจิตวิญญาณต้องหาความเข้าใจร่วมกันในหมู่ตนเอง
ปีที่ยากลำบากกำลังจะมาถึง เราต้องใช้สมองหากใครไม่ใช้สมองและขาดการตรัสรู้จากพระเจ้า
ก็ต้องแสวงหาคำแนะนำในทุกสถานการณ์ว่าจะต้องทำอย่างไร
อย่าคาดหวังว่าจะมีคนบอกทุกอย่างให้เรา
มีบางสิ่งที่คุณต้องเข้าใจด้วยตัวเอง
โดยไม่ต้องรอให้ใครมาบอก ผมจำได้: ครั้งหนึ่งในเมืองโคนิตซา

(Konitsa) ก่อนที่ผมจะเข้ารับราชการทหารไม่นาน

71

เราได้รับข่าวว่ากลุ่มกบฏกำลังเดินทางมา65 มีพวกเราสี่คน:
ผมและชาวมุสลิมสามคน
เราวิ่งเข้าไปในบ้านของชาวตุรกีที่อยู่ชานเมือง
เด็กชายตุรกีอายุห้าขวบเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นและเริ่มพูดไม่หยุด: ‘มา มาทางนี้—วิ่งผ่านครัวของฉัน!’ เราวิ่งผ่านครัวออกมาทางหลังบ้านและซ่อนตัวได้ในห้องเก็บของชั้นล่าง
เมื่อกลุ่มผู้ก่อการจลาจลมาถึง
เด็กชายตัวเล็กนั้นออกมาจากบ้าน
บอกพวกเขาว่าไม่มีใครอยู่ข้างใน แล้ววิ่งหนีไป
เด็กอายุห้าขวบ ตัวเล็กจิ๋ว ที่ยังพูดไม่ชัดด้วยซ้ำ – แต่ดูสิว่าเขาประพฤติตัวอย่างมีสติเพียงใด ลองนึกดูสิเขาเข้าใจทุกอย่างทันที! ดูสิ: เขาเข้าใจทุกอย่าง เขารักในขณะที่อีกคน ผู้ใหญ่ อาจทำชั่วด้วยความหุนหันพลันแล่นดังนั้น เราในฐานะผู้ที่รับบัพติศมาได้รับการเจิมด้วยน้ำมันศักดิ์สิทธิ์
ได้รับการสอนและมีความรู้ดี
อย่าได้อยู่ในสภาพที่ยังไม่พัฒนา เหมือนทารกเลย! จงมีปีก! คุณรู้ไหมว่าผู้ที่มีปีกคือใคร? คือเซราฟิมที่มีหกปีก! พวกเขามีหกปีกและโบกปีกไปมา พร้อมร้องว่า: ‘ศักดิ์สิทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์!’ ดังนั้น จงบินไปเถิด;จงมีหกปีก!

การตรัสรู้จากพระเจ้าคือทุกสิ่ง
ผมมักพูดกับบางคนว่า:
‘ทำตามที่พระเจ้าทรงให้แสงสว่างแก่คุณ’ เมื่อผมพูดว่า
‘ตามที่พระเจ้าทรงให้แสงสว่างแก่คุณ’
ผมต้องการให้คนนั้นมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ผ่านแสงสว่างจากพระเจ้าแทนที่จะผ่านตรรกะของมนุษย์
ไม่ควรคิดว่าสิ่งที่เราชอบโดยบังเอิญนั้นคือแสงสว่างจากพระเจ้า
— เกโรนดา, โปรดบอกผมว่าการส่องสว่างจากพระเจ้าเกิดขึ้นอย่างไร?
— หากท่านทำความสะอาดสายไฟให้พ้นจากสนิม
คนที่สึกหรอจะกลายเป็นตัวนำที่ดี
แล้วเขาจะนำพระคุณของพระเจ้าผ่านตัวเขาเอง
และรับแสงสว่างอันศักดิ์สิทธิ์ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระคุณ
มิฉะนั้น จะเกิดการลัดวงจร และพระคุณจะไม่ทำงาน จุดสำคัญคือ: คนนั้นต้องดูแลให้พระคุณของพระเจ้าไม่ทิ้งเขาไป
แล้วเขาจึงจะได้รับการตรัสรู้จากพระเจ้า

65 คือ กลุ่มกบฏคอมมิวนิสต์ –หมายเหตุของผู้แปล

72

เพราะหากไม่มีการตรัสรู้จากพระเจ้าแล้ว
ความพยายามทั้งหมดก็ไร้ประโยชน์
ก่อนที่พระคุณจะลงมาบนเหล่าสาวก
พระคริสต์ต้องต่อสู้กับพวกเขาอย่างหนักเพราะพวกเขายังอ่อนแอ! ก่อนวันเพนเทคอสต์เหล่าสาวกได้รับพลังจากพระเจ้าเพื่อช่วยเหลือโลก
แต่พวกเขายังไม่มีความรู้แจ้งจากพระเจ้า
ซึ่งพวกเขาได้รับในวันเพนเทคอสต์
เมื่อพระคริสต์ตรัสกับพวกเขาว่าพระองค์จะเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ว่าบุตรมนุษย์จะถูกตรึงกางเขน และเรื่องอื่นๆที่คล้ายกัน
พวกเขาคิดว่าเมื่อพระองค์เสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
พระองค์จะได้รับการสถาปนาเป็นกษัตริย์
พวกเขากำลังคิดด้วยวิธีคิดของมนุษย์
นั่นคือเหตุผลที่พวกเขามัวแต่กังวลว่าใครจะได้นั่งทางขวาของพระคริสต์ และใครจะได้นั่งทางซ้ายของพระองค์แม่ของลูกชายสองคนของเซเบดีได้มาขอพระองค์ว่า
ในอาณาจักรของพระองค์
ขอให้ลูกชายคนหนึ่งของเธอได้นั่งทางขวาของพระองค์และอีกคนนั่งทางซ้าย! อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่วันเพนเทคอสต์เมื่อพระคริสต์ส่งผู้ปลอบประโลม—พระวิญญาณบริสุทธิ์—
มาให้กับพวกเขา
เหล่าอัครสาวกก็ได้รับพระคุณจากพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง
ก่อนหน้านี้
พวกเขาได้รับความสว่างจากพระเจ้าเพียงเป็นครั้งคราวเท่านั้นเหมือนกับว่าแบตเตอรี่ของพวกเขาถูกชาร์จแล้วหมดพลังไปอีกครั้ง พวกเขาต้องเสียบกลับเข้าปลั๊กเพื่อชาร์จใหม่เมื่อมันหมดพลังไปอีกครั้ง — ก็ต้องกลับไปที่ปลั๊ก! เมื่อพระองค์ส่งผู้ปลอบประโลมมาให้กับพวกเขา ‘ปลั๊ก’ นั้นก็ไม่จำเป็นอีกต่อไป
ผมไม่ได้กล่าวว่าเราในปัจจุบันนี้ดีกว่าพวกเขา
แต่เราอยู่ในยุคแห่งพระคุณ
และด้วยเหตุนี้จึงไม่มีข้อแก้ตัวใดๆเราได้รับการบัพติศมาแล้ว; เรามีผู้ปลอบประโลม; เรามีทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ในสมัยนั้นพระคริสต์ยังไม่ถูกตรึงกางเขน และมาร ในความหมายหนึ่งยังถืออำนาจอยู่ และสามารถนำผู้คนให้หลงทางได้อย่างง่ายดายหลังจากการตรึงกางเขน
พระคริสต์ได้มอบโอกาสให้ทุกคนได้รับแสงสว่างจากพระเจ้า
พระคริสต์ได้เสียสละพระองค์เองและปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระ
เราได้รับการบัพติศมาในพระนามของพระองค์
พระองค์ได้เชื่อมต่อเราเข้ากับ ‘ช่องเสียบ’ อย่างถาวร 73

ตอนนี้เราเองที่กลายเป็นอุปสรรคต่อการไหลของพระคุณจากพระเจ้า เพราะเราปล่อยให้สายไฟของเราเกิดสนิม
— เกโรนดา,
เงื่อนไขเบื้องต้นใดที่จำเป็นเพื่อให้พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ภายในบุคคล?
— จิตวิญญาณแห่งการถือศีลอด ความถ่อมตน ความรัก
ความเอื้อเฟื้อ และการเสียสละตนเอง เป็นสิ่งจำเป็นหากปราศจากพระคุณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มนุษย์ก็ไร้ประโยชน์พระวิญญาณบริสุทธิ์คือแสงสว่าง แสงสว่างอันศักดิ์สิทธิ์นั่นคือรากฐานทั้งหมด หากคนใดมองไม่เห็นเขาอาจชนเข้ากับหน้าต่าง ตกลงจากหน้าผา สะดุดตกลงหลุม
ลงสู่ความสกปรก หรือแม้กระทั่งตกลงสู่เหว
เขาไม่สามารถเห็นได้ว่ากำลังเดินไปทางไหน
เพราะถูกพรากจากแสงสว่าง อย่างไรก็ตามหากเขาสามารถมองเห็นได้แม้เพียงเล็กน้อย เขาก็จะระมัดระวังหากเขาสามารถมองเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
เขาก็จะหลีกเลี่ยงอันตรายทั้งปวงและเดินบนเส้นทางของตนอย่างปลอดภัย เพื่อให้แสงสว่างมาได้ผู้คนต้องปรารถนาที่จะหลุดพ้นจากความมืด
หากผู้คนสามารถมองเห็นได้ แม้เพียงเล็กน้อยพวกเขาก็จะไม่ล้มลงอีกต่อไป และพระเจ้าจะไม่ทรงเศร้าโศกหากพ่อในโลกนี้ยังทรงเศร้าโศกเมื่อลูกๆ ของท่านตกลงไปในโคลนในหนาม หรือตกจากหน้าผาพระเจ้าจะทรงเศร้าโศกยิ่งกว่านั้นเพียงใด!
ความชั่วร้ายทั้งหมดในโลกนี้เกิดจากความขาดแคลนแห่งการตร
ัสรู้จากพระเจ้า เมื่อไม่มีการตรัสรู้จากพระเจ้ามนุษย์ก็อยู่ในความมืดมิด แล้วคนหนึ่งก็พูดว่า ‘ไปทางนี้เถอะ’ อีกคนก็พูดว่า ‘ไม่ ฉันรู้ดีกว่า ไปทางนี้เถอะ’ คนที่สามก็พูดว่า ‘ทางนั้น’ และคนที่สี่ก็พูดว่า ‘ทางนี้’ ทุกคนคิดว่าตัวเองถูกต้องที่จะไปทางที่ตนเชื่อว่าเป็นทางที่ควรไป กล่าวอีกนัยหนึ่ง ทุกคนต้องการสิ่งที่ดีแต่พวกเขาอยู่ในภาวะสับสนและไม่สามารถบรรลุความเข้าใจร่วมกันได้ หากไม่มีความสับสน พวกเขาจะไม่ทะเลาะกัน: พวกเขาจะเห็นชัดเจนว่าทางใดดีกว่า
และจะเดินไปทางนั้นร่วมกัน สิ่งที่ผมต้องการกล่าวคือ
ทุกคนอาจกระทำด้วยเจตนาดี แต่เนื่องจากความสับสนนี้
จึงก่อให้เกิดปัญหามากมายทั้งในสังคมและในคริสตจักร
อย่างน้อยในคริสตจักร ผู้ส่วนใหญ่ไม่มีเจตนาร้ายแต่พวกเขาขาดการส่องสว่างจากพระเจ้า
พวกเขาพยายามแสวงหาสิ่งที่ดี แต่สุดท้ายแล้วพวกเขาจะได้อะไร.. ดังนั้น

74

ขอให้เราทูลขอพระเจ้าประทานแสงสว่างจากพระเจ้าให้เราอย่างน้อยสักเล็กน้อย เพราะมิฉะนั้นเราจะเดินสะดุดไปมาเหมือนคนตาบอด ในพิธีบูชาขอบพระคุณ
เมื่อพระสงฆ์ประกาศว่า ‘ของพระองค์จากพระองค์’
ข้าพเจ้าขอทูลพระเจ้าให้ประทานแสงสว่างแก่โลก
เพื่อให้โลกได้เห็น
ขอให้พระองค์ทรงให้แสงสว่างแก่เราแม้เพียงเล็กน้อย
เพื่อที่ความมืดจะสลายไปเพื่อที่ผู้คนจะไม่ถูกทำให้พิการทางจิตวิญญาณ!
และเมื่ออ่านบทสดุดีบทที่สอง
ซึ่งนักบุญอาร์เซนิอุสแห่งคัปปาโดเซียเคยอ่านว่า ‘เพื่อให้พระเจ้าทรงให้แสงสว่างแก่ผู้ที่ไปร่วมการชุมนุม’ ข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า:

‘ขอให้พระเจ้าทรงให้ความสว่างแก่ผู้ปกครองทุกคน;
แล้วขอให้พระองค์ทรงให้ความสว่างแก่พระสงฆ์และบรรดาบิดาแห่งคริสตจักรทั้งหมด
เพื่อพวกเขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์มาช่วยโลกนี้’
หากพระเจ้าทรงให้ความสว่างแก่บุคคลหนึ่งเพียงเล็กน้อย
และทำให้ผู้อื่นเปิดใจรับฟังคุณรู้ไหมว่าความดีจะเกิดขึ้นได้มากเพียงใด?
ผู้ปกครองเพียงแต่กล่าวคำเดียว ทุกสิ่งก็เปลี่ยนไปผู้คนกำลังต้องการความสว่างจากพระเจ้า
พระเจ้าผู้ทรงเมตตาประทานการตรัสรู้อันศักดิ์สิทธิ์ของพร
ะองค์แก่ผู้ที่มีเจตนาดี
ผู้พิพากษาคนหนึ่งเคยเล่าให้ผมฟังเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เขาได้ประสบด้วยตัวเอง
มีวัดแห่งหนึ่งส่งพระภิกษุไปพร้อมกับเงินห้าพันลีราทองเพื่อซื้อที่ดิน พระภิกษุผู้นั้นไปพบพ่อค้าคนหนึ่ง

ซึ่งพ่อค้าคนนั้นกล่าวกับเขาว่า: “ทิ้งเงินไว้กับผมเถอะ;
ทำไมคุณต้องแบกมันไปมาด้วย?” พระภิกษุจึงทิ้งเงินไว้กับเขาและคิดดีเกี่ยวกับชายคนนั้น จึงพูดกับตัวเองว่า: “เขาเป็นคนดีจริงๆ ที่ช่วยลดภาระให้ผม!” เมื่อพระภิกษุกลับมาไม่เพียงแต่พ่อค้าจะปฏิเสธที่จะคืนเงินห้าร้อยลีราให้เขาแต่เขายังอ้างว่าพระภิกษุเป็นหนี้เขาถึงแปดล้านอีกด้วย! พระผู้โชคร้ายนั้นรู้สึกสับสน: เขาจะกลับวัดได้อย่างไร?! เขาได้มอบเหรียญทองห้าร้อยเหรียญไปแล้ว
แต่ไม่ได้ซื้ออะไรเลย และยิ่งไปกว่านั้น
ยังถูกเรียกร้องให้จ่ายอีกแปดล้าน! เรื่องนี้นำเข้าสู่ศาล
ผู้พิพากษา ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากพระวิญญาณได้ถามคำถามหลายข้อ
และพิสูจน์ได้ว่าพ่อค้าไม่เพียงแต่ไม่ได้ให้เงินกู้แก่พระภิกษุ แต่ยังเอาเงินจากเขาไปอีกด้วย 75

ฉันเห็นในผู้พิพากษานี้ว่ามีจิตใจเช่นเดียวกับที่ผู้เผยพระวจนะดาเนียลมี66
เขามีความยำเกรงพระเจ้า
ดังนั้นพระเจ้าจึงประทานการตรัสรู้แก่เขา
และการกระทำของเขาจึงถูกต้อง
รากฐานของทุกสิ่งคือความสว่างจากพระเจ้า
หากความสว่างนี้มาถึง
บุคคลนั้นจะนำความสบายใจมาให้กับผู้ที่อยู่รอบตัว
และพัฒนาตนเองทางจิตวิญญาณ นั่นคือเหตุผลที่ผมกล่าวว่าโคมไฟและโคมระย้า — สิ่งประดิษฐ์ของจิตใจมนุษย์ — เป็นสิ่งที่ดี แต่แสงสว่างจากพระคุณของพระเจ้าซึ่งให้ความสว่างแก่บุคคลนั้น — นั้นเหนือกว่าสิ่งเหล่านั้นอย่างไม่อาจเปรียบเทียบได้
ผู้ที่ได้รับแสงสว่างจากพระเจ้าจะมองเห็นสิ่งต่าง ๆได้อย่างชัดเจน ได้รับการนำทางโดยปราศจากความสงสัยและไม่เพียงแต่ตัวเขาเองจะไม่รู้สึกเหนื่อยล้าเลย
แต่ยังสามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 2.

เกี่ยวกับชีวิตนักพรตและความศรัทธา

“ผู้ที่มุ่งมั่นและทุ่มเทอย่างจริงจังเพื่อความรอดของจิตวิญญาณตนเอง จะพยายามอย่างไม่ลดละ ประสบความสำเร็จ ให้ผลดีได้รับการหล่อเลี้ยงทางจิตวิญญาณและชื่นชมยินดีดั่งทูตสวรรค์”

บทที่ 1.
‘การทำความดี’

66 ดูดาเนียล 13:45–62.

76

หากพวกเขาพยายามในทางนี้
พวกเขาจะได้รับการชำระล้างและบรรลุถึงสถานะของผู้มีศีลธรรมซึ่งไม่ได้ก่อบาปหนัก ไม่ได้ติดนิสัยไม่ดีแต่ก็ไม่ถูกข่มเหงอย่างรุนแรงเช่นกัน
ผู้ที่ใช้ข้อผิดพลาดในอดีตเป็นบทเรียนจะเจริญรุ่งเรืองอย่างยิ่ง การเดินผ่านสนามทุ่นระเบิดโดยไม่รู้จักภูมิประเทศทำให้คนนั้นต้องก้าวไปข้างหน้าอย่างช้าๆ
และระมัดระวังอย่างยิ่ง
เพื่อไม่ให้ถูกระเบิดจนแหลกเป็นชิ้นๆ
แต่หากรู้จักภูมิประเทศแล้ว ด้วยประสบการณ์ที่ได้รับมาก็สามารถก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นใจและรวดเร็ว
แม้จะได้รับบาดเจ็บก็ตาม
ใครก็ตามที่เริ่มลงมือพัฒนาพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาในจิตวิญญาณของตนเอง
จะถอนรากถอนโคนหนามแห่งความปรารถนาทั้งหมดออกจากที่นั่น
และปลูกคุณธรรมแทนที่ อย่างไรก็ตาม นี่เป็นงานที่ยากลำบากมากต้องการความมุ่งมั่นและความอดทนอย่างยิ่ง
— เกโรนดา
ท่านช่วยเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับด้านปฏิบัติของงานนี้ได้ไหมครับ?

—

เราต้องพยายามทุกวันเพื่อปลูกฝังสิ่งทางจิตวิญญาณในตัวเราเอง เพื่อต่อต้านสิ่งทางโลกและสิ่งบาป และด้วยวิธีนี้ ค่อยๆทิ้งตัวตนเก่าไป
และในที่สุดก็สามารถเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระในอาณาจักรทางจิตวิญญาณ
แทนภาพที่เต็มไปด้วยบาปในความทรงจำด้วยภาพอันศักดิ์สิทธิ์; แทนเพลงโลกด้วยเพลงสวดในโบสถ์;
และแทนนิตยสารโลกด้วยหนังสือทางจิตวิญญาณ
หากบุคคลใดไม่หลุดพ้นจากทุกสิ่งที่เป็นโลกีย์และบาป
ไม่มีความสัมพันธ์กับพระคริสต์ กับพระมารดาของพระเจ้ากับนักบุญทั้งหลาย กับพระศาสนจักรผู้ชนะและไม่มอบตัวตนเองอย่างสมบูรณ์ไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า — บุคคลนั้นจะไม่สามารถบรรลุถึงสุขภาพทางจิตวิญญาณได้

— เกโรนดา,สุขภาพทางจิตวิญญาณคืออะไร?
— สุขภาพจิตวิญญาณคือความคิดที่บริสุทธิ์
จิตใจที่สว่างไสว และหัวใจที่บริสุทธิ์ซึ่งอยู่เสมอในพระคริสต์และพระมารดาของพระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด การใส่ใจอย่างใกล้ชิด การตรวจสอบตนเอง และการอธิษฐานเป็นสิ่งช่วยได้มากในการบรรลุสุขภาพจิตวิญญาณ
การอธิษฐานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการชำระล้างจิตวิญญาณ

78

และความระมัดระวังเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อรักษาสภาพจิตวิญญาณให้มั่นคง
แน่นอนว่าชีวิตไม่ใช่รีสอร์ทพักผ่อน: มันมีความสุข
แต่ก็มีความทุกข์ด้วย
การฟื้นคืนชีพต้องผ่านทางการตรึงกางเขนก่อน
การถูกทดสอบเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการช่วยให้วิญญาณของเราได้รอด เพราะมันช่วยชำระล้างวิญญาณให้บริสุทธิ์เหมือนกับเสื้อผ้า: ยิ่งเราถูมันแรงเมื่อซักมันก็ยิ่งสะอาดขึ้น หลักการเดียวกันนี้ ก็ใช้ได้กับปลาหมึก: ยิ่งเราตีมันมากเท่าไร มันก็ยิ่งสะอาดและนุ่มขึ้นเท่านั้นส่วนปลาดูสวยงามเมื่อมันว่ายอยู่ในทะเลอย่างยังมีชีวิตและแม้เมื่อมันถูกวางขายในตลาด— ยังติดเกล็ดและไม่ถูกควักไส้—
แต่มันจะเหมาะสำหรับการบริโภคก็ต่อเมื่อถูกทำความสะอาดแล้ว — ทำให้รูปลักษณ์ดูไม่น่ามอง—และถูกปรุงสุกเช่นเดียวกับมนุษย์: เมื่อเขาทิ้งทุกสิ่งทางโลกไปทั้งหมด— แม้จะดูเหมือนสูญเสียชีวิตและพลังชีวิตทางโลกภายนอก—
เขาขูดเอาทุกสิ่งที่ไม่จำเป็นออกไป ‘อบตัวเองให้สุก’ และเพียงเมื่อนั้นเท่านั้น เขาจึงพร้อมที่จะถูกบริโภค

สิ่งที่ช่วยให้คนเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ
ผู้ที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้

(ไม่ว่าจะเป็นเพื่อชะลอความก้าวหน้าหรือเพราะความอิจฉาของมาร)
ต้องเผชิญกับความหนาวเย็นของลมเหนือ—นั่นคือ การทดลอง— จำเป็นต้องได้รับความอบอุ่นจากแสงแดดและความสดชื่นทางจิตวิญญาณอย่างเพียงพอหลังจากนั้น
เพื่อที่พวกเขาจะได้เบ่งบานและออกผล
เช่นเดียวกับต้นไม้ที่เปิดตาดอกด้วยความเชื่อมั่น
คาดหวังความอบอุ่นที่หลอกลวงจากช่วงน้ำแข็งละลายในฤดูหนาว
แต่กลับถูกลมเหนือที่เย็นจัดพัดกระหน่ำอย่างไม่ปรานี
หลังจากนั้น
ต้นไม้เหล่านี้จึงต้องการแสงแดดและฝนในฤดูใบไม้ผลิอย่างเพียงพอ เพื่อให้ยางไม้เริ่มไหลเวียนและต้นไม้เหล่านี้จะได้ออกดอกและให้ผล
— เกโรนดา, สิ่งที่จำเป็นสำหรับการเปลี่ยนแปลงทางจิตวิญญาณคืออะไร?
— การทำงานด้วยความรัก
พร้อมด้วยความหวังและความเชื่อมั่นในพระเจ้า ความเรียบง่ายเมื่อรวมกับการทำงานด้วยความรัก
จะนำมาซึ่งความสงบภายในและความมั่นใจ
79

และจากนั้นจิตวิญญาณจะเต็มเปี่ยมไปด้วยความหวังและความสุข
สำหรับผู้ที่กำลังต่อสู้เพื่อให้ได้รับมงกุฎแห่งความสำเร็จความอดทน ความรัก และความกล้าหาญทางจิตวิญญาณเป็นสิ่งจำเป็นความกล้าหาญเกิดจากหัวใจที่เต็มไปด้วยความรัก
และหากใครทำสิ่งใดเพื่อพระคริสต์จากใจจริง
มันจะไม่ทำให้เหนื่อยล้าหรือเจ็บปวดเลย
เพราะการทนทุกข์เพื่อพระคริสต์คืองานเลี้ยงทางจิตวิญญาณ
ด้วยความอดทนที่เต็มไปด้วยความรักและการทบทวนตนเองเพียงเล็กน้อย คนเราสามารถเติบโตทางจิตวิญญาณได้ในเวลาอันสั้นแล้วจิตวิญญาณจะได้รับความช่วยเหลือจากพระคริสต์
พระมารดาอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้า ทูตสวรรค์
และนักบุญทั้งหลาย การอ่านหนังสือ การสวดภาวนาและการหันความสนใจเข้าภายในตนเอง
ก็เป็นประโยชน์อย่างยิ่งเช่นกัน
และความเงียบสงบเพียงเล็กน้อยก็ช่วยได้เช่นกัน
พระคริสต์เจ้าประทานกำลังให้แก่ผู้ที่ต่อสู้ใน

‘การต่อสู้ที่ดี’ (67)
ซึ่งบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายได้ต่อสู้มาเพื่อควบคุมเนื้อหนังให้อยู่ใต้จิตวิญญาณ แม้เราจะได้รับบาดแผลก็ไม่ควรสูญเสียความสงบ
แต่ต้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าและต่อสู้ต่อไปด้วยความกล้

าหาญ พระผู้เลี้ยงที่ดีจะทรงฟังเราและรีบเร่ง [มาช่วยเหลือ] ทันที
เช่นเดียวกับผู้เลี้ยงแกะที่วิ่งไปช่วยเหลือลูกแกะเมื่อได้ยินเสียงร้องอย่างน่าสงสารจากบาดแผล

หรือจากรอยกัดของหมาป่าหรือสุนัข สำหรับผู้ที่ [ในอดีต]
เคยใช้ชีวิตอย่างน่าเศร้าโศก และ [ปัจจุบัน]
กำลังต่อสู้ในความเชื่อ
ข้าพเจ้ามีความรักต่อพวกเขาอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น
ข้าพเจ้าคิดถึงพวกเขาอยู่เสมอ
และรู้สึกเศร้าโศกต่อพวกเขาอย่างลึกซึ้งยิ่งกว่าผู้ที่ไม่ได้ถูกความปรารถนาครอบงำ
เช่นเดียวกับที่ผู้เลี้ยงแกะรู้สึกเจ็บปวดมากกว่าสำหรับลูกแกะที่บาดเจ็บหรือป่วยกว่าลูกแกะตัวอื่น ๆและดูแลมันเป็นพิเศษจนกระทั่งมันหายดี
และบางครั้งเหตุผลที่แม้เราจะพยายามอย่างถูกต้อง
แต่กลับไม่เห็นความก้าวหน้า ก็คือ: ปีศาจนั้น
เนื่องจากเราได้ประกาศสงครามกับมันแล้ว
จึงได้ขอความช่วยเหลือจากซาตาน

67 ดู 1 ทิโมธี 6:12.

80

และหากเมื่อหนึ่งปีที่แล้วเรากำลังต่อสู้กับปีศาจหนึ่งตัว
ตอนนี้เรากำลังต่อสู้กับห้าสิบตัว
และในอีกหนึ่งปีข้างหน้าจะมีมากขึ้นไปอีก และเช่นนี้ต่อไปพระเจ้าไม่ทรงให้เราเห็นสิ่งนี้
เพื่อไม่ให้เราเกิดความหยิ่งยโส เราไม่เข้าใจเรื่องนี้แต่พระเจ้า เมื่อทรงเห็นความตั้งใจดีของเราก็ทรงทำงานในจิตวิญญาณของเรา
— เกโรนดา,
เหตุผลคืออะไรหากใครนั้นพยายามแต่ไม่ประสบความสำเร็จ?
— บางทีเขาอาจกำลังพยายามด้วยความหยิ่งยโส
แต่ผมจะบอกคุณว่าทำไมบางคนจึงล้มเหลวและไม่ประสบความสำเร็จไ
ด้ไหม? เพราะเขามีเงื่อนไขพื้นฐาน
[สำหรับการเติบโตทางจิตวิญญาณ]
แต่กลับใช้มันไปอย่างสิ้นเปลืองกับเรื่องเล็กน้อย
จนขาดพลังที่จำเป็นสำหรับการต่อสู้ทางจิตวิญญาณ
สมมติว่าเราเปิดการโจมตีต่อศัตรู
และหลังจากรวบรวมทุกสิ่งที่จำเป็นแล้ว
ก็เตรียมตัวสำหรับการรบ แต่ศัตรูที่กลัวความพ่ายแพ้พยายามแบ่งแยกเราและเบี่ยงเบนความสนใจของเราผ่านการก่อวินาศกรรมและการโจมตีในจุดอื่น ๆ ตามแนวหน้า
เราจึงหันความสนใจไปที่นั่น ส่งทหารไปทางขวาและทางซ้าย
เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว กระสุนและเสบียงเริ่มขาดแคลนและเราต้องแจกเครื่องแบบเก่าให้ทหาร ทหารเริ่มบ่นพึมพำผลที่ตามมาคือพลังทั้งหมดของเราถูกดูดกลืนจนหมด
และเราจะไม่สามารถต่อสู้กับศัตรูได้
และในการต่อสู้ทางจิตวิญญาณ
บางคนก็ประพฤติตัวในลักษณะเดียวกัน
— เกโรนดา,
สภาพแวดล้อมรอบตัวไม่ช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณด้วยหรือ?
— ใช่ครับ มันช่วยได้
แต่บางครั้งคนเราอาจอยู่ท่ามกลางนักบุญ
แต่กลับไม่ประสบความสำเร็จได้
มีสถานการณ์ใดที่ดีกว่าของยูดาสซึ่งอยู่ร่วมกับพระคริสต์ตลอดเวลาหรือไม่?
ยูดาสขาดความถ่อมตัวและนิสัยใจดี หลังจากที่เขาทรยศ พระเยซู
เขายังไม่ยอมถ่อมตัวลง แต่ด้วยความโกรธและความเห็นแก่ตัวเขาได้โยนเหรียญเงินลงพื้น และด้วยความเจ้าเล่ห์เขาไปแขวนคอตัวเอง ส่วนพวกฟาริสีก็กระทำอย่างชั่วร้ายเมื่อการกระทำของพวกเขาเสร็จสิ้น พวกเขากล่าวกับยูดาสว่า:

81

‘เจ้าจะได้เห็นเอง’

68 พระเจ้าทรงกระทำตามสภาพของบุคคล
ไม่มีสิ่งใดขัดขวางพระวิญญาณบริสุทธิ์และนี่คือสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เข้าใจ:
ไม่ว่าบุคคลจะอยู่ในสถานการณ์ใด หากเขาพยายามอย่างจริงจังเขาก็สามารถบรรลุสิ่งที่เขาปรารถนาได้ นั่นคือความรอดของจิตวิญญาณของเขา
ลอตอาศัยอยู่ในเมืองโซดอมและโกโมราห์แต่สภาพจิตวิญญาณของเขาช่างยอดเยี่ยมเพียงใด!

69 ตอนนี้
ไม่ว่าเราจะชอบหรือไม่ เราก็ต้องพยายามเป็นคนที่ดีขึ้นเพื่อให้พระคุณของพระเจ้าได้ทำงานภายในตัวเรา
เหตุการณ์ปัจจุบันกำลังบังคับเรา – และจะยังคงบังคับเราต่อไป – ให้เข้าใกล้พระเจ้ามากยิ่งขึ้น
เพื่อที่เราจะได้มีพลังจากพระเจ้าและกระทำอย่างถูกต้องในทุกสถานการณ์ และแน่นอนว่า พระเจ้าผู้ทรงดีจะไม่ทิ้งเราไปพระองค์จะประทานการคุ้มครองของพระองค์แก่เรา
เราต้องตระหนักด้วยว่า
เมื่อปรับปรุงสภาพทางจิตวิญญาณของเรา
เราเองก็จะรู้สึกดีขึ้น และนำความสุขมาสู่พระคริสต์ใครจะจินตนาการได้ถึงความสุขอันยิ่งใหญ่ที่พระคริสต์ทรงรู้สึกเมื่อลูกๆ ของพระองค์เจริญรุ่งเรือง? ผมปรารถนาให้ทุกคนเจริญรุ่งเรืองทางจิตวิญญาณและได้รวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ ผู้เป็นอัลฟาและโอเมกาเมื่อชีวิตทั้งชีวิตของเราขึ้นอยู่กับอัลฟาและโอเมกา
ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์

การอ่านหนังสือทางจิตวิญญาณ

— เกโรนดา,
หนังสือใดที่อาจช่วยผู้ที่กำลังมีความกังวลอย่างถูกต้องกำลังตื่นขึ้น?
— ให้พวกเขาอ่านพระกิตติคุณก่อน
เพื่อที่พวกเขาจะได้เข้าใจว่าพระคริสต์ทรงหมายถึงอะไร

[เมื่อพวกเขา] เริ่มรู้สึกสำนึกผิดบ้างแล้วให้อ่านพันธสัญญาเดิม
คุณรู้ไหมว่ามันยากแค่ไหนเมื่อคนที่ไม่เคยอ่านอะไรเลยมาขอความช่วยเหลือจากคุณ?
มันเหมือนนักเรียนชั้นประถมศึกษาไปหาศาสตราจารย์มหาวิทยาลัย

68 มัทธิว 27:4.

69 ดู ปฐมกาล 19:1–38.

82

แล้วพูดว่า ‘ช่วยผมด้วย’ แล้วศาสตราจารย์จะตอบอย่างไร? ว่าหนึ่งบวกหนึ่งเท่ากับสองหรือ?
ยังมีกรณีที่คนมาโดยไม่มีข้อกังวลที่แท้จริงในใจ
และพูดว่า: ‘พ่อครับ ผมไม่มีปัญหาอะไรทั้งสิ้นทุกอย่างดีอยู่ครับ ผมแวะมาพบพ่อเพียงเพื่อทักทายเท่านั้น’ แต่คนเราไม่สามารถพูดได้เลยว่าไม่มีปัญหาอะไรเลยเสมอไป
มีปัญหาอยู่เสมอ
การต่อสู้เพื่อชีวิตทางจิตวิญญาณไม่เคยสิ้นสุดหรืออย่างที่บางคนพูดกับผมว่า: ‘บอกเราเรื่องทางจิตวิญญาณสักหน่อย’
มันก็เหมือนกับการไปร้านขายของชำแล้วพูดว่า: ‘ให้ของมาหน่อย’
แม้แต่เจ้าของร้านขายของชำก็คงไม่รู้จะทำอย่างไร
เพราะพวกเขาไม่ขออะไรที่เฉพาะเจาะจง เช่น ข้าวเท่านี้น้ำตาลเท่านี้ และอื่นๆ แต่กลับพูดว่า: ‘ให้ของมาหน่อย’
หรือมันก็เหมือนกับการไปร้านยาแล้วพูดว่า “ให้ยาเราหน่อย”
โดยไม่อธิบายว่าตัวเองมีอาการอะไร
ไม่รู้ว่าได้ไปพบแพทย์หรือยัง หรือแพทย์บอกอะไรมาลองทำความเข้าใจดูสิ!
แต่คนที่มีความสนใจด้านจิตวิญญาณจะเข้าใจว่าตัวเองขาดอะไร
กำลังแสวงหามัน และได้รับประโยชน์จากมันเมื่อผมยังเป็นมือใหม่และอ่านหนังสือ
ผมจะคัดลอกเนื้อหาลงเพื่อไม่ให้ลืม
และพยายามนำสิ่งที่อ่านมาปฏิบัติ
ผมไม่ได้อ่านเพียงเพื่อฆ่าเวลาให้สนุก
ผมมีความสนใจอย่างจริงใจ และเมื่อมีเรื่องใดที่ไม่เข้าใจ

ผมจะถามเพื่อหาคำตอบ [ความหมายที่ถูกต้อง] ผมอ่านน้อยแต่ตรวจสอบตัวเองอย่างละเอียดถี่ถ้วนกับสิ่งที่อ่าน:
‘ผมอยู่ตรงไหน? ผมกำลังทำอะไร?’
ผมวางตัวเองบนบัลลังก์ผู้ถูกกล่าวหา;
ผมไม่ยอมให้สิ่งที่อ่านผ่านตัวไปโดยไม่ถูกตรวจสอบ

[เข้าหูข้างหนึ่งแล้วออกหูอีกข้าง]
ในปัจจุบัน ผู้คนอ่านมากจนกลายเป็นเหมือนเครื่องบันทึกเทป
เติม ‘เทป’ ของตัวเองด้วยสิ่งที่ไม่จำเป็น อย่างไรก็ตามตามคำกล่าวของนักบุญไอแซค ‘การเรียนรู้โดยไม่ลงมือทำคือคำสัญญาแห่งความอับอาย’

70

ในลักษณะเดียวกันนี้
ผู้ที่สนใจกีฬาหลายคนนั่งอยู่บนโซฟาอย่างเกียจคร้าน

70 “แต่คำพูดที่มาพร้อมกับการกระทำคือขุมทรัพย์แห่งความหวังส่วนปัญญาที่ไม่ได้รับการสนับสนุนด้วยการกระทำคือคำสัญญาแห่งความอับอาย”

ดูAbba Isaac the Syrian. Works. Sergiev Posad, 1911. หน้า 7

83

—

แต่เป้าหมายคือการพัฒนาตนเองด้วยวิธีที่มุ่งเน้นพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง
ผมไม่มีความตั้งใจที่จะเป็นศาสตราจารย์มหาวิทยาลัย
และไม่มีหน้าที่ต้องรู้เรื่องมากมาย อย่างไรก็ตามเมื่อได้รับการศึกษาที่มุ่งเน้นพระเจ้าเป็นศูนย์กลางแล้ว
ผมก็จะสามารถเรียนรู้เรื่องจากสาขาอื่นได้อย่างง่ายดาย
หากมีความจำเป็น เข้าใจไหมครับ?
— เมื่อจิตใจเริ่มวอกแวกการจดจ่อกับการอ่านมีประโยชน์หรือไม่?
— ใช่ครับ ควรอ่านสิ่งที่มีพลังมากสักเล็กน้อย
เพื่อให้จิตวิญญาณได้รับความอบอุ่น
ความกังวลและความกังวลใจจะถูกกลบด้วยสิ่งที่อ่านไป
และจิตใจจะถูกพาเข้าสู่โลกแห่งพระเจ้า มิฉะนั้นจิตใจจะหลงไปสู่วัตถุที่มันได้คิดถึงมาตลอด
— เกโรนดาครับ ถ้าใครนั้นรู้สึกเหนื่อยหรืออารมณ์ไม่ดี
และอยากอ่านอะไรที่เบาๆ เช่น เรื่องสั้น นวนิยายสั้นหรืออะไรที่คล้ายๆ กันล่ะครับ?

—

ไม่มีหนังสือทางจิตวิญญาณที่เหมาะสมสำหรับสถานการณ์เช่นนี้เลยหรือ? เป้าหมายไม่ใช่เพื่อให้คนนั้นลืมความทุกข์แต่เพื่อหลุดพ้นจากมัน นิยายไม่ให้ความหลุดพ้นได้ทั้งนวนิยาย หนังสือพิมพ์ หรือโทรทัศน์ล้วนไม่ช่วยอะไรในชีวิตทางจิตวิญญาณ
แม้แต่นิตยสารทางจิตวิญญาณก็มักก่อให้เกิดความเสียหายแก่คริสเตียน โดยก่อให้เกิดความอิจฉาที่โง่เขลาและสร้างความสับสนระวังให้ดี: อย่าอ่านสิ่งที่ไม่จำเป็นในเวลาว่างการอ่านหนังสือบางประเภทก็เหมือนกับการเติมท้องด้วยซุปฟักทองน้ำจืด;
มันเหมือนกับการค้นหาเมล็ดข้าวสาลีเพียงเมล็ดเดียวในกองฟาง

“ใช่,” บางคนอาจพูดว่า “แต่การอ่านแบบนี้ช่วยให้ผมผ่อนคลายได้” แต่คุณจะผ่อนคลายได้อย่างไร เพื่อนรัก เมื่อ “เนื้อหาการอ่าน” นี้ทำให้หัวคุณหมุนติ้วและแสบตา?
คุณควรไปนอนหลับเพื่อให้ร่างกายได้พักผ่อนอย่างเหมาะสมดีกว่า สภาพจิตวิญญาณของบุคคลสามารถสังเกตได้จากสิ่งที่เขาอ่านคนที่ติดโลกมากจะอ่านนิตยสารที่ผิดศีลธรรม
คนที่ติดโลกน้อยกว่าจะอ่านนิตยสารที่ไม่ได้สกปรกมากนัก
หรือหนังสือพิมพ์
ส่วนคนที่ไปโบสถ์จะอ่านสิ่งพิมพ์ทางจิตวิญญาณ
หนังสือจิตวิญญาณสมัยใหม่
หรือผลงานของบรรดาพระบิดาศักดิ์สิทธิ์ และอื่นๆ อีกมากมาย

85

— เกโรนดา,หนังสือทางจิตวิญญาณเล่มใดที่มีประโยชน์ที่สุด?
— มีประโยชน์อันยิ่งใหญ่ที่จะได้รับจากหนังสือต่าง ๆ
ของบรรดาบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์
ซึ่งขอบคุณพระเจ้าที่ปัจจุบันนี้กำลังถูกตีพิมพ์ออกมาเป็นพัน ๆ เล่ม ในหนังสือเหล่านี้คุณจะพบสิ่งที่คุณกำลังค้นหาและสิ่งที่คุณต้องการหนังสือเหล่านี้คืออาหารทางจิตวิญญาณที่แท้จริง;
พวกมันจะนำทางคุณให้เดินบนเส้นทางจิตวิญญาณอย่างปลอดภัย
อย่างไรก็ตาม เพื่อให้หนังสือเหล่านี้เป็นประโยชน์ท่านต้องอ่านด้วยความถ่อมตนและคำอธิษฐาน
ผลงานของบรรดาบิดาแห่งพระศาสนจักรเปรียบเสมือนการสแกน CT:71 เช่นเดียวกับการสแกน CT ที่เผยให้เห็นสภาพร่างกายของบุคคลหนังสือทางจิตวิญญาณก็เผยให้เห็นสภาพจิตวิญญาณของพวกเขาเช่นกัน
ทุกประโยคในข้อความของบรรดาบิดาแห่งพระศาสนจักรไม่เพียงมีความหมายเดียว แต่มีความหมายหลายประการซึ่งแต่ละคนจะเข้าใจตามสภาพจิตวิญญาณของตนเอง
จะดีที่สุดหากอ่านข้อความต้นฉบับเอง ,

72 แทนที่จะอ่านฉบับแปล
เพราะผู้แปลจะตีความต้นฉบับตามจิตวิญญาณของตนเอง
แต่ในทุกกรณี เพื่อเข้าใจบรรดาบิดาศักดิ์สิทธิ์บุคคลนั้นต้องฝึกฝนตนเอง ให้จิตใจจดจ่อและดำเนินชีวิตอย่างจิตวิญญาณ
เพราะจิตวิญญาณของบรรดาบิดาศักดิ์สิทธิ์นั้นสามารถรับรู้ได้เพียงด้วยจิตวิญญาณเท่านั้น งานเขียนทางอัสเคติกของอับบาอิสอัค ชาวซีเรีย มีประโยชน์อย่างยิ่ง แต่ต้องอ่านทีละน้อย

เพื่อให้สามารถดูดซับสารอาหารทางจิตวิญญาณได้ ‘Evergetinos’73 เป็นพรอันยิ่งใหญ่ เพราะ [ผ่านหนังสือนี้] ผู้อ่านอาจได้รู้จักจิตวิญญาณทั้งหมดของบรรดาบิดาศักดิ์สิทธ

71 Tomography – การตรวจด้วยรังสีแบบชั้นต่อชั้น
ซึ่งประกอบด้วยการสร้างภาพเงาของชั้นต่าง ๆ

ของวัตถุที่อยู่ในความลึกต่างกัน (ดู Medical Encyclopaedia) –หมายเหตุของผู้แปล
72 ในกรณีนี้ผู้อาวุโสกำลังอ้างถึงข้อความของบิดาคริสตจักรในภาษากรีกโบราณและฉบับแปลเป็นภาษากรีกสมัยใหม่ ในวรรณกรรมทางจิตวิญญาณของรัสเซียมีความสัมพันธ์ที่คล้ายกันระหว่างข้อความของบิดาคริสตจักรในภาษาสลาฟโบราณของคริสตจักร และฉบับแปลเป็นภาษารัสเซียสมัยใหม่ –หมายเหตุของผู้แปล

73 ‘Evergetinos’ – ชุดรวบรวมคำสอนของบรรดาบิดาคริสตจักรอย่างเป็นระบบในสี่เล่ม
ซึ่งถูกรวบรวมขึ้นในช่วงยุคไบแซนไทน์โดยพระนักบวชพอลแห่งอารามเอเวอร์เกติสในคอนสแตนติโนเปิล และได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในช่วงปลายศตวรรษที่ 18 โดยพระนิโคเดมัสผู้เป็นที่เคารพนับถือแห่งภูเขาอาทอส

86

ิ์
หนังสือนี้มีประโยชน์เพราะมันบรรยายการต่อสู้ของบรรดาบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ต่อทุกความปรารถนาอย่างเป็นลำดับ;
จิตวิญญาณจึงเข้าใจได้ว่าบรรดาบิดาได้ทำงานหนักเพียงใด
และได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้นสิ่งเดียวกันนี้ใช้ได้กับชีวประวัติของนักบุญด้วย:
นี่คือเรื่องราวที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์
ดังนั้นจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็กๆ
แต่ไม่ควรอ่านมันเหมือนนิทานปรัมปรา
เพื่อพัฒนาความศรัทธา ไม่จำเป็นต้องมีความรู้มากมาย
หากเราใคร่ครวญถึงสิ่งที่เรารู้เพียงเล็กน้อย
ใจก็จะถูกปลุกเร้า สำหรับบางคนทรอปาริออนเพียงบทเดียวก็เพียงพอที่จะพลิกเปลี่ยนทั้งตัวตนของพวกเขา ในขณะที่บางคนรู้ทุกอย่างในใจแต่ไม่รู้สึกอะไรเลยเพราะพวกเขากำลังดำเนินชีวิตอยู่นอกความเป็นจริงทางจิตวิญญาณ ดังนั้น จงอ่านงานเขียนของบรรดาบิดาแม้จะเพียงหนึ่งหรือสองบรรทัดต่อวันก็ตาม
พวกมันเปรียบเสมือนวิตามิน
ที่ช่วยฟื้นฟูพลังชีวิตได้อย่างมาก

“ผู้บูชาที่แท้จริง...”74

“ในโบสถ์เล็กๆ ที่น่ารักนี้,” บางคนกล่าวว่า,
“ผมได้สัมผัสพิธีบูชาพระเจ้า แต่ไม่ใช่ในโบสถ์ใหญ่
“หากโบสถ์ถูกฉาบปูนและทาสีขาว ฉันไม่รู้สึกอะไรเลย;
แต่ในโบสถ์ที่ทาสี มีไอโคโนสตาซิสที่สวยงาม และอื่นๆ

ฉันจึงได้สัมผัสพิธีบูชาศักดิ์สิทธิ์” นี่ก็ [เหมือนกับการ]
ใส่เกลือและพริกไทยลงในอาหารของคนที่ไม่มีอารมณ์อยากกิน
เพื่อกระตุ้นความอยากอาหารของเขา
— ดังนั้น เกโรนดาสิ่งที่ท่านกล่าวมานั้นไม่มีความสำคัญเลยหรือครับ? มันไม่ช่วยอะไรเลยหรือครับ?
— ผมไม่ได้พูดอย่างนั้นครับ มันช่วยได้
แต่คนเราไม่ควรยึดติดกับมันเกินไป มิฉะนั้นคนนั้นจะพยายามสัมผัสพระคริสต์ด้วยวิธีที่เหมือนเวทมนตร์;
เขาจะหาห้องมืด โคมน้ำมันที่แสงสลัวหรือโบสถ์ที่สร้างบรรยากาศให้เคารพยำเกรง
และจะไม่สามารถสวดภาวนาได้หากไม่มีสิ่งเหล่านี้

74 ดู ยอห์น 4:23.

87

แต่คนเราควรรู้สึกเช่นเดียวกันไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน:
ไม่ว่าจะบนรถไฟ ในถ้ำ หรือบนถนนพระเจ้าได้สร้างให้ทุกคนเป็นโบสถ์เล็กๆ
และคนเราสามารถพามันไปด้วยได้ทุกที่ที่ไป
ทุกคนต่างแสวงหาความสงบ
แต่ความสงบนั้นมาจากภายในตัวเราเอง
และจิตวิญญาณที่น่าสงสารเหล่านี้
ซึ่งเดินทางแสวงบุญจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง หวังจะพบพระคริสต์ ทั้งที่พระคริสต์อยู่ข้างๆพวกเขาเอง เมื่อมีโอกาสพบพระองค์ได้โดยง่ายพวกเขากลับทำให้ตัวเองเหนื่อยล้า
และสุดท้ายก็ไม่สามารถพบพระองค์ได้
ผู้ที่มีจิตวิญญาณที่แท้จริงจะไม่พบความสงบจากการเดินเร่ร่อนและชื่นชมทัศนียภาพต่าง ๆสิ่งเหล่านี้มีไว้สำหรับผู้ที่กำลังทุกข์ทรมาน
เพราะมันช่วยให้พวกเขาลืมความทุกข์ได้ชั่วขณะหนึ่ง
ผู้มีจิตวิญญาณที่ได้รับความปลอบประโลมจากพระเจ้า
ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาสิ่งเหล่านี้
แต่หากพวกเขาขาดความปลอบประโลมจากพระเจ้าภายในตนเอง
พวกเขาก็ไม่ต่างอะไรจากคนโลกีย์
ความปรารถนาและความสนใจของพวกเขาก็จะเป็นแบบโลกีย์มากกว่าแบบจิตวิญญาณ ผู้เช่นนี้จะพยายามแสวงหาความสงบผ่านสิ่งทางโลก
หลายคนมาที่ภูเขาศักดิ์สิทธิ์ เยี่ยมผู้อาวุโสต่าง ๆ
ได้รับแรงบันดาลใจจากสิ่งที่ได้ยินจากแต่ละท่าน
ตีความตามแบบของตนเองจนทำให้ความหมายของสิ่งที่ถูกกล่าวไว้สับสน และยิ่งไปกว่านั้นยังกล่าวว่า: ‘เรามีช่วงเวลาที่ดีมาก!’ แต่หากพวกเขาไปพบผู้อาวุโสเพียงท่านเดียว ขอคำปรึกษาจากท่านและพยายามปฏิบัติตามสิ่งที่ท่านบอก
พวกเขาก็จะได้รับความช่วยเหลือที่แท้จริง
สิ่งที่พวกเขากำลังทำอยู่นี้เรียกว่า ‘การท่องเที่ยวทางจิตวิญญาณ’ พวกเขากำลังเสียเวลาทรมานตัวเองอย่างไร้จุดหมาย และไม่ได้รับประโยชน์ใดๆและจะง่ายขึ้นเพียงใด
หากพวกเขาจะยึดมั่นอยู่กับบิดาทางจิตวิญญาณเพียงท่านเดียวและนำสิ่งที่ได้ยินมาปฏิบัติ!
เพราะเมื่อนั้นพวกเขาจะรู้สึกถึงความเหนื่อยล้าภายในที่ค่อยๆ คลายลงในขณะที่ตอนนี้พวกเขากำลังเร่ร่อนจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง และเหมือนผู้คนในโลกนี้ที่พักผ่อนไปพร้อมกับการชื่นชมความเขียวขจีของภูมิทัศน์บนภูเขาศักดิ์สิทธิ์

88

ยังมีผู้กล่าวว่า: ‘ฉันจะไปหาพระมารดาของพระเจ้าองค์หนึ่งแล้วไปหาพระมารดาของพระเจ้าอีกองค์!’
พระมารดาของพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวเท่านั้น
แต่พวกเขาทำเช่นนี้ไม่ใช่ด้วยความศรัทธา
แต่ด้วยความปรารถนาที่จะไปเที่ยวเล่นและหาความสนุก
สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าจิตวิญญาณของพวกเขาไม่สงบ
ผู้ใดก็ตามที่ขาดความเคารพและความถ่อมตัว — แม้จะให้นั่งอยู่ภายในคูเวเลียของสุสานศักดิ์สิทธิ์ที่สุด — ก็จะไม่เห็นอะไรเลย แต่หากมีความเคารพก็สามารถเห็นไฟศักดิ์สิทธิ์ได้แม้ที่กอลโกธา ครั้งหนึ่งมีนักบวชฝึกหัดจากลาวราของนักบุญซาว่า
มาที่สุสานศักดิ์สิทธิ์ในวันเสาร์ใหญ่
เพื่อไปรับไฟศักดิ์สิทธิ์มาสู่วัดของเขา โดยปกติแล้ววัดใกล้เคียงจะส่งนักบวชไปรับไฟศักดิ์สิทธิ์ผู้ฝึกหัดนั้นจึงใช้กลอุบาย: สวมชุดนักบวชเขาผลักผู้ศรัทธาทั่วไปให้หลบทางและเดินไปด้านหน้า แต่ต่อมาเมื่อพระสงฆ์มาถึง เขาก็ถูกผลักกลับเพราะได้กำหนดไว้ล่วงหน้าแล้วว่าใครจะยืนตรงไหนแล้วผู้ฝึกหัดก็เริ่มด่าทอตัวเองว่า: “โอ้ผู้บาปที่น่าเวทนานี้ โอ้ วิญญาณที่หลงทางนี้เจ้ายังผลักทางตัวเองไปอยู่ด้านหน้าด้วยความชั่วร้ายทั้งหมดของเจ้า! ตอนนี้ออกไปจากที่นี่ ไปให้พ้น! เจ้าไม่คู่ควรแม้แต่จะอยู่ในโบสถ์!”
และเขาเชื่อในสิ่งที่ตัวเองพูดกับตัวเองเขาออกจากโบสถ์และเริ่มวิงวอนต่อพระคริสต์: ‘พระคริสต์ของข้าข้าวิงวอนพระองค์ โปรดอย่าทรงรังเกียจข้าและโปรดอนุญาตให้ข้าไปยังสถานที่ศักดิ์สิทธิ์อื่นใด’
แล้วเขาปีนขึ้นสู่กอลโกธาและที่นั่นเขาก็เริ่มด่าทอตัวเองอีกครั้ง: ‘ลองคิดดูสิว่าเจ้าได้กระทำการหลอกลวงอะไรไป! เจ้าผู้ไร้ค่าสวมเสื้อนักบวช และเพราะเหตุนั้นจึงผลักคนอื่นออกไป— ผู้ที่ดีกว่าเจ้า...’ และในชั่วขณะเดียวขณะที่เขากำลังตำหนิตัวเองเช่นนั้น
แสงสว่างอันทรงพลังก็แผ่รังสีออกมาจากโกลโกธาอันศักดิ์สิทธิ์ ทะลุทะลวงถึงแก่นแท้ของเขา “ไฟศักดิ์สิทธิ์ได้เสด็จลงมา!” — ชายผู้นั้นกล่าวขึ้น
จากนั้นเขาจึงไปตักไฟศักดิ์สิทธิ์จากโกลโกธาใส่โคมไฟของเขาแล้วออกเดินทาง
— ดังนั้น เกโรนดา การเดินทางแสวงบุญ เช่น
ไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ไม่มีประโยชน์เลยหรือ?

89

— ดูสิ: ในยุคนี้

เมื่อคุณเดินทางเพื่อแสวงหาประโยชน์เล็กน้อย คุณ [มีแนวโน้ม]
จะได้รับความเสียหายอย่างใหญ่หลวงบนรถไฟ เครื่องบิน
และในโรงแรม ทุกอย่างได้กลายเป็นโลกีย์ไปแล้วประโยชน์อะไรที่คุณจะได้รับจากการเดินทางไปยังสถานที่ทางจิตวิญญาณ แล้วได้เห็นความเสื่อมทรามทางโลกที่นั่น? เพื่อให้สิ่งทั้งหมดนี้มีประโยชน์บ้าง
คุณต้องเป็นบุคคลที่แข็งแกร่งมากและไกด์ท่องเที่ยวที่เล่าและอธิบายเมื่อเดินทางเป็นกลุ่ม— จะดีกว่าหากเขาเงียบไปบ้าง! เพราะเขาพูดอย่างไม่เคารพ เช่น: ‘นี่คือเกทเสมนี นี่คือสุสานศักดิ์สิทธิ์’ แล้วเริ่มพูดไม่หยุด: ‘นี่คือสิ่งนี้ สิ่งนั้น; ตอนนี้เราจะไปเบธเลเฮมที่ซึ่งนักโหราศาสตร์จากเปอร์เซียได้มา’ — แล้วก็นำผู้แสวงบุญ ‘บิน’ ไปอย่างเงียบๆ… [เกือบ] ถึงคูเวต! สำหรับใครก็ตามที่อ่านพระคัมภีร์แล้วและรู้ว่านี่คือสุสานศักดิ์สิทธิ์และนี่คือเกทเสมนี
ไกด์แบบนี้ทำให้พวกเขาไม่สามารถจดจ่อและสวดมนต์ได้
เรื่องราวเหล่านี้จำเป็นเพียงสำหรับผู้ที่ยังไม่ได้อ่านพระคัมภีร์
แต่ผู้ที่ไปแสวงบุญที่ดินแดนศักดิ์สิทธิ์นั้นได้อ่านพระคัมภีร์แล้ว ดังนั้น แทนที่จะได้รับประโยชน์จากประสบการณ์นี้ผู้คนกลับถูกทิ้งไว้กับจิตใจที่สับสนวุ่นวาย ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขายังรีบเร่งจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์หนึ่งไปยังอีกแห่ง — สิ่งที่พวกเขาได้ยินมาไม่ได้ติดอยู่ในใจพวกเขาเลย
เรื่องจะต่างออกไปหากผู้ร่วมเดินทางและผู้นำการแสวงบุญเป็นผู้ที่เปี่ยมด้วยจิตวิญญาณ
และหากมีการเตรียมการอย่างเหมาะสมไว้ล่วงหน้า
ผู้ลี้ภัยคนหนึ่งจากฟาราส ซึ่งได้ตั้งถิ่นฐานในยานิตซากล่าวว่า: “นี่คือสิ่งที่คุณเรียกว่าฮัจญ์หรือ?

75

ใช้เวลาครึ่งชั่วโมงเพื่อบินไปเยรูซาเล็ม
และครึ่งชั่วโมงเพื่อบินกลับมา นี่คือฮัจญ์หรือ?” ในสมัยก่อน
ผู้หญิงผู้แสวงบุญที่ยากจนจะพักอยู่ที่สถานที่ศักดิ์สิทธิ์และเฝ้าสวดมนต์ที่นั่น
ทั้งเพื่อรับประโยชน์ทางจิตวิญญาณและเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้เงินค่าที่พักและให้ทาน หากเมื่อกลับจากการแสวงบุญแล้วใครก็ตามที่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางจิตวิญญาณเลย

75 Hajji (ตามความหมายตรงคือ ‘ผู้แสวงบุญ’) – ในโลกตะวันออก
เป็นคำนำหน้าชื่อเพื่อแสดงความเคารพต่อผู้ที่เคยเดินทางไปแสวงบุญยังสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ – หมายเหตุของผู้แปล

90

จะถูกกล่าวว่า: “คุณออกเดินทางไปเป็นกระเทียมแต่กลับมาเป็นหัวหอม”
นักบุญอาร์เซนิอุสแห่งคัปปาโดเกียจะเดินทางไปแสวงบุญที่เยรูซาเล็มทุกสิบปี
และเดินเท้าเป็นเวลาห้าวันไปยังเมืองเมอร์ซินเพื่อขึ้นเรือที่นั่น ทุกวันนี้เราไม่ค่อยได้เห็นเรื่องแบบนี้บ่อยนักผมยังจำได้เมื่อมีชายชาวรัสเซียจากวลาดีวอสต็อกมาเยือนที่อารามของผม ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับญี่ปุ่นเขาได้ปฏิญาณว่าจะเดินเท้าไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์
เมื่อเขาไปขอพรจากพระสังฆราช พระสังฆราชก็กล่าวกับเขาว่า: ‘คุณบ้าแล้ว – คุณจะไปไหนด้วยเท้ากัน?’ ดังนั้นเขาจึงไปก่อนที่ซากอร์ส (Zagorsk) ใกล้กรุงมอสโก เพื่อเข้าวัด
และรับพรจากผู้อาวุโส เมื่อถึงเทศกาลอีสเตอร์เขาจึงออกเดินทางด้วยเท้าจากซากอร์ส
และถึงเยรูซาเล็มในเดือนตุลาคม
เขาเดินได้เจ็ดสิบกิโลเมตรต่อวัน จากนั้น จากเยรูซาเล็มเขาเดินขึ้นไปยังภูเขาศักดิ์สิทธิ์
และกำลังเตรียมตัวออกเดินทางกลับไปยังเยรูซาเล็มอีกครั้งเขาได้รับการเรียกจากพระเจ้าอย่างแท้จริง;

76

เขาใช้ชีวิตอยู่ในโลกอีกใบหนึ่ง เขารู้ภาษากรีกเล็กน้อย

และเราเข้าใจกัน “ผมคิดว่า,” เขาบอกผมว่า “ผมจะได้พบกับผู้ต่อต้านพระคริสต์ที่นั่นและกลายเป็นผู้พลีชีพ ว่าเขาจะตัดหัวผม! แต่เขาไม่อยู่ที่นั่น! ตอนนี้ผมจะกลับไปยังเยรูซาเล็มอีกครั้งและกราบลงต่อหน้าสุสา
นศักดิ์สิทธิ์แทนคุณ และคุณต้องจำชื่อผมไว้”
เขาลุกขึ้นยืนทันทีแล้วก้มตัวลงกับพื้นเพื่อแสดงให้ผมเห็นว่าเขาจะทำอย่างไร และจะกระแทกหัวลงกับหินอย่างไร! คุณสามารถเห็นเปลวไฟลุกโชนอยู่ภายในตัวเขา
ส่วนการเดินทางของคนอื่นไปยังดินแดนศักดิ์สิทธิ์ — เพื่อท่องเที่ยวและโดยไม่มีความเคารพ — ดีกว่าที่จะไม่ไปที่นั่นเลย
คุณจะรู้สึกได้ชัดเจนเพียงใดถึงการมีอยู่ของพระคริสต์ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์! ตัวอย่างเช่น บนทางไปยังกอลโกธาคุณจะรู้สึกว่ามีบางสิ่งกำลังเปลี่ยนแปลง
แม้ไม่รู้ว่าทางนี้นำไปสู่ที่ใด
แต่เมื่อคุณเดินไปตามทางนั้น
คุณจะรู้สึกสะเทือนใจอย่างลึกซึ้ง

76 Θεῖος ἔρως (ภาษากรีก) –หมายเหตุของผู้แปล.

91

ที่นั่นยังมีป้ายเขียนด้วยภาษาละตินว่า ‘Via Dolorosa’77
และที่สุสานศักดิ์สิทธิ์ มีผู้คนหลากหลายประเภท
ทั้งนักบวชและฆราวาส;บางคนแต่งตัวสุภาพบางคนแต่งตัวไม่สุภาพ; บางคนใส่ชุดยาว บางคนใส่ชุดสั้น บางคนแทบไม่สวมเสื้อผ้าเลย; บางคนโกนหัว บางคนไว้ผมยาว… ชนชาติต่างกัน บุคคลต่างกัน
เผ่าพันธุ์ต่างกัน และนับถือศาสนาต่างกัน:
บางคนเป็นคาทอลิกโรมัน บางคนเป็นอาร์เมเนีย… แต่ทุกคนต่างมาที่นี่และสักการะสถานที่ศักดิ์สิทธิ์นี้
สิ่งนี้สร้างความประทับใจให้ผม มันทำให้ใจสั่นสะเทือน
แต่ทั้งหมดนี้ต้องมองด้วยจิตใจที่เมตตา
เพื่อให้มันสัมผัสหัวใจและยกระดับจิตวิญญาณ
— เกโรนดา, หากใครไม่มีความปรารถนาที่จะไปแสวงบุญนั่นหมายความว่าเขาขาดความเคารพหรือไม่?
— ไม่ครับ
ผมเองก็ยังไม่เคยไปวัดทุกแห่งบนภูเขาศักดิ์สิทธิ์
และยังไม่เคยไปสถานที่ศักดิ์สิทธิ์หลายแห่งด้วย เช่นผมยังไม่เคยเดินทางไปกราบพระนักบุญยอห์นชาวรัสเซีย
แต่สิ่งนั้นไม่ได้หมายความว่าผมไม่เคารพนักบุญท่านนั้น
การมีความเคารพต่อนักบุญผู้ใดผู้หนึ่ง

[ที่พระบรมสารีริกธาตุของท่านถูกเก็บรักษา]
ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งใดแห่งหนึ่งนั้นเป็นสิ่งที่ดี
แต่ไม่ควรต้องพยายามไปเยือนมันอย่างไม่จำเป็น
เราจะไปเมื่อมีโอกาสที่เหมาะสมหรือมีเหตุผลบางอย่างที่จะไปสิ่งสำคัญคือสิ่งที่พระคริสต์ตรัสกับหญิงชาวสะมาเรียว่า: ‘…‘ผู้บูชาที่แท้จริงจะบูชาพระบิดาด้วยจิตวิญญาณและความจริง.’
”

การรอดพ้นของจิตวิญญาณเรา

— เกโรนดา,
บางคนรู้สึกมั่นใจว่าตนเองจะได้รับการช่วยให้รอด
ในขณะที่บางคนกลับสงสัย ท่าทีใดถูกต้องกว่า?
— เป้าหมายคือให้บุคคลนั้นรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า
ผู้มีจิตวิญญาณต้องถึงขั้นที่แม้พระเจ้าจะไม่รับเขาเข้าสู่สวรรค์ ก็ไม่ทำให้เขากังวลเราต้องเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าวันนี้เรายังมีชีวิตอยู่
แต่วันพรุ่งนี้อาจจากไป และต้องพยายามมาหาพระคริสต์ผู้ที่ด้วยพระคุณของพระเจ้า
ได้ตระหนักถึงความว่างเปล่าของชีวิตนี้

77 The Way of Sorrows (ภาษาละติน).

92

ได้รับของขวัญอันยิ่งใหญ่ที่สุดแล้ว
พวกเขาไม่จำเป็นต้องได้รับพรแห่งการหยั่งรู้ล่วงหน้าหรือทำนายอนาคต เพราะเพียงแค่มองไปข้างหน้าดูแลความรอดของจิตวิญญาณตนเอง
และดำเนินมาตรการทางจิตวิญญาณอย่างเต็มที่ที่สุดเพื่อรับประกันความรอดของตนเอง ก็เพียงพอแล้ว พระคริสต์เองได้ตรัสว่า: ‘โลกทั้งโลกก็ไม่คุ้มค่ากับวิญญาณเพียงหนึ่งเดียว’

78

แล้ววิญญาณนั้นมีค่าเพียงใด! ดังนั้นการรอดพ้นของวิญญาณจึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง
— ดังนั้น เกโรนดา
เราไม่ควรทั้งหวังในความรอดและไม่ควรกังวลต่อความทุกข์ทรมานใช่ไหม?
— หากมีความหวังในการได้ความรอด
ก็ไม่มีความกลัวต่อความทุกข์ทรมาน
เพราะเมื่อคนมีความหวังในการได้ความรอดแล้ว
เขาก็อยู่ในสภาพที่พอใช้ได้
พระเจ้าจะไม่ทอดทิ้งผู้ที่พยายามอย่างเต็มที่ด้วยความรัก
ผู้ที่ไม่เอนเอียงไปทางความเสื่อมทราม
และผู้ที่บางครั้งพ่ายแพ้ บางครั้งก็ชนะในการต่อสู้ของตนใครก็ตามที่มีใจไม่ต้องการทำให้พระเจ้าเสียพระทัยแม้เพียงเล็กน้อย ก็จะเข้าสู่สวรรค์ ‘ในรองเท้าบูท’ ของตนเองพระเจ้าผู้ทรงดีโดยธรรมชาติของพระองค์เอง จะ ‘ผลักดัน’ พวกเขาเข้าสู่สวรรค์; พระองค์จะประทานให้พวกเขามากกว่าที่พวกเขาสมควรได้รับ;
พระองค์จะจัดเตรียมทุกสิ่งให้พร้อม
เพื่อรับวิญญาณของพวกเขาในวินาทีที่พวกเขากำลังอยู่ในภาวะสำนึกผิด เขาอาจต้องต่อสู้ตลอดชีวิต แต่พระเจ้าจะไม่ทิ้งเขา; พระเจ้าจะรับวิญญาณเขาในเวลาที่เหมาะสมที่สุดพระเจ้าเป็นผู้ดี;
พระองค์ต้องการให้เราทุกคนได้รับการช่วยให้รอด
หากการช่วยให้รอดมีไว้สำหรับเพียงไม่กี่คนเท่านั้นแล้วทำไมพระคริสต์จึงต้องถูกตรึงกางเขน? ประตูสวรรค์ไม่ได้แคบ;

79

มันเปิดกว้างสำหรับทุกคนที่ก้มหัวลงอย่างถ่อมตัว

78 ดู มัทธิว 16:26.

79 ด้วยคำพูดเหล่านี้ผู้อาวุโสไม่ได้พยายามโต้แย้งคำกล่าวในพระกิตติคุณที่เป็นที่รู้จักกันดี

เกี่ยวกับความแคบของประตูสวรรค์ (ดู มัทธิว 7:13–14 และ ลูกา 13:24)
แต่กำลังเน้นย้ำว่าโอกาสแห่งความรอดนั้นกว้างขวางและเปิดกว้างสำหรับทุกคน – หมายเหตุของผู้แปล

93

และไม่หยิ่งยโส หากพวกเขาสำนึกผิด — คือวางภาระของบาปไว้บนพระคริสต์ — พวกเขาจะผ่านประตูนั้นไปได้อย่างอิสระ นอกจากนี้เรายังมีปัจจัยที่ช่วยบรรเทาโทษ: เราเป็นเนื้อและเลือด; เราไม่ใช่เพียงวิญญาณเหมือนทูตสวรรค์ อย่างไรก็ตามเราไม่มีข้อแก้ตัวหากไม่สำนึกผิดและเข้าหาพระผู้ช่วยให้รอดด้วยความถ่อมใจ ผู้ขโมยบนไม้กางเขนกล่าวเพียงคำเดียวว่า ‘โปรดอภัยให้ข้าพเจ้า’ และได้รับการช่วยให้รอด80 การช่วยให้รอดของบุคคลหนึ่งไม่ขึ้นอยู่กับหนึ่งนาที
แต่ขึ้นอยู่กับหนึ่งวินาที
บุคคลหนึ่งได้รับการช่วยให้รอดด้วยความคิดที่ถ่อมตัว
แต่หากเก็บความคิดที่หยิ่งยโสไว้ในใจ ก็จะสูญเสียทุกสิ่ง
สิ่งที่เหมาะสมสำหรับเราคือการได้รับการช่วยให้รอดจากควา
มรักตัวเอง และไม่มีสิ่งอื่นใดอีก เพราะสำหรับพระเจ้าไม่มีความเจ็บปวดใดที่ใหญ่กว่าการเห็นคนใดคนหนึ่งต้องทนทุกข์ทรมาน
ผมเชื่อว่าเพียงแค่ขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระพรอันมากมายของพระองค์ และปฏิบัติต่อภาพลักษณ์ของพระองค์— คือเพื่อนบ้านของเรา—ด้วยความถ่อมใจและความรัก
พร้อมกับการเสียสละตนเองเพียงเล็กน้อย
ก็เพียงพอที่จะทำให้จิตวิญญาณของเราพบความสงบสุขทั้งในชีวิตนี้และชีวิตหน้า81

บทที่ 2.
เกี่ยวกับวิธีการทำงานของมาร

มารพยายามทำให้ผู้ปฏิบัติธรรมไม่สามารถปฏิบัติได้
— เกโรนดา บางครั้งความล่อลวงมาติดต่อกันไม่หยุดและผมไม่มีแรงเหลือแล้ว...
— ข้าจะสอนท่านวิธีหลีกเลี่ยงการล่อลวงท่านจะรับฟังสิ่งที่ข้าบอกหรือไม่?
— ครับ

80 ดู ลูกา 23:40–43.

81 โดยธรรมชาติแล้วคำพูดของผู้อาวุโสนี้มุ่งถึงผู้เชื่อนิกายออร์โธดอกซ์ที่กำลังพยายามรักษาความเชื่อและเข้าร่วมในพิธีศักดิ์สิทธิ์ของคริสตจักร

94

— วิธีเดียวที่จะหลีกเลี่ยงการล่อลวงได้คือ... ต้องกลายเป็นพันธมิตรของปีศาจ! ทำไมคุณถึงหัวเราะ? คุณไม่ชอบวิธีนี้หรือ? ถ้าอย่างนั้น ฟังให้ดี
ตราบใดที่คนเรายังต่อสู้อยู่
ก็จะต้องเผชิญกับความล่อลวงและความยากลำบาก
และยิ่งพยายามหลีกเลี่ยงความล่อลวงมากเท่าไร
ปีศาจก็ยิ่งโจมตีอย่างรุนแรงมากขึ้น
บางครั้งชีวิตของเราขัดแย้งกับวิถีชีวิตตามพระวรสาร
ดังนั้นผ่านความล่อลวง — หากเราใช้มันอย่างชาญฉลาด — เราจะได้รับโอกาสที่จะทำให้ชีวิตของเราสอดคล้องกับพระวรสาร — แต่ผมเองครับ เกโรนดา ผมมักติดอยู่กับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ
และหลังจากนั้นก็ไม่มีความอยากที่จะพยายามไปสู่สิ่งใดที่สูงส่งกว่า

—

มันก็เหมือนกับกับดักที่ศัตรูวางไว้เพื่อทำให้กองทัพไม่สามารถปฏิบัติการได้
ทังกาลาชกาพยายามทำให้ผู้ปฏิบัติธรรมไม่สามารถปฏิบัติธรรมได้ด้วยเรื่องเล็กน้อย
เมื่อมันเห็นว่าไม่สามารถทำร้ายเขาด้วยวิธีอื่นได้
แต่จงรู้ไว้ว่ายังมีทังกาลาชกาตัวเล็กๆ ที่แม้จะดูเล็กน้อย
แต่กลับก่อให้เกิดความเสียหายไม่น้อย ครั้งหนึ่ง
มีคนถามทังกัลลาชกาตัวเล็กหนึ่งว่า: ‘แล้ว คุณทำอะไรได้บ้าง?’
‘ผมทำอะไรได้?’ มันถามกลับ
‘ผมไปหาช่างตัดเสื้อและช่างซ่อมรองเท้า — ผมทำให้ด้ายของพวกเขาพันกันและทำให้พวกเขาสับสน!’
ความล่อลวงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเกิดจากเรื่องเล็กน้อย
และไม่เพียงแต่ระหว่างเราเท่านั้น
แต่บางครั้งยังเกิดขึ้นระหว่างประเทศด้วย
ผู้ที่มีจิตวิญญาณไม่มีความเป็นเหตุที่จริงจังให้ถูกล่อลวงดังนั้นมารจึงใช้เรื่องเล็กน้อยเป็นข้ออ้าง
มันทำลายจิตวิญญาณของบุคคลด้วยเรื่องโง่เขลาและเด็กๆ
มารปั้นแต่งหัวใจมนุษย์ตามใจชอบ
และหลังจากนั้นบุคคลนั้นจะกลายเป็นคนชาชินและหยุดนิ่งเหมือนตอไม้
— เกโรนดา,
ทำไมเมื่อผมได้จัดตั้งกิจวัตรและวินัยสำหรับชีวิตทางจิตวิญญาณแล้ว และในตอนแรกยังมีแรงจูงใจที่จะพยายามแต่ผมกลับสูญเสียการควบคุมตัวเองอย่างรวดเร็วและกลับไปสู่ทางเก่าได้?
— คุณไม่รู้จักตัวเองหรือ? ทังกาลาชกา
เมื่อรู้ว่าเรากำลังปฏิบัติทางจิตวิญญาณ ก็จะ ‘เปลี่ยน’

95

‘โปรแกรม’ ของเราไปเป็นสิ่งอื่นเมื่อเราได้จัดระเบียบชีวิตไว้แล้วและเริ่มเดินตามทางหนึ่งเราก็พบว่าตัวเองอยู่บนทางอื่น และหากไม่ระมัดระวังเราจะตระหนักได้ก็ต่อเมื่อผ่านไปหลายวันแล้ว
นั่นคือเหตุผลที่ผู้ปฏิบัติธรรมต้องต่อสู้กับมารในทุกเรื่อง

(ด้วยความรอบคอบ แน่นอน) และ [นอกจากนี้]
ต้องได้รับการดูแลจากบิดาทางจิตวิญญาณที่มีประสบการณ์

—

ซาตานจะเปิดศึกกับบุคคลที่ไม่ทำงานละเอียดกับตัวเองหรือไม่? — ซาตานไม่เข้าใกล้คนธรรมดา; เขาเข้าใกล้ผู้ปฏิบัติธรรม:
เพื่อล่อลวงและทำให้เขาหลุดจากเส้นทางที่ถูกต้อง
ศัตรูจะไม่เสียเวลาทำงานละเอียดกับผู้ที่ไม่ทำงานละเอียดกับตัวเอง สำหรับผู้ที่เย็บด้วยเข็มแบบยิปซีเขาจะส่งปีศาจที่มีเข็มแบบยิปซีมา
สำหรับผู้ที่ฝึกงานเย็บปักถักร้อยอย่างละเอียด
เขาจะส่งปีศาจที่เชี่ยวชาญงานเย็บปักถักร้อยอย่างละเอียดมาสำหรับผู้ปักผ้าที่ชำนาญที่สุด — ปีศาจที่เชี่ยวชาญงานละเอียดมาก;
สำหรับผู้ที่ทำงานพัฒนาตนเองอย่างหยาบ — ปีศาจที่หยาบสำหรับผู้เริ่มต้น เขาจะส่งปีศาจสำหรับผู้เริ่มต้นมา
ผู้ที่มีจิตวิญญาณอ่อนไหว
ผู้ที่เต็มไปด้วยความรักและความรู้สึก ต้องระมัดระวังเพราะมารจะสะบัดหางและทำให้พวกเขาอ่อนไหวมากยิ่งขึ้น
จนอาจจมลงในความสิ้นหวัง หรือแม้กระทั่ง — ขอพระเจ้าอย่าให้เกิดขึ้น — ฆ่าตัวตายแม้ว่ามารจะยุยงให้มนุษย์เราขัดแย้งกับเพื่อนบ้านและทะเลาะกัน แต่มารเองไม่เคยขัดแย้งกับใครเลยมันทำให้คนที่ประมาทยิ่งประมาทมากขึ้น

มันปลอบใจเขาด้วยความคิดเช่นนี้: ‘คุณปวดหัว คุณไม่สบาย; ไม่เป็นไรหรอกถ้าคุณไม่ลุกขึ้นสวดมนต์’
มารทำให้ผู้เคร่งครัดยิ่งเคร่งครัดขึ้น
เพื่อผลักดันให้พวกเขาตกอยู่ในความหยิ่งยโส
หรือกระตุ้นให้พวกเขาทำสิ่งที่เกินกำลัง
จนผู้ปฏิบัติธรรมที่ครั้งหนึ่งเคยกระตือรือร้นอาจหมดแรง
และในที่สุดก็วางอาวุธทางจิตวิญญาณทั้งหมดลงและยอมแพ้
มารทำให้ผู้ใจแข็งยิ่งแข็งขึ้น
และทำให้ผู้ที่มีจิตใจอ่อนไหวกลายเป็นผู้ไวต่อสิ่งต่าง ๆอย่างเกินเหตุ
มีผู้คนมากมาย—บางคนเพราะจิตใจอ่อนไหวบางคนเพราะระบบประสาทอ่อนล้า—ที่ถูกทรมานด้วยโรคนอนไม่หลับต้องกินยา หรือทนทุกข์ทรมานอย่างไร้ประโยชน์ในโรงพยาบาล!

96

วันนี้ แทบจะหาคนที่มีจิตใจสมดุลไม่ได้แล้วผู้คนกลายเป็นเหมือนแบตเตอรี่ ส่วนใหญ่ดูเหมือนถูกไฟฟ้าช็อตและผู้ที่ไม่ได้ไปสารภาพบาปก็ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของปีศาจเช่นกัน; พวกเขามีแรงดึงดูดแบบปีศาจบางอย่างเพราะปีศาจครองอำนาจเหนือพวกเขา
มีเพียงไม่กี่คนที่มีท่าทางสงบ ไม่ว่าจะเป็นชายหนุ่ม หญิงสาวหรือผู้สูงอายุ การถูกปีศาจเข้าสิง! คุณรู้หรือไม่ว่าการถูกปีศาจเข้าสิงคืออะไร?
นั่นคือเมื่อไม่สามารถเข้าใจกันกับผู้คนได้

มารให้เราฉีดยาแก้ปวด
ผมเคยพูดกับแพทย์บางท่านที่กำลังหารือเรื่องยาชาในการผ่าตัดว่า: ‘ยาชาของปีศาจก่อให้เกิดผลร้ายแรงต่อบุคคลนั้นส่วนยาชาที่ท่านให้กลับช่วยบุคคลนั้นได้จริง’
ยาชาของปีศาจนั้นเหมือนพิษที่งูใช้เพื่อทำให้นกหรือกระต่ายเป็นอัมพาต เพื่อที่มันจะได้กินพวกมันโดยไม่มีการต่อต้าน
เมื่อปีศาจต้องการเอาชนะคนใดคนหนึ่ง มันจะส่งปีศาจตัวเล็ก—
‘ผู้ให้ยาชา’—ไปก่อนเพื่อทำให้คนนั้นสูญเสียความรู้สึกก่อน
จากนั้นปีศาจเองก็มาถึงและฉีกคนนั้นเป็นชิ้นๆ
ทำกับเขาตามใจชอบ แต่ทุกอย่างเริ่มต้นจาก ‘ผู้ให้ยาสลบ’ ที่ฉีดยาสลบให้เรา จนเราสูญเสียสติ ตัวอย่างเช่นในฐานะพระภิกษุ เราสัญญาว่าจะ ‘ทนต่อความรบกวนและคำตำหนิ’
และให้คำปฏิญาณศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ แต่หลังจากนั้น
ปีศาจก็มาทำให้เราสับสน
จนเราทำตรงกันข้ามกับสิ่งที่สัญญาไว้ เราเริ่มด้วยสิ่งหนึ่ง
แต่จบลงด้วยอีกสิ่งหนึ่ง; เราออกเดินทางไปยังที่หนึ่งแต่กลับไปถึงอีกที่หนึ่ง เราขาดความระมัดระวังฉันไม่ได้ให้ตัวอย่างเช่นนี้กับท่านมาก่อนแล้วหรือ?
เมื่อก่อนในเมืองโคนิกาไม่มีธนาคารเลย
เมื่อใครต้องการกู้เงิน ก็ต้องเดินทางไปเมืองยานินาผู้คนจากหมู่บ้านรอบๆ จะรวมตัวกันแล้วเดินเท้าไป 72 กิโลเมตรเพื่อกู้เงินมาซื้อสิ่งต่างๆ เช่น ม้า ในสมัยนั้นการมีม้าหมายความว่าสามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้:
คุณจะผูกม้าของคุณกับม้าของคนอื่นเพื่อสร้างทีมและไถนา
ดังนั้น วันหนึ่งชาวนาคนหนึ่งจึงออกเดินทางไปยานินาเพื่อกู้เงินซื้อม้า
เพื่อที่เขาจะได้ใช้มันไถนาและหลีกเลี่ยงความเหนื่อยล้าจากการใช้จอบ เขาได้รับเงินกู้จากธนาคารแล้วจึงไปเดินดูสินค้าในร้านของชาวยิว
เจ้าของร้านชาวยิวคนหนึ่งเห็นเขาจึงดึงเขาเข้าไปในร้าน
“เข้ามาสิ เพื่อนเก่า ดูของดีๆ นี้สิ!” ชาวนาเดินเข้าร้าน 97

และเจ้าของร้านชาวยิวก็เริ่มหยิบม้วนผ้าจากชั้นวาง
หยิบอันหนึ่งแล้วโยนอีกอันไปข้างๆ “เอาไปเลย” เขาพูด
“คุณภาพดีมาก และเพื่อลูกๆ ของคุณ ผมจะขายให้ถูกกว่าด้วย!” ชาวนาผู้ไร้เดียงสาจึงวิ่งหนีจากร้านหนึ่งแล้วไปร้านอีกแห่ง “มาเลยครับ เพื่อนเก่า” เจ้าของร้านชาวยิวอีกคนพูดกับเขา “เข้ามาในร้านสิ ผมจะขายให้คุณถูกกว่านี้อีก!” เขาหยิบม้วนผ้าจากชั้นวางของตรงหน้าเขา คลายห่อออกและคลี่ผ้าออก… จนสุดท้ายหัวของชายผู้น่าสงสารนี้ก็หมุนติ้วไปหมด นอกจากนี้
เขายังเป็นคนใจอ่อนอีกด้วย “ก็ทำอะไรได้ล่ะ” เขาพูด
“เพราะเขาได้หยิบม้วนผ้าจากชั้นวางและคลี่มันออกแล้ว…
แถมยังอ้างว่าจะให้ส่วนลดสำหรับเด็กๆ ด้วย…”
เขาจึงยื่นเงินที่ถอนจากธนาคารให้ชายชาวยิวคนนั้นและซื้อม้ว
นผ้าหนึ่งม้วน แต่ปรากฏว่ามันก็เน่าเสียเช่นกัน!
และทำไมเขาถึงไปซื้อผ้าทั้งม้วน ? แม้แต่คนรวยก็ไม่ได้ซื้อผ้าทั้งม้วน;
พวกเขาซื้อเพียงเท่าที่จำเป็นเท่านั้น ในที่สุดเขากลับบ้านมาพร้อมกับม้วนผ้าที่เน่าเสีย “แล้วม้าอยู่ไหน?” พวกเขาถามเขา “ก็... ผมนำผ้ามาให้พวกเด็กๆ ครับ!” แต่พวกเขาจะทำอะไรกับผ้าจำนวนมากขนาดนั้นได้ล่ะ?
เขาสร้างหนี้กับธนาคารแล้ว แต่ไม่ได้ซื้อม้า – มีเพียงม้วนผ้าที่เน่าเปื่อยเท่านั้น! ดังนั้นเขาก็กลับไปสู่ชีวิตเดิม: ขุดดิน ทำงานหนัก เพื่อชำระหนี้! ถ้าเขาซื้อม้าไว้ตั้งแต่แรก เขาก็จะได้ขี่ม้ากลับมาซื้อของใช้ในบ้านด้วย
และไม่ต้องทำงานหนักในทุ่งนาด้วยจอบอีกต่อไป แต่ดูสิปากใหญ่ของเขาทำให้เขาต้องเจอเรื่องอะไรในร้านของชาวยิวเหล่านั้น! มารก็ทำในลักษณะเดียวกันเป๊ะ เหมือนพ่อค้าเจ้าเล่ห์มันดึงคุณไปทางนี้ที ทางนั้นที; มันทำให้คุณสะดุดล้มจนสุดท้ายก็มั่นใจว่าคุณจะลงเอยตรงจุดที่มันต้องการ
และถ้าคุณไม่ระวัง คุณอาจออกเดินทางไปยังที่หนึ่งแต่กลับลงเอยที่อีกที่หนึ่ง มารหลอกลวงคุณและคุณก็เสียเวลาที่ดีที่สุดของชีวิตไป

มารทำทุกวิถีทางเพื่อขัดขวางไม่ให้คนได้รับประโยชน์
มารคือผู้เชี่ยวชาญในการหลอกลวง ตัวอย่างเช่น
หากผู้ที่มีจิตวิญญาณสูงได้รับความคิดชั่วร้ายระหว่างพิธีบูชาพระเจ้า เขาจะตระหนักได้ หลุดพ้นจากมัน และขับไล่มันออกไปนั่นคือเหตุผลที่มารจะเสนอความคิดทางจิตวิญญาณให้เขา “ในหนังสือเล่มนี้” เขากล่าว “มีเขียนไว้ว่า…” แล้วเขาก็เบี่ยงเบนความสนใจของพวกเขา เช่น ไปยังโคมระย้า

98

และคนนั้นจะเริ่มสงสัยว่าใครเป็นผู้สร้างมัน
หรือปีศาจอาจเตือนพวกเขาว่าควรไปเยี่ยมผู้ป่วยคนหนึ่ง “โอ้! ไม่เคยคิดเลย!” คนนั้นจะพูด “เป็นแรงบันดาลใจที่ดีมากระหว่างพิธีบูชาพระเจ้า!” — ในขณะที่ความจริงแล้ว ปีศาจกำลังแทรกแซงจิตใจพวกเขาอยู่แล้วคนนั้นเริ่มจมอยู่กับความคิดของตัวเอง
และเพียงเมื่อได้ยินพระสงฆ์ประกาศว่า
“ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้าและความเชื่อ จงก้าวมาข้างหน้า!” — เขาจึงตระหนักว่าพิธีบูชาพระเจ้าได้สิ้นสุดลงแล้ว
ในขณะที่ตัวเขาเองไม่ได้มีส่วนร่วมในพิธีนั้นเลย
แต่แม้ที่นี่ ในโบสถ์ เมื่อแม่ชีไปจุดเทียนบนโคมระย้าฉันสังเกตเห็นว่าผู้ล่อลวงเบี่ยงเบนความสนใจของผู้สูงอายุให้หันไปมองด้วย และพวกเขาก็จ้องมองขณะที่แม่ชีจุดเทียนนี่คือความเด็กๆ อย่างแท้จริง! สิ่งเช่นนี้เป็นเพียงแหล่งความเพลิดเพลินสำหรับเด็กเล็กๆ
เท่านั้น “เธอจุดเทียนแล้ว!” — พวกเขาพูดกันเด็กเล็กยังมีข้อแก้ตัวได้ แต่ผู้ใหญ่แล้วจะอย่างไร? หรือในขณะที่ควรหลีกเลี่ยงการเคลื่อนไหวระหว่างพิธีบูชาศักดิ์สิทธิ์
ผู้ล่อลวงอาจชักจูงให้แม่ชีคนหนึ่งพลิกหน้าหนังสือบนแท่นอ่านในยามศักดิ์สิทธิ์
จนเกิดเสียงรบกวนและทำให้ผู้ร่วมพิธีคนอื่น ๆที่ได้ยินเสียงกระดาษพลิกถามว่า: “นั่นคืออะไร?” จิตใจของพวกเขาจึงหลุดพ้นจากพระเจ้า
ในขณะที่มารร้ายกำลังยินดี ดังนั้นเราจึงต้องระมัดระวังไม่ให้รบกวนผู้อื่นระหว่างพิธีกรรม
เราทำร้ายผู้อื่นโดยไม่รู้ตัวหรือสังเกตการอ่านพระคัมภีร์ในโบสถ์:
ทันทีที่ผู้อ่านถึงช่วงเวลาศักดิ์สิทธิ์ที่สุด
ซึ่งผู้คนจะได้รับประโยชน์จากมันสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะเกิดขึ้นทันที:
ไม่ว่าจะลมพัดให้ประตูปิดกระแทก หรือมีใครบางคนเริ่มไอ... ความสนใจของผู้คนจะถูกเบี่ยงเบนไป
และพวกเขาจะไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ
จากคำศักดิ์สิทธิ์ที่กำลังถูกอ่าน
นี่คือวิธีที่ทังกาลัชกาทำงาน
โอ้ ถ้าคุณได้เห็นวิธีที่ปีศาจทำงานบ้างก็ดี!
คุณยังไม่เคยเห็นเขา
นั่นจึงเป็นเหตุผลที่คุณไม่เข้าใจบางเรื่อง
เขาทำทุกวิถีทางเพื่อให้แน่ใจว่าคนนั้นไม่ได้รับประโยชน์ใดๆผมสังเกตเห็นสิ่งนี้ในคาลิวาของตัวเองเมื่อกำลังพูดคุยกับผู้คน ทันทีที่ผมถึงจุดสำคัญที่ต้องไปถึง— 99

เพื่อช่วยเหลือผู้ฟัง—จุดสูงสุดของการสนทนา—
ก็มีเสียงรบกวนเกิดขึ้นทันที หรือมีใครบางคนเดินเข้ามาและผมก็ถูกขัดจังหวะ
มารจะปลูกฝังความอยากพูดคุยไร้สาระในใจพวกเขาไว้ก่อนโดยให้มองไปยังสเกเตที่อยู่ฝั่งตรงข้าม82
หรือช่วยให้พวกเขาเห็นสิ่งน่าสนใจ
และจัดเวลาให้พวกเขาเข้ามาในช่วงเวลาสำคัญที่สุดของการสนทนา
พอดี; เมื่อนั้นผมก็เปลี่ยนหัวข้อไปแล้ว
และผู้ฟังของผมก็ไม่ได้รับประโยชน์อะไรเลย สำหรับปีศาจซึ่งรู้ตั้งแต่ต้นการสนทนาว่ามันจะจบลงอย่างไร
และเห็นว่าตัวเองจะเสียเปรียบ
จึงส่งใครสักคนมาขัดจังหวะผมในช่วงเวลาสำคัญที่สุด ‘เฮ้’ ผู้มาใหม่ร้องขึ้น ‘พ่อครับ ทางเข้าอยู่ที่ไหนครับ?’ — “ที่นี่ครับ” ผมตอบ “กินตุรกิชเดไลท์และดื่มน้ำสักหน่อยแล้วเข้ามาทางนี้” แต่ในวินาทีนั้นเองคนอื่นก็เข้ามาขัดจังหวะผม
เพราะผมต้องลุกขึ้นยืนเพื่อทักทายพวกเขา ไม่นานนักกลุ่มที่สามก็มาถึง ผมต้องลุกขึ้นยืนอีกครั้งและพวกเขาก็เริ่มสนทนา: “ท่านมาจากที่ไหน?” — และต่อไปเรื่อยๆจนผมต้องเริ่มใหม่ทั้งหมดอีกครั้ง ตัวอย่างเช่นต้องพูดการเปรียบเทียบที่ผมได้กล่าวไว้แล้วซ้ำอีก
ทันทีที่ผมเริ่มได้ไม่นาน ก็มีคนอื่นตะโกนจากด้านล่างว่า: “เฮ้ คุณพ่อเพย์ซิอุส! ท่านอยู่ไหน? ประตูอยู่ที่นี่ใช่ไหม?” ผมก็ต้องเริ่มใหม่ทันที
ให้ตายเถอะ ความล่อลวง! ในวันเดียว
ปีศาจก็เล่นกลนี้กับผมถึงหกหรือเจ็ดครั้งและผมยังถูกบังคับ… ต้องตั้งยามเฝ้าด้วย! ‘คุณนั่งอยู่ตรงนั้นและดูให้แน่ใจว่าไม่มีใครมาจากทางนั้นส่วนคุณนั่งอยู่ที่นี่จนกว่าผมจะเสร็จงาน’
ดังนั้นหกหรือเจ็ดครั้ง คุณอาจเริ่มเล่าเรื่องทั้งเรื่องจนถึงจุดที่คนฟังจะได้รับประโยชน์
แต่แล้วพวกก่อกวนเหล่านั้นก็เริ่มแสดงละครให้คุณดูอีก
โอ้ ความล่อลวง—สิ่งที่ศัตรูทำ!
มันเปลี่ยนจุดสนใจของเราไปยังความถี่ที่ต่างออกไปตลอดเวลา
พอคนที่มีศรัทธากำลังจะถูกสิ่งใดสิ่งหนึ่งกระตุ้นให้มีความศรัทธา มันก็ ‘คลิก!’— เปลี่ยนจุดสนใจของพวกเขาไปยังสิ่งที่อาจทำให้เสียสมาธิ

82 นี่หมายถึงอารามคุตลูมุชของนักบุญพันเทเลอิมอนผู้เป็นมรณสักขีผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับห้อง ‘ปานากูดา’ – หมายเหตุของผู้แปล

100

คิดถึงเรื่องทางจิตวิญญาณอีกแล้วหรือ? ‘คลิก!’ — เขาก็ทำให้คิดถึงเรื่องอื่นขึ้นมา [นั่นคือวิธีที่] ศัตรูทำให้คริสเตียนสับสนอยู่เสมอ
หากใครเข้าใจวิธีทำงานของมาร
เขาจะได้รับการปลดปล่อยจากหลายสิ่งหลายอย่าง
— เกโรนดา ท่านจะอธิบายให้เข้าใจได้อย่างไร?
— สังเกตดู โดยการสังเกต คุณจะเรียนรู้ได้

ผู้เชี่ยวชาญด้านอากาศที่ดีที่สุดคือใคร? ผู้เลี้ยงแกะ [ทำไม?] เพราะพวกเขาสังเกตเมฆและจับตาดูลม

ปีกของ [มนุษย์]จะ

มนุษย์ถูกชักจูงได้ง่าย ไม่ว่าจะเพื่อสิ่งดีหรือสิ่งร้าย
การตกอยู่ภายใต้อิทธิพลที่ไม่ดีนั้นง่ายกว่า
เพราะนั่นคือที่ที่มารกำลังทำงานอยู่ ตัวอย่างเช่นหากบอกใครสักคนว่าเขาควรเลิกสูบบุหรี่เพราะมันเป็นอันตราย
ทันทีที่เขาตัดสินใจเลิกสูบภูติผีจะเข้ามาหาเขาทันทีและพูดว่า:
‘บุหรี่นี้มีนิโคตินน้อยลง
และบุหรี่นี้มีตัวกรองที่ช่วยทำความสะอาด
ดังนั้นสูบบุหรี่เหล่านี้ไป – มันจะไม่เป็นอันตรายต่อคุณ’ กล่าวอีกนัยหนึ่ง

ภูติผีจะหาข้ออ้างให้คนนั้นไม่เลิกสูบบุหรี่; เขาจะหา ‘ทางออก’ ให้เขา! ท้ายที่สุดแล้ว ปีศาจสามารถหาข้ออ้างให้เราได้มากมายและบุหรี่ที่เขาเสนอให้อาจอันตรายยิ่งกว่าเดิมด้วยซ้ำ
นั่นคือเหตุผลที่เราต้องมีพลังใจ
และหากคุณไม่เอาชนะจุดอ่อนของตัวเองในขณะที่ยังหนุ่มสาว
ก็จะยากที่จะเอาชนะมันในภายหลัง เพราะยิ่งคนเราอายุมากขึ้นพลังใจก็ยิ่งอ่อนแอลง
หากคนใดขาดความมุ่งมั่น เขาจะไม่สามารถทำอะไรได้เลย
นักบุญยอห์น คริโซสโตม กล่าวว่า: ‘ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับ “ความอยาก” และ “ความไม่อยาก”’

83 กล่าวอีกนัยหนึ่ง
ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าคนนั้นอยากหรือไม่สิ่งนี้ช่างยิ่งใหญ่เพียงใด! พระเจ้ามีธรรมชาติที่ดี

83
‘ดังนั้น… พระเจ้าเป็นผู้สัตย์ซื่อ
และเมื่อพระองค์ได้สัญญาว่าจะช่วยให้ท่านรอดพระองค์ย่อมจะช่วยให้ท่านรอดอย่างแน่นอน; แต่ – ตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้และพระองค์ได้สัญญาอย่างไร? หากเราเองมีความปรารถนาเช่นนั้นหากเราเชื่อฟังพระองค์ และไม่ใช่เพียงอย่างผิวเผินไม่ใช่เมื่อเรายังคงเฉยเมย เหมือนหินและต้นไม้” ดูเพิ่มเติม: นักบุญยอห์นคริโซสโตม. ผลงาน. เล่ม 11. หนังสือ 2. เซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก, 1905. หน้า 607.

101

และทรงปรารถนาสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเราเสมอ อย่างไรก็ตามเราเองก็ต้องปรารถนาสิ่งนั้นด้วย
เพราะมนุษย์จะบินขึ้นทางจิตวิญญาณด้วยความช่วยเหลือของสองปีก: ความประสงค์ของพระเจ้าและความประสงค์ของตนเองพระเจ้าได้ติดปีกหนึ่ง — ความประสงค์ของพระองค์ — ไว้ที่ไหล่ข้างหนึ่งของเราอย่างถาวร
แต่เพื่อจะบินขึ้นทางจิตวิญญาณ เราเองก็ต้องติดปีกของเรา — ความประสงค์ของมนุษย์ — ไว้ที่ไหล่ข้างอีกข้างหากคนใดมีความตั้งใจที่แข็งแกร่ง
ก็จะมีปีกมนุษย์ที่สมดุลกับปีกของพระเจ้า และเขาจะบินได้แต่หากความตั้งใจของบุคคลนั้นยังไม่พัฒนาเพียงพอ

เขาจะอยากบิน แต่ [กลับ] ตกลงหัวทิ่มแทน เขาจะลองอีกครั้ง — และสิ่งเดียวกันก็เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า!
— เกโรนดา,เป็นไปได้ไหมที่จะพัฒนาความมุ่งมั่นของตนเอง?
—

เราไม่ได้กล่าวไว้แล้วหรือว่าทุกสิ่งล้วนสามารถพัฒนาได้?
ทุกคนล้วนมีพลังความตั้งใจ — บางคนมีน้อย บางคนมีมากเมื่อบุคคลมีแนวโน้มสู่การปฏิบัติธรรม
เมื่อเขาสวดมนต์และขอให้พระเจ้าเพิ่มพลังความตั้งใจของเขา
พระเจ้าก็จะช่วยเหลือเขา คนต้องตระหนักว่าหากเขาไม่ประสบความสำเร็จ
นั่นหมายความว่าเขาไม่ได้ใช้ความมุ่งมั่นเลย
หรือใช้ไม่เพียงพอ และยิ่งไปกว่านั้นความมุ่งมั่นนั้นยังอ่อนแอลง
จนทำให้มันไม่มีประโยชน์อีกแล้ว
สมมติว่านกมีปีกหนึ่งข้างที่แข็งแรง ส่วนอีกข้างถูกละเลยขนนกเริ่มร่วงจากปีกนั้น
และในที่สุดนกก็บินไม่ได้อย่างถูกต้อง
ปีกข้างหนึ่งทำงานได้ดี แต่ปีกอีกข้างเหมือนหวีที่หักนกนั้นกระพือปีกนี้ แต่ลมพัดผ่านมันไปเลยและมันไม่สามารถบินได้ มันสั่นไหวเล็กน้อยและบินคว่ำหน้าเพื่อจะบินได้ ปีกอีกข้างก็ต้องสมบูรณ์เช่นกัน
สิ่งที่ผมต้องการกล่าวคือว่า เช่นเดียวกัน
หากใครต้องการบินได้อย่างถูกต้อง ในทางจิตวิญญาณ ทุกขณะ

เขาต้องระมัดระวังและไม่ละเลยเจตจำนงของมนุษย์ Tangalashka ทำอะไร? มันค่อยๆ คืบคลานเข้ามาอย่างเงียบๆ และถอนขนเล็กๆหนึ่งเส้นจากปีกมนุษย์ก่อน แล้วถอนเส้นที่ใหญ่กว่าเล็กน้อยและหากคนนั้นไม่ระมัดระวัง มันก็จะถอนขนเส้นใหญ่ด้วยทำให้คนนั้นอยากบินแต่ทำไม่ได้
และหากศัตรูได้ถอนขนออกไปหลายเส้นแล้ว เมื่อคนนั้นพยายามบินก็จะบินคว่ำหัวลง

102

เพราะลมพัดผ่านปีกแห่งความตั้งใจที่ถูกถอนขนไปได้อย่างอิสระปีกแห่งพระเจ้าเต็มไปด้วยขนอยู่เสมอ มัน ‘สมบูรณ์’ และมารไม่สามารถถอนขนจากปีกแห่งพระเจ้านี้ได้
ความสนใจของบุคคลต้องมุ่งไปที่การไม่รู้สึกเหนื่อยล้า

และไม่ให้มารถอนขนจากปีก [มนุษย์] ของตนเมื่อบุคคลเริ่มเกียจคร้านหรือเฉยเมยในทางใดทางหนึ่ง

ความตั้งใจของเขาก็จะสูญเสียความแข็งแกร่ง และหากบุคคล [เอง] ไม่ต้องการ [ทำงานทางจิตวิญญาณ] พระเจ้าจะทำอะไรได้? พระเจ้าไม่ประสงค์จะแทรกแซง
เพราะพระองค์ทรงเคารพในเสรีภาพของมนุษย์ ด้วยวิธีนี้เช่นกันมนุษย์ก็ทำให้ปีกของพระเจ้าไร้ประโยชน์ อย่างไรก็ตามเมื่อมนุษย์มีพลังแห่งความตั้งใจ—นั่นคือเมื่อปีกของตนเองไม่ได้รับความเสียหาย—
แล้วสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ มนุษย์ก็ย่อมประสงค์เช่นกันและเมื่อนั้น มนุษย์ก็จะบินได้
— เกโรนดา ท่านหมายถึง ‘การบิน’ นี้คืออะไรกันแน่?
ท่านหมายถึงความปรารถนาที่จะก้าวหน้าทางจิตวิญญาณหรือความปรารถนาที่จะได้รับความรอดหรือไม่?
— แน่นอนอยู่แล้ว พี่ชาย! เมื่อข้าพเจ้าพูดว่า ‘การบิน’
ข้าพเจ้าหมายถึงการก้าวขึ้นทางจิตวิญญาณไม่ใช่การบินขึ้นไปบนต้นไซเปรส!
— เกโรนดา ท่านกล่าวไว้ก่อนหน้านี้ว่า
คนหนึ่งอาจไถและหว่านดิน ทำทุกสิ่งที่จำเป็นแต่สุดท้ายกลับเก็บเกี่ยวไม่ได้แม้แต่เมล็ดเดียว
— ใช่ครับ นั่นเป็นความจริง
ปีศาจจะปล้นผลแห่งความพยายามของผู้ที่ไม่ระมัดระวัง
แต่ผู้ที่ระมัดระวังและมุ่งมั่นอย่างจริงจังเพื่อความรอดของจิตวิญญาณตนเอง — จะทำงานหนัก ประสบความสำเร็จ ออกผลได้รับอาหารทางจิตวิญญาณ และชื่นชมยินดีดั่งทูตสวรรค์

บทที่ 3.
เกี่ยวกับประโยชน์ที่เกิดจากมิตรภาพที่ดี

ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง
— เกโรนดา
ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลเมื่อท่านกล่าวว่าปีที่ยากลำบากกำลังรออยู่ข้างหน้าเรา

103

— จงเป็นมิตรและสามัคคีกัน
จงเตรียมตัวทางจิตวิญญาณและกล้าหาญ จงเป็นหนึ่งเดียวและอย่ากลัวสิ่งใด พระเจ้าจะทรงช่วยเหลือด้วยจงปลูกฝังความรักทางจิตวิญญาณ
ให้มันเป็นเหมือนความรักของแม่ที่มีต่อลูก
จงให้ความสัมพันธ์ของพวกท่านเป็นความสัมพันธ์แบบพี่น้อง
จงให้จิตวิญญาณแห่งการเสียสละดำรงอยู่ท่ามกลางพวกท่าน
และเราจะผ่านพ้นวันเวลาที่ยากลำบากไปทีละน้อย
เราผู้เป็นพระภิกษุ
แน่นอนว่าได้ถอนตัวจากโลกและทิ้งเพื่อนฝูงและครอบครัวไว้เบื้องหลัง เพื่อเข้าสู่ครอบครัวใหญ่ของอาดัมและพระเจ้าแต่ผู้เป็นฆราวาสต้องรักษาความสัมพันธ์กับเพื่อนและคนรู้จักที่มีจิตวิญญาณคล้ายคลึงกัน
เพื่อที่พวกเขาจะได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
หากผู้คริสเตียนที่อาศัยอยู่ในโลกนี้รักษาความสัมพันธ์กับผู้ที่มีจิตใจทางจิตวิญญาณ พวกเขาก็จะมีผู้ให้พึ่งพาได้ไม่ว่าคุณจะใช้ชีวิตทางจิตวิญญาณได้ลึกซึ้งเพียงใด

วงเพื่อนที่ดี (โดยเฉพาะในยุคสมัยนี้)
ก็เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง
การเชื่อมต่อกับผู้ที่มีจิตใจทางจิตวิญญาณเป็นประโยชน์อย่าง

ยิ่งต่อคริสเตียน (แม้จะมากกว่าการอ่านหนังสือทางจิตวิญญาณ)
เพราะความสุขจากการร่วมเป็นพี่น้องทางจิตวิญญาณนี้จะปลุกความกระตือรือร้นที่แรงกล้าในตัวพวกเขาสำหรับการปฏิบัติทางจิตวิญญาณ นอกจากนี้ ยังเป็นประโยชน์ด้วยหากที่ทำงานหรือในสถานที่ทำงาน ผู้ที่มีจิตวิญญาณรู้กันเพื่อที่จะช่วยเหลือกันได้ ตัวอย่างเช่นอาจเกิดปัญหาระหว่างเพื่อนร่วมงาน
และอาจต้องการความสนับสนุนซึ่งกันและกัน
หากผู้ที่มีจิตวิญญาณไม่รู้จักกัน
พวกเขาอาจไม่กล้าพูดคุยกัน

— เกโรนดา, สมมติว่า [ครั้งหนึ่ง]
มีคนปฏิเสธที่จะช่วยเราในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
และตอนนี้เรารู้สึกลังเลที่จะขอความช่วยเหลือจากเขาอีกครั้งแบบนี้ถูกต้องหรือไม่?
— ไม่ ไม่ครับ
บางทีเขาอาจไม่ได้อยู่ในตำแหน่งที่จะช่วยได้เมื่อก่อน
มันก็เหมือนเมื่อคุณขอไม้กางเขนจากผม และผมก็ให้คุณไป

ครั้งหนึ่งคุณมาขออีก แต่ผมไม่มี [แน่นอน] ผมก็ไม่ได้ให้คุณแล้วผมก็ไปซื้อไม้กางเขนมาเพื่อมีไว้แจก แต่คุณมาโดยไม่ขอทั้งที่ผมกำลังรอโอกาสที่จะแจกมันอยู่

104

ทุกวันนี้
ผู้คนอาศัยอยู่ในอาคารเดียวกันแต่ไม่รู้จักกันเลย แต่ในอดีตมีความรู้สึกเป็นชุมชนที่ช่วยให้ผู้คนได้รู้จักกัน
และช่วยเหลือกันในยามจำเป็น ตัวอย่างเช่นหากใครนั้นกำลังเดินทางไปที่ใดด้วยรถม้า
แล้วพบคนรู้จักบนทาง เขาจะถามว่า: ‘คุณมาจากไหน และกำลังไปไหน?
ผมก็กำลังไปทางนั้นเช่นกัน’ ‘ขึ้นรถมาเลย เราไปด้วยกัน’
หรือหากใครต้องการไปไหนสักแห่งด้วยม้า
ก็จะไปหาเพื่อนบ้านและถามว่า ‘คุณกำลังจะไปไหน? ถ้าคุณรอได้ผมจะออกเดินทางด้วยม้าในสามชั่วโมงและสามารถพาคุณไปด้วยได้’ หรือพวกเขาจะพูดว่า ‘ผมจะไปสถานที่นั้นในวันพรุ่งนี้ ‘มาพักคืนนี้กับเราสิเพื่อที่เราจะได้ออกเดินทางไปด้วยกันตอนเช้า’
ผู้คนคิดถึงเพื่อนบ้านเสมอ
และเมื่อใดก็ตามที่สามารถช่วยได้ไม่ว่าเรื่องอะไร
พวกเขาก็ไม่ลังเลที่จะช่วย ผู้คนมีความห่วงใยกันอย่างจริงใจและมักจะถามเพื่อเตรียมตัวช่วยได้เสมอ
แม้กระทั่งในหมู่บ้านอื่น ๆ พวกเขาก็มีเพื่อนที่ดีด้วย
— เกโรนดา,
ประโยชน์ของการที่ผู้คนมีความเชื่อมโยงทางจิตวิญญาณต่อกันคืออะไร?
— ในยุคนี้ แม้ผู้ที่มีจิตวิญญาณจะไม่ต้องการถูกผูกพันกัน
แต่ปีศาจก็จะบังคับให้พวกเขาต้องอยู่ในความสัมพันธ์นี้
วันนี้ ด้วยความชั่วร้ายอันมากมายปีศาจกลับนำประโยชน์อันยิ่งใหญ่ที่สุดมาสู่ผู้คน
ตัวอย่างเช่น
หากพ่อผู้มีความเชื่อต้องการหาครูสอนพิเศษให้ลูกๆ ของเขาเขาจะถูกบังคับให้หาครูที่ดีและเคร่งครัดในศาสนา
เพราะเขากำลังจะนำบุคคลนั้นเข้ามาในบ้านของเขา ในทางกลับกันครูสอนพิเศษที่เคร่งครัดในศาสนาแต่ยังไม่มีตำแหน่งงาน
และต้องการสอนพิเศษให้เด็ก ๆจะมองหาครอบครัวที่ดีเพื่อให้เขารู้สึกปลอดภัย
หรือผู้ประกอบอาชีพที่ดำเนินชีวิตตามทางจิตวิญญาณ — ไม่ว่าจะเป็นช่างทาสีหรือช่างไฟฟ้า — จะมองหางานกับครอบครัวที่ดีเพื่อให้เขารู้สึกสบายใจ
เพราะในครอบครัวที่มุ่งแต่เรื่องทางโลก
เขาจะนำปัญหาเข้ามาสู่ตัวเอง
เจ้าของบ้านที่เป็นคริสเตียนก็จะมองหาช่างฝีมือที่ดีและคนที่มีศรัทธาเพื่อมาทำงานในบ้านของพวกเขา
ทั้งสองฝ่ายจะมองหาคนที่มีจิตวิญญาณเพื่อร่วมมือกัน
และด้วยเหตุนี้ ทีละน้อย

105

ผู้คนที่มีจิตวิญญาณจากทุกอาชีพและทุกสาขาความรู้จะได้รู้จักกัน
ในที่สุด ปีศาจ แม้โดยไม่ได้ตั้งใจ
ก็ทำดีผ่านความชั่วร้ายของเขา: เขาแยกแกะออกจากแพะ
แกะจะถูกแยกออกจากแพะและจะใช้ชีวิตเป็นฝูงเดียวภายใต้ผู้เลี้ยงแกะองค์เดียว84
ในอดีต ในหมู่บ้าน ชาวนาจะมอบแกะและแพะให้กับผู้เลี้ยงแกะ—
บางคนให้ห้าตัว บางคนให้สิบตัว—
และแกะจะกินหญ้าอยู่ร่วมกับแพะ เพราะในสมัยนั้น
แพะยังมีความรู้ตัวและไม่ใช้เขาชนแกะ ในปัจจุบันแพะได้กลายเป็นสัตว์ดุร้ายและทำร้ายแกะของพระคริสต์อย่างเจ็บปวด
แกะกำลังรอคอยผู้เลี้ยงที่ดีและต้องการฝูงที่ประกอบด้วยแกะเพียงอย่างเดียว
เพราะโลกในปัจจุบันนี้เหมาะเพียงสำหรับผู้ที่อยู่ในบาปเท่านั้น ดังนั้น ผู้คนจะถูกแบ่งแยกทั้งแกะและแพะจะต้องอยู่ตามลำพัง
ผู้ที่ปรารถนาจะใช้ชีวิตทางจิตวิญญาณจะค่อยๆพบว่าไม่สามารถใช้ชีวิตในโลกนี้ได้อีกต่อไป;
พวกเขาจะพยายามหาผู้เชื่อที่เหมือนตนเอง หาพ่อทางจิตวิญญาณและห่างไกลจากบาปมากยิ่งขึ้น
นี่คือความดีที่มารกำลังทำอยู่ตอนนี้
โดยที่มันเองก็ไม่ได้ตั้งใจเลย และตอนนี้ ไม่เพียงแต่ในเมือง
แต่ยังในหมู่บ้านด้วย คุณจะเห็นได้ว่า
บางคนรีบเร่งไปยังศูนย์บันเทิงและใช้ชีวิตอย่างไม่ใส่ใจ
ในขณะที่คนอื่นๆ รีบเร่งไปร่วมการเฝ้าระวังตลอดคืนการสวดมนต์ และการรวมตัวทางจิตวิญญาณและคนเหล่านี้ก็ผูกพันกันแน่นแฟ้น
สายสัมพันธ์แห่งภราดรภาพที่แข็งแกร่งมากถูกสร้างขึ้นในช่
วงเวลาที่ยากลำบาก ในช่วงสงคราม เรา— ทหารจากครึ่งกองพันเดียวกัน—ใช้ชีวิตร่วมกันเป็นเวลาสองปี
และมีความผูกพันกันแน่นแฟ้นยิ่งกว่าพี่น้อง
เพราะเราผ่านความยากลำบากและอันตรายมาด้วยกัน
เรามีความผูกพันกันอย่างแน่นแฟ้นจนเรียกกันเองว่า ‘พี่น้อง’
พวกเขาเป็นคนโลกีย์ มีวิธีคิดแบบโลกีย์;
ไม่เคยอ่านพระกิตติคุณหรือหนังสือทางจิตวิญญาณ
แต่ไม่มีใครในหมู่พวกเราที่อยากแยกจากกัน
ผู้ชายเหล่านี้มีการศึกษาแบบโลกีย์ทั่วไป — ในความหมายที่ดีที่สุดของคำนี้ —

84 ดู ยอห์น 10:16.

106

แต่พวกเขามีสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่ามาก:
ความรักและความเป็นพี่น้อง
เพื่อนร่วมรบของเราคนหนึ่งได้ผ่านโลกไปเมื่อไม่นานมานี้
และเพื่อนร่วมรบที่เหลือได้เดินทางมาจากทุกมุมของประเทศเพื่อร่วมงานศพของเขา และเมื่อไม่กี่วันก่อนเพื่อนร่วมรบคนหนึ่งของฉันได้มาที่นี่เพื่อพบฉันเขาโอบกอดฉันไว้แน่นมากจนฉันไม่สามารถหลุดพ้นได้!
ตอนนี้เรากำลังอยู่ในสงครามกับมาร ดังนั้น
จงพยายามมากยิ่งขึ้นเพื่อใกล้ชิดกันมากขึ้น
เพื่อเป็นพี่น้องกันมากยิ่งขึ้น ด้วยวิธีนี้เราจะเดินร่วมกันบนเส้นทางที่เราได้เลือกไว้
และปีนขึ้นทางชันสู่กอลโกธาอันหวานชื่นไปด้วยกัน

เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณ
— เกโรนดา
เมื่อวานท่านได้บอกเราว่าท่านรู้สึกว่าทุกคนที่ท่านได้พบในช่วงไม่กี่วันที่ผ่านมาล้วนเป็นพี่น้องของท่านความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณคืออะไร?
— เราเป็นพี่น้องทางเนื้อหนังกับทุกคน
เราทุกคนเป็นพี่น้องกัน และเราทุกคนเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้านอกจากนี้
เราผู้เชื่อยังได้รับพระคุณให้เป็นบุตรของพระเจ้าด้วยพระโลหิตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์ของเรา ในชีวิตทางจิตวิญญาณเราเป็นพี่น้องทางเนื้อหนังผ่านอาดัม
และทางจิตวิญญาณผ่านพระคริสต์
ผู้ที่ดำเนินชีวิตทางจิตวิญญาณจะรู้สึกถึงความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณนี้ระหว่างกัน พวกเขาคิดถึงสิ่งเดียวกันพยายามเพื่อสิ่งเดียวกัน และมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน แต่หากเช่นว่า คุณมีน้องสาวทางเลือดที่ดำเนินชีวิตตามใจชอบในแบบโลกีย์
คุณก็จะไม่รู้สึกถึงความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณกับเธอ
— ความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณจะแตกสลายได้หรือไม่?
— เมื่อคนหนึ่งหยุดใช้ชีวิตทางจิตวิญญาณ
ความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณของเขากับอีกคนที่ใช้ชีวิตทางจิตวิญญาณก็จะสิ้นสุดลงด้วย
ไม่ใช่คนที่ใช้ชีวิตทางจิตวิญญาณที่ถอนตัวออกไป
แต่เป็นคนที่หยุดใช้ชีวิตทางจิตวิญญาณเองที่แยกตัวออกจากอีกฝ่าย; เช่นเดียวกับที่เมื่อคนใดใช้ชีวิตตามพระเจ้ายิ่งมากก็ยิ่งเข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้น
ดังนั้นเมื่อเขาห่างไกลจากชีวิตตามพระเจ้ามากขึ้น
ก็ยิ่งห่างไกลจากพระองค์มากขึ้น
107

และเช่นเดียวกับที่พระคุณของพระเจ้าเป็นพลังที่ทำงานจากระยะไกลและถูกส่งต่อไปยังผู้คน
พลังชั่วร้ายของมารก็เป็นพลังที่ทำงานจากระยะไกลและถูกส่งต่อไปเช่นกัน ตัวอย่างเช่นหากมีวิญญาณสองดวงอยู่ในสภาพทางจิตวิญญาณ
และหนึ่งในนั้นคิดถึงอีกดวงหนึ่ง
ก็จะมีความเชื่อมโยงทางจิตวิญญาณระหว่างทั้งสองดวง
และวิญญาณหนึ่งจะส่งพลังศักดิ์สิทธิ์ไปยังอีกดวงหนึ่ง
ในทำนองเดียวกัน
จิตวิญญาณสองดวงที่ดำรงชีวิตอยู่ในบาปและมีความสัมพันธ์บางอย่างระหว่างกัน:
หนึ่งในนั้นจะได้รับอิทธิพลจากปีศาจของอีกฝ่ายจากระยะไกล; ‘โทรเลข’ ถูกส่งจากฝ่ายหนึ่งไปยังอีกฝ่าย
— เกโรนดา,
เมื่อหนึ่งในสองคนที่มีความเชื่อมโยงกับปีศาจระหว่างกันเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น สิ่งนั้นจะช่วยอีกคนได้หรือไม่?
— ใช่ครับ เขาไม่ได้รับคำตอบ
เพราะผู้ที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นนั้น

ไม่ได้รับสายโทรศัพท์ [ทางจิตวิญญาณ] ของเขา สายถูกตัดขาดและความเชื่อมโยงนั้นไม่มีอยู่อีกต่อไป ดังนั้นจึงมีโอกาสที่ผู้ที่เหลืออยู่โดยไม่ได้รับคำตอบจะคิดทบทวนเรื่องนี้ และหากเขาต้องการ มันอาจช่วยเขาได้
— เมื่อเรามีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่มีความปรารถนาแรงกล้า
และความปรารถนาเหล่านี้ไม่มีอิทธิพลที่เป็นอันตรายต่อเรานี่หมายความว่าเรามีอิทธิพลต่อนิสัยใจคอของเขาหรือไม่?
— หากเรามีสภาพทางจิตวิญญาณ ความศักดิ์สิทธิ์

เราก็จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อเขา เพราะ [ในกรณีนั้น] เขาได้รับอิทธิพลจากพระคุณของพระเจ้า และด้วยวิธีนี้เพื่อนบ้านของเราจึงได้รับประโยชน์
เมื่อเราอดทนต่อพี่น้องด้วยความรัก เขาจะเข้าใจสิ่งนี้สิ่งเดียวกันนี้ก็ใช้ได้กับความมุ่งร้าย:
หากเรามีความมุ่งร้ายอยู่ในใจ เขาก็จะรับรู้ได้เช่นกันแม้มันจะไม่ปรากฏให้เห็นจากภายนอกก็ตาม สิ่งใดที่จิตมีอยู่นั่นคือสิ่งที่มันส่งต่อไปยังจิตอื่น
ความหลงใหลส่งต่อความหลงใหล ความรำคาญส่งต่อความรำคาญความโกรธส่งต่อความโกรธ
แต่ของขวัญที่เต็มไปด้วยพระคุณจากจิตที่ได้รับพระคุณจะส่งต่อของขวัญที่เต็มไปด้วยพระคุณไปยังเพื่อนบ้านของเรา
— แล้วการคบหาสมาคมกับผู้มีคุณธรรมจะช่วยได้หรือไม่?
— แน่นอนว่าช่วยได้ครับ
หากคุณเข้าไปในห้องที่เผาธูปอยู่ตลอดเวลา เมื่อคุณออกมา

108

คุณเองก็จะกลิ่นธูปติดตัว หากคุณเข้าไปในคอกม้าคุณก็จะกลิ่นคอกม้าติดตัว หลังจากไปเยี่ยมบ้านของคนโลกีย์

คุณก็จะกลิ่นของโลกีย์ติดตัว [ผมจำได้] ในช่วงการยึดครอง
เราได้ปลูกแตงโมหลายพันธุ์บนพื้นที่ห้าเฮกตาร์: พันธุ์อเมริกันจากวิทยาลัยเกษตรกรรม—แตงโมสีขาวขนาดใหญ่และหวานมาก—รวมถึงแตงโม ‘อาร์ก’ ซึ่งเป็นพันธุ์ท้องถิ่น และพันธุ์อื่นๆหากมีบวบเติบโตอยู่ข้างๆ แตงโมพันธุ์อเมริกันความหวานจากแตงโมจะถ่ายโอนไปยังบวบ บวบจะกลายเป็นหวานขึ้นในขณะที่แตงโมจะสูญเสียรสชาติไป
สิ่งนี้เกิดขึ้นผ่านกระบวนการผสมเกสร
โดยผึ้งที่บินจากดอกหนึ่งไปยังอีกดอกหนึ่ง
หากคุณเห็นเมลอนที่มี ‘สะดือ’ ขนาดใหญ่คุณสามารถมั่นใจได้ว่ามันเติบโตอยู่ข้างๆ คูร์เก็ตต์

หากเมลอนพันธุ์ ‘Arg’ เติบโตอยู่ข้างเมลอนคุณภาพดี
มันจะดูดความหวานจากเมลอนคุณภาพดีนั้นไป
เมลอนคุณภาพดีจะสูญเสียความหวาน แต่ในกรณีนี้อย่างน้อยมันก็จะกลายเป็นเมลอนได้เช่นกัน
แต่หากมีคูร์เจ็ตอยู่ข้างๆ เมลอนที่ดีเมลอนนั้นจะกลายเป็นหวานขึ้น
และเมื่อปรุงอาหารจะต้องใช้เกลือทั้งกำมือ
เมลอนจะเสียเปรียบ และคูร์เจ็ตก็ไม่ได้ประโยชน์อะไรเช่นกันอย่างไรก็ตาม หากเมลอนอยู่ข้างๆ เมลอนอีกผลเมลอนที่ดีจะเสียเปรียบ แต่เมลอนอีกผลจะกลายเป็นหวานขึ้นสิ่งที่ผมต้องการกล่าวคือ
หากผู้คริสเตียนที่ยังไม่มีความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณมากนักถูกวางไว้ใกล้กับผู้ที่มีความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณแล้ว
ผู้หลังอาจรู้สึกเหนื่อยล้า หรืออาจ ได้รับอันตรายบ้างแต่ผู้แรกจะได้รับประโยชน์ อย่างไรก็ตามหากผู้ที่มีโลกทัศน์และไม่เชื่อในพระเจ้าถูกวางไว้ใกล้กับผู้ที่มีความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณแล้ว
ความพยายามและเวลาของผู้แรกก็จะสูญเปล่า
หากคำพูดของใครนั้นสัมผัสใจคนโลกีย์ได้
นั่นคือสิ่งสูงสุดที่อาจเกิดขึ้นได้

แต่หากเขาตีความคำพูดนั้นตามปรัชญาโลกีย์ [ของตัวเอง] — คือหากเขาเข้าใจมันด้วยจิตวิญญาณโลกีย์ — เขาจะไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ เลย กล่าวอีกนัยหนึ่งเขาจะยังคงเป็นบวบอยู่ แม้จะมีรสหวานขึ้นเล็กน้อยก็ตาม

109

แล้วเราคงจะนับคำพูดของเราอย่างระมัดระวัง เมื่อโทรโทรศัพท์เราคิดถึงว่าจะพูดอะไรและพูดมากน้อยเพียงใด
เพราะเราต้องจ่ายค่าโทร
ทุกวันนี้มีเวลาจำนวนมากที่ถูกเสียไปกับคำพูด

— เกโรนดา, ในหนังสือ *The Ladder* มีเขียนไว้ว่า
การวิพากษ์วิจารณ์เป็นผลผลิตของความเกลียดชังแต่การนินทาลือแบบธรรมดาจะมีความรักอยู่ได้หรือไม่?
— ใช่ครับ หากคุณรักจิตวิญญาณใดอย่างลึกซึ้ง
และเห็นว่าคนอื่นอิจฉาเขา
คุณอาจพูดอะไรบางอย่างเพื่อปกป้องเขา
เพื่อไม่ให้คนอื่นอิจฉาเขา ทุกสิ่งต้องได้รับการทดสอบอย่างไรก็ตาม คนที่มีข้อบกพร่องหรือถูกทำร้ายซึ่งเชื่อว่าตนเองถูกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
และด้วยเหตุนี้จึงรู้สึกทุกข์ใจหรือหงุดหงิด
และแสดงความไม่พอใจต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อจิตวิญญาณของผู้อื่นได้
ซึ่งแม้แต่ปีศาจก็ไม่อาจก่อให้เกิดได้
ยูดาสไม่พอใจกับการใช้มดยอบอย่างสิ้นเปลืองที่หญิงผู้ถือมดยอบเทลง และกล่าวว่ามดยอบนี้สามารถขายได้และนำเงินไปแจกจ่ายให้คนจนได้ อัครสาวกคนอื่นๆที่ได้รับพระคุณ ก็ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของยูดาสเช่นกัน85 พวกเขาเห็นความถูกต้องภายนอกในสิ่งที่ยูดาสพูด
และตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเขา
เพราะพวกเขาไม่รู้จักใจที่รักเงินของเขา
และพระคริสต์ยังมอบกล่องเงินให้ยูดาสเพื่อตอบสนองความปรารถนาของเขา และเขา ‘รับภาระที่หนักเกินกว่าที่เขาจะรับไหว’

86

— เกโรนดา,
เมื่อสองคนมีความเห็นไม่ตรงกันและขอความเห็นจากบุคคลที่สามบุคคลนั้นควรมีท่าทีอย่างไร?

—

หากเขาต้องรับมือกับคนที่มีความเห็นต่างเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว ก็ควรแสดงความคิดเห็นต่อหน้าทั้งสองฝ่าย มิฉะนั้นแต่ละฝ่ายจะนำคำพูดของเขาไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง
แต่หากคำพูดของบุคคลที่ถูกขอความคิดเห็นนั้นมีน้ำหนัก
ฝ่ายที่ขัดแย้งกันจะนำ สิ่งที่เขาพูดไปใช้เป็นอาวุธหนักและเริ่มโจมตีกันอย่างไร้ความปรานี
และลูกกระสุนเหล่านี้จะตกใส่ตัวผู้พูดเอง

85 ดู มัทธิว 26:6 และต่อไป;มาร์ค 14:3 และต่อไป;ยอห์น 12:3 และต่อไป
86 ยอห์น 12:6.

111

แม้ว่าเขาจะไม่คาดคิดถึงมัน ดังนั้นเขาควรหลีกเลี่ยงคนประเภทนี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
เพื่อรักษาความสงบภายในใจ
และสามารถอธิษฐานเพื่อความสงบระหว่างคนเหล่านี้ —

และเพื่อความสงบในโลก [ทั้งใบ] ด้วยหากเขาไม่สามารถหลีกเลี่ยงคนประเภทนี้ที่ชอบสร้างการล่อลวงได้โดยสิ้นเชิง
ก็ควรหลีกเลี่ยงการพูดมากเกินไปอย่างน้อยที่สุด
เพื่อลดการล่อลวงลงบ้าง การที่บางคนไม่มีความมุ่งร้ายแต่เพียงแต่ผิวเผินเท่านั้น ก็ไม่สำคัญเพราะพวกเขาก็สร้างการล่อลวงได้ผ่านความผิวเผินของตนเองเช่นกัน

ความรักของแม่

— เกโรนดา,
หากบุคคลหนึ่งมีทั้งความรักและมารยาทที่เอาใจใส่นั่นหมายความว่าเขามีความบริสุทธิ์ในใจหรือไม่?
— ขึ้นอยู่กับกรณี
บางครั้งมันเป็นเพียงความสุภาพตามโลกีย์เท่านั้น ใช่หลายคนมีน้ำใจและสุภาพ
แต่สิ่งนั้นไม่ได้หมายความว่าพวกเขามีความสูงส่งทางจิตวิญญาณหรือจิตวิญญาณแห่งการเสียสละ พวกเขามีนิสัยดีอยู่จริงแต่นั่นไม่ใช่ประเด็นที่นี่
คนที่แสดงความสุภาพตามโลกีย์และเป็นคนหน้าไหว้หลังหลอก
สามารถก่อให้เกิดความเสียหายได้มาก เพราะคนอื่นถูกหลอกลวงเปิดใจให้เขา
และสุดท้ายก็เสียความเคารพไปให้กับคนโลกีย์ที่ไม่รู้ว่าความเคารพนั้นหมายถึงอะไร
มันเหมือนกับการให้เหรียญทองดราคมาแก่ผู้ที่รู้จักแต่เหรียญทองแดงเท่านั้น นอกจากนี้ก็ไม่ควรเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ด้วยการให้คำปรึกษาทางจิตวิญญาณแก่ผู้ที่เพลิดเพลินกับการสนทนาทางโลกและการแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเห็นแก่ตัว
— เกโรนดา, หากมีใครมีปัญหา
มาหาท่านและพูดเรื่องนั้นไม่หยุด
แม้ตอนนั้นปัญหาจะได้รับการแก้ไขไปแล้วบางส่วนท่านควรปฏิบัติอย่างไรในกรณีเช่นนี้?
— เมื่อพวกเขามาครั้งแรก พวกเขามีข้ออ้าง:
พวกเขาต้องการระบายความในใจ
และมีสิทธิ์ที่จะใช้เวลาของคุณไปมาก ในกรณีนั้นคุณต้องฟังพวกเขา หากไม่ฟัง 112

คนนั้นจะเริ่มคิดว่าคุณเบื่อพวกเขาแล้ว
หรือว่าคุณไม่เข้าใจพวกเขา
แต่หากหลังจากนั้นพวกเขายังคงพูดเรื่องเดิมซ้ำไปซ้ำมาให้บอกพวกเขาว่า: “ไม่ใช่ว่าฉันฟังคุณไม่ได้แต่การฟังแบบนี้ไม่ได้ช่วยคุณอะไรเลย
คุณกำลังทำให้ฤดูร้อนกลายเป็นฤดูหนาว
แต่ตอนนี้สถานการณ์เริ่มดีขึ้นแล้ว นี่คือฤดูใบไม้ผลิฤดูร้อนจะมาถึงเร็วๆ นี้ แต่เมื่อถึงฤดูร้อนคุณก็จะคิดถึงความหนาวของฤดูหนาวและตัวสั่น

[จากความคิดของคุณเอง]” อย่างไรก็ตามบางครั้งแม้ในความสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่มีจิตวิญญาณก็เกิดเรื่องต่อไปนี้:
คนหนึ่งไปเล่าความเจ็บปวดของตัวเองให้อีกคนฟัง
แต่คนนั้นไม่ต้องการฟัง เพื่อไม่ให้สูญเสียความสุขของตัวเองเขาอาจแสร้งทำเป็นรีบหรือเปลี่ยนเรื่องเพื่อรักษาความสงบในใจ นี่คือพฤติกรรมที่ชั่วร้ายอย่างยิ่งมันเหมือนว่ามีคนกำลังจะตายอยู่ข้างๆ ฉันแต่ฉันกลับเดินไปไกลๆ แล้วเริ่มร้องเพลง แต่ ‘ร้องไห้กับผู้ที่ร้องไห้’ นั้นเป็นอย่างไร?

87

ยิ่งเมื่อเป็นเรื่องสำคัญของคริสตจักรแล้ว
ยิ่งต้องเป็นเช่นนั้นมากขึ้นไปอีก หากคริสตชน

[แม้ในสถานการณ์เช่นนั้น]
ไม่แสดงความเห็นอกเห็นใจต่อความทุกข์ของอีกฝ่าย
เขาก็ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของ ‘ร่างกายของคริสตจักร’
— และหากฉันหาข้อแก้ตัวไม่ได้สำหรับความผิดของผู้อื่นนั่นหมายความว่าฉันมีใจแข็งกระด้างหรือไม่?
— คุณไม่หาข้อแก้ตัวให้คนอื่น แต่หาข้อแก้ตัวให้ตัวเอง?
แล้วไม่นานนัก พระคริสต์ก็จะไม่หาข้อแก้ตัวให้คุณเช่นกันหากคนใดไม่ใส่ใจ หัวใจของเขาอาจแข็งเหมือนหินได้ในพริบตา

และในพริบตาเดียวกัน มันก็อาจ [กลับมา] นุ่มนวลได้อีกครั้งจงมีหัวใจเหมือนแม่ คุณรู้ดีว่าแม่รู้สึกอย่างไร: เธอให้อภัยทุกสิ่ง
และบางครั้งก็ทำเป็นไม่เห็นความซนบางอย่าง จงอดทนและให้อภัย; แสดงความเมตตาต่อผู้อื่น
เพื่อที่พระคริสต์จะได้แสดงความเมตตาต่อคุณ

— เกโรนดา,หัวใจขยายตัวได้อย่างไร?
— มันจะขยายตัวเมื่อคุณให้อภัยความผิด ความไม่สมบูรณ์
และการละเลยของผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง

87 โรม 12:15.

113

และมองพวกเขาเหมือนกำลังมองตัวเองในกระจก
แน่นอนว่ามารร้ายอาจปลูกฝังความคิดเกี่ยวกับผู้อื่นให้เราบ้าง โดยเฉพาะเมื่อมีเหตุผลที่แท้จริง อย่างไรก็ตามการที่เราจะรับหรือปฏิเสธความคิดเหล่านี้ขึ้นอยู่กับตัวเราเอง เมื่อเราวางตัวอยู่ในตำแหน่งของคนอื่นเราจะปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความเมตตาและให้อภัยพวกเขา
นอกจากนี้ หากการกระทำนั้นไม่ได้เกิดจากความร้ายกาจแต่เกิดจากความไม่ระมัดระวัง ก็ เป็นเรื่องที่เข้าใจได้

และไม่ก่อให้เกิดปฏิกิริยาเชิงลบ [ในตัวเรา] การที่ความอ่อนแอของมนุษย์มีอยู่นั้นเป็นธรรมชาติและเป็นเรื่องทั่วไปสำหรับทุกคน
สิ่งที่เป็นความชั่วร้ายคือการมีนิสัยมุ่งร้ายในตัวคน
— หากใครนั้นอยู่ในสภาพที่แย่ ส่วนฉันอยู่ในสภาพที่ดีฉันสามารถใช้อิทธิพลต่อเขาได้หรือไม่?
— แล้วถ้าผู้ล่อลวงนำเสนอเรื่องนี้ให้คุณในลักษณะนี้ล่ะ? อะไรทำให้คุณคิดว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่ดีกว่า?
ตั้งแต่ตอนที่ฉันเริ่มเชื่อว่าตัวเองดีกว่าคนอื่น
และเริ่มสงสารเขา ฉันก็ไม่ควรสงสารเขาอีกต่อไป

แต่ควรสงสารตัวเองแทน แม้เมื่อ [คริสเตียน]
เห็นว่าเพื่อนบ้านของเขาอยู่ในสภาพที่เลวร้ายจริง ๆเขาก็จะให้อภัยและหาเหตุผลบรรเทาโทษให้กับเขาเขาไม่หาเหตุผลบรรเทาโทษเพียงเพื่อตัวเองเท่านั้น;
เขากลับพบว่าตัวเองแย่กว่าคนอื่น
และเจ็บปวดจากความชั่วร้ายของตัวเอง เขายอมรับว่าแม้พระเจ้าจะประทานทุกสิ่งให้เขา
แต่เขากลับไม่ได้ตอบแทนอะไรเลย และกล่าวว่า:

‘พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดอย่าถือข้าพระองค์เป็นสำคัญ; โปรดทิ้งข้าพระองค์ไปเถิด “ข้าไม่ได้ทำอะไรเลยโปรดช่วยผู้อื่นเถิด”
ผู้ที่เจริญรุ่งเรืองอย่างแท้จริงไม่รู้สึกว่าตนเองได้ก้าวหน้าไปมาก แต่เพียงแต่รู้สึกสำนึกผิดอย่างลึกซึ้ง ความถ่อมตนและความรักอันศักดิ์สิทธิ์
พร้อมด้วยความปีติยินดีที่ไม่อาจบรรยายได้

บทที่ 4.
เกี่ยวกับวิธีที่พระเจ้าถูกกระตุ้นให้เกิดความเมตตาผ่านความเคารพ

114

ความเคารพคืออะไร?

— เกโรนดา,ความเคารพคืออะไร?
— ความเคารพคือความเกรงกลัวพระเจ้า ความถ่อมตนภายใน
และความไวต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์
ผู้ที่มีความเคารพอาจรู้สึกเขินอาย
แต่ความเขินอายนี้เหมือนน้ำผึ้งที่หลั่งไหลเข้าสู่หัวใจของเขา มันไม่ก่อให้เกิดความทุกข์ทรมานแต่กลับนำความสุขมาสู่ชีวิตของเขา
การเคลื่อนไหวของบุคคลที่เต็มไปด้วยความเคารพนั้นอ่อนโยนและแม่นยำ
เขาสามารถรับรู้ได้อย่างชัดเจนถึงการประทับอยู่ของพระเจ้า
ทูตสวรรค์ และนักบุญทั้งหลาย; เขารู้สึกถึงการประทับอยู่ของทูตสวรรค์ผู้คุ้มครองที่คอยดูแลเขาอยู่เสมอ ในใจของเขาเขาตระหนักอยู่เสมอว่าร่างกายของเขาคือวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์88 และเขาดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย บริสุทธิ์และได้รับการชำระให้บริสุทธิ์
ผู้มีศรัทธาปฏิบัติตนด้วยความระมัดระวังและถ่อมตนไม่ว่าจะไปที่ใด; เขารู้สึกถึงความศักดิ์สิทธิ์ของทุกสิ่งอย่างลึกซึ้งตัวอย่างเช่น เขาจะระมัดระวังไม่ให้หันหลังให้ภาพพระ; เขาจะไม่วางพระวรสาร หนังสือทางจิตวิญญาณหรือวัตถุศักดิ์สิทธิ์ใดๆ ไว้บนที่นั่งของผู้คน เช่นบนโซฟาหรือเก้าอี้; หากเขาเห็นภาพพระใจของเขาจะเต็มไปด้วยความสุข และน้ำตาจะเอ่อล้นในดวงตาแม้เพียงเห็นชื่อของพระคริสต์เขียนไว้ที่ใดก็ตาม
เขาก็จะจูบมันด้วยความเคารพ
และจิตวิญญาณของเขาก็รู้สึกปีติยินดีจากภายใน
แม้เขาจะเห็นเศษกระดาษหนังสือพิมพ์ตกอยู่บนพื้น
ซึ่งพิมพ์ชื่อพระคริสต์หรือคำว่า ‘พระคริสตจักรศักดิ์สิทธิ์แห่งพระตรีเอกภาพ’
เขาก็จะก้มตัวลงเก็บเศษกระดาษนั้นขึ้นมา
จูบมันด้วยความเคารพ และรู้สึกเศร้าที่มันถูกทิ้งลงบนพื้น

— ดังนั้น เกโรนดา ความศรัทธา (piety) กับความเคารพ (reverence) เป็นสิ่งเดียวกันหรือต่างกัน?

88 ดู 1 โครินธ์ 3:16 และ 6:19.

115

— ความศรัทธา89 เหมือนน้ำหอม ส่วนความเคารพเหมือนธูป
สำหรับผม ความเคารพคือคุณธรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเพราะผู้ที่มีความเคารพจะดึงดูดพระคุณของพระเจ้ามาสู่ตัวเขาเอง เขาจะกลายเป็นภาชนะรับพระคุณและพระคุณนั้นจะอยู่กับเขาโดยธรรมชาติ
แล้วเมื่อพระคุณของพระองค์ ‘ส่องผ่าน’ ตัวเขาทุกคนจะเคารพเขาและมีความรู้สึกดีต่อเขา
ส่วนคนที่ไม่มีความละอายจะก่อให้เกิดความรังเกียจทั้งในผู้ใหญ่และเด็ก
ผู้หญิงควรมีความเคารพมากกว่าผู้ชาย
ด้วยธรรมชาติของผู้หญิงเอง เธอควรมีความเคารพหากผู้ชายขาดความเคารพ เขาจะเพียงแต่ไม่สนใจแต่หากผู้หญิงสูญเสียความเคารพ
เธอจะก้าวไปสู่การกระทำผิดที่ร้ายแรงมีชายคนหนึ่งเล่าให้ผมฟังว่า:
“ผมและภรรยาไปแสวงบุญที่สถานที่ศักดิ์สิทธิ์
และไปถึงแม่น้ำจอร์แดน ขณะที่ผมลงน้ำและล้างตัวในน้ำนั้น

เธอกลับนั่งอยู่บนฝั่งและห้อยเท้าลงในน้ำจอร์แดน! ‘เฮ้’ ผมพูด ‘ , you! “เธอมาทำอะไรที่นี่กันแน่? มาแม่น้ำจอร์แดนแค่เพื่อล้างเท้าหรือ?” ผมเสียอารมณ์และดุเธออย่างรุนแรง”
ดูเหมือนว่าภรรยาของเขาเป็นคนที่ไม่ใส่ใจเลยและไม่เข้าใจ

[เรื่องพื้นฐาน]
ในขณะที่ตัวเขาเองเป็นคนเคร่งศาสนาอย่างลึกซึ้ง

เกี่ยวกับความจริงที่ว่าความศรัทธาถูกส่งต่อ
— เกโรนดา ท่านคิดว่าคนจะพัฒนาความศรัทธาได้อย่างไร?
— บรรดาผู้อาวุโสกล่าวว่า
เพื่อจะได้รับความยำเกรงต่อพระเจ้า
บุคคลต้องใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางหรือคบหาสมาคมกับผู้ที่มีความยำเกรงนั้น และสังเกตดูว่าพวกเขาประพฤติตนอย่างไรเมื่อมีผู้ถามเปไซออสผู้ยิ่งใหญ่ว่า
จะได้รับความยำเกรงต่อพระเจ้าได้อย่างไร เขาตอบว่า: “จงคบหาสมาคมกับผู้คนที่รักพระเจ้าและมีความเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อว่าท่านเองจะได้มีความเกรงกลัวพระเจ้าด้วย” สิ่งนี้แน่นอนว่า

89 ด้วยคำว่า ‘ความเคร่งครัด’ ผู้อาวุโสหมายถึงการปฏิบัติตามรูปแบบภายนอกของความศรัทธา
ซึ่งขาดสภาพจิตใจภายในที่สอดคล้องกัน

116

ไม่ได้หมายความว่าคนเราควรเพียงแต่สังเกตสิ่งที่พวกเขาทำและเลียนแบบอย่างภายนอกโดยไม่รู้สึกถึงความหมายของการกระทำเหล่านั้นจากภายใน เพราะในกรณีนั้นมันจะไม่ใช่ความศรัทธาที่แท้จริง
แต่เป็นความศรัทธาที่ปลอมแปลง สิ่งที่เป็นเท็จย่อมขับไล่ความศรัทธาคือพระคุณของพระเจ้าที่อยู่ภายในตัวบุคคล
ผู้มีความศรัทธาทำสิ่งที่เขาทำเพราะนั่นคือสิ่งที่เขารู้สึกจากภายในตัวเขาเอง
แน่นอนว่าภายในตัวเรามีความเคารพอย่างธรรมชาติอยู่แล้ว

แต่หากเราไม่พัฒนาคุณสมบัตินี้ ทังกัลลาชกา (tangalashka)
ก็จะปลูกฝังความลืมเลือน
ทำให้เราตกอยู่ในความไม่รู้สึกตัวและความไม่เคารพ
อย่างไรก็ตาม
ความเคารพจะถูกปลุกให้ตื่นขึ้นอีกครั้งโดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลที่มีความเคารพ
— แต่ทำไมครับ เกโรนดา
บิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์จึงพูดถึงแต่ความเคารพเท่านั้น
โดยกล่าวว่าหากต้องการได้มัน ก็ควรคบหาผู้ที่มีมัน? ทำไมท่านไม่กล่าวเช่นเดียวกันเกี่ยวกับคุณธรรมอื่น ๆ?
— เพราะความเคารพนั้นแพร่กระจายได้
การเคลื่อนไหวและพฤติกรรมของบุคคลที่เคารพ เหมือนกลิ่นหอมจะส่งต่อไปยังผู้อื่น; แน่นอนว่าต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นมีความตั้งใจดีและความถ่อมตนข้าพเจ้าจะบอกท่านว่า: หากบุคคลใดขาดความเคารพยำเกรงเขาก็ไม่มีอะไรเลย บุคคลที่เคารพยำเกรงไม่ว่าเขาจะขาดการศึกษาเพียงใด
ก็มองเห็นทุกสิ่งอันศักดิ์สิทธิ์อย่างชัดเจน
เห็นมันตามความเป็นจริง
เขาไม่ผิดพลาดในเรื่องใดที่เกี่ยวข้องกับความหมายอันศักดิ์สิทธิ์
ผู้มีความศรัทธาอย่างลึกซึ้งนั้นเหมือนเด็กที่ไม่มีความคิดร้ายต่อพ่อแม่ เพราะเขารักและเคารพพ่อแม่และมองทุกสิ่งที่พ่อแม่ทำว่าเป็นสิ่งที่ดีและบริสุทธิ์
ยิ่งไปกว่านั้น
เราควรเคารพพระเจ้าผู้ไม่มีที่เปรียบและสมบูรณ์แบบในทุกด้านเพียงใด!
ผู้ที่ขาดความเคารพจะก่อความผิดพลาดและหลงทางสู่ความผิดพลาดเกี่ยวกับหลักคำสอน
ข้าพเจ้าเห็นความผิดพลาดที่ก่อขึ้นโดยผู้ที่ขาดความเคารพและเขียนการตีความหรือคำอธิบายเกี่ยวกับพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และผลงานของบรรดาบิดาศักดิ์สิทธิ์

117

ในทุกเรื่องทางจิตวิญญาณ ความเคารพและใจเป็นสิ่งจำเป็น
ทุกสิ่งที่เกิดจากความเคารพจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เมื่อจะจัดทำพิธีบูชาสำหรับนักบุญท่านใดท่านหนึ่ง
ต้องรักและเคารพนักบุญนั้นก่อน
จึงจะทำให้พิธีบูชาถูกจัดทำจากใจจริง
และแผ่กลิ่นหอมแห่งความเคารพออกมา
และหากใครบรรลุถึงภาวะแห่งแรงบันดาลใจจากพระเจ้า
หรือภาวะแห่งความบ้าคลั่งในพระเจ้า
บทสวดก็จะหลั่งไหลออกมาเองจากภายใน

— เกโรนดา,มีสิ่งใดอีกที่ช่วยให้บุคคลได้มาซึ่งความเคารพ?

—

การศึกษาทุกสิ่งอันศักดิ์สิทธิ์ด้วยจิตใจและค้นคว้าอย่างลึกซึ้ง รวมถึงการใช้ประโยชน์จากโอกาสอันดีที่มอบให้เราล้วนช่วยปลุกความเคารพในตัวบุคคลขึ้นทีละน้อย ตัวอย่างเช่นหากผมได้รับโอกาสที่ดีที่จะเข้าไปในโบสถ์สักครู่เพื่อสวดมนต์ แต่ผมไม่ใช้โอกาสนั้น ผมก็กำลังทำให้ตัวเองสูญเสียพระคุณแต่เมื่อผมต้องการจะเข้าไปแต่ไม่สามารถทำได้เพราะมีอุปสรรคผมก็ไม่สูญเสียพระคุณ เพราะพระเจ้าทรงเห็นความตั้งใจดีของผมในการปลูกฝังความเคารพ การรู้จักนักบุญในภูมิภาคของเราในบ้านเกิดของเรา การรักพวกเขาและการรวมตัวกับพวกเขาก็เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง
พระเจ้าทรงยินดีเมื่อเราเคารพและรักนักบุญ
และเมื่อเรามีความเคารพต่อนักบุญความเคารพของเราต่อพระเจ้าจะยิ่งใหญ่เพียงใด!
— เกโรนดา, การประพฤติตนด้วยความเคารพในโบสถ์ช่วยเราอย่างไร?
— เมื่อคุณไปโบสถ์ ให้พูดกับตัวเองว่า: ‘ฉันกำลังไปไหน?
ฉันกำลังก้าวเข้าสู่บ้านของพระเจ้า ฉันกำลังทำอะไร? ฉันกำลังนมัสการภาพศักดิ์สิทธิ์และพระเจ้า’
คุณไปโบสถ์จากห้องพักของคุณหรือด้วยความเชื่อฟัง ดังนั้นจงก้าวจากโบสถ์สู่สวรรค์ และไปไกลกว่านั้น — สู่พระเจ้า
— แล้วสิ่งนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร?
— โบสถ์คือบ้านของพระเจ้า
และบ้านที่แท้จริงของเราอยู่ในสวรรค์
ที่นั่นมีพี่น้องหญิงร้องเพลง มีเทวดา มีนักบุญ… หากเมื่อไปเยือนบ้านใดในโลกนี้ เราเคาะประตู เช็ดเท้าและนั่งลงอย่างถ่อมตัว
แล้วเราควรประพฤติตนอย่างไรในบ้านของพระเจ้าที่ซึ่งพระคริสต์ถูกถวายเป็นเครื่องบูชา?
ด้วยหยดเดียวของเลือดศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

118

พระองค์ได้ไถ่เราให้พ้นจากบาป; และหลังจากนั้นเพื่อการรักษาเรา พระองค์ได้เทแม่น้ำของ [เลือดอันล้ำค่า] ของพระองค์
และเลี้ยงดูเราด้วยพระกายอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระองค์
ดังนั้น เหตุการณ์อันน่าเกรงขามและศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดนี้เมื่อเรานึกถึง ก็ช่วยให้เราประพฤติตนด้วยความเคารพในโบสถ์แต่ในพิธีบูชาศักดิ์สิทธิ์ ข้าพเจ้าสังเกตว่า
แม้ในวินาทีที่พระสงฆ์ประกาศว่า “จงยกใจของเราขึ้น” —
และเราตอบว่า “เรายกใจขึ้นสู่พระเจ้า” —
ก็มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จิตใจหันไปหาพระเจ้าอย่างแท้จริง! ดังนั้น เราควรคิดในใจว่า: ‘ขอให้ใจเราหันไปหาพระเจ้า’ เพราะใจและความคิดของเราอยู่เสมอที่คลานลงต่ำ นอกจากนี้เรายังกำลังโกหกด้วย เมื่อกล่าวว่า ‘เรามีใจนั้น’ แต่ใจและความคิดของเราไม่ได้อยู่ที่นั่น [‘ในที่สูง’]ชัดเจนว่าหากเรารักษาใจให้หัน ‘ขึ้นบน’ แล้ว ทุกสิ่ง [อื่น ๆ] ก็จะหัน ‘ขึ้นบน’ ตามไปด้วย
— เกโรนดา, หากมีใครร้องเพลงอย่างไพเราะในโบสถ์,
สิ่งนั้นจะมีประโยชน์อะไร?
— [ผู้ร้อง]
ควรจดจ่อจิตใจไว้กับความหมายอันศักดิ์สิทธิ์และรักษาความเคารพไว้เสมอ นอกจากนี้ไม่ควรมองทรอพาเรียและสติเชราเป็นเพียงงานวรรณกรรม
แต่ควรรับรู้ความหมายอันศักดิ์สิทธิ์ของมันด้วยหัวใจ
ความเคารพเป็นสิ่งหนึ่ง
ส่วนศิลปะและศาสตร์แห่งการร้องเพลงในโบสถ์เป็นอีกสิ่งหนึ่ง

ศิลปะที่ปราศจากความเคารพเป็นเพียง [ชั้นนอก] ของสีเท่านั้น
เมื่อนักร้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเคารพ
การร้องสดุดีจะไหลออกมาจากใจ และเขาจะร้องได้อย่างซาบซึ้งทุกอย่างจะดำเนินไปด้วยดีเมื่อบุคคลนั้นอยู่ในสภาพจิตวิญญาณที่ดีจากภายใน ดังนั้น เพื่อร้องเพลงให้สะเทือนใจบุคคลนั้นต้องมีความสงบภายในและร้องจากใจ ด้วยความเคารพหากนักร้องมีความคิดที่ไม่บริสุทธิ์การร้องเพลงสดุดีจะออกมาเป็นอย่างไร?
เขาจะไม่สามารถร้องจากใจได้เพราะพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์กล่าวว่า: ‘หากใครมีใจที่เบิกบานให้ร้องเพลง’

90 ครั้งหนึ่ง เมื่อนักบุญจอห์น คูคูเซลิส
กำลังเลี้ยงแพะและเริ่มร้องเพลง แพะทั้งหลายก็ลุกขึ้นยืน
จากเหตุการณ์นี้ ผู้ที่เฝ้าดูเขาจึงรู้ว่านั่นคือคูคูเซลิส
นักร้องแห่งราชสำนัก ดังนั้น จงทำทุกสิ่งด้วยใจทั้งหมด

90 ยากอบ 5:13.

119

เพื่อพระคริสต์ และจงใส่ความเคารพไว้ในงานปักผ้าของท่านเพราะมันจะถูกใช้เพื่อคลุมวัตถุศักดิ์สิทธิ์แม้กระทั่งผ้าคลุมที่ท่านปักสำหรับเสื้อนักบวช91
เมื่อบุคคลมีความเคารพความงามของจิตวิญญาณของเขาจะปรากฏชัดในทุกสิ่งที่เขาทำ:
ในการอ่าน ในการร้องเพลง และแม้กระทั่งในความผิดพลาดของเขา
— แม้กระทั่งในความผิดพลาดของเขาด้วยหรือ?
— ใช่ค่ะ คุณเห็นไหม
ความเคารพและความถ่อมตัวมีอยู่แม้ในความผิดพลาดของพวกเขาด้วย

เกี่ยวกับความเคร่งครัดทางศาสนาที่ปรากฏภายนอก
ผู้ที่มีความเชื่อมั่นอันยิ่งใหญ่และความเคารพที่แท้จริง
ได้รับการหล่อเลี้ยงจากสิ่งสูงสุด สิ่งทางจิตวิญญาณซึ่งไม่อาจบรรยายได้ อย่างไรก็ตามยังมีผู้ที่มีเพียงรูปแบบความเคารพที่แห้งแล้งและผิวเผินเท่

านั้น คนเช่นนี้พูดกับตัวเองอย่างแห้งแล้งว่า: ‘ได้ rồi

ตอนนี้ฉันกำลังเข้าโบสถ์ ดังนั้นฉันต้องนั่งให้ถูกต้องไม่ได้ขยับตัว ไม่ได้ก้มหัวและต้องทำเครื่องหมายกางเขนแบบนี้!’
ยังมีผู้บางคนที่อาจมีความเชื่อที่สั่นคลอน
แต่ยังคงยืนอยู่ตลอดพิธีกรรม
— ท่านเกโรนดาครับ คนเหล่านี้กำลังมีปัญหาอะไรอยู่หรือกำลังค้นหาอะไรอยู่ครับ? ทำไมพวกเขาจึงประพฤติตัวเช่นนี้?
— มีบางสิ่งอยู่ภายในตัวพวกเขา... [ทั้งหมด]
สิ่งนี้ดีทั้งสิ้น แต่ต้องรู้สึกจากภายในการกระทำเหล่านี้ไม่ควรทำเพียงแต่ภายนอก
การถอดสคูเฟียเมื่อเข้าโบสถ์ด้วยความเคารพเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ส่วนการถอดเพื่อคลายร้อนที่ศีรษะเป็นอีกเรื่องหนึ่งความเคารพจะปรากฏชัดในวิธีที่เรารับศีลมหาสนิท
วิธีที่เราถือแอนติโดรอน และอื่นๆ อีกมากมาย

91 คาเทีย คือเครื่องเผาธูปขนาดใหญ่ที่มีมือจับ ซึ่งในบางช่วงของพิธีกรรมผู้ช่วยพิธี (พระภิกษุที่ปฏิบัติหน้าที่ในวัด) จะใช้เครื่องนี้เพื่อเผาธูป;
ผู้ช่วยพิธีจะสวมเสื้อคลุมปักลายไว้บนไหล่ขวา
ด้านบนมือจับของคัทเซียมีช่องสำหรับใส่ผงถ่านและกำยาน
ส่วนปลายมือจับมีระฆังแขวนอยู่ ซึ่งสร้างเสียงระฆังเป็นจังหวะขณะเผาธูป

120

— เกโรนดา
ท่านคิดว่าคนคนหนึ่งอาจถูกชักจูงให้หลงทางได้หรือไม่จากวิธีที่คนอื่นแสดงความเคารพ?
— นี่คือสิ่งที่ผมจะบอกคุณ:
หากคุณทำเครื่องหมายกางเขนอย่างกว้าง
แต่ทำอย่างเรียบง่ายและถ่อมตัว มันจะไม่รบกวนผู้อื่นแต่หากใครนั้นคิดอยู่เสมอว่าคนอื่นกำลังดูเขาอยู่
และทำเครื่องหมายกางเขนไม่หยุดไม่หย่อน
คนอื่นจะหัวเราะเยาะเขา

หรือหากเขาเดินผ่านโบสถ์แล้วมองดูว่ามีคน [อยู่ใกล้ๆ] หรือบางทีอาจ ‘รอสักพัก’ จนมีผู้คนมารวมตัวกันมากขึ้นแล้วจึงเริ่มทำเครื่องหมายกางเขนและก้มศีรษะเพื่อให้คนอื่นเห็น เขาก็สมควรถูกคนอื่นเยาะเย้ยคุณจะเห็นว่าจิตวิญญาณทางโลกไม่ได้รับการยอมรับ
เมื่อมีความเคารพที่แท้จริง มันจะปรากฏชัด

แต่หากไม่มีความเคารพที่แท้จริง ‘92 ’ (การทำสิ่งต่างๆอย่างถูกต้อง) ก็จะกลายเป็น ‘bezoobrazno’ (การทำสิ่งต่างๆอย่างไม่ถูกต้อง)

‘อย่าให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์แก่สุนัข’

93

เมื่อผู้คนนำเสื้อผ้าของผู้ป่วยมาให้วางบนพระบรมสารีริกธ
าตุเพื่อรับพร
ให้ระวังให้แน่ใจว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงเสื้อในเท่านั้นและไม่ใช่เครื่องแต่งกายส่วนล่างอื่น ๆสิ่งอื่นใดก็ไม่เหมาะสม — นั่นคือความไม่เคารพเป็นที่ชัดเจนว่าคุณไม่สามารถทำให้ดวงอาทิตย์มัวหมองได้
และคุณก็ไม่สามารถทำให้พระเจ้ามัวหมองได้เช่นกัน
ความจริงคือว่า ผ่านความไม่เคารพเช่นนี้วิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์จะเข้าครอบงำเรา
ในอดีต เมื่อคนป่วย
พวกเขามักจะนำน้ำมันจากโคมไฟของตัวเองมาทาตัว
แล้วก็จะหายป่วย แต่ในปัจจุบันโคมไฟนั้นถูกจุดไว้เพียงเพื่อเป็นพิธีการเท่านั้น
เพื่อใช้ส่องสว่าง และเมื่อทำความสะอาดโคมไฟน้ำมันก็ถูกเทลงอ่างล้างจาน ครั้งหนึ่งผมอยู่ในบ้านหนึ่งและเห็นเจ้าของบ้านกำลังล้างโคมน้ำมันในอ่

92 โรม 13:13. 1 โครินธ์ 14:40. 1 เธสะโลนิกา 4:12.

93 มัทธิว 7:6.

121

างล้างจาน “น้ำนี้ไหลไปไหนครับ?” ผมถามเธอ “ไหลลงท่อระบายน้ำครับ” เธอตอบ “ผมเข้าใจแล้ว” ผมกล่าว “ดังนั้นด้านหนึ่งคุณเอาน้ำมันจากโคมมาทาตัวลูกคุณเป็นรูปกางเขนเมื่อเขาป่วย แต่ด้านหนึ่งคุณกลับเทน้ำมันทั้งหมดจากแก้วเล็กๆลงท่อระบายน้ำ? คุณจะให้เหตุผลอะไรได้บ้างสำหรับเรื่องนี้? และพรของพระเจ้าจะมาถึงบ้านคุณได้อย่างไร?”
ในบ้านสมัยใหม่ ไม่มีที่ใดที่จะทิ้งของที่ได้รับการอวยพร
เช่น ชิ้นกระดาษที่ห่อแอนติโดร์ไว้แต่ผมจำได้ว่าในบ้านของเรา
แม้แต่น้ำที่ใช้ล้างจานก็ไม่ถูกเทลงท่อระบายน้ำ
แต่ถูกเทไปที่อื่น เพราะแม้แต่เศษอาหารก็ได้รับการอวยพรเนื่องจากเราสวดภาวนาทั้งก่อนและหลังมื้ออาหาร
ทุกสิ่งนั้นได้สูญหายไปหมดแล้วในวันนี้
และพระคุณของพระเจ้าก็เช่นกัน
ผู้คนจึงกำลังวิ่งวุ่นอย่างบ้าคลั่ง
ขอให้เราระมัดระวังทุกสิ่งทุกอย่างให้มากที่สุดเท่าที่จะ
ทำได้ จะดีมากหากหลังจากรับศีลมหาสนิท หรือการเจิมแล้วให้เช็ดมือด้วยสำลีชุบแอลกอฮอล์ แล้วนำไปเผาทิ้งเมื่อเราทำความสะอาดแท่นบูชา
สิ่งที่เก็บรวบรวมได้หลังการทำความสะอาดต้องถูกทิ้งลงทะเลหร
ือเผาในสถานที่ที่สะอาด เพราะอาจมีอนุภาคเล็กๆ
ของแอนติโดรอนหรือพระกายศักดิ์สิทธิ์ตกลงบนพื้นได้
แน่นอนว่า หากอนุภาคเล็กๆ ของพระกายศักดิ์สิทธิ์ตกลงบนพื้นพระคริสต์จะไม่ถูกทิ้งให้ถูกเหยียบย่ำ
แต่พระคุณอันศักดิ์สิทธิ์จะจากเราไป
ในต่างประเทศ โบสถ์ไม่มีระบบระบายน้ำพิเศษ
น้ำจากพิธีโปรสโกเมเดียถูกระบายออกไปพร้อมกับน้ำฝน ‘เรา’
[พระสงฆ์ในต่างประเทศ] ‘ถูกห้ามติดตั้งระบบระบายน้ำพิเศษ
เพื่อไม่ให้เชื้อโรคเพิ่มจำนวน’ ผู้คนถูกเชื้อโรคท่วมท้น— ทั้งทางกายและทางจิตวิญญาณ—
แต่หากหยดหนึ่งของศีลศักดิ์สิทธิ์ตกลงบนหัวพวกเขา
พวกเขากลับกล่าวว่า: ‘เชื้อโรคจะเพิ่มจำนวน!’
แล้วพระคุณของพระเจ้าจะมาได้อย่างไร?
ความบ้าคลั่งของโลกนี้เริ่มต้นจากจุดนี้เอง
โชคดีที่ยังมีสตรีผู้เคร่งศาสนาอยู่ ทั้งวัยหนุ่มและวัยชรา
และเพื่อพวกเธอ พระเจ้าจึงทรงรักษาโลกนี้ไว้
— เกโรนดา,
มีผู้หญิงคนหนึ่งขอให้เราวาดภาพไอคอนของนักบุญอาร์เซนิอุส
เพื่อแขวนไว้ในห้องรับแขกของเธอ
— ที่นั่นจะมีแต่อิโคนเท่านั้นหรือ?
จะไม่มีภาพหรือรูปถ่ายอื่น ๆ เลยหรือ? และอีกอย่าง:

122

พวกเขาจะไม่สูบบุหรี่ในห้องนั่งเล่นนั้นหรือ?
เธอควรนำอิโคนนี้ไปวางในห้องอื่น ดีกว่าคือในไอโคนอสตาซิสข้าง ๆ อิโคนอื่น ๆ และสวดภาวนาที่นั่นในบ้านหนึ่งที่ผมเคยไปเยี่ยมชม
พวกเขาได้ตั้งไอโคโนสตาซิสไว้ใต้บันได ทั้งๆที่มีพื้นที่ว่างมากพอ และในบ้านอีกหลังหนึ่ง

เจ้าของบ้านได้ตั้งไอโคโนสตาซิสไว้หน้าท่อระบายน้ำ “เอ่อ,” ผมถามเธอ, “คุณคิดได้อย่างไรถึงจะตั้งไอคอนอสตาซิสในที่แบบนั้น?” “เอ่อ,” เธอตอบ, “ฉันชอบที่นี่ค่ะ” และมันยังไม่ได้หันหน้าไปทางทิศตะวันออกด้วย—ไม่มันหันหน้าไปทางทิศเหนือ! แล้วหลังจากนั้น
พระคุณจะมาได้อย่างไร? “เพราะผู้ที่มี”
พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์กล่าว “จะได้รับเพิ่มเติม
และจะมีอย่างล้นเหลือ แต่ผู้ที่ไม่มีความ
แม้แต่สิ่งที่เขามีอยู่ ก็จะถูกเอาไปจากเขา”

94 เราคิดว่าเรามี
แต่แม้สิ่งที่เรามีอยู่ ก็ถูกเอาไปจากเรา
ความเคารพกำลังค่อยๆ สูญหายไป
และความชั่วร้ายที่เราเห็นก็เกิดจากสิ่งนี้
คนเราอาจถูกผีเข้าได้แม้เพียงเพราะความประมาทมีผู้หญิงคนหนึ่ง—ขอให้พระเจ้าทรงอภัยเธอด้วยเธอได้ล่วงลับไปแล้ว—
ที่ถูกผีเข้าเพราะเทน้ำศักดิ์สิทธิ์ลงอ่างล้างจาน

เธอมีน้ำศักดิ์สิทธิ์เหลืออยู่ในขวดเล็กน้อย “อ้า,” เธอกล่าว,
“น้ำศักดิ์สิทธิ์นี้เสียแล้ว; ฉันต้องเทมันทิ้งไป
และฉันก็ต้องการขวดนี้อยู่ดี”
เธอเทน้ำศักดิ์สิทธิ์ออกและแม้กระทั่งล้างขวดด้วย
เพราะมีรอยใบโหระพาอยู่ข้างใน
แล้วเธอก็เริ่มแสดงพฤติกรรมเหมือนคนถูกผีเข้า
พระคุณได้จากไป
เพราะพระคุณไม่อาจสถิตอยู่ในผู้ที่ไม่มีความเคารพ
— แต่เกโรนดาครับ
ถ้ามีใครเทน้ำศักดิ์สิทธิ์ทิ้งไปโดยไม่ได้ตั้งใจล่ะครับ?
— หากเขาเองเป็นคนที่วางขวดน้ำศักดิ์สิทธิ์นั้นไว้ในตู้
เช่นนั้น
และหลังจากผ่านไปสักพักแล้วไม่รู้ว่านั่นคือน้ำศักดิ์สิทธิ์เขาก็ต้องรับผิดชอบครึ่งหนึ่ง
แต่หากเป็นคนที่อื่นวางไว้ที่นั่น

94 มัทธิว 13:12.

123

และคนที่เทน้ำออกไม่รู้ว่านั่นคือน้ำศักดิ์สิทธิ์
เขาก็ไม่ต้องรับผิดชอบ
พระคุณอันศักดิ์สิทธิ์จะเข้าใกล้บุคคลได้อย่างไรหากเขาไม่เคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์?
พระคุณจะมาสู่ผู้ที่ให้เกียรติมัน ‘อย่าให้สิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์แก่สุนัข’ พระคัมภีร์กล่าวไว้ความก้าวหน้าเป็นไปไม่ได้หากขาดความไวต่อจิตวิญญาณ มี

[พระภิกษุจากชุมชนเคลิออต]
หนึ่งท่านบนภูเขาศักดิ์สิทธิ์ที่นำสตาซิดิยาจากโบสถ์แห่งหนึ่งมาวางไว้ในโบสถ์ของตนเอง
อีกท่านหนึ่งได้นำแผ่นหินจากหลังคาเหนือแท่นบูชาไปวางในห้องพักของตนเองเพื่อใช้คลุมระเบียง เมื่อฝนเริ่มตกน้ำก็ซึมเข้าสู่แท่นบูชาและไหลลงตรงสู่บัลลังก์ศักดิ์สิทธิ์ ! วันหนึ่งผมเข้าไปในโบสถ์และเห็นอะไร: โบสถ์นั้นได้รับการอภิเษกด้วยพิธีกรรมอันยิ่งใหญ่
และตรงกลางแท่นบูชามีพระบรมสารีริกธาตุ — กระดูกสันหลังชิ้นหนึ่ง
ผมนำพระบรมสารีริกธาตุเหล่านี้ไปล้างในสถานที่พิเศษ “คุณทำอะไรลงไปนั่น!” ผมกล่าวกับผู้ที่ทำสิ่งนั้นหลังจากนั้น ‘วัดได้ถูกทำพิธีอุทิศแล้ว แต่พวกคุณกลับเอาหินจากหลังคาออกทำให้น้ำไหลลงสู่แท่นบูชาศักดิ์สิทธิ์!’
แล้วพวกเขาก็หาช่างมาซ่อมหลังคาเล็กน้อย ส่วนอีกกรณีหนึ่งพวกเขานำไม้จากแท่นบูชาไปใช้สร้างทางเดินริมทะเล
ทั้งไม้และซีเมนต์เหล่านั้นถูกพายุที่พัดมาพัดพาลงทะเลไป
ผู้ที่ทำสิ่งเช่นนี้ไม่แม้แต่จะตระหนักว่าความไม่เคารพในสิ่งเหล่านี้มีมากเพียงใด
ผมจำได้ว่ามีชายชราคนหนึ่งในเมืองโคนิตซาที่มักไล่เด็กๆ
ที่ขีดเขียนบนผนังโบสถ์ออกไป
เพราะเขาถือว่านั่นเป็นการไม่เคารพและดูสิว่าเราจบลงอย่างไรในตอนนี้!

ความเคารพในทุกสิ่ง
และนี่เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ควรจำไว้:
คุณมีของที่มีรูปกางเขนวางอยู่บนโซฟา
แต่คุณต้องไม่นั่งบนกางเขนหรือเหยียบมัน
ชาวยิวทำรองเท้าที่มีรูปกางเขนไม่เพียงแต่ด้านนอกของพื้นรองเท้า แต่บ่อยครั้งยังมีอยู่ด้านในด้วย — ใต้ส้นและพื้นรองเท้าจ่ายเงินแล้วเหยียบกางเขนไปเลย!
พวกเขาเคยทำของเล่นสั่นที่มีรูปพระเยซูและพระแม่มารีอยู่ด้านหนึ่ง และรูปเปโตรอยู่อีกด้านหนึ่งเหมือนกับว่าพวกเขากำลังพูดว่า: ‘มีความแตกต่างอะไรกันล่ะ: 124

เปโตรหรือพระเยซู!’ ผู้คนที่ยากจนเห็นรูปพระเยซูและพระแม่มารีจึงซื้อของเล่นสั่นเหล่านี้ให้ลูกๆ ของพวกเขา
ทารกจะโยนของเล่นที่มีเสียงกริ๊กๆ ลงบนพื้น
เหยียบย่ำมันจนสกปรก… และตอนนี้ ผมได้ยินมาว่าที่ไหนสักแห่งใกล้ประเทศจีน
ผู้เผยแผ่ศาสนาคาทอลิกสวมเหรียญที่มีภาพพระคริสต์อยู่ด้านในและภาพพระพุทธเจ้าอยู่ด้านนอก
หรือจะวาดพระคริสต์เพียงพระองค์เดียวไว้ด้านใน
หรือประกาศความเชื่อในพระองค์อย่างเปิดเผย! มิฉะนั้น
พระคุณของพระเจ้าจะไม่มา! และที่นี่ในกรีซน่าเสียดายที่มีบางคนที่โดยไม่คิดให้รอบคอบ
ได้วาดพระมารดาของพระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดไว้บนแสตมป์ซึ่งถูกโยนไปมาและเหยียบย่ำจนเละเทะ
— เกโรนดา
ท่านคิดว่าคนเราสามารถมีความเคารพในบางสิ่งแต่ไม่เคารพในสิ่งอื่นได้หรือไม่?
— ไม่ครับ หากความเคารพเป็นจริงใจ
คนนั้นย่อมมีมันในทุกสิ่ง ครั้งหนึ่งมีพระสงฆ์ท่านหนึ่งพักอยู่ที่วัดสตาฟโรนิกิตาระหว่างการอ่านบทสดุดีบทที่หก95
ท่านได้ลดที่นั่งของสตาซิดิยาลงและนั่งลง ‘พ่อครับ’
ผมกล่าวกับท่าน ‘พวกเขากำลังอ่านบทสดุดีบทที่หกอยู่ครับ’ — “แต่,” เขาตอบ “ผมรู้สึกว่าการนั่งแบบนี้ทำให้เข้าใจได้ง่ายกว่า!” ลองคิดดูสิ! หลายปีต่อมา เขากลับมาและพบผม ระหว่างการสนทนาเขาเล่าว่าเขาเคยติดภาพไอคอนบนกระดานไม้เล็กๆ
แล้วแจกให้ผู้คนเป็นคำอวยพร “แล้วท่านติดมันอย่างไรครับ?” ผมถาม “ผมทากาวลงบนไม้ วางภาพไอคอนลงบนนั้นและเมื่อทำเสร็จหลายชิ้นแล้ว
ผมจะวางภาพไอคอนชิ้นหนึ่งทับอีกชิ้นหนึ่ง
แล้วนั่งทับลงบนนั้นเอง เพื่อให้กาวติดแน่น .
“ผมจะหยิบหนังสือหรืออะไรสักอย่างมาอ่านนิดหน่อย”
เมื่อผมได้ยินอย่างนั้น ขนหลังคอผมก็ลุกชันขึ้นมาทันที! “คุณกำลังทำอะไรอยู่กันแน่!” ผมถาม

95 บทสดุดีหกบท – บทสดุดีหกบทที่คัดเลือกมา (สดุดี 3, 37, 62, 87, 102 และ 142)
จากหนังสือสดุดี ซึ่งอ่านในช่วงต้นของพิธีมัททินส์หลังจากบทสดุดีสามบทแรก ซึ่งเป็นส่วนแรกของบทสดุดีหกบท เมื่อกล่าวคำว่า

‘Glory, and now. Alleluia (3)’ จะไม่ทำเครื่องหมายกางเขนและไม่ก้มตัวลงที่เอว
ตามที่กฎของคริสตจักรกำหนดไว้ในกรณีอื่นที่คล้ายกัน

125

“นั่งทับภาพไอคอนเพื่อให้มันติดแน่น?!” — “แล้วครับ” เขาถามกลับ “อย่างนั้นไม่ได้รับอนุญาตหรือครับ?” ดูสิว่าพวกเขากำลังก้าวไปไกลแค่ไหนอย่างเงียบๆ? ปัญหาคือความไม่เคารพไม่ได้หยุดนิ่ง; มันยิ่งแย่ลงเรื่อยๆคนหนึ่งจะพัฒนาไปทางที่ดีหรือทางที่เลว และพระสงฆ์คนนี้— ดูสิว่าเขาเริ่มจากจุดไหนและจบลงที่ไหน! แรกๆ: ‘ผมรู้สึกว่าบทสดุดีหกบทนั้นตามได้ง่ายกว่า,’ แล้วเขาก็ไปไกลถึงขั้นกล่าวว่า: ‘อย่างนั้นภาพไอคอนจะติดตัวผมและผมก็จะสามารถกราบไหว้ได้.’ เมื่ออยู่ที่สตาฟโรนิกิตาเขาคิดว่ามันแปลกที่ผมพูดถึงบทสดุดีหกบทกับเขา
แต่ที่นั่นยังมีพระภิกษุผู้สูงอายุท่านอื่นที่ยืนอยู่ด้วย
พวกเขาพิงตัวเบาๆ กับสตาซิดิยา และไม่ขยับตัวเลย แม้แต่น้อยการนั่งลงเมื่อเหนื่อย ป่วย หรือขาสั่น เป็นเรื่องหนึ่ง— พระคริสต์จะไม่ลงโทษคุณเพราะเรื่องนั้น
แต่การคิดว่าวิธีที่คุณทำนั้นดีกว่า และกล่าวว่า “ผมเข้าใจได้ดีกว่าเมื่อนั่ง” เป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่งเลยมีข้อแก้ตัวอะไรสำหรับเรื่องนั้นได้?
ชีวิตทางจิตวิญญาณไม่ใช่กิจกรรมเพื่อความบันเทิงที่น่ารื่นรมย์ หากคุณรู้สึกเจ็บปวด ก็ให้นั่งลงเถิดพระคริสต์ไม่ใช่ผู้กดขี่ และอับบา อิสอัค กล่าวว่า: ‘หากท่านยืนไม่ได้ ก็ให้นั่งลงเถิด’

96 แต่ท่านไม่ได้กล่าวว่า:
‘หากท่านทำได้ ก็ให้นั่งลง!’
— เกโรนดา, บอกผมหน่อยครับทำไมเราไม่นั่งลงระหว่างการอ่านบทสดุดีหกบท?
— เพราะมันเป็นสัญลักษณ์ของการพิพากษาครั้งสุดท้าย
นั่นคือเหตุผลที่เมื่ออ่านบทสดุดีหกบท
ควรให้จิตใจหันไปสู่ชั่วโมงของการพิพากษาครั้งสุดท้าย
บทสดุดีหกบทใช้เวลาประมาณหกหรือเจ็ดนาที หลังจากบทแรกเราไม่แม้แต่จะทำเครื่องหมายกางเขน
เพราะพระคริสต์จะเสด็จมาไม่ใช่เพื่อถูกตรึงกางเขน

แต่จะปรากฏ [ต่อโลก]ในฐานะผู้พิพากษา

96
‘หากขณะที่คุณกำลังเฝ้าระวังอยู่
การยืนเป็นเวลานานทำให้คุณรู้สึกท้อแท้จากความเหนื่อยล้าและมีความคิดหนึ่งบอกคุณ—หรือดีกว่านั้น คือผู้เจ้าเล่ห์พูดในใจคุณ

เหมือนงู: “หยุดเถิด เพราะคุณยืนไม่ไหวแล้ว”—แล้วจงตอบเขาว่า: ‘ไม่; แต่ฉันจะนั่งลงหนึ่งคาธิสมา และสิ่งนี้ดีกว่าการนอนหลับและแม้ลิ้นของฉันจะเงียบและไม่ออกเสียงบทสดุดีแต่จิตใจของฉันยังคงสนทนากับพระเจ้าในคำอธิษฐานและในบทสนทนาของพระองค์;
ดังนั้น การตื่นอยู่จึงมีประโยชน์มากกว่าการนอนหลับใดๆ’ ดูเพิ่มเติม: อับบาอิสอัค ชาวซีเรีย. ผลงาน. เซอร์เกียฟ โพซัด, 1911. คำสอนที่ 52. หน้า 231.

126

เกี่ยวกับความเคารพที่เคยมีอยู่
— ทำไมครับ เกโรนดา ความศรัทธาจึงหายากนักในยุคสมัยของเรา?
— เพราะผู้คนได้หยุดใช้ชีวิตทางจิตวิญญาณแล้ว
พวกเขาตีความทุกสิ่งด้วยตรรกะทางโลก
และขับไล่พระคุณของพระเจ้าออกไปแต่ความเคารพที่เคยมีนั้นช่างยิ่งใหญ่เพียงใด! ในเอโทเลียและอาคาร์นาเนีย97
มีหญิงชราผู้เรียบง่ายและเคร่งศาสนาอย่างยิ่ง
ที่มักจะล้มลงกับพื้นต่อหน้าลาของวัดพรูสซา และก้มกราบเมื่อ

[พระภิกษุ] ขี่ลาลงมาเพื่อทำธุระ ‘ถึงอย่างไร’ หญิงชราเหล่านั้นจะพูดว่า ‘นี่คือลาตัวน้อยของพระมารดาของพระเจ้า!’ — แล้วพวกเธอก็เดินจากไป โดยก้มกราบลาเหล่านั้น! หากพวกเธอแสดงความเคารพอย่างนั้นต่อลาของวัดพระมารดาพระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด
ลองจินตนาการดูว่าพวกเธอจะรู้สึกเคารพต่อพระมารดาเองมากเพียงใด!
— เกโรนดา, ความเคารพที่ชาวฟาราซีแสดงออกมานั้นเป็นผลจากการปลูกฝังของนักบุญอาร์เซนิอุสหรือไม่?
— พวกเขาเป็นผู้ที่เคร่งครัดในความศรัทธามาโดยตลอด
และนักบุญท่านได้ส่งเสริมความศรัทธานี้ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในตัวพวกเขา ชาวฟาราซิโอมีประเพณีแห่งความศรัทธามาแต่โบราณโพรโดรโมส คาร์ซินอกลู ผู้สูงอายุซึ่งเป็นนักร้องในโบสถ์นักบุญอาร์เซนิอุส
เป็นชายผู้เคร่งครัดในความศรัทธาอย่างยิ่ง
แม้เมื่อย้ายไปอยู่ที่โคนิตซา
เขาก็ยังคงทำหน้าที่เป็นนักร้องในโบสถ์ต่อไป ชายชราผู้นี้ซึ่งอายุเกินแปดสิบปี
จะเดินลงไปยังคอนิตซาตอนล่างทุกเช้าตั้งแต่รุ่งสางเป็นเวลาประมาณครึ่งชั่วโมง เพื่อร้องเพลงในโบสถ์ “ผม” เขาจะพูด “เป็นสุนัขของพระคริสต์” ในฤดูหนาว เมื่ออากาศหนาวจัดการเดินลงเขาจึงเป็นอันตรายมาก ถนนถูกปกคลุมด้วยน้ำแข็งและต้องระมัดระวังทุกก้าวเพื่อไม่ให้ลื่นล้ม
แต่ท่านไม่สนใจสิ่งเหล่านี้เลยความศรัทธาของท่านยิ่งใหญ่ถึงเพียงนี้!…

97 ภูมิภาคใกล้เคียงในกรีซตอนกลางนั่นคือพื้นที่ที่ผู้อาวุโสได้ปฏิบัติหน้าที่ทหาร – หมายเหตุของผู้แปล

127

พ่อแม่ผมเล่าว่าชาวฟาราซี [เมื่อพวกเขายัง]
อยู่ในบ้านเกิดได้รวบรวมเงินเพื่อสร้างโบสถ์ที่นั่น
ในฟาราซี อย่างไรก็ตามนักบุญอาร์เซนิอุสในเวลาต่อมาต้องการนำเงินนี้ไปแจกให้คนยากจน เพราะในฟาราซีมีโบสถ์อยู่แล้ว นักบุญเองได้เดินไปรอบๆครอบครัวที่ยากจนเพื่อแจกเงิน แต่คนเหล่านั้นกลับไม่ยอมรับพวกเขาจะรับเงินจากโบสถ์ได้อย่างไร?
และเนื่องจากพวกเขาไม่ยอมรับเงินนั้นนักบุญจึงต้องส่งผู้ใหญ่ในหมู่บ้าน98
ไปยังพระสังฆราชที่เมืองซีซาเรียพร้อมกับเงินนั้น “รับไปเถิด” นักบุญกล่าวกับเขา “พาเพื่อนร่วมทางไปด้วย” — “ความอวยพรของท่านก็เพียงพอสำหรับผมแล้ว”
ผู้ใหญ่ในหมู่บ้านตอบกลับ เมื่อเขาส่งเงินไปให้พระสังฆราชพระสังฆราชถามเขาว่า: “ดีมากแต่ฮัจเจเฟนดีสั่งให้คุณทำอย่างไรกับเงินนี้?” — “ให้แจกจ่ายแก่ครอบครัวที่ยากจน” หัวหน้าหมู่บ้านตอบ “แล้วทำไมคุณไม่ทำตามคำสั่งของเขา?” — “คนจะไม่รับเงินนี้เพราะมันเป็นของพระศาสนจักร” สุดท้ายพระสังฆราชก็คืนเงินให้หัวหน้าหมู่บ้าน ชาวฟาราสเมื่อพวกเขากำลังจะออกจากฟาราสตามเงื่อนไขของการแลกเปลี่ยน
ได้บอกกับนักบุญอาร์เซนิอุสว่าพวกเขาจะนำเงินนี้ไปด้วยเพื่อสร้างโบสถ์ในกรีซ
นักบุญอาร์เซนิอุสจึงร้องไห้และกล่าวกับพวกเขาว่า: “ในกรีซท่านจะพบโบสถ์มากมาย แต่ท่านจะไม่พบความเชื่อที่อยู่ที่นี่”

การเคารพภาพศักดิ์สิทธิ์และเราควรแสดงความเคารพต่อภาพศักดิ์สิทธิ์อย่างไร!
มีพระภิกษุรูปหนึ่งเตรียมภาพศักดิ์สิทธิ์ของนักบุญนิโคลัสเพื่อเป็นพรให้แก่ผู้หนึ่ง:
เขาห่อภาพนั้นด้วยกระดาษคุณภาพดีและวางไว้ในตู้สักพัก
แต่ด้วยความประมาท เขาได้วางภาพนั้นกลับหัว ไม่นานนักก็ได้ยินเสียงเคาะในห้อง พระภิกษุจึงเริ่มมองไปรอบๆเพื่อหาที่มาของเสียงนั้นแต่เขาจะคาดเดาได้อย่างไรว่าเสียงนั้นมาจากตู้! เสียงเคาะดังต่อเนื่องเป็นเวลานาน: ต๊อก-ต๊อก-ต๊อก! — และไม่ยอมปล่อยให้พระภิกษุได้พักผ่อน ในที่สุดเมื่อเดินเข้าใกล้ตู้เก็บของ

98 หัวหน้าชุมชนหมู่บ้านฟาราสคือ โพรโดรโมส เอซนิเปดิส – บิดาของนักบุญผู้อาวุโส ไพอซิออส

128

พระภิกษุก็ตระหนักว่าเสียงเคาะนั้นมาจากภายใน
เขาเปิดตู้เก็บของและเห็นว่าเสียงนั้นมาจากห่อที่บรรจุภาพไอคอน “ภาพไอคอนนี้มีปัญหาอะไรกันแน่?” พระภิกษุสงสัย “ให้ฉันดูหน่อย”
เมื่อแกะห่อภาพไอคอนออก เขาเห็นว่ามันถูกวางกลับหัว
เขาจึงจัดวางให้ถูกต้องตามตำแหน่งที่ควรจะเป็น
และเสียงเคาะก็หยุดลงทันที
ผู้ศรัทธาจะแสดงความเคารพเป็นพิเศษต่อภาพศักดิ์สิทธิ์
เมื่อเราพูดว่า ‘แสดงความเคารพต่อภาพศักดิ์สิทธิ์’ หมายความว่าเขาแสดงความเคารพต่อบุคคลที่ถูกวาดไว้บนภาพนั้นหากใครมีรูปถ่ายของพ่อ แม่ ปู่ ย่า หรือพี่ชายก็ไม่อาจฉีกหรือเหยียบย่ำมันได้
แล้วสิ่งนี้จะไม่ยิ่งเป็นจริงกับภาพศักดิ์สิทธิ์ในขั้นที่มากยิ่งขึ้นหรือ! พยานพระเยโฮวาห์ไม่มีภาพศักดิ์สิทธิ์และพวกเขามองว่าความเคารพที่เราแสดงต่อภาพศักดิ์สิทธิ์นั้นเป็นการบูชารูปเคารพครั้งหนึ่งผมเคยถามพยานเยโฮวาห์คนหนึ่งว่า: ‘บ้านคุณไม่มีรูปถ่ายเลยหรือ?’ — ‘มีครับ’ เขาตอบ ‘ถ้าอย่างนั้น’ ผมพูด ‘แม่ไม่จูบรูปถ่ายลูกเมื่อลูกไปเดินทางไกลหรือ?’ — ‘เธอทำครับ’ พยานเยโฮวาห์ตอบ ‘แล้วเธอจูบอะไร: กระดาษหรือลูกของเธอ?’ ‘ลูกของเธอ,’ เขาตอบ ‘ถ้าอย่างนั้น,’ ฉันพูด ‘เช่นเดียวกับที่เธอจูบรูปถ่ายของลูก ก็เท่ากับจูบตัวลูกเองไม่ใช่กระดาษ ดังนั้นเราจึงจูบพระคริสต์ไม่ใช่กระดาษหรือแผ่นไม้’
— เกโรนดา ถ้าเคยมีภาพไอคอนของพระคริสต์
พระมารดาของพระเจ้า หรือนักบุญท่านใดบนแผ่นไม้แผ่นหนึ่งแต่สีได้จางหายไปตามกาลเวลา เราควรจูบมันต่อไปหรือไม่?
— ใช่ครับ!
เมื่อผู้ใดสักการะภาพศักดิ์สิทธิ์ด้วยความเคารพและความรักอันแรงกล้า
พวกเขาก็จะดูดซับสีสันของภาพศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นเข้าสู่ตัวตนเอง และภายในตัวพวกเขา ลึกเข้าไปข้างในนักบุญเหล่านั้นก็ปรากฏอยู่ นักบุญทั้งหลายยินดีปรีดา ‘หลุดพ้น’ จากกระดาษและไม้ และถูกประทับลงบนหัวใจมนุษย์เมื่อคริสตชนจูบภาพศักดิ์สิทธิ์ด้วยความเคารพและขอความช่วยเหลือจากพระคริสต์ พระมารดาของพระเจ้า และนักบุญทั้งหลายเขาทำการจูบนี้ด้วยหัวใจ
ซึ่งไม่เพียงแต่ดูดซับพระคุณของพระคริสต์
พระมารดาของพระเจ้า หรือบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์แต่ยังดูดซับพระคริสต์ทั้งองค์
หรือพระมารดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด

129

หรือบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์

ซึ่งได้เข้าประจำที่ในไอโคโนสตาซิสของวิหาร [ภายใน] ของเขา “มนุษย์คือวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

99 ลองคิดดูสิ
เพราะทุกพิธีกรรมเริ่มต้นและสิ้นสุดด้วยการจูบภาพไอคอน
หากผู้คนเข้าใจสิ่งนี้
พวกเขาก็จะรู้สึกถึงความสุขมากเพียงใดและจะได้รับพลังมากเพียงใด!
— เกโรนดา,
ทำไมบทสวดอ้อนวอนแด่พระมารดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง
ในหนึ่งในบทสวดพระมารดา จึงกล่าวว่า: ‘ขอให้ริมฝีปากของผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า
ซึ่งไม่ก้มกราบต่อพระฉายาอันทรงเกียรติของพระองค์ถูกทำให้เงียบ’?
— หากใครขาดความเคารพและจูบภาพศักดิ์สิทธิ์ริมฝีปากของเขาจะไม่เงียบงันหรือ?
และริมฝีปากของผู้ที่เคารพอย่างจริงใจจะไม่ไพเราะเมื่อจูบภา
พศักดิ์สิทธิ์หรือ? บางคนเมื่อจูบภาพศักดิ์สิทธิ์
แม้แต่สัมผัสก็ไม่ทำ บางคนเมื่อจูบภาพศักดิ์สิทธิ์
ก็เพียงแตะเบาๆ ด้วยริมฝีปากเท่านั้น เหมือนอย่างนั้น100 คุณได้ยินอะไรไหม?
— ไม่ครับ
— ถ้าเช่นนั้น ก็หมายความว่าริมฝีปากนั้น ‘ใบ้’ เงียบ
แต่เมื่อผู้ศรัทธาที่เคร่งครัดจูบภาพศักดิ์สิทธิ์
จูบของพวกเขาก็ได้ยินได้ และริมฝีปากนั้นจะส่งเสียงไพเราะเมื่อริมฝีปากถูกเรียกว่า ‘ใบ้’ ไม่ได้หมายความว่าพวกเขากำลังดูหมิ่น แต่ [ความจริงคือ]
ริมฝีปากบางคู่เงียบ ในขณะที่บางคู่ส่งเสียงไพเราะ
เมื่อเราเห็นภาพศักดิ์สิทธิ์
หัวใจของเราควรเต็มเปี่ยมไปด้วยความรักต่อพระเจ้าและนักบุญและเราควรก้มลงต่อหน้าภาพเหล่านั้น สักการะและจูบภาพด้วยความเคารพอย่างสูง
หากท่านได้เห็นพระภิกษุผู้สูงอายุผู้มีศรัทธาแรงกล้าจากวัดฟิลอเทออส—พระพ่อซาววา:
ท่านจะจูบภาพพระแม่พระผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ‘จูบอันหวานชื่น’ ด้วยความเคารพ ความอ่อนโยน และความรักเพียงใด!
บนภาพพระมารดาของพระเจ้านี้ แม้กระทั่งมีบริเวณที่นูนขึ้น

99 ดู 1 โครินธ์ 3:16 และ 6:19.

100 ผู้อาวุโสจูบภาพไอคอนอย่างแรงจนไม่มีเสียงใดได้ยินเลย

130

เนื่องจากบรรดาพระบิดาได้จูบภาพพระมารดาของพระเจ้าในจุดเดียวกันมาโดยตลอด
ภาพไอคอนที่วาดด้วยความเคารพจะดูดซับพระคุณของพระเจ้าจาก
ผู้วาดภาพไอคอนที่เต็มไปด้วยความเคารพ
และส่งความสบายใจนิรันดร์ให้แก่ผู้คน ผู้วาดภาพไอคอน ‘เปลี่ยนรูป’ ตัวเขาเองโดยนำตัวตนของเขาเองมาฉายลงบนภาพไอคอนที่เขากำลังวาด
ดังนั้น สภาพจิตใจของเขาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งพระพ่อทิคอน101 เคยบอกกับผมว่า: ‘ลูกเอ๋ย เมื่อพ่อวาดผ้าห่อศพพ่อจะร้องว่า “โอ โจเซฟ ผู้มีใบหน้าอันสูงศักดิ์โปรดนำเขาลงจากต้นไม้...”’ ท่านร้องเพลงและร้องไห้ไม่หยุดหย่อนและน้ำตาของท่านหยดลงบนภาพไอคอน
ภาพไอคอนเช่นนี้ส่งคำเทศนาอันนิรันดร์ไปยังโลก
ภาพไอคอนเทศนาและเทศนาต่อเนื่องมาหลายศตวรรษและเมื่อใครสักคน—เช่น ผู้ที่กำลังทุกข์ทรมาน— มองไปยังภาพไอคอนของพระคริสต์หรือพระมารดาของพระเจ้า
พวกเขาก็ได้รับความปลอบประโลม
ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับความเคารพ
บางคนเพียงแตะผนังที่ภาพไอคอนพิงอยู่ ก็ได้รับพระคุณแล้วในขณะที่คนอื่นอาจมีภาพไอคอนที่ดีที่สุด
แต่ไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ จากมัน เพราะขาดความเคารพสักการะบางคนอาจได้รับประโยชน์จากไม้กางเขนธรรมดา ในขณะที่อีกคนที่ขาดความเคารพสักการะ จะไม่ได้รับประโยชน์ใดๆแม้จากต้นไม้แห่งชีวิตเองก็ตาม

เราต้องถวายสิ่งบริสุทธิ์ที่สุดแด่พระเจ้า
ครั้งหนึ่ง ที่โบสถ์ของท่านเอง ผมรู้สึกประหลาดใจ:
ผมเห็นท่านจุดเทียนเล็กๆ แบบนี้บนแท่นบูชาศักดิ์สิทธิ์ในโบสถ์ของผมเอง ผมไม่แม้แต่จะทิ้งเทียนเล็กๆแบบนี้ไว้บนเชิงเทียนหน้าไอโคโนสตาซิส — ผมถือว่านั่นเป็นสัญญาณของการไม่เคารพ
— แต่ Geronda ท่านครับ
คนเขาว่าเทียนควรเผาจนหมดถึงก้นเลยครับ
— ใช่ ให้มันเผาจนหมดไปจนถึงก้น
แต่สิ่งที่สำคัญคือมันดับลงที่ไหน
หากมันดับลงจนถึงก้นบนแท่นเทียนที่ผู้มาวัดวางเทียนไว้
ก็เป็นเรื่องหนึ่ง

101 ดู “ผู้อาวุโสเพย์ซิออส: บิดาแห่งภูเขาอาทอส และเรื่องราวจากภูเขาอาทอส” Holy Trinity St Sergius Lavra, 2001. หน้า 13–40.

131

แต่หากมันดับลงบนแท่นบูชาศักดิ์สิทธิ์หรือโต๊ะบูชา
ก็เป็นเรื่องอีกอย่างหนึ่งการจุดเทียนครึ่งแท่งบนแท่นบูชาไม่เหมาะสม;
นี่ถือเป็นการไม่เคารพ และในโคมระย้าแม้เทียนจะติดอยู่จนจบพิธี แต่หากเทียนมีขนาดเล็กมากก็ควรเปลี่ยนใหม่เสมอ และที่ทางเข้าพิธีบูชาพระเจ้า — ทั้งพิธีเล็กและพิธีใหญ่ — ให้ใช้เทียนขนาดใหญ่เสมอเพราะมันเป็นสัญลักษณ์ของผู้ประกาศข่าวดีผู้ทรงเกียรติ
ในบางแห่ง เพื่อประหยัดเงิน พวกเขาถึงขั้นดับตะเกียงน้ำมันโดยไม่ตระหนักว่าหากใครเคารพพระเจ้า
พระองค์จะประทานพรอันยิ่งใหญ่ และในพิธีรำลึกการใช้เทียนที่บางมากถือเป็นสัญญาณของความไม่เคารพ;
เทียนเหล่านั้นไม่ต่างอะไรจากเส้นด้ายที่จุ่มในขี้ผึ้ง
แม้แต่การมอบเทียนเช่นนี้ให้ผู้คนก็เป็นเรื่องน่าละอาย
— เกโรนดา
ท่านคิดว่าควรอนุญาตให้พี่น้องหญิงจุดเทียนได้เท่าที่พวกเธอต้องการในห้องพักของพวกเธอหรือไม่?
— ให้พวกเธอจุดเทียนไปเถิด
เพื่อที่มารร้ายจะถูกเปลวไฟเผาผลาญ ท้ายที่สุดแล้วโลกทั้งใบก็กำลังลุกเป็นไฟอยู่แล้ว แต่เทียนเล็กๆที่พวกเธอจุดนั้นต้องมีความหมาย นั่นคือต้องมาพร้อมกับการสวดภาวนาการอุทิศตัวให้พระเจ้าเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่!
เรากินผลไม้หวาน
แต่กลับถวายยางไม้ในกระถางหอมเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้า
เราลิ้มรสน้ำผึ้ง
แต่กลับถวายขี้ผึ้งเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้า— แม้เรามักจะผสมมันกับพาราฟินด้วย!
เรานำเทียนขี้ผึ้งเพียงเล่มเดียวถวายแด่พระเจ้าเพื่อแสดงความขอบคุณต่อพระพรอันเปี่ยมล้นและเอื้อเฟื้อของพระองค์แล้วถ้าอย่างนั้น— เรากำลังหลอกลวงพระองค์แม้ในเรื่องนี้ด้วยหรือ? แล้วถ้าพระเจ้าต้องการให้เรานำน้ำผึ้งถวายแด่พระองค์ล่ะ? ฉันนึกภาพออกเลยว่าเราจะทำอย่างไร!
เราจะถวายพระองค์ด้วยน้ำผึ้งเชื่อมหรือน้ำผสมน้ำตาลเล็กน้อยพระเจ้าจะไม่ทรงรับฟังเราอย่างจริงจัง!
คุณสามารถประหยัดในทุกเรื่อง ยกเว้นการรับใช้พระเจ้าเราต้องถวายสิ่งบริสุทธิ์และดีที่สุดแด่พระเจ้า
— แต่ผู้คนครับ เกโรนดา พวกเขาไม่เข้าใจจริงๆ
ว่าการจุดเทียนพาราฟินนั้นเป็นการไม่เคารพ

132

— บอกพวกเขาว่า: ‘การจุดเทียนพาราฟินในโบสถ์เป็นอันตรายต่อสุขภาพของคุณ’
แล้วพวกเขาจะคิดทบทวนสักหน่อย และถ้าโบสถ์นั้นยังเล็กด้วย

คุณอาจถึงขั้นหายใจไม่ออก [จากเทียนที่ไม่เป็นธรรมชาตินั้น]! การจุดเทียนเล็กๆ หนึ่งเล่มที่ทำจากขี้ผึ้งบริสุทธิ์ดีกว่าการจุดเทียนพาราฟินขนาดใหญ่
นั่นคือเหตุผลที่หลายคนรู้สึกไม่สบายในโบสถ์และถึงขั้นเป็นลม โบสถ์เล็กๆ — แต่เทียนพาราฟินทั้งหมดนั้นกำลังลุกโชนอยู่!… แต่ถ้าเพียงเท่านี้เท่านั้นก็ดี…
พวกเขายังต้องการเติมน้ำมันที่ไม่เหมาะสำหรับการบริโภคลงในโคมน้ำมันอีกด้วย ผู้คนมาถึงขั้นนี้แล้วหรือ! พระคัมภีร์เดิมระบุว่าน้ำมันที่ใช้ในพระวิหารต้องทำจากมะกอกที่เก็บจากต้น ไม่ใช่จากมะกอกที่ร่วงลงพื้น

พระเจ้าต้องการน้ำมันและธูปหอมหรือ? ไม่ แต่ [สิ่งนี้] ทำให้พระองค์ทรงเมตตา
เพราะนี่คือเครื่องบูชาที่แสดงถึงความขอบคุณและความรักของบุคคลต่อพระองค์ บนภูเขาซีนาย ฉันรู้สึกประทับใจกับสิ่งนี้:

ชาวเบดูอิน ผู้ยากจนและทุกข์ยาก ไม่มีอะไรจะถวาย [แด่พระเจ้า] แล้วพวกเขาจะทำอย่างไร? พวกเขาจะเก็บก้อนหินเล็กๆที่แตกต่างจากก้อนอื่นๆ เพียงเล็กน้อย — ก้อนเล็กๆ แบบนี้ — หรือหากพบใบไม้เล็กๆ สองสามใบในซอกหินก็จะวางมันลงบนหินที่โมเสสตีด้วยไม้เท้าจนมีน้ำไหลออกมา
แล้วทิ้งเครื่องบูชาไว้ที่นั่น
และแม่ที่ให้นมลูกก็ไปที่นั่นและบีบให้นมออกมาไม่กี่หยด

[ลงบนหินนั้น] โดยคิดว่า: ‘ขอให้พระเจ้าประทานน้ำนมให้ฉันเพื่อเลี้ยงลูกๆ ของฉัน’ ดูความกตัญญูที่พวกเขาแสดง [ต่อพระเจ้า] สิ! นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยเลย แล้วเรากำลังทำอะไรอยู่?.. คนเหล่านี้จะตัดสินเรา พวกเขาทิ้งชิ้นไม้เล็กๆชิ้นกระดาษเล็กๆ ก้อนหินเล็กๆ ไว้บนหินนั้น… พระเจ้าต้องการสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดหรือไม่? ไม่พระเจ้าไม่ต้องการ แต่พระเจ้าช่วยเมื่อเห็นใจที่ดีและเจตนาที่ดี
— เกโรนดา, เมื่อจุดเทียนควรกล่าวว่าจุดเทียนนี้เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะหรือไม่?
— เมื่อคุณจุดเทียน คุณส่งมันไปที่ไหน? คุณไม่ได้ส่งมันไปที่ใดบ้างหรือ? ด้วยเทียนเราขอสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากพระเจ้า เมื่อคุณจุดมันและกล่าวว่า ‘เพื่อผู้ที่ทุกข์ทรมานทั้งกายและจิตและเพื่อผู้ที่ต้องการมันมากที่สุด’ แล้วในกลุ่มคนเหล่านี้มีทั้งผู้ยังมีชีวิตอยู่และผู้ล่วงลับไปแล

133

้ว
คุณรู้ไหมว่าผู้ล่วงลับรู้สึกสงบใจเพียงใดเมื่อเราจุดเทียนให้พวกเขา? ด้วยวิธีนี้เราจึงอยู่ในความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณกับทั้งผู้ยังมีชีวิตและผู้ล่วงลับ กล่าวโดยสรุป เทียนคือ ‘เสาอากาศ’ ที่ทำให้เราได้ติดต่อกับพระเจ้า ผู้ป่วย ผู้ล่วงลับ และอื่นๆอีกมากมาย

— เกโรนดา,ทำไมเราจึงเผาหอม?
— เราจุดมันเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า
เราถวายเกียรติและขอบคุณพระองค์สำหรับพระพรอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ทั่วโลก กำยานยังเป็นเครื่องบูชาด้วยและหลังจากที่เราได้จุดกำยานถวายต่อภาพพระในโบสถ์
เพื่อถวายแด่พระเจ้าและนักบุญแล้วเราก็จุดกำยานถวายต่อผู้คน—ภาพพระที่ยังมีชีวิตอยู่
ไม่ว่าจะเป็นการวิงวอนหรือการขอบคุณ จงใส่ใจลงไป
‘พระเจ้าของข้าพระองค์ ด้วยใจทั้งหมดของข้าพระองค์ข้าพระองค์ขอพระองค์ประทานความเมตตานี้แก่ข้าพระองค์’ — นั่นคือวิธีที่ข้าพระองค์ ‘พูด’ ผ่านเทียน และด้วยกำยาน ฉัน ‘ร้องขึ้น’ อย่างนี้: ‘ข้าแต่พระเจ้าของข้าพเจ้าข้าพเจ้าขอบพระคุณด้วยใจทั้งหมดสำหรับของขวัญทั้งหมดของพระองค์
ข้าพเจ้าขอบพระคุณที่พระองค์ทรงอภัยบาปมากมายของข้าพเจ้า
ความไม่รู้จักคุณของทั้งโลกและความไม่รู้จักคุณอันยิ่งใหญ่ของข้าพเจ้าเอง’

เท่าที่ท่านสามารถได้ จงปลูกฝัง [ในตัวท่านเอง]
ความเคารพและความถ่อมตน
สิ่งนี้จะช่วยให้ท่านรับพระคุณของพระเจ้าได้
เพราะเมื่อบุคคลใดมีความเคารพและความถ่อมตนทางจิตวิญญาณ — หากเขายังมีความถ่อมตนด้วย — เขาจะได้รับพระคุณของพระเจ้าแต่หากเขาขาดความเคารพและความถ่อมตน
พระคุณของพระเจ้าก็จะไม่มาใกล้เขามีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า: “ข้าจะมองไปยังใครได้อีกนอกจากผู้ถ่อมตัว ผู้สงบ และผู้ที่สั่นสะท้านต่อคำพูดของข้า”

บทที่ 5.
เกี่ยวกับความจริงที่ว่าของขวัญนั้นมีความหมายออกซิเจนจากพระเจ้า

134

ผู้คนมักลืมผู้ที่กำลังทุกข์ทรมาน
— เกโรนดา ท่านเคยกล่าวว่า
ยิ่งท่านหลีกเลี่ยงการปลอบประโลมจากมนุษย์มากเท่าไร
ท่านก็ยิ่งได้รับความปลอบประโลมจากพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น
ดังนั้นนี่คือเหตุผลที่เมื่อท่านหิวท่านจึงรู้สึกถึงการอธิษฐานได้ชัดเจนยิ่งขึ้นใช่ไหม?
— ใช่ แต่กว่านั้น ผู้ที่หิวย่อมเข้าใจผู้อื่น
ผู้ที่อิ่มท้องย่อมไม่เข้าใจผู้ที่หิว
ข้าพเจ้าเคยได้ยินว่าในเมืองหนึ่ง มีคนทิ้งอาหารไปในขณะที่ห่างออกไปเพียงเล็กน้อย
มีผู้อพยพจากรัสเซียที่ไม่มีอะไรกิน
ผู้คนที่น่าสงสารเหล่านี้ต้องเบียดเสียดกันอยู่ในเรือนกระจกหรือเพิงสังกะสี
สมมติว่าผู้ที่ทิ้งอาหารไปนั้นไม่รู้ว่ามีคนต้องการความช่วยเหลืออยู่ใกล้ๆ แต่ทำไมพวกเขาไม่ถามเพื่อหาคำตอบล่ะ? พวกเขากำลังทิ้งอาหารไป!
เราแม้กระทั่งไม่แบ่งปันส่วนเกินที่เรามีด้วย
เมื่อคนหนึ่งไม่มีเงินซื้อสิ่งที่จำเป็น
ในขณะที่อีกคนมีของที่ตัวเองไม่ใช้
แต่กลับปฏิเสธที่จะให้ผู้ที่ต้องการ — นั่นคือบาป สำหรับผมนี่คือความทรมานที่ใหญ่ที่สุดพระคริสต์จะตรัสกับเราในวันพิพากษาครั้งสุดท้ายว่า: ‘ท่านเห็นเราหิวแต่ไม่ให้อาหารเรา’

102

บางคนมีทุกอย่างและกล่าวว่า: ‘วันนี้ไม่มีความยากจน’
พวกเขาไม่คิดถึงเพื่อนบ้าน
ไม่พยายามวางตัวในสถานการณ์ของผู้อื่น
เพื่อไม่ให้ตัวเองถูกรบกวนหรือสูญเสียความสงบในใจ
แต่ด้วยท่าทางเช่นนี้ พวกเขาจะพบคนยากจนได้อย่างไร? หากใครคิดถึงผู้อื่น
ก็จะพบคนยากจนและพบสิ่งที่พวกเขาต้องการและมีเด็กกำพร้ากี่คนกันที่ไม่มีใครมาลูบหัวให้!
ผู้คนลืมผู้ที่กำลังทุกข์ทรมาน
จิตใจของพวกเขาจดจ่ออยู่กับผู้ที่ใช้ชีวิตอย่างหรูหรา
และพวกเขาก็เปรียบเทียบตัวเองกับคนเหล่านั้น
แทนที่จะเปรียบเทียบกับผู้ที่กำลังทุกข์ทรมาน
แต่หากพวกเขาคิดถึง เช่น

ผู้อยู่อาศัยที่โชคร้ายในภาคเหนือของเอพิรัส (แอลเบเนีย) ที่เพียงเพราะทำเครื่องหมายกางเขน ก็ต้องนั่งอยู่ในคุกมา 20 ปี

102 มัทธิว 25:42.

135

ในห้องขังที่คับแคบ จนต้องนอนทับกัน!...
แล้วผู้คนก็จะมองสิ่งต่าง ๆ ไปในมุมที่ต่างออกไป
มันน่ากลัวมาก! เราแม้แต่จะคิดถึงเรื่องนี้ก็ทำไม่ได้คุณรู้ไหมว่า ‘ทับซ้อนกัน’ หมายความว่าอย่างไร? ไม่สามารถนั่งได้ ไม่สามารถนอนได้ และไม่สามารถยืนได้… ส่วนหน้าต่างนั้น—คุณจะโชคดีมากหากมีเพียงรูเล็กๆ บนผนัง103 — ท่านหมายถึงในหลุมศพใช่ไหมครับ เกโรนดา!
— อย่างน้อยในหลุมศพ คุณก็ยืดขาได้บ้างความทรมานอะไรเช่นนี้! ในโลกวันนี้มีความทุกข์ทรมานมากมายเพราะพวกเขาผลิตกระสุน
ในขณะที่ผู้คนต้องดิ้นรนเอาตัวรอดด้วยตัวเอง ในแอฟริกาผมเห็นคนกินมูลอูฐ
ร่างกายมนุษย์ที่นั่นไม่ดูเหมือนร่างกายเลย เหมือนกบเลยกระดูกซี่โครงเหมือนตะกร้าหวายเล็กๆ ทำไมผมถึงรู้สึกเจ็บปวด? เรามีทุกอย่าง
และนั่นคือเหตุผลที่เราไม่รู้สึกถึงความเจ็บปวดของผู้อื่นแต่เรายังคงอยากเข้าสวรรค์…
เมื่อผมมาถึงวัดสโตมิออนในปี 1958
มีผู้เชื่อโปรเตสแตนต์คนหนึ่งในเมืองโคนิตซา
ซึ่งด้วยความช่วยเหลือทางการเงินจากอเมริกา
เขาได้นำครอบครัว 80 ครอบครัวมาเปลี่ยนศาสนาเป็นโปรเตสแตนต์เขายังสร้างบ้านสวดมนต์ให้พวกเขาใช้สำหรับการรวมตัวกันอีกด้วย คนเหล่านี้ที่โชคร้ายอยู่ในภาวะขาดแคลนอย่างรุนแรงความยากจนสุดขีดทำให้พวกเขาต้องเปลี่ยนมานับถือศาสนาโปรเตสแตนต์ เพราะกลุ่มโปรเตสแตนต์กำลังช่วยเหลือพวกเขาด้านการเงินครั้งหนึ่ง หนึ่งในคนโชคร้ายเหล่านี้ได้พูดกับผมว่า: ‘ผมไม่เพียงแต่พร้อมจะเปลี่ยนมานับถือศาสนาโปรเตสแตนต์
แต่แม้กระทั่งจะเปลี่ยนไปนับถือศาสนายิวก็ได้เพราะผมอยู่ในภาวะที่ลำบากสุดขีด’ เมื่อได้ยินเช่นนี้ผมจึงกล่าวว่า: ‘เราต้องทำอะไรสักอย่าง’’ ผมจึงรวบรวมผู้ที่มีฐานะทางการเงินพอสมควรและสามารถช่วยเหลื
อผู้อื่นได้มาพูดคุยกับพวกเขา ผู้คนยากจนเหล่านี้ในขณะนั้น
มีมุมมองต่อชีวิตที่มุ่งแต่โลกีย์อย่างสิ้นเชิง
แต่พวกเขามีนิสัยใจดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งชายคนหนึ่ง
แม้จะใช้ชีวิตแบบโลกีย์อย่างเต็มที่
แต่เขากลับมีใจที่กว้างขวาง เมื่อผมเห็นเขาครั้งแรกผมกล่าวว่า: ‘จากภายนอกเขาดูเหมือนคนไร้ประโยชน์แต่ภายในมีประกายแห่งความดี’ ดังนั้น

103 นำเสนอในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1990

136

เราจึงตัดสินใจรวบรวมเงินและแจกจ่ายให้ครอบครัวที่ยากจน
ผมแนะนำให้ผู้ที่ร่ำรวยไปพบคนยากจนด้วยตนเองและมอบเงินให้พวกเขา
เพื่อที่พวกเขาเองจะได้รู้สึกถึงความเมตตาและได้รับประโยชน์จากประสบการณ์นี้ ด้วยวิธีนี้ แม้หัวใจของพวกเขาจะทำจากหินก็จะอ่อนลงและกลายเป็นมนุษย์ที่แท้จริง ดังนั้นประตูสวรรค์จึงเปิดออกให้พวกเขา ในเวลาไม่นานผู้บริจาคทั้งหมดก็เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง

เพราะพวกเขาได้เห็นความทุกข์ยากที่มีอยู่ [อยู่ข้างๆ พวกเขา] และไม่รู้สึกอยากออกไปสนุกในคลับหรือห้องเต้นรำอีกต่อไป

“ท่าน,” พวกเขากล่าว, “ได้ทำให้เราหมดแรงใจแล้วเราจะออกไปสนุกได้อย่างไร?” พวกเขาเริ่มเข้าใกล้วัดมากขึ้นและต่อมาผมได้ทราบว่าหนึ่งในจำนวนนั้นยังกลายเป็นนักร้องในวัดด้วย
แต่ครอบครัวทั้งแปดสิบครอบครัวนั้นด้วยพระคุณของพระเจ้า
ก็กลับสู่นิกายออร์โธดอกซ์ทีละครอบครัว
เมื่อชาวโปรเตสแตนต์ชาวอเมริกันมาภายหลังเพื่อดูว่าผู้เทศน์โปรเตสแตนต์ได้บรรลุผลสำเร็จอะไร พวกเขาก็พาเขาไปขึ้นศาลเพราะเขาไม่มีผู้ติดตามอีกต่อไปแล้ว!
— เกโรนดา,
บางคนเมื่ออยู่ในความยากลำบากก็ไม่ลังเลที่จะขอความช่วยเหลือ ส่วนคนอื่นๆ กลับไม่พูดอะไรเลย

—

หลายคนรู้สึกอับอายและไม่ต้องการให้ชื่อเสียงของตนมัวหมอง
คนเช่นนี้ต้องการความช่วยเหลือมากกว่าคนอื่น

และควรให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขา [ก่อนเป็นอันดับแรก] ผมรู้จักแพทย์สองคนที่เมื่อประสบเคราะห์กรรม
ก็ไม่มีเงินพอแม้แต่จะซื้อแอสไพริน
ผู้ที่มีความรักจะไม่พอใจเพียงแค่การให้แก่ผู้ที่มาขอทาน
แต่จะออกตามหาผู้ที่กำลังเดือดร้อนด้วยตนเองเพื่อช่วยเหลือพวกเขา แม่ของฉันพยายามทำเช่นนี้อย่างเต็มที่

เกณฑ์ของความรัก
หากคนใดมีฐานะดีและให้ทาน
ก็ไม่อาจบอกได้ว่าเขามีความรักหรือไม่
เพราะเขาอาจให้ทานไม่ใช่เพราะความรัก
แต่เพียงเพื่อกำจัดทรัพย์สินบางอย่างเท่านั้น
ความรักจะปรากฏชัดเมื่อคนนั้นให้ทานในขณะที่ตัวเขาเองกำลังขาดแคลน สมมติว่าผมเชื่อว่าตัวเองมีความรักพระเจ้าเพื่อทดสอบความรักของผม จึงส่งคนจนมาทางผมหากตัวอย่างเช่น ผมมีนาฬิกาสองเรือน — เรือนหนึ่งอยู่ในสภาพดี 137

และอีกเรือนมีรอยเสียหายเล็กน้อย — และผมให้นาฬิกาที่เสียหายไปแก่คนจน
นั่นหมายความว่าความรักของผมเป็นความรักระดับสอง
หากผมมีความรักที่แท้จริง ผมจะให้คนจนนั้นนาฬิกาที่สภาพดีแต่ตรรกะที่ผิดพลาดก็ค่อยๆ แทรกซึมเข้ามา และเราพูดว่า: ‘ผมควรให้นาฬิกาที่สภาพดีไปหรือไม่? “ก็สำหรับเขาเพราะเขาไม่มีนาฬิกาเลยแม้จะเป็นนาฬิกาเก่าก็ถือเป็นนาฬิกาที่ดี”
และดังนั้นฉันจึงให้นาฬิกาเก่าแก่เขา
แต่เมื่อคุณให้นาฬิกาเก่าแก่เขาชายชราคนนั้นยังคงอยู่ในตัวคุณ;
ส่วนหากคุณให้นาฬิกาใหม่แก่เขา คุณคือคนที่เกิดใหม่แล้วสภาพที่คุณเก็บทั้งนาฬิกาเก่าและนาฬิกาใหม่ไว้ให้ตัวเอง
และไม่ให้อะไรเลยนั้น เป็นสภาพที่เหมือนนรก
— เกโรนดา ท่านครับ จะหลุดพ้นจากสภาพนี้ได้อย่างไร?
— เราควรคิดอย่างนี้:
‘หากพระคริสต์เองอยู่ในตำแหน่งของคนขอทานฉันจะให้พระองค์อะไร? ไม่ต้องสงสัยเลยว่าจะให้สิ่งที่ดีที่สุด’ ด้วยวิธีนี้คนเราจะเข้าใจได้ว่าความรักที่แท้จริงคืออะไร ตั้งใจแน่วแน่

[ที่จะปฏิบัติตามหลักการนั้น] และในครั้งต่อไปก็จะให้สิ่งที่ดีที่สุด ในตอนแรกอาจรู้สึกยากลำบากเล็กน้อยแต่ด้วยการฝึกฝนในวิธีนี้
เขาจะถึงขั้นที่เมื่อช่วยเหลือผู้อื่น
เขาจะให้ทั้งของเก่าและของใหม่ แม้ตัวเขาเองอาจไม่มีนาฬิกาแต่ด้วยพระคริสต์ที่สถิตในตัวเขา
เขาจะได้ยินเสียงเต้นอันหวานชื่นของหัวใจตนเอง
และชื่นชมยินดีในความสุขอันศักดิ์สิทธิ์
หากเสื้อทูนิกของคุณถูกเอาไปและคุณให้แม้กระทั่งเสื้อผ้าขาดรุ่งริ่งที่คุณมีอยู่104
แล้วพระคริสต์จะทรงแต่งกายให้คุณในภายหลัง
หากคุณรู้สึกสงสารผู้เคราะห์ร้ายและช่วยเหลือเขา
ก็จงพิจารณาว่าคุณจะเสียสละอะไรหากพระคริสต์เองอยู่ในที่ของเขา นี่คือวิธีที่บุคคลหนึ่งผ่านการทดสอบของเขาเมื่อมองหน้าเพื่อนบ้าน ผู้เชื่อจะเห็นพระคริสต์และพระคริสต์เองตรัสว่า การทำสิ่งใดเพื่อผู้โชคร้ายคนหนึ่งก็เท่ากับทำเพื่อเรา105

104 ดู ลูกา 6:29.

105 มัทธิว 25:40.

138

แน่นอนว่าทุกคนสมควรได้รับเกียรติยศที่ควรได้รับ
แต่ความรักต้องเท่าเทียมกันสำหรับทุกคน
ทั้งนักบวชและคนขอทาน ทั้งนายพลและทหารต่างมีที่ทางเดียวกันในหัวใจของผู้เชื่อ
— เกโรนดา,
ทำไมบางครั้งผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือกลับแสดงท่าทางไม่เคารพต่อผู้ที่ช่วยเหลือเขา?

—

ปีศาจเข้ามาแทรกแซงและยุยงให้คนที่เราช่วยเหลือแสดงพฤติกรรมไม่ดีต่อเรา เพื่อทำให้เราโกรธ เมื่อเป็นเช่นนั้นเราจะสูญเสียความดีที่เราได้ทำไป คนนั้นไม่ใช่ผู้ผิด; ปีศาจยุยงเขาเพื่อพรากทุกสิ่งจากเรา เมื่อทำความดีให้รู้สึกเสมอว่านั่นคือหน้าที่ของคุณ
และเตรียมตัวรับมือกับความล่อลวง
เพื่อไม่ให้คุณสูญเสียความดีที่ได้ทำไป
และเพื่อให้รางวัลทั้งหมดจากความดีนั้นเป็นของคุณ
ตัวอย่างเช่น
มีคนหนึ่งบริจาคเงินโดยไม่ต้องการให้คนอื่นเห็นแต่ผู้ล่อลวงก็เข้ามาแทรกแซงและยุยงผู้อื่นให้พูดกับเขาว่า: ‘คุณเป็นคนขี้เหนียว: คุณไม่ได้บริจาคอะไรเลยในขณะที่คนนั้นทำอย่างนี้ คนนี้ทำอย่างนั้น.’ ด้วยวิธีนี้ปีศาจจึงบังคับให้บุคคลนั้นตอบ ‘อย่างถ่อมตัว’: ‘ก็ใช่ครับผมทำสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ไว้บ้าง ผมก่อตั้ง… โรงพยาบาล.’
หรืออีกทางหนึ่ง ศัตรูจะยุยงให้เขาโกรธจัดและพูดพล่อยๆ ว่า:
‘ใคร? ฉันเหรอ?! ฉัน ผู้ที่ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น?!’ และด้วยเหตุนี้ เขาจึงสูญเสีย… ทุกอย่างหรือปีศาจจะยุยงให้คนที่เขาเคยทำความดีด้วยพูดกับเขาว่า: ‘คนขี้เหนียว! คนเอาเปรียบ!’ — จนผู้ทำความดีต้องตอบว่า: “ใคร? ฉันหรือที่เรียกว่าผู้เอารัดเอาเปรียบ? ฉันผู้ที่ช่วยเหลือคุณ ผู้ที่มอบความเมตตาเช่นนี้ให้คุณ?” — “อ้าเขาเป็นคนไม่รู้คุณ” เขาจะพูดภายหลัง “เพราะฉันไม่ได้ต้องการให้เขาพูด ‘ขอบคุณ’ กับฉันแต่เขาอย่างน้อยก็ควรยอมรับ [ว่าฉันคือผู้ช่วยเหลือเขา]!” อย่างไรก็ตาม หากใครคาดหวังการยอมรับสำหรับความดีที่ตนทำเขาจะสูญเสียทุกอย่าง แต่หากผู้ทำความดีด้วยเจตนาดีนั้นกล่าวว่า:
‘การที่เขาลืมความเมตตาที่ฉันแสดงให้เขานั้น ก็เป็นสิ่งที่ดี’
หรือ: ‘บางทีเขาอาจกำลังอารมณ์เสียหรือเหนื่อยล้า
จึงพูดด้วยน้ำเสียงเช่นนั้น’
เขาก็จะให้อภัยเพื่อนบ้านและไม่สูญเสียอะไรเลย
เมื่อเราไม่คาดหวังรางวัล เราจะได้รับรางวัลที่บริสุทธิ์

139

พระคริสต์ได้ทำทุกสิ่งเพื่อเรา
แต่เรากลับตรึงพระองค์บนไม้กางเขนเราขับร้องในโบสถ์ว่าอย่างไร? ‘สำหรับมานนา ได้น้ำดีด’

106

ดังนั้น ขอให้เราพยายามทำความดีอยู่เสมอโดยไม่คาดหวังรางวัลใดๆ สำหรับมัน

ผู้ให้ย่อมได้รับความสุขอันศักดิ์สิทธิ์
คนเรามีความสุขสองประเภท: ประเภทหนึ่งคือเมื่อได้รับ
และอีกประเภทคือเมื่อให้
ความสุขที่รู้สึกได้จากการให้นั้นไม่อาจเทียบได้กับความสุขที่รู้สึกได้เมื่อได้รับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
เพื่อให้บุคคลสามารถเข้าใจได้ว่าตนเองกำลังก้าวหน้าทางจิตวิญญาณอย่างแท้จริงหรือไม่
เขาต้องตรวจสอบตัวเองก่อนว่าตนเองรู้สึกสุขจากการให้มากกว่าการรับหรือไม่ พวกเขารู้สึกท้อแท้เมื่อรับสิ่งใดหรือไม่และรู้สึกสุขใจเมื่อให้ด้วยตนเองหรือไม่? นอกจากนี้หากพวกเขากำลังพัฒนาทางจิตวิญญาณอย่างถูกต้อง
เมื่อทำความดีแล้ว พวกเขาจะไม่เคยจดจำมันแต่กลับไม่เคยลืมแม้แต่ความเมตตาเล็กน้อยที่สุดที่ผู้อื่นแสดงให้พวกเขาเห็น
พวกเขาไม่อาจเพิกเฉยต่อความเมตตาแม้เพียงเล็กน้อยที่สุดที่ผู้อื่นแสดงให้พวกเขาเห็น
เขาเองอาจเคยให้ใครสักคนสวนองุ่นทั้งสวนและลืมเรื่องนั้นไปหมด
แต่เขาไม่เคยลืมแม้แต่พวงองุ่นเดียวที่ได้รับมาจากสวนองุ่นที่เขาเองได้ให้ไป
หรือบางทีเขาอาจให้ใครสักคนภาพไอคอนไม้แกะสลักหลายชิ้นและไม่จำเรื่องนั้น แต่หาก “คนนั้น” ให้เขาภาพไอคอนเล็กๆเพียงชิ้นเดียวที่ห่อด้วยพลาสติก
เขาก็จะรู้สึกซาบซึ้งใจอย่างยิ่ง แม้จะมีค่าเพียงเล็กน้อยและหลังจากนั้นจะครุ่นคิดด้วยความขอบคุณว่าจะตอบแทนบุญคุณนั้นอย่างไร เขาอาจสร้างโบสถ์ทั้งหลัง
บริจาคที่ดินเพื่อสร้างโบสถ์ และลืมเรื่องนั้นไปทั้งหมด
กล่าวอีกนัยหนึ่ง ทางจิตวิญญาณที่ถูกต้องคือ:
ลืมความดีที่ตนเองได้ทำ และจดจำความดีที่ผู้อื่นได้ทำต่อเราผู้ที่บรรลุถึงสภาวะนี้ จะกลายเป็นมนุษย์ที่แท้จริงเป็นผู้ของพระเจ้า ในทางตรงกันข้ามหากใครนั้นลืมความดีที่ผู้อื่นทำให้เขาอยู่เสมอ

106 จากบทร้องที่ 12 ของพิธีสวดเช้าในวันศุกร์ใหญ่

140

แต่กลับจำความดีที่ตัวเองได้ทำไว้
พฤติกรรมเช่นนี้คือสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่พระคริสต์ปรารถนา แต่การคำนวณแบบว่า: ‘คุณให้ฉันเท่านี้ ฉันจะให้คุณเท่านี้’ — นั่นคือการต่อรองที่คับแคบฉันพยายามให้แก่อันดับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือมากกว่า

ผมไม่ต่อรองแบบตลาด โดยคิดว่า: ‘คนนั้นให้ผมหนังสือเหล่านี้; ตอนนี้ผมเป็นหนี้เขาเท่านี้ดังนั้นผมต้องให้อะไรกลับไปเพื่อชำระหนี้’ หรือ: ‘หากคนอื่นไม่ให้ผมอะไรเลย เขาก็จะไม่ได้รับอะไรจากผมเช่นกัน’ นี่คือความจริงของมนุษย์
ใครก็ตามที่รับสิ่งใดไป จะได้รับความสุขแบบมนุษย์
ส่วนใครก็ตามที่ให้ จะได้รับความสุขแบบพระเจ้าเราได้รับความสุขแบบพระเจ้าผ่านการให้ ตัวอย่างเช่นมีคนให้หนังสือแก่ผม
และในขณะนั้นเขาจะรู้สึกสุขทางจิตวิญญาณ แบบพระเจ้าส่วนผมที่รับหนังสือไป จะรู้สึกสุขแบบมนุษย์เมื่อฉันมอบหนังสือเล่มนี้ให้คนอื่น
ฉันเองก็จะรู้สึกยินดีในแบบพระเจ้า
ส่วนผู้ที่รับหนังสือจากฉันจะรู้สึกยินดีในแบบมนุษย์
เมื่อเขาส่งต่อหนังสือเล่มนี้ให้คนอื่น
คนนั้นจะรู้สึกยินดีในแบบพระเจ้า
ส่วนผู้รับต่อไปจะรู้สึกยินดีในแบบมนุษย์
แต่หากคนนั้นส่งต่อหนังสือให้คนอื่นอีก
เขาก็จะรู้สึกยินดีในแบบพระเจ้าเช่นกัน และต่อไปเรื่อยๆคุณเห็นไหมว่า จากสิ่งเดียวผู้คนมากมายสามารถสัมผัสความสุขทั้งแบบพระเจ้าและแบบมนุษย์ได้?
เราต้องเรียนรู้ที่จะหาความสุขในการให้
คนที่มีท่าทางที่ถูกต้องคือผู้ที่หาความสุขในการให้ เขาจะ ‘เชื่อมต่อ’ กับ ‘เครือข่าย’ ของพระคริสต์และสัมผัสความสุขอันศักดิ์สิทธิ์
ความสุขที่พวกเขาได้รับเมื่อให้สิ่งใดไปหรือช่วยเหลือผู้อื่นด้วยวิธีใดก็ตาม มี ‘ออกซิเจน’ ทางพระอยู่ภายในแต่เมื่อคนใดรู้สึกสุขกับสิ่งที่ตนเองได้รับ
หรือกับความจริงที่ว่าผู้อื่นเสียสละตัวเองเพื่อเขา
ความสุขนั้นจะมีกลิ่นเหม็นและทำให้รู้สึกอึดอัด ผู้ที่วาง ‘ตัวตน’ ของตนเองไว้ข้างหลัง และมอบตัวให้คนอื่นจะมาตัดสินเราในไม่ช้าความสุขที่พวกเขาได้รับนั้นช่างยิ่งใหญ่เพียงใด!
พระคริสต์คือผู้คุ้มครองของพวกเขา
แต่คนส่วนใหญ่กลับยินดีเมื่อได้รับ

141

พวกเขาจึงตัดขาดความสุขอันศักดิ์สิทธิ์จากตนเอง
และด้วยเหตุนี้จึงต้องทนทุกข์ทรมาน
พระคริสต์ทรงรู้สึกสงสารเมื่อเรารักเพื่อนบ้านมากกว่าตัวเราเอง และพระองค์ทรงเติมเต็มเราด้วยความสุขอันศักดิ์สิทธิ์ดูเถิด พระองค์ไม่ได้จำกัดพระองค์เองไว้เพียงพระบัญญัติว่า

“จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (107)
แต่ทรงถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาเพื่อมนุษยชาติ

คนขี้เหนียวเก็บเงินให้คนอื่น
— ดูสิ เกโรนดา นี่คือพี่น้องสองคน: คนน้องให้
แต่คนพี่ไม่ให้
— ให้พ่อแม่สอนน้องคนโตให้พบความสุขในการให้
และหากน้องคนโตพยายามทำเช่นนั้น
เขาจะได้รับรางวัลที่ใหญ่กว่าน้องคนเล็ก ซึ่งให้โดยธรรมชาติและจะกลายเป็นคนที่ดีกว่าน้องคนเล็ก
— เกโรนดา ท่านครับ
เราจะกำจัดความลังเลในใจที่ขัดขวางไม่ให้เราให้สิ่งต่าง ๆแก่ผู้อื่นได้อย่างไร?
— คุณมีปัญหาอะไรกันนะ คนขี้เหนียว?! ฉันจะเอาไปเอง! ฉันจะไล่คุณออกไป! และเมื่อพูดถึงการเชื่อฟัง เช่นหากคุณกำลังทำงานในอาร์คอนดาริออน108
ก็จงรับพรในการแจกจ่ายไว้ทันที เพื่ออนาคต

[เพื่อไม่ต้องขอใหม่ทุกครั้ง]
คุณเห็นไหมว่าพระเจ้าประทานพรของพระองค์ให้ทุกคนอย่างใจกว้างเพียงใด? และหากคุณไม่สร้างนิสัยในการให้คุณจะชินกับความตระหนี่
และหลังจากนั้นจะไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะให้สิ่งใดแก่ผู้อื่นคนขี้เหนียวก็เหมือนกล่องเก็บเงิน;
เขาเก็บสะสมไว้เพื่อคนอื่น ด้วยวิธีนี้เขาจึงสูญเสียทั้งความสุขในการให้และรางวัลจากพระเจ้า ‘ทำไมคุณถึงเก็บสะสมมันไว้?’ ผมเคยถามคนรวยคนหนึ่ง ‘คุณไม่มีหน้าที่อะไรทั้งนั้น คุณจะเอาเงินนี้ไปทำอะไร?’ ‘เมื่อผมตาย,’ เขาตอบ ‘เงินนี้จะอยู่ที่นี่’ ‘ส่วนผม,’ ผมบอกเขา ‘ผมขออวยพรให้คุณนำเงินที่คุณเก็บไว้ทั้งหมดไปพร้อมกับคุณสู่โลกหน้า’ ‘ที่นี่,’ เขาพูด ‘เงินนี้จะอยู่ที่นี่’ “ถ้าผมตายแล้วให้คนอื่นมาจัดการมัน” — “ที่นี่,” ผมกล่าว “มันจะอยู่ที่นี่

107 เลวีนิติ 19:18; มัทธิว 22:39; มาระโก 12:31; ลูกา 10:27.
108 Archondariki – พื้นที่ต้อนรับแขกในวัดกรีก –หมายเหตุของผู้แปล

142

แต่ประเด็นคือ คุณควรให้มันไปด้วยมือของคุณเองตอนนี้
ขณะที่ยังอยู่!” ไม่มีใครโง่กว่าคนขี้เหนียวเขาเก็บสะสมไม่หยุด อยู่ในความขาดแคลนตลอดเวลาและสุดท้ายก็ใช้เงินออมทั้งหมดไปซื้อความทุกข์ทรมานนิรันดร์
ให้ตัวเอง คนขี้เหนียวได้ถึงจุดสูงสุดของความโง่
เพราะเขาไม่ให้ของทางวัตถุแก่ผู้อื่น
เขาจมอยู่ในของเหล่านั้นและสูญเสียพระคริสต์ไป
คนต่างหัวเราะเยาะคนขี้เหนียว มีเจ้าของที่ดินคนหนึ่งผู้ร่ำรวยมาก:
เขาเป็นเจ้าของที่ดินในภูมิภาคหนึ่งและอพาร์ตเมนต์ในเอเธนส์แต่เขากลับขี้เหนียวอย่างที่สุด วันหนึ่งเขาต้มซุปถั่วหนึ่งหม้อ—น้ำมากและจืด—
สำหรับคนงานที่กำลังทำงานในทุ่งนาของเขา ในสมัยนั้นแรงงานผู้โชคร้ายเหล่านี้จะเริ่มทำงานตั้งแต่เช้าตรู่เมื่อพระอาทิตย์ขึ้น และจบงานเมื่อพระอาทิตย์ตกดิน ตอนเที่ยงวันเมื่อพวกเขานั่งลงพักผ่อน
เจ้าที่ดินก็เทซุปลงในถาดอบขนาดใหญ่
และเรียกพวกเขามารับประทานอาหารกลางวันคนงานที่ยากจนนั่งล้อมรอบถาดและเริ่มกิน:
บางครั้งพวกเขาตักถั่วด้วยช้อนบางครั้งก็แค่ตักน้ำซุปที่จืดชืดเข้าปาก!
แต่คนงานคนหนึ่งเป็นปรมาจารย์ในการตักอาหาร เขาวางช้อนลงก้าวไปด้านข้าง ถอดรองเท้าและถุงเท้าออกแล้วแสร้งทำเป็นว่าต้องการจุ่มเท้าลงในถาดอบที่เต็มไปด้วยซุป “คุณกำลังทำอะไรอยู่?” คนอื่น ๆ ถามเขา “ก็... ผมอยากคลานเข้าไปดูข้างในหน่อย— บางทีอาจพบถั่วสักหนึ่งหรือสองเม็ดก็ได้!”
นั่นคือความตระหนี่ของเจ้าของที่ดินผู้น่าเวทนานี้เอง
นั่นคือเหตุผลที่การเป็นคนใจกว้างนั้นดีกว่าการเป็นคนตระหนี่ถึงพันเท่า
— ความตระหนี่,เกโรนดา,เป็นโรคหนึ่ง
— โรคที่ร้ายแรงมาก!
ไม่มีโรคใดที่ร้ายแรงกว่าความตระหนี่ที่เข้าครอบงำคนเรา
ความประหยัดเป็นสิ่งที่ดี แต่ต้องระมัดระวังให้ดีเพื่อไม่ให้ปีศาจเข้าครอบงำคุณอย่างเงียบๆ ผ่านความตระหนี่
— แต่บางคนครับ เกโรนดา
ต้องอดหิวเพราะความตระหนี่ของพวกเขา
— เป็นเพียงความหิวเท่านั้นหรือ?
เคยมีพ่อค้าผู้มั่งคั่งคนหนึ่งที่บริหารร้านค้าขนาดใหญ่
แต่เขากลับใช้มีดพับตัดไม้ขีดไฟเป็นสามชิ้น
และยังมีผู้หญิงอีกคนที่ร่ำรวยมากซึ่งมีกำมะถัน

143

เธอเก็บถ่านที่ยังร้อนอยู่เสมอ และเมื่อจะจุดไฟก็จุดกำมะถันจากถ่านนั้นเพื่อไม่ให้เสียไม้ขีดแม้แต่แท่งเดียว ทั้งที่ตัวเธอเองมีบ้าน ที่ดิน และทรัพย์สมบัติมหาศาล
ผมไม่ได้บอกว่าคุณควรเป็นคนฟุ่มเฟือย
แต่หากคุณขออะไรจากคนฟุ่มเฟือย
อย่างน้อยพวกเขาก็จะให้คุณอย่างเต็มใจ ส่วนคนขี้เหนียวนั้นจะรู้สึกไม่เต็มใจที่จะให้คุณอะไรเลย ครั้งหนึ่งมีเพื่อนบ้านสองคน ซึ่งเป็นแม่บ้านทั้งคู่ได้พูดคุยกันเรื่องสลัดและน้ำส้มสายชู และระหว่างการสนทนา
หนึ่งในนั้นกล่าวว่า: “ฉันมีน้ำส้มสายชูที่ดีมากเลยค่ะ”
ผ่านไปสักพัก ผู้หญิงอีกคนก็ต้องการน้ำส้มสายชูเล็กน้อยเธอจึงไปขอเพื่อนบ้าน แต่เพื่อนบ้านตอบว่า: “ฟังนะเพื่อนถ้าฉันให้น้ำส้มสายชูของฉันไปหมด ฉันก็คงไม่มีเหลือเลยแม้จะผ่านไปเจ็ดปี!”
การประหยัดและใจกว้างไปพร้อมกันนั้นเป็นสิ่งที่ดี
การประหยัดไม่ได้หมายความว่าต้องเป็นคนขี้เหนียว
เงินไม่เคยอยู่กับพ่อฉันนานเลย ในฟาราสไม่มีโรงแรมแต่มีบ้านของเราแทน
ใครมาหมู่บ้านก็จะไปพักที่บ้านผู้ใหญ่บ้าน
ผู้มาเยือนจะได้รับอาหาร ล้างเท้าและแม้กระทั่งได้รับถุงเท้าสะอาดด้วย
ตอนนี้ผมเห็นแล้วว่า แม้ในบางโบสถ์ที่ผู้แสวงบุญมาเยือน
ห้องเก็บของทั้งห้องก็เต็มไปด้วยโคมน้ำมัน
แต่พวกเขาก็ยังไม่พูดว่า ‘เรามีพอแล้ว’ เพื่อให้คนหยุดนำมาให้พวกเขาทั้งใช้โคมเหล่านี้ไม่ได้และขายก็ไม่ได้
แต่ก็ไม่ยอมให้ไปเช่นกัน เมื่อคนเริ่มเก็บสะสมแล้วก็จะผูกพันกับมันและไม่สามารถปล่อยวางได้อีก
แต่หากใครหยุดเก็บสะสมสิ่งของและเริ่มให้ไปแทน ใจของเขา— โดยที่เขาเองก็ไม่รู้ตัว—จะมุ่งเน้นไปที่พระคริสต์
มีแม่ม่ายบางคนไม่มีเงินแม้แต่จะซื้อผ้าหนึ่งอาร์ชินมาทำเสื้อผ้าให้ลูกๆ ของเธอ แต่ฉันกลับจะกักตุนไว้ได้อย่างไร? ฉันจะทนได้อย่างไร? ในห้องพักของฉันไม่มีจานหรือหม้อมีเพียงกระป๋องดีบุกเท่านั้น แทนที่จะซื้อของให้ตัวเองฉันชอบให้เงินห้าร้อยดรักมาแก่นักศึกษาคนหนึ่ง
เพื่อให้เขาสามารถเดินทางจากวัดหนึ่งไปยังวัดอื่นได้
เมื่อไม่กักตุน คุณจะได้รับพรจากพระเจ้าเมื่อคุณมอบพรให้ผู้อื่น คุณเองก็จะได้รับพรเช่นกันพรย่อมก่อให้เกิดพร

144

นิสัยใจดีคือทุกสิ่ง
— แต่เกโรนดาครับ ถ้ามีใครมาขอความช่วยเหลือจากผมแต่ผมไม่มีอะไรจะให้เลยล่ะครับ?
— เมื่อผมต้องการให้ทานแต่ไม่มีอะไรจะให้
ผมก็ให้ทานด้วยเลือดของผมเอง
ผู้ที่มีของและให้ความช่วยเหลือทางวัตถุแก่ผู้อื่นจะรู้สึกสุขใจ ส่วนผู้ไม่มีอะไรจะให้ผู้อื่นจะทุกข์ทรมานอยู่เสมอและพูดกับตัวเองด้วยความถ่อมตัวว่า: ‘ฉันยังไม่ได้ให้ทานแก่เพื่อนบ้านของฉัน’ ใจที่ดีคือทุกสิ่งมีคนรวยคนหนึ่งที่มีของจะให้ แต่เขาไม่ให้และมีคนจนคนหนึ่งที่อยากให้ แต่ไม่ให้เพราะเขาไม่มีอะไรจะให้ ทั้งสองประเภทนี้ต่างกันคนรวยเมื่อให้ทานแล้วจะรู้สึกพึงพอใจ
แต่คนจนกลับต้องทนทุกข์ เขาอยากทำความดีแต่ไม่มีอะไรจะให้แก่เพื่อนบ้าน เขาทุกข์ใจในใจส่วนหากเขามีอะไรสักอย่าง เขาก็จะให้ไป และจะไม่รู้สึกทรมานจิตใจที่ดีจะปรากฏชัดผ่านการกระทำ หากมีใครมาขอทานจากคนจนและคนจนนั้น แม้ตัวเองจะกำลังขาดแคลนอยู่ ก็ยังให้ไปแล้วไม่ว่าผู้รับจะนำเงินนั้นไปซื้อเครื่องดื่มหรือไม่
คนจนที่ให้ไปนั้นก็จะรู้สึกสุขใจในใจ และพระเจ้าซึ่งได้ให้ความรู้แก่ผู้อื่นแล้ว
จะให้ความช่วยเหลือทางวัตถุแก่คนจนผู้มีจิตเมตตานั้น
และบางครั้ง คุณรู้ไหมว่าความไม่ยุติธรรมแบบใดเกิดขึ้น? มีคนหนึ่งที่เพื่อช่วยเหลือเพื่อนบ้าน
จึงให้สิ่งที่ตนเองมีอยู่ส่วนอีกคนกลับตีความเรื่องนี้ตามใจชอบในใจตนเอง...

— ท่านหมายความว่าอย่างไรครับ,เกโรนดา?

—

สมมติว่ามีคนจนคนหนึ่งที่มีเงินในกระเป๋าเพียงห้าพันดราคมา 109 เท่านั้น เขาพบคนขอทานบนถนนจึงยัดเงินลงในมือเขาแล้ววิ่งหนีไป
คนขอทานเห็นว่าเป็นห้าพันดรักมา จึงดีใจ แต่ทันใดนั้นมีชายผู้ร่ำรวยมากคนหนึ่งเดินผ่านมา
และเมื่อเห็นว่าชายคนนั้นได้ให้เงินห้าพันดรักมาเป็นทานก็คิดในใจว่า: ‘ถ้าเขาให้เงินห้าพันดรักมาอย่างนี้ใครจะรู้ว่าเขามีเงินมากแค่ไหน? เขาต้องเป็นเศรษฐีแน่นอน!” และชายร่ำรวยคนนี้จึงให้คนขอทานห้าแสนดรักมา
พร้อมทั้งบอกตัวเองว่าเขาได้ทำหน้าที่ของตนแล้ว

109 ประมาณ 15 ดอลลาร์สหรัฐฯ —หมายเหตุของผู้แปล

145

ส่วนชายยากจนคนนั้น มีเพียงห้าพันเท่านั้นและทันทีที่เขาเห็นคนขอทาน ใจเขาก็เต้นระรัวและเขาก็ให้เงินนั้นไป

แต่หากชายผู้ร่ำรวยนั้นได้ทำงานทางจิตวิญญาณ [กับตัวเอง] แม้เพียงเล็กน้อย เขาก็จะมีความคิดที่ดีและพูดว่า: ‘ดูสิเขาได้ให้ไปจนหมดตัวแล้ว’ หรือ: ‘เขาเริ่มมาด้วยเงินเพียงหนึ่งหมื่น และให้ห้าแก่ผู้ขอทาน’ แต่ความคิดที่ดีจะเกิดขึ้นกับเขาได้อย่างไรหากเขาไม่ได้พัฒนาจิตวิญญาณของตนเอง? ดังนั้นเขาจึงพูดว่า: ‘เพราะเขาโยนเงินไปอย่างนั้นเขาคงกำลังกอบโกยเงินมาอย่างมหาศาล’
และบางคนให้เงินห้าแสนหรือหนึ่งล้านดราคมาแก่คนขอทาน
แต่กับคนงานที่ยากจนซึ่งทำงานให้พวกเขา
พวกเขากลับทำเรื่องใหญ่โตเพียงเพราะเงินห้าหรือสิบดราคมาผมไม่เข้าใจเรื่องนี้: ได้ครับคุณให้ห้าแสนหรือหนึ่งล้านดราคมาแก่คนที่คุณไม่รู้จัก
แต่กลับปล่อยให้คนที่อยู่ข้างๆ คุณ — ผู้ที่ช่วยคุณ — ต้องอดหิว?
ทั้งที่คุณมีหน้าที่ต้องรักและช่วยเขาเป็นอันดับแรก
แต่ดูเหมือนว่าการให้ทานของคนเหล่านี้ทำไปเพื่อให้ได้รับการชมเชย และคนประเภทนี้ ที่ถูกขับเคลื่อนด้วยตรรกะทางโลก
อาจถึงขั้นลากคนงานไปขึ้นศาล —
โดยอ้างว่าเพื่อไม่ให้กลายเป็นตัวตลกในสายตาผู้อื่นผู้หญิงคนหนึ่งที่ไปโบสถ์เล่าให้ผมฟัง110 ว่าครั้งหนึ่งเธอต้องการซื้อฟืนจากหญิงชราคนหนึ่ง
ที่ใช้เวลาสามชั่วโมงขนฟืนจากป่ามาหมู่บ้านด้วยลา
และในวันนั้น หญิงชราต้องเดินเพิ่มอีกครึ่งชั่วโมง —
คือรวมทั้งหมดสามชั่วโมงครึ่ง —
เพราะเธอต้องหลีกเลี่ยงจุดตรวจเพื่อไม่ให้ถูกเจ้าหน้าที่ป่าไม้จับ “ราคาเท่าไรคะ?” หญิงคนนั้นถาม “สิบห้าดราคมา” หญิงชราตอบ “ไม่” หญิงคนนั้นกล่าว “ราคานั้นสูงเกินไปฉันจะจ่ายให้คุณสิบเอ็ดดราคมา” “นั่นแหละ” เธอเล่าให้ฉันฟังภายหลัง “เพื่อให้เรา ผู้มีจิตวิญญาณไม่ถูกมองว่าเป็นคนโง่” ฉันจึงดุเธออย่างจริงจังหลังจากนั้น! คุณยายคนนั้นมีลาสองตัว
และเสียเวลาสองวันเพียงเพื่อหาเงินยี่สิบสองดรักมาทำไมไม่ให้เธอเพิ่มอีกยี่สิบดรักมาไปเลย?! แต่ไม่เธอต้องมาต่อรองแบบชาวยิวอย่างจริงจังแทน

110 ในปี ค.ศ. 1958

146

การให้ทาน ‘อย่างลับๆ’

111

— เกโรนดา, บางคนถือว่าเป็นการเสแสร้ง
หากคนใดไปโบสถ์แต่ขาดความรักและการเสียสละตนเอง
— แล้วพวกเขารู้ได้อย่างไร? พวกเขามั่นใจในเรื่องนั้นหรือไม่?
— นั่นคือวิธีที่พวกเขาตัดสิน
— พระคริสต์ตรัสว่าอย่างไร? ‘อย่าตัดสิน’

112

บางคนอาจไม่ให้ทานแก่ชาวยิปซี
เพราะรู้ว่ามีผู้ป่วยที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างมาก
และเลือกที่จะช่วยเหลือผู้ป่วยนั้นแทน
ผู้ผ่านทางอาจพบคนโรมาและให้ทานแก่เขาแต่ใครจะให้ทานแก่คนป่วยนั้น? จะสรุปเช่นนั้นได้อย่างไรโดยไม่ทราบข้อเท็จจริง?
ความหน้าซื่อใจคดคือเมื่อใครนั้นให้ทานอย่างชัดเจนเพื่อหวังได้รับคำชม
ผมจำได้ว่าในปี 1957 ผมอยู่ที่วัดที่มีพื้นที่พักอาศัยแยกกัน;

113 สำหรับแต่ละงาน
ตามระดับความยาก พี่น้องในวัดจะได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินเนื่องจากในวัดมีผู้อยู่ไม่เพียงพอในช่วงนั้น
พี่น้องบางคนที่ยังมีแรงจึงรับหน้าที่หลายอย่างและได้รับค่าตอบแทนมากขึ้น
แต่พวกเขากลับนำเงินที่ได้รับไปแจกจ่ายให้คนยากจน
มีพระรูปหนึ่งที่นั่นถูกเรียกว่า ‘คนขี้เหนียว’ เพราะท่านไม่บริจาคเงินเลย เมื่อพระรูปนี้ถึงแก่กรรมชาวนาที่ยากจนจากที่นี่ ในชาลคิดิกี — จากเวลิกา ปานาเกียพาเลโอโชรี และเนโอโชรี — ได้มารวมตัวกันในงานศพของท่านเพื่อไว้อาลัย114 ชาวนาเหล่านี้เลี้ยงวัวและขนส่งไม้และท่อนไม้; ในสมัยนั้นทุกอย่างถูกขนส่งด้วยวัว
ต่างจากปัจจุบันที่ใช้รถเทท้ายและรถบรรทุกไม้ ดังนั้นนี่คือสิ่งที่พระรูปนี้ทำ: ท่านเก็บออมเงินไว้เรื่อยๆ — — ซึ่งท่านได้รับจากงานที่ท่านทำ

111 มัทธิว 6:4.

112 ดู มัทธิว 7:1; ลูกา 6:37; ยอห์น 7:24.
113 วัดที่พระภิกษุอาศัยอยู่ร่วมกันโดยไม่มีเจ้าอาวาสคนเดียวกันแต่ละคนดำเนินชีวิตทางจิตวิญญาณตามวิถีของตนเอง
และดูแลเรื่องทางโลกด้วยตนเอง

114 หมู่บ้านในชัลคิดิกี –หมายเหตุของผู้แปล

148

และทุกครั้งที่ท่านเห็นว่าเกษตรกรคนใดคนหนึ่ง
ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัว มีวัวเพียงตัวเดียวหรือวัวของเขาใกล้จะตายแล้ว
พระรูปนี้จะซื้อวัวตัวใหม่ให้เขาการซื้อวัวในสมัยนั้นไม่ใช่เรื่องเล็กเลย;
ราคาถึงห้าพันดราคมา และเงินในสมัยนั้นหาได้ยากมากพระภิกษุอื่น ๆ จะให้ห้าดราคมาแก่ผู้ขอทานคนหนึ่งสิบดราคมาแก่ผู้ขอทานอีกคนหนึ่ง
ยี่สิบดราคมาแก่ผู้ขอทานคนที่สาม
และการทำบุญของพวกเขาเป็นที่ประจักษ์แก่ทุกคน
แต่ผู้ล่วงลับนั้นกลับไม่ได้รับการสังเกตเห็นเลย
เพราะเขาไม่ทำบุญเหมือนคนอื่น ๆแต่กลับเก็บเงินไว้และช่วยเหลือผู้คนด้วยวิธีของเขาเอง
ดังนั้นพวกเขาจึงเรียกเขาว่าคนขี้เหนียว คนที่ถือเงินแน่นและเมื่อเขาเสียชีวิตลง ผู้ยากจนก็มารวมตัวกันและร้องไห้: ‘เขาช่วยชีวิตฉัน!’ คนหนึ่งกล่าว “เขาช่วยชีวิตฉัน!” อีกคนกล่าวในสมัยนั้น หากใครมีวัวก็สามารถขนส่งไม้และเลี้ยงดูครอบครัวได้
ชุมชนนักบวชต่างประหลาดใจ นั่นคือเหตุผลที่ข้าพเจ้ากล่าวว่า: “เราจะรู้ได้อย่างไรว่าคนอื่นกำลังทำอะไร?”
— เกโรนดา, บางครั้งคนให้ทานแต่ยังรู้สึกว่างเปล่าอยู่บ้างเหตุผลคืออะไรครับ?
— ให้เขาลองมองตัวเองให้ดี ๆ ดูบ้าง;
บางทีเขาอาจถูกขับเคลื่อนด้วยความปรารถนาที่จะทำให้ผู้อื่นพอใจ เมื่อความตั้งใจของใครนั้นบริสุทธิ์เขาจะรู้สึกมีความสุขคุณรู้ไหมว่าพวกเขาเคยจัดกิจกรรมอะไรขึ้นในเมืองหนึ่ง?
เพื่อนของฉันคนหนึ่ง
ซึ่งเป็นคนเคร่งศาสนาและทำงานเป็นทนายความ
ได้เล่าเรื่องนี้ให้ฉันฟัง วันคริสต์มาสกำลังใกล้เข้ามาและกลุ่มคริสเตียนบางคนตัดสินใจรวบรวมของต่าง ๆห่อเป็นของขวัญ แล้วแจกให้คนจนในจัตุรัสเมือง ตอนนั้นหลังจากการยึดครอง115 ผู้คนกำลังใช้ชีวิตในความยากจนทนายความคนนี้กล่าวว่า: ‘เพราะเรารู้ว่าใครจน [และใครไม่จน] ให้เราแจกของขวัญเหล่านี้อย่างเงียบ ๆ’ — “ไม่,” พวกเขาตอบ, “เราจะแจกในจัตุรัสเพื่อความรุ่งเรืองของพระเจ้าเพื่อให้ผู้คนเห็นว่าเราใส่ใจจริงๆ” — “แต่ทำไมต้องทำอย่างนั้น?” เพื่อนของฉันคัดค้านอีกครั้ง

115 นี่หมายถึงการยึดครองกรีซในช่วงปี 1941–44 โดยเยอรมนี อิตาลี และบัลแกเรีย – หมายเหตุของผู้แปล

149

“ในหนังสือเล่มไหนที่คุณเคยอ่านว่า การให้ทานควรทำแบบนั้น?”
พวกเขายังคงยืนกราน: ‘เพื่อความรุ่งเรืองของพระเจ้า’
เขาไม่สามารถโน้มน้าวพวกเขาได้ทั้งทางนี้หรือทางนั้น
และเมื่อเขาตระหนักถึงเรื่องนี้และรู้สึกหมดแรงโดยสิ้นเชิงเขาก็ปล่อยให้พวกเขาทำตามใจชอบ แล้วเกิดอะไรขึ้น? พวกเขานำของขวัญไปยังจัตุรัสหลักของเมืองและประกาศว่าจะแจกของที่นั่น ข่าวแพร่กระจายออกไป และทันทีนั้นกลุ่มคนที่โหดเหี้ยมที่สุดก็หลั่งไหลมาที่นั่นเหมือนกอริลลา : พวกเขาแย่งชิงและแย่งชิงไม่หยุด จนไม่เหลืออะไรให้คนอื่นของขวัญตกไปอยู่ในมือของผู้ที่ไร้ความอารยะและไม่มีความจำเป็น ในขณะที่คนจนที่น่าสงสารกลับต้องมือเปล่าและเมื่อผู้รับผิดชอบงานนั้นพยายามฟื้นฟูความสงบเรียบร้อยที่นั่น พวกเขาก็ถูกตีจนบาดเจ็บอย่างหนักเช่นกัน — ‘เพื่อความรุ่งเรืองของพระเจ้า’! คุณเห็นแล้วหรือไม่ว่ากฎแห่งจิตวิญญาณทำงานอย่างไร?
สำหรับคนโลกีย์ มีข้ออ้างที่จะภูมิใจและโอ้อวด
แต่สำหรับคนจิตวิญญาณแล้ว มีข้ออ้างใดบ้าง?
— แต่ Geronda, มีผู้ไม่เชื่อในพระเจ้าที่เต็มไปด้วยความเมตตาและทำความดี... — เมื่อคนโลกีย์ให้ทานด้วยใจดี ไม่ใช่เพื่อเอาใจผู้อื่น
พระเจ้าจะไม่ทอดทิ้งพวกเขา และในสักวันหนึ่งพระเจ้าจะตรัสกับใจของพวกเขา
เพื่อนของผมคนหนึ่งที่อาศัยอยู่ในสวิตเซอร์แลนด์เล่าให้ผมฟังเกี่ยวกับผู้หญิงคนหนึ่งที่ร่ำรวย
แต่เป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า ซึ่งด้วยความเมตตาอย่างลึกซึ้ง
เธอได้บริจาคทรัพย์สมบัติทั้งหมดให้คนจนและผู้ขัดสน
จนในที่สุดตัวเธอเองก็กลายเป็นคนไร้ที่พึ่ง
ผู้ที่เธอเคยช่วยเหลือมาก่อนนั้น
ได้จัดให้เธอเข้าอยู่บ้านพักผู้สูงอายุที่ดีที่สุด
อย่างไรก็ตาม แม้เธอจะทำบุญมาทั้งหมดนี้เธอก็ยังคงเป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า
ทุกครั้งที่มีใครพยายามพูดกับเธอเกี่ยวกับพระคริสต์
เธอก็จะหลีกเลี่ยงการสนทนา
โดยกล่าวว่าพระคริสต์เป็นเพียงคนดี ผู้ปฏิรูปสังคมและเสนอทฤษฎีอื่นๆ ที่คล้ายกันอาจเป็นไปได้ว่าคริสตชนที่พูดคุยกับเธอไม่สามารถช่วยเธอได้เพราะเธอไม่เห็นสิ่งใดที่น่าทึ่งในชีวิตของพวกเขา “โปรดอธิษฐานเพื่อวิญญาณนี้” เพื่อนของฉันมักพูดกับฉันและเขาเองก็อธิษฐานอย่างจริงใจเพื่อเธอจะได้กลับใจ
ต่อมาไม่นาน เขาเล่าให้ฉันฟังว่าเมื่อไปเยี่ยมบ้านพักคนชราวันหนึ่ง

150

เขาเห็นเธอเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง “ฉันเชื่อแล้ว,”เธอร้องขึ้น “ฉันเชื่อแล้ว!”
เหตุการณ์มหัศจรรย์ได้เกิดขึ้นและเปลี่ยนเธอไปอย่างสิ้นเชิงและหลังจากนั้นเธอต้องการรับบัพติศมา

“เพราะเมื่อทำเช่นนี้ คุณกำลังเทถ่านไฟร้อนลงบนหัวเขา”

116

— เกโรนดา,
หากคนนั้นไม่มีความจำเป็นแต่เพียงแสร้งทำเป็นว่ามีความจำเป็น เราควรช่วยเขาหรือไม่?

—

พระคริสต์ตรัสว่าเราต้องให้ผู้ที่ขอจากเราโดยไม่ทดสอบพวกเขา 117 และแม้ผู้ที่ขอจะไม่ได้อยู่ในภาวะขาดแคลนคุณก็ควรให้เขาอยู่ดี จงยินดีที่ [คุณมีโอกาส] ให้ทาน พระเจ้า “ทรงเทฝนลงบนผู้ชอบธรรมและผู้ไม่ชอบธรรม”

118

ดังนั้นทำไมเราจะไม่ช่วยเหลือเพื่อนบ้านของเรา?
และเราเองนั้นสมควรกับทุกของขวัญที่พระเจ้าประทานให้เราหรือไม่? พระองค์ “ไม่ได้ทรงปฏิบัติต่อเราตามความชั่วของเราและไม่ได้ทรงตอบแทนเราตามบาปของเรา”

119

มีคนจนมาขอความช่วยเหลือจากคุณ แม้คุณจะสงสัยในตัวเขาก็ควรช่วยเขาอยู่ดี หลังจากพิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อที่คุณจะไม่ถูกล่อลวงด้วยความคิดเช่นนั้นในภายหลัง
จงระลึกถึงสิ่งที่อับบา อิสอัค ได้เขียนไว้ว่า: “แม้ชายคนนั้นจะนั่งคร่อมหลังม้าและขอสิ่งใดจากคุณ — ก็จงให้เขาไป”

120 คุณไม่ทราบสภาพความเป็นจริงที่แท้จริง
หน้าที่ของคุณคือเชื่อในสิ่งที่ผู้ขอความช่วยเหลือบอกคุณ
และให้ตามจำนวนที่เขาขอจากคุณ
หาก เช่นว่า เรามีเพียงหนึ่งพันดราคมา
และขณะให้เงินนั้นแก่ผู้ขอทาน
เรารู้สึกทุกข์ใจที่ไม่สามารถให้มากกว่านั้นได้

แล้วนอกจากพรที่เราให้ (คือเงินนี้)
เรายังปลูกฝังพระคริสต์และความรู้สึกห่วงใยอันเมตตาลงในจิตส

116 โรม 12:20.

117 ดู มัทธิว 5:42; ลูกา 6:30.
118 มัทธิว 5:45.

119 สดุดี 102:10.

120 “หากมีใครนั่งบนหลังม้าแล้วยื่นมือมาขอทานจากท่าน อย่าปฏิเสธเขาเพราะในขณะนั้นเขาแน่นอนว่ายากจนไม่ต่างจากผู้ขอทานคนหนึ่ง” ดูเพิ่มเติม: อับบา อิสอัค ผู้ซีเรีย ผลงาน เซอร์เกียฟ โพซัด, 1911. คำสอนที่ 56 หน้า 286.

151

‘chiliarich’[121]

—

—

“

“”

—

—

‘’

(

[]

—

—?

—

[121] (

)

คนเช่นนั้นจะสะสมประสบการณ์
และจะให้ทานตามระดับการเสียสละตนเองที่ตนมี
— เกโรนดา, เมื่อคำขอของคนขอทานเกินความจำเป็นควรตอบสนองคำขอเหล่านั้นหรือไม่?
— ในกรณีนี้ ต้องใช้ความระมัดระวัง—
และต้องระมัดระวังยิ่งขึ้นไปอีก เมื่อมีใครขอสิ่งใดจากคุณเพื่อที่จะได้อวดสิ่งที่ได้รับต่อหน้าคนอื่น
ให้มอบสิ่งนั้นให้เขา ลองคิดดู: พระคริสต์ไม่ได้ตรัสกับยูดาสว่า ‘คุณเป็นอัครสาวกแบบไหนกัน? หยุดรักเงินได้แล้ว!’—แต่กลับมอบกล่องเงินให้เขาดูแล
อย่างไรก็ตาม หากมีใครมาขอคุณ เช่น ขวดแยมหนึ่ง และคุณมีอยู่แต่คุณรู้ว่าผู้ขอมีแยมเต็มถังอยู่แล้ว
ในขณะที่คนอื่นไม่มีแยมเลยก็จงพูดกับผู้ที่มีมากแต่ยังขออยู่ว่า: ‘พี่น้องหากพี่ต้องการ ก็ให้ส่วนน้อยจากสิ่งที่พี่มีแก่ผู้นั้น’’ แต่หากไม่มีใครที่จำเป็นถึงขนาดนั้น ก็ให้แก่อันที่ขอมาเพราะเขาได้ขอคุณแล้ว และอย่าพูดอะไรกับเขาเลยหากเขามีใจที่อ่อนโยน การให้ครั้งนี้อาจทำให้เขารู้สึกสงสารและนำเขาให้ปรับปรุงตัว
ดังนั้น ในกรณีเช่นนี้
สิ่งที่อัครสาวกเปาโลผู้ศักดิ์สิทธิ์ได้เขียนไว้จึงเป็นจริง : ‘หากศัตรูของคุณทำร้ายคุณ แต่คุณกลับทำดีต่อเขาคุณก็กำลังเทถ่านไฟร้อนลงบนหัวเขา’
ไม่ใช่ในความหมายว่าคุณกำลังทำให้ศัตรูของคุณกลายเป็นเถ้าถ่าน แต่ในความหมายว่า เมื่อคุณทำดีต่อเขาความรักก็จะถูกปลุกเร้าขึ้นภายในตัวเขา ความรักคือพระคริสต์และพระคุณเริ่มทำงานภายในตัวบุคคลนั้น
แล้วบุคคลนั้นจะเปลี่ยนแปลงไป
เพราะมโนธรรมของเขาทำให้เขารู้สึกผิด นั่นคือเขาถูกมโนธรรมของตนเองทำให้รู้สึกผิด อย่างไรก็ตามการทำความดีเพียงเพื่อให้ใครสักคนรู้สึกผิดและกลับสู่ทางที่ถูกต้องนั้นเป็นสิ่งที่ผิด
เพราะสิ่งนี้ทำให้การทำความดีสูญเสียพลังของมันไป
ทำความดีด้วยความรัก เมื่อคุณ ‘ตอบแทน’ ศัตรูด้วยความดีเขาจะเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นและกลับตัว
ในเมืองโคนิตซา มีผู้ติดสุราคนหนึ่งที่มีครอบครัว
ผมเคยให้เงินเขาบ้าง
ผู้คนบางคนรู้ได้ว่าผมกำลังช่วยเหลือชายผู้โชคร้ายนี้

(เขาเองที่เล่าให้พวกเขาฟัง) และพูดกับผมว่า: ‘อย่าให้เงินเขาเลย; เขาดื่มเหล้า’ เขาเองก็มักจะพูดกับผมว่า ‘ให้เงินนี้ไปให้ลูกๆ ของผม’ และเมื่อผมให้เงินเขา

153

ผมก็มักจะพูดว่า ‘เอาเงินนี้ไปให้ลูกๆ ของคุณ’ ผมรู้ว่าเขาดื่มเหล้าแต่ผมก็รู้ว่าคำพูดของผมจะช่วยเขาได้บ้าง:
เขาจะยังคงดื่มต่อไป แต่เขาก็จะคิดถึงลูกๆ ของเขาบ้างถ้าผมไม่ให้เงินเขา เขาคงจะทรมานภรรยา

เพราะเขาจะเอาเงินที่เธอหาได้ (และเธอ ผู้หญิงน่าสงสาร
ต้องทำงานหนักในบ้านของคนอื่น) ไปดื่มจนหมด และลูกๆ
ของเขาคงจะทุกข์ทรมานยิ่งกว่าเดิม อย่างไรก็ตามเมื่อผมบอกเขาว่า ‘เอาเงินนี้ไปให้ลูกๆ ของคุณ’ เขาก็จะคิดถึงลูกๆ ของเขาบ้าง คุณเข้าใจไหม? ผมรู้สึกเห็นใจเขา; เขาก็เห็นได้ถึงสิ่งนั้นและกระบวนการเปลี่ยนแปลงภายในตัวเขาก็เริ่มขึ้น
หลายคนได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยวิธีนี้ และบางคนเมื่อถูกมโนธรรมทิ่มแทงในภายหลัง ก็ถึงกับคืนเงินกลับมาด้วยด้วยตรรกะของเราเอง เรากำลังขัดขวางการทำงานของพระคริสต์
หากท่านต้องการเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

(แม้ว่าจะไม่ใช่โปรเตสแตนต์ก็ตาม)
ก็จงเรียนรู้ข่าวประเสริฐที่แท้จริงตั้งแต่ตอนนี้

ส่วนที่ 3.

เกี่ยวกับความกล้าหาญทางจิตวิญญาณ

“ความสุขที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเกิดจากการเสียสละ
เพราะเพียงผ่านการเสียสละเท่านั้น
คนเราจึงสามารถอยู่ในความสัมพันธ์กับพระคริสต์ได้เพราะพระคริสต์คือเครื่องบูชา”

บทที่ 1.
เกี่ยวกับสัญญาณของยุคสมัย122

122 เนื้อหาที่รวบรวมในบทนี้ถูกกล่าวหรือเขียนโดยผู้อาวุโสระหว่างปี 1981 ถึง 1994

154

ผู้ต่อต้านพระคริสต์
— เกโรนดา
โปรดเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับผู้ต่อต้านพระคริสต์บ้าง
— มาพูดเรื่องพระคริสต์กันเถอะ…
มาเข้าใกล้พระคริสต์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
และหากเราอยู่กับพระคริสต์แล้วทำไมเราต้องกลัวผู้ต่อต้านพระคริสต์?
หรือบางทีจิตวิญญาณของผู้ต่อต้านพระคริสต์อาจยังไม่ได้ปรากฏตัวในขณะนี้? ไม่ว่าอย่างไรไปก็ตามจิตวิญญาณของผู้ต่อต้านพระคริสต์คือผู้ก่อความชั่วร้าย
และหากสัตว์ร้าย ผู้ต่อต้านพระคริสต์
เกิดขึ้นและก่อการกระทำบ้าคลั่งทุกชนิด ในท้ายที่สุดเขาก็จะ

[ไม่ว่าอย่างไร] กลายเป็นตัวตลก อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ต่าง ๆจะเกิดขึ้นมากมาย เป็นไปได้ว่าท่านเองก็จะต้องทนรับสิ่งต่างๆ ที่กล่าวถึงในหนังสือวิวรณ์เป็นจำนวนมาก ทีละน้อย สิ่งต่าง ๆกำลังถูกเปิดเผยออกมา และข้าพเจ้า ผู้เป็นคนน่าเวทนานี้ได้เริ่มร้องออกมาตั้งแต่หลายปีที่ผ่านมาแล้ว!
สถานการณ์นี้น่าสะพรึงกลัว บ้าคลั่ง! ความบ้าคลั่งได้ข้ามผ่าน

[ทุก] ขอบเขตแล้ว การละทิ้งความเชื่อได้มาถึงแล้ว123 และตอนนี้สิ่งที่เหลืออยู่คือรอให้ ‘ลูกแห่งความพินาศ’ มาถึง124
[โลก] จะกลายเป็นบ้านคนบ้า
ความวุ่นวายอย่างสิ้นเชิงจะครองอำนาจ และในท่ามกลางนั้น ทุกรัฐจะเริ่มทำตามใจชอบ
ขอให้พระเจ้าทรงประทานให้ผลประโยชน์ของผู้กำหนดนโยบายสำคัญเป็นไปในทางที่เป็นประโยชน์ต่อเรา
เป็นครั้งคราวเราจะได้ยินข่าวใหม่ ๆและจะได้เห็นเหตุการณ์ที่น่าเหลือเชื่อที่สุด

บ้าคลั่งที่สุดเกิดขึ้น [สิ่งดีเพียงอย่างเดียวคือ] เหตุการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้นต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็ว
การรวมคริสตจักรเป็นหนึ่งเดียว ตลาดเดียว
รัฐใหญ่เพียงหนึ่งเดียว
ศาสนาเดียวที่ปรับแต่งตามความต้องการของพวกเขา — นี่คือแผนการของปีศาจเหล่านี้
กลุ่มไซออนิสต์กำลังเตรียมบุคคลหนึ่งให้กลายเป็นเมสสิยาห์แล้ว สำหรับพวกเขา พระเมสสิยาห์จะเป็นกษัตริย์ นั่นคือเขาจะครองราชย์บนโลกนี้
พยานพระเยโฮวาห์ก็กำลังรอคอยกษัตริย์บนโลกเช่นกัน

123 Αποστασία (ภาษากรีก) – การละทิ้งความเชื่อ,การหันหลังให้ —หมายเหตุของผู้แปล

124 ดู 2 เทสซาโลนิกา 2:3.

155

กลุ่มไซออนิสต์จะนำเสนอกษัตริย์ของพวกเขา
และพยานพระเยโฮวาห์จะยอมรับเขาพวกเขาทุกคนจะยอมรับเขาเป็นกษัตริย์และกล่าวว่า: ‘ใช่แล้วเขาคือผู้นั้น’ จะเกิดความวุ่นวายครั้งใหญ่ ในความวุ่นวายนี้ทุกคนจะต้องการกษัตริย์ที่สามารถช่วยพวกเขาได้
และแล้วพวกเขาจะเสนอชายคนหนึ่งขึ้นมา ซึ่งเขาจะกล่าวว่า: ‘ฉันคืออิมาม ฉันคือพระพุทธเจ้าองค์ที่ห้าฉันคือพระคริสต์ที่คริสเตียนรอคอย
ฉันคือผู้ที่พยานพระเยโฮวาห์รอคอยฉันคือพระเมสสิยาห์ของชาวยิว’ เขาจะมี ‘ฉัน’ ห้าครั้ง
นักข่าวพระเยซู ยอห์น กล่าวในจดหมายฉบับแรกของเขาว่า:
‘ลูกๆ… ผู้ต่อต้านพระคริสต์กำลังมา
และแม้ในตอนนี้ก็มีผู้ต่อต้านพระคริสต์มากมาย…’125
เขาไม่ได้หมายความว่าผู้ต่อต้านพระคริสต์ที่คาดว่าจะมาจะเป็นเหมือนผู้กดขี่อย่างแม็กซิมิเลียนและดิโอคลีเชียน
แต่ผู้ต่อต้านพระคริสต์ที่คาดว่าจะมานั้น
จะเป็นการจุติของมาร กล่าวได้เช่นนั้น126 เขาจะปรากฏตัวต่อประชาชนอิสราเอลในฐานะเมสสิยาห์
และหลอกลวงโลก ช่วงเวลาที่ยากลำบากกำลังมา;
การทดลองครั้งใหญ่กำลังรอเราอยู่
คริสตชนจะเผชิญกับการข่มเหงอย่างรุนแรง ในขณะเดียวกันก็ชัดเจนว่าผู้คนยังไม่ตระหนักเลยว่า

เรากำลังประสบกับสัญญาณของ [วันสุดท้าย] แล้วและเครื่องหมายของปฏิปักษ์พระคริสต์กำลังกลายเป็นความจริง
ดูเหมือนว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย
นั่นคือเหตุผลที่พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์กล่าวว่าแม้แต่ผู้ที่ได้รับการเลือกสรรก็จะถูกหลอกลวง127
ผู้ที่ขาดความตั้งใจที่ดีจะไม่ได้รับความสว่างจากพระเจ้า

125 1 ยอห์น 2:18.

126 เมื่อท่านกล่าวว่า “แอนติคริสต์จะเป็น, พูดง่ายๆ ก็คือ, การจุติของปีศาจ” ผู้อาวุโสหมายความว่า
แอนติคริสต์จะเป็นมนุษย์ที่รวบรวมพลังทั้งหมดของปีศาจไว้ภายในตัว
เป็นเครื่องมือที่เชื่อฟังอย่างสมบูรณ์เพื่อดำเนินการตามแผนการของซาตาน
บิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายต่างยืนยันเป็นเสียงเดียวกันว่า
แอนติคริสต์จะเป็นมนุษย์ ทั้งในส่วนข้างต้นและส่วนข้างล่างพระผู้อาวุโสเพย์ซิออสได้กล่าวอย่างชัดเจนว่า แอนติคริสต์จะเป็นมนุษย์ดังนั้น
มุมมองของท่านในเรื่องนี้จึงสอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับมุมมองของพระบิดาศักดิ์สิทธิ์ — หมายเหตุของผู้แปล

127 ดู มัทธิว 24:24; มาร์ค 13:22.

156

และจะถูกหลอกลวงในช่วงปีแห่งการละทิ้งความเชื่อ
เพราะผู้ใดที่ขาดพระคุณของพระเจ้า
ก็ขาดความชัดเจนทางจิตวิญญาณ เช่นเดียวกับมารร้าย
— และกลุ่มไซออนิสต์นั้นครับ เกโรนดาพวกเขาเชื่อในปฏิคริสต์และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเขาหรือไม่? — พวกเขาต้องการครองโลก เพื่อบรรลุเป้าหมายนี้
พวกเขาใช้เวทมนตร์และลัทธิซาตาน
พวกเขาถือว่าการบูชาซาตานเป็นพลังที่จะช่วยให้พวกเขาดำเนินแผนการได้ ดังนั้นพวกเขาจึงต้องการปกครองโลกด้วยความช่วยเหลือจากพลังของซาตานพวกเขาไม่คำนึงถึงพระเจ้าเลยแต่พระเจ้าจะประทานพรให้พวกเขาในการกระทำเช่นนี้หรือไม่?
พระเจ้าจะนำสิ่งดีงามมากมายมาจากการทั้งหมดนี้
ทฤษฎีซาตานในอดีตเคยครองอำนาจมาเจ็ดสิบปี
แต่ทฤษฎีเหล่านี้จะอยู่ได้ไม่ถึงเจ็ดปีด้วยซ้ำ
— เกโรนดา เมื่อฉันได้ยินเรื่องผู้ต่อต้านพระคริสต์
ฉันก็รู้สึกกลัว
— คุณกลัวอะไร? กลัวว่าเขาจะเลวร้ายกว่าปีศาจหรือ?
เขาเป็นเพียงมนุษย์เท่านั้น ดูนักบุญมารีนาสิ— เธอได้ตีปีศาจจนบาดเจ็บสาหัส และนักบุญจัสตินา—

เธอได้ปราบปีศาจไปกี่ตัวแล้ว! แต่ [เราต้องจำไว้] สิ่งสำคัญที่สุดคือ:
เราไม่ได้มาสู่โลกนี้เพียงเพื่อหาความสบายให้ตัวเองเท่านั้น

กษัตริย์ชาวยิวบนโลกนี้
สัญญาณที่บ่งชี้ว่าการสำเร็จของคำพยากรณ์กำลังใกล้เข้ามา
คือการทำลายมัสยิดอุมัรในเยรูซาเล็ม
มันจะถูกทำลายเพื่อให้วิหารของโซโลมอน
ซึ่งกล่าวกันว่าเคยตั้งอยู่บนจุดนั้นเอง
สามารถถูกสร้างขึ้นใหม่ได้ ในวิหารที่สร้างขึ้นใหม่ชาวยิวไซออนิสต์จะประกาศให้ปฏิปักษ์พระคริสต์เป็นพระเมสสิยาห์ในที่สุด
ผมได้ยินว่าชาวยิวกำลังเตรียมตัวสร้างวิหารโซโลมอนแล้ว
— เกโรนดา, ทำไมคนยิวถึงไม่เชื่อในพระคริสต์ทั้งที่พวกเขากำลังอ่านพันธสัญญาเดิมอยู่?
— ทำไมคุณไม่ไปถามพวกเขาเองล่ะ?
ชาวยิวนั้นเป็นคนคลั่งศาสนาเสมอมา พวกเขาเข้าใจดีแต่ถูกความเห็นแก่ตัวทำให้ตาบอด
หากพวกเขาใส่ใจเพียงเล็กน้อย
ก็ไม่มีใครในหมู่พวกเขาที่จะยังคงเป็นชาวยิวอยู่เลย

157

— แล้วพวกเขาตีความสิ่งที่อ่านมาอย่างไร?
— ทั้งวิธีที่พวกเขาตีความในอดีตและวิธีที่พวกเขาตีความในปัจจุบัน!
พวกเขาเปลี่ยนความหมายทางจิตวิญญาณให้เป็นความหมายทางวัตถุ

[ไป]
ดูตัวอย่างว่าพวกเขาตีความคำพูดของผู้เผยพระวจนะอิสยาห์อย่างไร: ‘ถิ่นทุรกันดารของแม่น้ำจอร์แดนจะเจริญรุ่งเรือง…’128 เพื่อแสดงว่าทะเลทรายได้ ‘เบ่งบาน’ แล้ว พวกเขาจึงเบี่ยงแม่น้ำสร้างขั้นบันไดและสวน ปลูกกล้วย มะนาว และส้มจนทำให้พื้นที่ทั้งหมดกลายเป็นสีเขียวจนตอนนี้พวกเขาจึงกล่าวว่า: ‘ทะเลทรายได้เบ่งบานแล้ว’ และพวกเขาอธิบายทุกสิ่งด้วยวิธีนี้ ในขณะเดียวกันคำพูดของผู้เผยพระวจนะนี้ชี้ถึงการเกิดใหม่ของโลกผ่านการบัพติศมาศักดิ์สิทธิ์ — ‘การอาบน้ำแห่งการเกิดใหม่’
— พวกเขากำลังรอคอยกษัตริย์ทางโลกอยู่หรือไม่?
— ใช่ครับ คือผู้ต่อต้านพระคริสต์ (Antichrist)
บรรดาแรบบีรู้ดีว่าพระเมสสิยาห์ได้เสด็จมาแล้ว
และพระองค์ถูกตรึงกางเขน ผมเคยได้ยินจากคนหนึ่งว่าเมื่อชาวยิวอยู่บนเตียงมรณะแรบบีจะไปหาเขาและกระซิบข้างหูว่า: ‘พระเมสสิยาห์ได้เสด็จมาแล้ว’ คุณเห็นไหมครับมโนธรรมของพวกเขาได้กล่าวโทษพวกเขาเอง;
พวกเขารู้สึกถึงความผิดบาปของตนเอง แต่กลับไม่ยอมถ่อมตัวลง
— แล้วการพูดคำเหล่านี้กับคนที่กำลังจะตายมีประโยชน์อะไร?
— ไม่มีประโยชน์อะไรเลย
พวกเขาพูดเช่นนี้เพียงเพราะมโนธรรมกำลังทรมานพวกเขา
พวกเขาคิดว่าเมื่อคำพูดเหล่านี้ถูกกล่าวออกมาแล้ว
ทุกอย่างก็จะเรียบร้อย
— แต่คนอื่นๆ ไม่ได้ยินคำพูดเหล่านี้หรือ?
— ไม่ครับ มันถูกกระซิบเข้าหูพวกเขาเท่านั้น
และเยาวชนชาวยิวได้ลุกขึ้นต่อต้านรับบี ‘เมสสิยาห์’ พวกเขากล่าว ‘ได้มาแล้ว; คุณกำลังหาเมสสิยาห์คนไหนอยู่?’ ในอเมริกา
กลุ่มเยาวชนที่ศึกษาพระคัมภีร์จากมุมมองทางประวัติศาสตร์ได้ออกนิตยสาร ซึ่งเขียนไว้ว่า: ‘เมสสิยาห์ได้มาแล้ว’ “สำหรับใครก็ตามที่ไม่เชื่อว่าพระเมสสิยาห์ได้เสด็จมาแล้ว
เราจะส่งนิตยสารนี้ให้ฟรี เพื่อให้พวกเขาได้มาเชื่อและหากพวกเขาได้มาเชื่อแล้ว ให้พวกเขาสมัครรับนิตยสารนี้

128 ดู อิสยาห์ 35:2.

158

เพื่อที่เราจะได้ส่งต่อให้คนอื่น ๆและพวกเขาจะได้กลายเป็นผู้เชื่อด้วย”
— พวกเขาเป็นชาวยิวหรือไม่?
— ใช่ครับ พวกเขาเป็นชาวยิว
— แล้วพวกเขากลายเป็นคริสเตียนแล้วหรือยัง?
— ก็ดีครับ สำหรับตอนนี้ การที่พวกเขาได้เชื่อแล้วนั้น
ก็มีความหมายในตัวมันเองแล้ว
— รับบีสามารถเป็นคริสเตียนลับได้หรือไม่?
— รับบีและคริสเตียนลับ? คนนั้นจะยังเป็นรับบีอยู่ไหมถ้าเขากลายเป็นคริสเตียน? แล้วจะเป็นอย่างไร? เขาจะสอนชาวยิวว่าพระเมสสิยาห์ยังไม่มาและเมื่อพวกเขากำลังจะตายก็บอกพวกเขาว่าพระองค์ได้มาแล้วหรือ?

เครื่องหมาย 666
— เกโรนดา เหตุการณ์ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นในไม่ช้าแค่ไหน?

—

เหตุการณ์เหล่านี้กำลังถูกเลื่อนออกไปเพื่อประโยชน์ของคุณและของผม — เพื่อให้เราทั้งสองได้พัฒนาจิตใจทางจิตวิญญาณให้มั่นคง
พระเจ้าทรงอดทนกับเรา เพราะหากทุกสิ่งนี้เกิดขึ้นทันทีคุณและผมก็จะหลงทาง
ไม่มีที่ใดในคำสอนของพระคริสต์ที่กล่าวถึงเวลาที่เฉพาะเจาะจง129 แต่พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์กล่าวว่าการมาถึงของเหตุการณ์เหล่านี้จะมีสัญญาณของยุคสมัยเป็นเครื่องบ่งชี้ล่วงหน้า130 ขอให้เราพร้อมอยู่เสมอและเมื่อเวลานั้นใกล้เข้ามา เราจะเห็นได้ชัดเจนขึ้นแล้วเราจะมั่นใจยิ่งขึ้นนักบุญแอนดรูว์แห่งซีซาเรียกล่าวว่า:
‘สำหรับผู้ที่คิดอย่างมีสติเวลาและประสบการณ์จะเปิดเผยสิ่งนี้ให้พวกเขาเห็น’

131

129 ดู มัทธิว 24:36; มาร์ค 13:32; กิจการ 1:7; 1 เธสะโลนิกา 5:1.

130 ดู มัทธิว 24:29 และต่อไป;มาร์ค 13:24 และต่อไป;ลูกา 21:25 และต่อไป

131

“การศึกษาอย่างละเอียดเกี่ยวกับเลขของเครื่องหมายและทุกสิ่งที่ได้เขียนไ

ว้เกี่ยวกับเขา (ผู้ต่อต้านพระคริสต์)
จะเปิดเผยช่วงเวลาของความทุกข์ยากให้แก่ผู้ที่ระมัดระวังและมีจิตใจที่มั

159

ผมพบหนังสือเล่มหนึ่งที่มีตัวเลขหกขนาดใหญ่สามตัวบนหน้าป
ก คนเหล่านี้ช่างไร้ยางอาย!
พวกเขาทำเช่นนี้เพื่อทำให้ตัวเลขหกดูน่าดึงดูดและทำให้ผู้คนคุ้นเคยกับมัน และด้วยวิธีนี้ ค่อยๆ รอยประทับนั้นก็จะมาถึง
— เกโรนดา,
แม้แต่กระดุมกดสำหรับเสื้อผ้าก็ถูกขายบนบัตรกระดาษแข็งที่มีเลข 666 อยู่
— ใช่แล้ว ขอให้ปีศาจพาคุณไปเลย! พวกเขามีเลข 6
สามตัวบนบัตรเครดิตมานานแล้ว
และตอนนี้แม้กระทั่งบนกระดุมกดด้วย! หลายคนใช้ ‘666’
เป็นเครื่องหมายการค้า เพื่อให้ผู้คนชอบสินค้าของพวกเขา
สิ่งหนึ่งสนับสนุนอีกสิ่งหนึ่ง กล่าวอีกนัยหนึ่ง ‘666’

[เหมือนรหัสผ่าน; มัน] รู้จัก ‘666’ มีเขียนไว้ว่าเมื่อสัญลักษณ์ของงูที่กินหางตัวเองแพร่หลายไปทั่ว
มันจะหมายความว่าชาวยิวได้ทำให้ทั้งโลกเป็นทาสแล้ว
สัญลักษณ์นี้ตอนนี้ถูกวางไว้บนธนบัตรบางชนิดแล้ว ตัวเลข 666 กำลังแพร่หลายทั้งในจีนและอินเดีย
— เกโรนดา, พวกเขารู้ตัวเลขนี้มาอย่างไร
จึงสามารถนำไปพิมพ์ลงบนสิ่งต่าง ๆ ได้?
— ผู้ประกาศข่าวประเสริฐยอห์นรู้ดีว่ามารจะทำสิ่งใด
เช่นเดียวกับที่ผู้พยากรณ์ได้ทำนายไว้ว่าพระคริสต์จะถูกขายด้วย ‘เงินสามสิบเหรียญ’

132

ว่าพระองค์จะถูกบังคับให้ดื่มน้ำส้มสายชู133 และว่าเสื้อผ้าของพระองค์จะถูกแบ่งกัน134
เมื่อสองพันปีที่แล้ว ในหนังสือวิวรณ์ได้เขียนไว้ว่าผู้คนจะถูกประทับตราด้วยเลข 666 ‘ผู้ใดที่มีปัญญาจงคำนวณเลขของสัตว์นั้น เพราะมันคือเลขของมนุษย์และเลขของมันคือหกร้อยหกสิบหก’

135 ‘666’
เป็นสัญลักษณ์ของระบบเศรษฐกิจสำหรับชาวยิว
ดังที่พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์กล่าวไว้
ชาวยิวได้กำหนดภาษีเฉพาะสำหรับประชาชนที่พวกเขาได้พิชิตในสง

่นคง” ดูเพิ่มเติม: นักบุญแอนดรูว์ อัครสังฆราชแห่งซีซาเรีย. หนังสือวิวรณ์. เซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก, 1909, หน้า 120.
132 ดู Zech. 11:1–13

133 ดู สดุดี 68:22.

134 ดูสดุดี 21:19.

135 วิวรณ์ 13:18.

160

ครามต่าง ๆ ภาษีประจำปีนั้นมีจำนวน 666 ทาเลนต์ทอง136 และตอนนี้เพื่อที่จะพิชิตโลกทั้งใบ
พวกเขากำลังนำตัวเลขภาษีเก่านี้กลับมาใช้อีกครั้ง
ซึ่งเชื่อมโยงกับอดีตอันรุ่งโรจน์ของพวกเขา
นั่นคือเหตุผลที่พวกเขาไม่ต้องการเปลี่ยนตัวเลขนี้ด้วยตัวเลขอื่น กล่าวอีกนัยหนึ่ง ‘666’ คือสัญลักษณ์ของมามอน137 ตัวเลขนี้มาจากหน่วยวัดทองคำ
พวกเขาไม่ทราบถึงสิ่งที่นักบุญยอห์นผู้เป็นนักเทววิทยากล่าวถึง แต่มามอนก็ยังคงเป็นมามอนอยู่ดี ‘ท่านไม่อาจรับใช้ทั้งพระเจ้าและมามอนได้’

138

ทุกอย่างกำลังดำเนินไปตามที่ควรจะเป็น ในอเมริกา
สุนัขถูกฝังไมโครชิปแล้ว ผ่านเครื่องส่งสัญญาณพวกมันปล่อยคลื่นวิทยุ และถูกติดตาม; พวกเขารู้ว่าสุนัขทุกตัวอยู่ที่ไหน
สุนัขจรจัดที่ไม่มีป้ายจะถูกฆ่าด้วยลำแสงเลเซอร์
และหลังจากนั้นพวกเขาจะเริ่มฆ่ามนุษย์ด้วยเช่นกัน
พวกเขาได้ทำเครื่องหมายบนปลาหลายตัน
และกำลังติดตามผ่านดาวเทียมว่าปลาเหล่านั้นอยู่ในทะเลใด
และตอนนี้โรคใหม่ได้ปรากฏขึ้น
ซึ่งวัคซีนสำหรับโรคนี้ได้ถูกค้นพบแล้ว
การฉีดวัคซีนจะเป็นข้อบังคับ
และเมื่อบุคคลใดได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว
ก็จะถูกทำเครื่องหมายด้วยเช่นกัน
มีผู้คนในอเมริกาจำนวนเท่าใดแล้วที่ถูกทำเครื่องหมายด้วยลำแสงเลเซอร์: บางคนบนหน้าผาก บางคนบนมือ และหลังจากนั้นผู้ใดก็ตามที่ไม่มีเครื่องหมายหมายเลข 666 จะไม่สามารถขาย ซื้อกู้เงิน หรือหางานทำได้ สัญชาตญาณของฉันบอกว่าแอนติคริสต์ต้องการจะควบคุมโลกทั้งใบให้อยู่ภายใต้การปกครองของเขาผ่านระบบนี้ ผู้คน — ไม่ว่าผิวสีแดง สีดำ หรือสีขาว — ที่อยู่นอกระบบนี้จะไม่สามารถทำงานได้
และจะกลายเป็นผู้ถูกสังคมกีดกัน ด้วยวิธีนี้

[ผู้ต่อต้านพระคริสต์]
จะถูกบังคับให้ยอมรับผ่านระบบที่ควบคุมเศรษฐกิจโลก
และเพียงผู้ที่รับเครื่องหมาย — รอยจารึกที่มีเลข 666 — เท่านั้นที่จะสามารถทำการค้าได้

136 ดู 3 ราชา 10:14 และ 2 พงศ์กษัตริย์ 9:13.

137 มามอน – ความมั่งคั่ง,กำไร,ของโลก –หมายเหตุของผู้แปล
138 มัทธิว 6:24.

161

แต่ผู้ที่รับเครื่องหมายนั้นจะต้องทนทุกข์ทรมานอย่างไร!
ผู้เชี่ยวชาญคนหนึ่งบอกผมว่า
รังสีเลเซอร์เป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อมนุษย์
ผู้ที่รับเครื่องหมายนี้จะ ‘ดูดซับ’ รังสีจากดวงอาทิตย์และได้รับความเจ็บปวดอย่างรุนแรง
จนในความทรมาน พวกเขาจะกัดลิ้นตัวเอง139 ส่วนผู้ที่ไม่รับเครื่องหมายจะอยู่ในสภาพที่ดีกว่าคนอื่น ๆเพราะพระคริสต์จะช่วยเหลือพวกเขาและนั่นไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย...
— เมื่อไหร่พระองค์จะช่วยเหลือพวกเขาครับ เกโรนดา? หลังจากนั้นหรือ?
— ไม่ครับ แต่พอดีตอนนั้นเอง
— เกโรนดา แต่พวกเขาจะดีกว่าคนอื่นได้อย่างไรหากพวกเขาไม่สามารถซื้อหรือขายได้?
— คุณจะเห็นเอง พระเจ้ารู้วิธี และผมก็รู้เช่นกันนี่คือวิถีของสิ่งต่างๆ… คำถามนี้ได้ถ่วงใจผมมานานแล้วและพระเจ้าได้ส่ง… โทรเลขมาให้ผม พระเจ้าทรงห่วงใยเราเพียงใด! โอ!…
— บอกผมสิ เกโรนดา ทำไมตราประทับจึงถูกเรียกว่า ‘เครื่องหมาย’ ด้วย?

140

— เพราะมันจะไม่เป็นเพียงผิวเผิน ‘การจารึก’ หมายความว่าอะไร? คือการวาดเส้นลึกและตรง ไม่ใช่หรือ? เครื่องหมายนั้นจะเป็นการจารึก
ซึ่งจะถูกประทับลงบนสินค้าทุกชนิดก่อน
แล้วผู้คนจะถูกบังคับให้ประทับมันลงบนหน้าผากหรือบนมือของพวกเขา สองปีที่แล้วผมได้พูดคุยกับแพทย์จากโตรอนโตเกี่ยวกับเครื่องหมายนี้
และตอนนี้เขาบอกผมว่าเขาอ่านในหนังสือพิมพ์ว่าปัจจุบันนี้มีการใช้ลายนิ้วมือแทนบัตรเครดิตแล้ว พวกเขากำลังก้าวหน้าไปแต่ไม่มีใครสามารถบอกได้แน่ชัดว่าสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปจะเป็นอย่างไร โทรทัศน์บางเครื่องที่นำเข้ามาในกรีซเมื่อเร็วๆนี้มีอุปกรณ์พิเศษที่ติดตามผู้ที่กำลังดูโทรทัศน์นั้น

ในไม่ช้า ผู้ที่拥有โทรทัศน์จะกำลังดูโทรทัศน์ในขณะที่คนอื่นจะกำลังดูพวกเขาไปด้วยในเวลาเดียวกัน!
ผู้คนจะทั้งเป็นผู้สังเกตและผู้ถูกสังเกต
ชีวิตทั้งชีวิตของพวกเขา ทุกคำพูดและทุกการกระทำ —

139 ดู วิวรณ์ 16:10.

140 คำจารึก — χάραγμα (ภาษากรีก) มาจากคำกริยา χαράσσω — หมายเหตุ, สลัก, ตัดออก —
หมายเหตุของผู้แปล

162

ทุกอย่างจะถูกควบคุมโดยคอมพิวเตอร์คุณเห็นหรือไม่ว่าปีศาจได้วางแผนระบอบเผด็จการแบบใด?
ที่บรัสเซลส์ ได้มีการสร้างพระราชวังทั้งหลังที่มีเลข 6 สามตัว ตั้งอยู่เหนือคอมพิวเตอร์ [กลาง] เครื่องนี้สามารถควบคุมผู้คนได้หลายพันล้านคน 6 พันล้านคนคือเกือบทั้งโลก การสารภาพบาปเพียงด้วยการกดปุ่ม! ชาวยุโรปบางคนได้ประท้วงเพราะพวกเขากลัวระบอบเผด็จการระดับโลก และเราในฐานะคริสต์นิกายออร์โธดอกซ์ ก็คัดค้านเรื่องนี้เพราะเราไม่ต้องการผู้ต่อต้านพระคริสต์
และแน่นอนว่าเราไม่ต้องการระบอบเผด็จการด้วย

เรากำลังเผชิญกับเหตุการณ์ [ร้ายแรง] แต่สิ่งเหล่านี้จะไม่คงอยู่นาน
เช่นเดียวกับที่ศาสนาออร์โธดอกซ์ถูกกล่าวหาว่าหายตัวไปภายใต้ระบอบคอมมิวนิสต์ มันก็จะ ‘หายตัวไป’ ในตอนนี้เช่นกัน

บัตรประจำตัวใหม่

— เกโรนดา, มีชายคนหนึ่งถามว่า: ‘แต่ใบธนบัตรห้าพันดราคมาล่ะ? มันมีเลขหกสามตัวและเราใช้มันอยู่ไม่ใช่หรือ? บัตรประจำตัวก็จะเป็นแบบเดียวกัน’...
— ธนบัตรห้าพันดรักมาคือธนบัตรธรรมดา
สมเด็จพระราชินีวิกตอเรียก็ปรากฏบนธนบัตรปอนด์อังกฤษเช่นกันแต่สิ่งนั้นไม่ทำให้ผมรำคาญ ‘จงถวายสิ่งที่เป็นของซีซาร์แก่ซีซาร์’ อย่างไรก็ตาม

[เป็นเรื่องที่ต่างออกไป] เมื่อพูดถึงบัตรประจำตัวสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เงิน
แต่เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล คำว่า ‘tautotita’141 มีความหมายตามตัวอักษร คือบุคคลนั้นถูกระบุตัวตนด้วยสิ่งที่เขาประกาศ
ดังนั้นพวกเขากำลังแอบนำปีศาจเข้ามา

141 ในกรีซ มีเอกสารสองประเภทที่รับรองตัวตนของประชาชน:

บัตรประจำตัวประชาชนสำหรับใช้ภายในประเทศ
และหนังสือเดินทางสำหรับเดินทางไปต่างประเทศ

ชื่อในภาษากรีกของบัตรประจำตัวคือ: ταυτότητα. Ταυτότητα — “1) ความเท่ากัน (คณิตศาสตร์), ความเหมือนกัน, ความเท่าเทียม, ความตรงกัน; 2) หนังสือเดินทาง, บัตรประจำตัว; 3) บุคคล” (I. P. Khorikov, M. G. Malev. พจนานุกรมภาษากรีก–รัสเซียสมัยใหม่. มอสโก, 1980. หน้า 743). การนำเอกสารประจำตัวใหม่ที่มีบาร์โค้ดซึ่งอิงจาก “เลขของสัตว์ร้าย” ตามที่ข้อตกลงเชงเก้นกำหนดได้ก่อให้เกิดกระแสประท้วงอย่างรุนแรงจากคริสตจักรกรีก, ภูเขาอาทอสและประชาชนกรีกส่วนใหญ่ — หมายเหตุของผู้แปล.

163

และผมกำลังลงนามเพื่อบอกว่าผมยอมรับเขา? ผมจะยอมรับเรื่องนั้นได้อย่างไรกัน?
— เกโรนดา, ความสัมพันธ์ระหว่างบัตรประจำตัวใหม่กับตราประทับคืออะไร?
— บัตรประจำตัวประชาชนใหม่ไม่ใช่เครื่องหมาย
แต่เป็นการนำเครื่องหมายมาใช้
— ผู้คนกำลังถาม Geronda
ว่าพวกเขาควรทำอย่างไรต่อการบังคับใช้บัตรประจำตัวใหม่เหล่านี้
— หากพวกเขาถาม
คุณควรแนะนำให้พวกเขาปรึกษาพ่อทางจิตวิญญาณของตนและอดทนรอเพื่อดูว่าพระศาสนจักรจะดำเนินการอย่างไร142
เพราะมีหลายคนที่ถามคำถาม แต่มีเพียงไม่กี่คนที่เข้าใจคำตอบ

ในหนังสือเล่มเล็ก ‘Signs of the Times’143
ผมได้อธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนที่สุด
ให้ทุกคนกระทำตามมโนธรรมของตนเองแน่นอนว่ามีบางคนที่กล่าวว่า: ‘อ้านั่นเป็นเพียงความเห็นของพระภิกษุหนึ่งเท่านั้นไม่ใช่ท่าทีของพระศาสนจักร’ อย่างไรก็ตามความเห็นที่ผมแสดงออกมานั้นไม่ใช่ความเห็นส่วนตัวของผม
ผมเพียงแต่ถ่ายทอดพระวจนะของพระคริสต์ พระวจนะของพระวรสารเพราะเราต้องนำความเห็นส่วนตัวของเราไปยอมต่อพระประสงค์ของพระเจ้า ซึ่งได้แสดงออกในพระวรสาร อย่างไรก็ตาม มีคนอื่นๆที่พูดตรงกันข้ามกับสิ่งที่ผมได้กล่าวไว้

[และใช้ความเห็นของผมเป็นข้ออ้าง]
อ้างว่าพ่อเปย์ซิอุสได้กล่าวเช่นนี้ และยังมีคนอื่นๆอีกที่เมื่อได้ยินเรื่องนี้
ก็ไม่คำนึงถึงว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่ร้ายแรงอย่างยิ่ง; พวกเขาไม่ถามว่าผมได้พูดเช่นนั้นจริงหรือไม่แต่เพียงเชื่อตามคำพูดนั้นเท่านั้น ผมไม่กลัว;

142

การตัดสินใจของสภาสังฆราชแห่งคริสตจักรกรีกหลังการถึงแก่กรรมของนักบุญผู้อาวุโสเพย์ซิออส ระบุว่าเอกสารที่มีหมายเลขของปฏิปักษ์พระคริสต์นั้นเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้สำหรับคริสตชนออร์โธดอกซ์ ในระหว่างการอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นนี้ความเห็นของนักบุญผู้อาวุโสผู้ล่วงลับได้กลายเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของคณะผู้นำ นักบวช และฆราวาสของคริสตจักรกรีก — หมายเหตุของผู้แปล

143 ในปี ค.ศ. 1987 ผู้อาวุโสเปอิซิออสผู้เป็นที่เคารพได้ออกพิมพ์หนังสือเล่มเล็กชื่อ
‘สัญญาณแห่งยุคสมัย – 666’ ซึ่งอุทิศให้หัวข้อนี้ –หมายเหตุของผู้แปล

164

ผมพูดโดยไม่ลังเล
มีบางคนมาที่วัดของผมและหย่อนธนบัตรหกรูเบิลลงในกล่อง
นั่นก็ดีอยู่บ้าง แต่ครั้งหนึ่งพวกเขาทิ้งแผ่นกระดาษแข็งไว้หลังประตู ผมคิดว่ามีใครบางคนมาพบแต่ไม่พบผมอยู่บ้าน จึงเขียนว่า ‘เขาไม่อยู่ที่นี่’ ไว้ให้คนอื่นอ่าน แต่เมื่อผมอ่านแล้ว ก็เห็นสิ่งนี้!.. คำด่าทอที่น่ารังเกียจจนแม้แต่คนโลกีย์ก็ไม่อยากได้ยิน!
การชำระล้างจะมาถึง การชำระล้างสำหรับความสกปรกทั้งหมดนี้แต่เราจะผ่านพายุนี้ไปได้ ผู้คนได้ลุกขึ้นต่อสู้แล้วเราเองก็ต้องลุกขึ้นพร้อมกับการสวดภาวนาอย่างมากมาย
บางคนกังวลเกี่ยวกับปัญหาบัตรประจำตัว
ส่วนอีกกลุ่มกำลังใช้เรื่องนี้เพื่อสร้างปัญหาพระศาสนจักรต้องแสดงท่าทีที่ถูกต้อง;
ต้องออกเสียงและอธิบายให้ผู้ศรัทธาเข้าใจว่า
การรับบัตรประจำตัวใหม่จะถือเป็นการตกจากความศักดิ์สิทธิ์
ในเวลาเดียวกัน พระศาสนจักรต้องกดดันรัฐบาลให้รับรองว่าบัตรประจำตัวใหม่นี้ อย่างน้อยที่สุดก็ไม่ควรเป็นสิ่งที่บังคับใช้
หากพระศาสนจักรมีท่าทีที่มั่นคง
และหากเสรีภาพของผู้เชื่อได้รับการเคารพ — เพื่อให้ผู้ที่ต้องการสามารถรับบัตรประจำตัวใหม่ได้
ส่วนผู้ที่ไม่ต้องการสามารถเก็บบัตรเก่าไว้ — แล้วจะมีเพียงไม่กี่คนที่มีความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าเท่านั้นที่จะปฏิเสธการรับ ‘สามหก’ ความยากลำบากกำลังรอคอยพวกเขาเพราะคนส่วนใหญ่จะหันมาต่อต้านพวกเขา
ผู้คนส่วนใหญ่จะยอมรับบัตรประจำตัวที่มีหมายเลขของสัตว์ร้ายส่วนผู้ที่แสวงหาความสงบและความสบายใจจะยอมรับบัตรประจำตัวใหม่
ในขณะที่ผู้คนที่โชคร้ายแต่มีความศรัทธาอย่างแรงกล้าจะยังคงใช้เอกสารเก่า และด้วยเหตุนี้พวกเขาจะถูกข่มเหง
ในปัจจุบัน คำสัญญาของรัฐมนตรีว่าเลข 666
จะไม่ปรากฏบนบัตรประจำตัว — ทั้งแบบชัดเจนและแบบนัยนัย — ก็มีความหมายอยู่บ้าง ขอให้เราอดทนรอคอย; เวลาจะพิสูจน์เองคำแถลงของพวกเขาว่าเลขสามหกจะไม่ถูกรวมอยู่ด้วย
ก็ถือเป็นก้าวแรกแล้ว พวกเขาได้เริ่มถอยหลังด้วยตนเองมาดูกันว่าสุดท้ายพวกเขาจะใส่สิ่งใดลงบนบัตรประจำตัว
และเมื่อถึงเวลาที่บัตรประจำตัวใหม่เริ่มออกใช้
ความโกรธของพระเจ้าอาจปะทุขึ้นได้ นอกจากนี้ก็ไม่ใช่ว่าทุกคนจะได้รับบัตรประจำตัวใหม่ภายใน 24 ชั่วโมงบัตรชุดแรกจะปรากฏขึ้น และจะถูกตรวจสอบอย่างละเอียดหากรัฐมนตรีนั้นถูกพิสูจน์ว่าเป็นผู้โกหก

165

การต่อสู้ครั้งนี้ก็จะเป็นการต่อสู้ที่ชอบธรรม
แต่หากเรายังคงประท้วงต่อไปในตอนนี้ผู้ที่อยู่เบื้องหลังจะกล่าวว่า: ‘ดูสิคริสต์นิกายออร์โธดอกซ์กำลังก่อความไม่สงบ’
“ปัญหายังไม่เกิดขึ้นเลยแต่พวกเขาก็เริ่มตะโกนและประท้วงแล้ว”
สุนัขเฝ้าบ้านที่ดีจะเห่าเมื่อมีโจรมา เมื่อโจรวิ่งหนีไปมันก็หยุดเห่า แต่หากสุนัขเห่าไม่หยุดคุณก็ไม่สามารถเรียกมันว่าเป็นสุนัขเฝ้าบ้านที่ดีได้
— และอีกอย่างหนึ่งครับ เกโรนดา มีคนกล่าวว่า
เนื่องจากเรามีความอดทนทางศาสนาบัตรประจำตัวใหม่จึงจะไม่ระบุศาสนา144
— ใช่ครับ พวกเขาไม่สนใจเรื่องนั้น แต่ผมสนใจ
เพราะนี่คือเอกสารระบุตัวตนของผม มันระบุว่าผมมาจากไหนและผมเป็นคนแบบไหน หากไม่ระบุความเชื่อทางศาสนาของผมปัญหาก็จะเกิดขึ้นได้ ตัวอย่างเช่นมีคนไปสำนักงานทะเบียนราษฎร์ หากบัตรประจำตัวระบุ ‘ออร์โธดอกซ์’ — ไม่ว่านิกายใด — ทุกอย่างก็เรียบร้อยดีแต่หากไม่ระบุความสังกัดทางศาสนาจะได้รับอนุญาตให้แต่งงานได้อย่างไร?
สิ่งนี้จะก่อให้เกิดความสับสนให้กับโบสถ์ต่างๆ อย่างไรก็ตามหากการระบุความสังกัดทางศาสนาทำบนพื้นฐานของความสมัครใจ
มันก็จะถือเป็นการประกาศความเชื่อด้วย ยุโรปก็คือยุโรปที่นี่เรามีสถานการณ์ที่ต่างออกไป

วิธีที่แยบยลในการนำตราประทับมาใช้
ค่อยๆ หลังจากมีการนำบัตรประชาชนและเอกสารประจำตัวมาใช้ —
นั่นคือการสร้างแฟ้มข้อมูลส่วนบุคคล — พวกเขาจะเริ่มใช้เครื่องหมายนี้อย่างเจ้าเล่ห์
ด้วยกลอุบายต่าง ๆผู้คนจะถูกบังคับให้ยอมรับเครื่องหมายบนหน้าผากหรือมือของพวกเขา พวกเขาจะสร้างอุปสรรคให้กับผู้คนและกล่าวว่า: ‘ใช้บัตรเครดิตเท่านั้น เงินสดจะถูกยกเลิก’ เพื่อซื้อสินค้าผู้คนจะต้องส่งบัตรของตนให้พนักงานร้าน
และเจ้าของร้านจะรับเงินจากบัญชีธนาคารของพวกเขา
ใครที่ไม่มีบัตรจะไม่สามารถขายหรือซื้ออะไรได้เลย
ส่วนอีกด้านหนึ่ง พวกเขาจะเริ่มโฆษณา ‘ระบบที่สมบูรณ์แบบ’:

144 ในกรีซ จนกระทั่งเมื่อไม่นานมานี้ ช่อง ‘ศาสนา’ บนบัตรประจำตัวยังเป็นช่องที่ต้องกรอกข้อมูล – หมายเหตุของผู้แปล

166

ตัวเลข 666 ที่ถูกสลักไว้บนหน้าผากและมือซึ่งมองไม่เห็นด้วยตาเปล่า ในเวลาเดียวกันรายการโทรทัศน์จะแสดงให้เห็นว่า
มีคนนำบัตรของผู้อื่นไปถอนเงินจากธนาคารได้พวกเขาจะพูดไม่หยุด:
‘เครื่องหมายที่สลักด้วยเลเซอร์บนหน้าผากหรือมือนั้นน่าเชื่อถือกว่า
เพราะมีเพียงเจ้าของเท่านั้นที่รู้หมายเลขของเครื่องหมายนั้น เครื่องหมายนี้คือระบบที่สมบูรณ์แบบที่สุด: โจรจะไม่สามารถขโมยหัวหรือมือของคุณได้และพวกเขาก็ไม่สามารถสอดส่องหมายเลขนั้นได้’
นั่นคือเหตุผลที่อาชญากรและคนร้ายกำลังได้รับการปล่อยให้ทำต
ามใจชอบในขณะนี้ บนภูเขาอาทอส บริเวณรอบเมืองคารีส์
มีห้องพระสิบห้าห้องถูกปล้น
และพระหนึ่งรูปถูกฆ่าตายระหว่างการปล้น ด้วยวิธีนี้ทุกคนจะมีโอกาสยึดครองสิ่งที่เป็นของผู้อื่นและขโมยสิ่งที่พวกเขาต้องการได้
สมมติว่ามีใครสักคนตัดสินใจจะครอบครองที่ดินผืนหนึ่งด้วยการหลอกลวง เขาจะอ้างว่าที่ดินนั้นเคยเป็นของปู่เขาหรือว่าเขาเองเคยเช่าที่ดินนี้ไว้เพื่อเลี้ยงสัตว์ลองจัดการเรื่องนี้ดูสิ! แล้วทางการจะกล่าวว่า: “น่าเสียดายที่เราไม่สามารถติดตามข้อมูลเหล่านี้ได้การตรวจสอบสามารถทำได้เฉพาะผ่านคอมพิวเตอร์เท่านั้น”
และพวกเขาจะเริ่มลงทะเบียนประชาชน
คอมพิวเตอร์จะแสดงว่าคุณได้ลงทะเบียนแล้วหรือไม่
และขึ้นอยู่กับผลนั้น คุณจะได้รับการบริการหรือไม่สามปีครึ่งต่อไปจะยากลำบากมาก145
ผู้ที่ปฏิเสธระบบนี้จะเจอความยากลำบาก
พวกเขาจะพยายามส่งคนเหล่านั้นเข้าคุก โดยหาข้ออ้างใหม่ ๆมาใช้ตลอดเวลา หนึ่งปีจะผ่านไปและพวกเขาจะถูกนำไปยังเมืองอื่นเพื่อสอบสวนเพื่อให้คดีได้รับการพิจารณาในศาลที่ต่างออกไป; จากเมืองนั้นพวกเขาจะถูกนำไปยังเมืองที่สาม และแล้วพวกเขาจะกล่าวว่า: ‘ขอโทษครับ คุณเป็นผู้บริสุทธิ์ หากท่านได้ลงทะเบียนไว้เราสามารถตรวจสอบท่านได้ภายในหนึ่งนาทีแต่ตอนนี้เราไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบได้’

145 ดู ดาน. 9:26–27; วิวรณ์ 12:6; 13:5 ดูเพิ่มเติม:นักบุญไอรีเนียสแห่งลียงผลงานมอสโก: Palomnik, Blagovest, 1996. หนังสือห้าเล่มต่อต้านความเชื่อผิดๆ เล่มที่ V, บทที่ XXV, หน้า 500, 501 และบทที่ XXX, หน้า 512.

167

—

—

‘’ ‘’

—

—[]

—

—

[146]

[147]

—

?

—

!

;

?

—

,

;

[146]

[147] 24:22; 13:20.

ทรงลงโทษระบบปฏิปักษ์พระคริสต์ทั้งหมดนี้อย่างหนักหน่วง;
ความชั่วร้ายจะถูกพระองค์เหยียบย่ำ
และในที่สุดพระองค์จะทรงเปลี่ยนมันให้กลายเป็นความดี

ตราประทับนี้เท่ากับการสละสิทธิ์
แม้ว่านักบุญยอห์นผู้เป็นนักเทววิทยาจะเขียนเกี่ยวกับเครื่องหมายนี้อย่างชัดเจนที่สุดในหนังสือวิวรณ์148
แต่บางคนกลับไม่เข้าใจเรื่องนี้แล้วคุณจะพูดอะไรกับพวกเขาได้บ้าง?
น่าเสียดายที่เรามักได้ยินคำพูดไร้สาระมากมายจากความคิดของนักกโนสติกสมัยใหม่บางคน
“ผมจะรับบัตรประจำตัวที่มีเลขหกสามตัวและวาดเครื่องหมายกางเขนลงบนนั้น” คนหนึ่งกล่าวอีกคนหนึ่งก็พูดตามว่า “ส่วนผมจะรับเครื่องหมายบนหน้าผากและทำเครื่องหมายกางเขนบนหน้าผากของผม” และพวกเขาก็พูดซ้ำๆเรื่องไร้สาระแบบนี้อีกมากมาย
พวกเขาคิดว่าตัวเองจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยวิธีนี้ทั้งที่มุมมองเช่นนี้เป็นเพียงความหลงผิดบิชอปคนหนึ่งเคยพูดกับผมว่า: ‘ผมจะวาดเครื่องหมายกางเขนเล็กๆบนบัตรประจำตัวของผม ที่ช่องที่ควรลงชื่อผมไม่ได้ปฏิเสธพระคริสต์:

ผมเพียงแต่ใช้ระบบที่ช่วยผมเท่านั้น’ — “ดีมาก,” ผมกล่าวกับเขา, “ดังนั้นท่านผู้เป็นพระสังฆราช ด้วยตำแหน่งพิเศษของท่านก็วาดเครื่องหมายกางเขนไว้หน้าชื่อของท่าน
ส่วนอีกท่านเป็นอาร์คิมันดริต ตำแหน่งของท่านก็พิเศษเช่นกันและท่านก็วาดเครื่องหมายกางเขนไว้หน้าชื่อของท่านเช่นกันแต่ท่านจะบอกให้ประชาชนทำอย่างไร?”
สิ่งสกปรกไม่สามารถได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ได้
น้ำบริสุทธิ์รับพระคุณและกลายเป็นน้ำศักดิ์สิทธิ์
แต่น้ำปัสสาวะไม่สามารถกลายเป็นน้ำศักดิ์สิทธิ์ได้
หินถูกเปลี่ยนเป็นขนมปังอย่างมหัศจรรย์ แต่สิ่งไม่บริสุทธิ์ไม่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้น ปีศาจผู้ต่อต้านพระคริสต์
ที่ปรากฏในรูปสัญลักษณ์ของเขาบนบัตรประจำตัวของเรา
บนหน้าผาก หรือบนมือของเรา ก็ไม่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แม้เราจะวางเครื่องหมายกางเขนไว้ที่นั่นก็ตามเรามีพลังของไม้กางเขนที่แท้จริง— สัญลักษณ์ศักดิ์สิทธิ์นี้—

148 ดู วิวรณ์ 13:16 และต่อไป; 14:9 และต่อไป; 16:2 และ 20:4.

169

และพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์ได้ก็ต่อเมื่อเรารักษาพระคุณแห่งศีลล้างบาป ซึ่งในนั้นเราปฏิเสธซาตานรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์และรับตราประทับศักดิ์สิทธิ์— “ตราประทับแห่งพระพรของพระวิญญาณบริสุทธิ์”
และท่านก็เห็นแล้วว่า พวกเขาอธิบายทุกสิ่งด้วยตรรกะ

[ที่เรียบง่าย]เช่นนี้!…เพียงแต่ทำเครื่องหมายกางเขนไว้ใกล้ๆ — ทุกอย่างก็ดีแล้ว! แต่เราเห็นว่าอัครสาวกเปโตรผู้ศักดิ์สิทธิ์ได้ปฏิเสธพระคริสต์อย่างเปิดเผย แต่แม้การปฏิเสธนั้นเองก็ถือเป็นการปฏิเสธ149 โดยการรับเครื่องหมายของปฏิคริสต์
พวกเขากำลังปฏิเสธตราประทับของพระคริสต์ที่มอบให้พวกเขาในพิธีบัพติศมาศักดิ์สิทธิ์แต่พวกเขายังคงอ้างว่าพระคริสต์สถิตอยู่ภายในตัวพวกเขา!
— แต่หากเป็นเช่นนั้นล่ะครับ เกโรนดาหากมีใครสักคนรับเครื่องหมายนั้นด้วยความไม่รู้?
— คุณควรพูดว่า ‘ด้วยความไม่ใส่ใจ’ ดีกว่า
ความไม่รู้จะมีอยู่ได้อย่างไรเมื่อทุกสิ่งชัดเจนอย่างสมบูรณ์? แม้คนนั้นจะไม่รู้ ก็ควรถามและค้นหาความจริงสมมติว่าเราไม่รู้และจึงรับเครื่องหมายนั้นแต่แล้วพระคริสต์จะตรัสกับเราว่า: ‘พวกคนหน้าซื่อใจคดพวกท่านรู้วิธีตีความลักษณะของท้องฟ้า

แต่กลับไม่สามารถตีความหมายของสัญญาณแห่งยุคสมัย (ucкycи́mu)’150
โดยการรับเครื่องหมายนี้ แม้จะด้วยความไม่รู้คนนั้นก็จะสูญเสียพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์
และตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของปีศาจ ดูเถิดเมื่อพระสงฆ์จุ่มเด็กในอ่างน้ำศักดิ์สิทธิ์ในพิธีบัพติศมา
เด็กนั้น แม้จะไม่รู้ตัว ก็ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์และตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป
พระคุณของพระเจ้าก็สถิตอยู่ภายในตัวเขา

การตีความคำพยากรณ์

— เกโรนดา, มีคนบางคนกล่าวว่า:
‘สิ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ย่อมเกิดขึ้นไม่ว่าเราจะเกี่ยวข้องอย่างไร?’ เราควรมองเรื่องนี้อย่างไร?

149 ดู มัทธิว 26:69–75; มาร์ค 14:4–72; ลูกา 22:54–62; ยอห์น 18:16–18; 25–27.
150 มัทธิว 16:3.

170

— ใช่ ลูกของฉัน พวกเขาอาจพูดอย่างนั้นแต่ความจริงแล้วไม่ใช่เช่นนั้น! ฉันเองก็ต้องได้ยินจากบางคนว่า:
‘ชาวยิวไม่โง่ถึงขั้นเปิดเผยตัวเองด้วยเลขสามหกเพราะนักบุญยอห์นได้เขียนเรื่องนี้ไว้ในหนังสือวิวรณ์’
หากเป็นเช่นนั้น
พวกเขาก็คงจะจัดเตรียมทุกอย่างอย่างฉลาดและลับๆ มากขึ้นแล้ว’ แล้วนักเขียนและฟาริสีไม่รู้จักพันธสัญญาเดิมหรือ? แอนนาสและคายาฟาสไม่ทราบดีกว่าใครว่าสิ่งที่เขียนไว้คือ—
ว่าพระคริสต์จะถูกทรยศด้วย ‘เงินสามสิบเหรียญ’ หรือไม่?

151

แล้วทำไมพวกเขา [จึงให้ยูดาส] ไม่ให้เงินสามสิบเอ็ดหรือยี่สิบเก้าเหรียญแต่ให้สามสิบเหรียญ? แต่พวกเขาถูกทำให้ตาบอดพระเจ้าทรงรู้ว่าทุกสิ่งจะเกิดขึ้นอย่างนี้ทุกประการ
พระเจ้าทรงเห็นล่วงหน้า แต่ไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้ามีเพียงชาวตุรกีเท่านั้นที่เชื่อในโชคชะตา ในคิสเมต152 พระเจ้าทรงรู้ว่าเหตุการณ์จะคลี่คลายไปในทางหนึ่ง
ในขณะที่มนุษย์ ด้วยความโง่เขลาของตนทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงรู้อยู่แล้วว่าจะเกิดขึ้น
ไม่ใช่เพราะพระเจ้าทรงกำหนดไว้
แต่เพราะพระองค์ทรงเห็นว่าความชั่วร้ายของมนุษย์จะไปถึงขั้นใด และทรงรู้ว่าพวกเขาจะไม่เปลี่ยนใจสิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าทรงกำหนดเหตุการณ์ไว้ล่วงหน้า
ส่วนคนอื่นๆ ก็หมกมุ่นอยู่กับคำพยากรณ์
และตีความตามความเข้าใจของตนเอง
พวกเขาไม่แม้แต่จะระบุให้ชัดเจนว่า “นี่คือสิ่งที่ความคิดของฉันบอก” แต่กลับยืนยันว่า “นี่คือความจริง!” และนำเสนอความคิดเห็นส่วนตัวมากมายนอกจากนี้ยังมีผู้ที่ตีความคำพยากรณ์ตามใจชอบ
เพื่อหาเหตุผลสนับสนุนความปรารถนาส่วนตัวของตนเอง
ตัวอย่างเช่น เกี่ยวกับคำพูดของนักบุญซีริล:

151 ดูเศคาริยาห์ 11:1–13.

152 Kishmet, kismet (ภาษาอาหรับ, แปลตามตัวอักษรว่า ‘การแบ่งส่วน’) –
สิ่งที่ถูกกำหนดไว้สำหรับทุกคนโดยพระประสงค์ของพระเจ้า – หมายเหตุของผู้แปล

171

‘จะดีกว่าหากสัญญาณของปฏิคริสต์ไม่เกิดขึ้นในยุคของเรา’

153

—

คนที่ต้องการหาเหตุผลมาแก้ตัวให้ตัวเอง
หรือความขี้ขลาดของตัวเอง จะกล่าวว่า: ‘เห็นไหม? นักบุญซีริลกลัวว่าเขาจะละทิ้งความเชื่อ!’ แล้วฉันล่ะ? ฉันดีกว่านักบุญซีริลหรือไม่? ดังนั้นแม้ฉันจะละทิ้งพระคริสต์ไป ก็ไม่มีอะไรน่ากลัวเลย!” แต่นักบุญกล่าวว่า: “จะดีกว่าหากสิ่งเหล่านั้นไม่เกิดขึ้น” เพื่อที่ตาของเขาจะได้ไม่ต้องเห็นผู้ต่อต้านพระคริสต์
และไม่ใช่เพราะเขาถูกกล่าวหาว่ากลัวคุณเห็นหรือไม่ว่ามารกำลังทำอะไร?
น่าเสียดายที่นักกโนสติกสมัยใหม่บางคนก็ห่อหุ้มลูกทางจิต
วิญญาณของพวกเขาเหมือนทารก

เพื่อไม่ให้พวกเขารู้สึกไม่สบายใจ “ไม่เป็นไร,” พวกเขากล่าว, “ไม่ใช่เรื่องใหญ่ ตราบใดที่ คุณมีความเชื่อในตัวคุณเอง” หรือพวกเขาก็คร่ำครวญว่า: “อย่าพูดเรื่องนี้—เรื่องใบรับรองเรื่องตราประทับ—เพื่อไม่ให้ผู้คนกังวล!” ในขณะที่หากพวกเขาจะพูดกับผู้คนว่า:
“มาลองใช้ชีวิตอย่างจิตวิญญาณมากขึ้น
เพื่ออยู่ใกล้พระคริสต์และไม่กลัวอะไรเลย
เพราะสิ่งที่เลวร้ายที่สุดที่อาจเกิดขึ้นคือเราจะกลายเป็นผู้พลีชีพ”
พวกเขาก็จะอย่างน้อยเตรียมความพร้อมให้ผู้คนในบางทางสำหรับความยากลำบากที่จะมาถึง เมื่อรู้ความจริงแล้วคนนั้นจะคิดทบทวนและตื่นจากความหลับใหลเขาจะรู้สึกเจ็บปวดกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น;
เขาจะอธิษฐานและระมัดระวังไม่ให้ตกอยู่ในกับดัก
แล้วสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นตอนนี้คืออะไร? ไม่เพียงแต่
‘ผู้ตีความ’ เหล่านี้จะตีความคำพยากรณ์ตามวิธีของตนเองแต่ตัวพวกเขาเองก็เป็นคนขี้ขลาด เหมือนกับคนโลกีย์ทั่วไปทั้งที่พวกเขาควรแสดงความห่วงใยทางจิตวิญญาณและช่วยเหลือคริสตชน โดยปลูกฝังความรู้สึกไม่สบายใจที่สมเหตุสมผลในใจพวกเขาเพื่อให้ความเชื่อของพวกเขาเข้มแข็งขึ้นและได้รับคำปลอบประโ
ลมจากพระเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกประหลาดใจ:
แน่นอนว่าทุกสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นนี้ไม่ได้ทำให้พวกเขาหยุดคิดทบทวนบ้างหรือ? และทำไมหลังจากที่พวกเขาได้เสนอการตีความตามเหตุผลของตนเองแล้วพวกเขาจึงไม่ตั้งคำถามอย่างน้อยสักข้อ?

153
‘โอ้ หากเรื่องนี้เพียงแต่ถูกกล่าวถึงเท่านั้นแต่ขอให้พระเจ้าทรงโปรดอย่าให้มันเกิดขึ้นกับเรา!’ ดูเพิ่มเติม: นักบุญซีริลแห่งเยรูซาเล็ม. ผลงาน. มอสโก, 1855. คำเทศนา 15, 18. หน้า 262.

172

หากพวกเขาช่วยผู้ต่อต้านพระคริสต์ด้วยเครื่องหมายของเขา
และนำวิญญาณอื่น ๆ ไปสู่ความพินาศด้วยล่ะ?!
เมื่อพระเจ้าตรัสในพระกิตติคุณว่า: ‘เพื่อที่จะหลอกลวง

แม้กระทั่งผู้ที่ถูกเลือกไว้ หากเป็นไปได้’ (154),
พระเจ้าหมายความว่า
ผู้ที่ตีความพระคัมภีร์ตามเหตุผลของตนเอง จะถูกหลอกลวง
ดังนั้น เบื้องหลัง ‘ระบบบัตรเครดิตที่สมบูรณ์แบบ’
และความปลอดภัยทางคอมพิวเตอร์

จึงมีระบอบเผด็จการระดับโลกซ่อนอยู่; และเบื้องหลังนั้น
คือแอกของปฏิปักษ์พระคริสต์
“…ให้พวกเขาถูกประทับเครื่องหมายบนมือขวาหรือบนหน้าผาก
เพื่อไม่ให้ใครสามารถซื้อหรือขายได้
เว้นแต่ผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือชื่อของสัตว์ร้ายหรือเลขของชื่อมัน นี่คือปัญญาผู้ที่มีปัญญาจงคำนวณเลขของสัตว์นั้น
เพราะมันคือเลขของมนุษย์ และเลขของมันคือหกร้อยหกสิบหก”

155 156

154 มาระโก 13:22.

155 วิวรณ์ 13:16–18.

156 ในปี ค.ศ. 1997 หนังสือของพระอัครสังฆราชเมเลติออสแห่งนิโคโพลิสและพรีเวซาที่มีชื่อว่า ‘เครื่องหมายของปฏิคริสต์ในประเพณีออร์โธดอกซ์’ ได้ถูกตีพิมพ์ในกรีซ ในปี ค.ศ. 2001 สมาคมนักบุญมรณสักขีแกรนด์ดัชเชสเอลิซาเบธได้ตีพิมพ์ฉบับแปลภาษารัสเซียของหนังสือเล่มนี้ที่มอสโก

หนังสือเล่มนี้ได้รับการตอบรับในเชิงลบจากพระสงฆ์ผู้เคร่งครัดนักบวช และฆราวาสผู้ยำเกรงพระเจ้าของคริสตจักรออร์โธดอกซ์กรีก
ในบทวิจารณ์ที่ตามมา ได้มีการชี้ให้เห็นว่า ผู้เขียนผู้ทรงเกียรติ
ได้บิดเบือนพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และแหล่งข้อมูลจากบรรดาบิดาแห่งคริสตจักร ได้ข้อสรุปที่ขัดแย้งกับคำประเมินของคริสตจักรโดยรวมซึ่งระบุไว้ในจดหมายเวียนของสภาสังฆราชแห่งคริสตจักรกรีก ลงวันที่ 7 เมษายน 1997 และ 9 กุมภาพันธ์ 1998 คำร้องของชุมชนศักดิ์สิทธิ์แห่งภูเขาอาทอสรวมถึงความเห็นของผู้อาวุโสเปไซออสผู้เป็นที่เคารพนับถือ
การโต้แย้งทางเทววิทยาที่ครบถ้วนและประสบความสำเร็จที่สุดต่อหนังสือของพระเมเลติออส ได้ถูกเผยแพร่โดยพระภิกษุจากภูเขาศักดิ์สิทธิ์เมเทโอรา

ภายใต้ชื่อ ‘Παραχάραξη του χαράγματος. ‘การโต้แย้งจุดยืนของสมเด็จพระอัครสังฆราชเมเลติออสแห่งนิโคโพลิสและพรีเวซา ในหนังสือของท่าน “เครื่องหมายของปฏิคริสต์ในประเพณีออร์โธดอกซ์”’.” — หมายเหตุของผู้แปล

173

บทที่ 2.
เกี่ยวกับวิธีที่การเสียสละนำความสุขมาสู่บุคคล

ในยุคของเรา การเสียสละตนเองเป็นสิ่งที่หาได้ยาก
“ลูกๆ นั้นเป็นเพียงความรบกวนเท่านั้น”
ผู้หญิงคนหนึ่งที่มีทุกอย่างกล่าวกับฉัน ลูกๆของเธอเป็นภาระต่อเธอ! หากแม่คิดเช่นนี้เธอก็ไม่มีประโยชน์อะไรเลย เพราะความรักเป็นธรรมชาติของแม่แม่คนหนึ่งอาจปล่อยให้ลูกสาวนอนจนถึงสิบโมงเช้าก่อนที่เธอจะแต่งงาน อย่างไรก็ตามตั้งแต่ช่วงเวลาที่เธอเองกลายเป็นแม่และต้องให้ลูกกิน
อาบน้ำ และดูแลลูก เธอจะไม่นอนทั้งคืนเลยเพราะเครื่องยนต์ได้เริ่มทำงานแล้ว
ด้วยจิตวิญญาณแห่งการเสียสละ
คนนั้นจะไม่บ่นหรือรู้สึกเป็นภาระ แต่จะรู้สึกยินดี
นั่นคือพื้นฐานทั้งหมด: จิตวิญญาณแห่งการเสียสละต้องมีอยู่
และผู้หญิงคนนี้ หากเธอจะพูดว่า ‘พระเจ้าข้าข้าจะขอบคุณพระองค์อย่างไรดี?
พระองค์ไม่เพียงประทานลูกให้ข้า แต่ยังประทานพรมากมายด้วย
มีคนมากมายที่ไม่มีอะไรเลย แต่ข้ามีบ้านหลายหลัง มรดกจากพ่อ
ข้ามีสามีที่รับเงินเดือนดีและข้ายังได้รับค่าเช่าจากสองแห่ง!… ฉันไม่มีความยากลำบากเลยฉันจะขอบคุณพระองค์ได้อย่างไร พระเจ้าของฉัน? ฉันไม่สมควรได้รับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด”
หากเธอคิดเช่นนั้นแล้ว พร้อมกับการสรรเสริญ ความรู้สึก
ของความโชคร้ายก็จะหายไป; นั่นคือหากเธอเพียงแต่ขอบคุณพระเจ้าทั้งวันทั้งคืน
สิ่งนั้นก็เพียงพอแล้ว
— การเสียสละ,เกโรนดา,นำความสุขมา
— โอ้ ความสุขแบบนั้นคืออะไรกัน!
รสชาติของความสุขจากการเสียสละนี้ คนสมัยนี้ไม่รู้จักเลยและนั่นคือเหตุผลที่พวกเขาต้องทุกข์ทรมานอย่างหนักพวกเขาไม่มีอุดมการณ์ในใจ;
พวกเขาถูกกดดันด้วยความเป็นอยู่ของชีวิตเอง
ความกล้าหาญและการเสียสละตนเองคือแรงผลักดันภายในตัวคน
หากแรงผลักดันนี้ขาดหายไป คนนั้นก็จะทุกข์ทรมาน ในสมัยก่อน
ในหมู่บ้าน ผู้คนจะทำงานอย่างเงียบๆ ในยามค่ำคืนโดยระมัดระวังไม่ให้ใครเห็น เพื่อเปิดทาง — เพื่อให้หลังจากที่พวกเขาเสียชีวิตแล้ว
174

ผู้อื่นจะได้ระลึกถึงพวกเขา ปัจจุบันนี้จิตวิญญาณแห่งการเสียสละตนเองเช่นนี้หาได้ยากยิ่ง
ครั้งหนึ่ง บนภูเขาอาทอส ระหว่างขบวนแห่ฉันได้เห็นพระสงฆ์เดินตามทาง
แล้วผ้าคลุมของพวกเขาก็ติดกิ่งไม้
แต่ไม่มีผู้ใดเลยที่หักกิ่งไม้นั้นเพื่อให้ทางเดินสะดวกขึ้นสำหรับผู้ที่เดินตามหลัง;
ทุกคนต่างก้มตัวลงเพื่อไม่ให้ผ้าคลุมติดกิ่งไม้มันเหมือนว่าพวกเขากำลังก้มหัวลงต่อหน้านั้น! ถ้ามันเป็น “พุ่มไม้ที่ไม่ถูกเผา” ก็คงจะดีไปเลย! แต่ทุกคนต่างคิดว่า: ‘ให้คนอื่นทำไปเถอะ; ฉันแค่อยากผ่านไปได้เอง’ แต่ทำไมคุณไม่ทำล่ะ ถ้าคุณเป็นคนแรกที่เห็นกิ่งไม้นั้น? ท้ายที่สุดแล้ว นั่นคือพฤติกรรมของคนโลกีย์— ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ชีวิตแบบนั้นมีประโยชน์อะไรกับฉัน? ตายไปยังดีกว่าพันเท่า จุดสำคัญคือต้องคิดถึงผู้อื่นคิดถึงความเจ็บปวดของพวกเขา
โลกนี้ได้สูญเสียการควบคุมตัวเองไปแล้ว
ความรักและการเสียสละตัวเองได้หายไปจากผู้คนแล้ว
ฉันเคยเล่าให้คุณฟังเกี่ยวกับสภาพของฉันเมื่อถูกไส้เลื่อนโจมตีขณะอยู่ในคาลิวาบนภูเขาศักดิ์สิทธิ์
เมื่อมีใครนั้นเคาะประตูด้วยค้อนใกล้ประตู

ฉันก็จะออกไปในหิมะ [และความหนาว] เพื่อเปิดประตูหากผู้มาเยือนมีปัญหาที่ร้ายแรง
ฉันก็ไม่ได้รู้สึกถึงความเจ็บปวดของตัวเองเลย

ทั้งที่เพียงไม่กี่นาทีก่อนหน้านั้น ฉันยังถูก [ตัวจริง] กดติดกับเตียงอยู่ฉันจะเสนออาหารหรือเครื่องดื่มให้ผู้มาเยือน:
ด้วยมือหนึ่งฉันจะเสิร์ฟให้พวกเขา
ส่วนมืออีกมือหนึ่งจะจับไส้เลื่อนไว้ไม่ให้เคลื่อนที่
ตลอดเวลาที่เราพูดคุยกัน แม้จะเจ็บปวดอย่างรุนแรงผมก็ไม่พิงตัวกับสิ่งใดทั้งสิ้น
เพื่อไม่ให้เขาสังเกตเห็นว่าผมกำลังเจ็บปวด
และเมื่อผู้มาเยือนจากไป
ผมก็จะก้มตัวลงเพราะความเจ็บปวดอีกครั้ง
ไม่ใช่ว่าความเจ็บปวดนั้นหายไปหรือว่าผมกำลังหายดีอย่างมหัศจรรย์—ไม่ใช่เลย
ผมเห็นว่าชายคนนั้นกำลังเจ็บปวด
และผมก็ลืมความเจ็บปวดของตัวเองไป
ความมหัศจรรย์เกิดขึ้นเมื่อคุณร่วมแบ่งปันความเจ็บปวดกับผู้อื่น สิ่งสำคัญคือคุณต้องรู้สึกถึงเขาเหมือนพี่น้องและรู้สึกเจ็บปวดแทนเขา ความเจ็บปวดนี้สัมผัสถึงพระเจ้าและความมหัศจรรย์ก็เกิดขึ้น
175

เพราะไม่มีสิ่งใดที่เคลื่อนไหวพระเจ้าได้ลึกซึ้งเท่าความเอื้อเฟื้ออันสูงส่ง—นั่นคือ การเสียสละตนเองแต่ในยุคสมัยของเรา
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เป็นสิ่งที่หาได้ยาก
เพราะความเห็นแก่ตัวและความสนใจแต่ประโยชน์ส่วนตัวได้ครอบงำไปแล้ว แทบจะหาคนที่ยอมกล่าวว่า ‘ฉันจะให้โอกาสแก่ผู้อื่นและรอถึงตาฉันเอง’ ได้ยากเหลือเกินมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่เป็นวิญญาณอันเปี่ยมด้วยพรที่คิดถึงผู้อื่น! แม้แต่ในหมู่ผู้ที่มีจิตวิญญาณสูงส่งก็ยังมีจิตวิญญาณที่น่ารังเกียจนี้อยู่
นั่นคือจิตวิญญาณแห่งความเฉยเมย
การทำความดีจะดีอย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อผู้ทำต้องเสียสละสิ่งใดสิ่งหนึ่งของตัวเอง: เช่น การนอน การพักผ่อน และสิ่งอื่น ๆที่คล้ายกัน นั่นคือเหตุผลที่พระคริสต์ตรัสว่า: ‘…จากความขาดแคลนของตัวเอง…’157
เมื่อฉันทำความดีหลังจากได้พักผ่อนแล้ว
มันก็ไม่ได้ทำให้ฉันเสียอะไรมากนัก อย่างไรก็ตามหากผมรู้สึกเหนื่อย และ เช่นไปช่วยชี้ทางให้ใครสักคนที่มาขอความช่วยเหลือ
ก็ต้องเสียสละอย่างมาก
แต่เมื่อผมได้นอนหลับอย่างสบายในคืนก่อน
แล้วต้องอดนอนทั้งคืนเพื่อไปช่วยเหลือผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ ค่าใช้จ่ายทางจิตใจนี้ก็น้อยมาก ยิ่งไปกว่านั้นหากผมเพลิดเพลินกับการสนทนา
ผมอาจทำเช่นนั้นเพียงเพื่อได้รับความสุขจากการอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสนุกสนานเล็กน้อย
แต่เมื่อผมเหนื่อยล้าและต้องเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น
ผมจะรู้สึกถึงความสุขอันประเสริฐ
และถูกความพรของพระเจ้าโอบล้อมไว้
แต่หากใครนั้นรู้สึกว่าการช่วยเหลือผู้อื่นเป็นภาระ
ไม่เพียงแต่การช่วยเหลือผู้อื่น
แต่แม้กระทั่งการทำสิ่งใดเพื่อตัวเอง
ก็ทำให้เขาเหนื่อยล้าแม้กระทั่งการพักผ่อนเอง
คนเดียวกันที่ช่วยเหลือเพื่อนบ้านจะพบความพักผ่อนจากความเหนื่อยล้าของตนเอง หากใครมีจิตวิญญาณแห่งการเสียสละตัวเองเมื่อเห็นใครสักคน—เช่น คนที่ร่างกายอ่อนล้าทำงานหนักจนเหนื่อยล้า—เขาจะพูดกับคนนั้นว่า: ‘นั่งลงพักสักหน่อย’—และทำงานนั้นแทนเขาเอง
ผู้ที่เหนื่อยล้าจะได้พักผ่อนทางกายภาพ

157 ลูกา 21:4.

176

‘fr-r-r’…

—

—

!

?

Geronda

—

—

ผมก็พบความสุขในมัน ผู้บังคับบัญชาจะพูดกับผมว่า: ‘เมื่อคุณทำงานนี้ ผมก็รู้สึกสบายใจ แต่ผมรู้สึกสงสารคุณให้สั่งคนอื่นมาทำแทนเถอะ’ — “ไม่ครับ ผู้บัญชาการ” ผมจะตอบว่า “ผมรู้สึกสนุกกับงานนี้ครับ”
ในครึ่งกองพันของเรามีผู้ปฏิบัติการวิทยุอีกคนหนึ่ง
แต่เมื่อเราออกปฏิบัติการ เพื่อไม่ให้เขาตกอยู่ในอันตรายผมจะไม่ให้เขาถือทั้งแบตเตอรี่และวิทยุ
แม้ว่าจะเป็นงานที่หนักสำหรับผมก็ตาม

เขาจะถามผมเกี่ยวกับเรื่องนั้น [และรู้สึกไม่พอใจ]: ‘ทำไมคุณไม่ให้ผมถือ?’ — ‘คุณ,’ ผมตอบ, ‘มีภรรยาและลูกแล้วถ้าคุณถูกฆ่า ผมต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้า’ และพระเจ้าก็ทรงคุ้มครองเราทั้งสอง:
พระองค์ไม่ทรงให้ใครในเราทั้งสองถูกฆ่า
สำหรับคนที่มีจิตใจอ่อนไหว
การถูกฆ่าตายครั้งเดียวเพื่อปกป้องผู้อื่นด้วยความรัก
ยังดีกว่าการแสดงความประมาทหรือความขี้ขลาด
และต้องทนทุกข์ทรมานจากความรู้สึกผิดในใจตลอดชีวิต
ครั้งหนึ่ง ระหว่างสงครามกลางเมืองการเคลื่อนทัพของฝ่ายกบฏทำให้เราถูกตัดขาดจากกองกำลังหลักที่อยู่ด้านหลังหมู่บ้าน
ทหารกำลังจะจับสลากเพื่อตัดสินว่าใครจะเข้าไปในหมู่บ้านเพื่อหาเสบียง ‘ผมจะไป’ ผมกล่าวหากคนที่ไม่มีประสบการณ์และไม่ระมัดระวังไปแทน เขาอาจถูกฆ่า

และจิตสำนึกของผมจะทรมานผมหลังจากนั้น ‘จะดีกว่า,’ ฉันคิด, ‘หากพวกเขาฆ่าฉันแทนที่จะฆ่าคนอื่น
แล้วจิตสำนึกของฉันก็จะทรมานฉันไปตลอดชีวิต

ฉันจะทนได้อย่างไร?’ ‘คุณน่าจะช่วยเขาได้,’ จิตสำนึกของฉันจะพูดกับฉัน, ‘แล้วทำไมคุณไม่ช่วยเขา?’ นอกจากนี้ ฉันกำลังถือศีลอดและท้องว่างเปล่า… แต่ช่างมันเถอะ

ผู้บัญชาการจึงพูดกับผมว่า: ‘ฉันอยากให้คุณไปด้วย; คุณจะขึ้นจากน้ำมาอย่างแห้งสนิทและกินอาหารสักหน่อยเพื่อรักษาแรงไว้’
ผมจึงหยิบปืนไรเฟิลแล้วออกเดินทาง
กลุ่มกบฏเข้าใจผิดว่าผมเป็นหนึ่งในพวกพวกเขา
จึงปล่อยให้ผมผ่านไป
ผมถึงหมู่บ้านและเดินเข้าไปในบ้านสองชั้น
มีหญิงชราอยู่ตรงนั้น เธอให้อาหารผมเล็กน้อยแล้วผมก็กลับไปยังกลุ่มทหารของตัวเอง
ผมได้สัมผัสความสุขที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในช่วงฤดูหนาวนั้น

[บนภูเขา] ท่ามกลางหิมะ ผมจำได้ว่าคืนหนึ่งผมตื่นขึ้นมาทุกคนกำลังหลับอยู่ และเต็นท์ของเราถูกหิมะฝังไว้

178

ผมคลานออกจากเต็นท์ คว้าเครื่องวิทยุมา
แล้วเริ่มสั่นหิมะให้หลุดออก ผมตรวจสอบดู: มันยังทำงานได้ผมวิ่งไปหาผู้บัญชาการและเล่าให้เขาฟังว่าเกิดอะไรขึ้น
คืนนั้น ผมใช้พลั่วขุดคน 26 คนที่ป่วยเป็นโรคเนื้อตายจากความเย็นออกจากหิมะ
ผมไม่ได้ทำอะไรเพื่อพระคริสต์เลย
หากผมได้ทำเพื่อพระคริสต์เพียง 10 เปอร์เซ็นต์ของสิ่งที่ผมทำในช่วงสงครามผมคงกำลังสร้างปาฏิหาริย์อยู่ตอนนี้!
นั่นคือเหตุผลที่ต่อมาในชีวิตนักบวช ผมมักพูดว่า: ‘ในกองทัพผมทนทุกข์ทรมานอย่างนั้นเพื่อประเทศแต่ผมกำลังทำอะไรเพื่อพระคริสต์?’ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเมื่อเทียบกับความทุกข์ทรมานที่ผมทนในกองทัพชีวิตนักบวชทำให้ผมรู้สึกเหมือนเจ้าชาย;
ที่นี่มันไม่สำคัญเลยว่าจะได้กินขนมปังแห้งสักชิ้นหรือไม่
เพราะตอนนั้น ระหว่างการปฏิบัติการคุณรู้ไหมว่าเราถือศีลอดแบบไหน? เราต้องกินหิมะ! คนอื่นอย่างน้อยก็ไปค้นหาในบริเวณนั้นและพบของกินได้แต่ผมถูกผูกติดกับเครื่องวิทยุ—ผมไม่สามารถทิ้งมันไปได้ครั้งหนึ่งเราต้องอดอาหารถึงสิบสามวัน:
เราได้รับเพียงขนมปังทหารหนึ่งก้อนต่อคนและปลาเฮอร์ริ่งครึ่งตัว ผมดื่มน้ำจากรอยเท้าสัตว์ และไม่ใช่น้ำฝนที่สะอาดแต่น้ำที่ผสมกับดินโคลน และครั้งหนึ่งผมยังได้ลิ้มรส ‘น้ำเลมอนเนด’ ด้วย! ครั้งนั้น ความกระหายของผมถึงขีดสุดแล้วเมื่อผมเห็นรอยเท้าสัตว์ที่เต็มไปด้วยน้ำ — น้ำสีเหลือง!
ผมดื่มมันไม่หยุด!… และนั่นคือเหตุผลที่ ต่อมาในชีวิตนักบวช
น้ำ — แม้มันจะเต็มไปด้วยสัตว์รบกวนทุกชนิด — ดูเหมือนเป็นพรอันยิ่งใหญ่สำหรับผม
อย่างน้อยมันก็ดูเหมือนน้ำ
และในคืนหนึ่ง สายสื่อสารด้วยสายเคเบิลถูกตัดขาด
เป็นเดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 1948 รอบตัวมีกองหิมะสูงตระหง่านเวลาสี่โมงเย็น เราได้รับคำสั่งให้เดินไปยังหมู่บ้าน

(ระยะทางสองชั่วโมง) ซ่อมแซมสายสื่อสารแล้วกลับมา
สองชั่วโมงต่อมา ท้องฟ้ามืดสนิทแล้ว
ทหารทุกคนเหนื่อยล้าจนหมดแรง
และไม่มีกำลังใจที่จะเดินต่อไปได้อีก
แล้วเราจะหาสายเคเบิลนั้นเจอได้อย่างไรในกองหิมะสูงขนาดนั้น !
‘อะไรครับ เกโรนดาท่านไม่รู้ทางหรือวิธีที่สายเคเบิลถูกวางไว้หรือครับ?’

179

—

เพราะผมต้องเผชิญกับสภาพที่ยากลำบากกว่าคนอื่น
จึงให้ผมนั่งอยู่ตรงกลาง
แล้วเราก็กินอาหารเย็นด้วยขนมปังทหารเพียงแผ่นเดียว
ผมไม่จำได้ว่าเคยรู้สึกมีความสุขมากกว่านี้ในชีวิตมาก่อน
ผมรู้สึกว่าต้องเล่าตัวอย่างเหล่านี้ให้ท่านฟัง
เพื่อที่ท่านจะได้เข้าใจว่าการเสียสละนั้นคืออะไร
ผมเล่าเรื่องทั้งหมดนี้ให้ท่านฟัง
ไม่ใช่เพื่อให้ท่านปรบมือชมเชยผม
แต่เพื่อให้ท่านเข้าใจว่าความสุขที่แท้จริงนั้นมาจากไหน
และต่อมา ในแผนกสื่อสาร เพื่อนร่วมงานของฉันมักจะหลอกฉัน
“พ่อฉันมาเยี่ยม ฉันต้องไปพบท่านหน่อยช่วยดูแลงานแทนฉันได้ไหมครับ?” คนหนึ่งจะพูด “น้องสาวฉันมาเยี่ยมฉัน” อีกคนจะโกหก

(เธอไม่ได้เป็นน้องสาวของเขาเลย)
ทุกครั้งที่มีใครต้องออกไปด้วยเหตุผลใดก็ตามผมก็ต้องเสียสละ: ผมต้องปฏิบัติหน้าที่ตลอดเวลาเพื่อช่วยแทนคนนั้นคนนี้ หลังจากเสร็จเวรผมจะกวาดพื้นและจัดระเบียบพื้นที่
ไม่มีใครได้รับอนุญาตให้เข้าพื้นที่ของหมวดสัญญาณ – แม้แต่เจ้าหน้าที่จากแผนกอื่น – และนอกจากนี้ยังเป็นช่วงสงครามด้วย
ดังนั้นเราจึงไม่สามารถจ้างพนักงานทำความสะอาดได้
ฉันจะหยิบไม้กวาดมาและกวาดทุกห้อง
นั่นคือที่ที่ฉันเรียนรู้วิธีกวาด “นี่” ฉันจะพูด “คือห้องบริการ
สถานที่ที่ในความหมายหนึ่งถือว่าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์; ไม่ควรปล่อยให้รก” ผมไม่ได้ถูกบังคับให้กวาด
และผมก็ไม่รู้วิธีทำด้วย: ที่บ้าน ผมไม่เคยจับไม้กวาดเลย
และแม้ผมจะอยากทำ
พี่สาวผมก็คงจะตีผมให้เจ็บด้วยไม้กวาดนั้นเอง!
‘คนทำความสะอาด,’ เพื่อนร่วมงานของฉันชอบแซวฉันว่า
‘ผู้พลีชีพนิรันดร์’ ฉันไม่สนใจคำพูดนั้นเลยและฉันทำมันไม่ใช่เพื่อจะได้ยินคำว่า ‘ขอบคุณ’ แต่เพราะฉันรู้สึกว่ามันจำเป็น และมันทำให้ฉันมีความสุข
— เกโรนดา คุณไม่เคยมีความคิด ‘ไม่เหมาะสม’ เลยหรือ? เช่นคุณเคยคิดไหมว่า: ‘คนนั้นกำลังออกไปสนุกแทนที่จะมาหาพี่สาว’? — ไม่เลย ฉันไม่เคยมีความคิดแบบนั้นเลย
ตั้งแต่มีใครสักคนมาบอกฉันว่า ‘ช่วยนั่งแทนฉันสักพักได้ไหม?’ — ก็จบเรื่องแล้ว และยังมีอีกคนที่ขอเงินฉันโดยอ้างว่าเพื่อลูกๆ ของเขาแต่ไม่เพียงแต่เขาไม่ส่งเงินให้ลูกๆ เลย

181

เขายังขอเงินจากภรรยาเพื่อใช้ส่วนตัวอีกด้วย เข้าใจไหม? และผมไม่ได้ทำเพื่อจะได้ยินคำว่า ‘ทำดีมาก’; ผมรู้สึกว่ามันเป็นความจำเป็นผมไม่เคยออกจากที่พักของหน่วยเลย;
คนอื่นก็ใช้โอกาสนี้มาโยนงานทั้งหมดมาให้ผม
ผมต้องทำงานแทนทั้งหมวด สัญญาณเรียกมากมายระบบรีเลย์ส่งเสียงดังไม่หยุด...
ตอนนั้นผมกลายเป็นคนทรุดโทรมไปเลย ช่วงหนึ่งผมมีอุณหภูมิร่างกายถึงสามสิบเก้าจุดห้า แต่ผมไม่บอกใครเลยแต่แล้ว จากความเครียด ผมก็ล้มลงและหมดสติ พวกเขาวางผมลงบนเปล

และผมได้ยินเพื่อนร่วมงานพูดว่า: ‘เอาล่ะ Venedikt,158ไปซ่อมใหญ่เลย; เราจะพาคุณบนเปลนี้ไปยังที่ที่พวกเขาซ่อมรถเก่า’
และพวกเขาก็พาผมไปโรงพยาบาลที่นั่นผมถูกทิ้งไว้โดยไม่มีใครดูแล—ใครจะมาดูแลผมได้ล่ะเมื่อทุกคนต่างยุ่งอยู่กับผู้บาดเจ็บ?—แต่ผมกลับรู้สึกสุขใจความสุขใจที่เกิดจากความเสียสละ
เพราะความสงบในใจผมเกิดจากการนำความสงบมาสู่ผู้อื่น

ยิ่งเราลืมตัวตัวเองมากเท่าไร
พระเจ้าก็ยิ่งระลึกถึงเรามากเท่านั้น
ผู้ที่มีจิตวิญญาณแห่งการเสียสละและความเชื่อในพระเจ้าจะ
ไม่คิดถึงตัวเอง
หากใครไม่ปลูกฝังจิตวิญญาณแห่งการเสียสละในตัวเอง
ก็จะคิดถึงแต่ตัวเองและต้องการให้ผู้อื่นเสียสละเพื่อตัวเองแต่ผู้ที่คิดถึงตัวเองเท่านั้นจะกลายเป็นคนที่ถูกแยกตัวทั้งจากผู้คนและจากพระเจ้า — การถูกแยกตัวสองชั้น — และไม่ได้รับพระคุณจากพระเจ้า
คนเช่นนี้ไม่มีประโยชน์อะไรเลย และลองคิดดู: ในที่สุดแล้วไม่มีใครจะสนับสนุน — แม้แต่ในความหมายของมนุษย์ — ผู้ที่คิดถึงตัวเอง ความยากลำบากของตัวเอง และสิ่งอื่น ๆอยู่ตลอดเวลา ในยามที่จำเป็นไม่ต้องพูดถึงว่าเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าแต่เขาก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากมนุษย์ด้วย! แล้วคนนี้จะไปหาความช่วยเหลือที่นี่ที่นั่น; คือเขาจะพยายามหาความช่วยเหลือจากผู้อื่น แต่จะไม่สามารถหาได้ในทางตรงกันข้าม สำหรับคนที่ไม่ได้คิดถึงตัวเอง

158 นั่นคือชื่อของนักบวชและผู้เทศน์ที่มีชื่อเสียงในภูมิภาคนั้นและเพื่อนนักบวชของเขา ซึ่งต้องการล้อเล่นกับผู้อาวุโส จึงเรียกเขาว่าเบเนดิกต์

182

แต่คิดถึงผู้อื่นอยู่เสมอ—
พระเจ้าทรงคิดถึงคนเช่นนี้ตลอดเวลา และแล้วผู้คนอื่นๆก็คิดถึงเขาด้วย ยิ่งคนใดลืมตัวเองมากเท่าไรพระเจ้าก็ยิ่งทรงระลึกถึงเขามากเท่านั้น ยกตัวอย่างเช่นวัดชุมชน: ผู้ที่มีจิตเสียสละจะถวายตัวเอง มอบตัวให้ผู้อื่นคุณคิดว่าคนอื่นๆ ไม่สังเกตเห็นสิ่งนี้หรือ? และพวกเขาจะลืมคิดถึงจิตวิญญาณนี้ไปได้อย่างไร
ซึ่งอุทิศตัวเองทั้งหมดให้กับผู้อื่น โดยไม่คิดถึงตัวเองเลย? และพระเจ้าจะลืมคิดถึงจิตวิญญาณนี้ไปได้อย่างไร?
นี่คือสิ่งที่ยิ่งใหญ่ ในเรื่องนี้ พระพรของพระเจ้าปรากฏชัด; ภาพลักษณ์ของการกระทำอันศักดิ์สิทธิ์ก็มองเห็นได้
เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบาก คนนั้นจะถูกทดสอบ
ความรักที่แท้จริงและการเสียสละตนเองจะปรากฏขึ้นในช่วงเวลาเช่นนี้ เมื่อเราพูดว่าใครนั้นเป็นผู้เสียสละตัวเองหมายความว่าในยามอันตราย เขาไม่คิดถึงตัวเองก่อนแต่คิดถึงผู้อื่นก่อน เพราะอย่างที่คำพังเพยกล่าวไว้ว่า:

‘เพื่อนในยามยากคือเพื่อนแท้’ หากสมมติว่า (ขออย่าให้เกิดขึ้น)
ระเบิดเริ่มตกลงมาทันทีในตอนนี้
ก็จะเห็นได้ชัดเจนว่าใครคิดถึงผู้อื่น
และใครคิดถึงตัวเองเท่านั้น
แต่ผู้ที่เคยชินกับการคิดถึงตัวเองเท่านั้น
ในยามวิกฤตก็ยังคงคิดถึงตัวเองเท่านั้น
และพระเจ้าจะไม่ทรงคิดถึงบุคคลเช่นนั้น
ส่วนหากมีผู้ใดเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าที่จะไม่คิดถึงตัวเองแต่คิดถึงผู้อื่น แม้ในยามอันตรายเขาก็จะคิดถึงผู้อื่นเช่นกันและจะเห็นได้ชัดเจนว่าใครคือผู้มีความเสียสละที่แท้จริง
และใครคือผู้ที่ถูกขับเคลื่อนด้วยความรักตัวเองหากผู้คริสเตียนไม่เริ่มเสียสละบางสิ่งตั้งแต่ตอนนี้—
ความปรารถนาส่วนตัวบางอย่าง หรือความเห็นแก่ตัวบางอย่าง— เขาจะไปถึงจุดที่เมื่อเผชิญกับวิกฤตเขาพร้อมที่จะเสียสละชีวิตตนเองได้อย่างไร?
และหากเขาตอนนี้ยังกลัวการทำงานหนัก
และกังวลว่าจะต้องทำงานหนักกว่าคนอื่นเพียงเล็กน้อย
เขาจะไปถึงสภาพที่พร้อมจะรีบเสียสละชีวิตเพื่อผู้อื่นได้อย่างไร?
หากพวกเขาปัจจุบันนี้ยังหมกมุ่นอยู่กับเรื่องเล็กน้อยที่เกี่ยวข้องกับตัวเอง แล้วเมื่อชีวิตของพวกเขาเองอยู่ในอันตรายพวกเขาจะคิดถึงผู้อื่นได้อย่างไร? ในตอนนั้นจะยิ่งยากขึ้นหากช่วงเวลาที่ยากลำบากมาถึง
และคนเช่นนี้เห็นเพื่อนบ้านของเขาที่ล้มลงบนถนนเพราะเป็นไข้

183

เขาจะทิ้งเขาไว้ที่นั่น เดินจากไป และพูดว่า: ‘ฉันควรไปนอนพักเองดีกว่า กลัวว่าฉันจะล้มลงด้วย’
แต่ในสงคราม นี่คือการต่อสู้เพื่อชีวิต—
ทั้งชีวิตของคุณและชีวิตของผู้อื่น
ความกล้าหาญอยู่ที่การรีบวิ่งไปช่วยเหลือผู้อื่น
แต่หากไม่มีการเสียสละตนเอง
ทุกคนก็จะพยายามรักษาชีวิตตัวเองเท่านั้นแต่มีสิ่งที่สังเกตได้ดังนี้: ในสงครามลูกกระสุนหรือทุ่นระเบิดมักจะพบคนที่พยายามหลบหนีเสมอ
คนเช่นนี้ดูเหมือนต้องการหลีกเลี่ยงอันตราย
แต่กลับยิ่งเร่งให้ตัวเองพินาศเร็วขึ้น
นั่นคือเหตุผลที่เราไม่ควรพยายามหลบหนีจากอันตราย
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ควรทำเช่นนั้นโดยแลกกับชีวิตของผู้อื่น
ผมจำเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างสงครามอัลบาเนียได้159
มีทหารคนหนึ่งถือแผ่นหินไว้เพื่อป้องกันหัวจากลูกกระสุนและเศษระเบิด เมื่อเขาต้องก้าวออกไปข้างทางชั่วขณะเขาก็วางแผ่นหินนั้นไว้ที่ก้นร่องดิน โดยพิงมันไว้กับผนังเมื่อเห็นเช่นนั้น
เพื่อนข้างตัวเขาก็รีบคว้าแผ่นหินนั้นไปทันที “ตอนนี้” เขาคิด “โอกาสที่สะดวกได้เกิดขึ้นแล้วที่จะเอาไปใช้เอง”
แต่ในวินาทีนั้นเอง ทุ่นระเบิดก็ระเบิดขึ้นตรงเหนือตัวเขาไม่เหลือแม้แต่รอยเปียก เมื่อเห็นลูกกระสุนระเบิดรอบตัวชายผู้โชคร้ายคนนั้นจึงหยิบแผ่นหินนั้นไป
แต่เขาไม่ได้คิดถึงว่าเจ้าของมันอาจกลับมาได้
เขาคิดถึงแต่ตัวเองเท่านั้น และหาข้ออ้างมาแก้ตัวว่า: ‘เพราะเขาไปแล้ว ฉันจึงสามารถเอาเตาผิงนี้มาใช้เองได้’ ใช่เขาไปแล้ว แต่เตาผิงนั้นก็ยังเป็นของเขาอยู่ดีและยังมีชายอีกคนที่หลีกเลี่ยงหน้าที่ตลอดทั้งช่วงสงคราม
เขาไม่คิดถึงใครอื่นเลย คนอื่นๆ เสียชีวิตเพื่อประเทศ — แต่เขากลับนั่งอยู่บ้าน จนถึงวินาทีสุดท้ายเมื่อสถานการณ์กลายเป็นวิกฤต เขาก็พยายามหลีกเลี่ยงอันตรายแล้วเมื่อกองทัพอังกฤษมาถึง
เขาก็หาทางแทรกตัวเข้าไปในแนวรบของพวกเขาแนะนำตัวกับเซอร์วาส160

159 สงครามอัลบาเนีย (หรือแนวรบอัลบาเนีย) – สงครามระหว่างปี ค.ศ. 1940–41
ระหว่างกรีซกับอิตาลีฟาสซิสต์ –หมายเหตุของผู้แปล

160 นาโปเลอน เซอร์วาส (1891–1957) – ผู้นำขบวนการต่อต้านฟาสซิสต์ ‘สหภาพประชาธิปไตยแห่งชาติกรีก’ ซึ่งต่อสู้กับนาซีในเอพิรัสและภูมิภาคอื่นๆ ของกรีซ – หมายเหตุของผู้แปล.

184

และเนื่องจากเขายังถือสัญชาติอเมริกันด้วย
จึงฉวยโอกาสหนีไปอเมริกา ยังไม่ทันถึงที่หมาย เขาก็เสียชีวิต! ภรรยาของเขา ผู้น่าสงสาร มักพูดว่า: ‘เขาอยากหนีจากพระเจ้า!’ ดังนั้นเขาจึงเสียชีวิต ในขณะที่คนอื่นๆที่เคยร่วมรบกลับรอดชีวิต

ผู้ที่เสียชีวิตอย่างวีรชนไม่ได้เสียชีวิต
ผมจำได้ว่าในกองทัพ เราทุกคนมีเป้าหมายร่วมกัน
ผมได้ทำเต็มที่แล้ว แต่คนอื่นๆ ก็แสดงความเสียสละเช่นกัน — ไม่ว่าพวกเขาจะเชื่อในชีวิตหลังความตายหรือไม่ ‘ทำไมคนนี้ต้องตาย? เขาเป็นหัวครอบครัว’ พวกเขาจะพูดอย่างนั้นแล้วก็ออกปฏิบัติภารกิจอันตรายด้วยตัวเอง
การเสียสละที่คนเหล่านี้ทำนั้นมีค่ามากกว่าการเสียสละของผู้เชื่อ
ผู้เชื่อนั้นวางใจในความจริงอันศักดิ์สิทธิ์และรางวัลจากพระเจ้า ส่วนผู้ไม่เชื่อนั้นไม่รู้ว่าการเสียสละที่พวกเขาตัดสินใจทำนั้นไม่ได้สูญเปล่า
และว่าพวกเขาจะได้รับรางวัลสำหรับมันในชีวิตหลังความตาย
ในช่วงการยึดครอง ภายใต้การนำของดาวาคิส161
ชาวอิตาลีได้จับกุมนายทหารหนุ่ม ๆ นำพวกเขาขึ้นเรือแล้วจมเรือนั้นลง หลังจากนั้นพวกเขาก็เริ่มกวาดล้างประชาชนทั่วไป;
ผู้ที่ถูกจับก่อนจะถูกทรมานเพื่อบังคับให้เปิดเผยชื่อผู้อยู่อาศัยอื่น ๆ ที่มีอาวุธในบ้านหากท่านได้เห็นการเสียสละตนเองที่ประชาชนทั่วไปแสดงออกในสมั

ยนั้นบ้างก็ดี! ในเมืองโคนิตซา (Konitsa) ใกล้บ้านเราซึ่งปัจจุบันมีโบสถ์นักบุญคอสมาสแห่งเอโทเลีย (Church of Saint Cosmas of Aetolia) ตั้งอยู่ เคยมีมัสยิดอยู่มาก่อน
ผู้ที่ถูกจับกุมถูกขังไว้ในมัสยิดและถูกตีตลอดทั้งคืนด้วยแส้ที่มีหนามแหลมหรือด้วยสายเคเบิลเปล่า:
พวกเขาจะดึงสายเคเบิลให้ตึง ผูกชิ้นส่วนตะกั่วไว้ที่ปลายแล้วใช้สายเหล่านี้ตีผู้คน
สายเหล็กนั้นฉีกผิวหนังจนหลุดออก
และเพื่อไม่ให้เสียงร้องทุกข์ได้ยิน

161 คอนสแตนติโนส ดาวาคิส (1897–1942) – พันเอกในกองทัพกรีก
ผู้บัญชาการทหารที่มีพรสวรรค์
และผู้บัญชาการกองพลพินดัสอิสระในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1940 ชัยชนะที่ K. Davakis คว้าได้ในเทือกเขาพินดัสเหนือกองพลทหารราบภูเขา ‘Giulia’ ของอิตาลีถือเป็นความพ่ายแพ้อย่างรุนแรงครั้งแรกของกลุ่มฟาสซิสต์ในสงครามโลกครั้งที่สอง – หมายเหตุของผู้แปล

185

ชาวอิตาลีจะร้องเพลงหรือเล่นดนตรี นี่คือที่มาของคำว่า ‘โรงฆ่าสัตว์ที่มีดนตรี’ นอกจากนี้ผู้เคราะห์ร้ายยังถูกแขวนหัวลงด้วยเท้า
และเลือดไหลออกจากปาก แต่พวกเขาก็ยังคงเงียบอยู่ เพราะคิดว่า:

‘หากเรายอมรับ (และพวกเขารู้ว่าใครมีปืนไรเฟิล)
แล้วพวกเขาก็จะตีทุกคนอื่นด้วยวิธีเดียวกันเพื่อบังคับให้พวกเขายอมรับด้วย’ ดังนั้น ผู้ที่ถูกจับตัวก่อนจึงตัดสินใจ: ‘เราขอเลือกตายเพื่อพิสูจน์ว่าคนอื่นๆ ไม่มีปืนไรเฟิล’ ส่วนคนอื่นๆ หลังจากถูกทรมานหนึ่งหรือห้าok162 s ก็บอกศัตรูว่าอาวุธถูกซ่อนไว้ที่ไหน มีความอดอยากเกิดขึ้นและผู้คนเริ่มกลายเป็นผู้ทรยศ ชาวอิตาลีบางคนในกองพันซึ่งถูกเกณฑ์จากลูกนอกสมรส เป็นคนป่าเถื่อนอย่างแท้จริงพร้อมด้วยนิสัยป่าเถื่อนทั้งหมดที่ตามมา
พวกเขาระบายความโกรธลงบนผู้อื่น
พวกเขาจะจับเด็กเล็กมาถอดเสื้อผ้าจนเปลือยเปล่า
เด็กน่าสงสารเหล่านั้น แล้ววางลงบนคีมเหล็กที่ร้อนจัดและกดด้วยเท้าเพื่อให้ร่างกายของเด็กๆ ถูกเผาพวกเขาทรมานเด็กๆ
เพื่อบังคับให้พ่อแม่สารภาพว่าใครมีปืนไรเฟิล “ผมไม่มีเลยผมไม่มีเลย!” ผู้ใหญ่จะร้องขึ้น ในขณะที่ ผู้ทรมานกำลังเผาลูกๆของพวกเขา ผมอยากบอกว่าหลายคนเลือกที่จะตาย— แม้พวกเขาจะเป็นคนธรรมดา—
เพื่อไม่ให้คนอื่นถูกทรมานหรือถูกฆ่า ด้วยการกระทำเช่นนี้พวกเขาได้ช่วยชีวิตคนจำนวนมาก และด้วยเหตุนี้ด้วยความช่วยเหลือของวีรบุรุษไม่กี่คน
เราจึงรอดชีวิตมาได้ในฐานะชนชาติ
ผู้ที่ตายอย่างวีรชนนั้นไม่ตายจริง ๆ
และหากไม่มีความวีรชน ก็อย่าหวังสิ่งดีใด ๆ ทั้งสิ้น

จงรู้ไว้ด้วยว่า ผู้ที่มีศรัทธาจะกล้าหาญ! Makriyannis,163

–

ช่างเป็นโศกนาฏกรรมที่เขาได้รอดชีวิต! และในยุคสมัยเช่นนี้!
— เขาเคยกล่าวไว้ครั้งหนึ่ง, เกโรนดา: ‘ตาของฉันเริ่มมัวแล้ว’

162 โอคา – หน่วยน้ำหนักที่เท่ากับ 1,280 กรัม –หมายเหตุของผู้แปล

163 โยอันนิส มาครียานนิส (1797–1864) – พลตรี วีรบุรุษแห่งชาติของเฮลลาส
หนึ่งในนักรบที่เสียสละตนเองมากที่สุดในการต่อสู้กับตุรกีในช่วงการปฏิวั

ติกรีก (1821–1830) ผู้เขียน ‘บันทึกความทรงจำ’ เกี่ยวกับการปฏิวัติและการต่อสู้เพื่อปลดปล่อย ชีวิตของ I. Makriyannis เป็นตัวอย่างที่ดีของความรักคริสเตียนที่เสียสละเพื่อพระเจ้า
เพื่อเพื่อนบ้าน และเพื่อมาตุภูมิ – หมายเหตุของผู้แปล

186

— ใช่ครับ ตาของเขาถูกปกคลุมด้วยความมัวหมอง
จากความเครียดและความกังวลที่เขาต้องทนรับ
ตาของเขาดูเหมือนมีควันลอยออกมา
ด้วยชีวิตในยุคสมัยที่ยากลำบาก
เขาได้เสียสละตัวเองอย่างต่อเนื่องด้วยความเจ็บปวดและความรัก เขาไม่คิดถึงตัวเองเลย ไม่เคยคำนึงถึงตัวเองเลยเมื่อต่อสู้เพื่อมาตุภูมิ เขาไม่กลัวความตายมาคริยานิสได้สัมผัสถึงสภาวะทางจิตวิญญาณ
หากเขาได้บวชเป็นพระภิกษุ
ผมคิดว่าเขาคงไม่ต่างไปมากนักจากนักบุญอันโทนีผู้ยิ่งใหญ่

แม้จะมีบาดแผลและบาดเจ็บ เขาก็ยังกราบลงสามพันครั้ง [ต่อวัน]
เมื่อเขากราบลง บาดแผลของเขาจะเปิดออก อวัยวะภายในจะไหลออกมาและเขาจะจัดให้กลับเข้าที่ด้วยตัวเอง
การกราบสามครั้งของฉันเทียบเท่ากับการกราบหนึ่งครั้งของเขา
พื้นหน้าเขาเปียกชุ่มไปด้วยน้ำตาแล้วถ้าเราอยู่ในตำแหน่งของเขาล่ะ? เราคงจะรีบไปโรงพยาบาลเพื่อรับการรักษาทันที! คนโลกีย์จะตัดสินเรา!

ผู้ที่ไม่คิดถึงตัวเองจะได้รับพลังจากพระเจ้า
— และในช่วงสงครามนั้น เกโรนดา
ท่านเคยอยู่ในสถานการณ์อันตรายบ้างไหม?
— โอ้! แค่ครั้งหรือสองครั้งหรือ? ก็เพิ่งตอนนี้เอง
เมื่อฉันคิดถึงว่าพระเจ้าได้ช่วย [ฉัน] อย่างไร
ฉันจึงรู้สึกซาบซึ้งใจมาก
แต่ตอนนั้นฉันไม่ได้คิดถึงเรื่องนั้นเลย
โดยเฉพาะเรื่องความตาย — ฉันไม่ได้คิดถึงมันเลยเมื่อคุณตัดสินใจที่จะตายแล้ว
ไม่มีอะไรที่จะทำให้คุณกลัวได้
ความมุ่งมั่นที่จะตายนั้นมีพลังเทียบเท่ากับผู้คุ้มกันพันคนความตายคือความปลอดภัย ในสงครามสัญลักษณ์ของหน่วยอาสาสมัครศักดิ์สิทธิ์คือกะโหลกหัวซึ่งหมายความว่า: พวกเขาได้ตัดสินใจที่จะตายแล้วผู้ใดที่ลืมตัวเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นหรือเพื่อประโยชน์ส่ว
นรวม จะได้รับพลังจากพระเจ้า และดูสิ
หากคนใดถูกขับเคลื่อนด้วยการเสียสละตัวเอง
พระเจ้าก็จะคุ้มครองเขา
ผมจำได้ว่าครั้งหนึ่งเราเคยหลบอยู่หลังหน้าผา
ผมขุดร่องเล็กๆ แล้วเข้าไปหลบในนั้น มีชายคนหนึ่งคลานเข้ามา:
‘ให้ผมเข้าไปด้วย’ อีกคนคลานเข้ามา: ‘ผมด้วย’
ผมให้พวกเขาคลานเข้าไปในร่องเพราะพวกเขาขอผม

ส่วนผมยังคงอยู่ข้างนอก คืนนั้นเมื่อการยิงปืนใหญ่หนักเริ่มขึ้น
เศษกระสุนหนึ่งชิ้นเฉียดหัวผมไป ผมไม่ได้สวมหมวกกันน็อก
แต่สวมเพียงหมวกคลุมหัว ‘เพื่อน ๆ’ ผมร้องขึ้น ‘ผมถูกเศษกระสุนเฉียดหัว!’ ผมใช้มือคลำหัว – ไม่รู้สึกมีเลือดเลย; ผมคลำอีกครั้ง – ไม่มีอะไรเลย! เศษกระสุนนั้นเพียงแค่เฉียดหัวผมไปทำให้ผมบนหน้าผากถึงกระหม่อมถูกโกนออก:
มันทิ้งร่องว่างกว้างหกเซนติเมตรไว้บนหัวผม
คุณไม่ได้ผ่านช่วงเวลาที่ยากลำบากมาเลยไม่ได้ผ่านช่วงการยึดครอง; คุณยังไม่เคยเห็นสงคราม ศัตรูหรือความโศกเศร้า ผมหวังว่าคุณจะไม่ต้องเห็นสิ่งเหล่านี้เลยแต่นั่นคือเหตุผลที่คุณไม่เข้าใจว่ามันเป็นอย่างไร
อย่างไรก็ตาม
ยุคสมัยของเราเหมือนหม้อต้มที่เดือดพล่านและส่งเสียงฟู่ๆ
เราต้องการความอดทน ความกล้าหาญ และความกล้าหาญหากมีอะไรเกิดขึ้น
ก็อย่าให้ตัวเองถูกจับได้โดยไม่มีการเตรียมตัวเลย
เตรียมตัวไว้ตั้งแต่ตอนนี้
เพื่อที่จะสามารถยืนหยัดต่อความยากลำบากได้และอย่างที่พระคริสต์ตรัสว่า: ‘…จงเตรียมตัวไว้’

164 ไม่ใช่หรือ?
วันนี้ ที่เราต้องใช้ชีวิตในยุคที่ยากลำบากเช่นนี้เราต้องไม่เพียงแต่เตรียมพร้อม
แต่ต้องเตรียมพร้อมถึงสามเท่า อย่างน้อยที่สุด! บางทีเราอาจต้องเผชิญไม่เพียงแต่ความตายที่กะทันหัน
แต่ยังรวมถึงอันตรายอื่นๆ ด้วย ดังนั้น
ให้เราทิ้งความปรารถนาที่จะหาความสบายใจไปเสียเถิด!
ขอให้ความรักทำงานภายในตัวเรา
และจิตวิญญาณแห่งการเสียสละตนเองอยู่ด้วย
ตอนนี้ ผมเห็นว่ามีบางอย่างกำลังถูกเตรียมการอยู่
ว่ามันจะเกิดขึ้นแล้ว แต่กลับถูกเลื่อนออกไปเรื่อยๆ
มีความล่าช้าเล็กๆ น้อยๆ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง
ใครกันที่เลื่อนกำหนดเวลาเหล่านี้ออกไป? หรือว่าพระเจ้าเองที่เลื่อนมันออกไป? ‘อีกเดือนเดียว’,
‘อีกสองเดือน’!... เรื่องมันก็เป็นอย่างนี้แหละ165
แต่เนื่องจากเราไม่รู้ว่าข้างหน้าจะมีอะไรรออยู่

จงปลูกฝังความรักในตัว yourselves ให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้

164 มัทธิว 24:44; ลูกา 12:40.
165 อ่านในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1984.

188

นี่คือสิ่งสำคัญที่สุด:

คือต้องมีความรักพี่น้องที่จริงใจระหว่าง yourselves ไม่ใช่ความรักที่ปลอม หากมีความห่วงใย ความเมตตา
และความรักที่จริงใจ คนนั้นจะกระทำอย่างถูกต้องเสมอ
ความเมตตาและความรักคือแหล่งพลัง
จงรักษาความลับให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้และอย่าเปิดเผยมากเกินไป: ท้ายที่สุดแล้ว หากความลับนั้น ‘รู้เพียงคุณ ฉัน เขา และซิเมโอนผู้ตีระฆัง’ จะมีประโยชน์อะไร?
แม้แต่จากความโง่เขลาธรรมดา คุณก็อาจก่อให้เกิดความเสียหาย
และสุดท้ายก็อาจต้องไปกระแทกหัวกับกำแพงอิฐคุณควรดูว่าความลับถูกเก็บรักษาในกองทัพอย่างไร!
หากคุณตระหนักว่าอาจถูกจับเป็นเชลยสิ่งแรกที่คุณต้องทำคือทำลายรหัสเรียก: ตัดใบจดหมายเป็นชิ้นๆแล้วกลืนมันลงไป ครั้งหนึ่ง เมื่อผมตกอยู่ในสถานการณ์อันตรายผมก็ทำอย่างนั้นเลย เพราะหากรหัสเรียกตกเข้ามือกลุ่มกบฏ

พวกเขาก็จะรู้ได้ว่ากองทัพ [ของเรา] อยู่ที่สถานที่ใดสถานที่หนึ่ง ว่าพวกเขาไม่มีเสบียง และอื่นๆอีกมากมาย และจากนั้นพวกเขาจะส่งข้อความวิทยุไปยัง

[ศูนย์บัญชาการของเรา] เพื่อขอให้ [กองทัพอากาศของเรา] บินมาทิ้งเสบียงให้พวกเขา พร้อมทั้งทิ้งระเบิดลงบนเรา

คุณเข้าใจไหม? [เมื่อรู้รหัสเรียก] พวกเขาจะติดต่อกับกองบัญชาการในนามของกองทัพรัฐบาล
หากคุณเป็นผู้ปฏิบัติการวิทยุและถูกจับเป็นเชลย
พวกเขาจะใช้คีมดึงเล็บมือคุณออกเพื่อบังคับให้คุณเปิดเผยรหัสเรียก
และคุณจะยอมให้เล็บมือถูกดึงออกดีกว่าที่จะเป็นผู้ทรยศ มี

[ผู้ส่งสัญญาณวิทยุ] คนหนึ่งเพื่อบังคับให้เขาเปิดเผยเนื้อหาของข้อความวิทยุ
พวกเขาได้เผาใต้รักแร้ของเขาด้วยไฟ แต่เขาก็ไม่สารภาพ; เหมือนกับว่าเขาได้กลายเป็นคนไร้ความรู้สึก
เขาไม่เปิดเผยความลับให้ศัตรูรู้
และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นผู้พลีชีพ ส่วนผู้หญิงนั้นพวกเธอได้นำเอกสารของกองทัพไปไว้ในอานของลา
และพร้อมที่จะตาย
ความตายในสงครามสามารถทำให้พระเจ้าพอใจอย่างยิ่ง
เพราะผู้ที่ตายอย่างกล้าหาญนั้นได้สละชีวิตเพื่อปกป้องผู้อื
่น ผู้ที่ด้วยความรักอันบริสุทธิ์
สละชีวิตเพื่อปกป้องเพื่อนมนุษย์และเพื่อนบ้านของตน
กำลังเดินตามแบบอย่างของพระคริสต์คนเหล่านี้คือวีรบุรุษที่ยิ่งใหญ่ที่สุด;
แม้ความตายเองก็ต้องหวาดกลัวและสั่นสะท้านต่อหน้าพวกเขา
เพราะด้วยความรัก พวกเขาดูแคลนความตาย 189

วามมุ่งมั่น เปลวไฟศักดิ์สิทธิ์ก็จะลุกโชนภายในตัวเขาด้วยหากเปลวไฟศักดิ์สิทธิ์นี้ไม่มีอยู่ เขาก็ไร้ประโยชน์เปลวไฟนี้มอบความสุข ความกล้าหาญ และความรักให้แก่เขานี่คือสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ว่า: “ข้าพเจ้ามาเพื่อนำไฟ…”166 เมื่อไฟศักดิ์สิทธิ์นี้มีอยู่ทั้งการร้องเพลงสดุดีและการสวดมนต์ของพระภิกษุ— ไม่ว่าจะเป็นเพื่อตนเองหรือเพื่อผู้อื่น—ย่อมเกิดผล
โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวใจของผู้หญิง
เมื่อได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว
จะมีพลังอันยิ่งใหญ่และเจริญรุ่งเรืองอย่างยิ่งในการอธิษฐานจนกลายเป็น ‘เรดาร์’ แต่ผู้ที่ขาดความรักและการเสียสละตนเองจะได้ประสบกับความสุขทางโลกหรือความทุกข์ทางโลกเท่านั้น;
คนเช่นนี้ไม่อาจสัมผัสความสุขทางจิตวิญญาณได้นั่นคือเหตุผลที่ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านทั้งหลายว่า:
จงปลูกฝังการเสียสละตนเองและความรักพี่น้อง
ขอให้ทุกท่านบรรลุถึงภาวะจิตวิญญาณ
เพื่อว่าเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบาก
ท่านจะสามารถหลุดพ้นจากมันได้ด้วยตนเอง
หากไม่ได้อยู่ในภาวะจิตวิญญาณ บุคคลนั้นจะหวาดกลัวเพราะเขารักตนเอง เขาอาจถึงขั้นปฏิเสธพระคริสต์หรือทรยศต่อพระองค์ ท่านต้องเตรียมพร้อมที่จะตาย ดูสิแม้แต่คนโลกีย์—ผู้ที่ไม่เชื่อในสวรรค์เลย—
ก็ยังเสียสละตัวเอง แต่เราเชื่อว่าไม่มีสิ่งใดสูญเปล่าการเสียสละของเรามีความหมาย
คนโลกีย์ในความไม่รู้อย่างสิ้นเชิงยังเสียสละตัวเองและเสี่ยงชีวิตเพื่อปกป้องผู้อื่น— แต่พระภิกษุกลับไม่ยอมเสียสละตัวเองหรือ?
เราเดินบนทางนี้เพื่อจะตายเพื่อความรักของพระคริสต์
เราไม่มีภาระผูกพันทางโลก
และหากเราขาดแม้กระทั่งจิตวิญญาณแห่งการเสียสละตัวเองแล้วเรากำลังทำอะไรกันอยู่? แม้แต่มดก็จะหัวเราะเยาะเรา! คุณเคยเห็นมดเยาะเย้ยมนุษย์อย่างไรบ้างไหม? พวกมันเยาะเย้ยคนขี้เกียจ!
— เกโรนดา ท่านคิดว่า เป็นไปได้ไหมว่า
ข้าพเจ้าพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่นแต่แรงจูงใจในการทำเช่นนั้นไม่บริสุทธิ์?
— สิ่งนั้นเห็นได้ชัดเจนเสมอ เมื่อแรงจูงใจไม่บริสุทธิ์
จิตวิญญาณจะไม่พบความสงบ

166 ลูกา 12:49.

191

มันตระหนักถึงสิ่งนี้และพยายามชำระให้บริสุทธิ์
ผมประทับใจอย่างยิ่งกับจิตวิญญาณของผู้หญิงคนหนึ่งที่มาพบผมเมื่อวันก่อน เมื่อเธอรู้ว่ามีคนป่วยและทุกข์ทรมานเธอนอนไม่หลับ: เธอถูกทรมานและร้องไห้แต่ตัวเธอเองกลับใช้ชีวิตตามโลกีย์
เธอเล่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับเธอให้ใครคนหนึ่งฟังและได้รับคำตอบว่า: ‘บางทีนี่อาจเป็นการล่อลวงจากศัตรู’ แต่สิ่งเช่นนี้จะเกิดจากความล่อลวงได้จริงหรือ?
ปีศาจสามารถหลอกลวงคนได้ก็ต่อเมื่อพวกเขาทำสิ่งเหล่านั้นเพื่อแสดงตัว และเมื่อนั้นความรู้สึกของพวกเขาก็จะเป็นเท็จ
จงนำ ‘ตัวตน’ ของคุณออกจากพฤติกรรมของคุณ
เมื่อคนใดก้าวออกจาก ‘ตัวตน’ ของตนเองเขาก็จะก้าวออกจากโลกนี้และเข้าสู่บรรยากาศที่ต่างออกไป
ตราบใดที่คนใดยังคงอยู่ภายในตัวตนของตนเอง
เขาจะไม่สามารถกลายเป็นสิ่งมีชีวิตในสวรรค์ได้
ไม่มีชีวิตทางจิตวิญญาณใดที่จะเกิดขึ้นได้หากปราศจากการเสียสละ จงระลึกไว้บ้างว่า ความตายนั้นมีอยู่จริงและเนื่องจากเราทุกคนจะต้องตายอยู่ดี
ดังนั้นอย่าดูแลตัวเองมากเกินไป ไม่ใช่ถึงขั้นละเลยสุขภาพแต่ก็ไม่ควรยอมแพ้ต่อความสบายด้วยเช่นกัน
ฉันไม่ได้เรียกร้องให้คุณกระโจนเข้าสู่การผจญภัยที่อันตรายแต่แน่นอนว่า พี่น้องของฉันคุณต้องมีจิตวิญญาณแห่งความกล้าหาญอย่างน้อยสักเล็กน้อย!
ความกล้าหาญที่วีรบุรุษใช้เผชิญความตายในสงครามนั้นช่างน่าทึ่งเพียงใด! พระภิกษุรูปหนึ่ง ซึ่งเคยร่วมรบกับคอนดิลิส167 (คอนดิลิสเป็นผู้รักชาติและวีรบุรุษ) ได้เล่าให้ผมฟังว่า
ในช่วงสงครามเอเชียไมเนอร์
เมื่อชาวกรีกกำลังส่งกองกำลังโจมตีทางเรือขึ้นฝั่งใกล้กรุงคอนสแตนติโนเปิล คอนดิลิสอยู่บนเรือและทันทีที่เขาเห็นกรุงคอนสแตนติโนเปิลอยู่ไกลๆ
ก็เริ่มแสดงพฤติกรรมเหมือนคนบ้า “มาเลย เพื่อนๆ” เขาร้องขึ้น “ถ้าเราต้องตาย ก็ตายไปเลย! ไม่ว่าจะวันนี้หรือวันพรุ่งนี้! ถ้าเราต้องตาย ก็ตายอย่างวีรบุรุษ! เฮ้ เพื่อนๆ! มาตายอย่างวีรบุรุษเพื่อมาตุภูมิของเรา!”
เขาไม่สามารถรอให้เรือถึงฝั่งได้
ในความตื่นเต้นที่ถูกผลักดันด้วยความปรารถนาอันแรงกล้า

167 จอร์จ คอนดิลิส (1879–1936) – นักทหารและนักการเมืองชั้นนำของกรีซผู้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในสงครามที่เอเชียไมเนอร์ในช่วงทศวรรษ 1920 ในช่วงเวลาต่อมา เขาได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และนายกรัฐมนตรีของกรีซ – หมายเหตุของผู้แปล

192

เขาไม่ทันสังเกตว่าเรือยังไม่ได้ถึงฝั่ง — เขาจึงกระโดดและตกลงทะเลนั่นคือความเร่าร้อนของใจเขาที่ลุกโชนอย่างรุนแรง! เขาว่ายน้ำไม่เป็น: เพื่อนๆ จึงวิ่งมาช่วยดึงเขาขึ้นจากน้ำ
— เกโรนดา ท่านเคยกล่าวว่า
เราต้องพยายามปลดปล่อยทุกการกระทำของเราให้พ้นจาก ‘ตัวเรา’ แล้วเราจะทำอย่างไรได้?

—

คุณต้องการให้ทุกสิ่งถูกจัดเตรียมไว้ให้พร้อมใช้บนจานแล้ว
คุณเข้าใจอย่างไรเมื่อพูดถึงการ ‘วาง ‘ตัวเอง’ ไว้ข้างทาง’? เมื่อไหร่ผมจึงวาง ‘ตัวเอง’ ไว้ข้างทาง? เราจะขับไล่ ‘ตัวตน’ ออกจากความรักของเราได้อย่างไร? เราจะชำระความรักของเราให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร?
ยิ่งฉันไม่ใส่ใจตัวเองมากเท่าไร ฉันก็ยิ่งขับไล่ ‘ตัวตน’ ของฉันออกไปมากเท่านั้น และด้วยการวางความอยาก ความอ่อนแอและความสงบใจของเราลง เราก็จะกำจัด ‘ตัวตน’ ของเราออกไปด้วยผ่านการเชื่อฟังและความเงียบ
ความรู้สึกถึงตัวตนของเราจะค่อยๆ หายไปมากเมื่อความรักของเราเป็นความรักที่ไม่มีตัวตน เราก็ขับไล่ ‘ตัวตน’ ของเราออกไปด้วยแต่ความรักของเราต้องมีการเสียสละด้วยคุณเข้าใจเรื่องนี้ไหม? ตัวอย่างเช่นนักบวชหญิงคนหนึ่งต้องการไปพบแม่ชีใหญ่
และเห็นว่าพี่น้องอีกคนก็ต้องการไปพบเธอเช่นกัน
หากแม่ชีคนแรกยอมให้ทางแก่พี่น้องทันที
แม้จะรู้ว่าพี่น้องนั้นไม่มีปัญหาอะไรเป็นพิเศษ
เธอก็กำลังแสดงความเชื่อฟัง การเสียสละตนเอง และสิ่งอื่นๆ
ที่คล้ายกัน และเมื่อเธอยอมให้ทางแก่พี่น้องด้วยใจจริงและไม่พูดกับแม่ชีใหญ่ พระคริสต์เองจะตรัสกับเธออย่างไรก็ตาม เธอต้องตระหนักว่าสิ่งนี้จำเป็น; เธอต้องทำเพราะใจเธอได้กระตุ้นให้ทำเช่นนั้น และไม่ใช่เพียงเพราะ ‘นั่นคือสิ่งที่พระบิดาศักดิ์สิทธิ์ตรัสไว้’ ด้วยวิธีนี้ เธอจะได้รับพระคุณของพระเจ้าเป็นสองเท่าและในกรณีนี้
พี่น้องคนหนึ่งได้รับความช่วยเหลือทางจิตวิญญาณในแบบมนุษย์ส่วนอีกคนได้รับความช่วยเหลือในแบบพระเจ้า
โดยตรงจากพระคริสต์
จงสังเกตด้วยว่า มีผู้เป็นฆราวาสที่แสดงความเสียสละตนเอง
ซึ่งแม้แต่พระภิกษุยังขาดไป ข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่าในโลกนี้
แม้ผู้คนอาจไม่เชื่อ และอาจมีจุดอ่อนและความปรารถนา
แต่พวกเขา—ตามที่พระเจ้าทรงกำหนด—มีใจที่อ่อนโยน

193

เมื่อเห็นผู้ใดต้องการความช่วยเหลือ แม้จะไม่รู้จักกันก็ยังยื่นมือช่วยเหลือ คนจำนวนมาก
ที่แม้จะไม่เชื่อว่ามีสวรรค์อยู่เลย เมื่อเห็นอันตราย
ก็รีบวิ่งไปป้องกันความชั่ว
พร้อมที่จะสละชีวิตตนเองเพื่อให้ผู้อื่นได้มีชีวิต
และรีบนำทรัพย์สินของตนไปให้ผู้อื่น เมื่อหลายปีก่อนที่โรงงานแห่งหนึ่ง
มีคนงานคนหนึ่งถูกเครื่องจับตัวและถูกดึงเข้าไปในเครื่อง
แม้จะมีผู้ชายอยู่รอบตัวมากมาย
แต่กลับเป็นผู้หญิงคนหนึ่งที่รีบวิ่งไปช่วยเขา ส่วนผู้ชาย—
ที่ ‘กล้าหาญ’ มาก—กลับยืนดูอยู่เฉยๆแต่เธอก็ดึงเขาออกมาจากเครื่องจักรได้ อย่างไรก็ตามชุดของเธอถูกเครื่องจับไว้
ทำให้เธอถูกดูดเข้าไปในเครื่องจักร และเสียชีวิตไป ผู้พลีชีพ! การกระทำที่ยิ่งใหญ่เพียงใด!
คนอย่างนี้ไม่คิดถึงตัวเอง: พวกเขาทิ้ง ‘ตัวตนเอง’ ไป
และเมื่อพวกเขาทิ้งมันไป พระคริสต์ก็รีบเข้ามาในตัวพวกเขา

บทที่ 3.
เกี่ยวกับวิธีที่ความกล้าหาญเกิดจากความเชื่อมั่นในพระเจ้า

ความกล้าหาญไม่มีความป่าเถื่อน

วีรกรรมไม่ได้เกิดจากผู้ที่มีร่างกายสูงใหญ่
แต่เกิดจากผู้ที่มีความกล้าหาญ ใจกว้าง
และความมุ่งมั่นที่จะเสียสละตนเอง และในสงคราม
ผู้ที่มีความกล้าหาญย่อมมีความเมตตาด้วย และไม่ฆ่าผู้อื่น
เพราะในความกล้าหาญนั้นไม่มีความป่าเถื่อน
คนเช่นนี้ไม่ยิงใส่ศัตรู แต่ยิงรอบตัวเขาและบังคับให้เขาต้องยอมจำนน
คนที่มีใจเมตตาจะยอมถูกฆ่ามากกว่าจะฆ่าผู้อื่น
คนที่มีนิสัยเช่นนี้เปิดใจรับพลังศักดิ์สิทธิ์
ในทางตรงกันข้าม คนชั่วร้ายนั้นเป็นคนขี้ขลาดและใจอ่อนแอ; พวกเขาปกปิดความกลัวด้วยความหยิ่งยโส
กลัวทั้งตัวเองและคนอื่น และด้วยเหตุนี้ จากความกลัว
พวกเขาจึงยิงไม่หยุด
เมื่อผมกำลังปฏิบัติหน้าที่ทหารในช่วงสงครามกลางเมือง
เราเคยเข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง “ที่นี่ไม่มีโจรแล้ว”
ชาวบ้านบอกเรา “พวกเขาไปหมดแล้ว
194

เหลือเพียงผู้หญิงบ้าคนหนึ่งเท่านั้น”
ทหารของเราคนหนึ่งเห็นผู้หญิงคนนั้นจากระยะไกล
และยิงสองชุดด้วยปืนกลเบา “ฉันทำอะไรให้คุณ?” ผู้หญิงน่าสงสารคนนั้นร้องขึ้น แล้วล้มลงกับพื้น
— เขาทำเช่นนั้นเพราะความกลัวหรือไม่?
‘ใช่ครับ เพราะกลัว
คนประเภทนั้นมักหาทางออกที่ง่ายสำหรับตัวเอง “ดีกว่าจะกำจัดศัตรูให้สิ้นซาก” พวกเขาพูดเพื่อไม่ให้มีความสงสัย
คนที่ไม่ขี้ขลาดมากนักก็จะไม่โหดร้ายมากนักเขาจะพยายามทำให้ศัตรูไม่สามารถต่อสู้ได้—เช่นทำให้แขนหรือขาบาดเจ็บ—แต่เขาจะไม่ฆ่าเขา
ความกล้าหาญและความกล้าเป็นสิ่งหนึ่ง
แต่ความชั่วร้ายและความอาชญากรรมเป็นอีกเรื่องหนึ่ง
การจับศัตรูเป็นเชลยเพียงเพื่อจะเชือดคอเขาไม่ใช่ความกล้าหาญ ความกล้าหาญที่แท้จริงคือการจับศัตรู ทำลายปืนของเขาแล้วปล่อยเขาไป นั่นคือสิ่งที่พ่อผมทำมาโดยตลอด

เมื่อท่านจับเชตส์ (168) ที่กำลังปล้นเมืองฟาราซี
ท่านจะยึดปืนไรเฟิลของพวกเขา ทำลายมัน แล้วกล่าวว่า: ‘พวกท่านเป็นผู้หญิง ไม่ใช่ผู้ชาย’ หลังจากนั้นท่านจะปล่อยตัวพวกเขาไป และครั้งหนึ่งท่านแต่งตัวเป็นผู้หญิงตุรกีที่ร่ำรวย
ไปยังค่ายของพวกเขาและขอพบผู้นำ
เขาได้จัดเตรียมไว้ล่วงหน้ากับลูกน้องของเขาให้พวกเขาเปิดการโจมตีทันทีที่ได้ยินสัญญาณที่กำหนดไว้
เมื่อพวกโจรนำเขาไปพบหัวหน้า พ่อผมจึงพูดกับเขาว่า ‘ปล่อยลูกน้องของคุณไป และปล่อยเราไว้ตามลำพัง’ ทันทีที่พวกเขาอยู่กันตามลำพัง
พ่อผมก็แย่งปืนไรเฟิลจากมือหัวหน้ากลุ่มนั้น
หักมันเป็นสองท่อน แล้วกล่าวกับโจรคนนั้นว่า: ‘ตอนนี้คุณเป็นผู้หญิงแล้ว ส่วนผมคือ เอซเนปิดิส!’169 เมื่อนั้นเขาก็ส่งสัญญาณที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้า
ลูกน้องของเขาจึงบุกเข้ามาและขับไล่โจรเชตส์ออกจากหมู่บ้าน
เพื่อจะประสบความสำเร็จ คนเราต้องมีนิสัยดื้อรั้นอยู่บ้าง
— ในความหมายที่ดีที่สุดของคำนี้

168 โจรตุรกี ดูเพิ่มเติมในหนังสือ: ผู้อาวุโสเพย์ซิออสแห่งภูเขาอาทอสผู้อาวุโสอาร์เซนิอุสแห่งคัปปาโดเซีย

สำนักสงฆ์เซนต์เซอร์จิอุสแห่งตรีเอกานุภาพ ปี ค.ศ. 1997 หน้า 22, 74
169 นามสกุลของผู้อาวุโส

195

ขึ้นอยู่กับว่าคนนั้นใช้นิสัยดื้อรั้นนี้อย่างไร
เขาจะกลายเป็นนักบุญหรือวีรบุรุษ
แต่หากคนนั้นหลงทางและถูกความชั่วชักจูง
เขาอาจกลายเป็นอาชญากร ใครก็ตามที่ขาดความบ้าบิ่นนั้นก็ไม่อาจกลายเป็นนักบุญหรือวีรบุรุษได้ ดังนั้นเครื่องยนต์ภายในของเราจึงต้องถูกจุดประกายให้ทำงาน;
หัวใจและความกล้าหาญของเราต้องลุกขึ้นลงมือทำ
หัวใจต้องกลายเป็นบ้าบิ่น ผมรู้จักนายทหารเกษียณหลายคนที่เพราะความกระสับกระส่าย จึงหาที่ทางในชีวิตไม่ได้บางคนอยากให้สงครามปะทุขึ้นเพื่อจะได้อยู่ท่ามกลางเหตุการณ์ — นั่นคือความเร่าร้อนที่ลุกโชนในใจพวกเขา ส่วนบางคนเมื่อได้รับหมายเรียกเข้ารับราชการทหาร
ก็เริ่มตัวสั่นไปทั้งตัว
ในขณะที่บางคนแสร้งทำเป็นบ้าเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกเกณฑ์ทหารมีนายทหารเกษียณกี่คนที่บอกกับผมว่าพวกเขาอยากไปบอสเนียและร่วมรบ!
เนื่องจากไม่สามารถนำความกล้าหาญมาใช้ในชีวิตทางจิตวิญญาณได้
พวกเขาจึงรู้สึกยินดีเมื่อได้ยินข่าวสงครามและคิดถึงโอกาสที่จะได้ต่อสู้
คุณรู้หรือไม่ว่าหากชายผู้กล้าหาญเหล่านี้ได้รู้จักชีวิตทางจิตวิญญาณ
พวกเขาจะสร้างวีรกรรมและต่อสู้ทางจิตวิญญาณได้มากเพียงใด?
พวกเขาคงจะกลายเป็นนักบุญไปแล้ว

ความกล้าหาญในสมัยก่อนนั้นช่างยิ่งใหญ่เพียงใด
— เกโรนดา ท่านเคยเล่าให้เราฟังเรื่องคุณยายของท่าน...
— ยายของฉันเป็นผู้หญิงที่กล้าหาญมาก เพื่อความปลอดภัยเธอจึงพกดาบยาตาแกนติดตัวเสมอ170 นี่คือเรื่องราวของเธอ: หญิงม่ายที่มีลูกสองคน ถูกล้อมรอบด้วยชาวตุรกีแต่เธอต้องดำเนินชีวิตต่อไป… นั่นเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบาก… ทุกคนต่างกลัวเธอ เธอเป็นบุคคลที่มีบุคลิกโดดเด่นจริงๆ! ครั้งหนึ่ง มีโจรคนหนึ่งปีนเข้าไปในสวนองุ่นใกล้สุสานเพื่อขู่ผู้คน เขาใส่เสื้อขาวตัวยาวที่ลงมาถึงส้นเท้าแล้วเมื่อออกมาจากสวนองุ่น โดยยังคงสวมเสื้อขาวนั้นอยู่เขาเดินเข้าไปในสุสานและเริ่มเดินวนเวียนอยู่แถวนั้น
บังเอิญว่ายายของฉันกำลังเดินผ่านสุสานในเวลานั้นพอดี
เมื่อโจรเห็นยาย เขาก็ทิ้งตัวลงพื้นและแกล้งทำเป็นตาย

170 มีดสั้นตุรกีขนาดใหญ่และโค้ง –หมายเหตุของผู้แปล

196

หวังว่ายายจะเข้าใจผิดคิดว่าเขาเป็นผีดิบและจะกลัวแต่ยายของฉันกลับเดินเข้าไปหาเขาและพูดว่า: ‘ถ้าเธอเป็นคนดีดินคงกลืนเธอไปนานแล้ว!’ และหลังจากพูดจบเธอก็เริ่มตีคนร้ายด้วยด้านทู่ของดาบยาตาแกน!
เธอทำให้เขาพิการไปทั้งตัว ทั้งที่เธอไม่รู้จักเขาเลยจนกระทั่งกลับถึงหมู่บ้านแล้ว
เธอจึงได้ยินข่าวว่าคนชื่อนั้นถูกทำให้พิการ
และนั่นคือวิธีที่เธอรู้ว่าเป็นใคร
ในยุคสมัยของเรา ความกล้าหาญเป็นสิ่งที่หายาก
ผู้คนมีจิตใจอ่อนแอ ดังนั้น หากพระเจ้าทรงห้ามไว้แต่หากเกิดสงครามขึ้น บางคนอาจตายเพราะความกลัวในขณะที่คนอื่นๆ
อาจสูญเสียความกล้าแม้เพียงเผชิญกับความยากลำบากเล็กน้อย
เพราะพวกเขาได้ชินกับชีวิตที่สะดวกสบาย แต่ในสมัยก่อน
ความกล้าหาญนั้นมีอยู่มากเพียงใด!
ที่วัดฟลาเวียนในเอเชียไมเนอร์
ชาวตุรกีได้จับตัวและฆ่าชายคริสเตียนคนหนึ่ง
แล้วพวกเขาก็พูดกับภรรยาของเขาว่า: ‘คุณต้องปฏิเสธพระคริสต์
หรือเราจะฆ่าลูกๆ ของคุณด้วย’ —
“พระคริสต์ได้ทรงรับสามีของฉันไปแล้ว” เธอตอบ “ฉันจะมอบลูกๆ
ของฉันไว้ในพระหัตถ์พระคริสต์
และตัวฉันเองจะไม่ปฏิเสธพระคริสต์!” ความกล้าหาญช่างน่าทึ่ง!
หากพระคริสต์ไม่สถิตอยู่ในตัวบุคคล
ความกล้าหาญจะสถิตอยู่ในตัวเขาได้อย่างไร? แต่ในปัจจุบัน
ผู้คนที่ไม่มีความเชื่อในพระคริสต์กลับสร้างชีวิตทั้งชีวิตของพวกเขาบนกองขยะ
ในสมัยนั้น แม่ๆ มีความกล้าหาญ และลูกๆ ก็เช่นกัน
ฉันยังจำได้ว่าที่เมืองโคนิตซา เพื่อนบ้านของเรา —
ที่กำลังตั้งครรภ์ —
ได้เดินไปคนเดียวเพื่อพรวนดินให้ต้นข้าวโพดในทุ่ง
แม้ต้องเดินถึงหนึ่งชั่วโมงครึ่ง ที่นั่นเธอคลอดลูกห่อตัวลูกด้วยกระโปรง แล้วเดินกลับสู่หมู่บ้าน “ฉันมีลูกแล้ว!” เธอพูดอย่างภูมิใจเมื่อเดินผ่านหน้าบ้านเรา
นั่นเป็นเพราะสถานการณ์ในสมัยนั้น
ยุคนั้นเป็นยุคที่ยากลำบาก
แต่ในปัจจุบันมีผู้หญิงบางคนที่เพราะความกลัว
จึงต้องนอนอยู่บนเตียงถึงหกหรือเจ็ดเดือน

เพียงเพื่อคลอดลูกเพียงคนเดียว ฉัน [แน่นอน] ไม่ได้พูดถึงผู้ที่ทำเช่นนั้นเพราะโรคภัย

197

ความกลัวตามธรรมชาติเป็นอุปสรรค
— เกโรนดา ฉันเป็นคนขี้กลัวมาก
ฉันไม่รู้ว่าตัวเองจะทำอย่างไรหากต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบาก ความกลัวมาจากไหน?

—

บางทีอาจมีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นกับใครบางคนในวัยเด็ก
และนั่นคือเหตุผลที่พวกเขารู้สึกกลัว บ่อยครั้งความกลัวอาจเป็นธรรมชาติ
แต่มันก็อาจเกิดจากความขาดความเชื่อ
หรือความขาดความไว้วางใจในพระเจ้า อย่างไรก็ตาม

ความกลัวก็เป็นเบรกที่ [จำเป็น]
เพราะมันช่วยให้คนหันมาหาพระเจ้า ในความกลัวนั้น
ในขณะที่กำลังค้นหาสิ่งที่จะยึดเหนี่ยว
ผู้คนจึงถูกบังคับให้หันไปหาพระเจ้า
ลองดูประเทศที่มีอากาศร้อนซึ่งมีชนเผ่าป่าเถื่อนอาศัยอยู่
ที่นั่นก็มีสัตว์ป่าด้วย—สัตว์ใหญ่ งูหลาม และอื่นๆ
สิ่งนี้เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้คนถูกบังคับให้ขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า และหันมาหาพระเจ้า เพื่อหาทางออก หากไม่เป็นเช่นนี้อะไรจะสามารถยับยั้งผู้คนเหล่านี้ได้บ้าง?
ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ล้วนมีจุดประสงค์
— และผู้ที่ยังไม่รู้จักพระเจ้าที่แท้จริงแต่ขอความช่วยเหลือด้วยความกลัว— พวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือนั้นหรือไม่?
— ดูสิ: พวกเขายกหัวขึ้นมองไปข้างบน
และสิ่งนั้นเองก็มีความหมายอยู่แล้ว สำหรับเด็กเล็ก
ความกลัวทำหน้าที่เป็นเบรก
มีเด็กบางคนที่หากไม่ทำให้พวกเขากลัวสักหน่อย
ก็จะไม่ฟังใครทั้งนั้น: ไม่ฟังแม่หรือพ่อเลย
และเมื่อฉันยังเล็ก ผู้ใหญ่ก็มักบอกฉันว่า: ‘ผีร้ายกำลังมา!’
เป็นเรื่องธรรมชาติที่เด็กเล็กจะรู้สึกกลัว
แต่เมื่อเด็กเติบโตและพัฒนาขึ้น
และจิตใจของพวกเขาก็พัฒนาตามไปด้วย ความกลัวนั้นจะค่อยๆ ลดลงความกลัวตามธรรมชาตินั้นมีประโยชน์เฉพาะในวัยเด็กเท่านั้น
หากผู้ใหญ่แล้วยังกลัวพื้นที่ว่าง ก็ควรได้รับความสงสารมีผู้ปฏิบัติธรรมบางคนมาหาผมที่คาลิวาและพูดว่า: “ดูสิคนที่ใกล้ชิดเราเสียชีวิตไปแล้ว และเพราะเหตุนี้เราจึงรู้สึกกลัวอยู่ตลอดเวลา”
และพวกเขาขอให้ผมสวดมนต์เพื่อให้ความกลัวนี้หายไป “แต่ที่นี่” ผมตอบ “คนๆ พยายามระลึกถึงความตายอยู่เสมอและคนที่ใกล้ชิดคุณก็เสียชีวิตไปแล้วคุณกลับต้องการขับไล่ความกลัวนี้ออกไปหรือ?!”

198

ซึ่งทำให้พวกเขาติดอยู่ในภาวะหยุดนิ่งทางจิตวิญญาณ
ในทางตรงกันข้าม ผู้กล้าหาญไม่เคยกลัวความตายและด้วยเหตุนี้จึงทำงานด้วยความกระตือรือร้นและการเสียสละตนเอง โดยการระลึกถึงความตายอยู่เสมอและคิดถึงมันทุกวันพวกเขาจึงเตรียมตัวรับมือกับความตายอย่างลึกซึ้งทางจิตวิญญาณ และทำงานด้วยความกล้าหาญยิ่งขึ้น ด้วยวิธีนี้พวกเขาจึงเอาชนะความฟุ้งเฟ้อของโลกได้
และเริ่มใช้ชีวิตอยู่ในความนิรันดร์และความสุขแห่งสวรรค์
แม้แต่ที่นี่เอง และผู้ที่ต่อสู้ในสงครามเพื่ออุดมการณ์เพื่อความเชื่อ และเพื่อมาตุภูมิจงทำเครื่องหมายกางเขนและอย่ากลัวเลยเพราะเขามีพระเจ้าเป็นผู้ช่วยเหลือ!
หากผู้ใดทำเครื่องหมายกางเขนและมอบชีวิตไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า
พระเจ้าเองจะทรงตัดสินในเวลาต่อมาว่าผู้นั้นควรมีชีวิตอยู่หรือควรตาย

—

แต่จะเป็นไปได้หรือไม่ที่คนจะไม่รู้สึกกลัวที่เกิดจากความประมาท?
— นั่นยิ่งเลวร้ายกว่ามาก เพราะในสถานการณ์อันตรายใด ๆ
คนเช่นนั้นอาจตกอยู่ในความยากลำบากอย่างรุนแรง
และต้องจ่ายราคาแพงสำหรับความประมาททั้งหมดของตน ดังนั้นผู้ที่เกรงกลัว แม้เพียงเล็กน้อย ก็จะเป็นผู้ระมัดระวังและจะไม่รีบร้อนเข้าสู่ความอันตรายอย่างไม่คิดหน้าคิดหลังเราต้องบังคับตนเองให้ทำความดี171
แต่ต้องวางความเชื่อมั่นในพระเจ้า ไม่ใช่ในตนเอง

ความสำคัญของความกล้าหาญนั้นยิ่งใหญ่
ในสถานการณ์สุดขีด
ความเสียหายที่ร้ายแรงที่สุดเกิดจากความตื่นตระหนกที่ก่อตัวขึ้น เมื่ออยู่ในอันตราย สิ่งสำคัญที่สุดคืออย่าเสียสติดูสิว่าแม่ไก่ต่อสู้กับนกอินทรีและพุ่งเข้าใส่มันอย่างไร!
และดูสิว่าแมวต่อสู้กับสุนัขเพื่อปกป้องลูกแมวของเธออย่างไร !
มันยกหางขึ้นเหมือนทรัมเป็ตและเริ่มส่งเสียงขู่

171 ดู มัทธิว 11:12.

200

ขู่
สัตว์จะต่อสู้ด้วยทุกวิถีทางส่วนมนุษย์กลับกลายเป็นคนขี้ขลาด!
อย่าให้ตัวเองตกอยู่ในความตื่นตระหนก
ผู้หญิงมักมีแนวโน้มที่จะตื่นตระหนกได้ง่ายเป็นพิเศษ
ผมยังจำได้ว่าในช่วงที่ประเทศถูกยึดครอง
เราได้ไปสถานที่หนึ่งซึ่งอยู่ห่างจากโคนิตซาประมาณสองชั่วโมงเดินเท้า กลุ่มเด็กชายเดินไปก่อนเล็กน้อยพบหมวกเหล็กและเครื่องแบบทหารกรีกที่นั่น
จึงสวมใส่แล้วเดินไปยังโบสถ์นักบุญคอนสแตนติน
ผมก็ไปที่นั่นด้วย เพื่อสักการะภาพนักบุญตอนนั้นผมอายุสิบห้าปี เมื่อแม่ๆ เห็นเด็กๆในชุดทหารจากระยะไกล พวกเธอก็เริ่มร้องขึ้นว่า: ‘คนอิตาลีกำลังมา!’ — และเตรียมตัววิ่งหนีพวกเธอไม่แม้แต่จะดูให้ชัดว่าเป็นใคร!
เด็กชายตัวแสบเหล่านั้นสวมหมวกเหล็กของทหารกรีก และแม่ๆที่ตกใจก็เข้าใจผิดว่าพวกเขาเป็นชาวอิตาลี
จึงวิ่งหนีจากลูกๆ ของตัวเอง!
ความสำคัญของความกล้าหาญนั้นยิ่งใหญ่มาก
หากคุณพูดกับคนที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงแต่ขี้ขลาดว่า ‘โอ้คุณดูซีดมากเลย! มีอะไรผิดปกติหรือเปล่า?’, เขาจะไปหาหมอทั้งที่ความจริงเขาอาจดูซีดเพียงเพราะนอนไม่พอ
หรือเพราะปวดฟัน หรือเหตุผลอื่นที่คล้ายกันคนกรีกจะพุ่งไปข้างหน้าหรือเริ่มตื่นตระหนก
คนขี้ขลาดไม่มีประโยชน์อะไรเลย ในสงครามไม่มีใครต้องการคนขี้ขลาด; พวกเขาไม่ได้รับความไว้วางใจพวกเขาไม่ถูกส่งไปปฏิบัติภารกิจหรือไปยังแนวหน้า
เพื่อไม่ให้ก่อปัญหา ทหารขี้ขลาดเพียงคนเดียวหากเขาไม่ทราบแผนการรบ
ก็สามารถก่อให้เกิดความตื่นตระหนกจนทำให้ทั้งกองพลต้องวุ่นวายได้! ความกลัวจะปลุกเร้าจินตนาการของคนขี้ขลาดและเขาอาจเริ่มตะโกนว่า: ‘ดูนั่น! โอ้ พวกมันมาแล้วพวกมันอยู่ตรงนี้แล้ว พวกมันกำลังฆ่าเรา! โอ้เราจะวิ่งหนีไปไหนดี?! มีกองทัพศัตรูทั้งกองทัพ! พวกมันจะกลืนกินเราทั้งตัว!’
คนเช่นนี้จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวง
เพราะผู้คนถูกชักจูงได้ง่ายจากผู้อื่น แต่คนกล้าหาญ

201

เมื่อเห็นศัตรู จะเพียงถ่มน้ำลายและพูดว่า: ‘พะ, นี่มันคนหรือ? พวกมันเป็นเพียงฝูงมด!’ — และคนอื่นๆ [ที่ได้ยินคำพูดนี้] ก็จะรีบพุ่งเข้าโจมตีอย่างกล้าหาญเช่นกัน
นั่นคือเหตุผลที่ในกองทัพมักกล่าวว่า งานที่ยากลำบากนั้นควรให้คนกล้าหาญห้าคนทำด้วยสติที่เย็นชา
ดีกว่าให้คนขี้ขลาดยี่สิบคนทำ
— ดังนั้น เกโรนดา ในสถานการณ์ที่ยากลำบากและอันตราย
ความอันตรายจากภายนอกนั้นไม่น่ากลัวเท่าความอันตรายจากภายใน — ใช่ครับ นั่นคือความจริงอย่างนั้นเลยและชาวตุรกีคงไม่ยึดเมืองซูลี172 ได้หากไม่ใช่เพราะการทรยศของพิลี ยูส ซึ่งเขาเองก็เป็นชาวซูลีเขาได้นำชาวตุรกีไปตามทางลับ ลองดูตัวอย่างนี้: หมู่บ้านเล็ก ๆห้าแห่งมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และด้วยการรวมกำลังพวกเขาก็สามารถยืนหยัดต่อสู้กับอาลี ปาชาเองได้173 ผู้ซึ่งมีอำนาจมากจนกล้าท้าทายสุลต่าน174
ชาวซูลีอยู่ใกล้ประตูบ้านของอาลี ปาชาเพียงนิดเดียวแต่พวกเขาก็ทำให้เขาต้องเหนื่อยจนแทบไม่ไหวและผู้หญิงที่นั่นกล้าหาญและสามัคคีกันเพียงใด!
พวกเธอยังถือปืนคาร์ไบน์ด้วย

วินัย

— เกโรนดา, หากการขาดวินัยเป็นสิ่งปกติภายในกลุ่ม
สมาชิกในกลุ่มจะสามารถแสดงวินัยได้หรือไม่เมื่อเกิดสถานการณ์ที่ยากลำบาก?
— ในระหว่างเกิดไฟไหม้ ไม่มีใครทำตามใจชอบ แต่ตรงกันข้าม
ทุกคนต้องปฏิบัติตามคำสั่ง
ผู้รับผิดชอบจะติดตามสถานการณ์และบอกให้คนอื่นทำอย่างไร
มิฉะนั้น ผู้คนอาจก่อให้เกิดความตื่นตระหนก และแทนที่จะดับไฟกลับทำให้ไฟลุกลาม ยิ่งขึ้น ครั้งหนึ่งผมกำลังกลับสู่ภูเขาศักดิ์สิทธิ์

172 ซูลี – สหพันธ์ของหมู่บ้านหลายแห่งในเอพิรัส (ภูมิภาคหนึ่งของกรีซ)
ซึ่งได้รับเอกราชในช่วงที่ตุรกีปกครอง
และได้ต่อสู้ด้วยอาวุธต่อต้านผู้พิชิตตั้งแต่ปี ค.ศ. 1790 ถึง ค.ศ. 1893 – หมายเหตุของผู้แปล

173 อาลี ปาชา (เทเปเลนลี), 1714–1820 – ปาชาผู้มีชื่อเสียงแห่งโยอันนินา
บุตรของหัวหน้าโจร เวลิส ผู้ได้ก่อสงครามอย่างโหดเหี้ยมต่อชาวซูเลียเกิดความขัดแย้งกับสุลต่าน และถูกสังหารในปี ค.ศ. 1820 –หมายเหตุของผู้แปล

174 สุลต่าน – ผู้ปกครองของตุรกี – เดิมเป็นพระนามของผู้นำจักรวรรดิออตโตมันและต่อมาใช้เรียกผู้นำของรัฐมุสลิมทุกแห่ง

202

เมื่อเรือเล็กของเราอยู่ระหว่างวัดวาโตเปดีและวัดแพนโทคราเตอร์ ลมตะวันออกเฉียงเหนือพัดมาอย่างแรง และเกิดพายุขึ้นผู้ขับเรือได้บังคับเรือเล็กให้แล่นฝ่าคลื่น
เพราะหากไม่ทำเช่นนั้น เรือของเราคงจะจมลงไปแล้วมีคนขี้ขลาดคนหนึ่งจากเมืองเยริสซอส175
ที่ไม่รู้เรื่องเรือหรือการเดินเรือเลย — เขาเลี้ยงลา — เริ่มตะโกนว่า: “คุณกำลังทำอะไรอยู่กันแน่? คุณจะทำให้เราจมลงนะ! “ไม่เห็นหรือ? เขาจะพาเราไปคาวาลา176 แบบนี้!” เมื่อนั้นผู้โดยสารทุกคนก็ลุกขึ้นและกรูกันมาล้อมกัปตันเรือ
ในขณะที่เขา—คนน่าสงสาร—ยังคงพูดซ้ำๆ ว่า: “ปล่อยผมไว้เถอะ
ผมรู้ดีว่ากำลังทำอะไร!”
โชคดีที่ผู้โดยสารคนหนึ่งเป็นนักเดินเรือและได้ทำให้คนอื่นๆ
สงบลง: ‘ปล่อยเขาไว้เถอะ เขารู้ว่ากำลังทำอะไรอยู่!
เราต้องบังคับเรือให้ตัดผ่านคลื่น’
หากไม่มีนักเดินเรือคนนั้นอยู่ เรือคงจะจมลงไปแล้วเพราะผู้โดยสารคงไม่ยอมให้กัปตันทำงานของเขาคุณเห็นแล้วใช่ไหมว่าเรื่องมันเป็นอย่างไร:
มีคนหนึ่งที่กลายเป็นคนขี้ขลาด ความตื่นตระหนกก็เกิดขึ้นผู้โดยสารทุกคนบนเรือลุกขึ้นยืน และอาจทำให้เรือจมลงได้และเมื่อคิดดูแล้ว ในสถานการณ์เช่นนี้ก็มักมีวิศวกรคนที่สองที่พร้อมจะรับหน้าที่ควบคุมเรือ

หากกัปตัน [จริงๆ]ไม่สามารถบังคับเรือได้
ชาวกรีกโดยทั่วไปไม่ใช่กลุ่มที่สั่งการได้ง่าย
ชาวคาทอลิกเชื่อในความไม่ผิดพลาดของพระสันตะปาปา
แต่เราชาวกรีกเชื่อในวิจารณญาณของตัวเองและปรากฏว่าเราทุกคนล้วนมี… ความไม่ผิดพลาด! ทำไมคนจึงคิดว่าชาวตุรกีดำเนินนโยบายที่ดี? เพราะในหมู่ชาวตุรกีมีผู้ฉลาดน้อยมาก;
ส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่ได้มีไหวพริบเป็นพิเศษ ดังนั้นผู้ฉลาดเพียงไม่กี่คนจึงกลายเป็นผู้นำของชาวตุรกี
ส่วนที่เหลือก็เชื่อฟังพวกเขาอย่างเป็นธรรมชาติ
ส่วนชาวกรีกนั้น เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ฉลาดมากโดยไม่มีข้อยกเว้น ทุกคนล้วนต้องการปกครองและออกคำสั่งและรู้สึกยากที่จะเชื่อฟัง

175 เยริสโซส – ท่าเรือบนชายฝั่งตะวันออกของคาบสมุทรชาลคิดิกีซึ่งมีเรือโดยสารที่ให้บริการตามชายฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของภูเขาอาทอสประจำอยู่ที่นั่น – หมายเหตุของผู้แปล

176 คาวาลา – เมืองและท่าเรือในภาคเหนือของกรีซซึ่งสามารถมองเห็นภูเขาอาทอสได้ – หมายเหตุของผู้แปล

203

และชาวอิตาลีเคยกล่าวไว้ว่า: ‘ในสิบคนกรีกมีห้าคนอยากเป็นผู้บัญชาการ!’
สมมติว่าเรากำลังจะไปที่ใดที่หนึ่ง
คนหนึ่งอาจรู้ทางที่สั้นกว่า
คนหนึ่งรู้ทางอื่นจากด้านตรงข้าม คนที่สามรู้ทางอีกทาง… ‘ไม่ไปทางนี้ดีกว่า’ คนหนึ่งจะยืนยัน ‘ไม่ ไปทางนั้นดีกว่า,’ คนอื่นจะคัดค้าน ในที่สุด หากไม่มีใครออกคำสั่งเวลาหลายชั่วโมงหรือแม้กระทั่งหลายวันอาจผ่านไป
และผู้เดินทางก็จะไม่ออกเดินทางเลย และยังคงอยู่ที่จุดเดิมอย่างไรก็ตาม หากมีคนหนึ่งที่รู้ทางและรับหน้าที่นำทางแม้เส้นทางที่เขาเสนอจะยาวกว่าเล็กน้อย
พวกเขาก็จะถึงจุดหมายในที่สุด
แน่นอนว่าดีที่สุดคือผู้รับผิดชอบรู้เส้นทางที่สั้นที่สุด
แต่แม้เส้นทางที่เขารู้จะเป็นเส้นทางที่ยาวที่สุด
ผู้เดินทางก็จะถึงจุดหมายได้โดยปฏิบัติตามคำสั่ง

พระเจ้าทรงพิจารณาจิตใจของบุคคลและทรงช่วยเหลือเขา
— หากสถานการณ์นำความยากลำบากมาสู่เรา
และเราขาดความเข้มแข็งทางจิตวิญญาณ
คุณจะสามารถยืนหยัดได้หรือไม่ด้วยเพียงนิสัยใจคอที่ดีเท่านั้น?
— ทำไมจะไม่ได้ล่ะ?
พระเจ้าทรงพิจารณาจิตใจของบุคคลและทรงช่วยเหลือเขา
นอกจากนี้ แม้ผู้ที่ดูเผินๆ แล้วเหมือนขาดความกล้าหาญก็มักแสดงความกล้าหาญอย่างยิ่งยวดในยามวิกฤต
ผมจำได้ว่าในกองทัพของเราเคยมีร้อยโทหนุ่มคนหนึ่งที่ไม่เคยแสดงการเสียสละหรือความกล้าหาญเลย แต่ครั้งหนึ่งเมื่อกลุ่มกบฏกำลังจะจับเราเป็นเชลย เขาได้หลบอยู่หลังโบสถ์และถือปืนกลมือเพียงกระบอกเดียว
ยับยั้งพวกเขาไว้จนกระทั่งเราถอนตัวได้
นั่นคือวิธีที่เราได้รับการช่วยเหลือ จากตำแหน่งของเขาเขาได้ยิงเป็นชุด — ขึ้นลง ซ้ายขวา — และป้องกันไม่ให้กลุ่มกบฏรุกเข้ามาได้
จากนั้นเขาก็วิ่งหนีไปเพื่อไม่ให้เราเห็นตัวเขา
และหลังจากนั้น เขาก็ไม่ได้พูดเลยว่า ‘ผมได้ขวางพวกมันไว้จึงทำให้คุณหนีได้…’ เพื่ออวดความกล้าหาญของตัวเองตอนนั้นเราทุกคนต่างพูดกันว่า ‘มีเพียงปืนกลหนึ่งกระบอกเท่านั้นที่ช่วยเรา!’
และเขาก็พูดซ้ำไปซ้ำมาว่า ‘มีเพียงปืนกลหนึ่งกระบอกเท่านั้นที่ช่วยเรา’
เขาเพียงแต่พูดตามสิ่งที่ทุกคนกำลังพูดกันเท่านั้น
204

เขาก็คว้าปืนไรเฟิลขึ้นมาและเริ่มเล็งไปที่พวกเขาแล้วทหารคนหนึ่งก็คว้ามะเขือเทศสีแดงขึ้นมาและตะโกนว่า:
‘วางอาวุธลง ไม่งั้นฉันจะขว้างระเบิดมือใส่คุณเดี๋ยวนี้!’ ชายคนนั้นวางอาวุธลง กระโดดขึ้น และวิ่งหนีไป
— ความเฉลียวฉลาดและความกล้าหาญอะไรเช่นนี้!…
— ในขณะเดียวกัน
ทหารอีกคนได้แขวนบูร์กาของเขาไว้บนต้นลูกแพร์ป่า ไม่นานนักผู้ก่อการร้ายคนหนึ่งก็ลงมาจากภูเขาและพยายามจับตัวทหารคนนี้ ทหารคนนั้นจึงหันไปทางบูร์กาที่แขวนอยู่ห่างออกไปเล็กน้อยและตะโกนว่า: ‘ผู้บัญชาการ ผมควรทำอย่างไรกับเขาดี?’ แล้วเหมือนได้รับสัญญาณจากผู้บัญชาการเขาก็ตะโกนใส่ผู้ก่อการร้ายว่า: ‘วางอาวุธลง!’ เขาแย่งปืนไรเฟิลจากมือผู้ก่อการร้ายและทำให้เขาไม่มีอาวุธ — บูร์กานั้นคือผู้บัญชาการใช่ไหมครับ เกโรนดา?
— ใช่ครับ ผ้าบุร์กา! คุณเห็นไหม: มีทหารเพียงคนเดียว
และเขามีผ้าบุร์กาเพียงผืนเดียวแต่เขากลับแย่งปืนไรเฟิลจากมือคนที่มีอาวุธ! ด้วยวิธีนี้เขาจึงยึดปืนไรเฟิลได้ทั้งกองจากกลุ่มกบฏนี่ต้องใช้ความกล้าหาญมาก!
ผมยังจำได้ถึงพระนักบวชชาวรัสเซียที่อาศัยอยู่ในห้องเล็กๆ
บนภูเขาศักดิ์สิทธิ์ ครั้งหนึ่ง มีกลุ่มโจรมาปล้นท่านขณะที่พวกเขากำลังปีนกำแพง เขาโดดลงมาจากด้านบนและตะโกนว่า: ‘เอาล่ะ จะให้ฉันยิงพวกแกด้วยปืนโคลท์หรือปืนนากันต์ดี?!’ พวกมันก็วิ่งหนีไปทันที ส่วนพระอีกองค์เมื่อมีโจรมาที่ห้องของเขา
ก็คว้ากระทะมาและแสร้งทำเป็นกำลังโทรออกเหมือนกำลังพูดทางโทรศัพท์: ‘สวัสดีครับผมกำลังถูกโจรโจมตีอยู่!’ — และอื่นๆ อีกมากมายพวกมันคิดว่าเขากำลังโทรแจ้งตำรวจ จึงวิ่งหนีไปทันทีและนี่คือเรื่องอีกเรื่อง: ชายร่างใหญ่ร่างกำยำผู้เป็นยักษ์ตัวจริง จับคอคนเลี้ยงแกะไว้เพื่อบีบคอเขาตาของนักเลี้ยงแกะผู้น่าสงสารนั้นโปนขึ้นด้วยความกลัวจนคนร้ายนั้นต้องถามว่า:
“ทำไมคุณถึงจ้องมองผมอย่างบ้าคลั่งเช่นนี้?” — “ผมกำลังดูว่าควรโยนคุณเข้าไปในต้นไม้ต้นไหนดี” — นักเลี้ยงแกะตอบด้วยเสียงแหบแห้ง คนร้ายก็กลัวจนปล่อยเขาไป!.. นั่นคือเหตุผลที่ผมบอกว่าคุณต้องไม่เสียสติ
คุณต้องรักษาความสงบและใช้สติปัญญา เพราะถ้าไม่ใช้สติปัญญาคุณอาจก่อการทรยศได้เพียงเพราะความโง่เขลา
ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น คุณต้องอธิษฐาน คิด และลงมือทำสิ่งที่ดีที่สุดเสมอคือพยายามเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบากด

206

้วยพลังทางจิตวิญญาณ อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันนี้ความกล้าหาญทั้งสองรูปแบบนี้กำลังขาดแคลน
ไม่มีทั้งความกล้าหาญทางจิตวิญญาณ — ซึ่งเกิดจากความศักดิ์สิทธิ์และความกล้าหาญต่อหน้าพระเจ้า
และช่วยให้คนเราเอาชนะความยากลำบากทางจิตวิญญาณ — และความกล้าหาญทางธรรมชาติ
ซึ่งจำเป็นเพื่อรักษาความมั่นคงในสถานการณ์อันตราย
เพื่อยับยั้งความชั่วร้ายอันยิ่งใหญ่
คนเราต้องมีความศักดิ์สิทธิ์อันยิ่งใหญ่ มิฉะนั้นจะไม่มีพื้นฐานสำหรับการเอาชนะความชั่วร้าย หากในวัดมีสมาชิกของคณะนักบวชผู้มีความกล้าหาญทางจิตวิญญาณ
คุณจะเห็นว่าพระภิกษุนั้นสามารถตรึงผู้ที่มาด้วยเจตนาร้ายไว้ ณ จุดนั้นได้ทันที: เท้าหนึ่งอยู่ในลานวัดส่วนเท้าอีกข้างอยู่เลยกำแพงวัดไป! เขาจะ ‘ยิง’
ผู้ร้ายเข้าที่หัวทางจิตวิญญาณ: ไม่ใช่ด้วยปืนพก
แต่ด้วยลูกประคำของเขา; เขาจะสวดมนต์สั้นๆ เพียงครั้งเดียว
และผู้ร้ายจะนิ่งไม่ไหวติง เขาจะแข็งค้างเหมือนทหารยาม!

177

หากมีใครในชุมชนนักบวชที่อยู่ในภาวะจิตวิญญาณแล้ว
เขาจะทั้งขัดขวางความชั่วร้าย ช่วยเหลือผู้คนและทำหน้าที่เป็นผู้พิทักษ์วัด
ผู้ถือมิร์ร์ไม่สนใจสิ่งใดทั้งสิ้น
เพราะพวกเขาอยู่ในภาวะจิตวิญญาณและ วางใจในพระคริสต์เพราะหากพวกเขาไม่ได้อยู่ในภาวะจิตวิญญาณ
พวกเขาจะวางใจในพระองค์ได้หรือไม่และจะทำสิ่งที่พวกเขาได้ทำไปหรือไม่?
ในชีวิตทางจิตวิญญาณ
แม้แต่ผู้ขี้ขลาดที่สุดก็สามารถได้รับความกล้าหาญอันยิ่งใหญ่ได้ หากเขาวางใจในพระคริสต์และในความช่วยเหลือจากพระเจ้าเขาจะสามารถก้าวไปยังแนวหน้า ต่อสู้กับศัตรู และได้รับชัยชนะส่วนคนชั่วร้ายที่ปรารถนาจะทำชั่วนั้น
แม้จะมีความกล้าหาญอยู่บ้าง ก็ยังรู้สึกกลัว
เพราะพวกเขารู้สึกผิดและพึ่งพาแต่ความป่าเถื่อนของตนเองเท่านั้น แต่ผู้รับใช้ของพระเจ้ากลับมีพลังจากพระเจ้าและความยุติธรรมก็อยู่ข้างเขาด้วย ที่นั่นสุนัขตัวเล็กเห่าเพียงเล็กน้อย และหมาป่าก็วิ่งหนีไปแล้วเพราะมันรู้สึกผิด
พระเจ้าได้จัดให้แม้หมาป่าก็ยังกลัวสุนัขพันธุ์ผสมตัวเล็ก

177 ดู “ผู้อาวุโสเพย์ซิออสแห่งภูเขาอาทอส” และ “ผู้เคารพอาร์เซนิอุสแห่งคัปปาโดเกีย” ในหนังสือ “พระตรีเอกภาพนักบุญเซอร์จิอุส ลาวรา” ปี 1997 หน้า 72.

207

เพราะในบ้านของเจ้าของ ความจริงอยู่ข้างสุนัข ยิ่งไปกว่านั้นผู้ที่ปรารถนาจะทำชั่วย่อมกลัวผู้ที่พระคริสต์สถิตอยู่ภายในตัวเขา! ดังนั้น ขอให้เรากลัวพระเจ้าเพียงผู้เดียวและอย่ากลัวมนุษย์ ไม่ว่าพวกเขาจะชั่วร้ายเพียงใดความเกรงกลัวพระเจ้าสามารถเปลี่ยนผู้ขี้ขลาดที่สุดให้กลายเป็นวีรบุรุษได้
ยิ่งคนใดรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้ามากเท่าไร
เขาก็ยิ่งไม่กลัวสิ่งใดเลย
พระเจ้าจะช่วยในยามยากลำบาก
แต่เพื่อให้พระเจ้าประทานกำลังอันศักดิ์สิทธิ์
ผู้คนต้องให้สิ่งที่น้อยนิดที่ตนสามารถให้ได้ด้วย

บทที่ 4.
เกี่ยวกับความจริงว่า สำหรับผู้เชื่อ
การเป็นมรณสักขีคือชัยชนะ

เพื่อให้สถานการณ์ดีขึ้น บางคนจะต้องสละชีวิตในสนามรบช่วงเวลาที่ยากลำบากกำลังรออยู่ข้างหน้า!…
ความปั่นป่วนครั้งใหญ่กำลังรอเราอยู่คุณรู้หรือไม่ว่าความปั่นป่วนคืออะไร?
หากคุณไม่มีความมั่นคงทางจิตวิญญาณอย่างน้อยสักเล็กน้อย
คุณจะไม่สามารถทนรับมันได้ โปรดคุ้มครองเราด้วยพระเจ้าแต่เราจะถึงจุดที่ผู้คนเริ่มละทิ้งความเชื่อของตนเอง
จงพยายามรวมตัวกันเป็นพี่น้องกัน
เริ่มใช้ชีวิตอย่างจิตวิญญาณ และรวมตัวกับพระคริสต์หากท่านรวมตัวกับพระคริสต์
ท่านจะไม่กลัวทั้งมารร้ายหรือการทรมาน ในโลกนี้ผู้คนถูกกดขี่และข่มขู่จากทุกด้านแต่จะมีอะไรให้กลัวเมื่อท่านอยู่ใกล้พระคริสต์? ท่านยังจำนักบุญไซริอาคัสได้ไหม?

178 เขาอายุเพียงสามปี
แต่กลับเตะผู้กดขี่ที่ต้องการ ‘ให้ความรู้’ แก่เขาอ่านชีวประวัติของนักบุญเถิด;
มันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อจิตวิญญาณ เพราะเมื่ออ่านมันคนเราจะเชื่อมต่อกับนักบุญ

178 วันฉลองนักบุญผู้พลีชีพไซริอาคัส จัดขึ้นในวันที่ 15 กรกฎาคม

208

และความรู้สึกเคารพยำเกรงพร้อมทั้งความเต็มใจที่จะเสียสละจะถูกจุดประกายขึ้นภายในตัว
ชีวิตนี้ไม่ได้มีไว้ให้เราใช้ชีวิตอย่างสบายๆ
หากเราต้องตาย ก็ขอให้ตายอย่างที่ควรจะเป็น! เพราะเราไม่ได้ทำอะไรอย่างอื่นอยู่แล้ว
หากพระเจ้าทรงเห็นว่าเราคู่ควรกับการเป็นมรณสักขีนั่นจะเป็นเรื่องเลวร้ายจริงหรือ? ครั้งหนึ่งมีผู้ขับลาตัวหนึ่งมาที่กระท่อมของฉัน ด้วยน้ำตาคลอและพูดกับฉันว่า: ‘อย่าอยู่คนเดียวที่นี่คืนนี้พวกเขากำลังวางแผนจะฆ่าคุณ’ ‘ใคร?’ ฉันถาม ‘กลุ่มนั้น’ เขาตอบ ‘ห้าหรือหกคน’
เขากำลังเดินทางร่วมกับชายห้าหรือหกคนที่ไม่มีความเชื่อ
ใครจะรู้ว่าแผนการของพวกเขาในการพักอยู่บนภูเขาศักดิ์สิทธิ์นั้นเป็นอย่างไร พวกเขาคิดว่าเขาเป็นคนโง่จึงพูดคุยกันต่อหน้าเขา แต่ทันทีที่เขาได้ยินเรื่องนั้นเขาก็มาเตือนผมทันที ในตอนเย็น ทันทีที่ผมนอนลงผมก็ได้ยินเสียงกระดิ่งของสุนัข179
ฉันมองออกทางหน้าต่างและเห็นเด็กหนุ่มสามคน “มาสิ” พวกเขาร้องขึ้น “ลุง เปิดประตูให้!” ฉันพูดว่า: “เด็กๆพวกเธอต้องการอะไร? ทำไมถึงเดินเตร็ดเตร่ในเวลาแบบนี้? พวกเธอเสียสติไปแล้วหรือ? ความสงสัยจะตกมาที่พวกเธอ! พวกเขาจับคนอื่นๆ ไปแล้ว และผมก็ไม่อยากพูดอะไรทั้งนั้น” — “แล้ว,” พวกเขาถาม, “เราจะมาพรุ่งนี้ดีไหม? บอกเราสิควรมาเวลาไหน?” — “มาพรุ่งนี้เมื่อไหร่ก็ได้ตามใจชอบผมจะพบพวกคุณถ้าทำได้” ผมส่งพวกเขาไป ผมมองออกไปและแสงจากคบเพลิงไม่เคลื่อนที่ไปไหน
พวกเขาหยุดอยู่ไกลออกไปอีกนิด180 ผมลุกขึ้น ใส่เสื้อผ้า
สวมชุดนักบวช และรอพวกเขาอยู่ ผมรู้สึกสงบในใจ วันถัดมามีสามกลุ่ม กลุ่มละสามคน มาถึงแต่ไม่มีใครจากกลุ่มเมื่อคืนก่อน ที่ปรากฏตัวและพวกเขาก็รู้ดีว่าพวกเขาจะไม่พบเงินในตัวผม
เพราะผมไม่มีเงินเลย
พวกเขามาหาผมเพียงเพราะเหตุผลทางจิตวิญญาณเท่านั้น

179 กระดิ่งเล็กๆ ที่แขวนอยู่บนปลอกคอของสุนัขล่าสัตว์เพื่อขับไล่สัตว์ป่า – หมายเหตุของผู้แปล

180 ห้องพัก ‘ปานากูดา’ (Panaguda)
ที่อุทิศแด่การประสูติของพระมารดาพระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง
ซึ่งพระผู้อาวุโสเปไซออสผู้เปี่ยมด้วยพระพรได้อาศัยอยู่ในช่วงปีสุดท้ายของชีวิต ท่าน ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เงียบสงบและร่มรื่นด้วยป่าไม้ไม่มีห้องพักหรือที่อยู่อาศัยอื่นใดในบริเวณใกล้เคียง – หมายเหตุของผู้แปล

209

ในอีกโอกาสหนึ่ง ชายร่างใหญ่—แข็งแรงเหมือนกอริลลา—
มาที่ห้องพักของฉันและนั่งอยู่ด้านข้าง ในขณะนั้นเอง
ฉันกำลังพูดกับกลุ่มหนึ่งและบอกพวกเขาว่า:
“พวกคุณเหมาะสำหรับการเดินขบวนเท่านั้นไม่ใช่สำหรับการต่อสู้! พระคริสต์ได้ถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา! เรามีความเชื่อออร์โธดอกซ์! นักบุญทั้งหลายได้ทนทุกข์ทรมานและพวกเขาก็ช่วยเราด้วยเช่นกัน และหากพวกเขาไม่ทนทุกข์ทรมานใครจะรู้ว่าเราจะเป็นอย่างไร”
คำพูดทั้งหมดนี้ทำให้ชายคนนั้นโกรธจัด ผู้คนมาและไป
แต่เขายังคงจมอยู่กับความคิดและนั่งอยู่ที่เดิม
ความเย็นยะเยือกแผ่ออกมาจากตัวเขา ในที่สุด คนสุดท้ายก็จากไป “เอาล่ะ มาเถอะ” ฉันพูดกับเขา “มืดแล้ว—คุณคิดจะไปไหน?” “คำถามนั้น” เขาตอบ “ไม่ทำให้ฉันสนใจ” “มัน” ฉันพูด “ทำให้ฉันสนใจ” “มาเถอะ ไปกัน!” เมื่อนั้น เขาก็พุ่งตัวมาหาผมและจับคอผมไว้ “ถ้าอย่างนั้น,” เขากระซิบ “คุณ กับพระเจ้าของคุณ!” คำว่า ‘กับพระเจ้าของคุณ’
นั้นทำให้ผมรู้สึกเจ็บปวดราวกับว่าเขาได้ดูหมิ่นพระเจ้าฉันเป็นคนบูชารูปเคารพหรืออย่างไร? ‘คุณกำลังพูดถึง “พระเจ้า” อะไรอยู่,’ ฉันพูด, ‘คุณคนไร้พระเจ้า? ฉันบูชาพระเจ้าองค์เดียวในตรีเอกภาพ! ไปจากที่นี่เดี๋ยวนี้!’ ฉันผลักเขา; เขาล้มลงพื้นและขดตัวลงฉันไม่ทันสังเกตเลยว่าเขาไปอยู่หน้าประตูได้อย่างไร

‘ถ้าพวกเขาแขวนฉันหัวลง,’ ฉันคิดในใจตอนนั้น, ‘อย่างน้อยไส้เลื่อนของฉัน181 ก็จะกลับเข้าที่เดิม.’ ชายผู้ไร้พระเจ้านั้นอยู่จนจบ
และดูเหมือนว่าเขาต้องการฆ่าฉันให้ตาย
เพราะเขาจับคอฉันและเริ่มบีบคอฉัน

ผู้ที่ได้ตัดสินใจจะตายแล้ว ไม่กลัวอะไรทั้งสิ้น
วันนี้ เพื่อจะทนต่อความยากลำบาก
คนเราต้องมีพระคริสต์อยู่ในใจ จากพระคริสต์
เขาจะได้รับความปลอบประโลมจากพระเจ้า
ซึ่งช่วยให้เขาสามารถปฏิบัติความเสียสละได้
แต่หากสิ่งนี้ขาดหายไปจะเกิดอะไรขึ้นในยามที่เผชิญกับการทดสอบ?

181 เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในปี 1987

เมื่อผู้อาวุโสกำลังป่วยด้วยโรคไส้เลื่อน

210

ผมเคยอ่านที่ไหนสักแห่งว่า อับดุล ปาชา182 ได้นำชายหนุ่ม 500 คนจากภูเขาศักดิ์สิทธิ์ไป บางคนเป็นนักบวชใหม่ส่วนคนอื่นกำลังหลบซ่อนตัวบนภูเขาศักดิ์สิทธิ์เพื่อหนีจากชาวตุรกี ดูเหมือนว่าในสมัยนั้น ช่วงปีของการลุกฮือของชาวกรีกชายหนุ่มได้มาที่ภูเขาศักดิ์สิทธิ์เพื่อหาที่หลบภัย
เพราะชาวตุรกีกำลังจับเด็กหนุ่มไปและเปลี่ยนพวกเขาให้เป็นทหารยานิซารี183 หากชายหนุ่มเหล่านั้นไม่ปฏิเสธพระคริสต์ อับดุลปาชา จะแขวนคอพวกเขาในหอคอยที่อูราโนโพลิสเขาจับชายหนุ่มจำนวนมากบนภูเขาศักดิ์สิทธิ์แต่มีเพียงห้าคนเท่านั้นที่เลือกเป็นมรณสักขี!
ส่วนที่เหลือได้ละทิ้งพระคริสต์และกลายเป็นทหารยานิซารีความกล้าหาญเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง:
นี่ไม่ใช่เรื่องที่ควรมาหัวเราะเล่น
หากใครรู้สึกว่าถูกทำร้ายอย่างไม่เป็นธรรม
หรือมีความหยิ่งยโสอยู่ในใจ ก็ย่อมขาดพลังจากพระเจ้าแล้วคนเช่นนั้นจะประพฤติตนอย่างไรเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบากเช่นนี้?
ผมรู้สึกประทับใจอย่างลึกซึ้งกับคำเล่าเรื่องจากพระสังฆร
าชแห่งสังฆมณฑลนั้น ในตอนแรก ผมได้พูดกับท่านว่า: “เกิดอะไรขึ้นกันแน่? ด้านหนึ่งการเคลื่อนไหวเพื่อความสามัคคีระหว่างคริสตจักรกำลังเติบโตขึ้น ส่วนอีกด้านหนึ่ง คือลัทธิไซออนิสต์และลัทธิซาตาน “อีกไม่นาน แทนที่จะเคารพนกอินทรีสองหัวเราจะไปกราบไหว้ปีศาจสองเขา!” — “ในสมัยนี้” เขาตอบ “ไม่ง่ายเลยที่จะหาพระสังฆราชเหมือนพระสังฆราชเพไซอุสที่ 2 แห่งเมืองซีซาเรีย”

184 แล้วเปไซอุสที่ 2 ได้ทำอะไร?

182 เมห์เมต เอมิน อับดุลลาห์ ปาชา ปกครองเมืองเทสซาโลนิกีตั้งแต่ปี ค.ศ. 1821 ถึงค.ศ. 1823

183 กองทหารยานิซารีเป็นกองกำลังลงโทษของจักรวรรดิออตโตมันซึ่งมักถูกคัดเลือกจากชายหนุ่มของชนชาติคริสเตียนที่ถูกตุรกีพิชิต
หลังจากผ่านการฝึกอบรมและการศึกษาพิเศษ
กองทหารยานิซารีจึงมีลักษณะเด่นคือความคลั่งไคล้และความโหดเหี้ยมอย่างสุดขีด –หมายเหตุของผู้แปล

184 เปย์ซิออสที่ 2 – อัครสังฆราชแห่งซีซาเรีย ท่านเกิดในหมู่บ้านฟาราซีในแคว้นคัปปาโดเกีย
ท่านศึกษาที่โรงเรียนเทววิทยาในสังกัดอารามฟลาเวียนแห่งนักบุญผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และต่อมาศึกษาต่อที่คอนสแตนติโนเปิลซึ่งท่านได้รับการบวชเป็นสังฆานุกรและพระสงฆ์ ในปี ค.ศ. 1832 เขาได้รับการแต่งตั้งเป็นพระสังฆราชแห่งซีซาเรีย
เขาเป็นผู้ปกป้องอย่างไม่เกรงกลัวในการรักษาวัฒนธรรมกรีกในเขตสังฆมณฑลของตน

211

เมื่อเขาไปพบสุลต่านเพื่อยื่นคำร้อง เขาจะผูกเชือกรอบเอว; กล่าวอีกนัยหนึ่ง
เขาได้ตัดสินใจไว้ล่วงหน้าแล้วว่าชาวตุรกีจะแขวนคอเขามันเหมือนกับว่าเขากำลังบอกสุลต่านว่า:
‘อย่าไปหาเชือกและอย่าเสียเวลา ถ้าท่านต้องการแขวนคอผมเชือกก็พร้อมแล้ว’
เขาถูกส่งไปพบสุลต่านเพื่อจัดการเรื่องยากลำบาก
และในสถานการณ์ที่ท้าทายหลายครั้ง
เขาได้ช่วยรักษาตำแหน่งของสังฆราชไว้ได้
เมื่อเขาแก่ตัวลงแต่ยังต้องเดินทางไปพบสุลต่านอีกครั้ง
ตะกร้าใหญ่สองใบที่ถูกผูกติดกันถูกแขวนไว้บนอานม้า
ตะกร้าหนึ่งบรรทุกของใช้ ส่วนเขาเองนั่งอยู่ในตะกร้าอีกใบและด้วยวิธีนี้ เขาเดินทางไปยังคอนสแตนติโนเปิล ในครั้งหนึ่งชาวตุรกีได้ออกคำสั่งฟิร์มัน185
เพื่อเกณฑ์ชาวกรีกเข้ากองทัพตุรกี
เป็นเรื่องยากสำหรับชาวคริสต์ที่จะรับใช้ร่วมกับชาวตุรกี
เพราะพวกเขาไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ทางศาสนาที่จำเป็นได้
นอกจากนี้ รัสเซียได้เรียกร้องเมื่อไม่นานก่อนนั้นว่าตุรกีไม่ควรขัดขวางชาวกรีกในการปฏิบัติหน้าที่ทางศาสนาคริสต์ของพวกเขา ดังนั้น ปาทริอาร์คจึงเรียกเมโทรโพลิแทน ปาอิซิโอสและส่งเขาไปพบสุลต่าน เมโทรโพลิแทนผู้นั้นซึ่งผูกเชือกไว้รอบเอว ได้ปรากฏตัวต่อหน้าสุลต่านอีกครั้งสุลต่านกล่าวกับเขาว่า: “ชาวกรีกต้องเข้าร่วมกองทัพเพื่อรับใช้มาตุภูมิของพวกเขา” —

“ใช่ครับ” มетрополиตัน ปาอิซิโอส ตอบว่า “ผมก็เห็นด้วยว่าชาวกรีกควรรับใช้ในกองทัพ
เพราะดินแดนเหล่านี้เป็นของชาวกรีกมานานแล้ว อย่างไรก็ตามเรามีความเชื่อที่ต่างกัน
ดังนั้นกองทัพกรีกจึงต้องตั้งอยู่ในค่ายทหารที่แยกต่างหาก
มีนายทหารของตนเอง และอื่นๆ อีกมากมายสิ่งนี้จำเป็นเพื่อให้ชาวกรีกสามารถปฏิบัติหน้าที่ทางศาสนาได้เช่นกัน พวกเขาไม่สามารถสวดมนต์ร่วมกับท่านได้: ท่านกำลังถือศีลรอมฎอน186 ในขณะที่เรากำลังเฉลิมฉลองวันพระคริสต์ประสูติ” — “ให้อาวุธแก่ชาวคริสต์?” สุลต่านคิดในใจ “นั่นอันตราย!” “ไม่ ไม่”

185 Firman – คำสั่งของสุลต่าน –หมายเหตุของผู้แปล

186 รอมฎอน – เดือนที่เก้าตามปฏิทินอิสลามซึ่งในช่วงนี้ชาวมุสลิมจะถือศีลอดอย่างเคร่งครัด (งดเว้นอาหาร เครื่องดื่มการสูบบุหรี่ ฯลฯ) ทุกวันตั้งแต่รุ่งอรุณจนถึงพลบค่ำ
ตั้งแต่พระอาทิตย์ตกจนถึงพระอาทิตย์ขึ้น ข้อจำกัดของรอมฎอนจะถูกยกเลิก

212

□□□

แต่พวกเขากลับไม่ทำแม้แต่เรื่องนั้นด้วยซ้ำ
หากเราอยู่ในยุคของผู้พลีชีพ ด้วยความคิดแบบเหตุผลของเราเราจะพูดว่า: ‘ฉันจะปฏิเสธพระเจ้าอย่างเปิดเผย แต่ไม่ใช่ในใจด้วยวิธีนี้
ฉันจะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นตำแหน่งนี้และจะสามารถช่วยเหลือวิญญาณผู้ยากไร้ได้’
แต่ในยุคของผู้พลีชีพ
คริสตจักรไม่อนุญาตให้ผู้ที่โยนธูปลงในไฟบูชาของรูปเคารพได้

รับศีลมหาสนิท; ผู้เช่นนั้นอยู่ในกลุ่มผู้ร้องไห้189

ผู้ที่ปฏิเสธพระคริสต์ต้องชดใช้การละทิ้งความเชื่อของตนผ่านการเป็นมรณสักขี และในยุคของการทำลายภาพศักดิ์สิทธิ์คริสตชนถูกบังคับให้เผาหรือโยนภาพศักดิ์สิทธิ์ลงพื้น
แต่พวกเขาเลือกที่จะไม่ทิ้งภาพเหล่านั้นไป
แต่เลือกที่จะเป็นมรณสักขีแทน ส่วนเราหากถูกสั่งให้ทิ้งภาพไอคอนไป เราจะพูดว่า: ‘ดีแล้วฉันจะทิ้งมันไปก็ได้; มันถูกวาดในสไตล์เรอเนซองส์ แต่ภายหลังฉันจะสั่งทำภาพอีกภาพหนึ่งแบบไบแซนไทน์’
— เกโรนดาท่านมองว่าคริสตจักรมีทัศนคติอย่างไรต่อคริสตชนลับ? พวกเขาไม่ได้ปฏิเสธพระคริสต์หรือ?
— คริสตชนลับที่แท้จริงไม่ได้ละทิ้งความเชื่อของพวกเขา
ตัวอย่างเช่น เมื่อชาวตุรกีเผาหมู่บ้าน 27 แห่งในแคปปาโดเซียที่เป็นของชาวฟาราส
ผู้อยู่อาศัยบางส่วนได้หนีไปไกลถึงภูมิภาคอื่น ๆที่ประชากรท้องถิ่นไม่ทราบเลยว่าพวกเขาเป็นคริสตชน
พวกเขาถูกเข้าใจผิดว่าเป็นมุสลิม
และไม่เคยมีแม้แต่ครั้งเดียว ที่ใครสักคนถูกถามโดยตรงว่า ‘คุณเป็นคริสเตียนหรือไม่?’ — จนทำให้พวกเขาต้องตอบว่า ‘ใช่ฉันเป็นคริสเตียน’ หรือ ‘ไม่ ฉันเป็นมุสลิม’ คนเหล่านี้คือคริสตชนลับ อย่างไรก็ตามตั้งแต่ช่วงเวลาที่ใครสักคนถูกจับกุมและถูกบอกว่า “เราทราบว่าคุณเป็นคริสตชน” เขาต้องตอบว่า “ใช่ ผมเป็นคริสตชน” กล่าวอีกนัยหนึ่ง พวกเขาต้องไม่พูดว่าตนเองเป็นมุสลิมเลยและในยุคคริสตจักรยุคแรก
มีผู้เชื่อที่ได้รับการบัพติศมาอย่างลับๆ

189
“ผู้ร้องไห้”
ยืนอยู่ที่ประตูวัดและขอให้ผู้ศรัทธาที่เข้าวัดสวดภาวนาต่อพระเจ้าแทนพวกเขา ดูกฎข้อ 12 ของนักบุญเกรกอรีแห่งนีโอคาเซอารีอา ในหนังสือ “กฎแห่งนักบุญ”

(The Book of Rules) ของวัดโฮลี ทรินิตี้ เซอร์จิอุส ลาวรา ปี 1992 หน้า 294 – หมายเหตุของผู้แปล

214

ซึ่งคนอื่นคิดว่าพวกเขาไม่ใช่คริสเตียน แต่เมื่อถูกถามผู้เชื่อคริสเตียนลับเหล่านี้ก็ประกาศความเชื่อของตนอย่างเปิดเผย ตัวอย่างเช่น นักบุญเซบาสเตียนเป็นผู้บัญชาการทหารที่ได้รับการบัพติศมาอย่างลับๆ
ในฐานะคริสเตียน คนอื่นมองเขาว่าเป็นผู้บูชาภาพปั้น
แต่เขาเป็นคริสเตียน ในความลับเขาได้ให้ความช่วยเหลืออย่างมากแก่คริสเตียน
แต่เมื่อมีข่าวว่าเขาเป็นคริสเตียน
เขาก็ประกาศความเชื่อของตนและรับการเป็นมรณสักขี
ในหมู่บ้านตุรกีแห่งหนึ่ง มีคริสตชนลับอยู่มากมาย
และหัวหน้าหมู่บ้านเป็นพระสงฆ์ ชื่อท่านคือพ่อจอร์จแต่ผู้คนเรียกท่านว่าฮาซัน วันหนึ่งชาวตุรกีมาหาท่านและรายงานว่า
มีคริสตชนซ่อนตัวอยู่ในสถานที่หนึ่ง คือในคาตาคอมบ์: ‘ไม่ต้องกังวล’ ท่านกล่าว ‘ผมจะไปดูเอง’ เขาพาคนของเขาไปยังสุสานใต้ดินเหล่านั้น
และพบคริสตชนทั้งหมดกำลังรวมตัวกันอยู่ที่นั่น
จากนั้นเขาเดินไปยังประตูหลวง ถอดเอพิทราเชเลียนจากตะขอสวมมัน และประกอบพิธีเวสเปอร์สให้พวกเขา! ‘ดำเนินการตามความจำเป็น’ เขาบอกพวกเขาหลังจากนั้นพร้อมทั้งให้ความมั่นใจกับชาวตุรกีว่า: ‘ไม่มีใครอยู่ที่นั่น; นี่เป็นข่าวลือเท็จ’ คนเช่นนี้ไม่ใช่ผู้ละทิ้งศาสนาอย่างไรก็ตาม
ตั้งแต่ช่วงเวลาที่คริสเตียนถูกสงสัยและถูกบอกว่า ‘เราเห็นคุณรับบัพติศมา! คุณเป็นคริสเตียน’ และเขาตอบว่า ‘ไม่ผมเป็นมุสลิม’ เขาก็กลายเป็นผู้ละทิ้งศาสนา

การเป็นมรณสักขีและความถ่อมตัว
ผู้ที่ได้รับการพิจารณาว่าสมควรเป็นผู้พลีชีพ
ต้องมีความถ่อมตนอย่างยิ่งและรักพระคริสต์อย่างลึกซึ้ง
หากผู้ใดเข้าสู่วิถีแห่งการพลีชีพด้วยผลประโยชน์ส่วนตัว

พระคุณจะทอดทิ้งเขา จงระลึกถึงซาปริเชียส (Sapricius)190
ผู้ซึ่งได้มาถึงสถานที่ประหารชีวิตแล้ว
แต่กลับปฏิเสธพระคริสต์ “ทำไมท่านจึงนำข้ามาที่นี่?” เขาถามผู้ประหารชีวิต “ท่านหมายความว่าอย่างไร” ผู้ประหารถาม “ท่านไม่ใช่คริสตชนหรือ?” “ไม่ใช่” เขาตอบ และเขาเป็นพระสงฆ์! สัญชาตญาณของฉันบอกว่าเขาไม่ได้เผชิญกับการเป็นมรณสักขีด้วยความถ่อมตน แต่ด้วยผลประโยชน์ส่วนตัว

190 เกี่ยวกับซาปริคิยา ดู: ชีวประวัติของนักบุญ เล่ม 6 มอสโก, 1905 หน้า 180–185

215

เขาแสวงหาการเป็นมรณสักขีไม่ใช่เพื่อความเชื่อ
หรือเพื่อความรักต่อพระคริสต์
และนั่นคือเหตุผลที่พระคุณได้ทอดทิ้งเขา
เพราะหากบุคคลใดประพฤติตนอย่างเห็นแก่ตัว
เขาจะไม่ได้รับพระคุณของพระเจ้า แน่นอนว่า ในยามยากลำบากเขาจะปฏิเสธพระคริสต์
— เกโรนดา, เรามักพูดว่าในช่วงเวลาที่เผชิญการทดสอบพระเจ้าจะประทานกำลังให้เรา...
— พระเจ้าจะประทานกำลังให้แก่ผู้ที่มีใจถ่อม
มีใจบริสุทธิ์ และมีนิสัยดีหากพระเจ้าเห็นนิสัยดีและความถ่อมที่แท้จริง
พระองค์จะประทานกำลังอันยิ่งใหญ่ ดังนั้น
การที่พระเจ้าจะประทานกำลังให้ใครหรือไม่นั้น
ขึ้นอยู่กับนิสัยของบุคคลนั้นเอง
— เกโรนดา
ท่านกล่าวว่าบุคคลต้องมีความถ่อมตัวและนิสัยใจที่ดี
นั่นหมายความว่า
เป็นไปได้ที่จะมีความหยิ่งยโสแต่ยังมีนิสัยใจที่ดีได้หรือไม่?
— เมื่อเราพูดถึงความถ่อมตัว
สิ่งที่เราหมายถึงในที่นี้คือว่าบุคคลนั้นต้องมีความถ่อมตัวอย่างน้อยก็ในบริบทของการเป็นมรณสักขี
บุคคลอาจมีความหยิ่งยโส แต่ในวินาทีสำคัญนั้นอาจกล่าวว่า: ‘พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์มีความหยิ่งยโสแต่โปรดประทานกำลังเล็กน้อยแก่ข้าพระองค์ในขณะนี้
เพื่อว่าในความทุกข์ทรมานของข้าพระองค์
ข้าพระองค์จะได้เป็นพยานถึงความรักของข้าพระองค์ต่อพระองค์และชดใช้บาปของข้าพระองค์’ และหากบุคคลนั้นมีนิสัยถ่อมตัวและไปรับการเป็นมรณสักขีด้วยใจสำนึกผิด
พระเจ้าจะประทานพระคุณอันล้นเหลือให้แก่เขา
เราไม่ควรไปรับการเป็นมรณสักขีด้วยนิสัยหยิ่งยโส
โดยคิดว่าตนเองจะกลายเป็นมรณสักขี
ว่าเรื่องราวชีวิตของตนเองจะถูกบันทึกไว้
และว่าจะมีพิธีกรรมและภาพไอคอนที่มีรัศมีสร้างขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่ตนเอง มีชายคนหนึ่งถามผมว่า:
“โปรดอธิษฐานให้ผมด้วยครับ พระบิดา
เพื่อผมจะได้ขึ้นสู่สวรรค์ชั้นที่ห้า” — “ดีมาก” ผมตอบเขาว่า “อัครทูตเปาโลได้ขึ้นสู่สวรรค์ชั้นที่สามแล้ว191

191 ดู 2 โครินธ์ 12:2.

216

และคุณต้องการขึ้นสู่สวรรค์ชั้นที่ห้าหรือ?” — “ถ้าอย่างนั้น ’ เขาตอบ ‘ไม่ใช่หรือที่เขียนไว้ว่าเราควรแสวงหา “สิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า”?’

192 ลองฟังดูสิ! ในกรณีนั้น
หากใครสักคนไปรับการเป็นมรณสักขีเพื่อได้รับเกียรติยศในสวรรค์ ก็ดีกว่าที่เขาไม่ควรคิดถึงการเป็นมรณสักขีเลยคริสเตียนที่แท้จริงและบริสุทธิ์
แม้จะรู้ว่าในสวรรค์เขาจะต้องทนทุกข์และถูกทรมานอีกครั้ง
ก็ยัง ปรารถนาที่จะเข้าไปในนั้น
เราไม่ควรคิดว่าหากเราทนทุกข์ทรมานบนโลกนี้บ้าง
แล้วในสวรรค์นั้น เราจะมีชีวิตที่ดีขึ้นเราต้องทิ้งการคำนวณแบบเห็นแก่ตัวเช่นนั้นไป
เราต้องการพระคริสต์ ให้มีการพลีชีพก็ได้; ให้เราเผชิญกับมันทุกวัน; ให้เราถูกตีทุกวันสองหรือสามครั้งต่อวัน—เราไม่สนใจสิ่งเหล่านั้นเลยเราสนใจเพียงสิ่งเดียวเท่านั้น: ได้อยู่กับพระคริสต์
— แต่เกโรนดา
ท่านคิดว่าคนใดคนหนึ่งสามารถใช้ชีวิตอย่างเกียจคร้านได้
แต่เมื่อถึงเวลาแล้ว
จะสามารถสารภาพความเชื่อในพระคริสต์ด้วยความกล้าหาญได้หรือไม่?
— สำหรับคนเช่นนั้นที่จะทำเช่นนี้
ใจของเขาต้องมีความเมตตาและจิตวิญญาณแห่งการเสียสละ
นั่นคือเหตุผลที่ข้าพเจ้าบอกท่านว่า
ท่านต้องปลูกฝังความสูงส่งและจิตวิญญาณแห่งการเสียสละในตัวท่านเอง คนเราต้องเสียสละตัวเองเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นท่านยังจำนักบุญบอนิฟาซและนักบุญอากลาอิดาได้ไหม?
ที่กรุงโรมนั้น พวกเขาใช้ชีวิตอย่างเสเพล
แต่เมื่อนั่งลงรับประทานอาหาร
ความคิดของพวกเขาก็หันไปสู่ผู้ยากจน
ก่อนอื่นพวกเขาเร่งรีบให้อาหารแก่ผู้หิวโหย
และเพียงหลังจากนั้นเท่านั้นที่พวกเขารับประทานเอง
ถึงแม้พวกเขาจะถูกความปรารถนาครอบงำ
แต่พวกเขาก็มีความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้ยากจน
พวกเขามีจิตวิญญาณแห่งการเสียสละ
และนั่นคือเหตุผลที่พระเจ้าทรงช่วยเหลือพวกเขา อากไลดาแม้จะมีชีวิตที่เต็มไปด้วยบาป
แต่เธอก็รักนักบุญผู้พลีชีพและดูแลพระบรมสารีริกธาตุของพวกเขา เธอสั่งให้บอนิฟาซ พร้อมด้วยผู้รับใช้คนอื่นๆ ในบ้านของเธอ
เดินทางไปยังเอเชียไมเนอร์ เพื่อซื้อ รวบรวม

192 ดู 1 โครินธ์ 12:31.

217

และนำพระบรมสารีริกธาตุของนักบุญผู้พลีชีพกลับสู่กรุงโรม
และผู้ที่จะเป็นผู้พลีชีพในอนาคต ยิ้มและกล่าวกับเธอว่า: ‘หากพระธาตุของข้าถูกนำมาให้ท่าน ท่านจะรับไว้หรือไม่?’ ‘อย่าพูดเล่นเรื่องนี้’ อากไลดาตอบกลับ ในที่สุดนักบุญโบนิเฟซก็เดินทางถึงเมืองทาร์ซัส
และด้วยความปรารถนาที่จะไถ่พระธาตุของผู้พลีชีพ
เขาจึงไปยังอัฒจันทร์
ที่นั่น เมื่อท่านได้เห็นคริสตชนกำลังถูกทรมาน
ท่านก็รู้สึกซาบซึ้งใจอย่างยิ่งต่อความกล้าหาญของพวกเขา
โบนิฟาซจึงวิ่งไปหาพวกเขาและจูบเชือกมัดและบาดแผลของพวกเขาพร้อมทั้งขอให้พวกเขาอธิษฐานว่าพระคริสต์จะประทานกำลังให้ท่านได้ประกาศความเชื่อในฐานะคริสตชนต่อสาธารณชน ด้วยเหตุนี้ผ่านการเป็นมรณสักขี เขาจึงได้เป็นพยานถึงความเชื่อของตน; เพื่อนร่วมทางของเขาได้ไถ่ซื้อมรดกของเขาและนำมันไปยังกรุงโรม
ซึ่งทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้แจ้งให้อากไลดาทราบถึงสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว และด้วยเหตุนี้สิ่งที่บอนิฟาซได้ทำนายไว้อย่างขบขันก่อนที่เขาจะจากกรุงโรมไป จึงเป็นจริง หลังจากนั้น อากไลดาหลังจากแจกจ่ายทรัพย์สินของเธอแล้ว ก็ใช้ชีวิตอีก 15 ปีในความเคร่งครัดและความยากจน จนบรรลุถึงความศักดิ์สิทธิ์193 คุณจะเห็นได้ว่า
ชีวิตของพวกเขาดำเนินไปในลักษณะที่ในตอนแรกพวกเขาถูกความปรารถนาครอบงำและหลงทางจากเส้นทางที่ถูกต้อง อย่างไรก็ตามพวกเขามีจิตวิญญาณแห่งการเสียสละ
และพระเจ้าไม่ได้ทอดทิ้งพวกเขา

นักบุญทั้งสองมีความกล้าหาญเพียงใด!
— ผมคิดว่าครับ เกโรนดา
หากผมได้เห็นล้อทรมานของนักบุญแคทรีนผมคงจะตายเพราะความกลัว!
— หากท่านตายไปก่อนที่พวกเขาจะเริ่มหมุนท่านด้วยล้อนั้นก็จะเป็นเรื่องดี; นั่นจะเป็นพรจากพระเจ้าแต่หากพวกเขาเริ่มหมุนท่านแล้วและท่านทนไม่ได้
นั่นจะกลายเป็นความทรมาน ผู้พลีชีพมีจิตใจที่ดี; พระคริสต์ได้ช่วยพวกเขา
และนั่นคือเหตุผลที่พวกเขาทนต่อความเจ็บปวดได้

193 วันฉลองนักบุญบอนิฟาซและนักบุญอากลาอิดา จัดขึ้นในวันที่ 19 ธันวาคม

218

ความรักต่อพระคริสต์ที่นักบุญผู้พลีชีพมีนั้นยิ่งใหญ่เพี
ยงใด ความกล้าหาญของพวกเขานั้นยิ่งใหญ่เพียงใด! นักบุญโซโลโมเนียและลูกทั้งเจ็ดของเธอ194

— ทีละคน
พวกเขาถูกทรมานจนเสียชีวิต นักบุญลองกินัส195 ได้จัดงานเลี้ยงสำหรับทหารที่มาจับกุมเขา
และต้อนรับพวกเขาเข้าสู่บ้านของเขา
ผู้ที่มาได้เร่งเร้าให้เขาแสดงตัวลองกินัสให้พวกเขาดู
เพื่อที่พวกเขาจะได้ตัดหัวเขา แต่ท่านกล่าวกับพวกเขาว่า: “ข้าจะแสดงตัวให้ท่านดู!”
เมื่อท่านบอกพวกเขาว่าตัวท่านเองคือลองกินัส พวกเขาก็ลังเลแต่ท่านนักบุญได้ชักจูงให้พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่ง
และดังนั้นพวกเขาจึงตัดหัวท่าน
และความสงบใจที่นักบุญเกเดียนแห่งคาราคาลแสดงออกนั้นช่างน่าทึ่งเพียงใด!

196 “ตัดแขนข้าเถิด” เขากล่าวกับผู้ประหาร “ตัดขาข้า
ตัดจมูกข้า! เพื่อไม่ให้มีการพูดคุยต่อไป ตัดทุกอย่างทิ้งไป!” น่าทึ่งยิ่งนัก! แต่เพื่อจะถึงระดับนี้บุคคลนั้นต้องไม่รักตนเอง แต่ต้องรักพระเจ้าแม่คนหนึ่งเพื่อช่วยลูก เดินเข้าไปในไฟ เธอไม่รู้สึกเจ็บปวดเพราะความรักของเธอแรงกว่าความร้อนของเปลวไฟ
ความรักของเธอต่อลูกเอาชนะความเจ็บปวดได้ ดังนั้นความรักต่อพระคริสต์จึงต้องแรงกว่าความเจ็บปวดเพียงใด!
สำหรับผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่กำลังเผชิญกับการเป็นมรณสักขี
ความรักของเขาต่อพระคริสต์นั้นเหนือกว่าความเจ็บปวดและทำให้ความเจ็บปวดนั้นหมดไป สำหรับผู้พลีชีพมีดของผู้ประหารนั้นอ่อนโยนกว่าคันชักไวโอลิน
เมื่อความรักต่อพระคริสต์ลุกโชนขึ้นการพลีชีพก็กลายเป็นชัยชนะ: ในขณะนั้นไฟทำให้เย็นลงได้ดีกว่าการอาบน้ำ
เพราะความร้อนของมันถูกกลืนหายไปในความร้อนแรงของความรักอันศักดิ์สิทธิ์ การถูกถลกหนังรู้สึกเหมือนการลูบไล้การดูแลจากพระเจ้าจับใจ จับจิต และคนนั้นกลายเป็น ‘บ้า’: เขาไม่รู้สึกทั้งความเจ็บปวดหรือสิ่งอื่นใด
เพราะจิตของเขาอยู่กับพระคริสต์
และใจของเขาล้นไปด้วยความสุขและนักบุญอีกกี่คนได้เดินสู่การเป็นมรณสักขีและสัมผัสความสุขเช่นนี้

194 วันฉลองของนักบุญมรณสักขีตระกูลมัคคาบีจัดขึ้นในวันที่ 1 สิงหาคม

195 วันระลึกถึงนักบุญลองกินัส ผู้บังคับกองร้อย จัดขึ้นในวันที่ 16 ตุลาคม

196 วันฉลองนักบุญเกเดียน ผู้พลีชีพบนภูเขาศักดิ์สิทธิ์ จัดขึ้นในวันที่ 30 ธันวาคม

219

ราวกับว่าพวกเขากำลังไปร่วมงานเฉลิมฉลอง! นักบุญอิกเนเชียส197 วิ่งไปยังสถานที่ที่เขาจะรับการเป็นมรณสักขี
และมีนักบุญกี่คนที่เดินสู่การพลีชีพด้วยความสุขเช่นนี้ราวกับว่าพวกเขากำลังไปร่วมงานเฉลิมฉลอง! นักบุญอิกนาติอุสวิ่งไปยังสถานที่พลีชีพของเขาและร้องขึ้นว่า:
‘ขอให้ข้าได้พลีชีพ ขอให้ข้าถูกสัตว์ป่ากินเสีย!’ แม้แต่ชายหนุ่มที่กำลังรักใคร่ ซึ่งกล่าวว่า: ‘ฉันอยากแต่งงานกับเธอ และไม่สนใจแม่หรือพ่อเลย!’ ‘ความบ้า’ ของนักบุญอิกนาติอุสนั้นยิ่งใหญ่กว่าความบ้าของชายหนุ่มที่กำลังรักใคร่
นักบุญทั้งหลายได้ทำสิ่งยิ่งใหญ่เพื่อความรักต่อพระคริสต
์ นักบุญผู้พลีชีพได้หลั่งเลือดนักบุญผู้อาวุโสได้หลั่งเหงื่อและน้ำตา
และเหมือนนักสมุนไพรผู้ชำนาญ
ได้ทำการทดลองทางจิตวิญญาณกับตนเอง
ด้วยความรักต่อพระเจ้าและต่อมนุษย์ — ภาพลักษณ์ของพระเจ้า — พวกเขาได้ทุ่มเทจนหมดแรง
เพื่อทิ้งสูตรทางจิตวิญญาณไว้ให้เรา
ด้วยความช่วยเหลือของพวกเขา
เราจึงสามารถป้องกันความชั่วร้ายหรือรักษาโรคทางจิตวิญญาณของเรา และกลับคืนสู่ความสมบูรณ์ได้และหากเราเองก็พยายามด้วยความรักที่จะเลียนแบบการกระทำอันกล้าหาญของพวกเขา เราอาจบรรลุถึงความศักดิ์สิทธิ์ได้อีกด้วย
แต่แน่นอนว่า
ทุกการปฏิบัติอันน่าเคารพของบรรดาบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์—
การอดอาหาร การเฝ้าระวัง และสิ่งอื่นๆ ที่คล้ายกัน— และแม้กระทั่งความทุกข์ทรมานของบรรดาผู้พลีชีพศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด
ก็ไม่อาจเทียบได้กับความทุกข์ทรมานของพระผู้เป็นเจ้าของเราเพราะพระคริสต์ได้ทรงช่วยเหลือด้วยฤทธิ์อำนาจอันศักดิ์สิทธิ์แก่ทุกคนที่ทนทุกข์เพื่อพระองค์
และความเจ็บปวดของแต่ละคนก็ได้รับการบรรเทาด้วยความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับพระองค์เองพระคริสต์ไม่ได้ใช้ฤทธิ์อำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เลย
และด้วยความรักอันยิ่งใหญ่ต่อสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง
พระองค์จึงทรงทนทุกข์ทรมานอย่างมากในพระกายอันเปราะบางของพระองค์
เพียงเมื่อได้สัมผัสความรักของพระคริสต์ต่อมนุษยชาติเท่านั้

197 วันฉลองนักบุญอิกนาติอุส ผู้ถือพระเจ้า พระสงฆ์และผู้พลีชีพจัดขึ้นในวันที่ 20 ธันวาคม

220

น คนเราจึงสามารถกลายเป็นมนุษย์ที่แท้จริงได้

[ไม่เพียงแต่ภายนอก แต่] ภายในด้วยเช่นกัน มิฉะนั้นคุณจะกลายเป็นผู้ที่ไม่มีความรู้สึกยิ่งกว่าสิ่งสร้างของพระเจ้าเสียอีก เพราะเมื่อความทุกข์ทรมานของพระเจ้าถูกรับรู้ดวงอาทิตย์ก็มืดลง ไม่สามารถทนต่อภาพนั้นได้และโลกเมื่อเห็นสิ่งนี้ ก็รู้สึกสยองขวัญจนหินผาแตกออกเป็นเสี่ยงๆ
ส่วนหลุมศพก็สั่นสะเทือนอย่างรุนแรง
จนปลุกผู้ที่ตายไปนานแล้วให้ตื่นจากนิทรา
และขับไล่พวกเขาออกมา —
เพื่อแสดงความไม่พอใจต่อความไม่รู้จักบุญคุณที่มนุษย์ได้ปฏิ
บัติต่อพระเจ้า —
ผู้ประทานประโยชน์และผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา

พระภิกษุและการพลีชีพ

— เกโรนดา, หากบุคคลใดไม่ปฏิบัติธรรมอย่างที่ควรจะเป็น
ในยามยากลำบาก
เขาจะมีความเชื่อพอที่จะเรียกหาพระเจ้าให้ช่วยเขาได้หรือไม่ ? หรือว่าเราเพียงปลอบใจตัวเองด้วยความคิดว่า ในยามทดลอง
พระเจ้าจะช่วยเราเพียงเพื่อไม่ให้เราต้องเตรียมตัว? —
ต้องเตรียมตัวไว้ก่อน หากไม่หว่านเมล็ดพันธุ์พระเจ้าจะประทานผลผลิตให้ทุ่งนาของคุณได้อย่างไร?
คนเราต้องหว่านเมล็ดพันธุ์
และพระเจ้าจะประทานให้ตามสิ่งที่เขาหว่านและในกองทัพพวกเขามักกล่าวว่า: ‘เตรียมตัวไว้!’
— เกโรนดา ท่านคิดว่าเราควรเตรียมตัวอย่างไร?
— เมื่อใดจึงถือว่าบุคคลนั้นพร้อมสำหรับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง?
หากกองทัพอยู่ในภาวะเตรียมพร้อมรบ ทหารจะพร้อมอยู่เสมอ: พวกเขาสวมรองเท้าบูทแล้ว ถือปืนและกระสุน พร้อมรอคำสั่ง
— และสภาพความพร้อมรบนี้สามารถคงอยู่ได้นานเท่าใด?
— ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ นักบวชต้องพร้อมเสมอ
และเมื่อนั้นเขาจะไม่กลัวอะไรทั้งสิ้น มีอะไรให้เขากลัว? ความตาย? แต่มันจะเปิดประตูสวรรค์ให้เขาเพราะใต้หินหลุมศพนั้นคือกุญแจสู่นิรันดร์ ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อพระภิกษุเสียชีวิต
เขาจะยังคงอยู่ในภาวะแห่งการสำนึกผิด
การละทิ้งโลกและคำปฏิญาณทางศาสนาของเขาเป็นพยานถึงสิ่งนี้
พระภิกษุสำนึกผิดและก้าวไปสู่การปฏิบัติธรรมที่ละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น
เมื่อความรักของพระภิกษุต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์เพิ่มพูนขึ้น ความรักต่อตนเองก็ลดน้อยลง 221

และแล้วสิ่งที่อัครสาวกเปาโลเขียนไว้ก็เกิดขึ้นจริง: ‘ไม่มีสิ่งใดสามารถแยกเราออกจากความรักของพระคริสต์ได้’

198

สำหรับคนโลกีย์
ความคิดถึงการทรมานทำให้พวกเขาต้องหันมาหาพระเจ้าด้วยความกลัว และร้องขึ้นว่า: ‘พระคริสต์ของข้าพระมารดาอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้า!’ — ในขณะที่พระภิกษุย่อมปรารถนาที่จะอยู่กับพระเจ้าเสมอ
เพราะท่านรักพระองค์
ผู้เป็นฆราวาสหลายคนทำความดีเพราะกลัวว่าจะตกสู่ความทุกข์ทรมานนิรันดร์ ส่วนพระภิกษุทำความดีด้วยความกตัญญูเพื่อขอบคุณพระเจ้า ผู้ประทานประโยชน์แก่ท่าน
— เกโรนดา ท่านช่วยชี้แนะได้ไหมว่า
ผมจะเข้าใจได้ว่าการเป็นมรณสักขีและการถือศีลอดทนนั้นเป็นอย่างไร?
— เพื่อเข้าใจเล็กน้อยว่าการเป็นมรณสักขีคืออะไร
อย่างน้อยก็จงรับการดูหมิ่นจากผู้อื่นด้วยความยินดี
และหากท่านต้องการเข้าใจเล็กน้อยว่าการถือศีลอดคืออะไร
แล้วหากท่านไม่สามารถถือศีลอดได้สี่สิบวันเหมือนที่พระคริสต์ทรงทำ ก็จงถือศีลอดอย่างน้อยในวันพุธที่พระองค์ถูกทรยศและในวันศุกร์ที่พระองค์ถูกตรึงกางเขน199
ผู้ที่ต้องการเป็นพยานถึงความรักต่อพระคริสต์ผ่านการเป็นมรณสักขี อาจแสดงความรักนี้ ซึ่งเผาผลาญจิตใจพวกเขาในรูปแบบของการปฏิบัติทางกายเพื่อวิญญาณที่กำลังทุกข์ทรมานของผู้ล่วงลับ เมื่อไม่มีโอกาสเป็นมรณสักขีเพื่อให้วิญญาณเหล่านั้นได้พบความสงบสุขเล็กน้อย
การถือศีลอดเป็นชัยชนะไม่แพ้การเป็นมรณสักขี เพราะ

[ในทั้งสองกรณี] บุคคลนั้นละทิ้งความสะดวกสบายทางโลกทั้งหมดและพบความปลอบประโลมจากพระเจ้า
ผู้พลีชีพศักดิ์สิทธิ์รู้สึกยินดีอย่างยิ่งที่ได้รับโอกา
สอันดีงามให้ทนทุกข์ทรมาน
การถือศีลอดเริ่มต้นขึ้นในชีวิตทางจิตวิญญาณพร้อมกับการพลีชีพ เมื่อจักรพรรดิคอนสแตนตินมหาราชขึ้นครองราชย์พระองค์ได้ปลดปล่อยคริสตชนจากคุกใต้ดินที่พวกเขา

(บางคนถูกทำให้พิการ) กำลังรอคอยความตาย
ความทุกข์ทรมานจึงสิ้นสุดลง
แต่ผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยกลับรู้สึกทุกข์ใจอย่างลึกซึ้ง
เพราะขณะที่อยู่ในคุก

198 ดู โรม 8:35.

199 ผู้อาวุโสหมายถึงการงดอาหารและน้ำตลอดทั้งวัน

222

พวกเขากำลังรอคอยถึงคราวที่จะได้รับการเป็นมรณสักขี
แต่บัดนี้พระเจ้าคอนสแตนตินมหาราชได้ทำลายทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับพวกเขาแล้ว พวกเขาได้รอคอยการเป็นมรณสักขีด้วยความยินดีแต่กลับพบความอิสระแทน และด้วยเหตุนี้ — ด้วยความรักต่อพระเจ้าและความปรารถนาอันแรงกล้าที่ลุกโชนภายในใจที่จะทนทุกข์เพื่อพระคริสต์ — พวกเขาจึงจากโลกนี้ไปและทรมานที่ดิโอคลีเทียนและแม็กซิมิเลียนจะลงโทษพวกเขา
พวกเขากลับนำมาลงโทษตัวเองผ่านการปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัดคนหนึ่งจะขึ้นไปแขวนคอตัวเองด้วยเชือกจากต้นไม้:
เขาอธิษฐานในความเจ็บปวด
แต่กลับชื่นชมยินดีอย่างศักดิ์สิทธิ์ อีกคนหนึ่ง

เพื่อความรักต่อพระคริสต์ จะมัดตัวเอง ‘นี่,’ เขาจะพูดว่า, ‘คือวิธีที่ดิโอคลีเทียนจะผูกมัดฉัน’
และด้วยการทรมานตัวเองด้วยวิธีนี้
พวกเขาก็ได้รับความสุขอันยิ่งใหญ่
จากความบ้าคลั่งอันศักดิ์สิทธิ์นี้
จากความโง่เขลาอันศักดิ์สิทธิ์นี้ กลุ่มแรกจึงเริ่มต้นขึ้นและเพื่อความรักต่อพระคริสต์
พวกเขาได้อุทิศตนให้กับการปฏิบัติธรรม จากนั้นกลุ่มอื่น ๆก็เริ่มเลียนแบบการกระทำอันกล้าหาญของพวกเขา ด้วยเหตุนี้การถือศีลอดจึงได้เข้ามาในความเชื่อของเรา และกลุ่มที่สามซึ่งเป็นกลุ่มที่ ‘แปลกประหลาด’ ที่สุด จะกล่าวว่า: ‘เราคือแกะของพระคริสต์!’ — และดำรงชีวิตด้วยหญ้าจากพื้นดินเพียงอย่างเดียว
กลุ่มนี้คือกลุ่มที่เรียกว่า ‘voski’200 พวกเขารู้สึกถึงพระพรของพระเจ้าและความเล็กน้อยของตนเองอย่างลึกซึ้งจนกล่าวว่า: ‘ฉัน ผู้เป็นสัตว์ที่ไร้ความกตัญญูจะกินหญ้าไปตลอดชีวิต’ และพวกเขาก็ทำเช่นนั้นหัวใจของพวกเขาเต็มเปี่ยมไปด้วยความรักต่อพระคริสต์

“ฉันไม่ใช่หรือ,” พวกเขาจะพูดว่า, “หนึ่งในแกะของพระคริสต์?

200 Voski (ภาษากรีก) — ตามความหมายตรงตัว คือ ‘ผู้ที่กินหญ้า’ อาร์คิมันดริตเชรูบิม (คารัมเบลาส) เขียนในหนังสือของเขาว่า ‘ตามประเพณีของภูเขาอาทอส
พวกเขาคือนักบวชที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดบนภูเขา
และใช้ชีวิตในความสันโดษอย่างสมบูรณ์ โดยไม่มีใครรู้จัก... ตามประเพณีเดียวกัน
พิธีลิทูร์กีครั้งสุดท้ายบนโลกนี้จะถูกจัดขึ้นโดยกลุ่มสิบสองผู้ไม่ปรากฏตัวนี้ จำนวนของพวกเขาจะคงที่เสมอ เพราะหากมีผู้ใดในจำนวนนี้เสียชีวิตตำแหน่งของเขาจะถูกแทนที่โดยพระภิกษุที่ดีที่สุดจากภูเขาศักดิ์สิทธิ์”

(เชรูบิม(คารัมเบลาส), อาร์คิมันดริต. จากอาณาจักรของพระมารดาของพระเจ้า. คีฟ, 1998. หน้า 164.) —หมายเหตุของผู้แปล.

223

ดังนั้นฉันจะกินหญ้า”

201 แต่ต่อมาสิ่งนี้ถูกห้ามโดยคริสตจักร
เพราะนักล่าสัตว์เข้าใจผิดว่าผู้ปลีกวิเวกเหล่านี้เป็นสัตว์ป่า จึงฆ่าพวกเขาไปหลายคนวันนี้ผู้คนไม่อาจเข้าใจเรื่องนี้ได้;
พวกเขาถือว่านี่เป็นความบ้าคลั่ง “ทำไมต้องกินหญ้าเหมือนสัตว์?” พวกเขาถาม ‘ประโยชน์อะไรจากการแขวนตัวด้วยเชือกแบบนี้และทรมานร่างกายตัวเอง?’ แต่จงจำไว้ว่าอับบา อิสอัค ได้กล่าวไว้ว่า: ‘โอ้หากแต่พระเจ้าจะทรงเมตตาอนุญาตให้เราทำสิ่งโง่เขลาเช่นนี้’
ขอให้พระเจ้าประทานให้เราทุกคนได้บรรลุถึงความโง่เขลาทางจิตวิญญาณนี้ด้วย202

.

ส่วนที่ 4.

การพึ่งพาจากสวรรค์

“ทั้งมนุษย์และปีศาจก็ไม่อาจขัดขวางความช่วยเหลือจากพระเจ้าได้
ไม่มีสิ่งใดที่ยากลำบากสำหรับพระเจ้าหรือผู้ศักดิ์สิทธิ์
อุปสรรคเดียวคือความขาดความเชื่อของมนุษย์เอง
ด้วยความขาดความเชื่อนี้
เราจึงขัดขวางพลังอันยิ่งใหญ่จากพระเจ้าไม่ให้เข้ามาใกล้เรา

”

บทที่ 1.
เกี่ยวกับพระเมตตาของพระเจ้าต่อมนุษยชาติ

201 ดู Sozomen, PG 67, 1395 ff.; Evagrius, PG 86, 2480; Moschus, PG 87, 2868B; และ Leontius, PG 93, 1688.

202 อับบา ไอแซค ชาวซีเรีย. ผลงาน. เซอร์เกียฟ โพซัด, 1911. คำเทศนา 73. หน้า 370.

224

“จงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าก่อน...”203

— เกโรนดา, อับบา มาคาริอุส กล่าวว่าพระเจ้าจะประทานพรสวรรค์ให้เรา “204 ” และเราเชื่อในสิ่งนี้แล้วเราควรเชื่อด้วยหรือไม่ว่า
พระเจ้าจะประทานพรทางโลกให้เราซึ่งไม่ใช่สิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง?
— พรทางโลกแบบใด?
— สิ่งที่เราต้องการ
— นั่นถูกต้องอย่างยิ่ง พระเจ้ารักสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง
ซึ่งเป็นภาพลักษณ์ของพระองค์ และทรงดูแลสิ่งที่มันต้องการ
— เราควรเชื่อสิ่งนี้และไม่ต้องกังวลใช่ไหม?

—

หากใครไม่เชื่อเรื่องนี้และต้องดิ้นรนด้วยตัวเองเพื่อแสวงหาพรเหล่านี้ เขาจะต้องทุกข์ทรมานแต่ผู้ที่ดำเนินชีวิตทางจิตวิญญาณจะไม่ท้อแท้
แม้พระเจ้าจะไม่ประทานสิ่งของทางโลกและวัตถุให้เขา
หากเราแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าเป็นอันดับแรก
หากการแสวงหาอาณาจักรนี้เป็นความกังวลเพียงอย่างเดียวของเราแล้วสิ่งอื่น ๆ ทั้งหมดก็จะถูกประทานให้เราพระเจ้าจะทิ้งการสร้างของพระองค์ไว้ให้ขึ้นอยู่กับความบังเอิญของโชคชะตาจริงหรือ?
หากชาวอิสราเอลทิ้งมานนาที่พระเจ้าประทานให้ในถิ่นทุรกันดารไว้จนถึงวันถัดไป มันจะเริ่มเน่าเสีย205 พระเจ้าทรงจัดให้เป็นเช่นนี้เพื่อให้พวกเขาพึ่งพาการดูแลอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
เรายังไม่เข้าใจคำพูด ‘จงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าก่อน...’
อย่างแท้จริงเลย เราต้องเลือกว่าจะเชื่อ

[และมอบตัวให้พระเจ้า] หรือไม่เชื่อ [และดังนั้นจึงต้องจัดหาสิ่งที่จำเป็นให้ตัวเอง]
เมื่อผมไปอาศัยอยู่บนภูเขาซีนาย ผมไม่ได้นำอะไรไปด้วยเลยอย่างไรก็ตาม
ผมไม่ได้คิดแม้แต่วินาทีเดียวว่าชีวิตผมจะเป็นอย่างไรในทะเลทรายท่ามกลางคนแปลกหน้า
ว่าผมจะกินอะไรหรือจะใช้ชีวิตอย่างไร
ห้องพักของนักบุญเอพิสติเมีย ที่ผมจะตั้งรกรากอยู่นั้น

203 มัทธิว 6:33.

204 ดู: นักบุญมาคาริอุสแห่งอียิปต์. การสนทนาทางจิตวิญญาณ. STSL, 1904.
205 ดู อพยพ 16:19–20.

225

ถูกทิ้งร้างและไม่มีคนอยู่มานานแล้ว ผมไม่ขออะไรจากวัดเลยเพราะไม่ต้องการเป็นภาระให้กับวัด ครั้งหนึ่ง
มีคนนำขนมปังจากวัดมาให้ผม แต่ผมส่งคืนไป ทำไมผมต้องกังวล
เมื่อพระคริสต์ตรัสว่า ‘จงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าก่อน’? น้ำก็แทบไม่มีเลย ฉันไม่รู้อะไรเกี่ยวกับงานฝีมือเลยดังนั้นลองถามฉันดูว่าฉันใช้ชีวิตอย่างไรและหาเลี้ยงชีพด้วยวิธีใด เครื่องมือเดียวที่ฉันมีคือกรรไกรคู่หนึ่ง
ฉันตัดมันออกเป็นสองส่วน ขัดให้คมด้วยหิน
แล้วหยิบแผ่นไม้เล็กๆ มาเริ่มแกะสลักภาพไอคอนฉันทำงานไปพร้อมกับสวดบทภาวนาพระเยซูผมเรียนรู้ศิลปะการแกะสลักได้อย่างรวดเร็ว;
ผมแกะสลักแบบเดียวกันซ้ำแล้วซ้ำเล่า
และเสร็จงานห้าวันภายในสิบเอ็ดชั่วโมง
ไม่เพียงแต่ผมไม่ประสบความยากลำบากใดๆ
แต่ผมยังได้ช่วยเหลือเด็กๆ เบดูอินด้วย ในช่วงหนึ่งผมใช้เวลาหลายชั่วโมงต่อวันกับงานนี้
แต่แล้วผมก็ถึงจุดที่ไม่อยากทำงานฝีมือนี้อีกต่อไป
แต่ในขณะเดียวกัน ผมก็เห็นความยากลำบากที่เด็กๆเบดูอินต้องทนรับ สำหรับพวกเขาการได้รับหมวกและรองเท้าแตะเป็นของขวัญถือเป็นพรอันยิ่งใหญ่และมีความคิดหนึ่งผุดขึ้นในใจฉัน:
‘ฉันมาที่นี่เพื่อช่วยชาวเบดูอินหรือเพื่อสวดมนต์ให้โลกทั้งใบ?’ ดังนั้นฉันจึงตัดสินใจลดงานเย็บปักถักร้อยลง
เพื่อที่จะถูกรบกวนน้อยลง และสามารถสวดมนต์ได้มากขึ้นคุณคิดว่าฉันกำลังรอคอยให้ใครมาช่วยฉันหรือไม่? จากที่ไหน?
ชาวเบดูอินเองก็ไม่มีอะไรกินเลย อารามอยู่ไกลมาก
และอีกฝั่งเป็นดินแดนที่ไม่มีผู้อยู่อาศัย แต่ในวันนั้นเอง
เมื่อฉันลดงานลงเพื่ออุทิศเวลาให้กับการสวดมนต์มากขึ้น
มีชายคนหนึ่งมาหาฉัน
ฉันกำลังยืนอยู่ใกล้ห้องพักของตัวเองในขณะนั้นเขาเห็นฉันแล้วพูดว่า: ‘นี่ รับเหรียญทองร้อยเหรียญนี้ไปเถอะ “คุณจะสามารถช่วยเด็กๆ เบดูอินได้ รักษาชีวิตประจำวันของคุณและสวดมนต์ต่อไป” ผมไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ผมทิ้งเขาไว้คนเดียวเป็นเวลาหนึ่งในสี่ชั่วโมง
แล้วเดินเข้าห้องพักของตัวเอง
ความเมตตาและความรักของพระเจ้าได้นำผมมาถึงจุดที่ผมไม่สามารถกลั้นน้ำตาไว้ได้
ท่านเห็นไหมว่าพระเจ้าจัดสรรทุกสิ่งอย่างไรเมื่อคนมีจิตใจที่ดี? ผมจะให้เงินได้เท่าไรกับวิญญาณผู้โชคร้ายเหล่านี้? ผมให้คนหนึ่งแล้ว ก็มีอีกคนมาทันที: ‘พ่อผมไม่ให้ผมเลย!’ — แล้วคนที่สาม: ‘พ่อผมไม่ให้ผมเลย!..’
226

— เกโรนดา,
ทำไมถึงแม้เราจะเคยสัมผัสถึงฤทธิ์อำนาจอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระเจ้ามาหลายครั้งแล้วแต่เรายังไม่เห็นการดูแลของพระองค์ที่ทำงานในชีวิตของเรา?
— นั่นคือกับดักของมารร้าย มารร้ายโปรยฝุ่นเข้าตาคน
เพื่อให้พวกเขาไม่สามารถเห็นการดูแลของพระเจ้าได้
เพราะหากคนนั้นได้เห็นการดูแลของพระเจ้า
หัวใจที่แข็งกระด้างของเขาจะอ่อนลง กลายเป็นอ่อนไหวและระเบิดออกเป็นคำสรรเสริญ และสิ่งนั้นไม่ถูกใจมารร้าย

คนมักพยายามจัดการทุกสิ่งทุกอย่างโดยไม่พึ่งพระเจ้า
มีชายคนหนึ่งที่เริ่มทำเลี้ยงปลา
และเขาจะใช้เวลาทั้งวันพูดว่า ‘พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพขอถวายเกียรติแด่พระองค์!’ — เพราะเขาได้เห็นพระเมตตาของพระเจ้าอยู่เสมอ
เขาเล่าให้ผมฟังว่า ตั้งแต่ตอนที่ไข่ปลาได้รับการปฏิสนธิซึ่งตอนนั้นยังเล็กเท่าหัวเข็ม
มันก็มีถุงที่เต็มไปด้วยของเหลว
ซึ่งมันใช้กินจนกระทั่งเติบโตและสามารถกินจุลินทรีย์ในน้ำได้ด้วยตัวเอง กล่าวอีกนัยหนึ่ง ปลาได้รับ ‘อาหารแห้ง’ จากพระเจ้า!
หากพระเจ้ายังทรงจัดเตรียมให้แม้กระทั่งปลาตัวเล็ก ๆ แล้วพระเจ้าจะทรงจัดเตรียมให้มนุษย์ได้มากเพียงใด!
แต่ผู้คนมักจัดเตรียมและตัดสินใจทุกสิ่งทุกอย่างโดยไม่คำนึง

ถึงพระเจ้า “ฉันจะมีลูกสองคน [และนั่นก็เพียงพอแล้ว]” — พวกเขาพูดเช่นนั้น พวกเขาไม่คำนึงถึงพระเจ้าเลยนั่นคือเหตุผลที่โศกนาฏกรรมเกิดขึ้นมากมาย และเด็กๆจำนวนมากต้องเสียชีวิต ในครอบครัวส่วนใหญ่ มีลูกเกิดมาสองคนแต่คนหนึ่งถูกรถชน อีกคนป่วยและเสียชีวิตทำให้พ่อแม่ต้องอยู่โดยไม่มีลูก
เมื่อพ่อแม่ — ผู้ร่วมสร้างกับพระเจ้า —
พบว่าแม้จะพยายามอย่างเต็มที่แล้ว แต่ยังยากที่จะดูแลลูกๆได้
พวกเขาก็ควรยกมือขึ้นสู่สวรรค์และขอความช่วยเหลือจากผู้สร้างอันยิ่งใหญ่ด้วยความถ่อมตน แล้วทั้งพระเจ้าผู้ช่วยเหลือและผู้ที่รับความช่วยเหลือจากพระองค์
ก็จะร่วมยินดีไปด้วยกัน เมื่ออยู่ที่วัดสโตมิออนผมได้พบกับพ่อคนหนึ่งที่มีลูกหลายคน
เขาเป็นผู้รักษาความปลอดภัยในทุ่งนาของหมู่บ้านหนึ่งในเอพิรัส ส่วนครอบครัวของเขาอาศัยอยู่ที่โคนิตซา— ซึ่งต้องเดินเท้าสี่ชั่วโมงครึ่งถึงที่นั่น เขามีลูกเก้าคน 227

ทางไปยังหมู่บ้านนั้นผ่านวัดนี้ เมื่อไปร่วมพิธีและกลับบ้านผู้รักษาความปลอดภัยคนนั้นจะแวะมาที่วัด เมื่อกลับบ้านเขาจะขออนุญาตผมเพื่อจุดโคมน้ำมันด้วยตัวเอง
ถึงแม้เขาจะทำน้ำมันหกบนพื้นขณะจุดโคม
ผมก็อนุญาตให้เขาทำเช่นนั้น
เพราะผมเลือกที่จะเช็ดพื้นภายหลังแทนที่จะทำให้เขาเสียใจ
ทุกครั้งที่เขาออกจากวัดและเดินไปประมาณสามร้อยเมตร
เขาจะยิงปืนไรเฟิลหนึ่งนัด เนื่องจากไม่สามารถอธิบายได้ผมจึงตัดสินใจว่าครั้งต่อไปจะสังเกตเขาตั้งแต่เขาเข้าวัดจนกระทั่งถึงถนนไปคอนิตซา
นั่นคือวิธีที่ผมได้รู้ว่าก่อนอื่นเขาจะจุดตะเกียงน้ำมันในโบสถ์ แล้วเดินออกไปยังนาร์เท็กซ์206 และจุดตะเกียงน้ำมันหน้าภาพไอคอนพระแม่มารีที่อยู่เหนือทางเข้า จากนั้นเขาจะจุ่มนิ้วลงในน้ำมันจากโคมไฟ คุกเข่าลงยื่นมือไปทางภาพไอคอน และกล่าวว่า: ‘พระมารดาของพระเจ้าข้าพเจ้ามีลูกเก้าคน โปรดส่งเนื้อให้พวกเขาสักเล็กน้อย!’ เมื่อกล่าวจบ
เขาก็จะทาน้ำมันจากนิ้วลงบนจุดเล็งด้านหน้าของลำกล้องปืนไรเฟิล แล้วจากไป ห่างจากวัด 300 เมตร ใกล้ต้นมัลเบอร์รีจะมีแพะป่าตัวหนึ่งรอเขาอยู่ ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้แล้วเขาจะยิงหนึ่งนัด ฆ่ามันนำมันไปยังถ้ำที่อยู่ไกลออกไปอีกเล็กน้อย
ที่นั่นเขาจะลอกหนังมัน แล้วนำเนื้อไปให้ลูกๆ ของเขาสิ่งนี้เกิดขึ้นทุกครั้งที่เขากลับบ้าน
ผมรู้สึกชื่นชมในความศรัทธาของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในทุ่งนา และในความเมตตาของพระมารดาของพระเจ้ายี่สิบห้าปีต่อมา เขามาที่ภูเขาศักดิ์สิทธิ์และมาหาผมระหว่างการสนทนา ผมถามเขาว่า: ‘ลูกๆ ของคุณเป็นอย่างไรบ้าง? พวกเขาอยู่ที่ไหน?’
เขาตอบโดยชี้มือไปทางเหนือก่อนและกล่าวว่า ‘บางคนอยู่ในเยอรมนี’ แล้วชี้มือไปทางใต้และเสริมว่า ‘ส่วนคนอื่น ๆ อยู่ในออสเตรเลีย ขอบคุณพระเจ้าพวกเขาทุกคนสบายดี’
ชายคนนี้รักษาความเชื่อและตัวเขาเองให้บริสุทธิ์จากอุดมการณ์ที่ไร้พระเจ้า ดังนั้นพระเจ้าจึงไม่ทอดทิ้งเขา

206 นาร์เท็กซ์ – ส่วนด้านตะวันตกของโบสถ์,ระเบียงหน้า –หมายเหตุของผู้แปล

228

พรแห่งการดูแลอันมหัศจรรย์ของพระเจ้า
— บางครั้งครับ เกโรนดา ผมมีความปรารถนาบางอย่าง
และพระเจ้าก็ทรงทำให้สำเร็จโดยที่ผมไม่ได้ขอพระองค์เลยสิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไรครับ?
— พระเจ้าทรงดูแลเรา
พระองค์ทรงเห็นความต้องการและความปรารถนาของเรา
และเมื่อสิ่งใดเป็นประโยชน์ต่อเรา
พระองค์ก็ประทานสิ่งนั้นให้เรา
หากใครต้องการความช่วยเหลือในเรื่องใด
พระคริสต์และพระมารดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดก็ทรงช่วยเหลือเขา เมื่อผู้อาวุโส ฟิลาเรต207 ถูกถามว่า: ‘ผมจะช่วยท่านได้อย่างไรครับ เกโรนดา? ท่านต้องการอะไร?’ ท่านจะตอบว่า: ‘ไม่ว่าผมจะต้องการอะไรพระมารดาของพระเจ้าก็จะส่งมาให้ผม’
และมันก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ
เมื่อเราวางใจในพระเจ้า
พระเจ้าผู้ดีของเราจะดูแลและห่วงใยเรา ในฐานะผู้ดูแลที่ดีพระองค์จะประทานสิ่งที่เราต้องการให้แต่ละคน
พระองค์ยังใส่ใจถึงรายละเอียดของความต้องการทางวัตถุของเราด้วย และเพื่อให้เราเข้าใจการดูแลและการจัดเตรียมของพระองค์พระองค์จะประทานให้เราพอดีกับสิ่งที่เราต้องการแต่อย่าคาดหวังว่าพระเจ้าจะให้สิ่งใดกับคุณก่อน; ไม่, ก่อนอื่นจงมอบตัวคุณทั้งหมดให้พระเจ้าเสียก่อน
เพราะหากคุณขอสิ่งใดจากพระเจ้าอยู่เสมอ
แต่ไม่มอบตัวคุณให้พระองค์ด้วยความเชื่อมั่น
ก็ชัดเจนว่าคุณมีบ้านของตัวเองอยู่แล้ว
และเป็นคนแปลกหน้าต่อบ้านสวรรค์นิรันดร์
ผู้ที่มอบทุกสิ่งให้พระเจ้าและมอบตัวตนเองให้พระองค์อย่างสมบูรณ์ จะได้รับการคุ้มครองภายใต้โดมอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและได้รับการปกป้องโดยพระเมตตาอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
ความเชื่อมั่นในพระเจ้าคือคำอธิษฐานที่ไม่มีที่สิ้นสุดและลึกลับ
ซึ่งในเวลาที่เหมาะสมจะดึงพลังศักดิ์สิทธิ์มาอย่างเงียบๆ
สู่ที่ที่ต้องการ และแล้วลูกๆที่รักของพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ไม่หยุดยั้ง
ด้วยความขอบคุณอย่างยิ่ง
เมื่อพ่อทิคอนมาตั้งถิ่นฐานในอารามนักพรตแห่งไม้กางเขนศักดิ

207 ดู: ผู้อาวุโสเพย์ซิออส. “บรรดาบิดาแห่งภูเขาศักดิ์สิทธิ์และเรื่องราวจากภูเขาศักดิ์สิทธิ์”. Holy Trinity St Sergius Lavra, 2001. หน้า 62–65.

229

์สิทธิ์ ที่นั่นยังไม่มีโบสถ์ ซึ่งเขาต้องการเขาไม่มีเงินแม้แต่จะสร้างโบสถ์ — มีเพียงความเชื่ออันยิ่งใหญ่ในพระเจ้าเท่านั้น วันหนึ่ง
หลังจากสวดมนต์ เขาออกเดินทางไปยังคารีเยส
โดยเชื่อมั่นว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเหลือเขาด้วยเงินที่จำเป็นสำหรับการสร้างโบสถ์ ระหว่างทางไปคารีเยส อับบอตของสเกเตออิลยินสกี ได้เรียกท่านจากระยะไกลเมื่อพ่อทิคอนเดินเข้าไปใกล้ อับบอตกล่าวว่า: “มีคริสเตียนใจดีจากอเมริกาได้ส่งเงินดอลลาร์เหล่านี้มา
เพื่อให้ผมมอบให้กับนักพรตผู้ไม่มีโบสถ์ “คุณไม่มีโบสถ์ใช่ไหม? ดังนั้นก็รับเงินนี้ไปสร้างโบสถ์เถอะ” คุณพ่อติคอนรู้สึกซาบซึ้งจนน้ำตาไหลด้วยความขอบคุณต่อพระเจ้า ผู้ทรงรู้ใจมนุษย์ ผู้ได้จัดเตรียมเงินสำหรับโบสถ์ไว้แล้วแม้ก่อนที่คุณพ่อติคอนจะทูลขอ — จนเมื่อเขาอธิษฐานขอเงินนั้นเงินก็พร้อมอยู่แล้ว
หากใครมอบตัวให้พระเจ้า พระเจ้าจะไม่ทิ้งเขาไป และจริง ๆแล้ว: หากวันพรุ่งนี้เวลาสิบโมง คุณต้องการสิ่งใด

(โดยที่ความต้องการนี้ไม่เกินขอบเขตที่สมเหตุสมผล
และสิ่งนั้นจำเป็นจริง ๆ) แล้วเวลาเก้าโมงสี่สิบห้านาที
หรือเก้าโมงครึ่ง พระเจ้าจะเตรียมสิ่งนั้นไว้ให้แล้วตัวอย่างเช่น วันพรุ่งนี้เวลาเก้าโมง คุณต้องการแก้วกาแฟภายในเวลาเก้าโมงสิบห้านาที คุณก็จะมีมันแล้ว
คุณต้องการเงินห้าร้อยดรักมา ในขณะที่คุณต้องการมันพอดี
เงินห้าร้อยดรักมาจะปรากฏขึ้น — ไม่ใช่ห้าร้อยสิบดรักมาหรือสี่ร้อยเก้าสิบดรักมา ผมสังเกตเห็นว่า หากตัวอย่างเช่นผมต้องการสิ่งใดในวันพรุ่งนี้
พระเจ้าได้จัดเตรียมไว้แล้วตั้งแต่วันนี้ นั่นคือ
แม้ก่อนที่ผมจะคิดถึงมัน พระเจ้าก็ได้คิดถึงมันแล้ว
พระเจ้าได้จัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นไว้ล่วงหน้า
และมอบให้ในวินาทีที่มันถูกต้องการพอดี
ผมตระหนักถึงเรื่องนี้เมื่อเห็นว่าต้องใช้เวลานานเพียงใดกว่าสิ่งนั้นจะมาถึงผมจากที่ใดสักแห่งในวินาทีที่ผมต้องการมันดังนั้น พระเจ้าจึงจัดเตรียมไว้ล่วงหน้าแล้ว
เมื่อด้วยความรักต่อพระองค์
เราทำให้พระเจ้าทรงยินดีผ่านชีวิตของเรา
พระองค์จะประทานพรที่ไม่มีใครเทียบได้แก่ลูกๆ
ที่รักของพระองค์ ในขณะนั้นเองที่พวกเขาต้องการแล้วชีวิตทั้งชีวิตของเราจะคลี่คลายไปท่ามกลางพรแห่งการดูแลของพระเจ้า
ผมสามารถใช้เวลาหลายชั่วโมงเพื่อยกตัวอย่างการดูแลอันมหัศจรรย์ของพระเจ้าให้ท่านฟังได้

230

เมื่อผมอยู่ในสงคราม และเข้าร่วมปฏิบัติการรบ
ผมมีหนังสือพระกิตติคุณอยู่เล่มหนึ่ง
และได้มอบมันให้ใครบางคน หลังจากนั้น ผมมักพูดว่า ‘อาถ้าผมมีหนังสือพระกิตติคุณนั้นอยู่ ก็คงช่วยผมได้มาก!’ ในช่วงวันคริสต์มาส
มีพัสดุสองร้อยชิ้นถูกส่งจากเมโซลองกีมาสู่หน่วยของเราซึ่งขณะนั้นกำลังอยู่ในภูเขา208 ในจำนวน 200 ห่อนั้นห่อเดียวที่มีพระกิตติคุณอยู่คือห่อที่ส่งมาถึงผม!
เป็นพระกิตติคุณฉบับเก่า ที่มีแผนที่ปาเลสไตน์อยู่ด้วยห่อนั้นยังมีจดหมายแนบมาด้วยว่า:
‘หากท่านต้องการหนังสืออื่นใดอีก ก็เขียนจดหมายมาหาเราเราจะส่งให้ท่าน’
ในอีกโอกาสหนึ่ง เมื่อผมอยู่ที่วัดสโตมิออนแล้ว
ผมต้องการโคมน้ำมันสำหรับโบสถ์ เช้าวันหนึ่ง เมื่อฟ้าสางผมลงไปยังเมืองโคนิตซา ขณะที่กำลังเดินผ่านบ้านหลังหนึ่งผมได้ยินเด็กสาวคนหนึ่งพูดกับพ่อของเธอว่า “พ่อมีพระภิกษุกำลังมา!” เขาออกมาพบผมและกล่าวว่า: “พ่อครับผมได้ตั้งคำปฏิญาณว่าจะถวายโคมน้ำมันแด่พระมารดาของพระเจ้าโปรดรับเงินนี้ไปซื้อเองครับ”
แล้วเขาก็ให้ผมเงินห้าร้อยดรักมา — ซึ่งเป็นราคาของโคมน้ำมันในปี ค.ศ. 1958 พอดี
และแม้กระทั่งทุกวันนี้ เมื่อใดก็ตามที่ผมมีความต้องการ
พระเจ้าก็จัดหาให้ทันที ตัวอย่างเช่นหากผมต้องการตัดฟืนแต่ทำไม่ได้
ฟืนนั้นก็จะปรากฏขึ้นในเวลาไม่นาน ก่อนที่จะมาพบคุณผมได้รับพัสดุที่มีเงินห้าหมื่นดรักมา — เป็นจำนวนที่ผมต้องการพอดี อีกตัวอย่างหนึ่ง: ผมให้ภาพไอคอน ‘It

Is Truly Meet’ แก่ใครบางคนเป็นคำอวยพรวันถัดมาทันทีมีคนนำภาพไอคอน ‘Iveron’ มาให้ผม! และในช่วงฤดูร้อนนี้209 ก่อนที่ฝนจะตกผมไม่มีน้ำเลย ตอนนี้ฝนตกปรอยๆ นิดหน่อย และภายในหนึ่งวัน

ผมเก็บน้ำได้ [มากที่สุด] หนึ่งกระป๋องครึ่งในถังเก็บน้ำยังมีน้ำเหลือจากปีที่แล้วอยู่บ้าง
แต่มันเสียแล้ว
แต่พระเจ้าทรงจัดการทุกสิ่งได้อย่างน่าอัศจรรย์เพียงใด!
ผมมีถังน้ำหนึ่งถัง มีคนมาทุกวันมากมาย—พวกเขาดื่มน้ำล้างหน้า; เพราะเมื่อมาถึงก็เหงื่อท่วมตัว— แต่น้ำในถังลดลงเพียงสี่หรือห้านิ้วเท่านั้น!

208 เมืองหนึ่งในกรีซตอนกลาง –หมายเหตุของผู้แปล

209 กล่าวขึ้นในช่วงฤดูร้อนปี 1990

231

ถังน้ำหนึ่งใบสำหรับหนึ่งร้อยห้าสิบถึงสองร้อยคน — และมันไม่เคยแห้ง! ถึงอย่างนั้น บางคนก็เปิดก๊อกน้ำแรงเกินไปบางคนก็ลืมปิดก๊อก น้ำจึงไหลออก แต่ก็ไม่เคยหมด!

การมอบตัวให้อยู่ในความดูแลของพระเจ้า
ผู้ที่สังเกตเห็นพระพรของพระเจ้าจะเรียนรู้ที่จะวางตัวตน
เองไว้ในความพึ่งพาต่อพระเมตตาของพระเจ้า
และแล้วพวกเขาก็จะรู้สึกเหมือนทารกในเปล
ที่เมื่อแม่จากไปเพียงชั่วขณะ ก็ร้องไห้ออกมาทันทีและไม่หยุดร้องจนกว่าแม่จะวิ่งกลับมาหา
เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ยิ่งนักที่จะวางใจตนเองไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า! เมื่อผมมาถึงวัดสโตมิออนครั้งแรก ผมไม่มีที่อยู่เลยวัดทั้งแห่งเต็มไปด้วยเศษหินจากงานก่อสร้าง
ผมพบมุมหนึ่งข้างรั้ว ปิดคลุมไว้เล็กน้อยจากด้านบนและใช้เวลาทั้งคืนนั่งอยู่ที่นั่น
เพราะผมไม่สามารถนอนลงที่นั่นได้ วันหนึ่ง
พระนักบวชที่ผมรู้จักมาหาผมและถามว่า: ‘ฟังสิคุณอยู่ได้อย่างไรที่นี่?’ ‘ก็แล้ว’ ผมตอบเขาว่า ‘คนธรรมดาจะมีมากกว่าเราไหม? เมื่อคานาริส210 ขอเงินกู้และถูกบอกว่า “คุณไม่มีบ้านเกิด” เขาตอบว่า: “เราจะทวงคืนบ้านเกิดของเรา”’’
หากผู้เป็นฆราวาสยังมีความเชื่อมั่นเช่นนี้แล้วเราจะไม่อาจวางใจในพระเจ้าได้อย่างไร?
เนื่องจากพระมารดาของพระเจ้าได้นำข้าพเจ้ามาที่นี่แล้ว
แน่นอนว่าเมื่อถึงเวลา
พระองค์จะไม่ทรงละเลยการดูแลวัดของพระองค์ใช่ไหม?’ และจริงๆ
แล้ว ทีละน้อย
ดูสิว่าพระมารดาอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้าได้จัดเตรียมทุกสิ่งไว้อย่างไร!
ฉันจำได้เมื่อช่างก่อสร้างกำลังเทคอนกรีตลงบนแผ่นเพดานของห้องที่ถูกไฟไหม้จนหมด คอนกรีตเริ่มจะหมดแล้ว

210 คอนสแตนติโนส คานาริส (ประมาณ 1795–1877) วีรบุรุษแห่งชาติของเฮลลาส
นักเดินเรือในตำนาน

และนักรบผู้ไม่เกรงกลัวในการต่อสู้กับตุรกีในช่วงการปฏิวัติกรีก (1821–1830) เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน ค.ศ. 1822 กลุ่มนักผจญภัยบนเรือประมง ซึ่งนำโดย ค. คานาริสได้ดำเนินการโจมตีอย่างกล้าหาญต่อกองเรือตุรกีใกล้เกาะคีออส
ส่งผลให้เรือธงของกองเรือตุรกีถูกทำลาย และพลเรือเอกตุรกี คารา อาลีเสียชีวิต ต่อมา K. คานาริส ได้ขึ้นเป็นพลเรือเอกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทหารเรือ และนายกรัฐมนตรีของกรีซ — หมายเหตุของผู้แปล

232

แต่ยังมีแผ่นเพดานเหลืออีกหนึ่งในสามที่ยังต้องเทคอนกรีตช่างก่อสร้างเดินมาหาฉันและกล่าวว่า: ‘คอนกรีตของเราจะหมดแล้วเราต้องเพิ่มทรายและลดคอนกรีตในส่วนผสมลง

เพื่อที่จะเทคอนกรีตให้เสร็จทั้งแผ่น’ — “ไม่,” ผมบอกพวกเขา “อย่าเจือจางมัน; ทำต่อไปตามเดิม” การไปหาซีเมนต์เพิ่มเป็นไปไม่ได้
เพราะม้าทั้งหมดกำลังอยู่ในทุ่ง
ผู้ก่อสร้างต้องเดินสองชั่วโมงไปยังโคนิตซา
แล้วอีกสองชั่วโมงไปยังทุ่ง เพื่อหาม้าที่อยู่ในทุ่งหญ้าลองคิดดูว่าพวกเขาจะเสียเวลาไปมากแค่ไหน… นอกจากนี้คนงานยังมีเรื่องส่วนตัวที่ต้องจัดการด้วย
พวกเขาคงไม่สามารถกลับมาได้ในวันอื่น
ผมมองไปเห็นว่าพวกเขาเทพื้นคอนกรีตไปแล้วสองในสามส่วน
ผมเดินเข้าไปในโบสถ์เล็กๆ และกล่าวว่า: “พระแม่เจ้าเราควรทำอย่างไรดี?! ข้าขอวิงวอนพระองค์ โปรดช่วยเราด้วย!” แล้วผมก็เดินออกมาจากโบสถ์…

— แล้วสิ่งที่เกิดขึ้นต่อไปคืออะไรครับ,เกโรนดา?
— พวกเขาทำเพดานเสร็จแล้ว และยังมีซีเมนต์เหลืออยู่ด้วย!
— ผู้รับเหมาก่อสร้างรู้เรื่องนั้นไหมครับ?
— แน่นอนว่าพวกเขารู้!
บางครั้งความช่วยเหลือจากพระเจ้าและพระมารดาอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดนั้นยิ่งใหญ่เพียงใด!

พระเจ้าทรงใช้ทุกสิ่งเพื่อความดี
— เกโรนดา
บางครั้งเราเริ่มโครงการแล้วก็มีอุปสรรคมากมายเกิดขึ้นเราจะรู้ได้อย่างไรว่าสิ่งเหล่านั้นมาจากพระเจ้า?
— มาพิจารณาดูว่าเราเองมีผิดในเรื่องนี้หรือไม่
หากเราไม่มีผิด
อุปสรรคนั้นก็มาจากพระเจ้าและเพื่อประโยชน์ของเรา ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องกังวลว่างานยังไม่เสร็จหรือการเสร็จสิ้นถูกเลื่อนออกไป ครั้งหนึ่ง เมื่อผมกำลังรีบไปทำธุระสำคัญผมกำลังลงจากวัดสโตมิออนไปยังเมืองโคนิตซา
บนทางที่คดเคี้ยวและยากลำบากเป็นพิเศษ

(ผมเคยเรียกสถานที่นี้ว่า กอลโกธา) ผมได้พบคนรู้จักจากวัด
คือลุงอนาสตาสิอุส
ซึ่งกำลังนำลาสามตัวที่บรรทุกของหนักมาด้วย บนทางลาดชันอานบรรทุกของได้เลื่อนไปด้านหนึ่ง
และสัตว์หนึ่งตัวอยู่ตรงขอบหน้าผา — เกือบจะตกลงไปแล้ว “พระเจ้าส่งท่านมาครับ!” ลุงอนาสตาซ יוסร้องขึ้นด้วยความยินดี

233

บทที่ 2.
เกี่ยวกับความเชื่อในพระเจ้าและความไว้วางใจในพระองค์

เราต้องเชื่อในพระเจ้าด้วยใจทั้งหมด

— เกโรนดา,
ผมรู้สึกไม่สบายใจเมื่อมีความคิดที่ไม่เชื่อเข้ามาในใจ

—

การที่คุณรู้สึกกังวลกับความคิดเหล่านั้นและไม่ยอมรับมัน
หมายความว่าความคิดเหล่านี้มาจากผู้ร้าย
บางครั้งพระเจ้าทรงอนุญาตให้เรามีความคิดที่สงสัยหรือไม่เชื่อ เพื่อทดสอบนิสัยใจคอและความจงรักภักดีของเราแต่พระเจ้าของเราไม่ใช่ตำนาน เหมือนตำนานของซีอุส อพอลโลและอื่นๆ ความเชื่อของเราเป็นความจริงและมีชีวิตชีวา เรามี ‘กลุ่มพยาน’ ดังที่อัครทูตเปาโลได้เขียนไว้211 ผู้คนเหล่านี้ได้รู้จักพระคริสต์
มีประสบการณ์ส่วนตัวในการร่วมสามัคคีกับพระองค์
และได้สละชีวิตตนเองเพื่อพระองค์ และในยุคสมัยของเราเองก็มีผู้คนที่อุทิศชีวิตให้พระเจ้า
และกำลังสัมผัสถึงสภาวะแห่งสวรรค์
พวกเขารักษาความสัมพันธ์กับเหล่าทูตสวรรค์ นักบุญและแม้กระทั่งกับพระคริสต์และพระมารดาของพระเจ้า
ผมจะเล่าให้ฟังเล็กน้อยเกี่ยวกับตัวผมเองด้วย เพื่อช่วยคุณท่านจะเห็นว่า ผมเองก็ ‘ให้เลือด’ — คือแบ่งปันประสบการณ์บางอย่างเพื่อช่วยผู้อื่น
เมื่อเห็นว่าความรู้ที่คนสะสมไว้ทำให้ความเชื่อของพวกเขาลดลง ผมจึงต้องการเสริมสร้างความเชื่อนั้นโดยเล่าเรื่องราวบางอย่างจากโลกแห่งความเชื่อ
เมื่อฉันยังเป็นเด็ก เราอาศัยอยู่ที่โคนิตซา
หลังจากอ่านชีวประวัติของนักบุญมากมาย ฉันก็ให้เด็กๆคนอื่นอ่านด้วย หรือฉันจะรวมเด็กชายมาอ่านร่วมกันฉันรู้สึกทึ่งกับความเคร่งครัดในการถือศีลอดของนักบุญ
และพยายามเลียนแบบพวกเขา จากการถือศีลอดคอของฉันจึงบางลงจนเหมือนก้านเชอร์รี่เด็กชายทั้งหลายก็ล้อเลียนผมว่า: ‘หัวคุณจะหลุดออกแล้ว!’ สิ่งที่ผมต้องผ่านในช่วงนั้น… ก็ช่างมันเถอะ นอกจากนี้พี่ชายผม เมื่อเห็นว่าผมเริ่มป่วยเพราะการอดอาหาร

211 ดู ฮีบรู 12:1.

240

และกลัวว่าผมจะเรียนไม่จบ ก็มักจะเอาหนังสือเล่มเล็ก ๆที่มีเรื่องราวชีวิตของนักบุญที่ผมกำลังอ่านไปเก็บไว้
หลังจากนั้น ผมก็ซ่อนหนังสือเหล่านั้นไว้ในป่าในโบสถ์ของนักบุญบาร์บารา ผมจะแอบเข้าไปอ่านที่นั่น วันหนึ่ง
เพื่อนบ้านของเราชื่อคอสตาส พูดกับพี่ชายผมว่า:
‘ผมจะสั่งสอนเขาให้รู้เรื่อง
ผมจะทำให้เขาทิ้งหนังสือที่กำลังอ่านอยู่
และเลิกการอดอาหารและการสวดมนต์ด้วย’ แล้วเขาก็ตามหาผมจนเจอ

(ตอนนั้นผมอายุประมาณสิบห้าปี)
และเริ่มเล่าให้ผมฟังเกี่ยวกับทฤษฎีของดาร์วิน
เขาพูดไม่หยุดจนทำให้ผมสับสนไปหมด ด้วยหัวที่หมุนติ้วผมจึงตรงไปยังป่า ไปยังโบสถ์น้อยของนักบุญบาร์บาราเมื่อเข้าไปข้างใน ฉันก็เริ่มวิงวอนพระคริสต์ว่า:
‘พระคริสต์ของข้า หากพระองค์มีอยู่
โปรดแสดงพระองค์ให้ข้าเห็น!’ ฉันพูดซ้ำคำนี้อยู่นาน
และก้มศีรษะลงไม่หยุด เป็นช่วงฤดูร้อน เหงื่อไหลเป็นสาย
ฉันเปียกโชกไปทั้งตัวและเหนื่อยล้าจนหมดแรง
แต่ฉันไม่เห็นและไม่ได้ยินอะไรเลย
ดังนั้นจึงปรากฏว่าแม้แต่พระเจ้าก็ไม่ได้ช่วยฉัน — ไม่แม้แต่สัญญาณเล็กน้อยที่สุด ไม่แม้แต่เสียงเคาะหรือเงา — เพราะท้ายที่สุดแล้ว ฉันก็แค่เด็กคนหนึ่งเมื่อมองสิ่งที่เกิดขึ้นจากมุมมองของมนุษย์หรือผ่านเลนส์ของตรรกะ คนอาจร้องขึ้นว่า: ‘พระเจ้าข้า เขาช่างน่าสงสารเหลือเกินชายผู้น่าเวทนานี้!’ ตั้งแต่อายุสิบเอ็ดปี
เขาก็เริ่มปีนหน้าผามาแล้ว เขาทุ่มเทอย่างเต็มที่
และตอนนี้เขากำลังเผชิญกับวิกฤต
พวกเขาได้ปลูกฝังทฤษฎีไร้สาระไว้ในหัวเขา
พี่ชายของเขาก็สร้างอุปสรรคขวางทางเขาที่บ้านจนเขาต้องวิ่งหนีเข้าไปในป่าเพื่อขอความช่วยเหลือจากท่าน!” แต่ไม่มีคำตอบใดทั้งสิ้น: ไม่มีอะไร ไม่มีอะไร ไม่มีอะไร!!! เมื่อเหนื่อยล้าจากการก้มหัวคำนับหลายครั้ง ฉันก็นั่งลง “ได้

矣” ฉันคิดในใจ “แล้วคอสตาสพูดอะไรกับฉันเมื่อฉันถามเขาว่าเขาคิดอย่างไรเกี่ยวกับพระคริสต์?”
“ท่านคือมนุษย์ที่ใจดีที่สุดและยุติธรรมที่สุด” เขาตอบ ‘ด้วยคำสอนเรื่องความยุติธรรมของพระองค์
พระองค์ได้คุกคามผลประโยชน์ของพวกฟาริสี และด้วยความอิจฉา
พวกเขาก็ตรึงพระองค์บนไม้กางเขน’ แล้วฉันก็ตัดสินใจ:
‘เพราะพระคริสต์เป็นมนุษย์ที่ใจดีและยุติธรรมที่สุด
เพราะไม่เคยมีใครเหมือนพระองค์
เพราะคนชั่วได้ประหารพระองค์ด้วยความอิจฉาและความมุ่งร้าย
ดังนั้น เพื่อมนุษย์ผู้นี้
241

จึงคุ้มค่าที่จะทำมากกว่าที่ฉันได้ทำมา ‘แม้จะต้องตายเพื่อพระองค์ก็คุ้มค่า’
ทันทีที่ฉันตัดสินใจเช่นนี้ พระคริสต์ก็ปรากฏตัวขึ้นพระองค์ปรากฏท่ามกลางแสงสว่างอันเจิดจ้า โบสถ์เล็กๆนั้นถูกอาบด้วยรัศมี และพระองค์ตรัสกับฉันว่า: ‘เราคือความฟื้นคืนชีพและชีวิต ผู้ใดที่เชื่อในเรา แม้จะตายไปก็จะยังมีชีวิตอยู่’

212 ในมือข้างหนึ่ง
พระองค์ถือพระคัมภีร์ที่เปิดอยู่
ซึ่งฉันได้อ่านคำพูดเหล่านั้นเอง
การเปลี่ยนแปลงภายในตัวฉันเกิดขึ้นอย่างลึกซึ้งจนฉันพูดซ้ำไปซ้ำมาไม่หยุด: “มาสิ คอสตาส มาที่นี่เดี๋ยวนี้มาคุยกันอย่างจริงจัง: พระเจ้ามีอยู่จริงหรือไม่!” คุณเห็นไหมครับ พระคริสต์เพื่อที่จะเปิดเผยพระองค์ให้ฉันเห็น
ได้รอคอยการตัดสินใจที่จริงใจจากตัวฉันเอง
หากพระองค์ต้องการการตัดสินใจที่จริงใจจากเด็กแล้วพระองค์จะต้องการมันจากผู้ใหญ่มากเพียงใด?
— มีบางคนครับ เกโรนดา
ที่ตั้งข้อสงสัยต่อพระประสงค์ของพระเจ้าทั้งหมด

—

แต่ใครจะมองเรื่องราวทั้งหมดเกี่ยวกับพระคริสต์เป็นเรื่องเล่าในนิทานได้ล่ะ? และความจริงที่ว่าผู้เผยพระวจนะซึ่งใช้ชีวิตอยู่ก่อนพระองค์เจ็ดร้อยปี
และกล่าวถึงพระองค์อย่างละเอียดลออ
ได้เขียนเกี่ยวกับพระคริสต์ไว้ไม่ทำให้คนเหล่านี้ต้องหยุดคิดบ้างหรือ?
พันธสัญญาเดิมยังระบุอย่างชัดเจนถึงจำนวนเงินที่พระคริสต์จะถูกทรยศด้วย213 และว่าชาวยิวจะไม่วางเงินนี้ไว้ในคลังของวิหารเพราะมันจะเป็นราคาของเลือดแต่จะใช้มันเพื่อซื้อที่ดินสำหรับฝังศพคนต่างชาติ214
สิ่งที่เศคาริยาห์และผู้เผยพระวจนะท่านอื่น ๆได้พยากรณ์ไว้ได้สำเร็จแล้ว ทุกอย่างชัดเจนมาก! รายละเอียดแม่นยำมาก!
พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ยังกล่าวถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับเสื้อผ้าของพระคริสต์ด้วย215

212 อิสยาห์ 11:25–26.

213 ดู Zech. 11:1–13.

214 ดู เยเรมีย์ 18:2; 32:9; มัทธิว 27:7–9.
215 ดู สดุดี 21:19.

242

“โปรดเพิ่มความเชื่อของเรา”

217

— เกโรนดา, ทำไมนักบุญบางคน ทั้งในสมัยโบราณและสมัยใหม่
จึงรู้ได้ว่าเมื่อใดชั่วโมงสุดท้ายของพวกเขาจะมาถึงหรือเมื่อใดเหตุการณ์บางอย่างจะเกิดขึ้น?
— พวกเขามีลักษณะเด่นด้วยความรักอันยิ่งใหญ่
ความเรียบง่ายที่ลึกซึ้ง ความถ่อมตัว และความเชื่อพวกเขาไม่ยอมให้เหตุผล—ซึ่งทำลายความเชื่อ—
เข้ามาแทรกแซงชีวิตของพวกเขา ความเชื่อเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่! คุณเห็นไหม แม้แต่ผู้อัครสาวกเปโตรก็เดินบนคลื่นด้วยศรัทธา218 แต่ทันทีที่เหตุผลเข้ามาแทรกแซง เขาก็เริ่มจมลง

ผมเคยเล่าให้ท่านฟังเกี่ยวกับพระพ่อ Charalampios219
ที่เคยอาศัยอยู่ที่วัด Kutlumush เมื่อไม่นานมานี้หรือไม่? ท่านเป็นพระภิกษุที่เรียบง่าย ทำงานหนัก
และเปี่ยมด้วยจิตวิญญาณ เมื่อท่านแก่ตัวลง
โรคไข้หวัดรุนแรงทำให้ท่านต้องนอนติดเตียง
แพทย์บอกชุมชนนักบวชให้อยู่ข้างท่านตลอดเวลา
เพราะท่านเหลือเวลาอีกไม่มากแล้วที่จะมีชีวิตอยู่
พระพ่อชาราลัมปิออส เมื่อได้ยินคำนี้จากใต้ผ้าห่ม ก็ตอบว่า: ‘คุณกำลังพูดอะไรกันแน่? ผมจะไม่ตายจนกว่าวันอีสเตอร์จะมาถึงและผมจะกล่าวว่า “พระคริสต์ทรงฟื้นคืนพระชนม์แล้ว”’ และจริงตามนั้น เกือบสองเดือนผ่านไป วันอีสเตอร์มาถึงท่านกล่าวว่า “พระคริสต์ทรงฟื้นคืนพระชนม์แล้ว” รับศีลมหาสนิทและจากไปอย่างสงบ
พระผู้อาวุโสผู้เรียบง่ายและรักพระเจ้าท่านนี้
ได้กลายเป็นบุตรที่แท้จริงของพระเจ้า และร่วมกับพระเจ้า
กำหนดวันแห่งความตายของตนเอง!
— เกโรนดา,ความเชื่อถูกเสริมสร้างอย่างไร?
— ความเชื่อจะได้รับการเสริมสร้างผ่านการอธิษฐาน
ผู้ที่ไม่ได้ปลูกฝังความเชื่อในตัวเองตั้งแต่วัยเยาว์
แต่มีใจโน้มเอียงไปทางความเชื่อนั้น
สามารถปลูกฝังความเชื่อได้ผ่านการอธิษฐาน
โดยขอให้พระคริสต์เพิ่มความเชื่อให้เรา
ขอให้เราขอให้พระคริสต์เพิ่มความเชื่อของเราและทำให้มันทวีคูณขึ้น อัครสาวกได้ขออะไรจากพระคริสต์? ‘เพิ่มความเชื่อของเรา’
หากคุณกล่าวว่า ‘โปรดประทานให้เรา’
นั่นหมายความว่าคุณกำลังมอบตัวให้พระเจ้า

217 ลูกา 17:5.

218 ดู มัทธิว 14:30.

219 ดูElder Paisios. The Holy Mountain Fathers and Stories from the Holy Mountain. Holy Trinity St Sergius Lavra, 2001. หน้า 9

244

ทุกคน จากทุกสิ่งที่เห็น ไม่ว่าทำอะไร —
ไม่ว่าจะเป็นการเย็บผ้าหรือการปักผ้า — ต้องได้รับประโยชน์ทางจิตวิญญาณ เห็นดอกไม้บ้างไหม? คุณได้เห็นพระเจ้าแล้ว! เห็นหมูบ้างไหม? ใช่ พี่น้องของฉันคุณได้เห็นพระเจ้าอีกครั้งแล้ว! คุณอาจถามว่า: ‘แล้วอย่างไรล่ะ?
ฉันสามารถเห็นพระเจ้าได้แม้ผ่านตัวหมูได้หรือ?’ ใช่ครับ
ผ่านตัวหมู ดูสิว่าพระเจ้าได้สร้างมันมาอย่างไร! พระเจ้าให้มันมีจมูก — เพื่อขุดดินและหาหัวพืชด้วยการสัมผัสจมูกของมันถูกสร้างมาอย่างที่มันไม่หวั่นไหวต่อเศษเหล็กที่คม กระจก หนาม และสิ่งต่างๆ ที่คล้ายกันไม่ใช่เพียงเมื่อเราเห็นดอกไม้ที่สวยงามและหอมกรุ่นเท่านั้นที่เราควรกล่าวว่า ‘พระเจ้าทรงสร้างสิ่งนี้อย่างชาญฉลาดเพียงใด!’
แต่เมื่อเราเห็นหมู เราก็ต้องเห็นพระเจ้าอยู่ในนั้นด้วย! และยิ่งไปกว่านั้น เราควรคิดถึงความจริงที่ว่าพระเจ้าอาจสร้างเราให้เป็นหมูได้แต่กลับสร้างเราให้เป็นมนุษย์!
สิ่งนี้ดูแปลกสำหรับคุณหรือไม่? อะไรกัน
พระเจ้าไม่สามารถสร้างเราให้เป็นหมูได้หรือ?
นักล่ามักทำให้หมูป่าได้รับบาดเจ็บ
แต่บ่อยครั้งก็หาตัวสัตว์ที่บาดเจ็บนั้นไม่เจอ
แล้วสัตว์นักล่าอื่น ๆก็มาและกินหมูป่าที่น่าสงสารนั้นทั้งเป็น
โดยไม่ได้รับการรักษา หมูป่าจึงต้องทนทุกข์ทรมานทั้งที่มันไม่ได้ทำอะไรผิดต่อผู้สร้างของมันเลย
ส่วนมนุษย์นั้นได้ทำร้าย และยังคงทำร้ายผู้สร้างของตนอยู่เสมอ และมักประพฤติตนอย่างไม่รู้จักบุญคุณนั่นคือเหตุผลที่ผมบอกให้คุณมีท่าทีทางจิตวิญญาณที่ถูกต้องพระเจ้าได้จัดสรรทุกสิ่งไว้อย่างดีเพียงใด! และดูสัตว์ทั้งหลายสิ: พระเจ้าทรงประทานกำลังให้พวกมันมากเพียงใด! แพทย์กล่าวว่าเพื่อมีกล้ามเนื้อที่แข็งแรง ต้องกินเนื้อสัตว์ แต่ดูวัวสิ: สัตว์น่าสงสารเหล่านี้กินหญ้าแต่กล้ามเนื้อของพวกมันกลับแข็งแกร่งเพียงใด!
คุณไม่เห็นพระเจ้าในสิ่งนี้หรือ? นั่นคือ
พระเจ้าประทานกำลังให้พวกมันผ่านหญ้าที่พวกมันกินเท่านั้นแล้วพระองค์จะประทานให้มนุษย์มากเพียงใด! คุณเข้าใจเรื่องนี้หรือไม่?
หากใครพัฒนาตนเองด้วยวิธีนี้
เขาจะถึงขั้นที่ไม่ได้ประโยชน์เพียงจากนักบุญเท่านั้น
แต่ยังได้ประโยชน์จากผู้ทำบาปด้วย
246

ผู้ศักดิ์สิทธิ์เสริมสร้างเราผ่านแบบอย่างอันศักดิ์สิทธิ์ของเขา ส่วนผู้มีบาปช่วยยับยั้ง ควบคุมและป้องกันเราไม่ให้ตกต่ำผ่านแบบอย่างการล้มเหลวของเขา

[และเราจึงหลีกเลี่ยงการกระทำบาป]
ไม่ใช่เพื่อไม่ให้ถูกมองว่าล้มเหลวในสายตาผู้อื่น
แต่เพื่อไม่ให้ทำให้พระเจ้าเสียพระทัย

พลังแห่งความเชื่อ

— เกโรนดา,ตราประทับของลูกแกะคืออะไร?
— ลูกแกะคือใคร?
— พระคริสต์
— แล้ว พระคริสต์มีตราประทับแบบใด? ในพิธีบัพติศมา
พระสงฆ์จะเจิมหน้าผากของคริสตชนด้วยน้ำมันศักดิ์สิทธิ์เป็นรูปกางเขน พร้อมกล่าวว่า: ‘ตราประทับแห่งพระพรของพระวิญญาณบริสุทธิ์’ หลังจากนั้นทุกครั้งที่คริสตชนทำเครื่องหมายกางเขน
พวกเขากำลังเคารพการทนทุกข์เพื่อความรอดของพระเจ้า
และเรียกพลังแห่งกางเขน
ซึ่งคือพลังแห่งการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์บนกางเขน
โดยการกล่าวว่า ‘กางเขนของพระคริสต์โปรดช่วยเราด้วยพลังของพระองค์’
เรากำลังเรียกพลังแห่งการเสียสละของพระเจ้าบนกางเขน
นั่นคือเหตุผลที่ไม้กางเขนมีพลังอันยิ่งใหญ่ ตัวอย่างเช่นเมื่อเกิดพายุฝนฟ้าคะนอง สายฟ้าแลบวาบและไม้กางเขนเหล็กขนาดใหญ่บนหอระฆังอาจถูกสายฟ้าฟาดได้
อย่างไรก็ตาม
หากผู้เชื่อคริสต์ที่ยืนอยู่ใต้ไม้กางเขนเหล็กนี้
สวมไม้กางเขนเล็กๆ แบบนี้และกล่าวว่า “ไม้กางเขนของพระคริสต์โปรดช่วยข้าพเจ้าด้วยพลังของพระองค์”
สายฟ้าก็จะไม่ทำอันตรายแก่เขา ในกรณีแรกกฎหมายธรรมชาติมีผลบังคับใช้:
สายฟ้าฟาดลงบนไม้กางเขนและทำให้มันล้มลงพื้นดิน
ส่วนในกรณีที่สอง ไม้กางเขนเล็กๆนี้ปกป้องผู้เชื่อที่ได้เรียกขานถึงพลังแห่งไม้กางเขนเพื่อขอความช่วยเหลือ
— เกโรนดา, ทำไมถึงแม้ผมจะขอสิ่งใดด้วยความเชื่อแต่พระเจ้าก็ไม่ประทานให้ผม?
— คุณเชื่อและขอ
แต่หากขาดความถ่อมตัวหรือมีแนวโน้มสู่ความหยิ่งยโส
พระเจ้าก็จะไม่ประทานสิ่งที่คุณขอ

247

คนสามารถมีความเชื่อได้ไม่เพียง ‘เท่าเมล็ดมัสตาร์ด’ (220) แต่แม้จะเท่าหนึ่งกิโลกรัมของมัสตาร์ดก็ตาม;
แต่หากไม่มีความถ่อมตัวที่สอดคล้องกับความเชื่อนั้น
พระเจ้าจะไม่ทรงกระทำ
เพราะสิ่งนั้นจะไม่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลนั้น
หากมีความหยิ่งยโส ความเชื่อก็จะไม่ทำงาน
หากใครใช้ชีวิตด้วยความเชื่อ โดยไม่มีความสงสัย

และขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า เหตุการณ์ [มหัศจรรย์] ก็จะเริ่มเกิดขึ้นกับเขาทีละน้อย: เริ่มจากเรื่องเล็กๆ ก่อนแล้วค่อยเป็นเรื่องใหญ่ขึ้น
และเขาจะกลายเป็นผู้ที่มีความเชื่อที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น
เมื่อได้สัมผัสความลึกลับของพระเจ้าด้วยตนเอง
เขาจะกลายเป็นนักเทววิทยา
เพราะเขาไม่เข้าหาความลึกลับเหล่านั้นด้วยความคิด
แต่สัมผัสมันในความเป็นจริง
ความเชื่อของเขาจะเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง
เมื่อเขาเคลื่อนตัวเข้าสู่โลกที่แตกต่าง
ในขอบเขตของเหตุการณ์อันศักดิ์สิทธิ์ อย่างไรก็ตามเพื่อจะได้สัมผัสความลึกลับของพระเจ้าด้วยตนเอง
เขาต้องทิ้งตัวตนเก่าไป และในความหมายหนึ่งก็ต้องกลับสู่สภาพก่อนการตกสู่บาป
เขาต้องมีความอ่อนโยนและความเรียบง่าย — เพื่อให้ความเชื่อของเขาไม่สั่นคลอน
คนนั้นต้องเชื่ออย่างไม่มีเงื่อนไขว่าไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าทำไม่ได้ และคุณรู้หรือไม่ว่าคุณจะทุกข์ทรมานอย่างไรเมื่อได้ยินว่ามีใครบางคนไม่เชื่อหรือสงสัยในสิ่งใดที่เกี่ยวข้องกับความช่วยเหลือของพระเจ้า?
— เกโรนดา, หากคนใดมีความเชื่อ
เขาสามารถเปลี่ยนทิศทางของเหตุการณ์ได้ผ่านการสวดมนต์หรือไม่?
— หากใครมีความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้า
ก็สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ได้มากมายแม้จะสร้างบ้านอยู่กลางลำธารบนภูเขา
และน้ำเชี่ยวกรากจะไหลมาถล่มบ้านนั้น
น้ำเชี่ยวนั้นก็อาจเปลี่ยนทิศทางได้
หากผู้นั้นมีความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้า
และได้วิงวอนพระเจ้าอย่างจริงใจในเรื่องนี้ อย่างไรก็ตามเขาต้องมีความเชื่อมั่นถึงขั้นที่

220 มัทธิว 17:20; ลูกา 17:6.

248

เมื่อได้ยินเรื่องปาฏิหาริย์ใด ๆ (เช่น
ทะเลแห้งจนสามารถไถด้วยรถแทรกเตอร์ได้

และปลาถูกขนไปด้วยรถบรรทุก) เขาจะเชื่อเรื่องนั้นทันที
เขาจะไม่ไปตรวจสอบด้วยซ้ำว่าเรื่องนั้นเป็นจริงหรือไม่
แม้เขาจะอาศัยอยู่ห่างจากทะเลเพียงร้อยเมตร
และมองไม่เห็นจากบ้านว่าเกิดอะไรขึ้น
เขาก็จะไม่ไปตรวจสอบว่าเรื่องนั้นเป็นจริงหรือไม่
เพราะเขาไม่มีความสงสัยใดๆ
เขารู้ดีว่าทุกสิ่งล้วนเป็นไปได้สำหรับพระเจ้า
ว่าพลังศักดิ์สิทธิ์นั้นไม่มีสิ่งใดจำกัด และด้วยเหตุนี้สิ่งใดที่เกินกว่านั้นจึงไม่ทำให้เขาสนใจ

นี่คือความเชื่อของเขา ผู้เชื่อที่แท้จริงเท่านั้นที่就活

อย่างแท้จริง และเป็นลูกของพระเจ้าอย่างแท้จริง

ความเชื่อคือรากฐานของความไว้วางใจในพระเจ้า

— เกโรนดา, ฉันควรทำอย่างไรดี? ฉันไม่รู้สึกปลอดภัย;
ฉันกังวล
— จงหาความปลอดภัยในพระเจ้า ลูกของข้าหรือเจ้าทราบแต่เพียงเข็มขัดนิรภัยในรถยนต์เท่านั้นหรือ? ความปลอดภัยจากพระเจ้ายังไม่เป็นที่รู้จักของเจ้าหรือ?
จงทำเครื่องหมายกางเขน และก่อนที่จะทำอะไรก็ตาม จงกล่าวว่า: ‘พระคริสต์ของข้า พระมารดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของพระเจ้าโปรดช่วยข้าด้วย’
มีความปลอดภัยใดที่ยิ่งใหญ่กว่าความไว้วางใจในพระเจ้าหรือไม่? เมื่อมอบตัวให้พระเจ้า คนนั้นจะได้รับการเติมเชื้อเพลิง ‘พรีเมียม’ จากพระองค์อย่างต่อเนื่องและรถทางจิตวิญญาณของเขาจะไม่หยุดเลย: มันจะวิ่งต่อไปเรื่อยๆจงตั้งใจให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ สวดภาวนามอบตัวให้พระเจ้า และในทุกความยากลำบาก พระองค์จะทรงช่วยเจ้าเพื่อกำจัดความวิตกกังวลและความกระสับกระส่าย
จงทำให้ชีวิตเรียบง่ายขึ้นด้วยการวางใจในพระเจ้าอย่างไม่มีเงื่อนไข
— เกโรนดา,
ฉันมักเริ่มทำตามคำสั่งด้วยความกลัวและความลังเล
และเพราะกลัวว่าอาจทำไม่ถูกต้อง
— ทำเครื่องหมายกางเขนเถิด ลูกที่รัก และทำตามที่ท่านสั่ง
หากลูกกล่าวว่า
‘ด้วยคำอธิษฐานของบรรดาบิดาศักดิ์สิทธิ์ของเรา…’ — แน่นอนว่าไม่มีนักบุญผู้ใดในจำนวนมากมายนั้นที่จะช่วยลูกได้หรือ? อย่าสูญเสียความไว้วางใจในพระเจ้าเลย

249

อย่าจำกัดตัวเองอยู่ในตรรกะของมนุษย์ที่จำกัด:
การทำเช่นนั้นจะทำให้คุณทรมานตัวเองและขัดขวางความช่วยเหลือจากพระเจ้า
หากหลังจากที่คุณได้ทำสิ่งที่สมเหตุสมผลตามแบบมนุษย์แล้ว
คุณมอบตัวและทุกสิ่งที่คุณทำไว้ให้พระเจ้า
สิ่งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งไม่เพียงแต่กับคุณ
แต่ยังกับผู้อื่นด้วย
ความเชื่อมั่นในพระเจ้าเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ ครั้งหนึ่งมีแพทย์หญิงสี่คนกำลังเจาะเลือดให้ผม คนแรกมาถึง — เธอทำให้ผมทรมานมาก แต่หาเส้นเลือดไม่ได้ คนที่สอง — ก็เป็นแบบเดียวกัน แพทย์หญิงคนที่สามมาถึง – ผู้เชี่ยวชาญในสาขานี้ – แต่ก็ไม่สำเร็จเช่นกัน ทันใดนั้นแพทย์หญิงคนที่สี่เดินผ่านมา:
เมื่อเห็นพวกเธอกำลังทำให้ผมทุกข์ทรมาน
เธอจึงตัดสินใจลองทำดูด้วย หลังจากทำเครื่องหมายกางเขนก่อนเธอพบเส้นเลือดได้ทันที
เพราะเธอได้ขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า ส่วนคนอื่นๆกลับพึ่งพาตนเองเพียงอย่างเดียวในวิธีต่างๆ
การมอบตัวไว้ในมือของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยม
ผู้คนตั้งเป้าหมายให้ตัวเองและพยายามบรรลุเป้าหมายนั้น
โดยไม่สนใจพระประสงค์ของพระเจ้า
หรือพยายามปรับการกระทำให้สอดคล้องกับพระประสงค์นั้น
เราต้องมอบการดำเนินของเหตุการณ์ให้พระเจ้าดูแล
พร้อมทั้งปฏิบัติหน้าที่ของเราอย่างขยันขันแข็งด้วยตนเอง
คนจะทุกข์ทรมานหากไม่ไว้วางใจพระเจ้าจนถึงขั้นยอมมอบตัวให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์อย่างสมบูรณ์ โดยทั่วไปผู้คนมักหันไปหาความสบายใจจากมนุษย์ก่อน
และหันไปหาพระเจ้าก็ต่อเมื่อพวกเขาผิดหวังในมนุษย์แล้วเท่านั้น อย่างไรก็ตาม หากเราไม่ต้องการทุกข์ทรมานให้เราแสวงหาความปลอบประโลมจากพระเจ้า
เพราะนั่นคือความปลอบประโลมที่แท้จริงเพียงอย่างเดียวความเชื่อในพระเจ้าเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ:

221

เราต้องวางใจในพระองค์ด้วย
ความวางใจในพระเจ้าจะดึงดูดความช่วยเหลือจากพระองค์
คริสเตียนเชื่อและวางใจในพระเจ้าจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต
และเมื่อนั้น เขาจะเห็นมือของพระเจ้าที่ช่วยเขาอย่างชัดเจน
อัครทูตเปาโลกล่าวว่า
ความเชื่อหมายถึงการเชื่อในสิ่งที่มองไม่เห็น

221 ในบริบทนี้ ‘ความเชื่อ’ หมายถึงการยอมรับเพียงว่าพระเจ้ามีอยู่ซึ่งไม่เพียงพอสำหรับชีวิตในพระคริสต์

250

ไม่ใช่เพียงในสิ่งที่เห็นได้222
โดยการมอบอนาคตของเราให้พระเจ้า
เราจึงทำให้พระองค์ต้องช่วยเหลือเรา
ความเชื่อคือรากฐานของความไว้วางใจในพระเจ้าอย่างไม่มีเงื่อนไข ผู้ที่มีความเชื่อเช่นนี้และอธิษฐานในที่ลับจะได้รับผลแห่งความหวัง
ความเชื่อมั่นในพระเจ้าคือการอธิษฐานอย่างไม่หยุดยั้ง
และในเวลาที่เหมาะสม มันจะนำไปสู่ผลลัพธ์อันศักดิ์สิทธิ์และจากนั้นก็เป็นเรื่องธรรมชาติที่บุคคลนั้นจะใช้ชีวิตอย่างเทวดา และเต็มเปี่ยมไปด้วยการสรรเสริญ: ‘ศักดิ์สิทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ คือองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งกองทัพ’

223

เพราะด้วยการวางใจในพระเจ้า
บุคคลนั้นสามารถทำให้ชีวิตของตนเองกลายเป็นสวรรค์ได้
เขาจะถวายเกียรติแด่พระองค์ในทุกสิ่ง
และรับคำแนะนำของพระองค์ดั่งจากพ่อที่รัก มิฉะนั้นชีวิตของบุคคลนั้นจะกลายเป็นความทรมานเหมือนนรก
เป็นสิ่งอันยิ่งใหญ่ที่จะได้ลิ้มรสความสุขแห่งสวรรค์
แม้แต่ในชีวิตนี้
— เกโรนดา, เมื่อพูดถึงสุขภาพทางกายหรือจิตใจควรไว้วางใจตนเองไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้าถึงระดับใด?
— ก่อนอื่น ต้องวางความเชื่อมั่นในพระเจ้า
และหลังจากพระเจ้าแล้ว
จึงวางความเชื่อมั่นในผู้ที่สามารถช่วยเราได้

ความเชื่อและความรัก

— เกโรนดา,
ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อและความรักคืออะไร?
— ก่อนอื่นคือความเชื่อ แล้วความรักจึงตามมา เพื่อจะรักได้
คนเราต้องเชื่อก่อน
คนเราไม่สามารถรักสิ่งที่ตนเองไม่เชื่อได้ ดังนั้น
เพื่อจะรักพระเจ้าได้ คนเราต้องเชื่อในพระองค์
ตามความเชื่อของเรา จะเกิดเป็นความหวัง ความรัก
และการเสียสละตนเองเพื่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์
ความเชื่อที่แรงกล้าในพระเจ้าจะก่อให้เกิดความรักที่แรงกล้าต่อพระองค์และต่อภาพลักษณ์ของพระองค์ — คือเพื่อนมนุษย์ของเรา

222 ดู ฮีบรู 11:1.

223 อิสยาห์ 6:3.

251

ผู้คนไม่เชื่อ
และนั่นคือเหตุผลที่พวกเขาไม่ยอมเสียสละตนเอง
ความไม่ใส่ใจทั้งหมดเริ่มต้นจากจุดนี้ บางคนดูหมิ่นศาสนาบางคนเชื่อเพียงครึ่งใจและต้องทนทุกข์
เพื่อที่จะได้ชื่นชมยินดีอย่างแท้จริง เราต้องเชื่อและรัก

“หากไม่มีเรา ท่านก็ไม่สามารถทำอะไรได้”

224

หากใครต้องการใช้ชีวิตโดยไม่มีความทุกข์ทรมานก็ต้องเชื่อในคำพูดของพระคริสต์ว่า: ‘หากไม่มีเราท่านก็ไม่สามารถทำอะไรได้เลย’ นั่นคือ ต้อง— ในความหมายเชิงบวกของคำนี้—สิ้นหวังในตัวเอง
และวางความเชื่อไว้ในพลังของพระเจ้า โดยการสิ้นหวัง— ในความหมายที่ดีที่สุดของคำนี้—ในตัวเอง คนนั้นจะพบพระเจ้า “ข้าพเจ้าได้วางความหวังไว้กับพระองค์อย่างเต็มที่”

225

แม้แต่ผู้ที่มีจิตวิญญาณสูงที่สุดก็ไม่อาจมั่นใจในชีวิตของตนเองได้ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่เคยก้าวข้ามขอบเขตความไว้วางใจในพระเจ้า
พวกเขาวางความหวังไว้กับพระเจ้า และสิ้นหวังเพียงใน ‘ตัวตน’
ของตนเองเท่านั้น เพราะ ‘ตัวตน’
นั้นคือต้นเหตุของความทุกข์ทางจิตวิญญาณทั้งหมด
ความมั่นใจในตัวเองคือศัตรูที่ใหญ่ที่สุดและร้ายกาจที่สุ
ดของเรา เพราะเมื่อเราไม่คาดคิด
มันจะทำลายสิ่งที่เราสร้างขึ้นจนแตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยอย่างไม่ปรานี ทิ้งเราไว้กลางแจ้งในสภาพที่น่าเวทนาเมื่อคนใดมีความมั่นใจในตัวเอง
เขาจะกลายเป็นอัมพาตและไม่สามารถลงมือทำอะไรได้
หรือไม่ก็ต้องต่อสู้เพียงลำพัง หลังจากนั้นก็เป็นเรื่องธรรมชาติที่พวกเขาจะถูกศัตรูเอาชนะ
หรือต้องเผชิญกับความล้มเหลว และทำให้ ‘ตัวตน’
ของพวกเขาแตกสลาย บ่อยครั้งพระเจ้าผู้ทรงเมตตาทรงอนุญาตให้เราเห็นทั้งการแทรกแซงอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
และความล้มเหลวที่เราต้องเผชิญอันเป็นผลมาจากความมั่นใจในตัวเองของเรา
ด้วยการสังเกตและประสบกับทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเราในชี
วิต เราจึงได้รับประสบการณ์

224 ยอห์น 15:5.

225 บทเพลงสรรเสริญของพระมารดาพระเจ้าในพิธีสวดเย็นใหญ่ (Great Compline), โทนที่ 6.

253

กลายเป็นคนที่มีความระมัดระวังมากขึ้น
และด้วยเหตุนี้จึงเจริญรุ่งเรือง
พระคริสต์ทรงแสวงหาความเชื่อในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าก่อน
แล้วจึงทรงกระทำการอัศจรรย์ “หากท่านเชื่อในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า” พระองค์ตรัส “ท่านจะหายจากโรค”

226 นี่ไม่ใช่ดังที่บางคนกล่าวผิดๆ
ในปัจจุบันว่า “มนุษย์มีฤทธิ์อำนาจและด้วยการเชื่อในฤทธิ์อำนาจนั้น เขาสามารถทำสิ่งใดก็ได้” พระวรสารไม่ได้กล่าวถึงสิ่งเดียวกันนี้หรือ: ‘จงเชื่อ’? ดังนั้น คำพูดของเราจึงสอดคล้องกับพระวรสาร” ใช่แล้ว
พระคริสต์ทรงถามว่า: “ท่านเชื่อหรือไม่?” —
แต่เมื่อทรงถามเช่นนี้ พระองค์ทรงหมายถึงดังนี้: “ท่านเชื่อในพระเจ้าหรือไม่? ท่านเชื่อว่าพระเจ้าสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่?”
พระองค์ต้องการให้บุคคลนั้นยืนยันว่าเขาเชื่อในพระเจ้า
และเมื่อนั้นพระองค์จะช่วยเหลือเขา
ไม่มีที่ใดในพระกิตติคุณที่กล่าวว่าคนเราต้องเชื่อในความเห็นแก่ตัวของตนเอง พระกิตติคุณเรียกร้องให้เราเชื่อในพระเจ้าในความจริงที่ว่าพระเจ้าสามารถช่วยเหลือฉันได้
สามารถรักษาฉันได้แต่คนเหล่านี้บิดเบือนความหมายของคำในพระวรสารและกล่าวว่า:
‘คนเรามีพลัง และต้องเชื่อในตัวเอง’ แต่หากใครเชื่อในตัวเองก็ย่อมมีความเห็นแก่ตัวหรือการถูกผีสิงเกี่ยวข้องอยู่
— เกโรนดา,เมื่อมีปาฏิหาริย์เกิดขึ้น คนเหล่านี้จะกล่าวว่า
คนนั้นเชื่อว่าจะเกิดขึ้น และนั่นคือเหตุผลที่มันเกิดขึ้น
— เบื้องหลังวิธีการตั้งคำถามที่มุ่งเน้นตนเองเช่นนี้
คือการกระทำของมาร พวกเขานำคำพูดของพระคริสต์ ‘ท่านเชื่อหรือไม่?’ มาสับสนกับคำพูดของตนเอง ‘ฉันเชื่อ’ นี่คือจุดเริ่มต้นของความบ้าคลั่งทั้งหมดที่กำลังเกิดขึ้นในโลกนี้ แล้วพวกเขาก็บอกคุณว่า: ‘คุณต้องไม่เคารพทั้งผู้ใหญ่และผู้เล็กหากต้องการเป็นบุคคลที่มีตัวตนเป็นของตัวเอง’ นั่นคือเหตุผลที่คุณได้ยินคำเรียกร้องเช่นนี้: ‘บดขยี้พวกเขาทำลายพวกเขา เพื่อบรรลุเป้าหมายของคุณ!’ ความเคารพถูกมองว่าเป็นสิ่งของอดีต
และมารร้ายก็ได้รับชัยชนะ ในขณะเดียวกันแม้แต่เด็กที่กล้าพูดกับพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ด้วยน้ำเสียงที่ขา
ดความเคารพเพียงเล็กน้อย พระคุณของพระเจ้าก็จะละทิ้งเขา

226 ดู มัทธิว 9:29; มาร์ค 9:23.

254

และเขาจะตกเป็นเหยื่อของอิทธิพลจากปีศาจ!
แล้วจะพูดอย่างไรได้อีกหากมีผู้ใดทำให้ความไม่เคารพกลายเป็นวิถีชีวิตของตนเอง!
— แล้วถ้าเช่นนั้นล่ะครับ เกโรนดา
หากมีบุคคลใดที่อ้างว่าเชื่อในพระเจ้าแต่กลับไม่เชื่อว่าพระเจ้าจะคุ้มครองเรา?
— แล้วเขาก็สร้างตัวเองเป็นพระเจ้าได้อย่างไรเขาจะเชื่อในพระเจ้าได้อย่างไร?
— ทุกเช้าเขาทำเครื่องหมายกางเขน
— เขาพูดว่า: ‘ผมเชื่อในพระเจ้าแต่พระเจ้าให้เราใช้เหตุผลเพื่อที่เราจะได้ทำตามใจชอบ’ หรืออย่างนี้: ‘ฉันคือพระเจ้าไม่ใช่หรือที่พระคัมภีร์กล่าวว่า: “ท่านทั้งหลายเป็นพระเจ้าและท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระผู้สูงสุด”

227

แต่เพื่อที่จะเป็นพระเจ้าโดยพระคุณ
บุคคลนั้นต้องมีพระคุณของพระเจ้า
และบุคคลเช่นนี้ไม่คิดถึงเรื่องนี้
เขาทำให้ตัวเองเป็นพระเจ้าด้วยความคิดของตนเอง
การได้รับพระคุณของพระเจ้าและกลายเป็นพระเจ้าด้วยพระคุณเป็นเรื่องหนึ่ง
แต่การทำให้ตัวเองเป็นพระเจ้าเป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่งความสับสนอยู่ที่จุดนี้: คนนั้นทำให้ตัวเองเป็นพระเจ้าและในที่สุดก็มาถึงจุดที่เขาเปลี่ยนเป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า

วันหนึ่งจะมาถึงที่ทุกคนจะเชื่อ

— เกโรนดา, ทำไมผู้เชื่อจึงกลายเป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้าได้?
— มีสองกรณีที่เป็นไปได้ ในกรณีแรกคนนั้นอาจเคยเป็นผู้เชื่อที่เคร่งครัดมาก;
พลังศักดิ์สิทธิ์ได้ทำงานในชีวิตของเขาหลายครั้ง
และเขาได้ประสบเหตุการณ์ที่ชัดเจนว่าเป็นปาฏิหาริย์มากมาย
แต่ต่อมาเขาถึงจุดที่ความเชื่อของเขาถูกบดบัง
สิ่งนี้เกิดขึ้นได้หาก เช่นว่า บุคคลหนึ่ง โดยไม่คิดให้รอบคอบก็ทุ่มเทตัวเข้าสู่การปฏิบัติธรรมแบบเห็นแก่ตัว — คือเขาเข้าหาชีวิตทางจิตวิญญาณด้วยวิธีที่แห้งแล้งและเชิงกลไกและกล่าวว่า: ‘นักบุญผู้นั้นปฏิบัติธรรมอย่างไร?

227 สดุดี 81:6.

255

ฉันจะทำตามแบบนั้น’ และดังนั้นเขาจึงเริ่มการพยายามอย่างไม่ระมัดระวัง แต่ค่อยๆ — โดยที่เขาเองก็ไม่รู้ตัว — ความรู้สึกผิดๆก็เริ่มหยั่งรากในตัวเขาว่า
แม้เขาจะยังไม่ถึงระดับของนักบุญคนนั้น
แต่เขาก็ต้องอยู่ไม่ไกลจากระดับนั้นแล้ว
และเขาก็ยังคงพยายามต่อไป
แต่ในขณะที่พระคุณได้ช่วยเขาจนถึงจุดนั้น
ตั้งแต่ตอนนั้นเป็นต้นไป พระคุณก็เริ่มทิ้งเขาไปเพราะพระคุณของพระเจ้าจะมีอะไรร่วมกันกับความหยิ่งยโสได้?
ผลที่ตามมาคือ เขาไม่สามารถพยายามได้เหมือนเดิมอีกต่อไปและเริ่มบังคับตัวเอง อย่างไรก็ตามการบังคับตัวเองนี้ก่อให้เกิดความวิตกกังวลในใจเขา
หมอกแห่งความหยิ่งยโสก็ปกคลุมตัวเขา นำเขาเข้าสู่ความสับสนและแม้เขาจะบรรลุผลสำเร็จมากมายเพียงใด
แม้จะมีพระคุณของพระเจ้าและเหตุการณ์อัศจรรย์เกิดขึ้น
ความคิดแห่งความไม่เชื่อก็ค่อยๆ คืบคลานเข้ามาในจิตใจเขาและเขาเริ่มสงสัยในความมีอยู่ของพระเจ้า
สถานการณ์ที่สองคือเมื่อผู้ที่ไม่มีการศึกษาตัดสินใจที่จ
ะศึกษาเรื่องหลักคำสอนอย่างลึกซึ้ง โอ้เขาชัดเจนว่าไม่ปกติทางจิตใจ!
ผมไม่ได้พูดถึงการทำความรู้จักกับหลักคำสอนใด ๆ อย่างผิวเผินแต่แม้จะเป็นผู้มีการศึกษาที่อยากมีส่วนร่วมในเรื่องหลักคำสอนด้วยความภูมิใจ
พระคุณของพระเจ้าก็จะทิ้งเขาไปเพราะความภูมิใจนั้น
และความสงสัยจะเริ่มก่อตัวขึ้นในใจเขา แน่นอนว่าผมไม่ได้พูดถึงผู้ที่มีความเคารพ
ผู้เคร่งศาสนาอาจไม่ได้รับการศึกษา แต่ด้วยการใช้เหตุผลและในขอบเขตที่ความเข้าใจของเขาสามารถเข้าถึงได้
หลังจากที่เขาได้ทำความคุ้นเคยกับหลักคำสอนเฉพาะเรื่องหนึ่งแล้ว เขาก็สามารถเข้าใจมันได้แต่หากผู้ที่ไม่เชื่อในชีวิตทางจิตวิญญาณก้าวเข้าสู่โลกของหลักคำสอนทางศาสนาแล้ว
แม้แต่ความเชื่อเล็กน้อยที่เขามีอยู่ก่อนหน้านั้น
ก็จะหายไปหมดสิ้น
— เกโรนดา,
ความไม่เชื่อได้แพร่หลายอย่างกว้างขวางในยุคสมัยของเรา
— ใช่ครับ แต่มักจะเห็นได้ชัดว่า
แม้ในตัวผู้ที่บอกว่าไม่เชื่อในพระเจ้า
ก็ยังมีประกายแห่งความเชื่อที่ซ่อนอยู่ ครั้งหนึ่งมีเด็กชายคนหนึ่งพูดกับผมว่า: ‘ผมไม่เชื่อว่าพระเจ้ามีอยู่’ —

256

‘มาใกล้ๆ หน่อย’ ผมตอบ ‘คุณได้ยินเสียงนกไนติงเกลร้องไหม? มันได้รับพรสวรรค์นี้จากใคร?’
เด็กชายผู้น่าสงสารนั้นถูกสัมผัสด้วยความอ่อนโยนทันที
ความแข็งกร้าวในความไม่เชื่อของเขาหายไป
และสีหน้าของเขาเปลี่ยนไป ในอีกโอกาสหนึ่งมีผู้มาเยือนสองคนมาที่ห้องของผม
พวกเขาอายุประมาณสี่สิบห้าปี
และใช้ชีวิตอย่างยึดติดกับโลกมาก
เหมือนที่พระภิกษุอย่างเราพูดว่า ‘เพราะชีวิตนี้ว่างเปล่าเราจึงละทิ้งทุกสิ่ง’ แต่ทั้งสองคนนี้ แม้ยังหนุ่มก็ตัดสินใจในทางตรงกันข้ามว่า ‘ไม่มีชีวิตอื่นอีก’ และด้วยเหตุนี้
พวกเขาจึงทิ้งการศึกษาและทุ่มเทตัวเข้าสู่ชีวิตทางโลก
จนถึงขั้นที่ทั้งจิตวิญญาณและร่างกายล่มสลาย
พ่อของหนึ่งในทั้งสองคนเสียชีวิตเพราะความเศร้าโศก
ส่วนอีกคนก็ใช้ทรัพย์สมบัติของแม่จนหมดสิ้น
จนทำให้แม่เขาป่วยเป็นโรคหัวใจ
หลังจากที่เราได้พูดคุยกับพวกเขาแล้ว
พวกเขาก็เริ่มมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ในมุมมองที่แตกต่างออกไปและคร่ำครวญว่า ‘เราทั้งสองกลายเป็นคนไร้ประโยชน์แล้ว’ ผมจึงมอบภาพไอคอนให้หนึ่งในทั้งสองคนเพื่อถวายแด่แม่ของเขาผมต้องการมอบภาพนักบุญให้อีกคนด้วย แต่เขาไม่ยอมรับ ‘ให้ผม’ เขากล่าว ‘ไม้แผ่นเล็กๆ ที่คุณกำลังเลื่อยอยู่สักแผ่นหนึ่ง’ ‘ผมไม่เชื่อในพระเจ้า แต่ผมเชื่อในนักบุญ’ แล้วผมก็ตอบว่า: ‘ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นกระจกหรือฝาถังดีบุก
หากแสงแดดไม่ส่องลงบนตัวเขา เขาก็จะไม่ส่องแสงนักบุญส่องแสงด้วยรัศมีแห่งพระคุณของพระเจ้าเหมือนกับที่ดาวสะท้อนแสงอาทิตย์’
เยาวชนที่โชคร้ายกำลังถูกล้างสมองด้วยทฤษฎีต่าง ๆ
เมื่อรับผู้มาเยือนที่คาลิวาของผม
ผมสังเกตเห็นว่ามักมีมาร์กซิสต์วัยห้าสิบกว่าปีสองสามคนเข้าร่วมกลุ่มเยาวชนและล้างสมองพวกเขา
ผู้ตามลัทธิมาร์กซ์ไม่เชื่อ
และหากคุณพยายามพิสูจน์ให้พวกเขาเห็นถึงการมีอยู่ของพระเจ้าพวกเขาจะเริ่มวิพากษ์วิจารณ์พระองค์และถาโถมคำถามใส่คุณว่า
‘ทำไมเรื่องนี้จึงเป็นเช่นนี้และทำไมเรื่องนั้นจึงเป็นเช่นนั้น?’
ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์กล่าวว่าผู้ที่ไม่ต้องการได้รับการช่วยให้รอดจะไม่เข้าใจ228

228 ดูเพิ่มเติม อิสยาห์ 6:9–10.

257

ครั้งหนึ่งผมเคยพูดกับพวกเขาว่า: ‘คุณเห็นดาวไหม?
ดาวเหล่านั้นไม่ได้ถูกยึดติดกับท้องฟ้าด้วยน็อต;
มีใครบางคนกำลังถือมันไว้บนท้องฟ้า
สิ่งที่ผู้เผยพระวจนะได้พยากรณ์เกี่ยวกับพระคริสต์ได้สำเร็จแล้ว’ เรามีนักบุญมากมายที่เคยเป็นผู้ไม่เชื่อที่น่ากลัวผู้ประหารชีวิต และผู้บูชารูปเคารพแต่ต่อมาได้มาเชื่อในพระคริสต์และแสดงหลักฐานความเชื่อผ่านการเป็นมรณสักขี
บางคนถูกตัดลิ้นเพื่อไม่ให้พูดเกี่ยวกับพระคริสต์
แต่แม้ลิ้นจะถูกตัด พวกเขากลับพูดได้ดียิ่งขึ้น! ทุกวันคริสตจักรระลึกถึงนักบุญมากมาย!
ความมีอยู่ของพวกเขายังคงมีชีวิตชีวาอย่างยิ่ง
และแม้เราจะไม่แสวงหาพวกเขา พวกเขาก็มาหาเราด้วยตนเองนักพรตในทะเลทรายจำนวนมาก
ที่ไม่มีปฏิทินและไม่รู้ว่าคริสตจักรกำลังระลึกถึงนักบุญองค์ใด ก็อธิษฐานว่า: ‘นักบุญของวันนี้โปรดอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อเรา’
และนักบุญเหล่านั้นก็ปรากฏตัวให้พวกเขาเห็นและเปิดเผยชื่อขอ
งตนเองให้พวกเขาทราบ; ยิ่งไปกว่านั้น
ชื่อของนักบุญเหล่านี้ยังยากต่อการออกเสียงอีกด้วย ต่อมานักพรตเหล่านั้นจึงตรวจสอบปฏิทินและตระหนักว่านักบุญที่ปรากฏตัวให้พวกเขาเห็นนั้นกำลังได้รับการเฉลิมฉลองในวันนั้นเอง229
‘คุณจะอธิบายเรื่องนี้อย่างไร?’ หลังจากนั้น พวกเขาถามผมว่า:
‘ทำไมนักบุญจึงไปหาพระนักบวชแทนที่จะช่วยเหลือผู้คนที่ต้องการความช่วยเหลือ?’ — ‘เพื่อนๆ’ ผมถามกลับ ‘คุณบินมาที่นี่ด้วยเครื่องบินหรือไม่?’ — ‘ไม่’ พวกเขาตอบ ‘เรามาด้วยรถยนต์’ — “ถูกแล้ว และระหว่างทางมาที่นี่ขณะที่คุณกำลังขับรถ คุณเห็นโบสถ์เล็กๆ กี่แห่ง?

230

229 เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน ค.ศ. 1979 ผู้อาวุโสเพย์ซิออสกำลังสวดสายประคำพร้อมกล่าวว่า: “ผู้ศักดิ์สิทธิ์แห่งวันนี้ โปรดอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อเรา”: ท่านจำไม่ได้ว่าวันนั้นเป็นวันฉลองของนักบุญองค์ใด

และหาแว่นตาไม่เจอเพื่อตรวจสอบในปฏิทินรายเดือน (เพียงไม่กี่วันก่อนนั้นท่านผู้อาวุโสเพิ่งย้ายเข้ามาอยู่ในห้อง ‘Panaguda’ และยังไม่ทันจัดของใช้ส่วนตัวให้เรียบร้อย) แล้วนักบุญผู้พลีชีพลูซิลเลียน (Lucillian) ซึ่งวันฉลองของท่านตรงกับวันที่ 3 มิถุนายนได้ปรากฏตัวต่อท่านและกล่าวชื่อที่ยากออกเสียงของท่านซ้ำสามครั้ง

230 ในหมู่คริสตชนผู้เคร่งครัดในกรีซมีประเพณีที่แพร่หลายคือการสร้างโบสถ์เล็กๆ ตามริมถนนโดยทั่วไปเพื่อแสดงความขอบคุณต่อพระเจ้า พระมารดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด

258

โบสถ์เหล่านั้นไม่ได้ผุดขึ้นเองเหมือนเห็ดหลังฝนตก
นักบุญได้ช่วยเหลือผู้คน และด้วยความเคารพนับถือผู้คนจึงสร้างโบสถ์เล็กๆ เหล่านี้และจุดตะเกียงไว้ภายในผู้ที่มีจิตวิญญาณสูงจะก้าวขึ้นสูงเท่าที่พวกเขาละทิ้งสิ่งทางวัตถุ” ผู้เชื่อในวัตถุนิยมเองก็ไม่ได้กลับมือเปล่า— พวกเขายังได้กำไรบ้าง: เช่นพวกเขาจะผลิตแก้วจำนวนหนึ่งและได้รับเงินจำนวนหนึ่ง;
หากผลิตมากขึ้น ก็จะได้รับเงินมากขึ้นเช่นกัน แต่คุณนั้นกลับทำเพียงการโฆษณาชวนเชื่อเท่านั้น และหยุดอยู่แค่นั้น: คุณไม่มีกำไรอะไรเลยจากที่ไหนทั้งสิ้น
“คุณคือคนที่ไม่มีความสุขที่สุดในทุกคน
เพราะหากคุณบรรลุสิ่งที่ต้องการ
อุดมการณ์ทั้งหมดของคุณจะประกอบด้วยความทุกข์ทรมานจากการเป็นทาสแบบมาร์กซิสต์” ในท้ายที่สุด พวกเขากล่าวกับผมว่า: “คุณเป็นคนที่ดีมาก ฉลาด ยุติธรรม...”
ไม่ว่าผู้คนจะต้องการหรือไม่ก็ตาม
วันหนึ่งจะมาถึงที่ทุกคนจะเริ่มเชื่อ
เพราะพวกเขาจะถึงทางตัน และเมื่อนั้นพระคริสต์จะเข้ามาแทรกแซง

บทที่ 3.
เกี่ยวกับวิธีที่พระเจ้าช่วยในที่เมื่อกำลังของมนุษย์ไม่เพียงพอ

พระเจ้าช่วยในสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถทำได้ด้วยกำลังของตนเอง
— ควันนั่นคืออะไร?
— เรากำลังเผาขยะอยู่ครับ เกโรนดา
— ท่านจุดไฟจริงหรือในลมแรงแบบนี้?
— เกโรนดา เช้านี้ฝนตก...
— แม้จะฝนตกและน้ำท่วมไปก็ตาม แต่เมื่อลมพัดแรงขึ้นทุกอย่างก็จะแห้งสนิทเหมือนฝุ่น! คำพูดนี้ช่างน่าขัน: ‘ฝนตก’! ท่านลืมไปแล้วหรือว่า เพราะความโง่เขลาของท่านเองทำให้ไฟไหม้ขึ้นที่นั่นเมื่อก่อน?
หากใครเคยเหยียบลงไปในแอ่งน้ำแล้ว

หรือนักบุญ หรือเพื่อรำลึกถึงคนที่รักซึ่งเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน — หมายเหตุของผู้แปล

259

ก็ควรระมัดระวังให้มากในอนาคต
พระเจ้าช่วยเมื่อความช่วยเหลือของพระองค์จำเป็น
เมื่อมนุษย์ไม่สามารถทำอะไรได้ด้วยกำลังมนุษย์
แต่พระองค์จะไม่ช่วยความโง่เขลาของเรา ด้วยวิธีนี้เราทำให้แม้แต่ผู้ศักดิ์สิทธิ์ก็กลายเป็นเรื่องตลกของโลก
— เกโรนดา,
มันชัดเจนเสมอหรือไม่ว่าเราควรปฏิบัติตัวแบบมนุษย์จนถึงจุดไหน?
— มาเริ่มจากข้อเท็จจริงที่ชัดเจนนี้ก่อน
แต่แม้หากใครนั้นพร้อมที่จะทำสิ่งที่ตนสามารถทำได้
แต่กลับทำไม่ได้เพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาขัดขวาง
พระเจ้าก็จะช่วยเหลือเขาในยามที่เขาต้องการ อย่างไรก็ตาม
หากเขามีความสามารถแต่ขาดความเต็มใจ
พระเจ้าก็จะไม่ช่วยเหลือเขา ตัวอย่างเช่น
คุณได้รับคำสั่งให้ล็อคประตูตอนกลางคืน
แต่คุณขี้เกียจเกินไป
จึงไม่ล็อคประตูและบอกว่าพระเจ้าจะคุ้มครองคุณ
คุณไม่ล็อคประตูไม่ใช่เพราะคุณพึ่งพาพระเจ้า
แต่เพราะคุณขี้เกียจ แต่แล้วพระเจ้าจะช่วยคุณได้อย่างไร? พระเจ้าจะช่วยคนขี้เกียจได้จริงหรือ? ที่จริงแล้วหากใครถูกสั่งให้ล็อกประตูแต่ไม่ทำ
ก็สมควรถูกลงโทษเพียงเพราะความไม่เชื่อฟังนั้นเอง
เราต้องทำสิ่งที่อยู่ในกำลังของมนุษย์
และปล่อยให้พระเจ้าจัดการกับสิ่งที่เกินกำลังของมนุษย์
และหากคุณทำมากกว่าที่ตัวเองสามารถทำได้เล็กน้อย — ไม่ใช่เพราะความเห็นแก่ตัว แต่เพราะความรักต่อพระองค์โดยตระหนักว่าคุณยังไม่ได้ใช้กำลังมนุษย์ทั้งหมด — พระเจ้าก็จะเห็นสิ่งนั้นด้วย
ความกระตือรือร้นเช่นนี้จะทำให้พระองค์พอพระทัย
และพระองค์จะรีบมาช่วยเรา เพื่อช่วยเรา
พระเจ้ายังต้องการให้เราพยายามด้วยตนเองด้วย ยกตัวอย่างเช่นโนอาห์:
เขาทำงานหนักเป็นเวลาหนึ่งร้อยปีเพื่อสร้างเรือโนอาห์พวกเขาตัดไม้ด้วยเลื่อยไม้:
พวกเขาพบต้นไม้ที่แข็งกว่าต้นอื่น ๆและทำเลื่อยจากไม้เหล่านั้น แล้วพระเจ้าจะไม่สามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อเร่งการก่อสร้างเรือโน

อาห์ให้เร็วขึ้นได้หรือ? [พระองค์สามารถได้ — แต่] หลังจากที่พระองค์ได้บอกโนอาห์และผู้ที่อยู่กับเขาวิธีสร้าง

260

เรือแล้ว พระองค์ก็ประทานกำลังให้พวกเขาทำสิ่งนั้น231 ดังนั้นให้เราทำในสิ่งที่เราทำได้ เพื่อว่าสิ่งที่เราทำไม่ได้พระเจ้าจะได้ทำ
ครั้งหนึ่ง มีชายคนหนึ่งมาหาผมในคาลิวา และถามว่า:
‘ทำไมพระภิกษุถึงนั่งอยู่ที่นี่แทนที่จะออกไปสู่โลกเพื่อช่วยเหลือผู้คน?’ — ‘หากพระภิกษุออกไปสู่โลกเพื่อช่วยเหลือผู้คน,’ ผมตอบว่า, ‘แล้วคุณก็จะถามว่าทำไมพระภิกษุถึงเดินเร่ร่อนไปทั่วโลก’
“ตอนนี้พวกเขาไม่ออกไปในโลกและคุณก็ถามว่าทำไมพวกเขาไม่ออกไป” แล้วเขาก็ถามผมว่า: “ทำไมพระภิกษุจึงไปหาหมอ?
ทำไมพวกเขาไม่ได้รับการรักษาจากพระคริสต์และพระมารดาของพระเจ้า?” — “มีหมอคนหนึ่งที่นับถือศาสนายิว” ผมตอบ “เคยถามผมคำถามเดียวกันนี้” — “เขาไม่ใช่คนยิว,” — หนึ่งในผู้ที่มาพร้อมกับเขาพูดขึ้นเพื่อปกป้องผู้สนทนาของฉั

น “ไม่สำคัญว่าเขาไม่ใช่คนยิว,” ฉันตอบ “คำถามนั้นเองเป็นคำถามของคนยิวโดยแท้
และผมจะบอกคุณอีกครั้งถึงคำตอบที่ผมให้คนยิวคนนั้นเพราะสถานการณ์ทั้งสองคล้ายกัน” “คุณ” ผมกล่าวกับเขาตอนนั้น “ในฐานะคนยิว คุณต้องรู้พระคัมภีร์เดิมอย่างละเอียดผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ได้กล่าวถึงว่าพระเจ้าได้ประทานชีวิตเพิ่มอีกสิบห้าปีให้แก่กษัตริย์เฮเซคียาห์ ผู้เป็นชายที่ดีมากพระเจ้าส่งผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ไปหาพระราชาซึ่งพระองค์ตรัสกับเขาว่า:
‘พระเจ้าจะประทานชีวิตให้ท่านอีกสิบห้าปี
เพราะท่านได้ทำลายป่าศักดิ์สิทธิ์ที่ใช้ในการถวายเครื่องบูช

าต่อรูปเคารพแล้ว ส่วนแผลของท่าน (พระราชาทรงมีแผล)
พระเจ้าตรัสว่าท่านควรนำมัดมะเดื่อแห้งมาประคบไว้แล้วท่านจะหายดี!’
เนื่องจากพระเจ้าได้ประทานชีวิตให้เขาเพิ่มอีกสิบห้าปีพระเจ้าจะไม่สามารถรักษาแผลนี้ได้หรือ? [แน่นอนว่าพระเจ้าสามารถได้] แต่แผลนี้ก็สามารถรักษาได้ด้วยมัดมะเดื่อแห้งเช่นกัน”

232

ดังนั้น เราอย่าขอพระเจ้าในสิ่งที่สามารถทำได้ผ่านทางมนุษย์แต่จงถ่อมตัวลงต่อหน้ามนุษย์และขอความช่วยเหลือจากพวกเขา
คนต้องกระทำด้วยวิธีของมนุษย์จนถึงขีดจำกัดหนึ่ง
แล้วจึงมอบทุกสิ่งให้พระเจ้า

231 ดูหนังสือปฐมกาล 6:13 และต่อไป

232 ดูอิสยาห์ 38:4 และต่อไป

261

— เกโรนดา,ในสถานการณ์ใดที่นักบุญจะช่วยเหลือ?
— ท่านจะช่วยเมื่อมีความจำเป็นที่แท้จริง
ไม่ใช่เมื่อเราเพียงแต่สันนิษฐานว่ามีอยู่ กล่าวอีกนัยหนึ่งท่านจะช่วยเมื่อสิ่งนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของเราเอง
คุณเข้าใจไหม? ตัวอย่างเช่น
เด็กคนหนึ่งขอพ่อให้ซื้อมอเตอร์ไซค์ แต่พ่อไม่ยอมซื้อ “ผมต้องการมอเตอร์ไซค์ครับ” เด็กคนนั้นคร่ำครวญ
“ผมเบื่อการเดินแล้ว มันลำบากมาก” อย่างไรก็ตาม
พ่อไม่ซื้อมอเตอร์ไซค์ให้ลูก
เพราะกลัวว่าลูกจะเกิดอุบัติเหตุ “พ่อจะซื้อรถให้ลูกทีหลัง” พ่อบอกลูก แล้วนำเงินไปฝากธนาคาร และเมื่อเก็บเงินได้พอแล้วก็ซื้อรถให้ลูก ดังนั้น นักบุญก็เช่นเดียวกัน: พวกเขารู้ว่าเมื่อใดเราต้องการความช่วยเหลือ

— เกโรนดา,เราจะได้สัมผัสความเมตตาของพระเจ้าอย่างไร?
— ความเมตตาของพระเจ้าคือความปลอบประโลมจากพระเจ้า
ซึ่งเรารู้สึกได้จากภายในตัวเราเอง พระเจ้าจัดให้สิ่งต่าง ๆเป็นเช่นนี้
เพื่อไม่ให้เราหาความสงบจากความปลอบประโลมของมนุษย์
แต่หันไปหาความปลอบประโลมจากพระเจ้าแทน ตัวอย่างเช่น
ชาวกรีกในออสเตรเลีย
ที่พบว่าตัวเองต้องอยู่ด้วยตัวเองอย่างสิ้นเชิง
กลับเข้าใกล้พระเจ้ามากกว่าผู้ที่ไปประเทศอื่น เช่น เยอรมนี
ซึ่งชาวกรีกที่นั่นอยู่ใกล้บ้านเกิดและถูกล้อมรอบด้วยเพื่อนร่วมชาติ สำหรับผู้ที่ไปออสเตรเลียความยากลำบากเหล่านั้นช่วยพวกเขาให้ยึดมั่นในพระเจ้าได้จริง
ๆ พวกเขาทุกคนออกเดินทางมาด้วยกระเป๋าเดินทางเพียงใบเดียว
พบว่าตัวเองอยู่ห่างไกลจากบ้านเกิดและครอบครัว
แต่ต้องหางานทำ หาครูสอนลูกๆ และอีกมากมาย
ไม่มีที่ใดที่จะขอความช่วยเหลือได้
นั่นคือเหตุผลที่พวกเขาหันไปหาพระเจ้าและยึดมั่นในความเชื่อของตนอย่างแน่นหนา ส่วนในยุโรปชาวกรีกไม่เผชิญกับความยากลำบากเช่นนี้
จึงไม่ยึดมั่นในพระเจ้าอย่างแน่นแฟ้นเท่า

“ขอเถิด จะได้รับ”

233

— เกโรนดา, ทำไมเราต้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าทั้งที่พระองค์ทรงทราบความต้องการของเราอยู่แล้ว?

233 มัทธิว 7:7.

263

— เพราะมีความเป็นอิสระ และยิ่งไปกว่านั้น
เมื่อเรารู้สึกเจ็บปวดแทนเพื่อนบ้านและขอพระเจ้าช่วยพวกเขาสิ่งนี้ทำให้พระองค์ทรงซาบซึ้งใจอย่างยิ่ง
เพราะพระองค์จะทรงแทรกแซงโดยไม่ละเมิดความเป็นอิสระของเจตจำนงมนุษย์
พระเจ้าทรงพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้ที่กำลังทุกข์ทรมานอย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้พระองค์ช่วยพวกเขาต้องมีผู้หนึ่งขอพระองค์ให้ทำเช่นนั้น
เพราะหากพระเจ้าช่วยใครสักคนโดยไม่มีใครขอพระองค์ให้ทำเช่นนั้น ปีศาจจะคัดค้านและกล่าวว่า: ‘ทำไมพระองค์จึงช่วยเขาและละเมิดเสรีภาพของเจตจำนงมนุษย์?
เขาเป็นผู้มีบาป และด้วยเหตุนี้จึงเป็นของข้า’ สิ่งนี้ยังแสดงให้เห็นถึงความสูงส่งทางจิตวิญญาณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
ผู้ซึ่งไม่แม้แต่จะให้สิทธิ์แก่ปีศาจในการคัดค้าน ดังนั้นเพื่อที่จะเข้ามาแทรกแซง
พระองค์จึงต้องการให้เราขอพระองค์ให้ทำเช่นนั้น
พระองค์กระตือรือร้นที่จะมาช่วยเหลือเราทันที
หากเป็นไปเพื่อประโยชน์ของเรา
พระองค์ปรารถนาที่จะช่วยเหลือสิ่งสร้างของพระองค์ตามความต้องการของพวกเขา
พระองค์ทรงปฏิบัติต่อแต่ละบุคคลอย่างเฉพาะเจาะจง — ด้วยวิธีที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อแต่ละคน
ดังนั้น เพื่อให้ทั้งพระเจ้าและนักบุญมาช่วยเหลือ
คนนั้นต้องมีความปรารถนาและขอความช่วยเหลือด้วยตนเอง
มิฉะนั้น พวกเขาจะไม่ช่วยเหลือ “คุณต้องการให้หายดีหรือไม่?”

234

— พระคริสต์ถามชายที่เป็นอัมพาต หากใครไม่ปรารถนาพระเจ้าก็เคารพในความปรารถนานั้น
และหากใครไม่ปรารถนาจะไปสวรรค์ พระเจ้าก็ไม่บังคับให้เขาไป

ยกเว้นในกรณีที่บุคคลนั้นเคยอยู่ในภาวะ [ทางจิตวิญญาณ] ที่ไม่รู้อะไร และถูกทำร้ายอย่างไม่เป็นธรรม ในกรณีเช่นนั้นเขามีสิทธิ์ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า ในทุกกรณีอื่นพระเจ้าไม่ประสงค์จะแทรกแซง คนนั้นขอความช่วยเหลือหรือไม่? พระเจ้าและนักบุญจะประทานให้เขา ก่อนที่คุณจะทันกระพริบตาพระองค์ก็ทรงช่วยเหลือแล้ว
และบางครั้งคุณไม่มีเวลาแม้แต่จะกระพริบตา
เพราะพระเจ้าทรงปรากฏอยู่ข้างคุณอย่างรวดเร็ว
“ขอเถิด จะได้รับ…” พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์กล่าวไว้
หากไม่ขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า

234 ยอห์น 5:6.

264

ความคิดนี้เป็นธรรมชาติ แต่คุณดูสิสิ่งที่เกิดขึ้นกับฉันเพียงเพราะความคิดนี้!
สิ่งเดียวที่มนุษย์มีคือนิสัยใจคอของตนเอง
และพระเจ้าทรงช่วยเหลือตามนิสัยใจคอนั้น
นั่นคือเหตุผลที่ผมกล่าวว่าทุกพรที่เราได้รับล้วนเป็นของขวัญจากพระเจ้า การกระทำของเราไม่มีค่าอะไรเลยและคุณธรรมของเราไม่มีค่าอะไรนอกจากเป็นสายของเลขศูนย์ที่ต่อกันไม่สิ้นสุด ดังนั้นขอให้เราพยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มเลขศูนย์ต่อเลขศูนย์และขอให้พระคริสต์วางเลขหนึ่งไว้ที่ต้นของสายนี้
ด้วยวิธีนี้ เราจึงจะกลายเป็นคนร่ำรวยแต่หากพระคริสต์ไม่วางเลขหนึ่งไว้ที่ต้น
แล้วความพยายามทั้งหมดของเราจะสูญเปล่า

พระคุณของพระเจ้าถูกนำลงมาผ่านความถ่อมตัว

— เกโรนดา,ผมรู้สึกยากที่จะอดทนต่อไป

—

คุณได้ขอความช่วยเหลือจากพระคริสต์หรือกำลังดิ้นรนด้วยตัวเอง? คุณได้บอกพระคริสต์เกี่ยวกับความอ่อนแอของคุณแล้วหรือยัง? คุณไม่ถ่อมตัว คุณไม่ขอความช่วยเหลือจากพระคริสต์แล้วคุณก็พูดว่า:
‘ผมรู้สึกยากลำบากในการปฏิบัติความเคร่งครัด’
หากคุณถ่อมตัวและขอความช่วยเหลือเล็กน้อยจากพระคริสต์
พระองค์จะช่วยคุณ บ่อยครั้งความพยายามของบุคคลนั้นมุ่งเน้นไปที่ตัวเอง
ซึ่งเป็นเหตุผลที่พระคริสต์ไม่ช่วยคุณ ทิ้ง ‘ตัวคุณเอง’ ไปอย่าคำนึงถึงมัน และพระคุณของพระเจ้าจะสถิตอยู่ภายในคุณเราต้องการบรรลุความบริสุทธิ์ด้วยวิธีมหัศจรรย์

[โดยไม่ต้องพยายาม] แต่พระเจ้าไม่ช่วยผู้ที่อยู่ในสภาพ [ทางจิตวิญญาณ] ที่ผิดหากมีความเห็นแก่ตัวแม้เพียงเล็กน้อยแทรกซึมเข้ามา
มันก็จะขัดขวางความช่วยเหลือจากพระเจ้า
— แต่หากผมมีความเต็มใจที่จะพัฒนาตัวเอง
พระเจ้าจะไม่ช่วยผมให้ตระหนักถึงความอ่อนแอของตัวเองซึ่งผมเองยังไม่เห็นหรือ?
— เพื่อให้พระเจ้าช่วย คุณต้องมีความเต็มใจที่จะพยายาม โดย ‘ความเต็มใจที่จะพยายาม’
ที่เราหมายถึงคือบุคคลนั้นควรพยายามเล็กน้อยเพื่อเอาชนะจุดอ่อนของตนเอง
เมื่อพระเจ้าเห็นความเต็มใจที่จริงใจแม้เพียงเล็กน้อย
พระเจ้าก็จะช่วยบุคคลนั้นอย่างใจกว้าง
266

□□□

ความช่วยเหลือในช่วงเริ่มต้นของการต่อสู้ทางจิตวิญญาณ

— เกโรนดา,
เป็นความจริงหรือไม่ว่าพระเจ้าช่วยมนุษย์มากที่สุดในช่วงเริ่มต้นของการต่อสู้ทางจิตวิญญาณ?
— ใช่ครับ
พระเจ้าช่วยมนุษย์อย่างมากเมื่อพวกเขาเริ่มก้าวแรกในชีวิตทางจิตวิญญาณ
เหมือนที่พ่อแม่จะดูแลลูกอย่างใกล้ชิดเมื่อลูกยังเล็ก
แต่เมื่อลูกโตขึ้น พ่อแม่ก็ไม่กังวลกับลูกมากนักเพราะลูกเริ่มใช้เหตุผลของตนเองแล้ว
เมื่อเริ่มต้นการต่อสู้ทางจิตวิญญาณ
คนเราจะรู้สึกถึงพระคุณของพระเจ้าอย่างชัดเจน
แต่หลังจากนั้น พระเจ้าจะถอยห่างออกไปเล็กน้อยเพื่อให้เขาสามารถรับมือกับการต่อสู้และเติบโตขึ้นในความเข้มแข็ง ผมจำได้ว่าเคยปลูกต้นมะเขือเทศไม่กี่ต้นในสวนผักของผมตอนแรกผมรดน้ำให้ทุกวัน แต่หลังจากนั้นผมก็หยุดรดน้ำและรดน้ำให้เฉพาะเมื่อใบเริ่มเหลือง เมื่อขาดน้ำ
มะเขือเทศก็เริ่มดิ้นรน และเพื่อหาความชื้น
พวกมันจึงต้องส่งรากลงลึกเข้าไปในดิน
ผลของมันก็เริ่มติดด้วย แต่หากผมรดน้ำให้มันอย่างต่อเนื่องมันก็จะเติบโตขึ้นด้านบนเพียงอย่างเดียว
ส่วนรากจะยังคงอยู่เพียงบนผิวดิน
— เกโรนดา ท่านกล่าวว่า ในตอนต้นของการต่อสู้ทางจิตวิญญาณ
คนเราจะรู้สึกถึงพระคุณของพระเจ้า
แล้วพระคุณนั้นจะถอนตัวออกไปเล็กน้อยจากตัวเขา
— ใช่ครับ พระเจ้าทรงถอนพระคุณของพระองค์ออกไป
เพื่อให้บุคคลนั้นได้ถ่อมตนและตระหนักถึงความช่วยเหลือของพระองค์
— การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ไม่ทำให้เจ็บปวดหรือครับ?
— ไม่ครับ เพราะพระเจ้าไม่ทิ้งคนนั้นไปอย่างสิ้นเชิง
เมื่อคนนั้นเริ่มทำงานทางจิตวิญญาณ พระเจ้าจะให้เขา—เอ่อ— ลองพูดว่า… แท่งช็อกโกแลตหนึ่งแท่ง ดังนั้น ทีละน้อยคนนั้นก็จะเริ่มคุ้นเคยกับการทำงานและกินแท่งช็อกโกแลต
แต่ถ้าพระเจ้าหยุดให้ขนมหวานแก่คนนั้น และเขาหยุดทำงานแล้วกลับเริ่มคร่ำครวญว่า: ‘ตอนแรกฉันเคยกินช็อกโกแลตแท่งแต่ตอนนี้ — ไม่ได้รับแม้แต่แท่งเดียว!… โอ้ช่างเป็นความโชคร้ายที่ตกมาบนตัวฉัน!…’ — คนเช่นนั้นจะไม่เจริญรุ่งเรือง กล่าวอีกนัยหนึ่ง คนนั้น

[ตรงกันข้าม] ควรยินดีกับสิ่งนี้
เราต้องไม่แสวงหาความช่วยเหลือที่ง่ายจากพระคริสต์
และไม่ขอความผ่อนปรน เพราะหากทำเช่นนั้น

268

เราจะยังคงไม่ได้รับการทดสอบและไม่ได้รับการฝึกฝน
และในกองทัพ ผู้ที่ฝึกฝนได้ดีเท่านั้นที่จะอยู่รอดได้หากบุคคลใดได้รับความช่วยเหลืออย่างไม่สิ้นสุด
ในท้ายที่สุดเขาก็จะยังคงไร้ความสามารถ
ความจริงที่ว่าพระคริสต์ไม่ช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง
ทำให้ผมรู้สึกชื่นชมอย่างยิ่ง
ผมรู้สึกเหมือนเป็นนักเรียนของครูที่เข้มงวดการผ่านการสอบทางจิตวิญญาณนั้นยากลำบาก:
มันต้องการวินัยตนเองและความพยายามอย่างต่อเนื่อง
แต่ด้วยวิธีนี้ คนนั้นจึงเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณการที่พระเจ้าจะช่วยทุกคนตลอดเวลาจะยากขนาดนั้นจริงหรือ?
แน่นอนว่าไม่
แต่ความช่วยเหลือแบบนั้นเพียงอย่างเดียวจะไม่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลนั้น
หากพ่อแม่ให้ลูกที่ถูกตามใจกินช็อกโกแลตอย่างไม่หยุดหย่อน
และตัวเด็กเองก็ต้องการให้ป้อนกินไม่หยุดหย่อน
บุคคลเช่นนั้นจะเติบโตขึ้นเป็นคนเกียจคร้าน ดื้อรั้นและน่าสงสาร หลักการเดียวกันนี้ใช้ได้กับชีวิตทางจิตวิญญาณ — หากใครนั้นรับความช่วยเหลือจากพระเจ้าอย่างต่อเนื่องโดยไม่พยายามด้วยตัวเอง
เขาจะไม่มีวันบรรลุความสุกงอมทางจิตวิญญาณได้ ดังนั้นแม้พระเจ้าจะช่วยเหลือบุคคลนั้นในช่วงต้นของชีวิตทางจิตวิญญาณ แต่ต่อมาพระองค์จะถอยห่างออกไปทีละน้อยเพื่อให้บุคคลนั้นตระหนักว่าตนเองต้องทำในสิ่งที่ทำได้ด้วยตัวเอง ยกตัวอย่างเช่น เมื่อเด็กเล็กกำลังเรียนเดิน: พ่อแม่ไม่จับมือลูกตลอดเวลา แต่ให้ลูกลองเดินด้วยตัวเองและทันทีที่ลูกกำลังจะล้ม พ่อแม่ก็—วูช!—จับลูกไว้ทันที! แล้วเด็กจึงตระหนักว่าแรงของตัวเองมีพอเพียงที่จะเดินได้ก็ต่อเมื่อจับยึดสิ่งอื่นไว้เท่านั้น
แต่หากเด็กเดินได้เพียงเมื่อถูกจับมือ
และเมื่อถูกปล่อยให้อยู่คนเดียว
ก็ไม่จับยึดสิ่งใดเพื่อเรียนรู้การเดินด้วยตัวเองและค่อยๆ
สร้างความแข็งแรงขึ้น แต่กลับนั่งลงบนพื้นเด็กนั้นก็จะไม่เคยเรียนรู้การเดินได้เลย
เพราะเขาไม่ได้ทำในสิ่งที่ตนเองสามารถทำได้
— คนจะรู้สึกว่าตนเคยได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าก่อนแล้วจึงสูญเสียมันไปหรือไม่?
— หากคนใดไม่ใส่ใจตัวเอง ก็จะรู้สึกอะไรไม่ได้

269

พลังแห่งพระเจ้าทรงฤทธานุภาพ

— เกโรนดา, มีคนจำนวนมากที่กังวลว่า:
‘ความยากลำบากและสิ่งล่อลวงต่าง ๆที่เกิดขึ้นในโลกนี้จะจบลงอย่างไร?’
— ฟังสิ่งที่ฉันจะบอกคุณ: ในขณะนี้
แม้พระเจ้าจะต้องการทิ้งเราไป
พระองค์ก็ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้

— ท่านหมายความว่าอย่างไรครับ,เกโรนดา?
— เรื่องนี้คือ: พ่อแม่ที่ให้ชีวิตแก่ลูก
ยิ่งต้องดิ้นรนเลี้ยงดูลูกมากเท่าไร
ก็ยิ่งรักและดูแลลูกมากขึ้นเท่านั้น เช่นเดียวกับพระเจ้า — พระองค์ให้ชีวิตแก่เรา; ในทางหนึ่งพระองค์ต้องทนทุกข์เพื่อเลี้ยงดูเรา; พระองค์, พูดง่ายๆ ก็คือ, เหนื่อยล้าจากการทำทุกสิ่งที่พระองค์ได้ทำเพื่อเรา
และตอนนี้พระองค์ไม่อาจทิ้งเราไปได้
แม้พระองค์จะต้องการก็ตาม
เพราะพระองค์รู้สึกถึงความเจ็บปวดของเรา — เพียงแต่เราเองต้องมีความรักแม้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น
หากเรามีความรักแม้เพียงเล็กน้อย
เราก็จะไม่ถูกทิ้งไว้ข้างนอกสวรรค์
— ท่านได้กล่าวไว้แล้วครับ เกโรนดา
ว่าพระเจ้าผู้ทรงเมตตาจะไม่ทอดทิ้งเรา...
— ใช่ครับ พระเจ้าไม่เคยทิ้งเราไป
แต่เป็นเราเองที่ทิ้งพระองค์ไป
หากใครไม่ดำเนินชีวิตทางจิตวิญญาณ
ก็ไม่มีสิทธิ์ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า
เขาจะได้รับสิทธิ์นั้นได้ก็ต่อเมื่อดำเนินชีวิตทางจิตวิญญาณและอยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้า
และเมื่อมีสิ่งใดเกิดขึ้นจนบุคคลนั้นเสียชีวิต
เขาก็จะพร้อมสำหรับชีวิตข้างหน้า
เพื่อได้รับประโยชน์ทั้งในชีวิตนี้และชีวิตหน้า
ทั้งมนุษย์และปีศาจก็ไม่อาจขัดขวางความช่วยเหลือของพระเจ
้าได้
ไม่มีสิ่งใดที่ยากลำบากสำหรับพระเจ้าหรือสำหรับผู้ศักดิ์สิทธิ์ อุปสรรคเดียวคือความขาดความเชื่อของมนุษย์เราเองด้วยความขาดความเชื่อนี้
เราจึงขัดขวางไม่ให้พลังศักดิ์สิทธิ์อันยิ่งใหญ่เข้ามาใกล้เรา มีพลังอันยิ่งใหญ่อยู่ใกล้เราแต่ส่วนที่เป็นมนุษย์ในตัวเรานั้นแข็งแกร่งจนทำให้เราไม่อาจเข้าใจหลักการอันศักดิ์สิทธิ์

270

ซึ่งเหนือกว่าพลังมนุษย์ทั้งโลก
เพราะพลังของพระเจ้านั้นทรงฤทธานุภาพสูงสุด
เรามักนั่งเฉยๆ เป็นเวลานานหลายชั่วโมง
พยายามหาทางออกจากสถานการณ์ด้วยตัวเอง
และใช้ความขาดประสบการณ์ทั้งหมดที่มีมาแก้ไขปัญหานั้นหัวเราปวดร้าวและตาแสบร้อน;
เราไม่สามารถนอนได้เพราะถูกความคิดที่รบกวนรุมเร้า
และในที่สุดเราก็หาทางออกได้ แต่หลังจากนั้นพระเจ้ากลับหาทางออกที่ต่างออกไปและดีกว่าให้เรา— ทางออกที่เราไม่เคยคิดถึงเลย—
ทำให้เราเหลือเพียงความปวดหัวและคืนที่นอนไม่หลับ
หากพระเจ้าไม่อยู่เบื้องหน้าเรา
หัวเราจะเหนื่อยล้าและปวดร้าว
ไม่ว่าความคิดของเราจะสมเหตุสมผลเพียงใดก็ตาม
แต่การอธิษฐานด้วยความเชื่อมั่นในพระเจ้า
จะฟื้นฟูพลังของบุคคลนั้น ดังนั้นให้เราไว้วางใจในพระเจ้าด้วยความมั่นใจ
สำหรับสิ่งที่ทำได้ยากด้วยกำลังมนุษย์
อย่าพึ่งพาความพยายามของมนุษย์เอง
แต่พระองค์จะทรงทำในสิ่งที่ดีที่สุด
ทุกครั้งที่คุณจะทำอะไรก็ตาม ให้พูดว่า ‘หากพระเจ้าทรงพอพระทัย’
เพื่อไม่ให้สิ่งที่เกิดขึ้นกับชายคนหนึ่งที่มั่นใจในตัวเองเกินไปนั้นเกิดขึ้นกับคุณเขาจะออกไปทำงานในสวนองุ่นและพูดกับภรรยาว่า:
‘เช้าวันพรุ่งนี้ ฉันจะออกไปสวนองุ่น’ “ถ้าพระเจ้าทรงประสงค์คุณก็ไปเถอะ” ภรรยาเขาตอบ “ไม่ว่าพระเจ้าทรงประสงค์หรือไม่ฉันก็จะไป” เขาตอบกลับ เช้าวันรุ่งขึ้น ขณะที่ยังมืดอยู่ เขาออกจากบ้าน แต่ระหว่างทางฝนตกหนักจนเขาต้องกลับบ้านยังไม่ถึงรุ่งสาง เขาเคาะประตู “ใครอยู่ข้างนอก?” ภรรยาถาม “ถ้าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า” เขาตอบ “คือฉันเอง สามีของเธอ!”

นิสัยใจดี

— เกโรนดา,ผู้ที่มีใจดีแต่ไม่มีความเชื่อจะเป็นอย่างไร?
— ท่านคิดว่าพวกเขาไม่มีความเชื่อหรือ? ดีแล้ว
ให้เราสมมติว่าเป็นเช่นนั้น แต่เมื่อพวกเขายังเล็กแม่ของพวกเขาไม่ได้ให้พวกเขารับศีลมหาสนิทหรือ?
และแม้แม่ของพวกเขาจะไม่ให้ศีลมหาสนิท
พวกเขาก็ได้รับการบัพติศมาและได้รับการเจิมด้วยน้ำมันศักดิ์สิทธิ์แล้วไม่ใช่หรือ?
พวกเขาไม่ได้เกิดจากแม่ที่เป็นคริสตชนออร์โธดอกซ์และได้รับก 271

ารบัพติศมาแล้วหรือ? ท่านจะเห็นว่าพระเจ้าจะช่วยคนใจดีเหล่านี้อย่างไร: ผ่านการทดลองหรือโรคภัย, ภัยพิบัติหรือแผ่นดินไหว, สายฟ้า, เสียงฟ้าร้อง, น้ำท่วม, คำพูดเพียงคำเดียว, หรือสิ่งอื่นใดก็ตามและในที่สุด พระเจ้าจะนำพวกเขาไปสู่สวรรค์ บ่อยครั้งนักบุญหรือทูตสวรรค์อาจปรากฏตัวต่อบุคคลเช่นนี้
แม้เขาจะไม่สมควรได้รับพรอันยิ่งใหญ่นี้ พระคริสต์หลังจากที่ทรงใช้ทุกวิถีทางอื่นจนหมดแล้ว
ก็อาจทรงกระทำเช่นนี้ด้วย แต่บ่อยครั้ง
สิ่งต่อไปนี้เกิดขึ้นกับคนเหล่านี้: ปีศาจเข้ามาแทรกแซงหลอกลวงพวกเขา และวิญญาณผู้โชคร้ายจำนวนมากถูกนำให้หลงทางเพราะปีศาจเริ่มพูดกับพวกเขาว่า: ‘อ้า ดูสิพระเจ้าได้แสดงปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่เช่นนี้แก่ท่านเพราะท่านสามารถช่วยโลกได้!’ และคนผู้น่าสงสารนั้นแทนที่จะสำนึกผิด แทนที่จะกล่าวว่า: ‘พระเจ้าข้าข้าพเจ้าจะขอบคุณพระองค์ได้อย่างไร? “ข้าไม่สมควรได้รับพระคุณอันยิ่งใหญ่นี้เลย”
แต่กลับรับความคิดที่มารนำให้เขาและกลายเป็นคนหยิ่งยโส
แล้วมารก็มาหาเขาอีกครั้งและเริ่ม ‘การประกาศ’:
มันแสดงให้เขาเห็นเทวดาและนักบุญ และบอกเขาว่า
‘เจ้าจะกอบกู้จักรวาล’ แต่หากบุคคลเช่นนี้กลับคืนสู่สติพระเจ้าก็จะทรงช่วยเหลือเขาอีกครั้ง
ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม อย่าลืมว่าเราทุกคนล้วนมีมรดก
ซึ่งเป็นของขวัญจากพระเจ้า นั่นคือเหตุผลที่ความดีอยู่ลึกๆในตัวทุกคน แต่ปีศาจทำลายทุกสิ่ง และบางคนในปัจจุบันนี้แม้จะหลงทางจากพระศาสนจักรแล้ว ก็ยังรักษาไว้ได้มรดกนี้ความดีนี้ ดังนั้น พระเจ้าจะช่วยเหลือพวกเขา ดังนั้นเมื่อคุณพบคนใดที่ถูกดึงเข้าสู่ชีวิตแห่งบาป
แต่ยังคงมีความเมตตา — เช่นเมื่อเห็นผู้ใดที่ป่วยและทุกข์ทรมานในใจ
หรือเห็นคนยากจนและช่วยเหลือเขา — จงรู้ไว้ว่าพระเจ้าจะไม่ทิ้งคนนั้นไป พระเจ้าจะช่วยเหลือเขาแต่หากท่านเห็นว่ามีผู้ใดที่หันหลังให้พระเจ้า
แต่กลับแสดงความโหดร้าย ไร้ความเมตตา และมีความปรารถนาอื่น ๆอยู่ในใจ ท่านต้องอธิษฐานเผื่อเขาทั้งวันทั้งคืน
เพื่อให้พระเจ้าส่ง ‘ทีมลงจอด’ เข้าสู่ใจเขา
และให้ผู้นั้นกลับใจใหม่
การพิพากษาของพระเจ้านั้นไม่อาจหยั่งถึงได้ฉันรู้เพียงสิ่งเดียว: ผู้ที่ดำเนินชีวิตตามโลกีย์ผู้ที่ยังไม่มีโอกาสอันดีที่จะได้รู้จักพระเจ้า
ผู้ที่ถูกความชั่วชักจูงให้หลงทาง

272

ผู้ที่ถูกผลักดันให้เดินไปในทางนั้น—ทุกคนเหล่านี้
หากมีนิสัยใจคอที่ดี ก็จะกระตุ้นให้พระเจ้าทรงเมตตาและพระองค์จะช่วยเหลือพวกเขา พระองค์จะจัดเตรียมวิธีการต่างๆ เพื่อให้คนเหล่านั้นได้พบทางที่ถูกต้อง; พระองค์จะไม่ทิ้งพวกเขาไว้
พระองค์จะจัดให้ทุกอย่างเป็นไปอย่างเหมาะสม
เพื่อให้แม้ในยามใกล้ตาย พวกเขาก็จะอยู่ในสภาพที่ดี

ส่วนที่ 5.

เกี่ยวกับอาวุธทางจิตวิญญาณ

“หากใครรู้สึกทุกข์ใจกับสภาพโลกในปัจจุบัน
หากใครอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้
ผู้คนก็จะได้รับความช่วยเหลือในขณะที่เจตจำนงเสรีของพวกเขายังคงอยู่ครบถ้วน”

บทที่ 1.
เกี่ยวกับการอธิษฐาน ซึ่งเป็นอาวุธอันทรงพลัง

จำเป็นต้องมีการอธิษฐานอย่างมาก
ในอดีต
ผู้ที่มีโลกทัศน์จะคิดให้รอบคอบก่อนที่จะลงมือทำอะไรก็ตาม
แต่หากผู้ที่มีจิตวิญญาณต้องการทำสิ่งใด
พวกเขาจะทั้งคิดให้รอบคอบและอธิษฐานด้วย ปัจจุบันนี้แม้แต่ผู้ที่มี ‘จิตวิญญาณ’ ก็ไม่เพียงแต่ไม่อธิษฐานแต่ยังไม่คิดให้รอบคอบด้วย
เรื่องที่กล่าวถึงมักเป็นเรื่องสำคัญแต่พวกเขากลับทำการทดลอง—และทดลองกับใคร? กับผู้คน! ในทุกกรณีก่อนที่จะลงมือทำสิ่งใดก็ตาม ให้เราถามตัวเองว่า: ‘ฉันได้คิดให้รอบคอบแล้วหรือยัง? ฉันได้อธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้วหรือยัง?’
การลงมือทำสิ่งใดโดยไม่คิดหรืออธิษฐาน
ถือเป็นการกระทำในแบบของซาตาน บ่อยครั้งคริสเตียนหลายคนขัดขวางการแทรกแซงของพระเจ้าด้วยการกระทำของพวกเขา พวกเขาเชื่อว่าสามารถจัดการงานนั้นได้ด้วยตัวเอง 273

และแม้กระทั่งผู้ที่ไม่เชื่อก็พูดว่า ‘ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า’
แต่คนเหล่านี้กลับไม่พูดเช่นนั้น ตัวอย่างเช่นมีคนกำลังรณรงค์ต่อต้านงานคาร์นิวัล236
ทั้งที่พวกเขาสามารถอธิษฐานได้
และพระเจ้าจะส่งพายุลูกเห็บมาจนทำให้ฝูงชนทั้งหมดสลายตัว
และการแสดงทั้งหมดถูกยกเลิกหรือสมมติว่ามีบางคนกล่าวหาบิชอปคนหนึ่งด้วยข้อหาบางอย่าง;
คนอื่น ๆ ยื่นอุทธรณ์ต่อข้อกล่าวหาเหล่านี้ไปยังสภาแห่งรัฐแต่พวกเขาไม่หยุดเพียงเท่านั้น: การชุมนุมประท้วง ความวุ่นวายบทความในหนังสือพิมพ์...
ความพยายามของมนุษย์นั้นไม่มีที่สิ้นสุด — คนเหล่านี้ไม่ให้พระเจ้าได้ลงมือทำ;
พวกเขาไม่หันมาอธิษฐานเพื่อให้พระองค์ตอบรับผ่านทางนั้น
ทุกสิ่งที่ผิดพลาดและไม่สามารถแก้ไขได้
จะถูกแก้ไขให้ถูกต้องผ่านความถ่อมใจและการอธิษฐาน
วันนี้เรากำลังอยู่ในยุคของวันสิ้นโลก
และไม่จำเป็นต้องเป็นผู้พยากรณ์ก็รู้ได้ สิ่งต่าง ๆกำลังเกิดขึ้นต่อเนื่องกันไม่หยุดเราไม่รู้ว่าสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปคืออะไร;
สิ่งนี้เห็นได้ชัดจากสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในโลก
ดังนั้น ตอนนี้มากกว่าเมื่อใดก็ตามเราจำเป็นต้องพึ่งพาการอธิษฐานอย่างเข้มแข็งยิ่งขึ้น
และต่อสู้กับความชั่วร้ายด้วยการอธิษฐาน นี่คือทางออกเดียวขอให้เราวิงวอนพระเจ้าให้ทรงเมตตาต่อสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างแม้เราจะไม่คู่ควรกับความเมตตาของพระองค์ก็ตาม
ผู้คนจะไม่สามารถเข้าใจกันได้ ทุกคนจะทำตามใจชอบสิ่งที่นักบุญคอสมาสแห่งเอโทเลียได้ทำนายไว้จะเกิดขึ้น:

237

236 นี่หมายถึงประเพณีที่ไม่ใช่คริสต์ในกรีซ ซึ่งจัดงานคาร์นิวัล Shrovetide ประจำปี พร้อมด้วยกิจกรรมที่คึกคักและงานเฉลิมฉลองที่ได้รับความนิยม – หมายเหตุของผู้แปล

237 นักบุญคอสมาสแห่งเอโทเลียผู้เป็นมรณสักขีศักดิ์สิทธิ์และเทียบเท่าระดับอัครสาวก († 1779;
วันระลึกถึงการมรณสักขีของท่านคือวันที่ 24 สิงหาคม)
ท่านมีชีวิตอยู่ในศตวรรษที่ 18 ท่านใช้ชีวิตเป็นพระภิกษุบนภูเขาอาทอสเป็นเวลานานพอสมควร
หลังจากได้รับการเรียกจากพระเจ้า
ท่านจึงออกสู่โลกและเดินทางไปทั่วเมืองและหมู่บ้านในกรีซที่ถูกตุรกีครองดินแดน เพื่อประกาศพระวรสาร ท่านสอนพระวรสาร เปิดโรงเรียนและต่อต้านการเปลี่ยนศาสนาของชาวกรีกให้เป็นอิสลาม
ท่านได้ทำปาฏิหาริย์มากมาย
และทิ้งคำพยากรณ์ไว้เป็นจำนวนมากเกี่ยวกับอนาคตของมนุษยชาติทั้งมวล

274

“คนจะต้องเดินไกลมากเพื่อพบคนอื่นและผู้ที่รอดชีวิตจะกินด้วยช้อนทอง” แน่นอนว่าบางคนอาจคิดว่า: ‘การสวดภาวนาจะมีประโยชน์อะไรหากคำพยากรณ์จะเกิดขึ้นจริงอยู่ดี?’ ใช่พระเจ้าทรงทราบดีว่าเหตุการณ์จะเกิดขึ้นตามทางนี้อย่างแม่นยำ
แต่เราสวดภาวนาเพื่อให้ความชั่วร้ายนั้นไม่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดมากนัก และไม่แพร่กระจายออกไปนั่นคือเหตุผลที่พระวรสารกล่าวว่า
เพื่อประโยชน์ของผู้ถูกเลือก วันเวลาจะถูกย่นให้สั้นลง238 ตัวอย่างเช่น ในสงคราม พลังแห่งการอธิษฐานสร้างปาฏิหาริย์: มีผู้รอดชีวิตมากขึ้น ในขณะที่จำนวนผู้เสียชีวิตกลับลดลงผู้คนได้รับประโยชน์ทางจิตวิญญาณจากทั้งหมดนี้;
พวกเขาเปลี่ยนเป็นผู้เชื่อและพัฒนาตนเองไปในทางที่ดีขึ้น
นี่ไม่ใช่เรื่องที่ควรหัวเราะ
มันเป็นปาฏิหาริย์ในตัวมันเองที่โลกยังไม่ถูกทำลายจนแหลกสลาย ขอให้พระเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์ออกมา — โลกทั้งใบขึ้นอยู่กับคนสามหรือสี่คน
ชะตากรรมของมันอยู่ในมือของคนบ้าไม่กี่คนมันเป็นไปตามคำพังเพยที่ว่า: ‘เมื่อม้าต่อสู้กัน ไก่ก็ถูกเตะ’ นั่นคือความจริงที่เกิดขึ้น
เมื่อเกิดความขัดแย้งระหว่างมหาอำนาจ
ความอยุติธรรมก็ตกลงมาบนหัวของชาติเล็กๆ ที่โชคร้ายมหาอำนาจเตะไปเตะมา ส่วนชาติเล็กๆ ก็พังทลายเราจำเป็นต้องอธิษฐานอย่างจริงจังเพื่อให้พระเจ้าทรงให้แสงสว่างแก่ผู้ที่มีอำนาจ เพราะหากพวกเขาต้องการพวกเขาก็สามารถทำลายโลกได้
แต่พระเจ้าก็สามารถให้แสงสว่างแก่พวกเขาได้ไม่ยากเช่นกัน
หากพระองค์ทรงให้แสงสว่างแก่เพียงคนเดียว
ก็เพียงพอที่คนนั้นจะออกคำสั่งที่เหมาะสม
และทุกสิ่งทุกอย่างก็จะเปลี่ยนไป

ท่านจึงได้รับการยกย่องอย่างถูกต้องว่าเป็นผู้พยากรณ์ผู้ยิ่งใหญ่แห่งยุค

สมัยใหม่ ในปี ค.ศ. 2007 สำนักพิมพ์ ‘Holy Mountain’ ได้ออกหนังสือของอาธานาซิออสโซอิทาคิส เรื่อง *ชีวิตและคำพยากรณ์ของคอสมาสแห่งเอโทเลีย* — หมายเหตุของผู้แปล

238 ดู มัทธิว 24:22; มาร์ค 13:20.

275

คำวิงวอนในคำอธิษฐาน
— เกโรนดา ท่านสามารถบอกเราบ้างได้ไหมว่ามีเรื่องใดเป็นพิเศษที่เราควรอธิษฐานขอ?
— ก่อนอื่นใด ขอให้เราอธิษฐานว่า ผ่านคำอธิษฐานของเรา
ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่และผู้ที่ยังไม่เกิดมาจะได้เคารพพระเจ้า เมื่อข้าพเจ้าอธิษฐานว่า ‘โปรดแสดงความเมตตาต่อผู้ที่รู้จักพระองค์’ ข้าพเจ้าจะเพิ่มเติมว่า: ‘...และผู้ที่ยังไม่รู้จักพระองค์’ และข้าพเจ้ายังอธิษฐานว่า: ‘พระเจ้า โปรดช่วยผู้ไม่เชื่อ’

(แน่นอนว่า คริสตจักรได้กำหนดคำอธิษฐานอย่างถูกต้องว่า: ‘พระเจ้า โปรดช่วยผู้เชื่อ’ เพราะมิฉะนั้นผู้ไม่เชื่ออาจรู้สึกไม่พอใจเมื่อได้ยินว่ามีการอธิษฐานเพื่

อพวกเขา) แล้วเมื่อพระสงฆ์กล่าวว่า: ‘โอ้ ผู้ที่ได้สั่งให้เราผู้ไม่สมควรเช่นนี้ อธิษฐานเผื่อพวกเขา,’ ผมจะเพิ่มว่า: ‘…และสำหรับผู้ที่ไม่เคยสั่งให้เรา,’
เพราะเราต้องอธิษฐานทั้งสำหรับผู้ที่ได้ขอให้เราทำเช่นนั้นและสำหรับผู้ที่ไม่เคยขอให้เราทำ
ทั้งสำหรับผู้ที่เรารู้จักและผู้ที่เราไม่รู้จัก
มีผู้คนนับพันนับหมื่นที่มีความต้องการมากกว่าและปัญหาที่ร้ายแรงกว่าผู้ที่ขอให้เราอธิษฐานให้มากเพียงใด! ขอให้เราอธิษฐานเพื่อผู้ที่ถูกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมด้วยเพื่อให้ความจริงปรากฏขึ้น; เพื่อให้ผู้ที่อยู่ในคุกได้รับการอภัยโทษ;
เพื่อให้ความทุกข์ทรมานที่พวกเขาต้องทนรับนั้นกลายเป็นประโยชน์แก่พวกเขา;และเพื่อให้พวกเขาได้รับการปรับปรุงตัว
เมื่อผมวางไม้ฟืนลงบนไฟ ผมอธิษฐานว่า: ‘พระเจ้าของฉันโปรดให้ความอบอุ่นแก่ผู้ที่ขาดความอบอุ่น’

เมื่อผมเผาจดหมายที่ส่งมาให้ผม (หลังจากอ่านแล้ว ผมเผาทิ้งเพราะมีเนื้อหาที่คนอื่นไม่ควรรู้ โดยเฉพาะคำสารภาพบาป) ผมกล่าวว่า: ‘ขอให้พระเจ้าเผาทำลายข้อบกพร่องทั้งหมดของพวกเขาขอให้พระองค์ช่วยให้พวกเขาใช้ชีวิตอย่างจิตวิญญาณและทำให้พวกเขาบริสุทธิ์’
ผมยังมีนิสัยที่จะขอให้บรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ช่วยวิงวอนแทนผู้ที่มีชื่อเดียวกันกับท่าน
และขอให้บรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดช่วยวิงวอนแทนผู้ที่ไม่มีการคุ้มครองจากผู้ศักดิ์สิทธิ์239

239

คริสตจักรกรีกไม่ถือว่าเป็นการไม่เหมาะสมที่จะให้บัพติศมาแก่ผู้ที่มีชื่อที่ไม่ใช่ชื่อคริสเตียน ตามประเพณีที่ปฏิบัติมา

276

— เกโรนดา, สิ่งใดดีกว่า:
การขอความเมตตาจากพระเจ้าอย่างทั่วไป

หรือตามคำสั่งของพระผู้ช่วยให้รอดว่า ‘ขอแล้วจะได้รับ’ (240), คือการอธิษฐานขอสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างเฉพาะเจาะจง?
— จงอธิษฐานในลักษณะทั่วไปและกล่าวว่า: ‘พระเยซูคริสต์เจ้า
โปรดประทานความเมตตาแก่ผู้ที่กำลังทุกข์ทรมานทั้งทางกายและจิตวิญญาณ’ คำอธิษฐานนี้ยังรวมถึงผู้ล่วงลับด้วยหากนึกถึงญาติพี่น้องคนใด ให้อธิษฐานเพื่อเขาว่า:

‘โปรดเมตตาต่อผู้รับใช้ของพระองค์ (ชื่อ)’ แล้วทันทีนั้นให้เปลี่ยนไปอธิษฐานทั่วไปเพื่อโลกทั้งใบ: ‘โปรดเมตตาต่อโลกทั้งใบของพระองค์’
คุณอาจนึกถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่อยู่ในความยากลำบาก
อธิษฐานสั้นๆ สำหรับเขาหรือเธอ แล้วกล่าวคำอธิษฐานว่า ‘พระเยซูคริสต์เจ้า โปรดเมตตาเรา’ — ด้วยความเศร้าโศกต่อทุกคนเพื่อว่า… รถไฟจะไม่จากไปโดยมีผู้โดยสารเพียงคนเดียวเราต้องไม่ติดอยู่กับเพียงคนเดียวเท่านั้น
มิฉะนั้นเราจะไม่สามารถช่วยทั้งตัวเองและผู้อื่นผ่านการอธิษฐานได้เมื่ออธิษฐาน เช่น สำหรับผู้ที่เป็นโรคมะเร็งให้อธิษฐานเพื่อทุกคนที่เป็นโรคมะเร็ง
และรวมคำอธิษฐานสำหรับผู้ล่วงลับด้วย
หรือหากเห็นผู้ใดกำลังทุกข์ทรมาน
ให้ความคิดของคุณหันไปสู่ทุกคนที่กำลังทุกข์ทรมานทันที
เมื่อคุณอธิษฐาน เช่น สำหรับผู้ป่วยมะเร็งให้อธิษฐานเพื่อทุกคนที่เป็นมะเร็ง
และเพิ่มคำอธิษฐานเพื่อผู้ล่วงลับด้วย
หรือหากคุณเห็นใครที่กำลังทุกข์ยาก
ให้ความคิดของคุณหันไปหาทุกคนที่กำลังทุกข์ยากทันที
และอธิษฐานเพื่อพวกเขา ผมยังจำได้เมื่อตอนเป็นเด็กเคยเห็นคนขอทานที่เสียชีวิตอยู่หน้าประตูบ้านของชาวตุรกี
ซึ่งห่างจากบ้านเราเพียงสิบเมตร ชื่อเขาคือปีเตอร์หญิงชาวตุรกีคนหนึ่งพบเขาตอนเช้า
นอนอยู่ใกล้ระเบียงบ้านของเธอ และเมื่อเธอพยายามเขย่าตัวเขาเธอก็รู้ว่าเขาเสียชีวิตแล้ว ผมยังจำเขาได้จนถึงทุกวันนี้และมี ‘ปีเตอร์’ แบบนี้อยู่กี่คนในโลกนี้! การที่ผู้สวดมนต์ขอสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างเฉพาะเจาะจง
และคิดถึงความทุกข์ของเพื่อนบ้านนั้น เป็นประโยชน์

ผู้ที่มีชื่อดังกล่าวจะเฉลิมฉลองวันชื่อของตนในวันอาทิตย์วันนักบุญทั้งหมด – หมายเหตุของผู้แปล

240 มัทธิว 7:7.

277

เพราะสิ่งนี้ก่อให้เกิดความเจ็บปวดในใจเขา
และเมื่อมีความเจ็บปวดในใจแล้ว
ผู้สวดมนต์จะกลับจากเรื่องเฉพาะเจาะจงสู่เรื่องทั่วไปผ่านคำสวดมนต์ที่มาจากใจจริง และด้วยคำสวดมนต์ที่มาจากใจจริงนี้ก็ช่วยผู้คนได้มากยิ่งขึ้น
เป็นประโยชน์สำหรับพระภิกษุที่จะแบ่งการสวดมนต์ออกเป็นสามส่วน: สำหรับตัวเอง สำหรับโลกทั้งใบ และสำหรับผู้ล่วงลับแต่แม้จะมีการแบ่งเช่นนี้ และแม้จะดูเหมือนเท่ากันความกังวลที่ใหญ่ที่สุดของพระภิกษุก็คือตัวเขาเอง
เพราะเขามีวิญญาณเพียงหนึ่งเดียว
ในขณะที่วิญญาณของผู้มีชีวิตและผู้ล่วงลับมีนับพันล้าน
— เกโรนดา, เมื่อผมปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่ง
ผมมักอธิษฐานเพียงเพื่อตัวเองเท่านั้น
— นั่นผิดแล้ว หากท่านสวดมนต์เพียงเพื่อตัวเองในห้องพัก
หรือสวดมนต์เพียงเพื่อตัวเองขณะปฏิบัติหน้าที่ใจของท่านจะสัมผัสความเศร้าได้อย่างไร? เมื่อความรักความเศร้า และการเสียสละตนเองเกิดขึ้นในตัวบุคคลความห่วงใยที่สูงส่งต่อผู้อื่นก็จะเกิดขึ้นด้วย
และใจจะพบความหวานชื่นในสิ่งนี้
ด้วยวิธีนี้ คนเราจะไม่ลืมที่จะอธิษฐานขณะทำงาน
แล้วผู้คนก็จะได้รับความช่วยเหลือที่แท้จริง
แต่ผู้ที่อธิษฐานและได้รับประสบการณ์ความสุขทางจิตวิญญาณ
ก็ได้รับความช่วยเหลือเช่นกันปฏิบัติหน้าที่ของคุณและอธิษฐานว่า: ‘พระเยซูคริสต์เจ้าโปรดเมตตาเรา’ เพื่อให้คำอธิษฐานของคุณช่วยผู้คนทุกคนคำอธิษฐาน ‘โปรดเมตตาเรา’ นี้ครอบคลุมผู้คนทุกคนแม้กระทั่งห้าหรือหกคน — ไม่ว่าจะมีกี่คนก็ตาม — ‘ผู้มีอำนาจ’ ที่ชะตากรรมของโลกทั้งใบขึ้นอยู่กับพวกเขา
ทำงานและอธิษฐานเผื่อผู้ที่ทำงานหนัก
คำอธิษฐานนี้ช่วยทั้งผู้ที่ทำงานทางกายภาพและผู้ที่ทำงานทางจิตวิญญาณ เพราะมีหลายคนที่กำลังทำงานหนัก และยิ่งไปกว่านั้นพวกเขายังทำงานอย่างขยันขันแข็ง
บางคนทำงานเพื่อประโยชน์ของคริสตจักรและรัฐส่วนคนอื่นทำงานเพื่อความชั่วร้าย: พวกเขานั่งอยู่ทั้งคืนคิดหาวิธีทำลายโลก
กลุ่มที่สามรวมตัวกันในประชุมและพยายามหาทางป้องกันกลุ่มแรกไม่ให้ทำความชั่ว
กลุ่มที่สี่ก็ทำงานทั้งวันทั้งคืนโดยไม่หลับ
พยายามหาทางแก้ปัญหาของมนุษยชาติโดยรวม
อธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงให้แสงสว่างแก่ผู้ชั่ว
เพื่อพวกเขาจะทำความชั่วน้อยลง

278

หรือขอให้พระเจ้าทรงขจัดความชั่วให้หมดสิ้น
อธิษฐานขอให้พระองค์ทรงให้แสงสว่างแก่ผู้ดี
เพื่อพวกเขาจะได้ช่วยเหลือผู้คนอธิษฐานเผื่อผู้ที่ต้องการทำงานแต่ป่วยจนไม่สามารถทำได้;
อธิษฐานเผื่อผู้ที่สุขภาพดีแต่หางานไม่ได้
ทั้งที่พวกเขากำลังขัดสนด้วย คิดถึงสถานการณ์ต่าง ๆและอธิษฐานเผื่อพวกเขา
เมื่อใจคุณนึกถึงผู้คนเหล่านี้ทั้งหมด
หัวใจคุณจะถูกความเศร้าโศกทิ่มแทง
และคำอธิษฐานของคุณจะกลายเป็นคำอธิษฐานที่มาจากใจจริงมีผู้คนมากมายที่ต้องการคำอธิษฐานตลอดทั้งวัน! ดังนั้นอย่าเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์
เมื่อเริ่มอธิษฐานเพื่อผู้ที่ขอคำอธิษฐาน

(ไม่สำคัญว่าพวกเขาอาจไม่มีความจำเป็นจริง ๆแต่คิดว่าตนเองต้องการ) ผู้อธิษฐานจะก้าวไปไกลกว่านั้น
และคิดถึงทุกคนที่อยู่ในความจำเป็นยิ่งกว่า และแล้วแม้แต่คนที่คิดว่าตัวเองต้องการคำอธิษฐาน
ก็ได้รับความช่วยเหลือเช่นกัน
เพราะเขาได้กลายเป็นโอกาสให้คนอื่นอธิษฐานแทนคนอื่นๆ
อีกมากมาย

ความช่วยเหลือที่ได้รับผ่านคำอธิษฐาน

— เกโรนดา, อัครสาวกผู้ศักดิ์สิทธิ์ ยากอบ กล่าวว่า: ‘คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังและมีผล’ ‘มีพลังและมีผล’ หมายความว่าอย่างไร?
— ผู้ที่ขอคำอธิษฐานจากผู้อื่นนั้น
ต้องมีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือตัวเองด้วย
และปรารถนาที่จะได้รับการช่วยให้รอด เขาต้องพยายามด้วยตนเองกล่าวอีกนัยหนึ่ง
เพื่อที่จะได้รับความช่วยเหลือจากคำอธิษฐานของผู้ชอบธรรม
ผู้คนนั้นต้องมีจิตใจที่ดีด้วยพระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานที่มาจากใจจริง; อย่างไรก็ตามผู้ที่ได้รับการอธิษฐานให้ก็ต้องมีความเต็มใจที่จะรับความช่วยเหลือนั้นด้วย หากเขาไม่เต็มใจผู้อธิษฐานก็ต้องมีความศักดิ์สิทธิ์ดั่งนักบุญเพสซิออสผู้ยิ่งใหญ่ จึงจะสามารถช่วยวิญญาณของเขาให้พ้นจากนรกได้241 ดังนั้นจงอธิษฐานก่อนสำหรับผู้ที่พร้อมจะรับความรอด

241 หนังสือ *ชีวิตของท่านเปย์ซิออสผู้ยิ่งใหญ่* ได้บรรยายเหตุการณ์ดังต่อไปนี้:
ผู้ฝึกหัดที่ประมาทได้ตกอยู่ในบาปหนึ่งเนื่องจากไม่เชื่อฟัง

279

เมื่อผมขอพระเจ้าให้ช่วยในเรื่องต่าง ๆ ผมจะกล่าวว่า:
“พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอให้ความช่วยเหลือของพระองค์ปรากฏชัดเพื่อให้ผู้คนได้รับประโยชน์ทางจิตวิญญาณจากมัน
แต่หากความช่วยเหลือนั้นไม่ปรากฏชัดก็ไม่มีความจำเป็นที่เราจะได้รับความช่วยเหลือ”
หลายคนไม่แม้แต่จะตระหนักว่าพระเจ้าได้ช่วยเราให้พ้นจากพายุใดมา พวกเขาไม่คิดถึงเรื่องนี้ซ้ำอีกและไม่ถวายเกียรติแด่พระองค์ ดังนั้น ขอให้เราขอให้พระคริสต์พระมารดาของพระเจ้า และนักบุญทั้งหลายช่วยผู้คนแต่ขอให้การช่วยเหลือนั้นเป็นสิ่งที่จับต้องได้
เพื่อจะเป็นประโยชน์แก่ผู้คน ลองสมมติว่ามีคนคนหนึ่งสะดุดล้มบนโครงเหล็ก
แต่พระเจ้าทรงจัดการให้เขาจับยึดสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้
แม้ในที่ที่ไม่มีอะไรให้จับยึด และเขาก็รอดชีวิตหรือมีผู้หนึ่งล้มลงแต่ไม่ได้รับบาดเจ็บ
หรือประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์แต่รอดมาได้โดยไม่มีบาดแผล
ในทุกกรณีเหล่านี้
เราต้องอธิษฐานให้บุคคลนั้นตระหนักว่าเขาได้รับการช่วยชีวิตเพราะพระเจ้าทรงช่วยเหลือ และเมื่อตระหนักแล้วก็ได้รับประโยชน์ทางจิตวิญญาณ
เพื่อนของฉันคนหนึ่งตกจากสะพานลงสู่แม่น้ำและรอดชีวิต “แล้วไงล่ะ” ฉันถามเขา “คุณกระโดดลงเพื่อทดสอบความลึกหรือ?” นักบุญทั้งหลายกำลังอุ้มเราไว้ในอ้อมแขนของพวกเขา
ผมให้ลูกไม้กางเขนแก่ชายหนุ่มคนหนึ่งเป็นคำอวยพร
เขากำลังขี่มอเตอร์ไซค์ด้วยความเร็วสูง
แล้วทั้งตัวและรถก็บินข้ามรถแท็กซี่ไป พลิกตัวในอากาศก่อนจะพุ่งต่อไปบนถนน — เขาไม่ได้รับบาดเจ็บแม้แต่น้อยหลายคนรอดพ้นจากความตายที่แน่นอน
แต่มีเพียงไม่กี่คนที่ตระหนักถึงสิ่งนี้และปรับปรุงพฤติกรรมของตนเอง
— หากผมอธิษฐานเผื่อใครสักคน แต่เขาเองไม่ขอความช่วยเหลือเขาจะได้รับหรือไม่?

และเสียชีวิตก่อนที่จะมีโอกาสกลับใจ
หลังจากที่ผู้อาวุโสได้อธิษฐานอย่างไม่หยุดยั้ง
พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยแก่เขาว่าวิญญาณของนักบวชผู้ฝึกหัดผู้นั้นจะอยู่ในนรกจนกระทั่งวันพิพากษา
ซึ่งในวันนั้นวิญญาณของเขาจะได้รับรางวัลสุดท้ายที่เหมาะสม
ผู้อาวุโสจึงหันไปหาท่านเปย์ซิอุสผู้เป็นที่เคารพนับถือ
และขอให้ท่านอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อความรอดของผู้ล่วงลับ
หลังจากที่ท่านผู้ศักดิ์สิทธิ์ได้อธิษฐานอย่างจริงใจ
พระคริสต์ได้ปลดปล่อยวิญญาณของนักบวชผู้ไม่สำนึกผิดนั้นออกจากนรก

280

— ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ก่อนอื่น
หากคนนั้นมีความตั้งใจที่ดี
แต่ยังไม่ได้รับโอกาสที่เหมาะสมเพื่อนำไปปฏิบัติ
เขาก็มีสิทธิ์ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า
แม้คนอื่นจะไม่สวดภาวนาให้เขา เวลาจะผ่านไปและพระเจ้าจะประทานโอกาสที่ดีให้เขาได้ปรับปรุงตัว
แต่หากเขาขอความช่วยเหลือตั้งแต่ต้น พระเจ้าจะทรงแทรกแซงและเขาจะปรับปรุงตัวได้เร็วขึ้น มิฉะนั้นเขาจะปรับปรุงตัวในภายหลัง ผ่านการอธิษฐานเราให้พระเจ้ามีสิทธิ์ที่จะทรงแทรกแซง ไม่มีข้อสงสัยใดๆ: หากบุคคลใดขอความช่วยเหลือจากใจจริงและพูดอย่างถ่อมตัวว่า:
‘พ่อ โปรดอธิษฐานให้ผมด้วย’ เขาก็จะสัมผัสใจคุณอย่างลึกซึ้งและคุณจะไม่สามารถลืมเขาได้ แต่หากเขาพูดอย่างผิวเผินว่า: ‘อธิษฐานเถอะ อธิษฐานเถอะ แค่พูดคำอธิษฐานสั้นๆ’ เหมือนกับว่าเขากำลังพูดกับคุณว่า ‘สวัสดี!’ — แล้วคุณจะจำเขาได้อย่างไร?
เมื่อคำอธิษฐานที่มาจากใจจริงและเต็มไปด้วยความเจ็บปวดถู
กถวายขึ้นเพื่อความต้องการของโลก
ผู้คนที่กำลังขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าในขณะนั้นจะได้รับความช่วยเหลือทันที ผมสามารถยกตัวอย่างที่ชัดเจนได้หลายกรณีเมื่อหลายปีก่อน
มีชายคนหนึ่งที่อยู่ในความสิ้นหวังอย่างลึกซึ้งและจิตใจมัวหมอง
ได้ข้ามพรมแดนและพบว่าตัวเองอยู่ในประเทศคอมมิวนิสต์แห่งหนึ่ง ที่นั่น เขาถูกเข้าใจผิดว่าเป็นสายลับ ถูกจับกุม ถูกตีและถูกส่งเข้าคุก ในคุก เขาได้อธิษฐานพระภิกษุที่ฉันรู้จักได้ทราบถึงความโชคร้ายของเขาและอธิษฐานว่า: ‘พระเจ้าข้า ข้าขอวิงวอนพระองค์ โปรดปล่อยเขาให้เป็นอิสระ! “สิ่งนี้เป็นเรื่องง่ายสำหรับพระองค์”
เขาถูกนำตัวออกจากคุกเพื่อสอบสวน และหลังจากการสอบสวน เขา… ก็พบว่าตัวเองอยู่บนดินแดนกรีซ
เมื่อเจ้าหน้าที่สอบสวนของเราถามเขา เขาตอบว่า: “พวกเขาตีผมใส่ผมเข้าคุก และบังคับให้ผมสารภาพส่วนสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากนั้น ผมไม่จำได้ “ผมไม่ทราบเลยว่าตัวเองมาอยู่ที่จุดตรวจชายแดนกรีซได้อย่างไร ผมไม่รู้ว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไร” นี่คือพลังแห่งการอธิษฐาน
การอธิษฐานทำให้พระเจ้าทรงแสดงความเมตตา
เป็นเรื่องดีเมื่อ ‘วิทยุ’ ของเราทำงานอย่างต่อเนื่อง
เพื่อให้เราสามารถติดตามทุกคนที่ขอความช่วยเหลือได้
ในกองทัพ โดยเฉพาะในกองสัญญาณ

281

เราไม่เพียงแต่เฝ้าติดตามสถานีวิทยุของศัตรู
แต่ยังช่วยเหลือเพื่อนร่วมชาติด้วย
เราจะเปิดสถานีรีเลย์สำหรับผู้ที่อยู่ไกลจากศูนย์กลางและไม่มีพลังงานเพียงพอ เพื่อรับข้อความของพวกเขาและส่งต่อไปเรามักทำงานเป็นคู่ และแบ่งกันเป็นสองกะเพื่อดูแลวิทยุตลอด 24 ชั่วโมง เพราะหากมีผู้ปฏิบัติการวิทยุเพียงคนเดียวเขาจะต้องพักบ้าง
และเมื่อนั้นผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ; ข้อความของเขาจะไม่ถึงจุดหมายปลายทางวิทยุเพียงเครื่องเดียวเช่นนี้ หากทำงานต่อเนื่องก็สามารถช่วยเหลือผู้ที่ข้อความของเขาไม่ถึงศูนย์บัญชาการได้ ในทำนองเดียวกันผู้ใดที่มีความกล้าหาญที่จะเข้าใกล้พระเจ้าและอธิษฐานเผื่อเพื่อนบ้าน ก็กำลังเปิดใช้งาน ‘สถานีวิทยุ’ ตัวกลางของตนเองระหว่างผู้ที่ขอความช่วยเหลือกับพระเจ้า
แต่หากคนหนึ่งขอความช่วยเหลือ ในขณะที่อีกคนปิด ‘สถานีวิทยุ’ ของตนเองลง ผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร?..

คุณค่าของการอธิษฐานอยู่ที่คุณภาพของมัน
— เกโรนดา เมื่อเราขอสิ่งใดที่จริงจังการอธิษฐานควรมาพร้อมกับการอดอาหารหรือไม่?
— ไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงเลย; มันเป็นสิ่งจำเป็น
การอดอาหารและการถือศีลเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นของการอธิษฐานแต่เพื่อให้การอธิษฐานเป็นจริงใจ
ผู้คนต้องรู้สึกถึงความเจ็บปวดของผู้อื่น
เพราะสำหรับคริสตชนหลายคนในยุคนี้
ความปรารถนาที่จะไม่กังวลได้กลายเป็นบรรทัดฐานและมาตรฐานไปแล้ว แม้แต่ผู้สูงอายุที่นั่งอยู่ทั้งวันโดยไม่ทำอะไรก็ไม่ต้องการรับเด็กที่ถูกทิ้งมาเลี้ยง
เพราะมันจะก่อให้เกิดปัญหาให้พวกเขา
พวกเขาจะเลือกกินอาหารสักหน่อย ดื่มกาแฟสักแก้ว ไปเดินเล่นไปเยี่ยมผู้ป่วยในโรงพยาบาลพร้อมกับพยาบาลและผู้ดูแล
หรือไปที่ใดก็ตามที่ทุกอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย
เพราะสิ่งนั้นง่ายกว่า ในคำอื่น ๆสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะเป็นความสุขสำหรับพวกเขา
และในขณะเดียวกัน
พวกเขาก็จะปลอบใจมโนธรรมของตนเองด้วยการบอกตัวเองว่าพวกเขาได้ทำหน้าที่ของตนแล้ว
ฉันได้ขอความช่วยเหลือจากผู้คนมากมายให้ช่วยเด็กที่ถูกทิ้งไว้! แต่ทั้งหมดก็ไร้ผล

282

เมื่อขึ้นถึงภูเขาศักดิ์สิทธิ์
พวกเขาก็จัดขบวนแห่เพื่ออธิษฐานขอฝน แต่แทนที่จะได้ฝนกลับเกิดไฟไหม้ขึ้น! ไม่ควรเดินขบวนเหมือนกำลังเดินเล่นต้องมีความทุกข์ทรมาน
แน่นอนว่าไม่มีความล่อลวงหรือความยากลำบากใดที่จะไม่ได้รับการแก้ไข หากพระสงฆ์สวดภาวนาจากใจจริงแต่ข้าพเจ้าเห็นจิตวิญญาณที่ครองอยู่ในวัดต่างๆ
แม้ผ่านปีที่ยากลำบากมาทั้งหมดนี้ ‘มาเรามาชื่นชมยินดีกัน!’ แต่โลกกำลังลุกเป็นไฟ! เราถูกขอให้จัดพิธีเฝ้าคืน เช่นเพื่อผู้ป่วย เราร้องเพลงว่า “ข้าพเจ้ายกมือขึ้นสู่พระองค์” และชื่นชมยินดี มีคนหนึ่งกำลังจะตายแต่เรากลับใช้เวลาอย่างมีความสุขและกล่าวว่า “เราได้จัดพิธีเฝ้าคืนเพื่อผู้ป่วยแล้ว” นี่คือพิธีเฝ้าคืนแบบใดกัน?! ท่านได้จัดกิจกรรมบันเทิงเล็กๆน้อยๆ สำหรับตัวเอง! ใช่ครับ มันคือความบันเทิงทางจิตวิญญาณและบางครั้งเราไม่สวดภาวนาให้ผู้ที่ป่วยแม้เมื่อพระสงฆ์ประกาศว่า: ‘เพื่อผู้ที่นอนป่วย’ แต่ความช่วยเหลือของเราจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น
หากเราสวดภาวนาสักเล็กน้อยด้วยลูกประคำ
ผมไม่ได้เรียกร้องให้ยกเลิกพิธีเฝ้าคืนเทศกาลที่บัญญัติไว้ในกฎของคริสตจักร แต่ในกรณีเช่นที่กล่าวถึงเมื่อสักครู่เราจำเป็นต้องหาเวลาสักเล็กน้อยเพื่อสวดลูกประคำอย่างน้อยหนึ่งหรือสองชุด พร้อมคำอธิษฐานว่า: ‘พระเยซูคริสต์เจ้าโปรดเมตตาต่อผู้รับใช้ของพระองค์’
รากฐานทั้งหมดอยู่ที่คุณภาพของการสวดภาวนา
การสวดภาวนาต้องมาจากใจและเกิดจากความเศร้าโศก
สำหรับพระเจ้า สิ่งที่สำคัญไม่ใช่ปริมาณแต่เป็นคุณภาพของการสวดภาวนา ในวัดมีคำสวดภาวนาจำนวนมากแต่เพียงเท่านี้ยังไม่พอ ต้องมีคุณภาพด้วยมีคนมากมายที่สวดภาวนาเป็นเวลาหลายชั่วโมง!
หากการสวดภาวนาเหล่านี้มาจากใจจริงโลกนี้คงจะเปลี่ยนไปตั้งแต่นานแล้ว! ดังนั้นเป้าหมายคือการจัดพิธีกรรมในโบสถ์ให้มาจากใจจริง
การอธิษฐานจากใจไม่เพียงช่วยผู้อื่น
แต่ยังช่วยตัวเราเองด้วย
เพราะมันส่งเสริมการเติบโตของความดีภายในตัวเรา
เมื่อเราลองวางตัวอยู่ในตำแหน่งของผู้อื่น ความรัก ความเมตตาความถ่อมตัว และความกตัญญูต่อพระเจ้า — พร้อมทั้งการสรรเสริญพระองค์อย่างไม่ขาดสาย — จะเกิดขึ้นในใจเราอย่างเป็นธรรมชาติ

283

และเมื่อเราเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าแล้ว
การอธิษฐานเพื่อเพื่อนบ้านของเราก็จะช่วยพวกเขาได้

“และผู้ที่ขัดสนของพระองค์”

242

— เกโรนดา ท่านครับ ผมควรทำอย่างไรดีครับ?
ระหว่างการอธิษฐาน หัวใจของผมยังคงเย็นชา
— นั่นเป็นเพราะจิตใจไม่ได้ส่งข้อความไปยังหัวใจ
นอกจากนี้ การอธิษฐานยังต้องใช้ความพยายาม; เป็นไปไม่ได้ที่จะถึงสภาพที่จิตใจไม่หลงทางเลยในพริบตา
ความอดทนเป็นสิ่งจำเป็น เราเคาะประตูอย่างไร? เคาะครั้งหนึ่งแล้วอีกครั้ง แล้วรอ — และประตูก็เปิดแต่คุณอยากเคาะครั้งเดียวแล้วเดินเข้าไปเลย
มันไม่ทำงานแบบนั้นหรอก เมื่อคุณเริ่มสวดมนต์คุณไม่รู้สึกอยากทำเลยหรือ?
— ผมรู้สึกว่าผมต้องการความช่วยเหลือ เพราะผมรู้สึกอ่อนแอ
— อ้า นั่นคือจุดเริ่มต้นที่แท้จริง
ความอดทนเป็นสิ่งจำเป็นในการอธิษฐาน “และพวกเขาต้องการพระองค์”
ตามที่พระวรสารกล่าวถึงสองสาวกที่พบพระผู้เป็นเจ้าบนทางไปเอมมาอูส พระคริสต์อยู่กับพวกเขา เพราะเมื่ออยู่ในความสัมพันธ์

[ทางจิตวิญญาณ] กับพระองค์พวกเขามีสิทธิ์ที่จะได้รับการอยู่ร่วมกับพระองค์
พวกเขามีความถ่อมตัว ความเรียบง่าย ความเมตตา และความกล้าหาญ — ในความหมายที่ดีที่สุดของคำนั้นพวกเขามีคุณสมบัติทั้งหมดที่จำเป็นให้พระคริสต์อยู่กับพวกเขา และนั่นคือเหตุผลที่พระองค์ทรงทำเช่นนั้นเราต้องอธิษฐานด้วยความเชื่อสำหรับทุกสิ่งที่เราขอ;
เราต้องอดทน และพระเจ้าจะตรัสตอบเพราะเมื่ออธิษฐานด้วยความเชื่อ
บุคคลนั้นในความหมายหนึ่งก็ทำให้พระเจ้าต้องประทานสิ่งที่ขอมา เพื่อเห็นแก่ความเชื่อนั้น ดังนั้นเมื่อขอสิ่งใดจากพระเจ้า ให้เรา ‘อย่าลังเล’ และคำอธิษฐานของเราจะได้รับการตอบรับ “จงมีความเชื่อและอย่าสงสัย”

243
— พระเจ้าตรัสไว้
พระเจ้าทรงรู้ว่าเมื่อใดจะประทานสิ่งที่เราขอมา
โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายทางจิตวิญญาณแก่เรา

242 ลูกา 24:29.

243 ดู มัทธิว 21:21.

284

บางครั้งเราขอพระเจ้าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
แต่กลับขาดความอดทนและเกิดความวิตกกังวล
เราจะมีเหตุผลที่จะกังวลหากพระเจ้าของเราไม่ทรงฤทธานุภาพ
แต่เนื่องจากเรามีพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด
ซึ่งความรักของพระองค์ยิ่งใหญ่จนทรงเลี้ยงดูเราด้วยพระโลหิตของพระองค์ จึงไม่มีข้ออ้างใดสำหรับความวิตกกังวลของเราบางครั้งเราไม่มอบการแก้ไขปัญหาไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า
แต่กลับกระทำด้วยวิธีของมนุษย์ เมื่อเราขอสิ่งใดจากพระเจ้าแต่ความเชื่อของเราสั่นคลอน และ— โดยไม่รอให้พระองค์ตอบคำวิงวอนของเรา—
เราพยายามด้วยวิธีของมนุษย์เพื่อบรรลุสิ่งที่ทำได้ยาก
ก็เหมือนว่าเรากำลังยื่นคำร้องต่อพระเจ้าผู้เป็นกษัตริย์
แต่เมื่อพระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์เพื่อทรงกระทำ
เราก็ถอนคำร้องนั้นกลับ แล้วเราจึงขอพระองค์อีกครั้งแต่ความเชื่อของเราก็สั่นคลอนขึ้นอีกครั้ง;
เรากลับรู้สึกกังวลอีกครั้งและทำสิ่งเดิมซ้ำไปซ้ำมา ดังนั้นความทุกข์ทรมานของเราจึงยืดเยื้อต่อไป กล่าวอีกนัยหนึ่งเราประพฤติตัวเหมือนคนที่ส่งคำร้องไปยังหน่วยงานรัฐบาล
แต่ไม่นานก็เปลี่ยนใจและถอนคำร้องนั้นกลับแล้วเปลี่ยนใจอีกครั้งและส่งคำร้องนั้นไปใหม่;
ผ่านไปอีกสักพัก ก็ถอนคำร้องนั้นกลับอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม
คำร้องนั้นต้องยังคงอยู่เพื่อรอถึงคิวของมัน

การอธิษฐานท่ามกลางความเจ็บปวด
— เกโรนดาท่านอธิษฐานอย่างไรสำหรับความต้องการเฉพาะเรื่อง?
— กุญแจสำคัญของทุกสิ่งคือมันต้องเป็นความเจ็บปวด
หากไม่มีความเจ็บปวด คุณอาจสวดลูกประคำได้ทั้งวันทั้งคืนแต่คำอธิษฐานของคุณก็จะไม่เกิดผลอะไรเลย
หากคนนั้นรู้สึกถึงความเจ็บปวดจากสิ่งที่กำลังอธิษฐานอยู่
แม้แต่เสียงถอนหายใจเพียงครั้งเดียว
ก็ถือเป็นคำอธิษฐานจากใจจริง
หลายคนเมื่อถูกขอให้อธิษฐานเพื่อผู้อื่น ก็ไม่มีเวลาและอธิษฐานเพื่อความต้องการของบุคคลเหล่านั้นด้วยเพียงเสียงถอนหายใจเท่านั้น ผมไม่ได้บอกว่าไม่ควรอธิษฐานแต่หากไม่มีเวลา
การถอนหายใจเพื่อความเจ็บปวดของผู้อื่นก็ถือเป็นการอธิษฐานจ
ากใจ นั่นคือ ในแง่ของพลัง
มันเทียบเท่ากับการอธิษฐานเป็นเวลาหลายชั่วโมง ตัวอย่างเช่น
คุณอ่านจดหมาย เห็นความจำเป็น ถอนหายใจ แล้วจึงอธิษฐาน โอ้ช่างเป็นสิ่งที่มหัศจรรย์เพียงใด!
285

คุณยังไม่ได้หยิบโทรศัพท์ขึ้นเลย ยังไม่ได้กดหมายเลขด้วยซ้ำแต่พระเจ้าก็กำลังได้ยินคุณแล้ว!
และผู้ที่ได้รับการอธิษฐานเช่นนี้ย่อมเข้าใจสิ่งนี้ได้ดีเพียงใด! ดูสิ ผู้ที่ถูกผีสิง ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใดก็รู้ตัวเมื่อฉันกำลังอธิษฐานให้พวกเขา และร้องออกมา!
คำอธิษฐานที่แท้จริงไม่ใช่ความสุข ไม่ใช่ ‘นิพพาน’;
มันเริ่มต้นด้วยความเจ็บปวด ความเจ็บปวดชนิดใดกัน? บุคคลนั้นอยู่ในความทุกข์ทรมาน
ในความหมายที่ดีที่สุดของคำนี้ เขากำลังเจ็บปวด เขาร้องครวญ
เขากำลังทุกข์ ไม่ว่าเขาจะอธิษฐานเพื่อสิ่งใด
คุณรู้หรือไม่ว่า ‘การทุกข์’ หมายความว่าอย่างไร? ใช่แล้วเขาต้องทนทุกข์เพราะเขาได้ร่วมแบ่งปันความเจ็บปวดของมนุษยชาติโดยรวม หรือความเจ็บปวดของบุคคลใดบุคคลหนึ่งสำหรับการร่วมแบ่งปันนี้ สำหรับความเจ็บปวดนี้พระเจ้าจะประทานความสุขอันศักดิ์สิทธิ์ให้เขาเป็นรางวัล
แน่นอนว่า คนนั้นไม่ได้ขอความสุขอันศักดิ์สิทธิ์นั้นมันมาโดยเป็นผลตามธรรมชาติ
เพราะเขาได้ร่วมแบ่งปันความเจ็บปวดของผู้อื่น
— ควรเริ่มจากจุดไหน?
— คนหนึ่งได้ทราบข่าวบางอย่าง เช่น มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น ‘อา!’ — เขาถอนหายใจและพระเจ้าก็ประทานความปลอบประโลมให้เขาทันทีสำหรับเสียงถอน
หายใจเล็กๆ นั้น เขาเห็นใครนั้นกำลังทุกข์ทรมาน
และรู้สึกเห็นใจเขาทันที
หาความปลอบประโลมจากความปลอบประโลมอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า และไม่ถูกทิ้งไว้กับความขมขื่นของความเจ็บปวดนั้นจากนั้นเพื่อนบ้านของเขาได้รับความช่วยเหลือผ่านคำอธิษฐานขอ
งเขา หรือเขาอาจครุ่นคิดว่า: “พระเจ้าได้ประทานให้เรามากมาย
แต่ฉันได้ทำอะไรเพื่อพระองค์บ้าง?”
มีชายคนหนึ่งกล่าวคำต่อไปนี้กับฉันซึ่งสร้างความประทับใจลึกซึ้งให้ฉัน:
“เมื่อมีการประกอบพิธีศีลมหาสนิท เทวดาทั้งหลายจะปิดหน้าไว้ขณะที่เรารับพระกายพระคริสต์และฉันได้ทำอะไรเพื่อพระคริสต์บ้าง?” ดังนั้น ในความหมายที่ดีจิตวิญญาณจึงต้องทนทุกข์
— เกโรนดา,
คนที่อธิษฐานจะรู้ได้อย่างไรว่าคำอธิษฐานของเขาได้ช่วยเพื่อนบ้านแล้ว?

—

ผู้ที่อธิษฐานจะรู้ได้จากการปลอบประโลมจากพระเจ้าที่เขารู้สึกภายในตัวเอง

286

หลังจากที่ได้อธิษฐานด้วยใจจริงที่เต็มไปด้วยความเศร้าโศก
อย่างไรก็ตาม
ก่อนอื่นต้องทำให้ความเจ็บปวดของผู้อื่นกลายเป็นความเจ็บปวด
ของตนเอง และเพียงหลังจากนั้นจึงอธิษฐานด้วยใจจริง
ความรักเป็นคุณลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์;
มันสัมผัสหัวใจของผู้อื่น ดังนั้นในโรงพยาบาลก็เช่นกัน — หากแพทย์และพยาบาลทุกข์ทรมานอย่างแท้จริงเพื่อผู้ป่วย
นี่คือยาที่มีประสิทธิภาพที่สุดที่พวกเขาสามารถมอบให้ผู้ป่วยได้ ผู้ป่วยจะรู้สึกถึงความเมตตานี้ และรู้สึกถึงความมั่นใจความปลอดภัย และความสบายใจผู้ที่กำลังทุกข์ทรมานไม่ต้องการคำพูดมากมายหรือคำเทศนาของเ
รา พวกเขาเข้าใจว่าคุณกำลังเจ็บปวดแทนพวกเขา
และสิ่งนี้ช่วยพวกเขาได้ ความเจ็บปวดคือทุกสิ่งหากเรารู้สึกเจ็บปวดแทนผู้อื่น
เราจะลืมตัวเราเองและความต้องการของเราไป

ความปลอบประโลมจากพระเจ้า

— เกโรนดา, เมื่อผมทุกข์แทนผู้อื่น
ผมถูกความกังวลครอบงำจนไม่สามารถสวดภาวนาได้

—

ความวิตกกังวลนี้แสดงว่าธรรมชาติมนุษย์ภายในตัวคุณยังมีชีวิ
ตอยู่ ยิ่งฉันรู้สึกเจ็บปวดแทนผู้อื่นมากเท่าไร
ฉันก็ยิ่งอธิษฐานและชื่นชมยินดีทางจิตวิญญาณมากขึ้นเท่านั้นเพราะฉันบอกทุกสิ่งกับพระคริสต์
และพระองค์ทรงจัดให้ทุกสิ่งถูกต้อง และฉันเห็นว่าเมื่อเวลาผ่านไป ความแข็งแรงทางกายภาพจะลดลงแต่ความแข็งแรงทางจิตวิญญาณจะเพิ่มขึ้น เพราะความรักการเสียสละตนเอง และความเศร้าโศกต่อเพื่อนมนุษย์ให้พลังทางจิตวิญญาณอันยิ่งใหญ่ ลองดูสิ: เมื่อคืนวานนี้ขณะที่คุณกำลังจัดพิธีเฝ้าระวัง ฉันเองก็ไม่มีแรงมากนักแต่ฉันได้แรงใจจากความทุกข์ทรมานของผู้อื่น
ผมยืนทั้งคืนจนถึงพิธีบูชาพระเจ้า รับผู้มาร่วมพิธี244 แล้วในโบสถ์ ผมก็ยืนต่ออีก แต่ถึงอย่างนั้นผมก็ไม่รู้สึกเหนื่อยเลย
เพราะผมรู้สึกถึงความเจ็บปวดแทนผู้คน

244 ผู้อาวุโสท่านนี้กำลังกล่าวถึงพิธีเฝ้าระวังที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ 9 ถึง 10 พฤศจิกายน ค.ศ. 1993 ท่านกำลังป่วยด้วยโรคมะเร็ง แต่ถึงแม้จะเป็นเช่นนั้นท่านก็ยังคงยืนขึ้นและพิงเก้าอี้
เพื่อให้พรแก่ผู้เชื่อประมาณสามหมื่นคนที่มาในวันนั้น

287

และความเจ็บปวดนั้นให้ผมมีพลัง ดังนั้นคุณเองก็เช่นกัน — จงอธิษฐานและชื่นชมยินดี
พระเจ้าจะจัดการทุกสิ่งให้เรียบร้อย
หากใครมองความทุกข์ทรมานจากมุมมองทางจิตวิญญาณ
เขาจะไม่รู้สึกเศร้าโศก ยกตัวอย่างเช่น ผู้คนที่มาพบฉันฉันรู้สึกถึงความเจ็บปวดของพวกเขาอย่างลึกซึ้งเพียงใด!
ฉันไม่ได้ฟังพวกเขาอย่างไม่เต็มใจ หรือฟังเพียงครึ่งหู; ฉัน
ก็ทุกข์และถอนหายใจ แต่ทุกครั้งที่ถอนหายใจ
ฉันก็วางภาระนั้นลงบนพระเจ้า
และพระองค์ก็ปลอบประโลมฉันในความเจ็บปวดที่ฉันรู้สึกแทนเพื่อนบ้าน กล่าวอีกนัยหนึ่งเมื่อผมมองความเจ็บปวดของผู้อื่นจากมุมมองทางจิตวิญญาณ
ความปลอบประโลมจากพระเจ้าก็มาเยือน
เพราะหากมีความหวังในพระเจ้าอยู่ภายในความเจ็บปวดนั้น
ก็ย่อมมีความปลอบประโลมจากพระเจ้าอยู่ภายในนั้นด้วย
มิฉะนั้นแล้ว ใครจะทนรับมันได้ทั้งหมด! หากไม่มีความปลอบประโลมนี้ผมจะอยู่ได้อย่างไรกับทุกสิ่งที่ต้องได้ยิน?
มันทำให้ฉันเจ็บปวด
แต่ฉันก็คิดถึงการลงโทษจากพระเจ้าสำหรับผู้ที่กำลังทุกข์ทรม
านด้วย เราอยู่ในมือของพระเจ้า
เนื่องจากมีความยุติธรรมและรางวัลจากพระเจ้า
ไม่มีสิ่งใดที่หลุดพ้นจากการพิจารณา
ไม่ว่าคนจะทุกข์ทรมานมากเพียงใด
นั่นคือสิ่งที่เขาจะได้รับรางวัลอย่างแม่นยำ พระเจ้าเมื่อเห็นความเจ็บปวดมากมายบนโลกนี้
แม้กระทั่งสิ่งที่อยู่นอกเหนือการรับรู้ของเรา
ก็ไม่ตกอยู่ในความสิ้นหวัง ‘คุณกำลังทุกข์ทรมานมากขึ้นหรือไม่? ฉันจะให้คุณมากขึ้นในชีวิตข้างหน้า,’ พระเจ้าตรัสและพระองค์ทรงยินดีในสิ่งนี้ เพราะมิฉะนั้นพระองค์จะทรงทนต่อความไม่ยุติธรรมและความชั่วร้ายมากมายเช่นนี้ได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามเมื่อทรงระลึกถึงรางวัลสำหรับผู้ที่กำลังทุกข์ทรมาน
พระองค์จึงสามารถทนต่อความเจ็บปวดอันยิ่งใหญ่นี้ได้
และสำหรับเรา
ผู้ที่ไม่สามารถเห็นความรุ่งโรจน์ที่เพื่อนร่วมมนุษย์จะได้ร
ับ และผู้ที่ทนทุกข์แทนเขา
พระเจ้าประทานความปลอบประโลมอันศักดิ์สิทธิ์ให้เรา

288

— เกโรนดา,
ความห่วงใยต่อเพื่อนบ้านเช่นนี้ไม่ทำให้คนรู้สึกเหนื่อยล้าหรือ?
— ไม่ครับ หากใครก็ตามที่เผชิญกับทุกปัญหาด้วยจิตวิญญาณ
ก็จะไม่รู้สึกเหนื่อยล้า ในตอนแรกเมื่อได้ยินข่าวความทุกข์ของใครสักคน จะรู้สึกขมขื่นแต่ต่อมา รางวัลคือความปลอบประโลมจากพระเจ้าจะมาถึงและร่างกายก็ไม่ถูกทำลาย
ความขมขื่นที่เกิดจากปัญหาทางโลกนำไปสู่โรคภัย เช่นการเลือดออกในกระเพาะอาหาร และสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายกัน; แต่ความขมขื่นที่เกิดจากความเจ็บปวดเพื่อผู้อื่นนั้น
มียาบรรเทาจากพระเจ้าอยู่ภายใน
และไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย

อันตรายจากความไม่ไวต่อความรู้สึก

— เกโรนดา,
บางครั้งผู้เป็นฆราวาสก็ขอให้ผมสวดภาวนาเพื่อแก้ปัญหาของพวกเขา ผมสวดภาวนา แต่ไม่รู้สึกเจ็บปวด
— อาจมีสองเหตุผลสำหรับเรื่องนี้
เหตุผลแรกเกี่ยวข้องกับอันตราย
ส่วนเหตุผลที่สองเป็นแนวทางทางจิตวิญญาณในการแก้ปัญหา
กรณีแรกคือเมื่อพระภิกษุลืมคนที่รัก
แต่ก็ไม่คิดถึงผู้อื่นด้วย — คือ ท่านไม่สวดภาวนาเพื่อผู้คนนี่เป็นเรื่องที่แย่มาก กล่าวอีกนัยหนึ่งเมื่อเราทิ้งคนที่รักไว้เบื้องหลัง แล้วมาอยู่ที่วัดและเมื่อเวลาผ่านไป ก็ลืมพวกเขาไปแต่แน่นอนว่าในกระบวนการนี้ การลืมคนอื่นๆ ไปนั้นง่ายกว่ามากใช่ เราได้เริ่มชีวิตทางจิตวิญญาณแล้วแต่ยังไม่ได้เริ่มแบ่งปันความทุกข์ของผู้อื่นทางจิตวิญญาณ
เรายังไม่ได้พัฒนาทางจิตวิญญาณเพื่อสามารถรู้สึกถึงความต้องการของพวกเขาได้
และผลที่ตามมาคือมีความเสี่ยงที่จะตกเข้าสู่ภาวะไม่รู้สึกตัว ทีละน้อย พระภิกษุจะกลายเป็นคนไม่สนใจและหัวใจของเขาก็แข็งเหมือนหิน ในกรณีที่สองผู้ที่สวดมนต์รู้สึกถึงความเจ็บปวดของโลกทั้งใบ
แต่เขาก็รู้สึกถึงความสบายใจด้วย
เมื่อตระหนักว่าผู้ที่ทุกข์ทรมานจะได้รับรางวัลจากพระเจ้าและจะกลายเป็นผู้พลีชีพ
ความคิดนี้ทำให้เขามีความมั่นใจอย่างลึกซึ้ง
และเขาได้สัมผัสความสุขภายใน ในกรณีนี้ หัวใจของเขาไม่ใช่หินแต่เต็มไปด้วยความรักอันศักดิ์สิทธิ์
289

หากพระไม่ระมัดระวัง
หัวใจของท่านอาจกลายเป็นแข็งกระด้างมาก
ผู้เป็นฆราวาสเห็นความทุกข์ยากและเคราะห์ร้ายของเพื่อนบ้านก็รู้สึกเห็นใจพวกเขา เราไม่เห็นสิ่งนี้และอาจถึงจุดที่เราขอเพียงเพื่อตัวเองเท่านั้น
และหากเราไม่ฝึกฝนศิลปะอันละเอียดอ่อนในการเห็นอกเห็นใจต่อความโชคร้ายของผู้อื่น และสวดภาวนาด้วยใจจริงเพื่อพวกเขาเราจะกลายเป็นคนใจแข็ง
เราจะถึงจุดที่แสวงหาประโยชน์เพียงเพื่อตัวเองเท่านั้น
และหัวใจของเราจะกลายเป็นหินด้วยความไม่แยแส
สิ่งนี้ขัดกับพระวรสาร พระภิกษุต้องแสดงความเมตตารู้สึกถึงความเจ็บปวดของผู้อื่น และอธิษฐานเผื่อทุกคนสิ่งนี้ไม่ได้ทำให้ท่านเสียสมาธิ แต่ตรงกันข้ามผ่านการอธิษฐาน ท่านช่วยทั้งตัวเองและผู้อื่น
— เกโรนดา, ถึงแม้ผมจะเห็นความน่าเวทนาของตัวเองทั้งหมด
แต่ผมก็ยังอธิษฐานเพื่อผู้อื่นมากขึ้น
บางทีผมอาจดีกว่าหากไม่อธิษฐานเพื่อผู้อื่นแต่อธิษฐานเพื่อตัวเองเท่านั้น?
— นี่เป็นเพราะความถ่อมตัว [อันยิ่งใหญ่] หรือไม่?
หากเป็นเพราะความถ่อมตัวก็จงกล่าวกับพระเจ้าด้วยความถ่อมตัวอันยิ่งใหญ่ว่า:
‘พระเจ้าของข้าพระองค์
พระองค์ไม่ควรฟังข้าพระองค์ในสภาพเช่นนี้
แต่จะไม่ยุติธรรมหรือหากผู้อื่นต้องทุกข์ทรมานเพราะข้าพระองค์? ท้ายที่สุดหากข้าพเจ้าอยู่ในสภาพทางจิตวิญญาณและมีความกล้าหาญในการอธิษฐาน พระองค์ก็จะทรงฟังข้าพเจ้าและช่วยพวกเขาข้าพเจ้ามีส่วนรับผิดชอบต่อความทุกข์ของใครบางคน
แต่เพื่อนบ้านของข้าพเจ้าได้ทำผิดอะไรทำไมเขาต้องทุกข์เพราะข้าพเจ้า? ข้าพเจ้าวิงวอนพระองค์โปรดช่วยเขาด้วย”
กล่าวอีกนัยหนึ่ง
ทุกอย่างขึ้นอยู่กับวิธีที่เราวางตัวตนเองในความสัมพันธ์กับผู้อื่น คุณรู้สึกถึงความไม่คู่ควรของตนเองแต่เมื่อเห็นความทุกข์ของผู้อื่น คุณก็รู้สึกสะเทือนใจคุณเห็นใจ และคุณอธิษฐาน เมื่อผมเห็นคนตาบอด เช่นนั้นผมก็รู้สึกผิด เพราะหากผมอยู่ในภาวะแห่งพระคุณทางจิตวิญญาณผมก็สามารถรักษาเขาได้
พระเจ้าได้ประทานโอกาสให้เราได้กลายเป็นนักบุญและทำปาฏิหาริย์ได้ เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงทำ ดังนั้นเมื่อเรายอมรับความเจ็บป่วยทางจิตวิญญาณของเราเอง—

290

ไม่ว่าจะมากหรือน้อย—
เราจึงขอการรักษาทางกายภาพให้เพื่อนบ้านของเรา
เพื่อนมนุษย์ของเรา ด้วยความถ่อมตนพร้อมทั้งยอมรับความผิดของเราเองในความเจ็บป่วยของพวกเขา
เพราะหากเราสุขภาพจิตวิญญาณดีแล้ว
พวกเขาคงได้รับการรักษาไปนานแล้ว และจะไม่ทุกข์ทรมานด้วยการมีท่าทีที่ถูกต้องต่อผู้อื่น
โดยถือว่าตัวเองเป็นผู้มีความผิดต่อทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในโลกเราจึงอธิษฐานว่า: ‘พระเยซูคริสต์เจ้า โปรดเมตตาเราด้วย’ และทั้งโลกจะได้รับความช่วยเหลือส่วนความน่าเวทนาของเราเอง—
เราต้องรู้สึกเจ็บปวดต่อมันและแสวงหาความเมตตาจากพระเจ้า
แต่แน่นอนว่า หากใครได้บรรลุถึงสภาพทางจิตวิญญาณแล้วเขาจะไม่ขอสิ่งใดเพื่อตัวเองเลย
ผมเห็นว่าเรามักเข้าใจผิดคำพูดว่า ‘พระเยซูคริสต์โปรดเมตตาแก่ข้าพเจ้า’ และด้วยความถ่อมตัวที่ผิดพลาดจึงไม่กล่าวว่า ‘โปรดเมตตาแก่เรา’; เราไม่สวดภาวนาเพื่อผู้อื่นแต่สวดภาวนาเพื่อตัวเองเท่านั้น
นั่นคือเหตุผลที่ผู้เชื่อทั่วไปบางครั้งเข้าใจผิดเกี่ยวกับเราผู้เป็นนักบวช และรู้สึกไม่พอใจโดยกล่าวว่าเราเป็นคนเห็นแก่ตัวและสนใจแต่ความรอดของตนเองเท่านั้น “โปรดเมตตาแก่ข้าพเจ้า” มีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เราตกอยู่ในความหยิ่งยโส
คำอธิษฐานเพียงคำเดียวจากผู้ที่มีใจถ่อมตน
ซึ่งเชื่อว่าตนเองเป็นคนเลวร้ายที่สุดในโลก
มีคุณธรรมมากกว่าการประกอบพิธีสวดตลอดคืนทั้งคืนด้วยใจที่หยิ่งยโส เมื่อเราอธิษฐานด้วยความหยิ่งยโสเรากำลังเยาะเย้ยตัวเอง

สภาพความพร้อม
อย่าลืมว่าเรากำลังใช้ชีวิตในยุคสมัยที่ยากลำบาก
และจำเป็นต้องมีคำอธิษฐานมากมาย
จงระลึกถึงความจำเป็นอันยิ่งใหญ่ที่ผู้คนกำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้
จงระลึกถึงความกระตือรือร้นในการอธิษฐานที่พระเจ้าทรงเรียกร้องจากเรา
โปรดอธิษฐานเพื่อความบ้าคลั่งทั่วไปที่ครอบงำโลกทั้งใบ;
อธิษฐานให้พระคริสต์ทรงเมตตาต่อสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง
เพราะมันกำลังมุ่งสู่หายนะ
ขอให้พระองค์ทรงแทรกแซงด้วยวิธีอันศักดิ์สิทธิ์ในยุคบ้าคลั่งที่เรากำลังใช้ชีวิตอยู่
291

เพราะโลกกำลังถูกนำเข้าสู่ความวุ่นวาย ความบ้าคลั่งและทางตัน
พระเจ้าได้เรียกเราให้อธิษฐานเผื่อโลก— โลกที่เต็มไปด้วยปัญหามากมาย! ผู้คนที่น่าสงสารพวกเขาไม่มีเวลาแม้แต่จะกางมือทำเครื่องหมายกางเขน!
หากเราผู้เป็นนักบวชไม่สวดภาวนา แล้วจะมอบภารกิจนี้ให้ใคร? ในยามสงคราม ทหารจะอยู่ในภาวะเตรียมพร้อมสูงสุด: เขาใส่รองเท้าทหารเรียบร้อยแล้ว รอเพียงคำสั่งเท่านั้นนักบวชต้องอยู่ในสภาพเดียวกัน อา หากข้าเป็นมาคาบีสักคน!

245

ข้าจะถอยร่นขึ้นภูเขาเพื่อสวดภาวนาไม่หยุดยั้งเพื่อมนุษยชาติ
ผ่านการสวดภาวนา เราต้องช่วยโลกทั้งใบ
เพื่อไม่ให้มารร้ายทำตามใจชอบ มารร้ายได้สิทธิบางประการแล้วไม่ใช่ว่าพระเจ้าทรงอนุญาตให้เขาทำตามใจชอบ
แต่เพียงเพราะพระองค์ไม่ประสงค์จะละเมิดสิทธิในการเลือกด้วยตนเอง นั่นคือเหตุผลที่เราต้องช่วยโลกผ่านการสวดภาวนาหากใครรู้สึกทุกข์ใจกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในโลกนี้
หากใครอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้
ผู้คนก็จะได้รับความช่วยเหลือ
ในขณะที่เจตจำนงเสรีของพวกเขายังคงอยู่ครบถ้วน
หากด้วยความกรุณาของพระเจ้า คุณก้าวหน้าไปได้อีกเล็กน้อยเราจะดำเนินการบางอย่างที่พิเศษเกี่ยวกับการอธิษฐาน
เราจะจัดการเรื่องนี้อย่างเหมาะสม ท่านจะกลายเป็น ‘เรดาร์’ เพราะเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นรอบตัวเราบังคับให้เราต้องทำเช่นนั้น เราจะจัดตั้ง ‘กองกำลังการสวดมนต์’ ท่านจะต่อสู้ด้วยลูกประคำของท่าน
การสวดมนต์ต้องทำด้วยความเจ็บปวดท่านรู้หรือไม่ว่าเมื่อนั้นมันจะมีพลังมากเพียงใด?
มันทำให้ผมเจ็บปวดอย่างยิ่งเมื่อเห็นพระภิกษุไม่กระทำผ่า
นพระเจ้า ผ่านการสวดมนต์ แต่กระทำด้วยวิธีของมนุษย์ — ในเรื่องที่ยากจะบรรลุได้ด้วยกำลังของมนุษย์เพียงอย่างเดียวพระเจ้าสามารถแก้ไขทุกสิ่งให้ถูกต้องได้
ด้วยการปฏิบัติทางจิตวิญญาณที่ถูกต้อง คนเราสามารถสร้างวัด

245 ชื่อเล่น ‘Maccabee’ (คำที่ตามความน่าจะเป็นสูง หมายถึง ‘ผู้ที่บดขยี้ศัตรู’) ถูกตั้งให้กับยูดา ผู้นำการลุกฮือของชาวยิวในปี 166 ก่อนคริสตกาลและต่อมาถูกใช้กับผู้สืบทอดตำแหน่งของเขาด้วย
การลุกฮือครั้งนี้มีเป้าหมายต่อต้านแอนทิโอคัสที่ 4 เอพิฟานีสผู้เป็นผู้นำราชวงศ์เซลิวซิด
ชาวมาคาบีเป็นนักรบที่เสียสละตนเองเพื่อความเชื่อของบรรพบุรุษและเพื่อเอ

กราชของชาติอิสราเอล (ดูหนังสือมาคาบี)

292

จัดหาทุกสิ่งที่จำเป็นให้วัด
และช่วยเหลือโลกทั้งใบได้เพียงผ่านการสวดมนต์เท่านั้นคุณไม่จำเป็นต้องทำงานเลย: เพียงแต่สวดมนต์เท่านั้นพระภิกษุต้องพยายามไม่คิดมากเกี่ยวกับความยากลำบากนี้หรือนั้น — ไม่ว่าเรื่องนั้นจะเกี่ยวข้องกับตัวเขาเอง เพื่อนบ้านหรือสภาพทั่วไปของโลก เขาต้องหันมาสู่การสวดมนต์และผ่านทางพระเจ้า ส่งพลังศักดิ์สิทธิ์ ออกไปสู่โลกเพราะไม่ว่าด้วยวิธีใดก็ตาม นี่คือหน้าที่ของพระภิกษุและหากท่านยังไม่เข้าใจเรื่องนี้
ชีวิตของท่านก็ไม่มีค่าความหมายใดๆ เลย ดังนั้นพระภิกษุต้องรู้ว่าความกังวลทุกประการของท่าน
ซึ่งผลักดันให้ท่านไปหาทางออกด้วยวิธีมนุษย์ต่อความยากลำบากต่างๆ ซึ่งทำให้ท่านทุกข์ทรมานและปวดหัว ล้วนมาจากมารร้ายหากคุณพบว่าตัวเองถูกรบกวนด้วยคำถามที่ไม่อาจแก้ไขได้ด้วยวิธีการของมนุษย์ และหากคุณไม่มอบมันไว้ให้พระเจ้าจงรู้ไว้ว่านี่คือกลอุบายของมารร้ายที่ออกแบบมาเพื่อทำให้คุณละทิ้งการสวดภาวนา ซึ่งผ่านทางการสวดภาวนาพระเจ้าไม่เพียงแต่ส่งพลังศักดิ์สิทธิ์
แต่พลังศักดิ์สิทธิ์มากมาย
และความช่วยเหลือที่ได้รับนั้นจะไม่ใช่เพียงความช่วยเหลือจากพระเจ้า แต่เป็นปาฏิหาริย์ของพระเจ้าตั้งแต่ขณะที่เราเริ่มกังวล
เราก็ขัดขวางการแทรกแซงของพระเจ้าในสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น
เราให้ความสำคัญกับเหตุผลมากกว่าพระเจ้ามากกว่าพระประสงค์ของพระเจ้า; หากเราให้ความสำคัญกับสิ่งหลังเราก็จะมีสิทธิ์ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า มารร้ายซึ่งขโมยความรักของพระภิกษุอย่างชำนาญ
พยายามผูกมัดท่านไว้ด้วยความรักทางโลก ด้วยมุมมองทางโลกและการรับใช้เพื่อนมนุษย์ตามแบบทางโลก
ในขณะที่พระภิกษุสามารถปฏิบัติหน้าที่ภายในขอบเขตชีวิตทางศาสนาของท่านได้ ท่านสามารถทำงานในสาขาความเชี่ยวชาญของท่านนั่นคือ ‘ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร’ เพราะนี่คือความเชื่อฟังที่พระเจ้าได้มอบหมายให้ท่านโดยเฉพาะ สิ่งอื่นทั้งหมดทุกสิ่งที่เราบรรลุได้ผ่านความพยายามของมนุษย์
ล้วนอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า
นอกจากนี้
การที่พระภิกษุช่วยเหลือผู้อื่นผ่านการสวดมนต์ย่อมดีกว่าการช่วยเหลือด้วยคำพูด
หากท่านไม่มีกำลังพอที่จะยับยั้งผู้ที่ทำชั่ว
ก็ให้ช่วยเหลือเขาจากระยะไกลผ่านการสวดมนต์
เพราะมิฉะนั้นท่านอาจทำร้ายตัวเองได้
293

การสวดมนต์ที่เต็มไปด้วยความเมตตาและจริงใจเพียงครั้งเดียวมีพลังมากกว่าคำพูดพันคำ
เมื่อคำพูดไม่สามารถเข้าถึงผู้อื่นได้
คนมักพูดว่าผมช่วยผู้ที่มาหาผม
แต่ผมถือว่าสิ่งที่ผมถวายให้โลกอย่างแท้จริงคือเวลาหนึ่งชั่วโมงครึ่งที่ผมอ่านหนังสือสดุดี ส่วนสิ่งอื่น ๆผมถือว่าเป็นการฆ่าเวลา: ผู้ที่โชคร้ายมาหาผมระบายความเจ็บปวดให้ผมฟัง
และผมก็ให้คำแนะนำบางอย่างแก่พวกเขา
นั่นคือเหตุผลที่ผมไม่ถือว่าการช่วยเหลือผู้อื่นเป็นเครื่องบูชาของผมเอง: การสวดมนต์ต่างหากที่ช่วยเหลือผู้คนหากผมสามารถอุทิศเวลาทั้งหมดให้กับการสวดมนต์
ผมก็จะสามารถรับใช้โลกได้มากยิ่งขึ้น ลองสมมติว่าในหนึ่งวันผมรับผู้คนที่มาพร้อมกับความทุกข์ทรมานของพวกเขาสองร้อยคนแต่ในโลกนี้มีคนทุกข์ทรมานเพียงสองร้อยคนเท่านั้นหรือ?
โดยการไม่พบปะกับใครเลย และ [ในช่วงเวลานั้น] อธิษฐานเพื่อโลกทั้งใบ ฉันก็ได้พบปะกับโลกทั้งใบแล้วและนั่นคือเหตุผลที่ฉันบอกกับผู้คนว่า:
‘ฉันต้องการพูดกับพระเจ้าเกี่ยวกับคุณ
ไม่ใช่พูดกับคุณเกี่ยวกับพระเจ้า วิธีนั้นดีกว่าสำหรับคุณแต่คุณไม่เข้าใจฉัน’
อย่าให้เราประมาทในการอธิษฐานในช่วงปีที่ยากลำบากนี้
การอธิษฐานคือความปลอดภัย
การอธิษฐานคือความเชื่อมโยงกับพระเจ้า
คุณยังจำได้ไหมว่าอับบา อิซาค ได้เขียนไว้ว่าอย่างไร? ‘พระเจ้าจะไม่ถือโทษเราเพราะไม่สวดมนต์
แต่เพราะไม่รักษาความสัมพันธ์กับพระคริสต์และเพราะถูกมารร้ายหลอกลวง’

246

246 “ในวันนั้น พระเจ้าจะพิพากษาเราเกี่ยวกับบทสดุดีไม่ใช่เพราะเราละเลยการอธิษฐานแต่เพราะการละเลยนี้ทำให้เราเปิดทางให้ปีศาจเข้ามา” ดูเพิ่มเติม: อับบาอิสอัค ชาวซีเรีย ผลงาน เซอร์เกียฟ โพซัด,ค.ศ. 1911 บทสนทนาที่ 71 หน้า 362

294

บทที่ 2.
เกี่ยวกับความจริงที่ว่าวัดเป็นป้อมปราการของพระศาสนจักร

นักบวชคือประภาคารที่ยืนหยัดมั่นคงบนโขดหิน

— เกโรนดา,หน้าที่ของนักบวชคืออะไร?
—

หน้าที่ของนักบวชคือกลายเป็นภาชนะของพระวิญญาณบริสุทธิ์
เขาต้องทำให้ใจตนเองไวต่อความรู้สึกเหมือนใบทองคำเปลว
ทุกการกระทำของนักบวชล้วนเป็นความรัก
และเขาเองก็เริ่มต้นเดินทางบนเส้นทางนี้ด้วยความรักต่อพระเจ้า ซึ่งรวมถึงความรักต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยพระภิกษุใคร่ครวญถึงความทุกข์ยากของมนุษยชาติ;
หัวใจของท่านถูกความเศร้าโศกทิ่มแทง
และท่านสวดภาวนาไม่หยุดยั้งและด้วยใจจริงเพื่อสันติภาพ
ดังนั้น พระภิกษุจึงแสดงความเมตตาต่อโลกผ่านการสวดภาวนามีพระภิกษุบางท่านที่ช่วยเหลือผู้คนได้มากกว่าที่ทั้งโลกจะช่วยเหลือท่านได้ ตัวอย่างเช่นผู้เป็นฆราวาสอาจช่วยเหลือคนยากจนด้วยข้าวหนึ่งกิโลกรัมและส้มสองสามลูก และแม้กระทั่งในกรณีนั้นเขาก็มักให้เพียงเพื่อให้ผู้อื่นเห็นเขา
ในขณะที่ในเวลาเดียวกันเขากลับวิพากษ์วิจารณ์คนเหล่านั้นเองว่าขี้เหนียว แต่พระภิกษุกลับถวายคำอธิษฐานและผ่านทางคำอธิษฐานนั้น ในความเงียบสงบพระภิกษุส่งความช่วยเหลือทั้งตันไปยังเพื่อนบ้านของท่าน
พระภิกษุไม่จัดทำแผนการปฏิบัติของตนเองและไม่วางแผนทางโลกสำหรับงานเผยแผ่ศาสนา;
พระภิกษุเดินหน้าไปโดยไม่มีแผนการใดของตนเอง
และพระผู้เป็นเจ้าจะนำพระภิกษุนั้นมารวมไว้ในแผนการอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์; และหากมีความจำเป็นพระองค์อาจส่งพระภิกษุนั้นไปปฏิบัติภารกิจเผยแผ่ศาสนา
ด้วยวิธีที่เพียงพระองค์เท่านั้นที่ทรงทราบ
พระเจ้าไม่ทรงต้องการให้พระภิกษุออกไปสู่โลกและนำผู้คนด้วยมือของพระองค์ พระองค์ทรงต้องการให้พระภิกษุนำแสงสว่างมาสู่ผู้คนผ่านแบบอย่างชีวิตของตนเอง
และด้วยวิธีนี้ นำพวกเขาไปสู่ชีวิตนิรันดร์ กล่าวอีกนัยหนึ่งหน้าที่ของพระภิกษุไม่ได้อยู่ที่การช่วยเหลือโลกในขณะที่ยังคงอยู่ในโลก นักบวชถอนตัวออกจากโลกไม่ใช่เพราะเขาเกลียดโลกแต่เพราะเขารักโลก การใช้ชีวิตห่างไกลจากโลกนักบวชจะช่วยเหลือโลกผ่านการสวดภาวนา
295

ในเรื่องที่ความช่วยเหลือของมนุษย์เป็นไปไม่ได้
แต่มีเพียงการแทรกแซงจากพระเจ้าเท่านั้นที่จะช่วยได้
ดังนั้น
นักบวชต้องอยู่ในความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องกับพระเจ้า
รับการนำทางจากพระองค์ และชี้ทางให้ผู้คนไปสู่พระองค์
เป็นเวลานานที่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าชาวคาทอลิกให้เหตุผลอ
ย่างไรกับบางเรื่อง แต่เมื่อไม่นานมานี้มีสถาปนิกคาทอลิกสองคนจากกรุงโรมมาเยี่ยมข้าพเจ้าในห้องพักของข้าพเจ้า และความสับสนของข้าพเจ้าก็คลี่คลายลงพวกเขาไม่เข้าใจว่าศาสนาออร์โธดอกซ์คืออะไร

แต่พวกเขามีท่าทีที่ดี “ทำไม,” พวกเขาถามผม, “พระภิกษุถึงนั่งอยู่ที่นี่? ทำไมไม่ออกไปสู่โลกเพื่อรับใช้สังคม?” “ก็อย่างนี้,” ผมตอบ, “ประภาคารไม่ควรตั้งอยู่บนหน้าผาหรือ? หรือคุณจะบอกให้มันย้ายไปเมืองและร่วมงานกับโคมไฟถนน?
ประภาคารมีหน้าที่ของตัวเองและโคมไฟถนนก็มีหน้าที่ของตัวเอง”
พระภิกษุไม่ใช่หลอดไฟที่แขวนอยู่เหนือทางเท้าในเมือง
ส่องแสงให้ผู้เดินเท้าไม่สะดุดล้ม
พระภิกษุคือประภาคารที่อยู่ไกลโพ้น ตั้งมั่นอยู่บนหน้าผาสูงส่องแสงสว่างให้ทะเลและมหาสมุทร
เพื่อให้เรือสามารถเดินตามเส้นทางที่ถูกต้องและไปถึงพระเจ้า — จุดหมายปลายทางสุดท้ายของพวกเขา

คำเทศนาอันเงียบสงบของพระภิกษุ
... ข้าพเจ้าจะอธิษฐานว่าสามท่านผู้ฝึกหัดนี้จะไม่โตขึ้นเลย!
... ให้ท่านยังคงเป็นเช่นนี้ตลอดไป: ในผ้าโพกศีรษะสีฟ้านี้รูปร่างเล็กนี้ และวัยนี้! ท่านรู้ไหมว่าผู้คนได้รับประโยชน์อันเงียบสงบอย่างไรจากการเห็นท่าน? ท้ายที่สุดแล้วการหาหญิงสาวที่มีคุณธรรมในโลกปัจจุบันนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย สาวๆ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่บ้าคลั่ง: ถือบุหรี่ในมือเดินไปเดินมาอย่างไม่รู้ว่าใคร… แต่ที่นี่ ผู้คนเห็นสาวๆที่อุทิศตัวให้พระเจ้า ร้องเพลงในวัด ยินดี… ‘นี่คืออะไรกัน?’ ผู้คนสงสัย ‘มีอะไรแปลกๆ กำลังเกิดขึ้นที่นี่คุณจะบอกว่าพวกเธอเป็นคนโง่ได้ไหม? ไม่ได้คุณจะบอกว่าพวกเธอขาดอะไรได้ไหม? ไม่ได้ พวกเธอมีทุกอย่างแล้วดังนั้นจึงชัดเจนว่ามีสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่ากำลังทำงานอยู่!’
ใช่ ใช่ จริงๆ คุณรู้ไหมว่าประโยชน์อะไรจะเกิดจากเรื่องนี้?.. เมื่อคนโลกีย์—แม้กระทั่งผู้ไม่เชื่อ—
มาที่วัดและเห็นพระภิกษุที่แท้จริง หากพวกเขามีใจเปิดกว้าง 296

ก็จะกลายเป็นผู้เชื่อได้
นักวิทยาศาสตร์ผู้ไม่เชื่อในพระเจ้าหลายคน
ที่มาที่ภูเขาศักดิ์สิทธิ์เพียงเพื่อท่องเที่ยว
ก็เปลี่ยนชีวิตของตนเองไปแล้ว ผู้คน—ในความหมายเชิงบวก— เริ่มคิดทบทวนและค้นพบชีวิตทางจิตวิญญาณ
พวกเขาเห็นคนหนุ่มสาวที่เปี่ยมด้วยความสุข
ซึ่งแม้จะมีทุกโอกาสในโลกที่จะประสบความสำเร็จ
แต่กลับทิ้งความร่ำรวยและตำแหน่งหน้าที่ไว้เบื้องหลัง
และตอนนี้ใช้ชีวิตอย่างเคร่งครัด
อุทิศตนให้กับการสวดมนต์และการเฝ้าระวัง
เมื่อเห็นสิ่งเหล่านี้ ผู้คนก็ถามตัวเองว่า: ‘แล้วอย่างไรล่ะ? เพราะหากพระเจ้ามีอยู่จริง หากมีชีวิตหลังความตายหากมีความทุกข์ทรมานในนรกแล้วทำไมฉันจึงต้องใช้ชีวิตแบบนี้?”
และพวกเขาเริ่มใช้ชีวิตที่น้อยบาปลง
หรือแม้กระทั่งเปลี่ยนชีวิตไปอย่างสิ้นเชิง
ฉันรู้ถึงกรณีหนึ่งเช่นนี้ สาววัย 20
ปีคนหนึ่งพยายามฆ่าตัวตาย: เธอตัดข้อมือ
แต่ได้รับการช่วยเหลือทันเวลา
จากนั้นพระภิกษุรูปหนึ่งได้พาเธอไปยังวัดหญิง ในตอนแรกสาวน้อยผู้น่าสงสารนั้นรู้สึกสับสนและทุกข์ใจอย่างยิ่ง
แต่ต่อมา เมื่อได้รู้จักกับแม่ชีที่นั่นเธอก็เริ่มตั้งสติได้และกล่าวว่า:
‘ที่นี่ฉันเห็นโลกที่แตกต่างออกไปขอให้ฉันอยู่กับพวกท่านได้ไหม?’
นี่คือคำเทศนาเงียบของพระภิกษุนั้นเอง มีหลายคนที่เทศนา
แต่มีเพียงไม่กี่คนที่สร้างความไว้วางใจให้ผู้คน
เพราะชีวิตของพวกเขาไม่สอดคล้องกับคำพูด
แต่พระภิกษุนี้ไม่ได้เทศนาด้วยเสียงดังเพื่อให้ผู้อื่นได้ยิน เขาเทศนาพระคริสต์อย่างเงียบๆ ผ่านชีวิตของเขาและช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ผ่านการอธิษฐานของเขา
เขาใช้ชีวิตตามพระวรสารผ่านประสบการณ์
และพระคุณของพระเจ้าได้เปิดเผยตัวตนของเขา ดังนั้นพระภิกษุจึงเทศนาพระวรสารด้วยวิธีที่แท้จริงที่สุด
และนี่คือสิ่งที่โลกนี้ปรารถนาอย่างยิ่ง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งโลกในปัจจุบัน เมื่อพระภิกษุพูด
เขาไม่ได้แสดงเพียงความคิด แต่เป็นประสบการณ์ อย่างไรก็ตาม
แม้แต่ความคิดที่พระภิกษุแสดงออกมาก็มีแสงสว่างอยู่ภายใน
— แต่มีบางคนครับ เกโรนดา
ที่กล่าวว่าชายหรือหญิงวัยหนุ่มสาวเข้าวัดนั้น เพราะผิดหวัง
หรือเพราะมีความพิการทางร่างกาย หรือเพราะจิตใจอ่อนแอ

297

—

ดูเหมือนว่าคนเหล่านี้ได้จำถึงกรณีหนึ่งหรือสองกรณีเช่นนั้นและตอนนี้ ด้วยความมุ่งร้ายหรือความอิจฉาพวกเขาจึงกล่าวร้ายพระภิกษุที่เหลือ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 90 ของทั้งหมด อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาได้ตรวจสอบเรื่องนี้และเห็นว่าความจริงไม่ใช่เช่นนั้น พวกเขาจะกล่าวว่า มีสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นมีพระเจ้าอยู่
ดังนั้น พระภิกษุจึงต้องเป็นแบบอย่างที่ดีต่อโลกเสมอ: ‘จงให้แสงสว่างของท่านส่องประกายต่อหน้ามนุษย์’

247

พระภิกษุที่แท้จริงคือแสงสว่างของโลก
จงระลึกถึงสิ่งที่นักบุญยอห์น คลิมาคัส ได้เขียนไว้:
‘แสงสว่างของพระภิกษุคือเหล่าทูตสวรรค์และแสงสว่างของฆราวาสคือพระภิกษุ’

248

ความช่วยเหลือของพระภิกษุจะมีประสิทธิภาพเมื่อท่านแยกตัวออก
จากคนโลกีย์ เพราะสิ่งที่ช่วยคนโลกีย์
ซึ่งถูกทรมานด้วยสิ่งไร้ประโยชน์ คือความศักดิ์สิทธิ์ด้วยความเรียบง่ายของมัน
มันสอนให้พวกเขาเข้าใจความหมายลึกซึ้งที่สุดของชีวิต
เพื่อที่ภาระหนักที่กดทับหัวใจของพวกเขาจะได้ถูกยกขึ้น

พระภิกษุและการฟื้นฟูโลก

พระภิกษุคือกองทัพประจำของพระคริสต์;
นั่นคือเหตุผลที่ท่านไม่รับเงินเพื่อบริการของท่าน ดูสิ
หลายคนไม่สามารถลืมภูเขาอาทอสได้ ไม่ว่าท่านจะไปที่ใดก็ตาม
ท่านอาจถูกขอเงินหรือสิ่งอื่น ๆ แต่บนภูเขาอาทอสท่านเพียงต้องได้รับอนุญาตเพื่อเข้าเยี่ยมชม;
หลังจากนั้นพวกเขาก็สามารถเดินไปไหนก็ได้ตามใจชอบ
โดยไม่ต้องจ่ายค่าอาหารหรือที่พักใดๆ ทั้งสิ้นผู้คนพบสิ่งต่างออกไปอย่างสิ้นเชิงบนภูเขาศักดิ์สิทธิ์นี้
และได้รับประโยชน์จากมัน ครั้งหนึ่งเมื่อผมอาศัยอยู่ในคาลิวาแห่งไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์249
มีชายคนหนึ่งมาหาผมเพื่อขอคำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาของเขา
เราพูดคุยกันประมาณหนึ่งชั่วโมงครึ่ง เมื่อเขาจะจากไป

247 มัทธิว 5:16.

248 นักบุญยอห์น คลิมาคัส. บันไดแห่งความศักดิ์สิทธิ์. เซอร์เกียฟ โพซัด, 1908. คำเทศนา 26 และ 31. หน้า 181

249 ผู้อาวุโสเพย์ซิออส อาศัยอยู่ที่อารามไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์ ตั้งแต่ปีค.ศ. 1969 ถึง ค.ศ. 1978

298

เขาหยิบธนบัตร 500 ดราคมาออกมา “นี่คืออะไร?” ผมถาม “นั่นคือจำนวนเงิน” เขาตอบ “ที่เราต้องจ่ายให้แพทย์สำหรับการปรึกษาครั้งเดียว ผมขอโทษบางทีผมควรเพิ่มอีกนิดหน่อยไหม?”
หลังจากเกิดไฟไหม้ครั้งล่าสุดบนภูเขาศักดิ์สิทธิ์
เจ้าหน้าที่ระดับสูงจาก EEC หลายคนได้มาตรวจสอบว่าต้องการอะไรและจัดสรรความช่วยเหลือ
พวกเขายังมาเยี่ยมผมในห้องพักด้วย ระหว่างการสนทนาผมได้กล่าวกับพวกเขาว่า: “เรามาที่นี่เพื่อให้ ไม่ใช่เพื่อรับ” — “นี่เป็นครั้งแรกที่เราได้ยินคำพูดแบบนี้” พวกเขายอมรับและจดสิ่งที่ได้ยินลงในสมุดบันทึกทันที250 เราบวชเป็นพระเพื่อรับของทางโลกหรือ?
เราบวชเป็นพระเพื่อมอบอาหารทางจิตวิญญาณโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนทางวัตถุ เราต้องหลุดพ้นจากความกังวลทางโลกเพื่อจะได้อุทิศตนให้กับเรื่องทางจิตวิญญาณ
ด้วยความรักต่อพระคริสต์
เราจึงหนีขึ้นภูเขาเพื่อปลดปล่อยตัวเองจากพันธนาการแห่งกิเลสตัณหา และเพื่อปลดปล่อยผู้อื่นให้พ้นจากมันด้วย
หน้าที่ของเราคือทำให้มั่นใจว่า
ผ่านการอธิษฐานและตัวอย่างของเรา
ผู้คนจะได้รับความช่วยเหลือและเกิดใหม่ทางจิตวิญญาณ
โดยการละทิ้งโลกและเข้าสู่วัด บุคคลนั้นจะกลายเป็น ‘พ่อ’ หรือ ‘แม่’ — นั่นคือ พ่อทางจิตวิญญาณหรือแม่ทางจิตวิญญาณเมื่อหญิงสาวกลายเป็นนักบวช เธอจะหมั้นหมายกับพระคริสต์กลายเป็นเจ้าสาวของพระองค์
และช่วยผู้คนให้เกิดใหม่ทางจิตวิญญาณในฐานะแม่ทางจิตวิญญาณผ่านการสวดภาวนาของเธอ เธอมีส่วนร่วม เช่นในการสร้างครอบครัวคริสเตียนที่เข้มแข็ง
แต่การสวดภาวนาเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ
เพราะมีบางครั้งที่ผู้คนต้องการความช่วยเหลือในทางปฏิบัติ
ทุกแม่ชีที่แท้จริง นอกจากจะอธิษฐานเพื่อโลกแล้วยังช่วยเหลือโลกผ่านพฤติกรรมของเธอ
วิธีที่เธอจัดการกับปัญหาต่าง ๆหรือคำพูดไม่กี่คำที่เธออาจกล่าวในห้องรับแขกกับผู้แสวงบุญ
เพื่อให้เขาเข้าใจความหมายลึกซึ้งที่สุดของชีวิต
หรือกับแม่คนหนึ่ง เพื่อให้กำลังใจเธอ แต่แน่นอนว่าหากนักบวชหญิงเองไปแสวงหาการอยู่ร่วมกับผู้ไม่บวชหรือผู้ที่มีชีวิตทางโลก สิ่งนี้ย่อมเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้เพราะความโน้มเอียงทางโลกขัดแย้งกับกฎแห่งจิตวิญญาณ

250 กล่าวขึ้นในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1991.

299

และสิ่งนี้นำเราในฐานะนักบวชเข้าสู่ความทุกข์ทรมาน
พยายามให้ตัวคุณไม่เป็นที่สังเกตของผู้อื่นเท่าที่จะเป็นไปได้ มีพระบางรูปที่ชอบเข้าร่วมงานเทศกาล เยี่ยมเยียนกันและสร้างมิตรภาพทางจิตวิญญาณ ส่วนผมเมื่อถูกบังคับให้ไปไหนสักแห่งเพื่อกิจการทางจิตวิญญาณ
ผมรู้สึกเหมือนกำลังมุ่งหน้าสู่การเป็นมรณสักขี
ผมถือว่านั่นเป็นการเสียเวลา ผมเปรียบเทียบสองเรื่องนี้และจิตวิญญาณของผมก็เจ็บปวด
— เกโรนดา,
เหตุใดนักบวชหญิงที่อายุไม่เยาว์แล้วจึงยังไม่เจริญทางจิตวิญญาณ?
— เธอไม่ควบคุมตัวเองและไม่ปฏิบัติธรรมอย่างถูกต้อง
ความชั่วร้ายเริ่มต้นจากจุดนี้
สมมติว่าพระคริสต์ไม่ได้เรียกใครในพวกท่านให้เข้าสู่ชีวิตนักบวช หญิงสาวคนนั้นคงจะยังคงอยู่ในโลกนี้ แต่งงานและกลายเป็นแม่ แล้วไม่ใช่เธอที่จะมีความคาดหวังต่อผู้อื่นแต่จะเป็นผู้อื่นที่มีความคาดหวังต่อเธอ
เธอคงจะเสียสละตัวเอง และด้วยการทำเช่นนั้นเธอคงจะให้ไปมากและได้รับมาเช่นกัน แต่ในวัดเธอต้องกลายเป็นแม่ทางจิตวิญญาณ;
การเรียกของเธอสูงกว่าการเป็นแม่แต่สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นตอนนี้คืออะไร?
เธอเข้าวัดเมื่อยังเด็กมาก
และเนื่องจากไม่ปฏิบัติธรรมตามที่จำเป็น
จึงยังคิดว่าตัวเองเป็นเด็กอยู่
แต่เธอต้องตระหนักว่าตัวเองไม่ใช่เด็ก
เพื่อไม่ให้คิดเหมือนเด็ก: ‘เรามีแม่ เรามีบ้าน
ฉันไม่มีเรื่องให้กังวล และฉันไม่สนใจอะไรทั้งนั้น’
เธอต้องให้ตัวเอง; ผ่านพฤติกรรมของเธอเธอต้องมีส่วนร่วมในการเกิดใหม่ทางจิตวิญญาณของน้องๆผ่านความเชื่อฟังของเธอ—ทั้งในอาร์คอนดาริออนและในโบสถ์—
เธอต้องช่วยเหลือผู้ศรัทธาที่มาเยือนอาราม ในทุกสิ่งเธอต้องเสียสละตัวเอง และเมื่อทำเช่นนั้นเธอจะได้รับโดยไม่ต้องขอ
หากนักบวชหญิงไม่รับเอาท่าทีนี้มาใช้ ทุกอย่างก็จะพังทลายเธอจะยังคงอยู่ในสภาพที่ยังไม่พัฒนา
และปรารถนาเพียงที่จะรับจากทั้งน้องและพี่
โดยไม่มอบสิ่งใดจากตัวเอง
เธอจะเพาะปลูกจิตวิญญาณที่เสื่อมทรามภายในตัวเอง
และไม่สามารถเติบโตได้ เพราะเธอไม่มอบตัวเองให้แก่ผู้อื่น

300

ผมเห็นว่าสภาพของนักบวชบางคนไม่ต่างไปเลยจากสภาพของชาวเบ
ดูอินคนหนึ่งที่ผมเคยพบในซีนาย เขาอายุหกสิบห้าปี

แต่เขากล่าวว่า: ‘แต่ผมไม่มีพ่อ: ผมเป็นเด็กกำพร้า [โดยสมบูรณ์]!’ คนอายุหกสิบห้าปีแล้วมักมีหลานแล้ว

สองหรือสามรุ่นได้ผ่านไปแล้ว [แล้วจะพูดได้อย่างไรว่า]
‘ฉันไม่มีพ่อ’ — นั่นคือ การแสวงหาความรักของพ่อ! และเราพระภิกษุผู้ไม่ใส่ใจ จึงยังคงเป็นเด็ก — นี่คือความชั่วร้าย อย่างไรก็ตาม เมื่อคิดถึงว่าในวัยนี้หากอยู่ในโลก พวกเขาจะทำอะไร พระภิกษุหรือแม่ชีควรกล่าวว่า: ‘ตอนนี้ฉันต้องไม่แสวงหาความสบายจากมนุษย์
ฉันต้องเสียสละตัวเอง แทนที่จะเรียกร้องจากผู้อื่น’ คนส่วนใหญ่มาเข้าวัดเมื่อยังหนุ่มสาว
พบพ่อแม่ทางจิตวิญญาณที่นั่น
และอาจยังคงอยู่ในสภาพเหมือนเด็ก
พร้อมด้วยความต้องการแบบเด็กๆ
ในขณะที่หากพวกเขาอยู่ในโลกฆราวาส พวกเขาก็คงเป็นพ่อแม่แล้วกล่าวอีกนัยหนึ่ง พวกเขาไม่เคยเติบโตพ้นวัยเด็กจริงๆ — ไม่ใช่ในความหมายเชิงบวก แต่ในความหมายที่เด็กๆและไร้เดียงสา บางคนอาจเห็นสิ่งนี้ด้วย: คนหนึ่งอาจแก่ตัวลงแล้ว แต่หากยังไม่เริ่มใช้สมองก็ยังรู้สึกสุขใจกับขนมหวานหรือเสื้อยืดตัวหนึ่ง “และพ่อผมซื้อแจ็กเก็ตตัวเล็กให้ผม”
พระภิกษุผู้สูงอายุจากภูเขาอาทอสกล่าวอย่างภูมิใจ
ขณะแสดงเสื้อสเวตเตอร์อุ่นๆ ที่ผู้อาวุโสในวัดให้เขา
เหมือนเด็กชายตัวน้อยที่แม่ซื้อแจ็กเก็ตมีเอปอลเลตให้เขา!…
ให้เราบริสุทธิ์เหมือนทารก แต่ไม่ใช่ในความคิดของเรา251
มิฉะนั้น ความกล้าหาญจะเข้ามาในชีวิตเราอย่างไร? ความกล้าหาญจะมาหาเราได้อย่างไร? นักบวชชายหากต้องการประสบความสำเร็จ
ต้องทำให้ความแข็งกร้าวภายในตัวเขาอ่อนลง นั่นคือเขาต้องทำให้หัวใจตัวเองมีลักษณะเหมือนแม่มากขึ้น
ส่วนนักบวชหญิง หากต้องการประสบความสำเร็จ
ก็ต้องมีความกล้าหาญเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

ความถ่อมตนทางจิตวิญญาณของเราจะเปลี่ยนผู้อื่น

— เกโรนดา, เมื่อใครนั้นเข้าวัด
แต่จิตใจยังติดอยู่กับโลกีย์

251 ดู 1 โครินธ์ 14:20.

301

ความคิดทางโลกยังพัดผ่านจิตใจอยู่เขาจะหลุดพ้นจากสิ่งนี้ได้อย่างไร?
— เมื่อคุณเข้าวัดแล้ว คุณต้องลืมโลกไป
และอย่าลืมว่าคุณกำลังอยู่ในวัด ที่บ้านนั้นคุณอาจไม่พบโอกาสที่เหมาะสมเพื่อเริ่มต้นชีวิตทางจิตวิญญาณหรือได้รับการเลี้ยงดูที่ถูกต้องแต่ตอนนี้คุณต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง:
คุณจะได้รับการเลี้ยงดูแบบใดที่นี่ ในวัด? การเลี้ยงดูแบบนักบวช วัดเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ส่วนโลกภายนอกนั้นเป็นเรื่องที่ต่างออกไป
หากคุณคิดถึงความจริงว่าคุณอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์
ความถ่อมตัวจะเกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ
แต่ความถ่อมตัวจะเกิดขึ้นได้อย่างไรหากบุคคลนั้นสูญเสียตัวตนและคิดว่าตัวเองยังอยู่กลางโลก?
นักบวชหญิงต้องประพฤติตนอย่างเป็นธรรมชาติ
ด้วยความเรียบง่ายและความถ่อมตัว
แทนที่จะแสดงตนว่าเป็นตัวแทนของ ‘ความโชคร้าย’ สิ่งนี้ดูน่ารังเกียจและทำให้ผู้อื่นรู้สึกไม่สบายใจ
ฉันเห็นว่าพี่น้องนักบวชใหม่บางคนมีพฤติกรรมแบบโลกีย์
พวกเธอเดินอวดตัวเหมือนนกยูง เหมือนเจ้าสาวในโลกทางโลกแทนที่จะเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์
แต่บางคนกลับเดินด้วยความถ่อมตน
และฉันเห็นได้ว่ามีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อยู่ภายในตัวพวกเธอความแตกต่างระหว่างทั้งสองกลุ่มนี้ช่างชัดเจนเพียงใด!
และมันก็ชัดเจนทันทีว่าชีวิตนักบวชนั้นคืออะไร
หากคุณมองไปที่รวงข้าว
คุณจะเห็นว่าไม่มีส่วนใดในรวงข้าวที่ยืนสูงและตั้งตรง
แต่รวงข้าวที่เต็มไปด้วยเมล็ดข้าวจะโค้งลง
พระภิกษุผู้มีความเคารพยำเกรงจะเปลี่ยนผู้ที่เห็นท่านได้
วันนี้เอง มีพระภิกษุผู้เป็นพระสงฆ์มาเยี่ยม; ผมรู้จักท่านมานานแล้ว ท่านไม่หล่อ—คือว่าท่านขาดความงามภายนอก—แต่ถึงกระนั้น
ทุกครั้งที่ท่านรับศีลมหาสนิท
ผมก็เห็นใบหน้าท่านเปล่งประกาย
และแม้เมื่อเขาไม่รับศีลมหาสนิทผมก็เห็นความเรืองรองบนใบหน้าเขา—ความเรืองรองทางจิตวิญญาณมันเหมือนแอสฟัลต์— ซึ่งโดยพื้นฐานแล้วเป็นชนิดหนึ่งของยางมะตอย—
แต่หากคุณมองจากระยะไกลในฤดูร้อน มันมักจะส่องประกายดังนั้นจึงเป็นเช่นนี้:
คุณจะเห็นความเรืองรองบนใบหน้าของบุคคลที่ไม่น่าดึงดูด

302

แน่นอนว่าตัวอย่างของทางวิ่งเครื่องบินอาจไม่เหมาะสมนักแต่จะหาการเปรียบเทียบอื่นใดได้อีกที่นี่?
สิ่งที่ผมต้องการกล่าวคือ
สภาพจิตวิญญาณของบุคคลนั้นทำให้เขามีรัศมีที่เปล่งประกายออกมาจากภายใน นี่คือความงามทางจิตวิญญาณ พระคุณพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์ แต่ผู้รับศีลศักดิ์สิทธิ์คนอื่นๆนั้นดูน่ารังเกียจเพียงใด: ภายนอกดูหล่อเหลาแต่ภายในกลับมีจิตวิญญาณทางโลก ถูกพัดพาไปตามลมแห่งโลก! คุณจะเห็นอยู่ตรงหน้าคุณว่าเขาเป็นบุคคลที่เต็มไปด้วยโลกีย์อย่างแท้จริง
นอกเหนือจากตำแหน่งศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขาแล้วไม่มีสิ่งใดที่แสดงถึงจิตวิญญาณให้เห็นเลย!
ใบหน้าของบุคคลสะท้อนสภาพจิตวิญญาณของเขานี่คือสิ่งที่พระคริสต์ตรัสไว้ว่า: “ตาคือโคมของร่างกายหากตาของคุณใสสะอาดร่างกายทั้งตัวของคุณก็จะเต็มไปด้วยแสงสว่าง’

252

หากบุคคลใดมีความเรียบง่าย มีความถ่อมตนก็ย่อมมีปัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ และจะเปล่งประกายนั่นคือความจริง นี่คือสิ่งที่นักบวชต้องบรรลุให้ได้
— เกโรนดา นักบุญนิลัสแห่งคาลาเบรีย กล่าวว่า
เมื่อกลายเป็นนักบวช คนนั้นจะกลายเป็นทั้งเทวดาหรือปีศาจ253 ดังนั้น ไม่มีทางสายกลางเลยหรือ?
— นักบุญท่านหมายความว่า
การพัฒนาตนเองของพระภิกษุต้องทำอย่างถูกต้อง
นั่นคือเหตุผลที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้บทลงโทษที่รุนแรงเกิดขึ้นกับพระภิกษุในขั้นสูงที่ตกอยู่ในบาปมหันต์
เพื่อให้เขาสามารถชดใช้ความผิดของตนผ่านบทลงโทษเหล่านั้นได้บางครั้งเราคิดว่าเราจะได้รับพระคุณผ่านสิ่งภายนอก
ด้วยวิธีการเทียมหรือเวทมนตร์
แต่สิ่งนี้ไม่นำความพึงพอใจมาสู่พระเจ้า
ไม่สู่จิตใจภายในของบุคคลนั้นเอง และไม่สู่ผู้อื่นด้วยตัวอย่างเช่น
พระภิกษุบางรูปเย็บสคิมาที่กว้างและยาวจนแตะพื้นดิน
ตกแต่งด้วยเครื่องปักรูปกางเขนสีแดง ดอกกุหลาบกิ่งไม้สีแดงเข้ม และตัวอักษรมากมาย...

252 มัทธิว 6:22.

253 ดู “นักบุญนิลัสแห่งคาลาเบรีย” (The Venerable Nilus of Calabria) จัดพิมพ์โดยวัดพระแม่มารีอาผู้รับข่าวดี (Holy Monastery of the Annunciation of the Theotokos), ออร์มิเลีย, 1991 หน้า 252

303

พวกเขายังเปิดเสื้อคาสอกออกเพื่อให้ ‘ความงาม’ ทั้งหมดนี้สามารถมองเห็นได้เหมือนกับพวกฟาริสีที่ขยายชายเสื้อของตน254 เพื่อแสดงให้เห็นว่าพวกเขาสวดภาวนาได้มากเพียงใด!
ในขณะที่ในอดีต
เสื้อสคิมของนักบวชแทบจะมองไม่เห็นใต้เสื้อคาสอก
และแม้จะเห็นได้ก็เพียงขณะเดินเท่านั้น
หลายคนเคยสวมเชมาเล็กไว้ใต้คาซอกและเดินไปมาโดยไม่ให้สิ่งใดปรากฏเลย แต่ตอนนี้พวกเขาเป็นเพียงผู้อวดตัวเท่านั้นพวกเขาจะได้รับพระคุณจากเชมาด้วยวิธีนี้จริงหรือ?
เชมาเกลียดชังพวกเขา และพระคุณก็จากไปเป้าหมายคือให้พระภิกษุกลายเป็นพระภิกษุผู้สวมเชมาผู้ยิ่งใหญ่จากภายใน
และผู้ที่กลายเป็นพระภิกษุผู้สวมเชมาผู้ยิ่งใหญ่จากภายในนั้น จะซ่อนเชมาของตนไว้สิ่งที่ปรากฏภายนอกไม่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงภายใน
ดังนั้นผู้คนจึงยังคงอยู่เพียงผิวเผินและในที่สุดพวกเขาจะได้ยินจากพระคริสต์ว่า: ‘เราไม่รู้จักท่าน’

255

วัดมีวัตถุประสงค์ทางจิตวิญญาณ
พระภิกษุดูแลการหลุดพ้นของตนเอง
รวมถึงการหลุดพ้นของทุกชีวิตทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่และผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว สำหรับพระภิกษุความรักที่แท้จริงและศักดิ์สิทธิ์อยู่ที่ความกังวลใจเพื่อการหลุดพ้นของจิตวิญญาณตนเอง
และความกังวลใจเพื่อการหลุดพ้นของโลกทั้งใบ
จิตวิญญาณของพระภิกษุที่อุทิศถวายแด่พระเจ้า
ไม่เพียงแต่มีส่วนช่วยในการหลุดพ้นของญาติพี่น้องของตนเอง
แต่ยังรวมถึงการหลุดพ้นของเพื่อนร่วมชาติด้วย ดังนั้นในเอเชียไมเนอร์ จึงมีประเพณีที่สืบทอดมาแต่โบราณว่าทุกครอบครัวต้องมีพระอย่างน้อยหนึ่งรูป
เพื่อที่พระจะได้เป็นผู้วิงวอนแทนทุกคน ในเมืองฟาราสเมื่อมีผู้ใดบวชเป็นพระ
ก็จะจัดงานเฉลิมฉลองขึ้นสำหรับทั้งหมู่บ้าน “เขา” ผู้คนจะพูดว่า “จากนี้ไป เขาจะช่วยหมู่บ้านของเราด้วย”

254 ดู มัทธิว 23:5.

255 มัทธิว 25:12.

304

แน่นอนว่า พระภิกษุไม่เคยกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าจะช่วยให้โลกนี้รอดพ้น’
แต่ท่านจะอธิษฐานเพื่อความรอดของโลกไปพร้อมกับการอธิษฐานเพื่อความรอดของตนเอง และเมื่อพระเจ้าผู้ทรงเมตตาทรงได้ยินคำอธิษฐานของท่านและทรงช่วยเหลือโลกนี้
พระภิกษุก็ไม่ได้กล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าได้ช่วยให้โลกนี้รอดพ้น’ แต่จะกล่าวว่า ‘พระเจ้าได้ช่วยให้โลกนี้รอดพ้น’ พระภิกษุต้องบรรลุถึงภาวะที่ เขาจะอธิษฐานว่า: ‘พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดอย่ามองข้าพระองค์โปรดอย่าเมตตาข้าพระองค์ โปรดดูแลโลกนี้และโปรดเมตตาโลกนี้ด้วย’
พระภิกษุอธิษฐานเช่นนี้ไม่ใช่เพราะตัวเขาเองไม่ต้องการความเมตตาจากพระเจ้า แต่เพราะเขามีความรักอันยิ่งใหญ่ต่อโลกนี้
— เกโรนดา, พระภิกษุควรลืมตัวตนเองไปมากเพียงใดเมื่อช่วยเหลือผู้คน?
— จนถึงระดับที่เขาเห็นว่าสิ่งนั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้คน
แต่หากฉันจะวางตัวเองไว้ในมือของฆราวาสอย่างสิ้นเชิง
ฉันเองก็จะกลายเป็นคนโลกีย์เช่นกัน เมื่อพระภิกษุซึ่งโดยผิวเผินดูเหมือนว่าเพื่อช่วยเหลือคนโลกีย์
แต่กลับทำสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับชีวิตพระภิกษุ
สิ่งนั้นไม่ได้ช่วยคนเหล่านั้นเลย ตัวอย่างเช่นพระอาจเป็นผู้ขับแท็กซี่ที่ยอดเยี่ยม เขาจะไม่เก็บค่าโดยสารและจะสนทนาเรื่องจิตวิญญาณกับผู้โดยสาร…
แต่นั่นไม่ใช่การเรียกให้เข้าสู่ชีวิตพระ
บางครั้งคุณจะพบจิตวิญญาณทางโลกในพระภิกษุ
และจิตวิญญาณทางวัดในฆราวาสและนั่นคือเหตุผลที่พระคริสต์จะตรัสในชีวิตข้างหน้าว่า:

‘ท่านผู้นี้ จงถอดจีวรของท่านออก; และท่านผู้นี้จงสวมจีวรของท่าน’
ฆราวาสผู้ปรารถนาชีวิตทางวัดจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์
แต่หากพระภิกษุปรารถนาชีวิตทางโลก
เขาจะต้องเผชิญกับความทุกข์ทรมานนิรันดร์
— และหากพระภิกษุได้ตั้งใจเดินบนทางที่ผิดเขาจะตระหนักถึงสิ่งนี้หรือไม่?
— แม้เขาจะไม่ตระหนักถึงมัน:
หากมีความผิดพลาดเกิดขึ้นในด้านใดด้านหนึ่ง
เขาจะไม่มีความสงบและความสันติอย่างสมบูรณ์ภายในจิตใจ
ในเรื่องที่ไม่เหมาะสมกับชีวิตนักบวช
จิตวิญญาณของนักบวชจะไม่พบความสงบ
และตั้งแต่ช่วงเวลาที่จิตวิญญาณของเขาสูญเสียความสงบ
เขาต้องค้นหาและหาสาเหตุของปัญหานั้น

305

เพื่อนของฉันคนหนึ่งเคยไปเยี่ยมวัดแห่งหนึ่งและภายหลังกล่าวว่า: “ข้างในนั้นเหมือนโรงงานจริงๆ! ส่วนแม่ชีใหญ่ – นิสัยเธอช่างมีเอกลักษณ์! ถ้าเธอไปขายกระดุมที่มอนาสติราคี256 ในกรุงเอเธนส์เธอคงรู้สึกเหมือนอยู่บ้านเลย! “เธอมีพรสวรรค์กับเรื่องแบบนี้จริงๆ!” กล่าวอีกนัยหนึ่งวัดคือโรงงาน จากนั้นก็กลายเป็นโรงงานผลิตแล้วเป็นซูเปอร์มาร์เก็ต และสุดท้ายเป็นงานเทศกาล! ผู้คนทางโลกที่น่าสงสารคาดหวังสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าจากเราพระ
ภิกษุ แต่เพื่อจะบรรลุถึงสิ่งสูงสุด
เราต้องหลีกเลี่ยงความสะดวกสบายทางโลกทั้งหมด
วัดมีวัตถุประสงค์ทางจิตวิญญาณ
ต้องไม่มีร่องรอยของโลกีย์ภายในวัดเลย
มีแต่สิ่งทางจิตวิญญาณเท่านั้น
เพื่อให้สามารถเติมเต็มจิตวิญญาณของมนุษย์ด้วยความสุขของสวรรค์ ทำไมเราต้องไปแข่งขันกับชาวโลกในเรื่องทางโลกด้วย! ไม่ว่ามองจากมุมไหน พวกเขาก็ยังมีโอกาสมากกว่าเรามากแต่หากชุมชนพระสงฆ์ใช้ชีวิตทางจิตวิญญาณคุณก็รู้ดีว่ามันทำให้โลกต้องหยุดนิ่งและคิดทบทวน!
เมื่อมีความเคารพยำเกรงพระเจ้า
เมื่อไม่มีทั้งตรรกะทางโลกหรือจิตวิญญาณการค้า
สิ่งนี้ย่อมสัมผัสใจของผู้คนทั่วไป
แต่โชคร้ายที่จิตวิญญาณการค้ากำลังซึมซาบเข้าสู่ชีวิตในวัดอย่างเงียบๆ จนถึงแก่นกระดูกมีพระรูปหนึ่งเคยมาเยี่ยมฉันในห้องพักของฉัน
ผมกำลังทำสายพระมาลัยอยู่ “คุณ” เขาพูดกับผม “คุณให้สายพระมาลัยแบบนี้ที่มีสามสิบสามปมเป็นพร
แต่ผมสามารถขายสายพระมาลัยแบบนี้เพียงเส้นเดียวได้ถึงห้าร้อยดราคมา!” และผมก็เหมือนคุณ ไม่ทิ้งวัสดุใดๆไปโดยเปล่าประโยชน์: ทันทีที่ผมผูกปมเสร็จผมก็ตัดปลายให้เรียบร้อยและผูกมันเข้าด้วยกันเล็กน้อย
เพื่อไม่ให้ขนแกะถูกทิ้งไปโดยเปล่าประโยชน์ส่วนเชือกที่เหลือจากไม้กางเขนก็มีประโยชน์เช่นกัน—
ผมก็นำมาเย็บติดเข้าไปด้วย และผมไม่ใช้ลูกปัดใดๆ เลย

“กำไรของฉันกลับมากกว่าของคุณ!” — “ฟังนะ,” ฉันตอบ, “คุณจะไม่อายได้อย่างไร! คุณไม่รู้หรือว่าจิตวิญญาณของพ่อค้าเร่ได้เข้าสิงคุณแล้ว?
ฉันเป็นพระมาตั้งแต่ปี 1950 แต่นี่เป็นครั้งแรกที่ฉันได้ยินเรื่องแบบนี้!”

256 ย่านหนึ่งในกรุงเอเธนส์

306

— เกโรนดามีคนที่มีจิตวิญญาณสุกงอมและสามารถช่วยโลกได้น้อยมาก!
— ใช่ครับ น่าเสียดายที่มีน้อยมาก! แล้วโลกนี้จะเป็นอย่างไรต่อไป?
คุณรู้ไหมว่าผมขอพระเจ้าให้เปิดเผยผู้คนที่แท้จริงซึ่งสามารถช่วยโลกได้บ่อยแค่ไหน?
สำหรับวิญญาณที่น่าสงสารเหล่านี้
แค่คุณรู้สึกเห็นใจพวกเขาเล็กน้อย
และไม่เอาเปรียบพวกเขาเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวของคุณ
ก็เพียงพอแล้ว — พวกเขาไม่ต้องการอะไรมากกว่านั้น! ในโลกภายนอก
พวกเขากำลังอยู่ในความขัดแย้งอย่างต่อเนื่องและไม่รู้สึกปลอดภัย เมื่อพวกเขามาที่วัดที่ดำเนินชีวิตตามทางที่ถูกต้องพวกเขาได้รับความช่วยเหลือเพราะรู้สึกปลอดภัย
และสิ่งนี้ให้พวกเขามีแรงใจที่จะต่อสู้ต่อไป
ในยุคสมัยที่ยากลำบากนี้
ผู้คนต้องการอาหารทางจิตวิญญาณมากกว่าอาหารทางกายภาพ
กล่าวอีกนัยหนึ่ง พวกเขาไม่ต้องการขนมปัง

(แม้ว่าน่าเสียดายที่ในไม่ช้านี้
แม้แต่การช่วยเหลือผู้คนด้วยขนมปังก็อาจไม่สามารถทำได้อีกต่

อไป)แต่ต้องการการสนับสนุนทางจิตวิญญาณ

ดังนั้น ขอให้เราพยายามช่วยเหลือทั้งโลกผ่านทางคำอธิษฐาน
ขอให้เราช่วยเหลือ เช่น ครอบครัวหนึ่งให้ไม่แตกแยก
ขอให้เราช่วยเหลือแม่คนหนึ่งให้เลี้ยงดูลูกๆ
ที่โชคร้ายของเธอได้อย่างถูกต้อง
ขอให้เราทำทุกวิถีทางเพื่อสนับสนุนผู้ที่มีความเคารพ

สภาพทางจิตวิญญาณ — พลังทางจิตวิญญาณ
วันนี้เป็นเวลาที่เราต้องเตรียมจิตวิญญาณของเราแล้ว
เพราะหากมีเรื่องร้ายแรงเกิดขึ้น
ฉันก็ไม่รู้ว่าผลที่ตามมาจะเป็นอย่างไร โอ้หากแต่พระเจ้าจะไม่ทรงอนุญาตให้วันที่ยากลำบากมาถึง!
แต่หากมันมาถึงแล้ว แผ่นดินไหวเพียงครั้งเดียว
ความปั่นป่วนเพียงครั้งเดียว ก็จะทำลายพี่น้องทั้งกลุ่ม
วัดทั้งแห่ง เพราะทุกคนจะพยายามช่วยตัวเองทุกคนจะวิ่งหนีไปในทิศทางของตัวเอง
เพื่อไม่ให้พระเจ้าทรงทอดทิ้งเรา
เราต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง
ต้องมีสิ่งทางจิตวิญญาณอยู่ในจิตวิญญาณของเรา
หากมีสิ่งนี้อยู่ ก็เป็นความดีงามของคุณการสั่นสะเทือนจะรุนแรงมาก
307

ฉันได้พูดกับคุณเรื่องนี้บ่อยครั้งแล้วและคุณก็ได้ยินคำพูดที่รุนแรงจากฉันมาหลายครั้ง!
หากมีใครสักคนเคยพูดคำเช่นนั้นกับฉัน
ฉันคงจะคิดทบทวนอย่างลึกซึ้ง ครุ่นคิดไม่หยุด: ‘ทำไมเขาจึงพูดสิ่งนี้กับฉัน? เขาต้องการอะไรจากฉัน?’ ฉันคงจะนอนไม่หลับทั้งคืน หรืออาจหลายคืนติดต่อกันหากฉันไม่เห็นว่าปีที่ยากลำบากกำลังจะมาถึง
ฉันคงจะไม่ใส่ใจเรื่องนี้มากถึงเพียงนี้
แต่ฉันเห็นได้ว่ากำลังจะมีช่วงเวลาที่สิ่งต่าง ๆ
จะยากลำบากมากสำหรับคุณ คุณยังไม่เข้าใจฉันตอนนี้
แต่คุณจะเข้าใจฉันในตอนนั้น
— เกโรนดา
ถ้าใครนั้นต้องอยู่คนเดียวในช่วงปีที่ยากลำบากเหล่านี้เขาควรทำอย่างไร?
— สำหรับตอนนี้ สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือ
จงเป็นผู้ปฏิบัติตามความเชื่อฟังและพัฒนาความสามารถในการแยกแยะ; ส่วนเรื่องอื่น ๆเราจะพิจารณาในภายหลัง นั่นคือเหตุผลที่เราบอกว่า ก่อนอื่นใดเราต้องกำจัดข้อบกพร่องของเราให้หมดไป
หากพระภิกษุมีข้อบกพร่อง
สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นจะหนักเกินกว่าที่เขาจะรับมือได้
หากแม้ในตอนนี้เขาก็ไม่เคยพอใจกับสิ่งใดเลย
หากเขาคิดว่าตัวเองเป็นนกอินทรี
แต่กลับมองคนอื่นเป็นเพียงตัวหนอน แล้ว… มาปรับปรุงทางเดินของเราเถอะ ปรับปรุงมันให้ดีขึ้นเพื่อที่เราจะได้สมควรได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า
จงตั้งมั่นในพระเจ้าให้มั่นคงยิ่งขึ้น
ช่วงเวลาที่ยากลำบากกว่ากำลังจะมาถึง ผลไม้ยังเขียวอยู่ยังไม่สุก…
ท่านรู้หรือไม่ว่าวัดของท่านจะกลายเป็นอะไรเมื่อท่านเติบโตทางจิตวิญญาณ? ป้อมปราการ! และไม่ใช่เพียงมีความสำคัญในระดับท้องถิ่นเท่านั้น;
ความช่วยเหลือของท่านจะขยายออกไปไกลกว่านั้น หากไม่เช่นนั้นท่านเองก็จะต้องพึ่งพาความช่วยเหลือและการคุ้มครองจากมนุษย์และเมื่อวัดที่มีแม่ชีจำนวนมากต้องพึ่งพาฆราวาสท่านรู้หรือไม่ว่าสิ่งนั้นเลวร้ายเพียงใด?
นักบวชในยุคปัจจุบันควรดำเนินชีวิตทางจิตวิญญาณเพื่อเตรี
ยมตัวรับมือกับความยากลำบาก เขาต้องเตรียมตัวให้พร้อม
เพื่อที่ความขาดแคลนจะไม่ตัดปีกของเขา มิฉะนั้นเขาอาจถึงขั้นปฏิเสธพระคริสต์ได้
วันหนึ่งจะมาถึงเมื่อแม่น้ำจะแห้งเหือด

308

ทุกคนจะทุกข์ทรมานจากความกระหาย และทุกคนจะต้องทนทุกข์สำหรับเราผู้เป็นพระภิกษุ สิ่งนี้ไม่น่ากลัวนัก
การต้องทนทุกข์จากความกระหายน้ำหรือ? ก็ดีแล้ว
เราควรต้องทนทุกข์จากมัน เพราะเราได้ก้าวเดินบนเส้นทางนี้เพื่อแสวงหาการรับความทุกข์ ‘สิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ได้ทำด้วยความเต็มใจในฐานะพระภิกษุ’
ข้าพเจ้าจะกล่าวเช่นนั้น
‘ข้าพเจ้าจะทำด้วยความไม่เต็มใจในตอนนี้
เพื่อจะได้เข้าใจว่าการเป็นพระภิกษุนั้นหมายความว่าอย่างไรข้าพเจ้าขอบพระคุณพระองค์ พระเจ้าของข้าพเจ้า!’ แต่โลกนี้โลกที่น่าเวทนานี้! จะพูดอะไรได้อีกเมื่อพวกเขาไปถึงขั้นประดิษฐ์ระเบิดที่ฆ่าคนแต่ไม่ทำลายอาคาร! หากพระคริสต์ตรัสว่าวิญญาณเดียวมีค่าเท่ากับทั้งโลก257 แต่สำหรับพวกเขา อาคารกลับมีค่ามากกว่าทั้งโลกนั่นคือสิ่งที่น่าสะพรึงกลัว!
— เกโรนดา,
ผมรู้สึกกังวลและกลัวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
— ความกลัวนี้ช่วยให้เราแนบแน่นกับพระคริสต์
นี่ไม่ได้หมายความว่าเราควรยินดีกับทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
แต่เราควรยินดีที่การต่อสู้อันกล้าหาญเพื่อพระคริสต์กำลังรออยู่ข้างหน้า กล่าวอีกนัยหนึ่งเราไม่ได้กำลังเผชิญกับการตกเป็นทาสของฮิตเลอร์หรือมุสโสลิน
ี แต่เราจะถูกทดสอบในความซื่อสัตย์ต่อพระคริสต์ เพื่อชนะ
เราจะไม่ใช้ทั้งปืนกลหรือระเบิดปรมาณูสมัยใหม่ที่สุด
การต่อสู้ในวันนี้จะเป็นการต่อสู้ทางจิตวิญญาณ
เรากำลังเผชิญกับการต่อสู้กับมารเอง
แต่มารไม่มีอำนาจใดทั้งสิ้น
เว้นแต่เราเองจะมอบอำนาจนั้นให้เขา มีอะไรให้ต้องกลัว? หากเป็นฮิตเลอร์หรือมุสโสลินี สถานการณ์จะต่างออกไป
แต่ไม่ควรมีความกลัวใดๆ ทั้งสิ้น
ขอให้เราชื่นชมยินดีที่การต่อสู้นี้จะเป็นการต่อสู้ทางจิตวิญญาณ
หากท่านใช้ชีวิตแบบนักบวช ชีวิตแบบผู้เป็นบิดา
และหากท่านมีความระมัดระวัง แล้วทุกครั้งที่ศัตรูโจมตีท่านย่อมมีสิทธิ์ได้รับการแทรกแซงจากพระเจ้า
หากมีผู้คนที่อธิษฐาน ผู้ที่ถ่อมตนผู้ที่เต็มไปด้วยความเศร้าโศกและความรัก

257 ดูมัทธิว 16:26.

309

แล้วสิ่งเหล่านี้คือป้อมปราการทางจิตวิญญาณที่แท้จริง
เป็นฐานยุทธศาสตร์ทางจิตวิญญาณ หากมีสอง— สาม— วิญญาณในวัดที่คิดถึงความทุกข์ของผู้อื่นและอธิษฐาน
พวกเขาก็จะกลายเป็นป้อมปราการทางจิตวิญญาณ
ผู้ที่มีวุฒิภาวะทางจิตวิญญาณเช่นนี้จะผูกมัดกำลังทั้งหมดของศัตรู

การสวดมนต์ ชีวิตที่ชอบธรรม และแบบอย่างส่วนตัว
— เกโรนดา
ท่านคิดว่าท่าทีที่ถูกต้องที่นักบวชควรยึดถือและแสดงออกเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ยากลำบากในปัจจุบันนี้คืออะไร?
— การสวดมนต์ ชีวิตที่ชอบธรรม และการเป็นแบบอย่างส่วนตัว
ต้องมาก่อนเสมอ และเมื่อใดและที่ใดที่จำเป็นให้เขาพูดออกมาและแสดงจุดยืนของตน
— ดังนั้น เมื่อมีสถานการณ์เฉพาะเกิดขึ้นนักบวชควรพูดออกมาหรือไม่?
— แน่นอน! หากไม่ใช่พระภิกษุแล้วใครจะพูดออกมา?
พระภิกษุไม่มีอะไรต้องกลัว ส่วนคนอื่นๆกลัวว่าจะถูกลงโทษเบาๆ ใครจะเป็นคนแรกที่เข้าสู่สนามรบหากไม่ใช่เรา—ผู้ที่ได้อุทิศชีวิตให้พระเจ้า?
ความคิดหนึ่งบอกฉันว่าพระเจ้าจะไม่ทิ้งเราไปพระเจ้าจะไม่ทิ้งเราไป! สถานการณ์จะชัดเจนขึ้น ในขณะนี้มันเหมือนมีปลาจำนวนมากถูกจับอยู่ในตาข่ายขนาดใหญ่
แต่ตาข่ายนั้นผุพังแล้ว ปลาตัวหนึ่งดิ้นไปทางนี้ปลาตัวอื่นดิ้นไปทางนั้น และในที่สุดตาข่ายก็จะขาดมันจะขาดไม่ใช่เพราะปลาตัวใหญ่
แต่เพราะตาข่ายเองได้ผุพังไปแล้ว

— เกโรนดา,ปลาเหล่านี้คือคริสเตียนหรือไม่?
— ใช่ คริสเตียน ปลาไหลและงู — นั่นคือส่วนที่เหลือ
แต่เราเองก็ต้องตอบต่อพระเจ้าสำหรับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น
ฉันกำลังพูดอย่างตรงไปตรงมาเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดนี้ตอนนี้ ; ฉันไม่สามารถเก็บไว้ได้อีกต่อไปแล้ว
— แล้วเราควรทำอย่างไรดีครับ เกโรนดา?
— ก่อนอื่นและสำคัญที่สุด เราต้องปรับปรุงตัวเองก่อน
เพราะในฐานะนักบวช ผมมีหน้าที่ต่อไปนี้: ต้องกำจัดจิตมนุษย์ส่วนตัวของตัวเอง
ให้จัดระเบียบตัวเองก่อน
เพื่อที่จะกลายเป็นบุคคลทางจิตวิญญาณได้
เพราะหากไม่ทำเช่นนั้น ชีวิตนักบวชของผมก็จะไม่มีความหมาย

310

หลังจากนั้น หากจำเป็น เราจะพูดออกมาอย่างจริงจังและพระเจ้าจะช่วยให้เรานำเรื่องนี้ไปสู่จุดจบที่ดี
— แต่มีบางคนครับ เกโรนดา
ที่บอกว่าการนิ่งเงียบและการสวดมนต์นั้นดีกว่า
— เมื่อทุกสิ่งรอบตัวคุณกำลังลุกเป็นไฟคุณไม่อาจอยู่เฉยได้! คุณต้องดับไฟนั้นความเจ็บปวดไม่ยอมให้คุณนิ่งเงียบ แน่นอนว่าสิ่งสำคัญที่สุดคือพยายามใช้ชีวิตอย่างจิตวิญญาณให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่หากในเรื่องสำคัญใด ๆจำเป็นต้องแสดงความคิดเห็น
คุณก็ควรพูดตามสิ่งที่พระเจ้าทรงดลใจให้คุณพูด
จงใช้ชีวิตอย่างถ่อมตัว เรียบง่าย และจิตวิญญาณ —
เพื่อว่าในยามยากลำบาก คุณจะไม่ถูกบังคับให้ต้องประนีประนอมนอกจากนี้
จงพยายามรับหญิงสาวที่มีศักยภาพในการใช้ชีวิตในวัดเข้ามาในวัด เพื่อให้พวกเธอได้กลายเป็นแม่ชีที่แท้จริงเมื่อบุคคลใดกลายเป็นพระที่ดีแล้ว
เขาจะรู้ว่าจะอุทิศตนให้กับปัญหาใดในระดับใด
พวกเขารู้ว่าอะไรควรทำและอะไรไม่ควรทำ และรู้วิธีปฏิบัติตัวแต่หากพวกเขายังไม่ได้เป็นนักบวชที่ดี
ทุกอย่างก็จะผิดพลาดไปหมด คุณเข้าใจเรื่องนี้หรือไม่? หากพวกคุณกลายเป็นนักบวชหญิงที่แท้จริง
พวกคุณจะปฏิบัติตัวอย่างรอบคอบ
แต่หากพวกเธอไม่กลายเป็นแม่ชีที่แท้จริง
เมื่อเราส่งใครไปทำธุระ เราจะต้องบอกให้ชัดเจนว่า: ‘ระวังนะอย่าพูดเรื่องที่ไม่จำเป็นเกี่ยวกับเรื่องนี้และอย่าให้เรื่องนั้นหลุดปากออกมา’
มิฉะนั้นเธออาจพูดเรื่องไร้สาระมากมาย
แต่สภาพเช่นนี้ถือว่ายังไม่พัฒนาเต็มที่แล้วพวกเธอจะรับมือกับทุกสิ่งที่รออยู่ข้างหน้าได้อย่างไร? ดังนั้น ผู้ที่มีพรสวรรค์สำหรับชีวิตในวัด
ต้องพยายามเป็นแม่ชีที่แท้จริง และรู้ว่าจะพูดเท่าใด พูดอะไรและทำอย่างไรในยามยากลำบาก
เมื่อนั้นพวกเธอจะไม่ก้าวข้ามขอบเขตของความเชื่อฟัง
เพราะจิตวิญญาณของพวกเธอจะสอดคล้องกับจิตวิญญาณของแม่ชีใหญ่หากจำเป็น แม่ชีใหญ่จะเพียงส่งสัญญาณให้พวกเธอและพวกเธอจะเข้าใจเธอ
เพราะพวกเธอจะอยู่ในคลื่นความถี่เดียวกันกับเธอ
ไม่สามารถเป็นอย่างอื่นได้ เพราะหากไม่เรียนรู้สิ่งนี้คนอื่นอาจปรับคลื่นความถี่ให้ตรงกับเธอได้
พวกเขาจะบอกคุณถึงสิ่งที่คุณไม่ควรได้ยิน

311

คุณจะไม่รู้จักพวกเขา
และพวกเขาจะก่อให้เกิดความเสียหายไม่น้อย

ชีวิตนักบวชกำลังอยู่ในอันตราย
โลกวันนี้กำลังลุกเป็นไฟ
ในขณะที่ชีวิตนักบวชกำลังสูญเสียพลัง ตกอยู่ในภาวะเสื่อมถอยและสูญเสียศักดิ์ศรี
หากองค์ประกอบทางจิตวิญญาณหลุดพ้นจากชีวิตนักบวชแล้ว
ก็จะไม่เหลือสิ่งใดภายในนั้น บนภูเขาศักดิ์สิทธิ์มีผู้แสวงบุญคนหนึ่งถามพระรูปหนึ่งว่า: ‘ฟังนะที่นี่ไม่มีจิตวิญญาณแห่งการถือศีลอดเลยหรือ?’ — ‘ตอนนี้,’ พระรูปนั้นอธิบายให้เขาฟัง ‘เป็นยุคใหม่แล้ว วิธีเก่าๆนั้นหมดยุคไปแล้ว’ ดีแล้ว สมมติว่าเขาเป็นคนบ้าก็ได้บางทีอาจมีอีกห้าหรือสิบคนเหมือนเขาที่สติไม่ค่อยดี
แต่หากพวกเขาพูดเรื่องไร้สาระเช่นนี้ก็ให้ขังพวกเขาไว้ในหอคอยเสียเลย!
พวกเขาไม่มีสิทธิ์ที่จะพูดพล่าม
ใส่ร้ายชีวิตนักบวชในยุคของเรา และนำผู้คนให้หลงทาง! ท้ายที่สุดแล้ว
ก็มีบางคนที่กำลังหาข้ออ้างเพื่อทำเช่นนั้นอยู่ท่านจะเห็นเอง: ทีละน้อย ในบางวัด เพื่อไม่ให้ถูกเปิดเผย
พวกเขาจะเลิกการอ่านคำสอนของบรรดาพระบิดาศักดิ์สิทธิ์
และหันไปอ่านหนังสือทางสังคมวิทยา แทนโดยอ้างว่าหนังสือเหล่านั้นมีประโยชน์ในยุคสมัยของเรา ใช่ใช่ นี่คือทิศทางที่เรากำลังมุ่งไป! และผู้ศรัทธาผู้เคราะห์ร้ายก็มาที่วัดศักดิ์สิทธิ์เพื่อขอความช่วยเหลือ...
เช่นเดียวกับที่คนเคร่งศาสนาถูกดูหมิ่นในโลกทางโลก
พระภิกษุที่ดีก็จะถูกดูหมิ่นในไม่ช้าเช่นกัน
และเราจะต้องพบกับความหายนะหากเราประเมินอันตรายของจิตวิญญาณทางโลกต่ำเกินไป เพราะเมื่อนั้น ในอนาคตอันใกล้เมื่อชายหนุ่มคนหนึ่งมาที่วัดด้วยความปรารถนาที่จะใช้ชีวิตอย่างถูกต้องตามแบบฉบับของนักบวช คนอื่นๆ จะพูดกับเขาว่า: ‘คุณมาทำอะไรที่นี่?’ เมื่อเห็นพระที่ไม่มีอะไรต่างจากฆราวาสผู้คนก็เริ่มผิดหวังกับชีวิตในวัด
หลายคนมาหาฉันและเล่าว่าพวกเขาถูกล่อลวงโดยวัดบางแห่งฉันจะปรับความคิดของพวกเขาให้ถูกต้องได้อย่างไร?
จิตวิญญาณทางโลกได้แทรกซึมเข้าไปในชีวิตพระอย่างลึกซึ้ง
และความชั่วร้ายไม่เคยหยุดนิ่ง
พระต้องพิสูจน์ให้ชัดเจนว่าตนเองเป็นพระ ไม่ใช่ฆราวาสเราได้สูญเสียความเรียบง่ายที่เป็นลักษณะเฉพาะของรุ่นก่อนไป 312

แล้ว
พระภิกษุรุ่นใหม่ในปัจจุบันถูกขับเคลื่อนด้วยตรรกะทางโลกและการเลี้ยงดูแบบโลกีย์:
พวกเขาพยายามไม่เสียชื่อเสียงและมักปรับตัวให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของสังคมโลกีย์ แต่เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมาเรายังสามารถสังเกตเห็นสภาพการณ์ในชุมชนวัดที่อธิบายไว้ใน ‘Lavsaika’ ได้258 บางคนเข้าวัดด้วยความศรัทธาอันแรงกล้าบางคนเข้าวัดเพื่อสำนึกผิดเหตุผลที่นำพวกเขามาสู่การบวชนั้นแตกต่างกัน:
บางคนเข้าวัดหลังการเสียชีวิตของภรรยา
ในขณะที่บางคนเข้าวัดหลังจากสำนึกผิดต่อชีวิตทางโลกในอดีตในวัดยังอาจพบผู้ถูกผีสิงได้เช่นกัน:
พวกเขามาที่นั่นเพื่อขอความช่วยเหลือ
ได้รับการรักษาให้หายจากคำอธิษฐานของบรรดาพระผู้อาวุโส
จึงอยู่ต่อและรับคำปฏิญาณเป็นพระภิกษุ
และหากต่อมาพวกเขาได้กระทำผิดบาปใด ๆวิญญาณชั่วก็จะเข้าสิงพวกเขาอีกครั้ง
นั่นคือเหตุผลที่ยังมีผู้ถูกผีสิงอยู่ในที่พักรวมด้วย
ยังมีผู้ที่หลงทางด้วย มีผู้บ้าศักดิ์สิทธิ์เพื่อพระคริสต์และมีพระภิกษุที่มีพรสวรรค์ในการหยั่งรู้อนาคตและพรสวรรค์ในการรักษาโรค ความหลากหลายนั้นช่างยิ่งใหญ่เหลือเกิน! แต่วันนี้ คุณจะไม่พบผู้หยั่งรู้อนาคต ผู้สร้างปาฏิหาริย์ผู้ถูกผีสิง หรือผู้บ้าศักดิ์สิทธิ์เพื่อพระคริสต์อีกต่อไปเรามีความบ้าบอแบบอื่น — ความบ้าบอของโลกนี้เราได้วางใจตนเองเป็นอันดับแรก
และสิ่งนี้ได้ทำให้จิตใจเราเสื่อมทรามลง
ตรรกะทางโลกได้แทรกซึมเข้ามาในตัวเราอย่างมากมาย
และตรรกะที่ล้นหลามนี้ได้ทำลายทุกสิ่งไป
และสิ่งที่เลวร้ายที่สุดคือ เราไม่ตระหนักถึงมัน
พระในบางวัด
ที่ใช้ชีวิตในปัจจุบันนี้เต็มไปด้วยความสะดวกสบายต่าง ๆมากมาย ทำให้ชีวิตของพวกเขากลายเป็นภาระพวกเขามัวแต่ถูกสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็นรบกวนในขณะที่ละเลยเรื่องทางจิตวิญญาณที่ควรต้องปฏิบัติ
หากคนหนุ่มสาวเมื่อเข้าวัดแล้ว

258 ‘Lavsaik’ — ชีวประวัติของนักพรตชาวอียิปต์และปาเลสไตน์หนังสือนี้อาจถูกรวบรวมขึ้นในช่วงกลางศตวรรษที่ 5 โดย พัลลาดิอุส (Palladius) พระสังฆราชแห่งเฮเลโนโพลิส (Helenopolis) ในบิทินีอา (Bithynia) ผู้ได้อุทิศหนังสือนี้ให้แก่ลาฟส์ (Lavs) ขุนนางชาวไบแซนไทน์ผลงานนี้จึงได้รับการรู้จักในชื่อของบุคคลดังกล่าว

313

เปลี่ยนความวุ่นวายทางโลกเป็นจิตวิญญาณของสถาบันทางโลก
พวกเขาจะไม่พบความสงบสุข ต่อมา เมื่อต้องการหาความบันเทิงพวกเขาจะอยากเข้าร่วม ‘การท่องเที่ยวทางจิตวิญญาณ’ และไปเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ แม้จะมีบางคนที่กล่าวว่า ‘ฉันอยากไปพักผ่อน’
ทั้งที่พระภิกษุควรออกจากห้องพักของตนด้วยใจที่หนักอึ้งเท่านั้น
ผมรู้สึกโกรธกับสิ่งต่าง ๆ มากมาย
และนั่นคือเหตุผลที่คำพูดที่เต็มไปด้วยความขมขื่นเหล่านี้ไหลออกมาจากตัวผม มันทำให้ผมเจ็บใจ: เพราะในอดีตพระภิกษุที่ยากจนเหล่านั้นไม่มีหนังสือทางจิตวิญญาณเลย
และไม่มีความเข้าใจใดๆ เกี่ยวกับชีวิตในวัดแต่พวกเขากลับเจริญรุ่งเรืองได้ 30% ของผู้ที่เข้าวัดเป็นพระภิกษุโดยธรรมชาติส่วนที่เหลือมาโดยไม่มีพื้นฐานทางจิตวิญญาณ:
เป็นกลุ่มคนหลากหลายจากทุกภูมิหลัง
แต่พวกเขากลับเจริญรุ่งเรืองได้
อาจมีชายคนหนึ่งมาเข้าวัดโดยไม่มีความเข้าใจเรื่องทางจิตวิญญาณแม้แต่น้อย อาศัยอยู่ที่นั่นหนึ่งหรือสองเดือนและแม้แต่เจ้าอาวาสก็ไม่อาจรู้ได้ว่าเขาเป็นใคร
เมื่อเขาตัดสินใจจะบวชเป็นพระ เขาจะไปหาพระอาจารย์ สารภาพบาปและอยู่ต่อในวัด ไม่มีใครรู้เลยว่าเขาเป็นคนแบบไหน มาจากไหนหรืออะไรที่นำเขามาสู่วัด
แต่ถึงแม้จะเผชิญกับความยากลำบากทั้งหมด
เขาก็เติบโตทางจิตวิญญาณและเจริญรุ่งเรือง
บางคนถึงขั้นไม่รู้หนังสือเลย
พวกเขาฟังการอ่านพระคัมภีร์ในห้องรับประทานอาหารและหนังสือ

Synaxarion ในโบสถ์เท่านั้น และไม่มีอะไรมากกว่านั้น; ที่จริงแล้ว
บางครั้งพวกเขายังไม่เข้าใจสิ่งเหล่านั้นด้วยซ้ำพวกเขาก็ไม่เข้าใจการร้องบทสวดด้วย: ระหว่างพิธีกรรมพวกเขาจะสวดคำอธิษฐานพระเยซู แต่เจตนาของพวกเขานั้นดีและแม้จะมีทุกสิ่งเหล่านี้
พวกเขาก็บรรลุความสุกงอมทางจิตวิญญาณได้
พวกเขาถึงภาวะทางจิตวิญญาณที่ลึกซึ้ง
ในขณะที่ปัจจุบันนี้มีโรงเรียนวันอาทิตย์
หนังสือทางจิตวิญญาณ และเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยมากมายแต่ทรัพยากรดิบทั้งหมดนี้กลับถูกทิ้งไปอย่างเปล่าประโยชน์!
ปรากฏว่าผู้ที่ไม่มีการศึกษาพัฒนาทางจิตวิญญาณได้อย่างแข็งแกร่ง ส่วนผู้มีการศึกษาและวัฒนธรรมกลับไม่มีอะไรเลย! นั่นคือมีทุ่งนาที่ถูกไถแล้ว ถูกหว่านเมล็ดแต่ไม่มีเมล็ดใดที่งอกขึ้นมาเลย! นี่ไม่ใช่เรื่องน่าเศร้าใจหรือ? คุณคิดอย่างไร?
314

อย่างไรก็ตาม หากเราไม่ระมัดระวัง
ชีวิตในวัดจะไม่สามารถยืนหยัดได้ มันจะสับสนวุ่นวายไปหมดแต่แน่นอนว่าอนาคตอยู่ในมือของพระคริสต์และพระมารดาอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุด พระมารดาผู้เป็นเจ้าหญิงผู้ดีของเราจะถือไม้กวาด กวาดขยะออกจากวัดศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์และฟื้นฟูความสงบเรียบร้อยให้กลับมาอีกครั้ง
เราต้องตระหนักว่าทุกสิ่งนี้จะผ่านไปโดยไม่เหลือร่องรอยใด ๆ; แต่หากเราไม่ใช้ชีวิตอย่างถูกต้อง ตามแบบฉบับของชีวิตนักบวชเราจะยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้าในฐานะผู้มีหนี้
เราบวชเป็นพระเพื่อช่วยกู้วิญญาณของเรา
และเพื่อช่วยเหลือสังคมผ่านการสวดภาวนา ดังนั้นอย่าลืมคำปฏิญาณที่เราได้ให้ไว้กับพระคริสต์และสิ่งที่ผู้อยู่ในโลกซึ่งยังไม่ได้รับสิทธิพิเศษนี้— สิทธิพิเศษแห่งการถูกเรียกเข้าสู่คณะนักบวช—ต้องทนทุกข์

เราต้องทิ้งมรดกไว้เบื้องหลัง

— เกโรนดา, [ในปัจจุบัน]
มีคนจำนวนมากที่วางความหวังไว้กับวัด
ความรับผิดชอบในเรื่องนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกหนักใจมาก
— ใช่ครับ
หลายคนกล่าวว่าทางออกเดียวในตอนนี้คือต้องมีนักบุญไม่กี่ท่าน เช่น นักบุญคอสมาสแห่งเอโทเลียและให้พวกเขาออกไปยังดินแดนต่าง ๆเพื่อเทศนาและให้ความรู้แก่โลก
วัดเป็นศูนย์กลางทางจิตวิญญาณ หากวัดไม่ได้ช่วยการลุกฮือปี 1821 ก็จะไม่มีการลุกฮือเลย และในช่วงการยึดครองของเยอรมันวัดไม่ได้ยอมแพ้ และได้มีส่วนร่วมในการต่อสู้เพื่อปลดปล่อยนั่นคือเหตุผลที่กลุ่มโจร259 ได้ทำลายวัดเหล่านั้นวัดส่วนใหญ่ไม่ได้ถูกเผาโดยชาวเยอรมัน
แต่ถูกปล้นสะดมโดยคนของตนเอง คือกลุ่มโจรกรีกชาวเยอรมันได้ประกาศว่า: ‘หากพบกระสุนและอาวุธในวัดเราจะเผาวัดนั้น’ กลุ่มโจรซึ่งต้องการให้ตัวเองดูเป็นผู้บริสุทธิ์
ขณะเดียวกันก็โยนความผิดให้พวกนาซีในการทำลายวัด
จะเข้าไปในวัด วางปลอกกระสุนเก่าไม่กี่อันและปืนไรเฟิลที่แตกหักหนึ่งหรือสองกระบอก

259 คำว่า ‘ผู้ก่อการร้าย’ หมายถึงหน่วยติดอาวุธของพรรคคอมมิวนิสต์กรีซในช่วงปีที่มีการยึดครองของฟาสซิสต์ — หมายเหตุของผู้แปล

315

แล้วรายงานต่อกองกำลังผู้ยึดครองเองว่า
มีกลุ่มโจรซ่อนตัวอยู่ในวัดนั้นวัดนี้
พวกฟาสซิสต์จะจัดปฏิบัติการบุกค้น พบกระสุนและจุดไฟเผาวัดและด้วยวิธีนี้ พวกโจรสามารถเผาวัดได้หลายแห่งเพราะพวกฟาสซิสต์กลัววัดเหล่านั้น “หากวัดยังอยู่”
พวกเขากล่าว “เราจะไม่บรรลุอะไรเลย
แม้เราจะตั้งระบอบอเทอิสต์ได้ก็ตาม “มาเผาให้หมดไปดีกว่า”
และพวกเขาก็ทำเช่นนั้น
วันนี้ ผู้คนไปวัดเพื่อหาเชื้อ แต่เชื้อแบบใดจะมีอยู่หากวัดเองก็อยู่ในสภาพที่สับสนวุ่นวายเช่นนี้?
พวกเขาจะหาเชื้อไม่ได้เลย ดังนั้นเราจึงควรพยายามรักษาเชื้อไว้สักเล็กน้อย
เพื่อเตรียมรับมือกับปีที่ยากลำบากข้างหน้า
ปัจจุบัน
ผู้ที่หันไปหาหมอดูและพวกเดียวกันกำลังมาที่วัดเพื่อขอความช่วยเหลือ ในอนาคต ผู้ที่เบื่อหน่ายกับบาปจะมาจนกระทั่งถึงขั้นที่หากท่านส่งพวกเขาไปดื่มสุราหรือทำบาป
พวกเขาก็จะไม่ไปเลย ในช่วงเวลาที่ยากลำบากนี้พระเจ้ากำลังเรียกผู้คนให้เข้าสู่ชีวิตในวัดผ่านคำเชิญชวนส่วนตัว
รุ่นนี้กำลังเริ่มต้นการเดินทางสู่ชีวิตในวัดด้วยโอกาสและอุดมการณ์ที่ดีที่สุด
แต่ปีศาจกำลังทำให้วัตถุดิบทั้งหมดนี้กลายเป็นสิ่งไร้ประโยชน์ รุ่นต่อไปจะต่างออกไปผู้คนจำนวนมากที่ไม่เหมาะสมกับชีวิตในวัดก็จะมาที่วัดเช่นกัน พวกเขาจะถึงจุดที่ถูกบังคับให้ต้องเป็นพระพวกเขาจะหมดแรงและถูกโลกนี้ทำร้ายจนบอบช้ำ
คู่สามีภรรยาจะหย่าร้าง

(ทั้งที่มีและไม่มีการอวยพรจากพระศาสนจักร) แล้วเข้าวัดคนหนุ่มสาวที่เบื่อหน่ายกับชีวิตทางโลกก็จะเข้าวัดเช่นกัน:
บางคนเพื่อช่วยวิญญาณของตนเอง
บางคนเพื่อหาความสงบสุขเล็กน้อยสำหรับตัวเอง
ผู้ที่อยากแต่งงานแต่กลัว ที่จะผูกพันชีวิตกับคนอื่นก็จะกลายเป็นพระเช่นกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งในอนาคตทั้งผู้ที่มีปัญหาทางจิตและผู้ที่เพียงขาดความมุ่งมั่นที่จะก่อตั้งครอบครัว อาจเลือกเข้าสู่ชีวิตในวัด “ฉันจะพบอะไรในชีวิตสมรส? ฉันจะใช้ชีวิตอย่างไร?” พวกเขาจะคิด “ฉันควรเป็นพระดีกว่า” กล่าวอีกนัยหนึ่งพวกเขาจะมองชีวิตในวัดเป็นวิธีที่น่ารื่นรมย์ในการผ่านเวลาว่าพวกเขาจะประสบความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดนั้น
เป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง ผู้ที่เข้าวัดจะไม่ใช่ผู้สำนึกผิด;

316

สถานการณ์ของพวกเขาจะบังคับให้พวกเขาต้องบวชเป็นพระ
แรงจูงใจของพวกเขาจะไม่บริสุทธิ์ นั่นคือจุดอันตรายเมื่อบุคคลหนึ่งละทิ้งโลกเพื่อชีวิตในวัด
สถานการณ์จะแตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิงวิญญาณผู้โชคร้ายเหล่านี้จะต้องการความช่วยเหลืออย่างมาก;
พวกเขาจะยังจำรสของความสุขทางโลกได้ และด้วยเหตุนี้ปีศาจจึงจะเปิดศึกอย่างดุเดือดกับพวกเขาปีศาจไม่เปิดศึกเช่นนี้กับเรา;
มันพยายามขัดขวางความพยายามทางจิตวิญญาณของเราและทำให้เราตกอยู่ในความสิ้นหวัง เพื่อว่าผู้ที่มาภายหลังเราจะไม่พบ ‘ยีสต์’
ด้วยทั้งหมดนี้ ข้าพเจ้าต้องการจะกล่าวว่า
เราต้องประสบความสำเร็จในตอนนี้
เพื่อที่เราจะได้อยู่ในตำแหน่งที่จะช่วยเหลือผู้คนเหล่านี้ได้ ขอให้เราทิ้งมรดกแห่งความเป็นบิดาไว้ให้พวกเขา เรามี ‘ความสุขทางจิตวิญญาณ’ — แต่เรายังไม่มีความสุขแห่งสวรรค์เรารู้สึกยินดีเมื่อมีการโกนศีรษะ การบวช การสวดมนต์ตลอดคืนการร้องเพลง ‘ราบี พระเจ้า…’ การแกว่งเชิงเทียน… แต่ความสุขเหล่านี้ไม่ใช่ความสุขแห่งสวรรค์;
มันเป็นความสุขทางโลกของหัวใจ — ในความหมายเชิงบวกของคำนี้ความสุขแห่งสวรรค์คือสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า
สิ่งที่ไม่อาจบรรยายได้
เมื่อคนใดเริ่มได้ลิ้มรสความสุขแห่งสวรรค์เพียงเล็กน้อย
หัวใจของเขาก็จะเต้นระรัวและเปี่ยมด้วยความสุข
เพื่อส่งต่อความสุขแห่งสวรรค์ไปยังรุ่นต่อๆ ไปเราต้องได้สัมผัสประสบการณ์นั้นด้วยตัวเอง

บทที่ 3.
เกี่ยวกับความหมายที่ลึกซึ้งที่สุดของชีวิต

มาเตรียมตัวสำหรับชีวิตที่จะมาถึง

— เกโรนดา, มีชายหนุ่มคนหนึ่งหายตัวไป
โดยทิ้งจดหมายไว้ให้พ่อแม่ว่าเขาต้องการฆ่าตัวตายเพราะเขาไม่ดึงดูดใจ และว่าพ่อแม่คือผู้ต้องรับผิดชอบในเรื่องนี้...
— ผู้คนยังไม่เข้าใจความหมายที่ลึกซึ้งที่สุดของชีวิต
พวกเขาไม่เชื่อในชีวิตหลังความตาย
ทุกความทุกข์ทรมานของพวกเขามาจากสิ่งนี้ “ฉันถูกปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรม” มีคนหนึ่งกล่าว 317

เซนิอุส ผู้ยิ่งใหญ่260 ผู้ซึ่งมาจากครอบครัวชนชั้นสูงของโรมันมีคุณธรรมที่สืบทอดมาแต่กำเนิด
และมีความรู้ลึกซึ้งในเรื่องทางโลก
— ดังนั้น เกโรนดา ความหมายที่แท้จริงของชีวิตนี้คืออะไร?
— คืออะไร? คือการเตรียมตัวเพื่อประเทศแม่ของเรา
เพื่อสวรรค์ เพื่อสวรรค์อันเป็นสุขแก่นแท้อยู่ที่การที่บุคคลเข้าใจความหมายลึกซึ้งที่สุดของชีวิต ซึ่งก็คือการช่วยให้วิญญาณรอดพ้นโดยการเชื่อในพระเจ้าและชีวิตหลังความตาย
บุคคลจะตระหนักว่าชีวิตชั่วคราวนี้ผ่านไปอย่างรวดเร็ว
และเตรียม ‘หนังสือเดินทาง’ ของตนสำหรับชีวิตหลังความตายเรามักลืมว่าเราทุกคนล้วนมีชะตากรรมที่จะต้องจากไป
เราไม่สามารถหยั่งรากอยู่ที่นี่ได้
ชีวิตนี้ไม่ได้มีไว้เพื่อใช้ชีวิตอย่างเกียจคร้าน
แต่เพื่อผ่านการทดสอบและก้าวไปสู่ชีวิตอีกขั้น ดังนั้นเราต้องตั้งเป้าหมายดังต่อไปนี้: เตรียมตัวให้พร้อมเพื่อว่าเมื่อพระเจ้าเรียกเรา
เราจะได้จากไปด้วยจิตสำนึกที่บริสุทธิ์ บินขึ้นสู่พระคริสต์และอยู่กับพระองค์ตลอดไป
เมื่อพระคริสต์อวยพรขนมปังห้าก้อนและเลี้ยงคนนับพันคนฝูงชนก็กล่าวทันทีว่า: ‘พระองค์จะเป็นกษัตริย์ที่ดี!’ พวกเขากินขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัวจนอิ่มเอมไปด้วยความกระตือรือร้น อย่างไรก็ตามพระคริสต์ตรัสกับพวกเขาว่าอย่ากังวลเกี่ยวกับอาหารนี้
เพราะเราจะไม่คงอยู่ที่นี่ตลอดไป ในชีวิตนี้แต่ละคนต้องผ่านการทดสอบ:
ว่าเราปฏิบัติตามสิ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้หรือไม่
— เกโรนดา ท่านคิดว่าคนเราต้องระลึกถึงสิ่งใดเสมอเพื่อจะได้ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า?
— เขาต้องมุ่งใจไว้กับพระเจ้า
และคิดถึงวัตถุประสงค์ที่เขามาเกิดในชีวิตนี้
เราไม่ได้มาที่นี่เพื่อจะหมกมุ่นกับทุกสิ่งภายใต้ดวงอาทิตย์

260 นักบุญอาร์เซนิอุสผู้ยิ่งใหญ่ (354–447) เป็นชาวกรุงโรมโดยกำเนิด
ท่านมีชื่อเสียงในด้านปัญญาและคุณธรรม ท่านได้รับสมญานามว่า ‘บิดาแห่งกษัตริย์’
เนื่องจากจักรพรรดิธีโอโดซิอุสได้มอบหมายให้ท่านดูแลการเลี้ยงดูบุตรทั้งสองของพระองค์ ในปี ค.ศ. 394 หลังจากได้รับคำเปิดเผยจากพระเจ้าท่านได้ละทิ้งโลกและไปอาศัยอยู่ในทะเลทรายอียิปต์
แม้จะเคยใช้ชีวิตในวังมาก่อน
แต่พระอาร์เซนิอุสก็ดำเนินชีวิตนักบวชอย่างเคร่งครัดและเสียสละตนเองอย่างยิ่ง

319

และใช้ชีวิตอย่างสบายๆ ในโลกนี้
เรามาเพื่อเตรียมตัวสำหรับชีวิตที่จะมาถึง ดังนั้น
จิตใจของเราต้องมุ่งเน้นไปที่ชีวิตในอนาคตนั้นเสมอ
และทุกสิ่งที่สามารถช่วยให้เราบรรลุถึงมันได้
โดยการเผชิญกับทุกสิ่งด้วยความรัก
และพยายามด้วยความรักและความถ่อมตัว
คนเราจะเข้าใจความหมายของชีวิตทางจิตวิญญาณได้
ชีวิตทางจิตวิญญาณคือความกล้าหาญที่ไม่มีขอบเขต
เป็นงานเลี้ยงทางจิตวิญญาณ คุณรู้ไหมว่างานเลี้ยงคืออะไร? มาเข้าใจความหมายที่ลึกซึ้งที่สุดของการเป็นนักบวช;
ได้รับความสูงส่งทางจิตวิญญาณและความละเอียดอ่อนของบรรดาพระบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์
และทุกคนมีหน้าที่ต้องเข้าใจความหมายที่ลึกซึ้งที่สุดของชีว

ิต (ไม่เพียงชีวิตนักบวช แต่ชีวิตโดยทั่วไป)
หากพวกเขาทำเช่นนั้น การทะเลาะเบาะแว้งเล็กๆ น้อยๆความขัดแย้ง และรูปแบบอื่นๆของความเห็นแก่ตัวจะหายไปอย่างสิ้นเชิง
เนื่องจากมีรางวัลจากพระเจ้า ดังนั้น
ให้เราคิดถึงวิธีที่จะหา ‘เงิน’ เล็กน้อยสำหรับชีวิตในอนาคตแทนที่จะคิดถึงวิธีที่จะประพฤติตนอย่างมีศักดิ์ศรีในชีวิตนี้ และรับเกียรติยศจากผู้อื่น
เมื่อบุคคลก้าวเข้าสู่โลกแห่งชีวิตที่แท้จริง
เขาจะรู้สึกยินดีในทุกสิ่ง
ทั้งในความจริงที่ว่าเขายังมีชีวิตอยู่
และในความจริงที่ว่าเขากำลังจะตาย
เขาไม่รู้สึกยินดีเพราะเบื่อหน่ายชีวิต
แต่เขารู้สึกยินดีเพราะเขาจะตายและได้ไปอยู่กับพระคริสต์
— เกโรนดา
ท่านยินดีเพราะท่านไม่ต่อต้านสิ่งที่พระเจ้าทรงอนุญาตหรือไม่?

—

เขารู้สึกยินดีเพราะเขาเห็นว่าชีวิตนี้ผ่านไปอย่างรวดเร็ว
ในขณะที่ชีวิตอีกโลกหนึ่งนั้นเป็นนิรันดร์
เขาไม่ได้เบื่อหน่ายกับชีวิต แต่เมื่อคิดว่า ‘สิ่งใดรอคอยเราอยู่? เราจะไม่จากไปหรือ?’ — เขาจึงเตรียมตัวที่จะไปนั้น
โดยตระหนักว่านี่คือชะตากรรมของเขา ความหมายของชีวิต
ยกตัวอย่างเช่น ผู้หญิงที่ทำงานในระบบสวัสดิการสังคมพวกเธอมีใจดี: พวกเธอวิ่งวุ่นไปมา น่าสงสารจริงๆทำงานจนหมดแรงเพื่อผู้อื่น
พวกเธอเป็นนักจิตวิทยาที่ได้รับการฝึกอบรม

320

แม้แต่เด็กอายุห้าขวบก็สามารถยอมรับความดีเป็นสิ่งจำเป็นได้ลองสมมติว่า มีเด็กเล็กคนหนึ่งเป็นไข้ พ่อแม่จึงเรียกแพทย์มาแพทย์กล่าวว่า: “จับเด็กไว้ให้แน่น” — และ — ปัง! — ให้เขารับการฉีดยา หลังจากนั้น เด็กน้อยนั้นทันทีที่เห็นแพทย์ ก็ร้องไห้ออกมาและวิ่งหนีไปแต่หากพวกเขาบอกเขาไว้ก่อนว่า: “ฟังนะ ลูกป่วยแล้ว ลูกมีไข้ลูกไปโรงเรียนหรือเล่นไม่ได้ ดูสิ เด็กๆคนอื่นกำลังเล่นอยู่ตรงนั้น แต่ถ้าพ่อแม่บอกเขาว่า: “ฟังนะลูกป่วยแล้ว มีไข้ ลูกไปโรงเรียนหรือเล่นไม่ได้ ดูสิ เด็กๆคนอื่นกำลังเล่นอยู่ตรงนั้น”
“แต่ถ้าลูกยอมให้หมอฉีดยาแค่นิดเดียว ไข้ของลูกจะลดลงแล้วลูกก็ไปเล่นกับเพื่อนๆ ได้ด้วย” เด็กน้อยก็จะปิดตาทันทีและยื่นมือเล็กๆ ของเขาให้หมอฉีดยาสิ่งที่ผมต้องการจะบอกคือ ถ้าแม้แต่เด็กเล็กๆยังสามารถเข้าใจความจำเป็นของสิ่งที่ดีได้แล้วสำหรับผู้ใหญ่จะเข้าใจได้ง่ายกว่ามากเพียงใด?
เมื่อคนใดเข้าใจแล้วว่าอะไรถูกอะไรผิด ก็จบเรื่องแล้วสมมติว่าผมบอกคุณว่า: ‘ผมจะโยนคุณออกจากหน้าต่าง’ คุณก็เข้าใจความหมายของคำนั้น
แม้แต่ผู้ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ก็เข้าใจว่าหากตกจากหน้าต่างชั้นบนสุด ขาจะหักเขาเข้าใจว่าหน้าผาคืออะไร พื้นราบคืออะไร อะไรดี อะไรไม่ดีผู้ใหญ่ที่อ่านคำสอนของบรรดาพระบิดาและพระวรสารแล้ว
ย่อมรู้ดีว่าอะไรถูก อะไรผิด ตั้งแต่วินาทีนั้นเป็นต้นไปคุณต้องเปลี่ยนพฤติกรรมของคุณ แต่บ่อยครั้งเมื่อคุณพูดกับบางคนว่า: “ทำไมคุณถึงทำอย่างนี้? คุณไม่รู้หรือว่านี่เป็นสิ่งที่ผิด?” — พวกเขาก็เริ่มตอบว่า: “ก็... น่าเสียดายที่ฉันเป็นแบบนี้มาตลอดแล้วทำไมฉันถึงเป็นแบบนี้? ก็เพราะฉันเป็นแบบนี้มาตั้งแต่แรก…” — “เพื่อความดีของตัวคุณเองลืมไปเลยว่าคุณเคยเป็นอย่างไรมาก่อน!
“ตอนนี้ที่ฉันบอกคุณแล้วคุณกำลังทำอะไรเพื่อแก้ไขสถานการณ์นี้?”
หากพวกเขาคิดไม่ได้อย่างถูกต้องนั่นก็เป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง;
ในกรณีนั้นพวกเขาก็มีข้อแก้ตัวได้
แต่มีเพียงทารกเท่านั้นที่จะหยิบถ่านแทนขนมหวาน
เพียงเพราะคิดไม่ได้อย่างถูกต้อง
— เกโรนดา แม่ของคุณเป็นคนที่มีความรู้สึกไวมาก
เธอรักคุณมาก

322

แล้วทำไมเธอจึงเลี้ยงดูคุณด้วยความเข้มงวดตั้งแต่ยังอยู่ในเปล?
— ตั้งแต่อายุยังน้อย
คนเราสามารถช่วยตัวเองให้เข้าใจความหมายลึกซึ้งที่สุดของชีวิตและค้นพบความสุขที่แท้จริงได้
เมื่อฉันยังเล็กและชอบวิ่งแข่งกับเด็กชายคนอื่น ๆฉันมักจะทิ้งพวกเขาไว้ข้างหลัง พวกเขาไม่ยอมให้ฉันวิ่งไปพวกเขาจะไล่ฉันไปและล้อเลียนฉัน โดยเรียกฉันว่า ‘ผู้อพยพ’ หรือ ‘ผู้ลี้ภัย’ ผมกลับบ้านมาหาแม่ด้วยน้ำตา ‘ทำไมลูกถึงร้องไห้?’ แม่ถามผม ‘พวกเด็กๆ ไม่ให้ผมวิ่งกับพวกเขา’ ผมตอบ ‘ลูกอยากวิ่งไหม?นี่มีลานบ้าน – ไปวิ่งสิ ทำไมลูกอยากวิ่งบนถนน? เพื่อให้คนมองลูกแล้วพูดว่า “ทำได้ดีมาก” หรือ? นั่นคือความภูมิใจ’ อีกครั้งหนึ่ง ผมอยากเล่นบอล แต่พวกเด็กๆก็ไล่ผมไปอีก ผมร้องไห้อีกครั้งแล้วไปหาแม่ “มีเรื่องอะไร? ทำไมลูกถึงร้องไห้อีกแล้ว?” แม่ถามผม
“พวกเด็กผู้ชายไม่ให้ผมเล่นบอล!” ผมตอบ “เรามีลานกว้างใหญ่
และลูกก็มีบอล – เล่นที่นี่สิ อะไรนะลูกอยากให้คนมองและชื่นชมลูกเหรอ? ในเรื่องนั้นมีความภูมิใจอยู่” แล้วฉันก็ตระหนักว่าแม่พูดถูกและทีละน้อย
ฉันก็สูญเสียความอยากวิ่งเล่นกับลูกบอลเพียงเพื่อให้คนเห็น
เพราะฉันรู้แล้วว่านั่นคือความภูมิใจ ‘มันจริง’ ฉันคิด
‘ทั้งหมดนี้มันไร้สาระจริงๆ!’ “แม่ถูกแล้ว” และหลังจากนั้นเมื่อเห็นเด็กๆ คนอื่นวิ่งเล่น เตะลูกบอลและอวดอ้างเกี่ยวกับมัน ฉันก็ไม่สนใจเลย ฉันหัวเราะและพูดว่า “พวกเขากำลังทำอะไรกันอยู่เนี่ย?” — ถึงแม้ตอนนั้นฉันเองก็ยังเป็นเด็กชายตัวเล็กๆ อยู่: ฉันเรียนอยู่ชั้น 3 ในโรงเรียนประถมศึกษา หลังจากนั้นฉันก็ใช้ชีวิตอย่างเป็นธรรมชาติ และตอนนี้ หากมีใครถามฉันว่า: ‘คุณจะเลือกอะไร:
ปีนขึ้นยอดเขาอาทอสในเดือนสิงหาคมด้วยเท้าเปล่าผ่านหนาม
หรือไปร่วมพิธีการใด ๆที่พวกเขาจะให้คุณสวมชุดยาวและมอบเกียรติยศให้คุณ?’ — ผมจะตอบว่าผมชอบปีนขึ้นเขาอาทอสด้วยเท้าเปล่ามากกว่า
ไม่ใช่เพราะความถ่อมตัว แต่เพราะนั่นคือสิ่งที่ผมชอบ
คนที่มีความภูมิใจไม่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวในวัยเ
ด็ก ความคิดแบบโลกีย์ของบุคคลนั้นจะทรมานพวกเขาหากใครปล่อยตัวในเรื่องนี้
หากพ่อแม่ไม่ช่วยลูกเมื่อลูกยังเล็ก
สิ่งนี้จะกลายเป็นสภาพที่คงอยู่ตลอดไป
การชมเชยลูกเล็กน้อยเพื่อไม่ให้ลูกเสียใจเป็นเรื่องหนึ่ง

323

แต่การทำให้ความภูมิใจของลูกพองตัวขึ้นเป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง
สมมติว่าเด็กคนหนึ่งสะดุดขณะอ่านบทกวีและกำลังรู้สึกท้อแท้แม่ของเขาเห็นดังนั้นจึงพูดกับเขาว่า “ไม่เป็นไร ไม่เป็นไรลูกอ่านได้ดีแล้ว” แต่หากเขาอ่านบทกวีได้ดีแล้วแม่ของเขาเริ่มชมเชยเขาต่อหน้าคนอื่นว่า “โอ้ ลูกฉลาดจริงๆ! ลูกอ่านได้ดีกว่าเด็กคนอื่นๆ ทั้งหมด!” ลูกฉันดีที่สุด!” — นั่นคือสิ่งที่ผิด
นี่คือวิธีที่พ่อแม่มักปลูกฝังความภูมิใจในตัวลูก
หรือตัวอย่างเช่น
เด็กคนหนึ่งทำผิดที่โรงเรียนและครูได้ดุเขา
เขาจึงกลับบ้านมาบ่นกับพ่อว่า “ครูดุฉันอย่างไม่ยุติธรรม” หากพ่อและแม่เข้าข้างลูก และยิ่งไปกว่านั้นยังพูดเกี่ยวกับครูต่อหน้าลูกว่า: ‘ฉันจะให้เขาดู! เขาจะกล้าทำอย่างนั้นกับลูกฉันได้อย่างไร!..’ — แล้วลูกก็จะเริ่มเชื่อว่าพฤติกรรมผิดของเขานั้นมีเหตุผล
และสุดท้ายก็ไปทุกข์ใจกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆกุญแจสำคัญของทุกสิ่งคือการที่เด็กต้องเข้าใจบางสิ่งบางอย่างขณะที่ยังอยู่ในบ้านพ่อแม่
หากบุคคลหนึ่งซึมซับความหมายลึกซึ้งที่สุดของชีวิตตั้งแต่วัยเยาว์ ทุกอย่างก็จะเข้าที่เข้าทาง แต่หากไม่เช่นนั้นเขาจะหาความสุขจากสิ่งที่ชั่วคราว จากคำชมของมนุษย์ซึ่งในความเป็นจริงแล้วไม่ได้นำความสงบมาให้เขา
และเขาก็จะยังคงเป็นคนชั่วคราว

มาช่วยโลกด้วยการกลับใจกันเถอะ

— เกโรนดา,สิ่งใดที่สามารถช่วยโลกได้มากที่สุดในปัจจุบัน?
— หากการกลับใจถูกสอนให้โลกในปัจจุบัน
สิ่งนั้นเพียงอย่างเดียวก็จะเป็นประโยชน์แล้ว
เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากสิ่งนี้
ขอให้เราอ่านชีวประวัติของนักบุญให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เน้นย้ำเรื่องการกลับใจเป็นพิเศษ
การขอการกลับใจจากพระเจ้าคือการขอการตรัสรู้
โดยการแสวงหาการกลับใจและกลับใจอย่างจริงจังมากขึ้น
เราจะได้รับความถ่อมตนที่มากขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ
และจากนั้น ตามความจำเป็นพระคุณอันยิ่งใหญ่จากพระเจ้าจะมาถึง
คือการตรัสรู้จากพระเจ้า โดยการคงอยู่ในภาวะกลับใจคนเราจะรักษาพระคุณของพระเจ้าไว้ได้ ท้ายที่สุดแล้วมนุษย์นั้นดีอยู่เสมอ ดูคนส่วนใหญ่สิ: พวกเขาไม่ไปสารภาพบาปไม่รับศีลมหาสนิท และอยู่ในความไม่รู้อย่างลึกซึ้ง; 324

แต่ในทางกลับกัน พวกเขากลับมาหาข้าพเจ้าและขอความช่วยเหลือมีบางสิ่งให้ค้นพบในเรื่องนี้
— เกโรนดา
ท่านคิดว่าการทดลองอาจเป็นโอกาสให้ผู้คนเข้าใกล้พระเจ้าได้หรือไม่?
— สำหรับผู้ที่มีจิตใจดี การทดลองเป็นประโยชน์
แต่ผู้ที่ขาดจิตใจเช่นนั้นจะเริ่มโทษพระเจ้า ดูหมิ่นพระองค์และหาข้อแก้ตัวให้ตัวเอง ปัญหาคือผู้คนไม่ยอมรับว่า ‘ฉันได้ทำบาป’ แต่กลับถูกทรมาน ปีศาจมีอำนาจมากในโลกนี้เราได้มอบอำนาจให้มันมากเกินไปมนุษย์สมัยนี้กลายเป็นอย่างไรแล้ว! ปัญหาคือเมื่อไม่มีความสำนึกผิด
เขาจึงขัดขวางไม่ให้พระเจ้าเข้ามาแทรกแซงและช่วยเหลือเขา
หากมีความสำนึกผิด ทุกอย่างก็จะกลับสู่ความถูกต้องพายุกำลังรอเราอยู่ พายุ! ขอให้พระเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์ออกมา! ขอให้เราอธิษฐานเพื่อความสำนึกผิดของทั้งโลก
ขอให้เราอธิษฐานเผื่อผู้ที่จงใจทำร้ายพระศาสนจักรและไม่มีความตั้งใจที่จะปรับปรุงตัวด้วย
ขอให้พระเจ้าประทานการกลับใจแก่พวกเขา
และนำพวกเขาไปสู่โลกที่ดีกว่า
ขอให้เราช่วยโลกให้กลับใจเท่าที่ทำได้
เพื่อโลกจะได้รับพรจากพระเจ้า การกลับใจและการสารภาพบาป — นี่คือสิ่งที่จำเป็นในวันนี้คำแนะนำที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงของฉันต่อผู้คนคือ:
จงกลับใจและไปสารภาพบาป เพื่อที่มารจะสูญเสียอำนาจและคุณจะไม่ถูกอิทธิพลของมารจากภายนอกครอบงำอีกต่อไป
เพื่อให้ผู้คนเข้าใจและกลับใจ
พวกเขาต้องการสัญญาณเตือนให้ตื่นตัว ตัวอย่างเช่นมีคนหนึ่งสารภาพว่าได้กระทำผิดฐานล่วงประเวณี
ผู้รับสารภาพอ่านคำอธิษฐานให้อภัยบาปแก่เขา
กำหนดการชดใช้บาปให้เขา แล้วก็จบเพียงเท่านั้นแต่ผู้รับสารภาพต้องช่วยให้เขาตระหนักว่า
ความชั่วร้ายนั้นไม่ได้อยู่ที่การล่วงประเวณีเพียงอย่างเดียว ผู้สำนึกผิดต้องเข้าใจว่า ด้วยการกระทำเช่นนี้เขาได้กลายเป็นอาชญากรและทำลายครอบครัวสองครอบครัวไปแล้ว
อย่างไรก็ตาม
ผู้รับสารภาพบางคนไม่เพียงแต่ไม่ลงลึกพิจารณาด้วยตนเอง
แต่ยังไม่ส่งเสริมให้ผู้คนได้ไตร่ตรองด้วย
— เกโรนดา, มีคนดีอยู่บ้าง
แต่พวกเขากลับไม่ค่อยไปโบสถ์และไม่เข้าร่วมพิธีศักดิ์สิทธิ์ของคริสตจักรอย่างสม่ำเสมอ...

325

—
‘…’ —
“
“
“

เพราะอย่างนั้นเราอาจถูกตีหัวได้ นั่นคือความไม่รู้ตัวชาวอิสราเอลพูดคำเหล่านี้ด้วยความถ่อมตัวและความเรียบง่าย
พวกเขาไม่ได้โยนความผิดให้พระเจ้าและไม่ได้พูดกับพระองค์ว่า: ‘ทำไมพระองค์จึงทำเช่นนี้?’ — แต่พวกเขากลับสำนึกผิดและวิงวอนว่า:
‘เราสมควรได้รับสิ่งที่เลวร้ายกว่านี้มากแต่ตอนนี้เราจะพูดอะไรกับชาวต่างศาสนาดี?’ และคุณเห็นไหม? พวกเขาทำให้พระเจ้าทรงแสดงความเมตตาทันทีคุณเข้าใจเรื่องนี้ไหม? มีการยอมรับความผิด การกลับใจและพระเจ้าก็ทรงเข้าแทรกแซงและ ‘ทรงทำลายศัตรู…’ แต่หากเราเองก็พบตัวเองอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก
และไม่สามารถประพฤติตนตามทางจิตวิญญาณได้แล้วผู้คนในโลกนี้ก็จะพูดกับเราว่า: ‘แล้วคำอธิษฐานของคุณอยู่ไหน? คุณก็บอกว่าคุณอธิษฐานอยู่ไม่ใช่หรือ? แล้วคุณมีปัญหาอะไร?’ และดังนั้นเราจึงกลายเป็นเรื่องตลกให้คนหัวเราะ

การกลับใจช่วยขจัดความชั่ว
เมื่อขอให้โลกกลับใจ
ให้เราถือว่าตัวเองเป็นหนึ่งในผู้มีความผิด ในการอธิษฐานเราไม่ควรพูดว่า: ‘โปรดช่วยโลกนี้ โลกที่เต็มไปด้วยบาป’ หนุ่มสามคนในพระคัมภีร์เกิดในสมัยที่ถูกกวาดต้อนไปบาบิโลนแต่พวกเขาไม่ได้พูดว่า: ‘เรามีความผิดอะไร?’ — แต่พวกเขากลับสารภาพต่อพระเจ้าว่า:

‘เราได้รับสิ่งที่สมควรแล้ว; เราสมควรได้รับโทษที่หนักกว่านี้อีก’ พวกเขาพูดราวกับว่าก่อนการถูกกักขังในบาบิโลน
พวกเขาเคยอยู่ในกลุ่มผู้ละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า
ราวกับว่าพวกเขาก็มีส่วนร่วมในบาปด้วย
ทั้งที่ความจริงแล้วพวกเขาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเลย
เพราะในยุคนั้นพวกเขายังไม่เกิดมาด้วยซ้ำ
คำอธิษฐานของพวกเขาในเตาไฟบาบิโลนทำให้ใจข้าพเจ้าซาบซึ้ง “พระองค์ทรงชอบธรรมในทุกสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำต่อเรา… เพราะเราได้ทำบาปและละเมิด… และบัดนี้เราไม่มีคำใดจะกล่าว… ขออย่าทรงทอดทิ้งเราจนถึงที่สุด…
และอย่าทรงถอนความเมตตาของพระองค์จากเรา
เพื่อเห็นแก่พระอับราฮัม ผู้ที่พระองค์ทรงรัก...” นั่นคือ: “พระองค์ทรงลงโทษเราอย่างยุติธรรมแล้ว พระเจ้าเพราะเราได้ทำบาป แต่เพื่อเห็นแก่พระอับราฮัมเพียงผู้เดียวผู้ที่พระองค์ทรงรักเพราะเขาไม่ได้ทำบาปขออย่าทรงทอดทิ้งเรา” พวกเขาถือว่าตัวเองเป็นหนึ่งในผู้ทำบาป

327

และเชื่อในสิ่งที่พูดด้วยปากของตนเอง
นั่นคือเหตุผลที่เตาเผาเย็นลงในขณะที่ผู้ไม่เชื่อที่มาดูมันกลับถูกเปลวไฟเผาไหม้264
หากไม่ทำการเปลี่ยนแปลงภายในเช่นนี้
คนเราจะเริ่มหาข้อแก้ตัวให้ตัวเองอยู่เสมอ ‘มารทำให้ฉันทำบาป’ หรือ ‘อาดัมเป็นฝ่ายผิด’ หรือ ‘เอวาเป็นฝ่ายผิด ไม่ใช่ฉัน’ ‘นักเทววิทยาอาชีพ’ คนหนึ่งเคยพูดกับฉันว่า: ‘แต่ทำไมเราต้องทนทุกข์ทรมานตอนนี้เพราะอีวา?’ — ‘เพื่อนรัก’ ผมตอบ
‘สิ่งนั้นทำให้คุณไม่สามารถได้รับการช่วยให้รอดได้หรือ?
ทำไมคุณถึงต้องพูดซ้ำๆเกี่ยวกับอาดัมที่น่าสงสารและอีวาผู้ทนทุกข์มานาน?
การละเมิดเพียงครั้งเดียว — และต้องทนทุกข์ในนรกมาหลายศตวรรษ! แต่พระคริสต์ได้เสด็จมาหาเราและช่วยให้เราได้รับความรอด” — “หากท่านทำบาปเจ็ดสิบคูณเจ็ดครั้ง” พระองค์ตรัส “และกลับใจพระองค์จะอภัยท่าน”

265 เราทำบาปนับพันครั้ง
แต่ตราบใดที่เรากลับใจอย่างจริงใจ พระคริสต์ก็อภัยเราและเรายังคงกล่าวต่อไปว่าอาดัมและเอวาเป็นฝ่ายผิด? และดูสิ: ไม่มีใครได้รับชื่อว่า “อีฟ” เลยให้เราตั้งชื่อผู้เริ่มต้นเป็น “อีฟ” ในพิธีตัดผมหรืออย่างน้อยก็ “โซอี”

266 หากชื่อ “อีฟ” ดูหนักเกินไป
ท้ายที่สุดแล้ว การปฏิบัติต่ออีฟเช่นนี้ไม่ยุติธรรมเลย! เธอคือบรรพบุรุษของเราทุกคน เธอคือแม่ของโลกทั้งใบแต่เรากลับไม่อยากได้ยินชื่อเธอเลย! และในความเป็นจริงแล้วพระเจ้าได้สาปแช่งปีศาจ “งูนั้นเจ้าเล่ห์”

267

ปีศาจได้เข้าสิงงูเพื่อหลอกลวงมนุษยชาติ
ดูสิว่าพวกเขาโยนความผิดทั้งหมดให้อีฟอย่างไร
พวกเขาบอกว่าเธอคือผู้ที่ทำลายเรา
ว่าหากไม่ใช่เพราะความไม่เชื่อฟังของเธอ
เราคงกำลังใช้ชีวิตอยู่ในสวรรค์ตอนนี้ — และคงไม่ต้องเศร้าโศก แต่ถ้าเราเองก็ได้ยินจากพระคริสต์ว่า: ‘คุณทำผิดเพียงครั้งเดียว — ไปลงนรกเป็นเวลาหลายศตวรรษ!’ งั้นก็ให้พวกเขาลองทำดูสิ!… โลกนี้ช่างเป็นโลกที่ไม่รู้จักบุญคุณเสียจริง!…

264 ดู ดาเนียล 3:1–100.

265 ดู มัทธิว 18:22.

266 Zōē (ภาษากรีก) — ชีวิตดูเพิ่มเติม:ปฐมกาล 3:20
267 ดู ปฐมกาล 3:1.

328

อย่างไรก็ตาม การกลับใจเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่
เรายังไม่ตระหนักว่า ผ่านการกลับใจคนหนึ่งสามารถเปลี่ยนการตัดสินใจของพระเจ้าได้
การที่คนเรามีพลังเช่นนี้ไม่ใช่เรื่องเล่นๆคุณทำชั่วหรือไม่? พระเจ้าจะตักเตือนคุณเบาๆ คุณพูดว่า ‘ข้าพเจ้าได้ทำบาปแล้ว’ หรือไม่? พระเจ้าจะเปลี่ยนความโกรธของพระองค์เป็นความเมตตา
และประทานพรแก่คุณ กล่าวอีกนัยหนึ่งเมื่อลูกที่ไม่เชื่อฟังได้กลับตัวมาสำนึกผิดและรู้สึกเสียใจพ่อของเขาจะลูบหัวและปลอบโยนเขาด้วยความรัก
ชาวอิสราเอลที่หลงทางจากพระบัญญัติของพระเจ้า
ต้องใช้ชีวิตเป็นเชลยในบาบิโลนเป็นเวลาเจ็ดสิบห้าปี
แต่ในที่สุด เมื่อพวกเขาสำนึกผิด คีรัสก็ขึ้นเป็นกษัตริย์; อาจกล่าวได้ว่าเขาประพฤติตนดีกว่าลูกหลานอิสราเอลที่ได้ทำให้สถานที่บูชาอันศักดิ์สิทธิ์ถูกทำให้เสื่อมเสีย
พระเจ้าได้เปลี่ยนวิธีคิดของคีรัส
และทำให้เขากลายเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าแห่งสวรรค์
และด้วยเหตุนี้ คีรัสจึงให้อิสระแก่ชาวอิสราเอลมอบเงินและไม้ให้พวกเขาเพื่อสร้างวิหาร
สร้างกำแพงรอบกรุงเยรูซาเล็มให้พวกเขา
และแสดงความเมตตาและความเคารพอย่างลึกซึ้ง
ซึ่งหากข้าพเจ้าอาจกล่าวได้แม้แต่ชาวอิสราเอลเองก็ยังไม่เคยแสดงออกมา268
และทั้งหมดนี้เกิดขึ้นเพราะประชาชนได้กลับใจและเปลี่ยนแปลงตนเอง269ดูสิ การกลับใจช่วยขจัดความชั่วร้ายได้อย่างไร!
คุณต้องอ่านหนังสือมาคาบีทั้งสามเล่มให้ครบทุกเล่มจริงๆ
หนังสือเหล่านี้มีพลังอันยิ่งใหญ่อย่างยิ่งคำสั่งของกษัตริย์นั้นช่างน่าสะพรึงกลัวเพียงใด! ที่จะใช้ช้างเหยียบย่ำชาวยิวให้แหลกเป็นผง!
พวกเขาได้แต่งตั้งผู้รับผิดชอบและเตรียมการทุกอย่างสำหรับการลงโทษ เพื่อกระตุ้นให้ช้างทั้งห้าร้อยตัวโกรธจัดพวกเขาให้ช้างดื่มไวน์แรงผสมกับกำยาน
และรอให้กษัตริย์เริ่มการลงโทษ
แต่กษัตริย์กลับลืมคำสั่งที่พระองค์ได้สั่งไว้หัวหน้ากองช้างเดินมาใกล้เขาและกล่าวว่า: ‘โอ้ พระเจ้าเรากำลังรอท่านอยู่ ช้าง ชาวยิว – ทุกอย่างพร้อมแล้วและแขกก็รออยู่มาสักพักแล้ว’

268 ดู 2 เอสรา 1:1 และต่อไป

269 ดู 1 เอสรา 8:88–92.

329

‘แล้วใครสั่งให้ท่านทำทั้งหมดนี้?’ พระเจ้าตอบกลับ เสียงตะโกนเสียงขู่!.. และเรื่องนี้เกิดขึ้นไม่เพียงครั้งเดียวแต่ถึงสามครั้ง270
ที่กษัตริย์จะลืมคำสั่งที่พระองค์เองได้ออกไว้?
นี่ไม่ใช่เรื่องที่น่าหัวเราะเลย
และไม่เพียงแต่พระองค์จะลืม
แต่ต่อมาพระองค์ยังเปลี่ยนท่าทีต่อชาวยิวไปอย่างสิ้นเชิงนี่คือรากฐานของทุกสิ่ง: เพื่อให้โลกได้กลับใจ
— เกโรนดา, มีประโยชน์อะไรกับองค์กรนานาชาติต่าง ๆที่อุทิศตัวเพื่อต่อสู้เพื่อสันติภาพโลกหรือไม่? พวกมันช่วยรักษาสันติภาพได้หรือไม่?
— มันขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย
มีบางคนที่จัดตั้งสิ่งเหล่านี้ขึ้นด้วยเจตนาดี
แต่บางครั้งคุณก็พบ ‘กลุ่มที่ปะปนกัน’ แบบนี้! มีทั้งนักเวทมนตร์ ผู้บูชาไฟ และผู้โปรเตสแตนต์ — ความปะปนกันแบบนี้ ทำให้ตาคุณน้ำตาไหล! และพวกเขากำลังต่อสู้ ‘เพื่อสันติภาพทั่วโลก!’ พวกเขาจะมีประโยชน์อะไร? ขอให้พระเจ้าทรงอภัยข้าพเจ้า แต่ ‘ความผสมผสาน’ เหล่านี้ถูกสร้างขึ้นโดยมารร้าย หากองค์กรนั้นเองมีบาปแล้วจะมีสันติภาพแบบใดได้! สันติภาพจะมาได้อย่างไรหากผู้คนยังไม่ได้รับการคืนดีกับพระเจ้า?
เพียงเมื่อบุคคลนั้นคืนดีกับพระเจ้าแล้ว
ความสันติจึงจะเกิดขึ้น — ทั้งภายในและภายนอกแต่เพื่อให้บุคคลนั้นคืนดีกับพระเจ้า เขาต้องกลับใจใหม่ต้องกลับใจและดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติของพระเจ้า
แล้วพระคุณและความสันติของพระเจ้าจึงจะหยั่งรากลึกในตัวเขา
และเมื่อนั้น
เขาจึงสามารถช่วยรักษาความสันติให้คงอยู่รอบตัวเขาได้เช่นกัน

270 ดู 3 Maccabees 5:1–35.

330